Holy Bible

Aionian Edition®

Tagalog Ang Biblia

Tagalog Holy Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Tagalog Ang Biblia
Tagalog Holy Bible
New Testament

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 7/17/2013
Source copyright: Public Domain
Philippines Bible Society, 1905

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Paunang Salita

Tagalog at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Tagalog at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Talaan ng Nilalaman

LUMANG TIPAN

Mateo 1
Marcos 34
Lucas 55
Juan 90
Mga Gawa 117
Mga Roma 151
1 Mga Corinto 165
2 Mga Corinto 179
Mga Galacia 188
Mga Efeso 193
Mga Filipos 198
Mga Colosas 202
1 Mga Tesalonica 205
2 Mga Tesalonica 208
1 Timoteo 210
2 Timoteo 214
Tito 217
Filemon 219
Mga Hebreo 220
Santiago 231
1 Pedro 235
2 Pedro 239
1 Juan 242
2 Juan 246
3 Juan 247
Judas 248
Pahayag 249

APENDIKS

Gabay sa mga Mambabasa
Glossary
Mapa
Itinalaga
Mga Ilustrasyon, Doré

LUMANG TIPAN

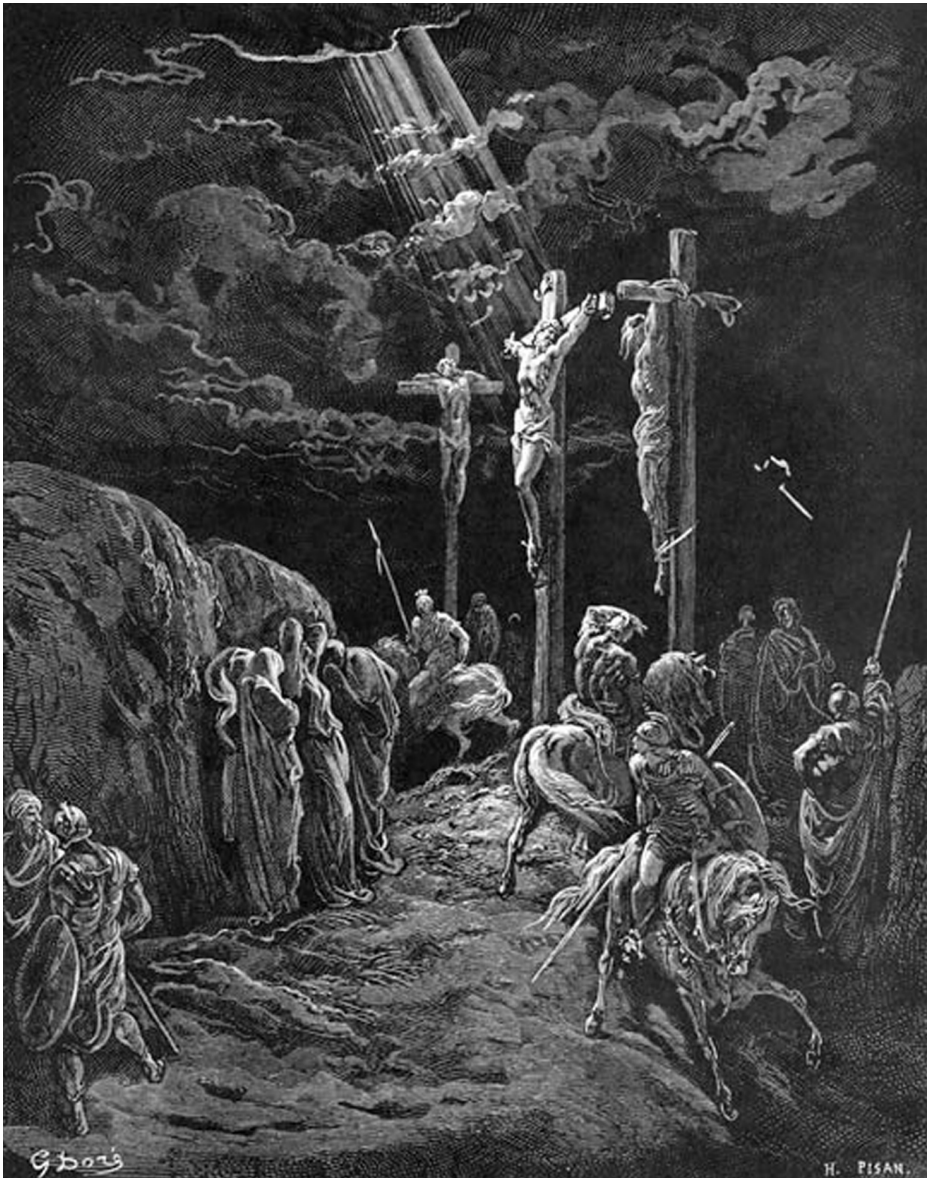

At sinabi ni Jesus, Ama, patawarin mo sila; sapagka't hindi nila nalalaman ang kanilang ginagawa. At sa pagbabahabahagi nila ng kaniyang mga suot ay kanilang pinagsapalaranan.
Lucas 23:34

Mateo

1 Ang aklat ng lahi ni Jesucristo, na anak ni David,
na anak ni Abraham. **2** Naging anak ni Abraham
si Isaac; at naging anak ni Isaac si Jacob; at naging
anak ni Jacob si Juda at ang kaniyang mga kapatid;
3 At naging anak ni Juda kay Tamar si Fares at si
Zara; at naging anak ni Fares si Esrom; at naging
anak ni Esrom si Aram; **4** At naging anak ni Aram si
Aminadab; at naging anak ni Aminadab si Naason;
at naging anak ni Naason si Salmon; **5** At naging
anak ni Salmon kay Rahab si Booz; at naging anak
ni Booz kay Rut si Obed; at naging anak ni Obed
si Jesse. **6** At naging anak ni Jesse ang haring si
David; at naging anak ni David si Salomon, doon
sa naging asawa ni Urias; **7** At naging anak ni
Salomon si Reboam; at naging anak ni Reboam si
Abias; at naging anak ni Abias si Asa; **8** At naging
anak ni Asa si Josafat; at naging anak ni Josafat
si Joram; at naging anak ni Joram si Ozias; **9** At
naging anak ni Ozias si Joatam; at naging anak ni
Joatam si Acaz; at naging anak ni Acaz si Ezequias;
10 At naging anak ni Ezequias si Manases; at naging
anak ni Manases si Amon; at naging anak ni Amon
si Josias; **11** At naging anak ni Josias si Jeconias
at ang kaniyang mga kapatid, nang panahon ng
pagkadalang-bihag sa Babilonia. **12** At pagkatapos
nang pagkadalangbihag sa Babilonia, ay naging anak
ni Jeconias si Salatiel; at naging anak ni Salatiel si
Zorobabel; **13** At naging anak ni Zorobabel si Abiud;
at naging anak ni Abiud si Eliaquim; at naging anak ni
Eliaquim si Azor; **14** At naging anak ni Azor si Sadoc;
at naging anak ni Sadoc si Aquim; at naging anak ni
Aquim si Eliud; **15** At naging anak ni Eliud si Eleazar;
at naging anak ni Eleazar si Matan; at naging anak ni
Matan si Jacob; **16** At naging anak ni Jacob si Jose
asawa ni Maria, na siyang nanganak kay Jesus, na
siyang tinatawag na Cristo. **17** Sa makatuwid ang
lahat ng mga salit-saling lahi buhat kay Abraham
hanggang kay David ay labingapat na salit-saling lahi;
at buhat kay David hanggang sa pagdalang-bihag
sa Babilonia ay labingapat na sali't-saling lahi; at
buhat sa pagkadalang-bihag sa Babilonia hanggang
kay Cristo ay labingapat na sali't-saling lahi. **18** Ang
pagkapanganak nga kay Jesucristo ay ganito: Nang si
Maria na kaniyang ina ay magaasawa kay Jose, bago
sila magsama ay nasumpungang siya'y nagdadalang-
tao sa pamamagitan ng Espiritu Santo. **19** At si Jose
na kaniyang asawa, palibhasa'y lalaking matuwid, at
ayaw na ihayag sa madla ang kaniyang kapurihan, ay
nagpasiyang hiwalayan siya ng lihim. **20** Datapuwa't
samantalang pinagiisip niya ito, narito, ang isang
anghel ng Panginoon ay napakita sa kaniya sa
panaginip, na nagsasabi: Jose, anak ni David, huwag
kang mangamba sa pagtanggap kay Maria na iyong
asawa: sapagka't ang kaniyang dinadalang-tao ay sa
Espiritu Santo. **21** At siya'y manganganak ng isang
lalake; at ang pangalang itatawag mo sa kaniya'y
JESUS; sapagka't ililigtas niya ang kaniyang bayan sa
kanilang mga kasalanan. **22** At nangyari nga ang lahat
ng ito, upang maganap ang sinalita ng Panginoon sa
pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, **23** Narito,
ang dalaga'y magdadalang-tao at manganganak ng
isang lalake, At ang pangalang itatawag nila sa kaniya
ay Emmanuel; na kung liliwanagin, ay sumasa atin
ang Dios. **24** At nagbangon si Jose sa kaniyang
pagkakatulog, at ginawa niya ang ayon sa ipinagutos
sa kaniya ng anghel ng Panginoon, at tinanggap ang
kaniyang asawa; **25** At hindi nakilala siya hanggang
sa maipanganak ang isang lalake: at tinawag niya
ang kaniyang pangalang JESUS.

2 Nang ipanganak nga si Jesus sa Bet-lehem ng
Judea sa mga kaarawan ng haring si Herodes,
narito, ang mga Pantas na lalake ay nagsidating sa
Jerusalem mula sa silanganan, na nagsisipagsabi,
2 Saan naroon ang ipinanganak na hari ng mga
Judio? sapagka't aming nakita ang kaniyang bituin sa
silanganan, at naparito kami upang siya'y sambahin.
3 Nang marinig ito ng haring si Herodes, ay
nagulumihanan siya, at pati ng buong Jerusalem. **4**
At pagkatipon sa lahat ng mga pangulong saserdote
at mga eskriba ng bayan, ay siniyasat niya sa kanila
kung saan kaya ipanganganak ang Cristo. **5** At sinabi
nila sa kaniya, sa Bet-lehem ng Judea: sapagka't
ganito ang pagkasulat ng propeta, **6** At ikaw Bet-
lehem, na lupa ng Juda, Sa anomang paraan ay
hindi ikaw ang pinakamaliit sa mga pangulong bayan
ng Juda: Sapagka't mula sa iyo'y lalabas ang isang
gobernador, Na siyang magiging pastor ng aking
bayang Israel. **7** Nang magkagayo'y tinawag ni
Herodes ng lihim ang mga Pantas na lalake, at
kaniyang siniyasat ng buong ingat sa kanila ang
panahong isinilang ng bituin. **8** At pinayaon niya
sila sa Bet-lehem, at sinabi, Kayo'y magsiparoon at
ipagtanong ng buong ingat ang tungkol sa sanggol;
at pagkasumpong ninyo sa kaniya, ay ipagbigay-

alam ninyo sa akin, upang ako nama'y makaparoon
at siya'y aking sambahin. 9 At sila, pagkarinig sa
hari ay nagsiyaon ng kanilang lakad; at narito, ang
bituing kanilang nakita sa silanganan, ay nanguna
sa kanila hanggang sa sumapit at tumigil sa tapat
ng kinaroroonan ng sanggol. 10 At nang makita
nila ang bituin, ay nangagalak sila ng di kawasang
galak. 11 At nagsipasok sila sa bahay, at nangakita
nila ang sanggol na kasama ng kaniyang inang si
Maria; at nangagpatirapa sila at nangagsisamba
sa kaniya; at pagkabukas nila ng kanilang mga
kayamanan ay inihandog nila sa kaniya ang mga
alay, na ginto at kamangyan at mira. 12 At palibhasa'y
pinagsabihan sila ng Dios sa panaginip na huwag
silang mangagbalik kay Herodes, ay nangagsiuwi sila
sa kanilang sariling lupain sa ibang daan. 13 Nang
mangakaalis nga sila, narito, ang isang anghel ng
Panginoon ay napakita kay Jose sa panaginip, na
nagsasabi, Magbangon ka at dalhin mo ang sanggol
at ang kaniyang ina, at tumakas ka hanggang sa
Egipto, at dumoon ka hanggang sa sabihin ko sa iyo:
sapagka't hahanapin ni Herodes ang sanggol upang
siya'y puksain. 14 At siya'y nagbangon at dinala ang
sanggol at ang ina nito sa kinagabihan, at napasa
Egipto; 15 At dumoon hanggang sa pagkamatay ni
Herodes: upang maganap ang sinabi ng Panginoon
sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, Mula
sa Egipto ay tinawag ko ang aking anak. 16 Nang
magkagayon, nang mapansin ni Herodes na siya'y
pinaglaruan ng mga Pantas na lalake, ay nagalit
na mainam, at nagutos, at ipinapatay ang lahat
ng mga sanggol na lalake na nangasa Bet-lehem,
at sa buong palibotlibot noon, mula sa gulang na
dalawang taon hanggang sa pababa, alinsunod sa
panahon ng kaniyang maingat na pagkasiyasat sa
mga Pantas na lalake. 17 Nang magkagayo'y naganap
ang sinalita sa pamamagitan ng propeta Jeremias,
na nagsasabi, 18 Isang tinig ay narinig sa Rama,
Pananangis at kalagimlagim na iyak, Tinatangisan
ni Raquel ang kaniyang mga anak; At ayaw na
siyang maaliw, sapagka't sila'y wala na. 19 Nguni't
pagkamatay ni Herodes, narito, ang isang anghel ng
Panginoon ay napakita sa panaginip kay Jose sa
Egipto, na nagsasabi, 20 Magbangon ka at dalhin mo
ang sanggol at ang kaniyang ina, at pumatungo ka
sa lupain ng Israel: sapagka't nangamatay na ang
nangagmimithi sa buhay ng sanggol. 21 At nagbangon
siya at dinala ang sanggol at ang kaniyang ina, at
pumatungo sa lupa ng Israel. 22 Datapuwa't nang
mabalitaan niya na si Arquelao ang naghahari sa
Judea na kahalili ng kaniyang amang si Herodes,
ay natakot siyang pumatungo roon; at palibhasa'y
pinagsabihan ng Dios sa panaginip, ay napatungo
siya sa mga sakop ng Galilea, 23 At siya'y dumating
at tumahan sa isang bayang tinatawag na Nazaret;
upang maganap ang mga sinalita ng mga propeta, na
siya'y tatawaging Nazareno.

3 At nang mga araw na yaon ay dumating si Juan
Bautista, na nangangaral sa ilang ng Judea, na
nagsasabi, 2 Mangagsisi kayo; sapagka't malapit na
ang kaharian ng langit. 3 Sapagka't ito yaong sinalita
sa pamamagitan ng propeta Isaias, na nagsasabi,
Ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang, Ihanda ninyo
ang daan ng Panginoon, Tuwirin ninyo ang kaniyang
mga landas. 4 Si Juan nga ay nananamit ng balahibo
ng kamelyo, at may isang pamigkis na katad sa palibot
ng kaniyang baywang; at ang kaniyang pagkain ay
mga balang at pulot-pukyutan. 5 Nang magkagayo'y
nilabas siya ng Jerusalem, at ng buong Judea, at
ng buong lupain sa palibotlibot ng Jordan; 6 At
sila'y kaniyang binabautismuhan sa ilog ng Jordan,
na ipinahahayag nila ang kanilang mga kasalanan.
7 Datapuwa't nang makita niyang marami sa mga
Fariseo at Saduceo na nagsisiparoon sa kaniyang
pagbabautismo, ay sinabi niya sa kanila, Kayong lahi
ng mga ulupong, sino ang sa inyo'y nagpaunawa
upang magsitakas sa galit na darating? 8 Kayo nga'y
mangagbunga ng karapatdapat sa pagsisisi: 9 At
huwag kayong mangagisip na mangagsabi sa inyong
sarili, Si Abraham ang aming ama; sapagka't sinasabi
ko sa inyo, na mangyayaring makapagpalitaw ang
Dios ng mga anak ni Abraham sa mga batong ito. 10
At ngayon pa'y nakalagay na ang palakol sa ugat ng
mga punong kahoy: ang bawa't punong kahoy nga na
hindi nagbubungang mabuti ay pinuputol at inihahagis
sa apoy. 11 Sa katotohanan ay binabautismuhan ko
kayo sa tubig sa pagsisisi: datapuwa't ang dumarating
sa hulihan ko ay lalong makapangyarihan kay sa
akin, na hindi ako karapatdapat magdala ng kaniyang
pangyapak: siya ang sa inyo'y magbabautismo sa
Espiritu Santo at apoy: 12 Nasa kaniyang kamay
ang kaniyang kalaykay, at lilinisin niyang lubos ang
kaniyang giikan; at titipunin niya ang kaniyang trigo
sa bangan, datapuwa't ang dayami ay susunugin
sa apoy na hindi mapapatay. 13 Nang magkagayo'y
naparoon si Jesus mula sa Galilea at lumapit kay

Juan sa ilog ng Jordan, upang siya'y bautismuhan
niya. 14 Datapuwa't ibig siyang sansalain ni Juan,
na nagsasabi, Kinakailangan ko na ako'y iyong
bautismuhan, at ikaw ang napariritо sa akin? 15 Nguni't
pagsagot ni Jesus ay sinabi sa kaniya, Payagan mo
ngayon: sapagka't ganyan ang nararapat sa atin, ang
pagganap ng buong katuwiran. Nang magkagayo'y
pinayagan niya siya. 16 At nang mabautismuhan
si Jesus, pagdaka'y umahon sa tubig: at narito,
nangabuksan sa kaniya ang mga langit, at nakita
niya ang Espiritu ng Dios na bumababang tulad sa
isang kalapati, at lumalapag sa kaniya; 17 At narito,
ang isang tinig na mula sa mga langit, na nagsasabi,
Ito ang sinisinta kong Anak, na siya kong lubos na
kinalulugdan.

4 Nang magkagayo'y inihatid ng Espiritu Santo si
Jesus sa ilang upang siya'y tuksuhin ng diablo.
2 At nang siya'y makapagayunong apat na pung
araw at apat na pung gabi, sa wakas ay nagutom
siya. 3 At ang manunukso ay dumating at nagsabi sa
kaniya, Kung ikaw ang Anak ng Dios, ay ipagutos
mo na ang mga batong ito ay maging mga tinapay.
4 Datapuwa't siya'y sumagot, at sinabi, Nasusulat,
Hindi sa tinapay lamang mabubuhay ang tao, kundi
sa bawa't salitang lumalabas sa bibig ng Dios. 5
Nang magkagayo'y dinala siya ng diablo sa bayang
banal; at inilagay siya sa taluktok ng templo, 6 At
sa kaniya'y sinabi, Kung ikaw ang Anak ng Dios,
ay magpatihulog ka: sapagka't nasusulat, Siya'y
magbibilin sa kaniyang mga anghel tungkol sa iyo: at,
Aalalayan ka ng kanilang mga kamay, Baka matisod
ka ng iyong paa sa isang bato. 7 Sinabi sa kaniya ni
Jesus, Nasusulat din naman, Huwag mong tutuksuhin
ang Panginoon mong Dios. 8 Muling dinala siya
ng diablo sa isang bundok na lubhang mataas, at
ipinamalas sa kaniya ang lahat ng mga kaharian sa
sanglibutan, at ang kaluwalhatian nila; 9 At sinabi niya
sa kaniya, Lahat ng mga bagay na ito ay ibibigay ko
sa iyo, kung ikaw ay magpapatirapa at sasambahin
mo ako. 10 Nang magkagayo'y sinabi sa kaniya ni
Jesus, Humayo ka, Satanas: sapagka't nasusulat, Sa
Panginoon mong Dios sasamba ka, at siya lamang
ang iyong paglilingkuran. 11 Nang magkagayo'y
iniwan siya ng diablo; at narito, nagsidating ang mga
anghel at siya'y pinaglingkuran. 12 Nang marinig
nga niya na si Juan ay dinakip, ay umuwi siya sa
Galilea; 13 At pagkaiwan sa Nazaret, ay naparoon
siya at tumahan sa Capernaum, na nasa tabi ng
dagat, sa mga hangganan ng Zabulon at Neftali:
14 Upang maganap ang sinalita sa pamamagitan
ng propeta Isaias na nagsasabi, 15 Ang lupa ni
Zabulon at ang lupa ni Neftali, Sa gawing dagat, sa
dako pa roon ng Jordan, Galilea ng mga Gentil, 16
Ang bayang nalulugmok sa kadiliman, ay Nakakita
ng dakilang ilaw, At sa nangalulugmok sa pook at
lilim ng kamatayan, ay Lumiwanag sa kanila ang
ilaw. 17 Mula noon ay nagpasimulang mangaral
si Jesus, at magsabi, Mangagsisi kayo; sapagka't
malapit na ang kaharian ng langit. 18 At sa paglalakad
niya sa tabi ng dagat ng Galilea; ay nakita niya
ang dalawang magkapatid, si Simon na tinatawag
na Pedro, at si Andres na kaniyang kapatid, na
inihuhulog ang isang lambat sa dagat; sapagka't
sila'y mga mamamalakaya. 19 At sinabi niya sa
kanila, Magsisunod kayo sa hulihan ko, at gagawin
ko kayong mga mamamalakaya ng mga tao. 20 At
pagdaka'y iniwan nila ang mga lambat, at nagsisunod
sa kaniya. 21 At paglakad sa dako roon ay nakita
niya ang dalawa pang magkapatid, si Santiago na
anak ni Zebedeo, at ang kaniyang kapatid na si Juan,
sa daong na kasama si Zebedeo na kanilang ama,
na nagsisipaghayuma ng kanilang mga lambat; at
sila'y kaniyang tinawag. 22 At pagdaka'y iniwan nila
ang daong at ang kanilang ama, at nagsisunod sa
kaniya. 23 At nilibot ni Jesus ang buong Galilea, na
nagtuturo sa mga sinagoga nila, at ipinangangaral
ang evangelio ng kaharian, at nagpapagaling ng lahat
ng sarisaring sakit at ng lahat ng karamdaman na
nasa mga tao. 24 At lumaganap ang pagkabantog
niya sa buong Siria: at kanilang dinadala sa kaniya
ang lahat ng mga may karamdaman, at ang mga
pinipighati ng sarisaring sakit at pahirap, at ang mga
inaalihan ng mga demonio, at ang mga himatayin,
at ang mga lumpo: at sila'y pinagagaling niya. 25 At
sinundan siya ng lubhang karamihang tao mula sa
Galilea at Decapolis at Jerusalem at Judea at mula
sa dakong ibayo ng Jordan.

5 At pagkakita sa mga karamihan, ay umahon siya
sa bundok: at pagkaupo niya, ay nagsilapit sa
kaniya ang kaniyang mga alagad: 2 At binuka niya
ang kaniyang bibig at tinuruan sila, na sinasabi,
3 Mapapalad ang mga mapagpakumbabang-loob:
sapagka't kanila ang kaharian ng langit. 4 Mapapalad
ang nangahahapis: sapagka't sila'y aaliwin. 5
Mapapalad ang maaamo: sapagka't mamanahin
nila ang lupa. 6 Mapapalad ang nangagugutom at

nangauuhaw sa katuwiran: sapagka't sila'y bubusugin.
7 Mapapalad ang mga mahabagin: sapagka't sila'y
kahahabagan. 8 Mapapalad ang mga may malinis na
puso: sapagka't makikita nila ang Dios. 9 Mapapalad
ang mga mapagpayapa: sapagka't sila'y tatawaging
mga anak ng Dios. 10 Mapapalad ang mga pinaguusig
dahil sa katuwiran: sapagka't kanila ang kaharian ng
langit. 11 Mapapalad kayo pagka kayo'y inaalimura,
at kayo'y pinaguusig, at kayo'y pinagwiwikaan ng
sarisaring masama na pawang kasinungalingan, dahil
sa akin. 12 Mangagalak kayo, at mangagsayang
totoo: sapagka't malaki ang ganti sa inyo sa langit:
sapagka't gayon din ang kanilang pagkausig sa mga
propeta na nangauna sa inyo. 13 Kayo ang asin ng
lupa: nguni't kung ang asin ay tumabang, ay ano ang
ipagpapaalat? wala nang ano pa mang kabuluhan,
kundi upang itapon sa labas at yurakan ng mga
tao. 14 Kayo ang ilaw ng sanglibutan. Ang isang
bayan na natatayo sa ibabaw ng isang bundok ay
hindi maitatago. 15 Hindi rin nga pinaniningasan ang
isang ilawan, at inilalagay sa ilalim ng isang takalan,
kundi sa talagang lalagyan ng ilaw; at lumiliwanag
sa lahat ng nangasa bahay. 16 Lumiwanag na
gayon ang inyong ilaw sa harap ng mga tao; upang
mangakita nila ang inyong mabubuting gawa, at
kanilang luwalhatiin ang inyong Ama na nasa langit.
17 Huwag ninyong isiping ako'y naparito upang sirain
ang kautusan o ang mga propeta: ako'y naparito hindi
upang sirain, kundi upang ganapin. 18 Sapagka't
katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hanggang sa
mangawala ang langit at ang lupa, ang isang tuldok o
isang kudlit, sa anomang paraan ay hindi mawawala
sa kautusan, hanggang sa maganap ang lahat ng
mga bagay. 19 Kaya't ang sinomang sumuway sa isa
sa kaliitliitang mga utos na ito, at ituro ang gayon
sa mga tao, ay tatawaging kaliitliitan sa kaharian
ng langit: datapuwa't ang sinomang gumanap at
ituro, ito'y tatawaging dakila sa kaharian ng langit. 20
Sapagka't sinasabi ko sa inyo, na kung hindi hihigit
ang inyong katuwiran sa katuwiran ng mga eskriba
at mga Fariseo, sa anomang paraan ay hindi kayo
magsisipasok sa kaharian ng langit. 21 Narinig ninyo
na sinabi sa mga tao sa una, Huwag kang papatay;
at ang sinomang pumatay ay mapapasa panganib sa
kahatulan: 22 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, na ang
bawa't mapoot sa kaniyang kapatid ay mapapasa
panganib sa kahatulan; at ang sinomang magsabi
sa kaniyang kapatid, Raca, ay mapapasa panganib
sa Sanedrin; at ang sinomang magsabi, Ulol ka, ay
mapapasa panganib sa impierno ng apoy. **(Geenna g1067)** 23 Kaya't kung inihahandog mo ang iyong hain
sa dambana, at doo'y maalaala mo na ang iyong
kapatid ay mayroong anomang laban sa iyo, 24 Iwan
mo roon sa harap ng dambana ang hain mo, at
yumaon ka ng iyong lakad, makipagkasundo ka muna
sa iyong kapatid, at kung magkagayon ay magbalik
ka at ihandog mo ang iyong hain. 25 Makipagkasundo
ka agad sa iyong kaalit, samantalang ikaw ay kasama
niya sa daan; baka ibigay ka ng kaalit mo sa hukom, at
ibigay ka ng hukom sa punong kawal, at ipasok ka sa
bilangguan. 26 Katotohanang sinasabi ko sa iyo, Hindi
ka aalis doon sa anomang paraan, hanggang hindi
mo mapagbayaran ang katapustapusang beles. 27
Narinig ninyong sinabi, Huwag kang mangangalunya:
28 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, na ang bawa't
tumingin sa isang babae na taglay ang masamang
hangad ay nagkakasala, na ng pangangalunya sa
kaniyang puso. 29 At kung ang kanan mong mata
ay nakapagpapatisod sa iyo, ay dukitin mo, at iyong
itapon: sapagka't may mapapakinabang ka pa na
mawala ang isa sa mga sangkap ng iyong katawan,
at huwag ang buong katawan mo ay mabulid sa
impierno. **(Geenna g1067)** 30 At kung ang kanan mong
kamay ay nakapagpapatisod sa iyo, ay putulin mo,
at iyong itapon: sapagka't may mapapakinabang
ka pa na mawala ang isa sa mga sangkap ng
iyong katawan, at huwag ang buong katawan mo
ay mapasa impierno. **(Geenna g1067)** 31 Sinabi rin
naman, Ang sinomang lalake na ihiwalay na ang
kaniyang asawa, ay bigyan niya siya ng kasulatan
ng paghihiwalay: 32 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo,
na ang sinomang lalake na ihiwalay ang kaniyang
asawa, liban na lamang kung sa pakikiapid ang
dahil, ay siya ang sa kaniya'y nagbibigay kadahilanan
ng pangangalunya: at ang sinomang magasawa sa
kaniya kung naihiwalay na siya ay nagkakasala ng
pangangalunya. 33 Bukod sa rito'y inyong narinig na
sinabi sa mga tao sa una, Huwag kang manunumpa
ng di katotohanan, kundi tutupdin mo sa Panginoon
ang iyong mga sumpa: 34 Datapuwa't sinasabi ko
sa inyo, Huwag ninyong ipanumpa ang anoman;
kahit ang langit, sapagka't siyang luklukan ng Dios;
35 Kahit ang lupa, sapagka't siyang tungtungan ng
kaniyang mga paa; kahit ang Jerusalem, sapagka't
siyang bayan ng dakilang Hari. 36 Kahit man ang ulo
mo ay huwag mong ipanumpa, sapagka't hindi ka

makagagawa ng isang buhok na maputi o maitim.
37 Datapuwa't ang magiging pananalita ninyo'y, Oo,
oo; Hindi, hindi; sapagka't ang humigit pa rito ay
buhat sa masama. 38 Narinig ninyong sinabi, Mata
sa mata, at ngipin sa ngipin: 39 Datapuwa't sinasabi
ko sa inyo, Huwag kayong makilaban sa masamang
tao: kundi sa sinomang sa iyo'y sumampal sa kanan
mong pisngi, iharap mo naman sa kaniya ang kabila.
40 At sa magibig na ikaw ay ipagsakdal, at kunin sa
iyo ang iyong tunika, ay iwan mo rin naman sa kaniya
ang iyong balabal. 41 At sa sinomang pipilit sa iyo
na ikaw ay lumakad ng isang milya, ay lumakad ka
ng dalawang milya na kasama niya. 42 Bigyan mo
ang sa iyo'y humihingi, at huwag mong talikdan ang
sa iyo'y nangungutang. 43 Narinig ninyong sinabi,
Ibigin mo ang iyong kapuwa, at kapopootan mo ang
iyong kaaway: 44 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo,
Ibigin ninyo ang inyong mga kaaway, at idalangin
ninyo ang sa inyo'y nagsisiusig; 45 Upang kayo'y
maging mga anak ng inyong Ama na nasa langit:
sapagka't pinasisikat niya ang kaniyang araw sa
masasama at sa mabubuti, at nagpapaulan sa mga
ganap at sa mga hindi ganap. 46 Sapagka't kung
kayo'y iibig sa nangagsisiibig lamang sa inyo, ano
ang ganti na inyong kakamtin? hindi baga gayon
din ang ginagawa ng mga maniningil ng buwis? 47
At kung ang mga kapatid lamang ninyo ang inyong
babatiin, ano ang kalabisan ng inyong ginagawa?
hindi baga gayon din ang ginagawa ng mga Gentil?
48 Kayo nga'y mangagpakasakdal, na gaya ng inyong
Ama sa kalangitan na sakdal.

6 Mangagingat kayo na huwag magsigawa ng
katuwiran sa harap ng mga tao, upang kanilang
makita: sa ibang paraan ay wala kayong ganti ng
inyong Ama na nasa langit. 2 Kaya nga pagka
ikaw ay naglilimos, ay huwag kang tutugtog ng
pakakak sa harap mo, na gaya ng ginagawa ng mga
mapagpaimbabaw sa mga sinagoga at sa mga daan,
upang sila'y mangagkapuri sa mga tao. Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Tinanggap na nila ang sa kanila'y
ganti. 3 Datapuwa't pagka ikaw ay naglilimos, ay
huwag maalaman ng iyong kaliwang kamay ang
ginagawa ng iyong kanang kamay: 4 Upang ang
iyong paglilimos ay malihim: at ang iyong Ama na
nakakikita sa lihim ay gagantihin ka. 5 At pagka
kayo ay nagsisidalangin, ay huwag kayong gaya ng
mga mapagpaimbabaw: sapagka't iniibig nila ang
magsidalangin ng patayo sa mga sinagoga at sa mga
likuang daan, upang sila'y mangakita ng mga tao.
Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Tinanggap na
nila ang sa kanila'y ganti. 6 Datapuwa't ikaw, pagka
ikaw ay mananalangin, pumasok ka sa iyong silid, at
kung mailapat mo na ang iyong pinto, ay manalangin
ka sa iyong Ama na nasa lihim, at ang iyong Ama
na nakakikita sa lihim ay gagantihin ka. 7 At sa
pananalangin ninyo ay huwag ninyong gamitin ang
walang kabuluhang paulitulit, na gaya ng ginagawa ng
mga Gentil: sapagka't iniisip nilang dahil sa kanilang
maraming kasasalita ay didinggin sila. 8 Huwag nga
kayong magsigaya sa kanila: sapagka't talastas ng
inyong Ama ang mga bagay na inyong kinakailangan,
bago ninyo hingin sa kaniya. 9 Magsidalangin nga
kayo ng ganito: Ama namin na nasa langit ka,
Sambahin nawa ang pangalan mo. 10 Dumating nawa
ang kaharian mo. Gawin nawa ang iyong kalooban,
kung paano sa langit, gayon din naman sa lupa. 11
Ibigay mo sa amin ngayon ang aming kakanin sa
araw-araw. 12 At ipatawad mo sa amin ang aming
mga utang, gaya naman namin na nagpatawad sa
mga may utang sa amin. 13 At huwag mo kaming
ihatid sa tukso, kundi iligtas mo kami sa masama.
Sapagka't iyo ang kaharian, at ang kapangyarihan, at
ang kaluwalhatian, magpakailan man. Siya nawa.
14 Sapagka't kung ipatawad ninyo sa mga tao ang
kanilang mga kasalanan, ay patatawarin naman kayo
ng inyong Ama sa kalangitan. 15 Datapuwa't kung
hindi ninyo ipatawad sa mga tao ang kanilang mga
kasalanan, ay hindi rin naman kayo patatawarin ng
inyong Ama ng inyong mga kasalanan. 16 Bukod dito,
pagka kayo'y nangagaayuno, ay huwag kayong gaya
ng mga mapagpaimbabaw, na may mapapanglaw
na mukha: sapagka't kanilang pinasasama ang mga
mukha nila, upang makita ng mga tao na sila'y
nangagaayuno. Katotohanang sinasabi ko sa inyo,
Tinanggap na nila ang sa kanila'y ganti. 17 Datapuwa't
ikaw, sa pagaayuno mo, ay langisan mo ang iyong ulo,
at hilamusan mo ang iyong mukha; 18 Upang huwag
kang makita ng mga tao na ikaw ay nagaayuno,
kundi ng Ama mo na nasa lihim: at ang Ama mo,
na nakakikita sa lihim, ay gagantihin ka. 19 Huwag
kayong mangagtipon ng mga kayamanan sa lupa,
na dito'y sumisira ang tanga at ang kalawang, at
dito'y nanghuhukay at nagsisipagnakaw ang mga
magnanakaw: 20 Kundi mangagtipon kayo ng mga
kayamanan sa langit, na doo'y hindi sumisira kahit ang
tanga kahit ang kalawang, at doo'y hindi nanghuhukay

at hindi nagsisipagnakaw ang mga magnanakaw: 21
Sapagka't kung saan naroon ang iyong kayamanan,
doon naman doroon ang iyong puso. 22 Ang ilawan
ng katawan ay ang mata: kung tapat nga ang iyong
mata, ang buong katawan mo'y mapupuspos ng
liwanag. 23 Datapuwa't kung masama ang iyong mata,
ang buong katawan mo'y mapupuspos ng kadiliman.
Kaya't kung ang ilaw na sumasa iyo ay kadiliman,
gaano kaya kalaki ang kadiliman! 24 Sinoma'y hindi
makapaglilingkod sa dalawang panginoon: sapagka't
kapopootan niya ang isa, at iibigin ang ikalawa: o
kaya'y magtatapat siya sa isa, at pawawalang halaga
ang ikalawa. Hindi kayo makapaglilingkod sa Dios at
sa mga kayamanan. 25 Kaya nga sinasabi ko sa inyo,
Huwag kayong mangabalisa sa inyong pamumuhay,
kung ano baga ang inyong kakanin, o kung ano ang
inyong iinumin; kahit ang sa inyong katawan, kung ano
ang inyong daramtin. Hindi baga mahigit ang buhay
kay sa pagkain, at ang katawan kay sa pananamit?
26 Masdan ninyo ang mga ibon sa langit, na hindi
sila nangaghahasik, ni nagsisigapas, ni nangagtitipon
man sa mga bangan; at sila'y pinakakain ng inyong
Ama sa kalangitan. Hindi baga lalong higit ang halaga
ninyo kay sa kanila? 27 At alin sa inyo ang sa
pagkabalisa ay makapagdaragdag ng isang siko sa
sukat ng kaniyang buhay? 28 At tungkol sa pananamit,
bakit kayo nangababalisa? Wariin ninyo ang mga
lirio sa parang, kung paanong nagsisilaki; hindi
nangagpapagal, ni nangagsusulid man: 29 Gayon
ma'y sinasabi ko sa inyo, na kahit si Salomon man sa
buong kaluwalhatian niya ay hindi nakapaggayak na
gaya ng isa sa mga ito. 30 Nguni't kung pinararamtan
ng Dios ng ganito ang damo sa parang, na ngayon
ay buhay, at sa kinabukasa'y iginagatong sa kalan,
hindi baga lalonglalo na kayong pararamtan niya,
Oh kayong mga kakaunti ang pananampalataya? 31
Kaya huwag kayong mangabalisa, na mangagsabi,
Ano ang aming kakanin? o, Ano ang aming iinumin?
o, Ano ang aming daramtin? 32 Sapagka't ang lahat
ng mga bagay na ito ay siyang pinaghahanap ng
mga Gentil; yamang talastas ng inyong Ama sa
kalangitan na kinakailangan ninyo ang lahat ng mga
bagay na ito. 33 Datapuwa't hanapin muna ninyo ang
kaniyang kaharian, at ang kaniyang katuwiran; at
ang lahat ng mga bagay na ito ay pawang idaragdag
sa inyo. 34 Kaya't huwag ninyong ikabalisa ang sa
araw ng bukas: sapagka't ang araw ng bukas ay
mababalisa sa kaniyang sarili. Sukat na sa kaarawan
ang kaniyang kasamaan.

7 Huwag kayong magsihatol, upang huwag kayong
hatulan. 2 Sapagka't sa hatol na inyong ihahatol,
ay hahatulan kayo: at sa panukat na inyong isusukat,
ay susukatin kayo. 3 At bakit mo tinitingnan ang
puwing na nasa mata ng inyong kapatid, nguni't hindi
mo pinapansin ang tahilan na nasa iyong sariling
mata? 4 O paanong sasabihin mo sa iyong kapatid,
Pabayaan mong alisin ko ang puwing sa mata mo; at
narito, ang tahilan sa iyong sariling mata? 5 Ikaw na
mapagpaimbabaw, alisin mo muna ang tahilan sa
iyong sariling mata; at kung magkagayo'y makikita
mong malinaw ang pag-aalis mo ng puwing sa mata
ng iyong kapatid. 6 Huwag ninyong ibigay sa mga
aso ang anomang banal, ni ihagis man ang inyong
mga perlas sa harap ng mga baboy, baka yurakan ng
kanilang mga paa, at mangagbalik at kayo'y lapain.
7 Magsihingi kayo, at kayo'y bibigyan; magsihanap
kayo, at kayo'y mangakasusumpong; magsituktok
kayo, at kayo'y bubuksan: 8 Sapagka't ang bawa't
humihingi ay tumatanggap; at ang humahanap ay
nakasusumpong; at ang tumutuktok ay binubuksan.
9 O anong tao sa inyo, ang kung siya'y hingan ng
tinapay ng kaniyang anak, ay bato ang ibibigay; 10
O kung hingan siya ng isda, ay bibigyan niya ng
ahas? 11 Kung kayo nga, bagaman masasama ay
marurunong mangagbigay ng mabubuting kaloob
sa inyong mga anak, gaano pa kaya ang inyong
Ama na nasa langit na magbibigay ng mabubuting
bagay sa nagsisihingi sa kaniya? 12 Kaya nga
lahat ng mga bagay na ibig ninyong sa inyo'y
gawin ng mga tao, gawin naman ninyo ang gayon
sa kanila: sapagka't ito ang sa kautusan at ang
mga propeta. 13 Kayo'y magsipasok sa makipot
na pintuan: sapagka't maluwang ang pintuan, at
malapad ang daang patungo sa pagkapahamak,
at marami ang doo'y nagsisipasok. 14 Sapagka't
makipot ang pintuan, at makitid ang daang patungo
sa buhay, at kakaunti ang nangakakasumpong noon.
15 Mangagingat kayo sa mga bulaang propeta, na
nagsisilapit sa inyo na may damit tupa, datapuwa't
sa loob ay mga lobong maninila. 16 Sa kanilang
mga bunga ay inyong mangakikilala sila. Nakapuputi
baga ng mga ubas sa mga tinikan, o ng mga
igos sa mga dawagan? 17 Gayon din naman ang
bawa't mabuting punong kahoy ay nagbubunga ng
mabuti; datapuwa't ang masamang punong kahoy ay

nagbubunga ng masama. 18 Hindi maaari na ang
mabuting punong kahoy ay magbunga ng masama,
at ang masamang punong kahoy ay magbunga ng
mabuti. 19 Bawa't punong kahoy na hindi nagbubunga
ng mabuti ay pinuputol, at inihahagis sa apoy. 20
Kaya't sa kanilang mga bunga ay mangakikilala
ninyo sila. 21 Hindi ang bawa't nagsasabi sa akin,
Panginoon, Panginoon, ay papasok sa kaharian ng
langit; kundi ang gumaganap ng kalooban ng aking
Ama na nasa langit. 22 Marami ang mangagsasabi
sa akin sa araw na yaon, Panginoon, Panginoon,
hindi baga nagsipanghula kami sa iyong pangalan,
at sa pangalan mo'y nangagpalayas kami ng mga
demonio, at sa pangalan mo'y nagsigawa kami ng
maraming gawang makapangyarihan? 23 At kung
magkagayo'y ipahahayag ko sa kanila, Kailan ma'y
hindi ko kayo nangakilala: magsilayo kayo sa akin,
kayong manggagawa ng katampalasanan. 24 Kaya't
ang bawa't dumirinig ng aking mga salitang ito at
ginaganap, ay matutulad sa isang taong matalino,
na itinayo ang kaniyang bahay sa ibabaw ng bato:
25 At lumagpak ang ulan, at bumaha, at humihip
ang mga hangin, at hinampas ang bahay na yaon;
at hindi nabagsak: sapagka't natatayo sa ibabaw
ng bato. 26 At ang bawa't dumirinig ng aking mga
salitang ito at hindi ginaganap, ay matutulad sa isang
taong mangmang, na itinayo ang kaniyang bahay sa
buhanginan: 27 At lumagpak ang ulan, at bumaha, at
humihip ang mga hangin, at hinampas ang bahay
na yaon; at nabagsak: at kakilakilabot ang kaniyang
pagkabagsak. 28 At nangyari, na nang matapos na
ni Jesus ang mga salitang ito, ay nangatilihan ang
mga karamihan sa kaniyang aral: 29 Sapagka't sila'y
kaniyang tinuturuang tulad sa may kapamahalaan, at
hindi gaya ng kanilang mga eskriba.

8 At nang siya'y bumaba mula sa bundok, ay
sinundan siya ng lubhang maraming tao. 2 At
narito, lumapit sa kaniya ang isang ketongin, at siya'y
sinamba, na nagsasabi, Panginoon, kung ibig mo,
ay maaaring malinis mo ako. 3 At iniunat niya ang
kaniyang kamay, at siya'y hinipo, na nagsasabi, Ibig
ko; luminis ka. At pagdaka'y nalinis ang kaniyang
ketong. 4 At sinabi sa kaniya ni Jesus, Ingatan mong
huwag sabihin kanino man; kundi humayo ka, pakita
ka sa saserdote, at ihandog mo ang alay na ipinagutos
ni Moises, na bilang patotoo sa kanila. 5 At pagpasok
niya sa Capernaum, ay lumapit sa kaniya ang isang
senturion, na sa kaniya'y namanhik, 6 At nagsasabi,
Panginoon, ang aking alila ay nararatay sa bahay,
lumpo, at lubhang nahihirapan. 7 At sinabi niya sa
kaniya, Paroroon ako, at siya'y aking pagagalingin. 8
At sumagot ang senturion at sinabi, Panginoon, hindi
ako karapat-dapat na ikaw ay pumasok sa ilalim ng
aking bubungan; datapuwa't sabihin mo lamang ang
salita, at gagaling ang aking alila. 9 Sapagka't ako
rin naman ay taong nasa ilalim ng kapamahalaan,
na may nasasakupan akong mga kawal: at sinasabi
ko rito, Yumaon ka, at siya'y yumayaon; at sa isa,
Halika, at siya'y lumalapit; at sa aking alipin, Gawin
mo ito, at kaniyang ginagawa. 10 At nang marinig ito
ni Jesus, ay nagtaka siya, at sinabi sa nagsisisunod,
Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na kahit sa Israel
man, ay hindi ako nakasumpong ng ganito kalaking
pananampalataya. 11 At sinabi ko sa inyo, na marami
ang magsisipanggaling sa silanganan at sa kalunuran,
at magsisiupong kasama ni Abraham, at ni Isaac,
at ni Jacob, sa kaharian ng langit: 12 Datapuwa't
ang mga anak ng kaharian ay pawang itatapon sa
kadiliman sa labas: diyan na nga ang pagtangis at
pagngangalit ng mga ngipin. 13 At sinabi ni Jesus
sa senturion, Humayo ka ng iyong lakad; at ayon
sa iyong pagsampalataya, ay gayon ang sa iyo'y
mangyari. At gumaling ang kaniyang alila sa oras
ding yaon. 14 At nang pumasok si Jesus sa bahay ni
Pedro, ay nakita niya ang biyanang babae nito na
nararatay dahil sa lagnat. 15 At hinipo ang kaniyang
kamay, at inibsan siya ng lagnat; at siya'y nagbangon,
at naglingkod sa kaniya. 16 At nang kinahapunan,
ay dinala nila sa kaniya ang maraming inaalihan
ng demonio: at pinalayas niya sa isang salita ang
masasamang espiritu at pinagaling ang lahat ng
mga may sakit: 17 Upang matupad ang sinabi sa
pamamagitan ng propeta Isaias, na nagsasabi, Siya
rin ang kumuha ng ating mga sakit, at nagdala ng
ating mga karamdaman. 18 Nang makita nga ni
Jesus ang lubhang maraming tao sa palibot niya, ay
ipinagutos niyang tumawid sa kabilang ibayo. 19 At
lumapit ang isang eskriba, at sa kaniya'y nagsabi,
Guro, susunod ako sa iyo saan ka man pumaroon.
20 At sinabi sa kaniya ni Jesus, May mga lungga ang
mga zorra, at may mga pugad ang mga ibon sa langit;
datapuwa't ang Anak ng tao ay walang kahiligan ang
kaniyang ulo. 21 At ang isa naman sa kaniyang mga
alagad ay nagsabi sa kaniya, Panginoon, tulutan
mo muna akong makauwi at mailibing ko ang aking
ama. 22 Datapuwa't sinabi sa kaniya ni Jesus,

Sumunod ka sa akin; at pabayaan mong ilibing ng
mga patay ang kanilang sariling mga patay. 23 At
pagkalulan niya sa isang daong, ay sinundan siya
ng kaniyang mga alagad. 24 At narito, bumangon
ang isang malakas na bagyo sa dagat, na ano pa't
inaapawan ang daong ng mga alon: datapuwa't siya'y
natutulog. 25 At nagsilapit sila sa kaniya, at siya'y
ginising, na sinasabi, Panginoon, iligtas mo kami;
kami'y mangamamatay. 26 At sinabi niya sa kanila,
Bakit kayo'y nangatatakot, Oh kayong kakaunti ang
pananampalataya? Nang magkagayo'y nagbangon
siya, at sinaway ang mga hangin at ang dagat; at
humusay na totoo ang panahon. 27 At ang mga tao
ay nangagtaka, na sinasabi, Anong tao ito, na maging
ang mga hangin at ang mga dagat ay nagsisitalima
sa kaniya? 28 At nang siya'y makarating sa kabilang
ibayo sa lupain ng mga Gadareno, ay sinalubong
siya ng dalawang inaalihan ng mga demonio na
nagsisilabas sa mga libingan, na totoong mababangis,
na ano pa't sinoma'y walang makapagdaan sa daang
yaon. 29 At narito, sila'y nagsisigaw, na nangagsasabi,
Anong aming ipakikialam sa iyo, ikaw na Anak ng
Dios? naparito ka baga upang kami'y iyong pahirapan
bago dumating ang kapanahunan? 30 Sa malayo sa
kanila ay may isang kawan ng maraming baboy na
nagsisipanginain. 31 At namanhik sa kaniya ang mga
demonio, na nangagsasabi, Kung kami'y palalayasin
mo, ay paparoonin mo kami sa kawan ng mga baboy.
32 At sinabi niya sa kanila, Magsiparoon kayo. At sila'y
nagsilabas, at nagsipasok sa mga baboy: at narito,
ang buong kawan ng mga baboy ay nangapadaluhong
sa bangin hanggang sa dagat, at nangamatay sa
tubig. 33 At nagsitakas ang mga tagapagalaga ng
mga yaon, at nagsitungo sa bayan, at sinabi ang
lahat ng mga nangyari, at ang kinahinatnan ng mga
inalihan ng mga demonio. 34 At narito, lumabas
ang buong bayan upang sumalubong kay Jesus: at
pagkakita nila sa kaniya, ay pinamanhikan siyang
umalis sa kanilang mga hangganan.

9 At lumulan siya sa isang daong, at tumawid, at
dumating sa kaniyang sariling bayan. 2 At narito,
dinala nila sa kaniya ang isang lumpo, na nakahiga sa
isang higaan: at nang makita ni Jesus ang kanilang
pananampalataya, ay sinabi sa lumpo, Anak, laksan
mo ang iyong loob; ang iyong mga kasalanan ay
ipinatatawad na. 3 At narito, ang ilan sa mga eskriba
ay nangagsabi sa kanilang sarili, Ang taong ito'y
namumusong. 4 At pagkaunawa ni Jesus ng kanilang
mga kaisipan, ay sinabi, Bakit nangagiisip kayo ng
masama sa inyong mga puso? 5 Sapagka't alin baga
ang lalong magaang sabihin, Ipinatatawad na ang
iyong mga kasalanan; o sabihin, Magtindig ka, at
lumakad ka? 6 Datapuwa't upang maalaman ninyo
na ang Anak ng tao'y may kapamahalaan sa lupa na
magpatawad ng mga kasalanan (sinabi nga niya sa
lumpo), Magtindig ka, buhatin mo ang iyong higaan, at
umuwi ka sa iyong bahay. 7 At nagtindig siya, at umuwi
sa kaniyang bahay. 8 Datapuwa't nang makita ito ng
karamihan, ay nangatakot sila, at kanilang niluwalhati
ang Dios, na nagbigay ng gayong kapamahalaan sa
mga tao. 9 At pagdaraan doon ni Jesus, ay nakita niya
ang isang tao, na kung tawagi'y Mateo, na nakaupo
sa paningilan ng buwis: at sinabi niya sa kaniya,
Sumunod ka sa akin. At siya'y nagtindig, at sumunod
sa kaniya. 10 At nangyari, na nang nakaupo siya sa
pagkain sa bahay, narito, ang maraming manininginil
ng buwis at mga makasalanan ay nagsirating at
nagsiupong kasalo ni Jesus at ng kaniyang mga
alagad. 11 At nang makita ito ng mga Fariseo, ay
sinabi nila sa kaniyang mga alagad, Bakit sumasalo
ang inyong Guro sa mga manininginil ng buwis at mga
makasalanan? 12 Datapuwa't nang ito'y marinig niya,
ay kaniyang sinabi, Ang mga walang sakit ay hindi
nangangailangan ng manggagamot, kundi ang mga
may sakit. 13 Datapuwa't magsihayo kayo at inyong
pagaralan kung ano ang kahulugan nito, Habag ang
ibig ko, at hindi hain: sapagka't hindi ako naparito
upang tumawag ng mga matuwid, kundi ng mga
makasalanan. 14 Nang magkagayo'y nagsilapit sa
kaniya ang mga alagad ni Juan, na nangagsabi,
Bakit kami at ang mga Fariseo ay nangagaayunong
madalas, datapuwa't hindi nangagaayuno ang mga
alagad mo? 15 At sinabi sa kanila ni Jesus, Mangyayari
bagang mangagluksa ang mga abay sa kasalan,
samantalang ang kasintahang lalake ay kasama
nila? datapuwa't darating ang mga araw, na ang
kasintahang lalake ay aalisin sa kanila, at kung
magkagayo'y mangagaayuno sila. 16 At sinoma'y
hindi nagtatagpi ng bagong kayo sa damit na luma;
sapagka't ang tagpi ay bumabatak sa damit, at lalong
lumalala ang punit. 17 Hindi rin nagsisilid ng bagong
alak sa mga balat na luma: sa ibang paraan ay
nangagpuputok ang mga balat, at nangabububo ang
alak, at nangasisira ang mga balat: kundi isinisilid
ang bagong alak sa mga bagong balat, at kapuwa
nagsisitagal. 18 Samantalang sinasalita niya ang mga

bagay na ito sa kanila, narito, dumating ang isang
pinuno, at siya'y sinamba, na nagsasabi, Kamamatay
pa lamang ng aking anak na babae: datapuwa't halina
at ipatong mo ang iyong kamay sa kaniya, at siya'y
mabubuhay. 19 At si Jesus ay nagtindig, at sumama
sa kaniya, pati ng kaniyang mga alagad. 20 At narito,
isang babaing inaagasang may labingdalawang taon
na, ay lumapit sa kaniyang likuran, at hinipo ang
laylayan ng kaniyang damit: 21 Sapagka't sinabi niya
sa kaniyang kalooban, Kung mahipo ko man lamang
ang kaniyang damit, ay gagaling ako. 22 Datapuwa't
paglingon ni Jesus at pagkakita sa kaniya, ay sinabi,
Anak, laksan mo ang iyong loob; pinagaling ka ng
iyong pananampalataya. At gumaling ang babae mula
sa oras na yaon. 23 At nang pumasok si Jesus sa
bahay ng pinuno, at makita ang mga tumutugtog
ng mga plauta, at ang mga taong nangagkakagulo,
24 Ay sinabi niya, Magparaan kayo: sapagka't hindi
patay ang dalaga, kundi natutulog. At tinawanan nila
siya na nililibak. 25 Datapuwa't nang mapalabas na
ang mga tao, ay pumasok siya, at tinangnan niya
siya sa kamay; at nagbangon ang dalaga. 26 At
kumalat ang pagkabantog na ito sa buong lupang
yaon. 27 At pagkaraan doon ni Jesus ay sinundan
siya ng dalawang lalaking bulag, na nangagsisisigaw,
at nangagsasabi, Mahabag ka sa amin, ikaw na
Anak ni David. 28 At nang pumasok siya sa bahay,
ay nagsilapit sa kaniya ang mga lalaking bulag: at
sinabi sa kanila ni Jesus, Nagsisisampalataya baga
kayo na magagawa ko ito? Sinabi nila sa kaniya,
Oo, Panginoon. 29 Nang magkagayo'y kaniyang
hinipo ang mga mata nila, na sinasabi, Alinsunod
sa inyong pananampalataya ay siyang mangyari
sa inyo. 30 At nangadilat ang kanilang mga mata.
At mahigpit na ipinagbilin ni Jesus sa kanila, na
sinasabi, Ingatan ninyong sinoma'y huwag makaalam
nito. 31 Datapuwa't sila'y nagsialis, at kanilang
inilathala ang kaniyang kabantugan sa buong lupang
yaon. 32 At samantalang sila'y nagsisialis, narito, sa
kaniya'y dinala ang isang lalaking pipi na inaalihan
ng demonio. 33 At nang mapalabas ang demonio,
ay nagsalita ang lalaking pipi: at nangagtaka ang
mga karamihan, na nangagsasabi, Kailan ma'y hindi
nakita sa Israel ang ganito. 34 Datapuwa't sinabi ng
mga Fariseo, sa pamamagitan ng prinsipe ng mga
demonio ay nagpapalabas siya ng mga demonio.
35 At nililibot ni Jesus ang lahat ng mga bayan at
mga nayon, na nagtuturo sa mga sinagoga nila,
at ipinangangaral ang evangelio ng kaharian, at
pinagagaling ang sarisaring sakit at ang sarisaring
karamdaman. 36 Datapuwa't nang makita niya ang
mga karamihan, ay nahabag siya sa kanila, sapagka't
pawang nangahahapis at nangangalat, na gaya ng
mga tupa na walang pastor. 37 Nang magkagayo'y
sinabi niya sa kaniyang mga alagad, Katotohana'y
ang aanihin ay marami, datapuwa't kakaunti ang mga
manggagawa. 38 Idalangin nga ninyo sa Panginoon
ng aanihin, na magpadala siya ng mga manggagawa
sa kaniyang aanihin.

10 At pinalapit niya sa kaniya ang kaniyang
labingdalawang alagad, at binigyan niya sila
ng kapamahalaan laban sa mga karumaldumal na
espiritu, upang mapalabas nila, at upang kanilang
mapagaling ang lahat ng sarisaring sakit at ang lahat
ng sarisaring karamdaman. 2 Ang mga pangalan
nga ng labingdalawang apostol ay ito: Ang una'y
si Simon na tinatawag na Pedro, at si Andres na
kaniyang kapatid; si Santiago na anak ni Zebedeo, at
ang kaniyang kapatid na si Juan; 3 Si Felipe, at si
Bartolome; si Tomas, at si Mateo na maniningil ng
buwis; si Santiago na anak ni Alfeo at si Tadeo; 4 Si
Simon na Cananeo, at si Judas Iscariote, na siya
ring sa kaniya'y nagkanulo. 5 Ang labingdalawang
ito'y sinugo ni Jesus, at sila'y pinagbilinan, na
sinasabi, Huwag kayong magsitungo sa alin mang
daan ng mga Gentil, at huwag kayong magsipasok
sa alin mang bayan ng mga taga Samaria: 6
Kundi bagkus magsiparoon kayo sa mga tupang
nangawaglit sa bahay ni Israel. 7 At samantalang
kayo'y nangaglalakad, ay magsipangaral kayo, na
mangagsabi, Ang kaharian ng langit ay malapit
na. 8 Mangagpagaling kayo ng mga may sakit,
mangagpabangon kayo ng mga patay, mangaglinis
kayo ng mga ketong, mangagpalabas kayo ng mga
demonio: tinanggap ninyong walang bayad, ay ibigay
ninyong walang bayad. 9 Huwag kayong mangagbaon
ng ginto, kahit pilak, kahit tanso sa inyong mga
supot: 10 Kahit supot ng pagkain sa paglalakad, kahit
dalawang tunika, kahit mga pangyapak, o tungkod:
sapagka't ang manggagawa ay karapatdapat sa
kaniyang pagkain. 11 At sa alin mang bayan o nayon
na inyong pasukin, siyasatin ninyo kung sino roon ang
karapatdapat; at magsitahan kayo roon hanggang sa
kayo'y magsialis. 12 At pagpasok ninyo sa bahay, ay
batiin ninyo ito. 13 At kung karapatdapat ang bahay,
ay dumoon ang inyong kapayapaan: datapuwa't

kung hindi karapatdapat, ay mabalik sa inyo ang
kapayapaan ninyo. 14 At sinomang hindi tumanggap
sa inyo, ni duminig sa inyong mga pananalita, pagalis
ninyo sa bahay o bayang yaon, ay ipagpag ninyo
ang alabok ng inyong mga paa. 15 Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Higit na mapagpapaumanhinan
ang lupa ng Sodoma at ng Gomorra sa araw ng
paghuhukom, kay sa bayang yaon. 16 Narito, sinusugo
ko kayong gaya ng mga tupa sa gitna ng mga lobo:
mangagpakatalino nga kayong gaya ng mga ahas
at mangagpakatimtimang gaya ng mga kalapati.
17 Datapuwa't mangagpakaingat kayo sa mga tao:
sapagka't kayo'y ibibigay nila sa mga Sanedrin at
kayo'y hahampasin sa kanilang mga sinagoga; 18 Oo
at kayo'y dadalhin sa harap ng mga gobernador at
mga hari dahil sa akin, sa pagpapatotoo sa kanila at
sa mga Gentil. 19 Datapuwa't pagka kayo'y ibinigay
nila, huwag ninyong ikabalisa kung paano o kung
ano ang inyong sasabihin: sapagka't sa oras na yaon
ay ipagkakaloob sa inyo ang inyong sasabihin. 20
Sapagka't hindi kayo ang mangagsasalita, kundi ang
Espiritu ng inyong Ama ang sa inyo'y magsasalita. 21
At ibibigay ng kapatid ang kapatid sa kamatayan, at
ng ama ang kaniyang anak: at mangaghihimagsik
ang mga anak laban sa kanilang mga magulang, at
sila'y ipapapatay. 22 At kayo'y kapopootan ng lahat
ng mga tao dahil sa aking pangalan: datapuwa't ang
magtitiis hanggang sa wakas, ay siyang maliligtas.
23 Datapuwa't pagka kayo'y pinagusig nila sa isang
bayang ito, ay magsitakas kayo tungo sa kasunod
na bayan: sapagka't sa katotohanang sinasabi ko sa
inyo, Hindi ninyo matatapos libutin ang mga bayan
ng Israel, hanggang sa pumarito ang Anak ng tao.
24 Hindi mataas ang alagad sa kaniyang guro, ni
hindi rin mataas ang alila sa kaniyang panginoon. 25
Sukat na sa alagad ang maging katulad ng kaniyang
guro, at sa alila ang maging katulad ng kaniyang
panginoon. Kung pinanganlan nilang Beelzebub ang
panginoon ng sangbahayan, gaano pa kaya ang
mga kasangbahay niya! 26 Huwag nga ninyo silang
katakutan: sapagka't walang bagay na natatakpan, na
hindi mahahayag; at natatago na hindi malalaman. 27
Ang sinasabi ko sa inyo sa kadiliman, ay sabihin ninyo
sa kaliwanagan; at ang narinig ninyo sa bulong, ay
inyong ipagsigawan sa mga bubungan. 28 At huwag
kayong mangatakot sa mga nagsisipatay ng katawan,
datapuwa't hindi nangakakapatay sa kaluluwa: kundi
bagkus ang katakutan ninyo'y yaong makapupuksa sa
kaluluwa at sa katawan sa impierno. (Geenna g1067) 29
Hindi baga ipinagbibili ng isang beles ang dalawang
maya? at kahit isa sa kanila'y hindi mahuhulog sa lupa
kung hindi pahintulot ng inyong Ama: 30 Datapuwa't
maging ang mga buhok ng inyong ulo ay pawang
bilang na lahat. 31 Huwag nga kayong mangatakot:
kayo'y lalong mahalaga kay sa maraming maya. 32
Kaya't ang bawa't kumikilala sa akin sa harap ng
mga tao, ay kikilalanin ko naman siya sa harap ng
aking Ama na nasa langit. 33 Datapuwa't sinomang
sa aki'y magkaila sa harap ng mga tao, ay ikakaila ko
naman siya sa harap ng aking Ama na nasa langit. 34
Huwag ninyong isiping ako'y naparito upang magdala
ng kapayapaan sa lupa: hindi ako naparito upang
magdala ng kapayapaan, kundi tabak. 35 Sapagka't
ako'y naparito upang papagalitin ang lalake laban
sa kaniyang ama, at ang anak na babae laban sa
kaniyang ina, at ang manugang na babae laban sa
kaniyang biyanang babae: 36 At ang magiging kaaway
ng tao ay ang kaniya ring sariling kasangbahay. 37
Ang umiibig sa ama o sa ina ng higit kay sa akin ay
hindi karapatdapat sa akin; at ang umiibig sa anak na
lalake o anak na babae ng higit kay sa akin ay hindi
karapatdapat sa akin. 38 At ang hindi nagpapasan
ng kaniyang krus at sumusunod sa akin, ay hindi
karapatdapat sa akin. 39 Ang nakasusumpong ng
kaniyang buhay ay mawawalan nito; at ang mawalan
ng buhay dahil sa akin ay makasusumpong niyaon.
40 Ang tumatanggap sa inyo ay ako ang tinatanggap,
at ang tumatanggap sa akin ay tinatanggap ang
nagsugo sa akin. 41 Ang tumatanggap sa isang
propeta dahil sa pangalan ng propeta ay tatanggap
ng ganti ng isang propeta: at ang tumatanggap sa
isang taong matuwid dahil sa pangalan ng isang
taong matuwid ay tatanggap ng ganti ng isang taong
matuwid. 42 At sinomang magpainom sa isa sa maliliit
na ito ng kahit isang sarong tubig na malamig, dahil
sa pangalang alagad, katotohanang sinasabi ko sa
inyo na hindi mawawala ang ganti sa kaniya.

11 At nangyari, na nang matapos nang masabi
ni Jesus ang kaniyang mga utos sa kaniyang
labingdalawang alagad, ay umalis siya roon upang
magturo at mangaral sa mga bayan nila. 2 Nang
marinig nga ni Juan sa bilangguan ang mga gawa
ni Cristo, ay nagpasugo siya sa pamamagitan ng
kaniyang mga alagad, 3 At sinabi sa kaniya, Ikaw
baga yaong paririto, o hihintayin namin ang iba? 4 At
sumagot si Jesus at sa kanila'y sinabi, Magsiparoon

kayo at sabihin ninyo kay Juan ang mga bagay na
inyong nangaririnig at nangakikita: 5 Ang mga bulag
ay nangakakakita, ang mga pilay ay nangakalalakad,
ang mga ketongin ay nangalilinis, at ang mga bingi ay
nangakaririnig, at ang mga patay ay ibinabangon, at sa
mga dukha ay ipinangangaral ang mabubuting balita.
6 At mapalad ang sinomang hindi makasumpong
ng anomang katitisuran sa akin. 7 At samantalang
ang mga ito'y nagsisiyaon ng kanilang lakad, ay
nagpasimula si Jesus na magsalita sa mga karamihan
tungkol kay Juan, Ano ang nilabas ninyo upang
masdan sa ilang? isang tambo na inuuga ng hangin?
8 Datapuwa't ano ang nilabas ninyo upang makita?
isang taong nararamtan ng mga damit na maseselan?
Narito, ang mga nagsisipanamit ng maseselan ay
nangasa mga bahay ng mga hari. 9 Datapuwa't
ano ang nilabas ninyo? upang makita ang isang
propeta? Oo, sinasabi ko sa inyo, at lalo pang higit
kay sa isang propeta. 10 Ito yaong tungkol sa kaniya'y
nasusulat, Narito, sinusugo ko ang aking sugo sa
unahan ng iyong mukha, Na maghahanda ng iyong
daan sa unahan mo. 11 Katotohanang sinasabi ko
sa inyo, Sa gitna ng mga ipinanganganak ng mga
babae ay walang lumitaw na isang dakila kay sa
kay Juan Bautista: gayon man ang lalong maliit sa
kaharian ng langit ay lalong dakila kay sa kaniya.
12 At mula sa mga araw ni Juan Bautista hanggang
ngayon, ang kaharian ng langit ay nagbabata ng
karahasan, at kinukuha nang sapilitan ng mga taong
mararahas. 13 Sapagka't ang lahat ng mga propeta at
ang kautusan hanggang kay Juan ay nagsipanghula.
14 At kung ibig ninyong tanggapin, ay siya'y si Elias
na paririto. 15 Ang may mga pakinig upang ipakinig,
ay makinig. 16 Datapuwa't sa ano ko itutulad ang
lahing ito? Tulad sa mga batang nangakaupo sa mga
pamilihan, na sinisigawan ang kanilang mga kasama.
17 At sinasabi, Tinutugtugan namin kayo ng plauta, at
hindi kayo nagsisisayaw; nagsipanambitan kami, at
hindi kayo nangahapis. 18 Sapagka't naparito si Juan
na hindi kumakain o umiinom man, at sinasabi nila,
Siya'y mayroong demonio. 19 Naparito ang Anak ng
tao na kumakain at umiinom, at sinasabi nila, Narito,
ang isang matakaw na tao at isang manginginom ng
alak, isang kaibigan ng mga maniningil ng buwis at ng
mga makasalanan! At ang karunungan ay inaaring-
ganap ng kaniyang mga gawa. 20 Nang magkagayo'y
kaniyang pinasimulang sumbatan ang mga bayan na
pinaggagawan niya ng lalong marami sa kaniyang
mga gawang makapangyarihan, sapagka't hindi
sila nangagsisi. 21 Sa aba mo, Corazin! sa aba
mo, Bethsaida! sapagka't kung sa Tiro at sa Sidon
sana ginawa ang mga gawang makapangyarihan
na ginawa sa inyo, malaon na dising nangagsisi na
may mga damit na magaspang at abo. 22 Nguni't
sinasabi ko sa inyo na higit na mapagpapaumanhinan
ang Tiro at Sidon sa araw ng paghuhukom, kay sa
inyo. 23 At ikaw, Capernaum, magpapakataas ka
baga hanggang sa langit? ibababa ka hanggang sa
Hades: sapagka't kung sa Sodoma sana ginawa ang
mga makapangyarihang gawang sa iyo'y ginawa, ay
nanatili sana siya hanggang sa araw na ito. **(Hadēs g86)** 24 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo na higit na
mapagpapaumanhinan ang lupa ng Sodoma sa araw
ng paghuhukom, kay sa iyo. 25 Nang panahong yaon
ay sumagot si Jesus at sinabi, Ako'y nagpapasalamat
sa iyo, Oh Ama, Panginoon ng langit at ng lupa, na
iyong inilihim ang mga bagay na ito sa mga pantas
at matatalino, at ipinahayag mo sa mga sanggol:
26 Oo nga, Ama, sapagka't gayon ang nakalugod
sa iyong paningin. 27 Ang lahat ng mga bagay ay
ibinigay sa akin ng aking Ama: at sinoma'y hindi
nakakakilala sa Anak kundi ang Ama; at sinoma'y hindi
nakakakilala sa Ama, kundi ang Anak, at yaong ibiging
pagpahayagan ng Anak. 28 Magsiparito sa akin,
kayong lahat na nangapapagal at nangabibigatang
lubha, at kayo'y aking papagpapahingahin. 29 Pasanin
ninyo ang aking pamatok, at magaral kayo sa akin;
sapagka't ako'y maamo at mapagpakumbabang puso:
at masusumpungan ninyo ang kapahingahan ng
inyong mga kaluluwa. 30 Sapagka't malambot ang
aking pamatok, at magaan ang aking pasan.

12 Nang panahong yaon ay naglalakad si Jesus
nang araw ng sabbath sa mga bukiran ng
trigo; at nangagutom ang kaniyang mga alagad
at nangagpasimulang magsikitil ng mga uhay at
magsikain. 2 Datapuwa't pagkakita nito ng mga
Fariseo, ay sinabi nila sa kaniya, Tingnan mo,
ginagawa ng mga alagad mo ang hindi matuwid na
gawin sa sabbath. 3 Datapuwa't sinabi niya sa kanila,
Hindi baga ninyo nabasa ang ginawa ni David nang
siya'y nagutom, at ang mga kasamahan niya; 4 Kung
paanong siya'y pumasok sa bahay ng Dios, at kumain
siya ng mga tinapay na handog, na hindi matuwid na
kanin niya, ni ng mga kasamahan niya, kundi ng mga
saserdote lamang? 5 O hindi baga ninyo nabasa sa
kautusan, kung papaanong sa mga araw ng sabbath

ay niwawalang galang ng mga saserdote sa templo
ang sabbath, at hindi nangagkakasala? 6 Datapuwa't
sinasabi ko sa inyo, na dito ay may isang lalong
dakila kay sa templo. 7 Datapuwa't kung nalalaman
ninyo kung ano ang kahulugan nito, Habag ang ibig
ko, at hindi hain, ay hindi sana ninyo hinatulan ang
mga walang kasalanan. 8 Sapagka't ang Anak ng tao
ay panginoon ng sabbath. 9 At siya'y umalis doon at
pumasok sa sinagoga nila: 10 At narito, may isang
tao na tuyo ang isang kamay. At sa kaniya'y itinanong
nila, na sinasabi, Matuwid bagang magpagaling sa
araw ng sabbath? upang siya'y kanilang maisumbong.
11 At sinabi niya sa kanila, Sino kaya sa inyo, na
kung mayroong isang tupa, na kung mahulog ito
sa isang hukay sa araw ng sabbath, ay hindi baga
niya aabutin, at hahanguin? 12 Gaano pa nga ang
isang tao na may halaga kay sa isang tupa! Kaya't
matuwid na gumawa ng mabuti sa araw ng sabbath.
13 Nang magkagayo'y sinabi niya sa lalake, Iunat
mo ang iyong kamay. At iniunat niya; at napauling
walang sakit, na gaya ng isa. 14 Datapuwa't nagsialis
ang mga Fariseo, at nangagpulong laban sa kaniya,
kung papaanong siya'y maipapupuksa nila. 15 At
pagkahalata nito ni Jesus ay lumayo roon: at siya'y
sinundan ng marami; at kaniyang pinagaling silang
lahat, 16 At ipinagbilin niya sa kanila, na siya'y huwag
nilang ihayag: 17 Upang matupad ang sinabi sa
pamamagitan ng propeta Isaias, na nagsasabi, 18
Narito, ang lingkod ko na aking hinirang; At minamahal
ko na kinalulugdan ng aking kaluluwa: Isasakaniya ko
ang aking Espiritu, At ihahayag niya ang paghuhukom
sa mga Gentil. 19 Hindi siya makikipagtalo, ni
sisigaw; Ni maririnig man ng sinoman ang kaniyang
tinig sa mga lansangan. 20 Hindi niya babaliin
ang tambong gapok, At hindi papatayin ang timsim
na umuusok, Hanggang sa papagtagumpayin ang
paghuhukom. 21 At aasa sa kaniyang pangalan ang
mga Gentil. 22 Nang magkagayo'y dinala sa kaniya
ang isang inaalihan ng demonio, bulag at pipi, at
kaniyang pinagaling, ano pa't ang pipi ay nagsalita at
nakakita. 23 At ang buong karamihan ay nangagtaka,
at nangagsabi, Ito kaya ang Anak ni David? 24
Datapuwa't nang marinig ito ng mga Fariseo, ay
kanilang sinabi, Ang taong ito'y hindi nagpapalabas ng
mga demonio, kundi sa pamamagitan ni Beelzebub
na prinsipe ng mga demonio. 25 At pagkaalam
niya ng mga iniisip nila, ay sinabi niya sa kanila,
Ang bawa't kahariang nagkakabahabahagi laban sa
kaniyang sarili ay mawawasak; ang bawa't bayan
o bahay na nagkakabahabahagi laban sa kaniyang
sarili ay hindi mananatili. 26 At kung pinalalabas
ni Satanas si Satanas, siya nababahagi laban sa
kaniyang sarili; papaano ngang mananatili ang
kaniyang kaharian? 27 At kung sa pamamagitan ni
Beelzebub ay nagpapalabas ako ng mga demonio,
ang inyong mga anak sa kaninong pamamagitan
sila'y pinalalabas? kaya nga sila ang inyong magiging
mga hukom. 28 Nguni't kung sa pamamagitan ng
Espiritu ng Dios nagpapalabas ako ng mga demonio,
ay dumating nga sa inyo ang kaharian ng Dios. 29
O papaano bagang makapapasok ang sinoman sa
bahay ng malakas, at samsamin ang kaniyang mga
pag-aari, kung hindi muna gapusin ang malakas?
at kung magkagayo'y masasamsaman niya ang
kaniyang bahay. 30 Ang hindi sumasa akin ay laban
sa akin; at ang hindi nagiimpok na kasama ko ay
nagsasambulat. 31 Kaya't sinasabi ko sa inyo, Ang
bawa't kasalanan at kapusungan ay ipatatawad sa
mga tao; datapuwa't ang kapusungang laban sa
Espiritu ay hindi ipatatawad. 32 At ang sinomang
magsalita ng isang salitang laban sa Anak ng tao,
ay ipatatawad sa kaniya; datapuwa't ang sinomang
magsalita laban sa Espiritu Santo, ay hindi ipatatawad
sa kaniya, kahit sa sanglibutang ito, o maging sa
darating. (aiōn g165) 33 O pabutihin ninyo ang punong
kahoy, at mabuti ang bunga niyaon; o pasamain
ninyo ang punong kahoy, at masama ang bunga
niyaon: sapagka't ang punong kahoy ay nakikilala sa
pamamagitan ng kaniyang bunga. 34 Kayong lahi
ng mga ulupong, papaano kayo na masasama, ay
makapagsasalita ng mabubuting bagay? sapagka't sa
kasaganaan ng puso ay nagsasalita ang bibig. 35 Ang
mabuting tao sa kaniyang mabuting kayamanan ay
kumukuha ng mabubuting bagay: at ang masamang
tao sa kaniyang masamang kayamanan ay kumukuha
ng masasamang bagay. 36 At sinasabi ko sa inyo, na
ang bawa't salitang walang kabuluhang sabihin ng
mga tao ay ipagsusulit nila sa araw ng paghuhukom.
37 Sapagka't sa iyong mga salita ikaw ay magiging
banal, at sa iyong mga salita ay hahatulan ka. 38
Nang magkagayo'y nagsisagot sa kaniya ang ilan sa
mga eskriba at sa mga Fariseo, na nangagsasabi,
Guro, ibig namin makakita ng isang tanda sa iyo. 39
Datapuwa't siya'y sumagot, at sinabi sa kanila, Isang
lahing masama at mapangalunya ay humahanap
ng isang tanda; at hindi siya bibigyan ng anomang

tanda kundi ng tanda ng propeta Jonas: 40 Sapagka't
kung paanong si Jonas ay napasa tiyan ng isang
balyena na tatlong araw at tatlong gabi; ay gayon ding
mapapasa ilalim ng lupa na tatlong araw at tatlong
gabi ang Anak ng tao. 41 Magsisitayo sa paghuhukom
ang mga tao sa Nineve na kasama ng lahing ito,
at ito'y hahatulan: sapagka't sila'y nagsipagsisi sa
pangangaral ni Jonas; at narito, dito'y may isang
lalong dakila kay sa kay Jonas. 42 Magbabangon
sa paghuhukom ang reina ng timugan na kasama
ng lahing ito, at ito'y hahatulan: sapagka't siya'y
nanggaling sa mga wakas ng lupa upang pakinggan
ang karunungan ni Salomon; at narito, dito'y may
isang lalong dakila kay sa kay Salomon. 43 Datapuwa't
ang karumaldumal na espiritu, kung siya'y lumabas
sa tao, ay lumalakad sa mga dakong walang tubig na
humahanap ng kapahingahan, at hindi makasumpong.
44 Kung magkagayo'y sinasabi niya, Babalik ako sa
aking bahay na nilabasan ko; at pagdating niya, ay
nasusumpungan niyang walang laman, walis na,
at nagagayakan. 45 Kung magkagayo'y yumayaon
siya, at nagsasama ng pito pang espiritu na lalong
masasama kay sa kaniya, at sila'y nagsisipasok at
nagsisitahan doon: at nagiging lalo pang masama
ang huling kalagayan ng taong yaon kay sa una.
Gayon din ang mangyayari sa masamang lahing
ito. 46 Samantalang siya'y nagsasalita pa sa mga
karamihan, narito, ang kaniyang ina at ang kaniyang
mga kapatid ay nangakatayo sa labas, at ibig nilang
siya'y makausap. 47 At may nagsabi sa kaniya,
Narito, ang iyong ina at ang iyong mga kapatid ay
nangakatayo sa labas, na ibig nilang makausap ka.
48 Nguni't siya'y sumagot at sinabi sa nagsabi sa
kaniya, Sino ang aking ina? at sino-sino ang aking
mga kapatid? 49 At iniunat niya ang kaniyang kamay
sa kaniyang mga alagad, at sinabi, Narito, ang aking
ina at ang aking mga kapatid! 50 Sapagka't sinomang
gumaganap ng kalooban ng aking Ama na nasa
langit, ay siyang aking kapatid na lalake at aking
kapatid na babae, at ina.

13 Nang araw na yaon ay lumabas si Jesus
sa bahay, at naupo sa tabi ng dagat. 2 At
nakisama sa kaniya ang lubhang maraming tao, ano
pa't lumulan siya sa isang daong, at naupo; at ang
buong karamihan ay nangakatayo sa baybayin. 3 At
pinagsalitaan niya sila ng maraming mga bagay sa
mga talinghaga, na sinasabi, Narito, ang manghahasik
ay yumaon upang maghasik. 4 At sa paghahasik
niya, ay nangahulog ang ilang binhi sa tabi ng daan,
at dumating ang mga ibon at kinain nila; 5 At ang
mga iba'y nangahulog sa mga batuhan, na doo'y
walang sapat na lupa: at pagdaka'y sumibol, sapagka't
hindi malalim ang lupa: 6 At pagsikat ng araw ay
nangainitan; at dahil sa walang ugat, ay nangatuyo. 7
At ang mga iba'y nangahulog sa mga dawagan, at
nagsilaki ang mga dawag, at ininis ang mga yaon. 8
At ang mga iba'y nangahulog sa mabuting lupa, at
nangagbunga, ang ila'y tigisang daan, at ang ila'y
tigaanim na pu, at ang ila'y tigtatatlongpu. 9 At ang
may mga pakinig, ay makinig. 10 At nagsilapit ang
mga alagad, at sinabi nila sa kaniya, Bakit mo sila
pinagsasalitaan sa mga talinghaga? 11 At sumagot
siya at sinabi sa kanila, Sa inyo'y ipinagkaloob
ang mangakaalam ng mga hiwaga ng kaharian
ng langit, datapuwa't hindi ipinagkaloob sa kanila.
12 Sapagka't sinomang mayroon ay bibigyan, at
siya'y magkakaroon ng sagana: nguni't sinomang
wala, pati ng nasa kaniya ay aalisin sa kaniya. 13
Kaya't sila'y pinagsasalitaan ko sa mga talinghaga;
sapagka't nagsisitingin ay hindi sila nangakakakita, at
nangakikinig ay hindi sila nangakakarinig, ni hindi
sila nangakakaunawa. 14 At natutupad sa kanila
ang hula ni Isaias, na sinasabi, Sa pakikinig ay
inyong maririnig, at sa anomang paraa'y hindi ninyo
mapaguunawa; At sa pagtingin ay inyong makikita,
at sa anomang paraa'y hindi ninyo mamamalas:
15 Sapagka't kumapal ang puso ng bayang ito, At
mahirap na mangakarinig ang kanilang mga tainga, At
kanilang ipinikit ang kanilang mga mata; Baka sila'y
mangakakita ng kanilang mga mata, At mangakarinig
ng kanilang mga tainga, At mangakaunawa ng
kanilang puso, At muling mangagbalik loob, At sila'y
aking pagalingin. 16 Datapuwa't mapapalad ang
inyong mga mata, sapagka't nangakakakita; at ang
iyong mga tainga, sapagka't nangakakarinig. 17
Sapagka't katotohanang sinasabi ko sa inyo, na
hinangad na makita ng maraming propeta at ng mga
taong matuwid ang inyong nakikita, at hindi nila nakita;
at marinig ang inyong nariring, at hindi nila narinig.
18 Pakinggan nga ninyo ang talinghaga tungkol sa
manghahasik. 19 Kung ang sinoman ay nakikinig ng
salita ng kaharian, at ito'y hindi niya napaguunawa,
ay pinaroroonan ng masama, at inaagaw ang nahasik
sa kaniyang puso. Ito yaong nahasik sa tabi ng
daan. 20 At ang nahasik sa mga batuhan, ay yaong
nakikinig ng salita, at pagdaka'y tinatanggap ito

ng buong galak; 21 Gayon ma'y wala siyang ugat
sa kaniyang sarili, kundi sangdaling tumatagal; at
pagdating ng kapighatian o pag-uusig dahil sa salita,
ay pagdaka'y natitisod siya. 22 At ang nahasik sa mga
dawagan, ay yaong dumirinig ng salita; nguni't ang
pagsusumakit na ukol sa sanglibutan, at ang daya ng
mga kayamanan, ay siyang umiinis sa salita, at yao'y
nagiging walang bunga. (aiōn g165) 23 At ang nahasik
sa mabuting lupa, ay siyang dumirinig, at nakauunawa
ng salita; na siyang katotohanang nagbubunga, ang
ila'y tigisang daan, ang ila'y tigaanim na pu, at
ang ila'y tigtatatlongpu. 24 Sinaysay niya sa kanila
ang ibang talinghaga, na sinasabi, Ang kaharian ng
langit ay tulad sa isang taong naghasik ng mabuting
binhi sa kaniyang bukid: 25 Datapuwa't samantalang
nangatutulog ang mga tao, ay dumating ang kaniyang
kaaway at naghasik naman ng mga pangsirang
damo sa pagitan ng trigo, at umalis. 26 Datapuwa't
nang sumibol ang usbong at mamunga, ay lumitaw
nga rin ang mga pangsirang damo. 27 At ang mga
alipin ng puno ng sangbahayan ay nagsiparoon at
nangagsabi sa kaniya, Ginoo, hindi baga naghasik
ka ng mabuting binhi sa iyong bukid? saan kaya
nangagmula ang mga pangsirang damo? 28 At sinabi
niya sa kanila, Isang kaaway ang gumawa nito. At
sinabi sa kaniya ng mga alipin, Ibig mo baga na kami
nga'y magsiparoon at ang mga yao'y pagtipunin? 29
Datapuwa't sinabi niya, Huwag; baka sa pagtitipon
ninyo ng mga pangsirang damo, ay inyong mabunot
pati ng trigo. 30 Pabayaan ninyong magsitubo kapuwa
hanggang sa panahon ng pagaani: at sa panahon
ng pagaani ay sasabihin ko sa mga mangaani,
Tipunin muna ninyo ang mga pangsirang damo,
at inyong pagbibigkisin upang sunugin; datapuwa't
tipunin ninyo ang trigo sa aking bangan. 31 Sinaysay
niya sa kanila ang ibang talinghaga, na sinasabi,
Ang kaharian ng langit ay tulad sa isang butil ng
binhi ng mostasa, na kinuha ng isang tao, at inihasik
sa kaniyang bukid: 32 Na siya ngang lalong maliit
sa lahat ng mga binhi; datapuwa't nang tumubo, ay
lalong malaki kay sa mga gulay, at nagiging punong
kahoy, ano pa't nagsisiparoon ang mga ibon sa langit
at sumisilong sa kaniyang mga sanga. 33 Sinalita
niya sa kanila ang ibang talinghaga: Ang kaharian
ng langit ay tulad sa lebadura, na kinuha ng isang
babae, at itinago sa tatlong takal na harina, hanggang
sa ito'y nalebadurahang lahat. 34 Lahat ng mga
bagay na ito'y sinabi ni Jesus sa mga karamihan
sa mga talinghaga; at kung hindi sa talinghaga ay
hindi niya sila kinakausap: 35 Upang matupad ang
sinalita sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi,
Bubukhin ko ang aking bibig sa mga talinghaga;
Sasaysayin ko ang mga natatagong bagay buhat
nang itatag ang sanglibutan. 36 Nang magkagayon
ay iniwan niya ang mga karamihan, at pumasok
sa bahay: at sa kaniya'y nagsilapit ang kaniyang
mga alagad, na nagsisipagsabi, Ipaliwanag mo sa
amin ang talinghaga tungkol sa mga pangsirang
damo sa bukid. 37 At siya'y sumagot at nagsabi,
Ang naghahasik ng mabuting binhi ay ang Anak ng
tao; 38 At ang bukid ay ang sanglibutan; at ang
mabuting binhi, ay ito ang mga anak ng kaharian:
at ang mga pangsirang damo ay ang mga anak ng
masama; 39 At ang kaaway na naghasik ng mga
ito ay ang diablo: at ang pagaani ay ang katapusan
ng sanglibutan; at ang mga mangaani ay ang mga
anghel. (aiōn g165) 40 Kung paano ang pagtipon sa mga
pangsirang damo at pagsunog sa apoy; gayon din ang
mangyayari sa katapusan ng sanglibutan. (aiōn g165) 41
Susuguin ng Anak ng tao ang kaniyang mga anghel,
at kanilang titipunin sa labas ng kaniyang kaharian
ang lahat ng mga bagay na nangakapagpapatisod,
at ang nagsisigawa ng katampalasanan, 42 At sila'y
igagatong sa kalan ng apoy: diyan na nga ang
pagtangis at ang pagngangalit ng mga ngipin. 43 Kung
magkagayo'y mangagliliwanag ang mga matuwid
na katulad ng araw sa kaharian ng kanilang Ama.
Ang may mga pakinig, ay makinig. 44 Tulad ang
kaharian ng langit sa natatagong kayamanan sa
bukid; na nasumpungan ng isang tao, at inilihim; at
sa kaniyang kagalaka'y yumaon at ipinagbili ang lahat
niyang tinatangkilik, at binili ang bukid na yaon. 45
Gayon din naman, ang kaharian ng langit ay katulad
ng isang taong nangangalakal na humahanap ng
magagandang perlas: 46 At pagkasumpong ng isang
mahalagang perlas, ay yumaon siya at ipinagbili ang
lahat niyang tinatangkilik, at binili yaon. 47 Tulad din
naman ang kaharian ng langit sa isang lambat, na
inihulog sa dagat, na nakahuli ng sarisaring isda: 48
Na, nang mapuno, ay hinila nila sa pampang; at sila'y
nagsiupo, at tinipon sa mga sisidlan ang mabubuti,
datapuwa't itinapon ang masasama. 49 Gayon din
ang mangyayari sa katapusan ng sanglibutan: lalabas
ang mga anghel, at ihihiwalay ang masasama sa
matutuwid, (aiōn g165) 50 At sila'y igagatong sa kalan ng
apoy: diyan na nga ang pagtangis at ang pagngangalit

ng mga ngipin. 51 Napagunawa baga ninyo ang lahat
ng mga bagay na ito? Sinabi nila sa kaniya, Oo. 52 At
sinabi niya sa kanila, Kaya't ang bawa't eskriba na
ginagawang alagad sa kaharian ng langit ay tulad sa
isang taong puno ng sangbahayan, na naglalabas sa
kaniyang kayamanan ng mga bagay na bago at luma.
53 At nangyari, na nang matapos ni Jesus ang mga
talinghagang ito, ay umalis siya doon. 54 At pagdating
sa kaniyang sariling lupain, ay kaniyang tinuruan sila
sa kanilang sinagoga, ano pa't sila'y nangagtaka, at
nangagsabi, Saan kumuha ang taong ito ng ganitong
karunungan, at ng ganitong mga makapangyarihang
gawa? 55 Hindi baga ito ang anak ng anluwagi?
hindi baga tinatawag na Maria ang kaniyang ina? at
Santiago, at Jose, at Simon, at Judas ang kaniyang
mga kapatid? 56 At ang kaniyang mga kapatid na
babae, hindi baga silang lahat ay nanga sa atin?
Saan nga kumuha ang taong ito ng lahat ng ganitong
mga bagay? 57 At siya'y kinatisuran nila. Datapuwa't
sinabi sa kanila ni Jesus, Walang propeta na di may
kapurihan, liban sa kaniyang sariling lupain, at sa
kaniyang sariling bahay. 58 At siya'y hindi gumawa
roon ng maraming makapangyarihang gawa dahil sa
kawalan nila ng pananampalataya.

14 Nang panahong yao'y narinig ni Herodes na
tetrarka ang balita tungkol kay Jesus, 2 At
sinabi sa kaniyang mga tagapaglingkod, Ito'y si Juan
Bautista; siya'y muling nagbangon sa mga patay;
kaya't ang mga kapangyarihang ito ay nagsisigawa
sa kaniya. 3 Sapagka't hinuli ni Herodes si Juan, at
siya'y iginapos, at inilagay sa bilangguan dahil kay
Herodias, na asawa ni Felipe na kaniyang kapatid. 4
Sapagka't sinabi ni Juan sa kaniya, Hindi matuwid sa
iyo na aariin mo siya. 5 At nang ibig niyang ipapatay
siya, ay natakot siya sa karamihan, sapagka't siya'y
kanilang ibinibilang na propeta. 6 Datapuwa't nang
dumating ang araw na kapanganakan kay Herodes,
ay sumayaw sa gitna ang anak na babae ni Herodias,
at kinalugdan ni Herodes. 7 Dahil dito'y kaniyang
ipinangakong may sumpa na sa kaniya'y ibibigay ang
anomang hingin niya. 8 At siya, na inudyukan ng
kaniyang ina, ay nagsabi, Ibigay mo sa akin dito na
nasa isang pinggan ang ulo ni Juan Bautista. 9 At
namanglaw ang hari; datapuwa't dahil sa kaniyang
mga sumpa, at sa nangakaupong kasalo niya sa
dulang, ay ipinagutos niyang ibigay na sa kaniya;
10 At nagutos siya at pinugutan ng ulo si Juan sa
bilangguan. 11 At dinala ang kaniyang ulo na nasa
isang pinggan, at ibinigay sa dalaga: at dinala nito
sa kaniyang ina. 12 At ang kaniyang mga alagad
ay nagsiparoon, at kanilang binuhat ang bangkay,
at kanilang inilibing; at sila'y nagsialis at isinaysay
kay Jesus. 13 Nang marinig nga ito ni Jesus, ay
lumigpit sila mula roon, sa isang daong na nasa isang
dakong ilang na bukod: at nang mabalitaan ito ng
mga karamihan, ay nangaglakad sila na sumunod sa
kaniya mula sa mga bayan. 14 At siya'y lumabas, at
nakita ang isang malaking karamihan, at nahabag siya
sa kanila, at pinagaling niya ang sa kanila'y mga may
sakit. 15 At nang nagtatakipsilim na, ay nagsilapit sa
kaniya ang kaniyang mga alagad, na nangagsasabi,
Ilang ang dakong ito, at lampas na sa panahon;
paalisin mo na ang mga karamihan, upang sila'y
magsiparoon sa mga nayon, at sila'y mangakabili ng
kanilang makakain. 16 Datapuwa't sinabi sa kanila
ni Jesus, Hindi kailangang sila'y magsialis; bigyan
ninyo sila ng makakain. 17 At sinasabi nila sa kaniya,
Wala tayo rito kundi limang tinapay at dalawang isda.
18 At sinabi niya, Dalhin ninyo rito sa akin. 19 At
ipinagutos niya sa mga karamihan na sila'y magsiupo
sa damuhan; at kinuha niya ang limang tinapay at ang
dalawang isda, at pagtingala sa langit, ay kaniyang
pinagpala, at pinagputolputol at ibinigay ang mga
tinapay sa mga alagad, at ibinigay naman ng mga
alagad sa mga karamihan. 20 At nagsikain silang
lahat, at nangabusog: at kanilang pinulot ang lumabis
na pinagputolputol, na labingdalawang bakol na puno.
21 At ang mga nagsikain ay may limang libong lalake,
bukod pa ang mga babae at ang mga bata. 22 At
pagdaka'y pinapagmadali niya ang kaniyang mga
alagad na magsilulan sa daong, at magsiuna sa
kaniya sa kabilang ibayo, hanggang pinayayaon niya
ang mga karamihan. 23 At pagkatapos na mapayaon
niya ang mga karamihan, ay umahon siyang bukod
sa bundok upang manalangin: at nang gumabi na,
ay siya'y nagiisa doon. 24 Datapuwa't ang daong ay
nasa gitna na ng dagat, na hinahampas ng mga alon;
sapagka't pasalungat sa hangin. 25 At sa ikaapat na
pagpupuyat ng gabi ay naparoon siya sa kanila, na
lumalakad sa ibabaw ng dagat. 26 At nang makita siya
ng mga alagad na lumalakad sa ibabaw ng dagat,
ay nangagulumihanan sila, na nangagsasabi, Multo!
at sila'y nagsisigaw dahil sa takot. 27 Datapuwa't
pagdaka'y nagsalita sa kanila si Jesus, na nagsasabi,
Laksan ninyo ang inyong loob; ako nga: huwag
kayong mangatakot. 28 At sumagot sa kaniya si

Pedro, at nagsabi, Panginoon, kung ikaw nga, ay
papariyanin mo ako sa iyo sa ibabaw ng tubig. 29 At
sinabi niya, Halika. At lumunsad si Pedro sa daong,
at lumakad sa ibabaw ng tubig upang pumaroon kay
Jesus. 30 Datapuwa't pagkakita niyang malakas ang
hangin, ay natakot siya, at nang siya'y malulubog,
ay sumigaw, na nagsasabi, Panginoon, iligtas mo
ako. 31 At pagdaka'y iniunat ni Jesus ang kaniyang
kamay at hinawakan siya, at sa kaniya'y sinabi, Oh
ikaw na kakaunti ang pananampalataya, bakit ka
nagalinglangan? 32 At pagkalulan nila sa daong, ay
humimpil ang hangin. 33 At ang mga nasa daong
ay nagsisamba sa kaniya, na nangagsasabi, Tunay
na ikaw ang Anak ng Dios. 34 At nang makatawid
na sila, ay narating nila ang lupa ng Genezaret.
35 At nang siya'y makilala ng mga tao sa dakong
yaon, ay nangagpabalita sila sa palibotlibot ng buong
lupaing yaon, at sa kaniya'y dinala ang lahat ng
mga may sakit; 36 At ipinamamanhik nila sa kaniya
na ipahipo man lamang sa kanila ang laylayan ng
kaniyang damit: at ang lahat ng nangagsihipo ay
pawang nagsigaling.

15 Nang magkagayo'y nagsilapit kay Jesus na
mula sa Jerusalem ang mga Fariseo at ang
mga eskriba, na nagsisipagsabi, 2 Bakit ang iyong
mga alagad ay nagsisilabag sa sali't-saling sabi
ng matatanda? sapagka't hindi sila nangaghuhugas
ng kanilang mga kamay pagka nagsisikain sila ng
tinapay. 3 At siya'y sumagot at sinabi sa kanila,
Bakit naman kayo'y nagsisilabag sa utos ng Dios
dahil sa inyong sali't-saling sabi? 4 Sapagka't sinabi
ng Dios, Igalang mo ang iyong ama at ang iyong
ina: at, Ang manungayaw sa ama at sa ina, ay
mamatay siyang walang pagsala. 5 Datapuwa't
sinasabi ninyo, Sinomang magsabi sa kaniyang ama o
sa kaniyang ina, Yaong mangyayaring pakinabangan
mo sa akin ay hain ko na sa Dios: 6 Ay hindi niya
igagalang ang kaniyang ama. At niwalan ninyong
kabuluhan ang salita ng Dios dahil sa inyong sali't-
saling sabi. 7 Kayong mga mapagpaimbabaw, mabuti
ang pagkahula sa inyo ni Isaias, na nagsasabi, 8 Ang
bayang ito'y iginagalang ako ng kanilang mga labi;
Datapuwa't ang kanilang puso ay malayo sa akin. 9
Datapuwa't walang kabuluhan ang pagsamba nila sa
akin, Na nagtuturo ng kanilang pinakaaral ang mga
utos ng mga tao. 10 At pinalapit niya sa kaniya ang
karamihan, at sa kanila'y sinabi, Pakinggan ninyo, at
unawain. 11 Hindi ang pumapasok sa bibig ang siyang
nakakahawa sa tao; kundi ang lumalabas sa bibig,
ito ang nakakahawa sa tao. 12 Nang magkagayo'y
nagsilapit ang mga alagad, at sa kaniya'y sinabi,
Nalalaman mo bagang nangagdamdam ang mga
Fariseo, pagkarinig nila ng pananalitang ito? 13
Datapuwa't sumagot siya at sinabi, Ang bawa't
halamang hindi itinanim ng aking Ama na nasa
kalangitan, ay bubunutin. 14 Pabayaan ninyo sila:
sila'y mga bulag na tagaakay. At kung ang bulag ay
umakay sa bulag, ay kapuwa sila mangahuhulog sa
hukay. 15 At sumagot si Pedro, at sinabi sa kaniya,
Ipaliwanag mo sa amin ang talinghaga. 16 At sinabi
niya, Kayo baga nama'y wala pa ring pagiisip? 17
Hindi pa baga ninyo nalalaman, na ang anomang
pumapasok sa bibig ay tumutuloy sa tiyan, at inilalabas
sa daanan ng dumi? 18 Datapuwa't ang mga bagay
na lumalabas sa bibig ay sa puso nanggagaling;
at siyang nangakakahawa sa tao. 19 Sapagka't
sa puso nanggagaling ang masasamang pagiisip,
mga pagpatay, mga pangangalunya, pakikiapid,
mga pagnanakaw, mga pagsaksi sa di katotohanan,
mga pamumusong: 20 Ito ang mga bagay na
nangakakahawa sa tao; datapuwa't ang kumaing
hindi maghugas ng mga kamay ay hindi makakahawa
sa tao. 21 At umalis doon si Jesus, at lumigpit sa mga
sakop ng Tiro at Sidon. 22 At narito, ang isang babaing
Cananea na lumabas sa mga hangganang yaon, at
nagsisigaw, na nagsasabi, Kahabagan mo ako, Oh
Panginoon, ikaw na Anak ni David; ang aking anak
na babae ay pinahihirapang lubha ng isang demonio.
23 Datapuwa't siya'y hindi sumagot ng anomang salita
sa kaniya. At nilapitan siya ng kaniyang mga alagad
at siya'y pinamanhikan, na nangagsasabi, Paalisin
mo siya; sapagka't nagsisisigaw siya sa ating hulihan.
24 Datapuwa't siya'y sumagot at sinabi, Hindi ako
sinugo kundi sa mga tupang nangaligaw sa bahay ni
Israel. 25 Datapuwa't lumapit siya at siya'y sinamba
niya, na nagsasabi, Panginoon, saklolohan mo ako.
26 At siya'y sumagot at sinabi, Hindi marapat na
kunin ang tinapay sa mga anak at itapon sa mga
aso. 27 Datapuwa't sinabi niya, Oo, Panginoon:
sapagka't ang mga aso man ay nagsisikain ng mga
mumo na nangalalaglag mula sa dulang ng kanilang
mga panginoon. 28 Nang magkagayo'y sumagot si
Jesus at sinabi sa kaniya, Oh babae, malaki ang
pananampalataya mo: mangyari sa iyo ayon sa ibig
mo. At gumaling ang kaniyang anak mula sa oras na
yaon. 29 At umalis si Jesus doon, at naparoon sa tabi

ng dagat ng Galilea; at umahon sa bundok, at naupo
doon. 30 At lumapit sa kaniya ang lubhang maraming
tao, na may mga pilay, mga bulag, mga pipi, mga
pingkaw, at iba pang marami, at sila'y kanilang inilagay
sa kaniyang mga paanan; at sila'y pinagaling niya: 31
Ano pa't nangagtaka ang karamihan, nang mangakita
nilang nangagsasalita ang mga pipi, nagsisigaling
ang mga pingkaw, at nagsisilakad ang mga pilay, at
nangakakakita ang mga bulag: at kanilang niluwalhati
ang Dios ng Israel. 32 At pinalapit ni Jesus sa kaniya
ang kaniyang mga alagad, at sinabi, Nahahabag ako
sa karamihan, sapagka't tatlong araw nang sila'y
nagsisipanatili sa akin at wala silang makain: at di
ko ibig na sila'y paalising nangagaayuno, baka sila'y
manganglupaypay sa daan. 33 At sa kaniya'y sinabi
ng mga alagad, Saan tayo mangakakakuha rito sa
ilang ng sapat na daming tinapay na makabubusog
sa ganyang lubhang napakaraming tao? 34 At sinabi
ni Jesus sa kanila, Ilang tinapay mayroon kayo?
At sinabi nila, Pito, at ilang maliliit na isda. 35 At
iniutos niya sa karamihan na magsiupo sa lupa;
36 At kinuha niya ang pitong tinapay at ang mga
isda; at siya'y nagpasalamat at pinagputolputol, at
ibinigay sa mga alagad, at ibinigay naman ng mga
alagad sa mga karamihan. 37 At nagsikain silang
lahat, at nangabusog: at pinulot nila ang lumabis sa
mga pinagputolputol, na pitong bakol na puno. 38 At
silang nagsikain ay apat na libong lalake, bukod ang
mga babae at mga bata. 39 At pinayaon niya ang
mga karamihan at lumulan sa daong, at napasa mga
hangganan ng Magdala.

16 At nagsilapit ang mga Fariseo at mga Saduceo,
na tinutukso siya na sa kaniya'y nagsisihiling na
sila'y pagpakitaan ng isang tanda na mula sa langit.
2 Datapuwa't siya'y sumagot at sa kanila'y sinabi, Sa
kinahapunan, ay sinasabi ninyo, Bubuti ang panahon:
sapagka't ang langit ay mapula. 3 At sa umaga,
Ngayo'y uunos: sapagka't mapula at makulimlim
ang langit. Kayo'y marurunong magsikilala ng anyo
ng langit; datapuwa't hindi ninyo mangakilala ang
mga tanda ng mga panahon. 4 Ang isang lahing
masama at mapangalunya ay humahanap ng tanda;
at hindi siya bibigyan ng anomang tanda, kundi ng
tanda ni Jonas. At sila'y iniwan niya, at yumaon. 5
At nagsidating ang mga alagad sa kabilang ibayo
at nangakalimot na mangagdala ng tinapay. 6 At
sinabi sa kanila ni Jesus, Kayo'y mangagingat at
magsipangilag sa lebadura ng mga Fariseo at mga
Saduceo. 7 At sila'y nangagkatuwiranan sa kanilang
sarili, na nagsasabi, Hindi tayo nangakapagbaon ng
tinapay. 8 At nang matalastas ni Jesus ay sinabi, Oh
kayong kakaunti ang pananampalataya, bakit kayo'y
nangagbubulaybulay sa inyong sarili, sapagka't wala
kayong tinapay? 9 Hindi pa baga ninyo natatalastas,
at hindi ninyo naaalaala ang limang tinapay sa limang
libong lalake, at kung ilang bakol ang inyong nailigpit?
10 Ni yaong pitong tinapay sa apat na libong lalake, at
kung ilang bakol ang inyong nailigpit? 11 Ano't hindi
ninyo napaguunawa na hindi ang sinabi ko sa inyo'y
tungkol sa tinapay? Datapuwa't kayo'y mangagingat
sa lebadura ng mga Fariseo at ng mga Saduceo. 12
Nang magkagayo'y kanilang natalastas na sa kanila'y
hindi ipinagutos na sila'y magsipagingat sa lebadura
ng tinapay, kundi sa mga aral ng mga Fariseo at ng
mga Saduceo. 13 Nang dumating nga si Jesus sa
mga sakop ng Cesarea ni Filipo, ay itinanong niya sa
kaniyang mga alagad, na sinasabi, Ano baga ang
sabi ng mga tao kung sino ang Anak ng tao? 14 At
kanilang sinabi, Anang ilan, Si Juan Bautista; ang ilan,
Si Elias; at ang mga iba, Si Jeremias, o isa sa mga
propeta. 15 Kaniyang sinabi sa kanila, Datapuwa't,
ano ang sabi ninyo kung sino ako? 16 At sumagot si
Simon Pedro at sinabi, Ikaw ang Cristo, Ang anak ng
Dios na buhay. 17 At sumagot si Jesus at sa kaniya'y
sinabi, Mapalad ka, Simon Bar-Jonas: sapagka't hindi
ipinahayag sa iyo ito ng laman at ng dugo, kundi ng
aking Ama na nasa langit. 18 At sinasabi ko naman
sa iyo, na ikaw ay Pedro, at sa ibabaw ng batong ito
ay itatayo ko ang aking iglesia; at ang mga pintuan
ng Hades ay hindi magsisipanaig laban sa kaniya.
(Hadēs g86) 19 Ibibigay ko sa iyo ang mga susi ng
kaharian ng langit: at anomang iyong talian sa lupa
ay tatalian sa langit; at anomang iyong kalagan sa
lupa ay kakalagan sa langit. 20 Nang magkagayo'y
ipinagbilin niya sa mga alagad na huwag sabihin
kanino man na siya ang Cristo. 21 Mula ng panahong
yao'y nagpasimulang ipinakilala ni Jesus sa kaniyang
mga alagad, na kinakailangang siya'y pumaroon
sa Jerusalem, at magbata ng maraming bagay sa
matatanda at sa mga pangulong saserdote at sa
mga eskriba, at siya'y patayin, at muling ibangon
sa ikatlong araw. 22 At isinama siya ni Pedro, at
nagpasimulang siya'y pinagwikaan, na nagsasabi,
Panginoon, malayo ito sa iyo: kailan man ay hindi
mangyayari ito sa iyo. 23 Datapuwa't lumingon siya, at
sinabi kay Pedro, Lumagay ka sa likuran ko, Satanas:

ikaw ay tisod sa akin: sapagka't hindi mo pinagiisip
ang mga bagay ng Dios, kundi ang mga bagay ng tao.
24 Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kaniyang
mga alagad, Kung ang sinomang tao'y ibig sumunod
sa akin ay tumanggi sa kaniyang sarili, at pasanin
ang kaniyang krus, at sumunod sa akin. 25 Sapagka't
ang sinomang magibig iligtas ang kaniyang buhay
ay mawawalan nito: at ang sinomang mawalan ng
kaniyang buhay dahil sa akin ay makakasumpong
niyaon. 26 Sapagka't ano ang pakikinabangin ng
tao, kung makamtan niya ang buong sanglibutan
at mawawalan siya ng kaniyang buhay? o ano ang
ibibigay ng tao na katumbas sa kaniyang buhay?
27 Sapagka't ang Anak ng tao ay pariritong nasa
kaluwalhatian ng kaniyang Ama na kasama ang
kaniyang mga anghel; at kung magkagayo'y bibigyan
ang bawa't tao ayon sa kaniyang mga gawa. 28
Katotohanang sinasabi ko sa inyo, May ilan sa
nangakatayo rito, na hindi matitikman sa anomang
paraan ang kamatayan, hanggang sa kanilang makita
ang Anak ng tao na pumaparito sa kaniyang kaharian.

17 At pagkaraan ng anim na araw, ay isinama ni
Jesus si Pedro, at si Santiago, at si Juan na
kapatid niya, at sila'y dinalang bukod sa isang mataas
na bundok: 2 At nagbagong-anyo siya sa harap nila;
at nagliwanag ang kaniyang mukha na katulad ng
araw, at pumuting tulad sa ilaw ang kaniyang mga
damit. 3 At narito, napakita sa kanila si Moises at si
Elias na nakikipagusap sa kaniya. 4 At sumagot si
Pedro, at sinabi kay Jesus, Panginoon, mabuti sa
atin ang tayo'y dumito: kung ibig mo, ay gagawa ako
rito ng tatlong tabernakulo; isa ang sa iyo, at isa ang
kay Moises, at isa ang kay Elias. 5 Samantalang
nagsasalita pa siya, narito, ang isang maningning
na alapaap ay lumilim sa kanila: at narito, ang isang
tinig na mula sa alapaap, na nagsasabi, Ito ang
sinisinta kong Anak, na siya kong kinalulugdan; siya
ang inyong pakinggan. 6 At nang marinig ito ng mga
alagad, ay nangasubasub sila, at lubhang nangatakot.
7 At lumapit si Jesus at sila'y tinapik, at sinabi,
Mangagbangon kayo, at huwag kayong mangatakot.
8 At sa paglingap ng kanilang mga mata, ay wala
silang nakitang sinoman, kundi si Jesus lamang. 9
At habang sila'y nagsisibaba mula sa bundok, ay
iniutos sa kanila ni Jesus, na nagsasabi, Huwag
ninyong sabihin kanino mang tao ang pangitain,
hanggang sa ang Anak ng tao ay ibangon sa mga
patay. 10 At tinanong siya ng kaniyang mga alagad,
na nangagsasabi, Bakit nga sinasabi ng mga eskriba
na kinakailangang pumarito muna si Elias? 11 At
sumagot siya, at sinabi, Katotohanang si Elias ay
paririto, at isasauli ang lahat ng mga bagay: 12
Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, na naparito na si
Elias, at hindi nila siya nakilala, kundi ginawa nila
sa kaniya ang anomang kanilang inibig. Gayon din
naman ang Anak ng tao ay magbabata sa kanila.
13 Nang magkagayo'y napagunawa ng mga alagad
na si Juan Bautista ang sa kanila'y sinasabi niya.
14 At pagdating nila sa karamihan, ay lumapit sa
kaniya ang isang lalake, na sa kaniya'y lumuhod,
at nagsasabi, 15 Panginoon, mahabag ka sa aking
anak na lalake: sapagka't siya'y himatayin, at lubhang
naghihirap; sapagka't madalas na siya'y nagsusugba
sa apoy, at madalas sa tubig. 16 At siya'y dinala ko
sa iyong mga alagad, at hindi nila siya mapagaling.
17 At sumagot si Jesus at sinabi, Oh lahing walang
pananampalataya at taksil, hanggang kailan titiisin ko
kayo? dalhin ninyo siya rito sa akin. 18 At pinagwikaan
siya ni Jesus; at ang demonio ay lumabas sa kaniya:
at ang bata'y gumaling mula nang oras ding yaon.
19 Nang magkagayo'y nagsilapit na bukod ang mga
alagad kay Jesus, at nangagsabi, Bakit baga hindi
namin napalabas yaon? 20 At sinabi niya sa kanila,
Dahil sa kakauntian ng inyong pananampalataya:
sapagka't katotohanang sinasabi ko sa inyo, Kung
magkaroon kayo ng pananampalataya na kasinglaki
ng butil ng binhi ng mostasa, ay masasabi ninyo
sa bundok na ito, Lumipat ka mula rito hanggang
doon; at ito'y lilipat; at sa inyo'y hindi may pangyayari.
21 Datapuwa't ang ganito'y hindi lumalabas kundi
sa pamamagitan ng panalangin at ayuno. 22 At
samantalang sila'y nangakahimpil sa Galilea, ay
sinabi sa kanila ni Jesus, Ang Anak ng tao ay ibibigay
sa mga kamay ng mga tao; 23 At siya'y papatayin
nila, at sa ikatlong araw ay siya'y muling ibabangon.
At sila'y lubhang nangamanglaw, 24 At pagdating nila
sa Capernaum, ay nangagsilapit kay Pedro ang mga
maniningil ng kalahating siklo, at nangagsabi, Hindi
baga pinagbabayaran ng inyong guro ang kalahating
siklo? 25 Sinabi niya, Oo. At nang pumasok siya sa
bahay, ay pinangunahan siya ni Jesus, na nagsasabi,
Anong akala mo, Simon? ang mga hari sa lupa, kanino
baga sila nanganiningil ng kabayaran ng buwis? sa
kanilang mga anak baga o sa nangaiiba? 26 At nang
sabihin niya, Sa nangaiiba, ay sinabi sa kaniya ni
Jesus, Kung gayo'y hindi nangagbabayad ang mga

anak. 27 Datapuwa't, baka katisuran tayo nila, ay
pumaroon ka sa dagat, at ihulog mo ang kawil, at
kunin mo ang unang isdang lumitaw; at pagka naibuka
mo na ang kaniyang bibig, ay masusumpungan mo
ang isang siklo: kunin mo, at ibigay mo sa kanila sa
ganang akin at sa iyo.

18 Nang oras na yaon ay nagsilapit ang mga alagad
kay Jesus, na nangagsasabi, Sino nga baga
ang pinakadakila sa kaharian ng langit? 2 At pinalapit
niya sa kaniya ang isang maliit na bata, at inilagay sa
gitna nila, 3 At sinabi, Katotohanang sinasabi ko sa
inyo, Malibang kayo'y magsipanumbalik, at maging
tulad sa maliliit na bata, sa anomang paraan ay hindi
kayo magsisipasok sa kaharian ng langit. 4 Sinoman
ngang magpakababa na gaya ng maliit na batang
ito, ay siyang pinakadakila sa kaharian ng langit. 5
At sinomang tumanggap sa isa sa ganitong maliit
na bata sa aking pangalan ay ako ang tinanggap: 6
Datapuwa't sinomang magbigay ng ikatitisod sa isa sa
maliliit na ito na nagsisisampalataya sa akin, ay may
pakikinabangin pa siya kung bitinan ang kaniyang
leeg ng isang malaking batong gilingan, at siya'y
ilubog sa kalaliman ng dagat. 7 Sa aba ng sanglibutan
dahil sa mga kadahilanan ng pagkatisod! sapagka't
kinakailangang dumating ang mga kadahilanan;
datapuwa't sa aba ng taong yaong panggalingan ng
kadahilanan! 8 At kung ang kamay mo o ang paa
mo ay makapagpapatisod sa iyo, ay putulin mo, at
iyong itapon: mabuti pa sa iyo ang pumasok sa buhay
na pingkaw o pilay, kay sa may dalawang kamay
o dalawang paa na ibulid ka sa apoy na walang
hanggan. **(aiōnios g166)** 9 At kung ang mata mo ang
makapagpapatisod sa iyo, ay dukitin mo, at iyong
itapon: mabuti pa sa iyo ang pumasok sa buhay na
iisa ang mata, kay sa may dalawang mata na ibulid
ka sa apoy ng impierno. **(Geenna g1067)** 10 Ingatan
ninyo na huwag ninyong pawalang halaga ang isa sa
maliliit na ito: sapagka't sinasabi ko sa inyo, na ang
kanilang mga anghel sa langit ay nangakakakitang
palagi ng mukha ng aking Ama na nasa langit. 11
Sapagka't ang Anak ng tao ay naparito upang iligtas
ang nawala. 12 Ano ang akala ninyo? kung ang isang
tao ay may isang daang tupa, at maligaw ang isa
sa mga yaon, hindi baga iiwan niya ang siyam na
pu't siyam, at pasasa kabundukan, at hahanapin ang
naligaw? 13 At kung mangyaring masumpungan niya,
ay katotohanang sinasabi ko sa inyo, na magagalak
ng higit dahil dito kay sa siyam na pu't siyam na hindi
nangaligaw. 14 Gayon din na hindi nga kalooban ng
inyong Amang nasa langit, na ang isa sa maliliit na
ito ay mapahamak. 15 At kung magkasala laban sa
iyo ang kapatid mo, pumaroon ka, at ipakilala mo sa
kaniya ang kaniyang kasalanan na ikaw at siyang
magisa: kung ikaw ay pakinggan niya, ay nagwagi ka
sa iyong kapatid. 16 Datapuwa't kung hindi ka niya
pakinggan, ay magsama ka pa ng isa o dalawa, upang
sa bibig ng dalawang saksi o tatlo ay mapagtibay ang
bawa't salita. 17 At kung ayaw niyang pakinggan sila,
ay sabihin mo sa iglesia: at kung ayaw rin niyang
pakinggan ang iglesia, ay ipalagay mo siyang tulad
sa Gentil at maniningil ng buwis. 18 Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, na ang lahat ng mga bagay na
inyong talian sa lupa ay tatalian sa langit: at ang
lahat ng mga bagay na inyong kalagan sa lupa ay
kakalagan sa langit. 19 Muling sinasabi ko sa inyo,
na kung pagkasunduan ng dalawa sa inyo sa lupa
ang nauukol sa anomang bagay na kanilang hihingin,
ay gagawin sa kanila ng aking Ama na nasa langit.
20 Sapagka't kung saan nagkakatipon ang dalawa o
tatlo sa aking pangalan, ay naroroon ako sa gitna nila.
21 Nang magkagayo'y lumapit si Pedro at sinabi sa
kaniya, Panginoon, makailang magkakasala ang aking
kapatid laban sa akin na siya'y aking patatawarin?
hanggang sa makapito? 22 Sinabi sa kaniya ni Jesus,
Hindi ko sinasabi sa iyo, Hanggang sa makapito;
kundi, Hanggang sa makapitongpung pito. 23 Kaya't
ang kaharian ng langit ay tulad sa isang hari, na
nagibig na makipagusap sa kaniyang mga alipin. 24
At nang siya'y magpasimulang makipaghusay, ay
iniharap sa kaniya ang isa sa kaniya'y may utang na
sangpung libong talento. 25 Datapuwa't palibhasa'y
wala siyang sukat ibayad, ipinagutos ng kaniyang
panginoon na siya'y ipagbili, at ang kaniyang asawa't
mga anak, at ang lahat niyang tinatangkilik, at nang
makabayad. 26 Dahil dito ang alipin ay nagpatirapa
at sumamba sa kaniya, na nagsasabi, Panginoon,
pagtiisan mo ako, at pagbabayaran ko sa iyong
lahat. 27 At sa habag ng panginoon sa aliping yaon,
ay pinawalan siya, at ipinatawad sa kaniya ang
utang. 28 Datapuwa't lumabas ang aliping yaon, at
nasumpungan ang isa sa mga kapuwa niya alipin,
na sa kaniya'y may utang na isang daang denario:
at kaniyang hinawakan siya, at sinakal niya, na
sinasabi, Bayaran mo ang utang mo. 29 Kaya't
nagpatirapa ang kaniyang kapuwa alipin at namanhik
sa kaniya, na nagsasabi, Pagtiisan mo ako, at ikaw

ay pagbabayaran ko. 30 At siya'y ayaw: at yumaon at
siya'y ipinabilanggo hanggang sa magbayad siya ng
utang. 31 Nang makita nga ng kaniyang mga kapuwa
alipin ang nangyari, ay nangamanglaw silang lubha,
at nagsiparoon at isinaysay sa kanilang panginoon
ang lahat ng nangyari. 32 Nang magkagayo'y pinalapit
siya ng kaniyang panginoon, at sa kaniya'y sinabi,
Ikaw na aliping masama, ipinatawad ko sa iyo ang
lahat ng utang na yaon, sapagka't ipinamanhik mo sa
akin: 33 Hindi baga dapat na ikaw naman ay mahabag
sa iyong kapuwa alipin, na gaya ko namang nahabag
sa iyo? 34 At nagalit ang kaniyang panginoon, at
ibinigay siya sa mga tagapagpahirap, hanggang sa
siya'y magbayad ng lahat ng utang. 35 Gayon din
naman ang gagawin sa inyo ng aking Ama na nasa
kalangitan, kung hindi ninyo patatawarin sa inyong
mga puso, ng bawa't isa ang kaniyang kapatid.

19 At nangyari na nang matapos ni Jesus ang
mga salitang ito, ay umalis siya sa Galilea at
napasa mga hangganan ng Judea sa dako pa roon
ng Jordan; 2 At nagsisunod sa kaniya ang lubhang
maraming tao, at sila'y pinagaling niya doon. 3 At
nagsilapit sa kaniya ang mga Fariseo, na siya'y
tinutukso nila, at kanilang sinasabi, Naaayon baga sa
kautusan na ihiwalay ng isang lalake ang kaniyang
asawa sa bawa't kadahilanan? 4 At siya'y sumagot at
sinabi, Hindi baga ninyo nabasa, na ang lumalang
sa kanila buhat sa pasimula, ay sila'y nilalang niya
na lalake at babae, 5 At sinabi, Dahil dito'y iiwan ng
lalake ang kaniyang ama at ina, at makikisama sa
kaniyang asawa; at ang dalawa ay magiging isang
laman? 6 Kaya nga hindi na sila dalawa, kundi isang
laman. Ang pinapagsama nga ng Dios, ay huwag
papaghiwalayin ng tao. 7 Sinabi nila sa kaniya, Bakit
nga ipinagutos ni Moises na magbigay ng kasulatan
sa paghihiwalay, at ihiwalay ang babae? 8 Sinabi
niya sa kanila, Dahil sa katigasan ng inyong puso ay
ipinaubaya sa inyo ni Moises na inyong hiwalayan ang
inyong mga asawa: datapuwa't buhat sa pasimula
ay hindi gayon. 9 At sinasabi ko sa inyo, Sinomang
ihiwalay ang kaniyang asawang babae, liban na kung
sa pakikiapid, at magasawa sa iba, ay nagkakasala ng
pangangalunya: at ang magasawa sa babaing yaon
na hiniwalayan ay nagkakasala ng pangangalunya.
10 Ang mga alagad ay nangagsasabi sa kaniya,
Kung ganyan ang kalagayan ng lalake sa kaniyang
asawa, ay hindi nararapat magasawa. 11 Datapuwa't
sinabi niya sa kanila, Hindi matatanggap ng lahat ng
mga tao ang pananalitang ito, kundi niyaong mga
pinagkalooban. 12 Sapagka't may mga bating, na
ipinanganak na gayon mula sa tiyan ng kanilang mga
ina: at may mga bating, na ginagawang bating ng
mga tao: at may mga bating, na nangagpapakabating
sa kanilang sarili dahil sa kaharian ng langit. Ang
makakatanggap nito, ay pabayaang tumanggap. 13
Nang magkagayon ay dinala sa kaniya ang maliliit na
bata, upang ipatong niya ang kaniyang mga kamay sa
kanila, at ipanalangin: at sinaway sila ng mga alagad.
14 Datapuwa't sinabi ni Jesus, Pabayaan ninyo ang
maliliit na bata, at huwag ninyong pagbawalan silang
magsilapit sa akin: sapagka't sa mga ganito ang
kaharian ng langit. 15 At ipinatong niya ang kaniyang
mga kamay sa kanila, at umalis doon. 16 At narito,
lumapit sa kaniya ang isa, at nagsabi, Guro, ano
ang mabuting bagay na gagawin ko upang ako'y
magkaroon ng buhay na walang hanggan? **(aiōnios
g166)** 17 At sinabi niya sa kaniya, Bakit mo itinatanong
sa akin ang tungkol sa mabuti? May isa, na siyang
mabuti: datapuwa't kung ibig mong pumasok sa
buhay, ingatan mo ang mga utos. 18 Sinabi niya sa
kaniya, Alin-alin? At sinabi ni Jesus, Huwag kang
papatay, Huwag kang mangangalunya, Huwag kang
magnanakaw, Huwag sasaksi sa di katotohanan,
19 Igalang mo ang iyong ama at ang iyong ina; at,
Ibigin mo ang iyong kapuwa na gaya ng iyong sarili.
20 Sinabi sa kaniya ng binata, Ang lahat ng mga
bagay na ito ay ginanap ko: ano pa ang kulang
sa akin? 21 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Kung ibig
mong maging sakdal, humayo ka, ipagbili mo ang
tinatangkilik mo, at ibigay mo sa mga dukha, at
magkakaroon ka ng kayamanan sa langit: at pumarito
ka, sumunod ka sa akin. 22 Datapuwa't nang marinig
ng binata ang ganitong pananalita, ay yumaon siyang
namamanglaw; sapagka't siya'y isang may maraming
pag-aari. 23 At sinabi ni Jesus sa kaniyang mga
alagad, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Mahirap
na makapasok ang isang taong mayaman sa kaharian
ng langit. 24 At muling sinasabi ko sa inyo, Magaan
pa sa isang kamelyo ang dumaan sa butas ng isang
karayom, kay sa isang taong mayaman ang pumasok
sa kaharian ng Dios. 25 At nang marinig ito ng mga
alagad, ay lubhang nangagtaka, na nagsisipagsabi,
Sino nga kaya ang makaliligtas? 26 At pagtingin ni
Jesus ay sinabi sa kanila, Hindi mangyayari ito sa mga
tao; datapuwa't sa Dios ang lahat ng mga bagay ay
mangyayari. 27 Nang magkagayo'y sumagot si Pedro

at sinabi sa kaniya, Narito, iniwan namin ang lahat,
at nagsisunod sa iyo: ano nga baga ang kakamtin
namin? 28 At sinabi ni Jesus sa kanila, Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, na kayong nagsisunod sa akin,
sa pagbabagong lahi pagka uupo na ang Anak ng
tao sa luklukan ng kaniyang kaluwalhatian, kayo
nama'y magsisiupo sa labingdalawang luklukan,
upang magsihukom sa labingdalawang angkan ng
Israel. 29 At ang bawa't magiwan ng mga bahay,
o mga kapatid na lalake, o mga kapatid na babae,
o ama, o ina, o mga anak, o mga lupa, dahil sa
aking pangalan, ay tatanggap ng tigisang daan,
at magsisipagmana ng walang hanggang buhay.
(aiōnios g166) 30 Datapuwa't maraming mga una na
mangahuhuli; at mga huli na mangauuna.

20 Sapagka't ang kaharian ng langit ay tulad
sa isang tao na puno ng sangbahayan, na
lumabas pagkaumagang-umaga, upang umupa ng
manggagawa sa kaniyang ubasan. 2 At nang
makipagkasundo na siya sa mga manggagawa sa
isang denario sa bawa't araw, ay isinugo niya sila sa
kaniyang ubasan. 3 At siya'y lumabas nang malapit na
ang ikatlong oras, at nakita ang mga iba sa pamilihan
na nangakatayong walang ginagawa; 4 At sinabi niya
sa kanila, Magsiparoon din naman kayo sa ubasan,
at bibigyan ko kayo ng nasa katuwiran. At nagsiyaon
ng kanilang lakad sa ubasan. 5 Lumabas siyang
muli nang malapit na ang mga oras na ikaanim at
ikasiyam, at gayon din ang ginawa. 6 At lumabas
siya nang malapit na ang ikalabingisang oras at
nakasumpong siya ng mga iba na nangakatayo; at
sinabi niya sa kanila, Bakit kayo'y nangakatayo rito
sa buong maghapon na walang ginagawa? 7 At
sinabi nila sa kaniya, Sapagka't sinoma'y walang
umupa sa amin. Sinabi niya sa kanila, Magsiparito
din naman kayo sa ubasan. 8 At nang dumating ang
hapon, sinabi ng panginoon ng ubasan sa kaniyang
katiwala, Tawagin mo ang mga manggagawa, at
bayaran mo sila ng kaupahan sa kanila, na mula sa
mga huli hanggang sa mga una. 9 At paglapit ng
mga inupahan nang malapit na ang ikalabingisang
oras ay tumanggap bawa't tao ng isang denario. 10
At nang magsilapit ang mga nauna, ang isip nila'y
magsisitanggap sila ng higit; at sila'y nagsitanggap
din bawa't tao ng isang denario. 11 At nang kanilang
tanggapin ay nangagbulongbulong laban sa puno
ng sangbahayan, 12 Na nangagsasabi, Isa lamang
oras ang ginugol nitong mga huli, sila'y ipinantay mo
sa amin, na aming binata ang hirap sa maghapon
at ang init na nakasusunog. 13 Datapuwa't siya'y
sumagot at sinabi sa isa sa kanila, Kaibigan, hindi kita
iniiring: hindi baga nakipagkayari ka sa akin sa isang
denario? 14 Kunin mo ang ganang iyo, at humayo
ka sa iyong lakad; ibig kong bigyan itong huli, nang
gaya rin sa iyo. 15 Hindi baga matuwid sa aking
gawin ang ibig ko sa aking pag-aari? o masama
ang mata mo, sapagka't ako'y mabuti? 16 Kaya't
ang mga una'y mangahuhuli, at ang mga huli ay
mangauuna. 17 Samantalang umaahon si Jesus, ay
bukod niyang isinama ang labingdalawang alagad, at
sa daa'y sinabi niya sa kanila, 18 Narito, nagsisiahon
tayo sa Jerusalem; at ibibigay ang Anak ng tao sa
mga pangulong saserdote at sa mga eskriba; at
kanilang hahatulang siya'y patayin, 19 At ibibigay
siya sa mga Gentil upang siya'y kanilang alimurahin,
at hampasin, at ipako sa krus: at sa ikatlong araw
siya'y ibabangon. 20 Nang magkagayo'y lumapit sa
kaniya ang ina ng mga anak na lalake ni Zebedeo, na
kasama ang kaniyang mga anak na lalake na siya'y
sinamba, at may hinihinging isang bagay sa kaniya.
21 At sinabi niya sa kaniya, Ano ang ibig mo? Sinabi
niya sa kaniya, Ipagutos mo na itong aking dalawang
anak ay magsiupo, ang isa sa iyong kanan, at ang
isa sa iyong kaliwa, sa iyong kaharian. 22 Nguni't
sumagot si Jesus at sinabi, Hindi ninyo nalalaman
ang inyong hinihingi. Mangyayari bagang inuman
ninyo ang sarong malapit nang aking iinuman? Sa
kaniya'y sinabi nila, Mangyayari. 23 Sinabi niya sa
kanila, Katotohanang iinuman ninyo ang aking saro:
datapuwa't ang maupo sa aking kanan, at sa aking
kaliwa, ay hindi sa akin ang pagbibigay; datapuwa't
yaon ay para sa kanila na mga pinaghandaan ng
aking Ama. 24 At nang marinig ito ng sangpu,
ay nangagalit laban sa dalawang magkapatid. 25
Datapuwa't sila'y pinalapit ni Jesus sa kaniya, at
sinabi, Nalaman ninyo na ang mga pinuno ng mga
Gentil ay nangapapapanginoon sa kanila, at ang
kanilang mga dakila ay nagsisigamit ng kapamahalaan
sa kanila. 26 Sa inyo'y hindi magkakagayon: kundi ang
sinomang magibig na dumakila sa inyo ay magiging
lingkod ninyo; 27 At sinomang magibig na maging
una sa inyo ay magiging alipin ninyo: 28 Gayon din
naman ang Anak ng tao ay hindi naparito upang
paglingkuran, kundi upang maglingkod, at ibigay
ang kaniyang buhay na pangtubos sa marami. 29
At nang sila'y magsialis sa Jerico, ay sumunod sa

kaniya ang lubhang maraming tao. 30 At narito,
ang dalawang lalaking bulag na nangakaupo sa
tabi ng daan, pagkarinig nilang nagdaraan si Jesus,
ay nangagsisigaw, na nagsisipagsabi, Panginoon,
mahabag ka sa amin, ikaw na Anak ni David. 31
At pinagwikaan sila ng karamihan, upang sila'y
magsitahimik: datapuwa't sila'y lalong nangagsisigaw,
na nagsisipagsabi, Panginoon, mahabag ka sa amin,
ikaw na Anak ni David. 32 At tumigil si Jesus, at sila'y
tinawag, at sinabi, Ano ang ibig ninyong gawin ko
sa inyo? 33 Sinabi nila sa kaniya, Panginoon, na
mangadilat ang mga mata namin. 34 At si Jesus, sa
pagkahabag, ay hinipo ang kanilang mga mata, at
pagdaka'y nagsitanggap sila ng kanilang paningin; at
nagsisunod sa kaniya.

21 At nang malapit na sila sa Jerusalem, at
magsidating sa Betfage, sa bundok ng mga
Olivo, ay nagsugo nga si Jesus ng dalawang alagad,
2 Na sinasabi sa kanila, Magsiparoon kayo sa nayong
nasa tapat ninyo, at pagdaka'y masusumpungan
ninyo ang isang nakatali na babaing asno, na may
kasamang isang batang asno: kalagin ninyo, at dalhin
ninyo sa akin. 3 At kung ang sinoman ay magsabi ng
anoman sa inyo, ay sasabihin ninyo, Kinakailangan
sila ng Panginoon; at pagdaka'y kaniyang ipadadala
sila. 4 Nangyari nga ito, upang matupad ang sinalita
sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, 5 Sabihin
ninyo sa anak na babae ng Sion: Narito, ang Hari
mo'y pumaparito sa iyo, Na maamo, at nakasakay
sa isang asno, At sa isang batang asno na anak ng
babaing asno. 6 At nagsiparoon ang mga alagad, at
ginawa ang ayon sa ipinagutos ni Jesus sa kanila, 7 At
kanilang dinala ang babaing asno, at ang batang asno,
at inilagay nila sa ibabaw ng mga ito ang kanilang
mga damit; at dito siya'y sumakay. 8 At inilalatag sa
daan ng kalakhang bahagi ng karamihan ang kanilang
mga damit; at ang mga iba'y nagsiputol ng mga sanga
ng mga punong kahoy, at inilalatag sa daan. 9 At
ang mga karamihang nangasa unahan niya, at ang
nagsisunod, ay nagsisigawan, na nagsisipagsabi,
Hosana sa Anak ni David: Mapalad ang pumaparito
sa pangalan ng Panginoon: Hosana sa kataastaasan.
10 At nang pumasok si Jesus sa Jerusalem, ay
nagkagulo ang buong bayan, na nagsasabi, Sino
kaya ito? 11 At sinabi ng mga karamihan, Ito'y ang
propeta, Jesus, na taga Nazaret ng Galilea. 12 At
pumasok si Jesus sa templo ng Dios, at itinaboy niya
ang lahat na nangagbibili at nangamimili sa templo,
at ginulo niya ang mga dulang ng mga mamamalit
ng salapi, at ang mga upuan ng mga nagbibili ng
mga kalapati; 13 At sinabi niya sa kanila, Nasusulat,
Ang aking bahay ay tatawaging bahay-panalanginan,
datapuwa't ginagawa ninyong yungib ng mga tulisan.
14 At nagsilapit sa kaniya sa templo ang mga bulag at
mga pilay, at sila'y kaniyang pinagaling. 15 Datapuwa't
nang makita ng mga pangulong saserdote at ng mga
eskriba ang mga katakatakang bagay na kaniyang
ginawa, at ang mga batang nagsisigawan sa templo
at nangagsasabi, Hosana sa Anak ni David; ay
nangagalit sila, 16 At sinabi nila sa kaniya, Naririnig
mo baga ang sinasabi ng mga ito? At sinabi sa kanila
ni Jesus, Oo: kailan man baga'y hindi ninyo nabasa,
Mula sa bibig ng mga sanggol at ng mga sumususo
ay iyong nilubos ang pagpupuri? 17 At sila'y kaniyang
iniwan, at pumaroon sa labas ng bayan sa Betania,
at nakipanuluyan doon. 18 Pagka umaga nga nang
siya'y bumabalik sa bayan, nagutom siya. 19 At
pagkakita sa isang puno ng igos sa tabi ng daan, ay
kaniyang nilapitan, at walang nasumpungang anoman
doon, kundi mga dahon lamang; at sinabi niya rito,
Mula ngayo'y huwag kang magbunga kailan man. At
pagdaka'y natuyo ang puno ng igos. (aiōn g165) 20 At
nang makita ito ng mga alagad, ay nangagtaka sila,
na nangagsasabi, Ano't pagdaka'y natuyo ang puno
ng igos? 21 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila,
Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Kung kayo'y may
pananampalataya, at di mangagaalinlangan, hindi
lamang mangagagawa ninyo ang nangyari sa puno
ng igos, kundi maging sabihin ninyo sa bundok na
ito, mapataas ka, at mapasugba ka sa dagat, ay
mangyayari. 22 At lahat ng mga bagay na inyong
hihingin sa panalangin, na may pananampalataya, ay
inyong tatanggapin. 23 At pagpasok niya sa templo,
ay nagsilapit sa kaniya ang mga pangulong saserdote
at ang matatanda sa bayan, samantalang siya'y
nagtuturo, at nangagsabi, Sa anong kapamahalaan
ginagawa mo ang mga bagay na ito? at sino ang
sa iyo'y nagbigay ng kapamahalaang ito? 24 At
sumagot si Jesus at sa kanila'y sinabi, Tatanungin
ko rin naman kayo ng isang tanong, na kung inyong
sasabihin sa akin, ay sasabihin ko naman sa inyo
kung sa anong kapamahalaan ginagawa ko ang
mga bagay na ito. 25 Ang bautismo ni Juan, saan
baga nagmula? sa langit o sa mga tao? At kanilang
pinagkatuwiranan sa kanilang sarili, na nangagsasabi,
Kung sabihin natin, Sa langit; sasabihin niya sa

atin, Bakit nga hindi ninyo siya pinaniwalaan? 26
Datapuwa't kung sasabihin, Sa mga tao; nangatatakot
tayo sa karamihan; sapagka't kinikilala ng lahat na
propeta si Juan. 27 At sila'y nagsisagot kay Jesus,
at sinabi, Hindi namin nalalaman. Kaniyang sinabi
naman sa kanila, Hindi ko rin naman sasabihin
sa inyo kung sa anong kapamahalaan ginagawa
ko ang mga bagay na ito. 28 Datapuwa't ano sa
akala ninyo? Isang taong may dalawang anak; at
lumapit siya sa una, at sinabi, Anak, pumaroon
at gumawa ka ngayon sa ubasan. 29 At sinagot
niya at sinabi, Ayaw ko: datapuwa't nagsisi siya
pagkatapos, at naparoon. 30 At siya'y lumapit sa
ikalawa, at gayon din ang sinabi. At sumagot siya
at sinabi, Ginoo, ako'y paroroon: at hindi naparoon.
31 Alin baga sa dalawa ang gumanap ng kalooban
ng kaniyang ama? Sinabi nila, Ang una. Sinabi sa
kanila ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa inyo,
na ang mga maniningil ng buwis at ang mga patutot
ay nangauuna sa inyo ng pagpasok sa kaharian
ng Dios. 32 Sapagka't naparito si Juan sa inyo sa
daan ng katuwiran, at hindi ninyo siya pinaniwalaan;
datapuwa't pinaniwalaan siya ng mga maniningil
ng buwis at ng mga patutot: at kayo, sa pagkakita
ninyo nito, ay hindi man kayo nangagsisi pagkatapos,
upang kayo'y magsipaniwala sa kaniya. 33 Pakinggan
ninyo ang isa pang talinghaga: May isang tao, na
puno ng sangbahayan, na nagtanim ng isang ubasan,
at binakuran niya ng mga buhay na punong kahoy sa
palibot, at humukay roon ng isang pisaan ng ubas, at
nagtayo ng isang bantayan, at ipinagkatiwala yaon sa
mga magsasaka, at napasa ibang lupain. 34 At nang
malapit na ang panahon ng pamumunga, ay sinugo
ang kaniyang mga alipin sa mga magsasaka, upang
tanggapin ang kaniyang bunga. 35 At pinaghawakan
ng mga magsasaka ang kaniyang mga alipin, at
hinampas nila ang isa, at ang isa'y pinatay, at ang isa'y
binato. 36 Muling sinugo niya ang ibang mga alipin,
na mahigit pa sa nangauna; at ginawa rin sa kanila
ang gayon ding paraan. 37 Datapuwa't pagkatapos ay
sinugo niya sa kanila ang kaniyang anak na lalake,
na nagsasabi, Igagalang nila ang aking anak. 38
Datapuwa't nang makita ng mga magsasaka ang
anak, ay nangagusapan sila, Ito ang tagapagmana;
halikayo, siya'y ating patayin, at kunin natin ang
kaniyang mana. 39 At siya'y hinawakan nila, at
itinaboy siya sa ubasan, at pinatay siya. 40 Pagdating
nga ng panginoon ng ubasan, ano kaya ang gagawin
sa mga magsasakang yaon? 41 Sinabi nila sa kaniya,
Pupuksaing walang awa ang mga tampalasang yaon,
at ibibigay ang ubasan sa mga ibang magsasaka,
na sa kaniya'y mangagbibigay ng mga bunga sa
kanilang kapanahunan. 42 Sinabi sa kanila ni Jesus,
Kailan man baga'y hindi ninyo nabasa sa mga
kasulatan, Ang batong itinakuwil ng nangagtatayo ng
gusali, Ang siya ring ginawang pangulo sa panulok;
Ito'y mula sa Panginoon, At ito'y kagilagilalas sa
harap ng ating mga mata? 43 Kaya nga sinasabi
ko sa inyo, Aalisin sa inyo ang kaharian ng Dios, at
ibibigay sa isang bansang nagkakabunga. 44 At ang
mahulog sa ibabaw ng batong ito ay madudurog:
datapuwa't sinomang kaniyang malagpakan, ay
pangangalating gaya ng alabok. 45 At nang marinig
ng mga pangulong saserdote at ng mga Fariseo ang
kaniyang mga talinghaga, ay kanilang napaghalata
na sila ang kaniyang pinagsasalitaan. 46 At nang
sila'y nagsisihanap ng paraang siya'y mahuli, ay
nangatakot sila sa karamihan, sapagka't ipinalalagay
nito na siya'y propeta.

22 At sumagot si Jesus at muling pinagsalitaan
sila sa mga talinghaga, na sinasabi, 2 Tulad
ang kaharian ng langit sa isang hari na naghanda
ng piging ng kasalan ng kaniyang anak na lalake, 3
At sinugo ang kaniyang mga alipin upang tawagin
ang mga inanyayahan sa piging ng kasalan: at
sila'y ayaw magsidalo. 4 Muling nagsugo siya sa
ibang mga alipin, na sinasabi, Sabihin ninyo sa
mga inanyayahan, Narito, inihanda ko na ang aking
piging; pinatay ko ang aking mga baka at mga
hayop na matataba, at ang lahat ng mga bagay
ay nahahanda na: magsiparito kayo sa piging ng
kasalan. 5 Datapuwa't hindi nila pinansin, at sila'y
nagsiyaon sa kanilang lakad, ang isa'y sa kaniyang
sariling bukid, ang isa'y sa kaniyang mga kalakal; 6
At hinawakan ng mga iba ang kaniyang mga alipin, at
sila'y dinuwahagi, at pinagpapatay. 7 Datapuwa't ang
hari ay nagalit; at sinugo ang kaniyang mga hukbo, at
pinuksa ang mga mamamataytaong yaon, at sinunog
ang kanilang bayan. 8 Nang magkagayo'y sinabi niya
sa kaniyang mga alipin, Nahahanda ang kasalan,
nguni't hindi karapatdapat ang mga inanyayahan. 9
Magsiparoon nga kayo sa mga likuang lansangan,
at anyayahan ninyo sa piging ng kasalan ang lahat
ninyong mangasumpungan. 10 At nagsilabas ang mga
aliping yaon sa mga lansangan, at kanilang tinipon
ang lahat nilang nangasumpungan, masasama at

mabubuti: at napuno ng mga panauhin ang kasalan.
11 Datapuwa't pagpasok ng hari upang tingnan ang
mga panauhin, ay doo'y nakita niya ang isang tao
na hindi nararamtan ng damit-kasalan: 12 At sinabi
niya sa kaniya, Kaibigan, ano't pumasok ka rito na
walang damit-kasalan? At siya'y naumid. 13 Nang
magkagayo'y sinabi ng hari sa mga naglilingkod,
Gapusin ninyo ang mga paa at mga kamay niya, at
itapon ninyo siya sa kadiliman sa labas; diyan na nga
ang pagtangis at ang pagngangalit ng mga ngipin.
14 Sapagka't marami ang mga tinawag, datapuwa't
kakaunti ang mga nahirang. 15 Nang magkagayo'y
nagsialis ang mga Fariseo, at nangagsanggunian sila
kung paano kayang mahuhuli nila siya sa kaniyang
pananalita. 16 At sinugo nila sa kaniya ang kanilang
mga alagad, na kasama ng mga Herodiano, na
nagsisipagsabi, Guro, nalalaman naming ikaw ay
totoo, at itinuturo mong may katotohanan ang daan
ng Dios, at hindi ka nangingimi kanino man: sapagka't
hindi ka nagtatangi ng tao. 17 Sabihin mo nga sa amin,
Ano sa akala mo? Matuwid bagang bumuwis kay
Cesar, o hindi? 18 Datapuwa't napagkikilala ni Jesus
ang kanilang kasamaan, at sinabi sa kanila, Bakit
ninyo ako tinutukso, kayong mga mapagpaimbabaw?
19 Ipakita ninyo sa akin ang salaping pangbuwis.
At dinala nila sa kaniya ang isang denario. 20 At
sinabi niya sa kanila, Kanino ang larawang ito at
ang nasusulat? 21 Sinabi nila sa kaniya, Kay Cesar.
Nang magkagayo'y sinabi niya sa kanila, Kaya't ibigay
ninyo kay Cesar ang sa kay Cesar; at sa Dios ang sa
Dios. 22 At pagkarinig nila nito ay nagsipanggilalas
sila, at siya'y iniwan, at nagsiyaon. 23 Nang araw
na yaon ay nagsilapit sa kaniya ang mga Saduceo,
na nangagsasabing walang pagkabuhay na maguli:
at siya'y kanilang tinanong, 24 Na sinasabi, Guro,
sinabi ni Moises, Kung mamatay na walang mga
anak ang isang lalake, ay magasawa ang kaniyang
kapatid na lalake sa asawa niya, at magkakaanak sa
kaniyang kapatid na lalake. 25 Nagkaroon nga sa
amin ng pitong magkakapatid na lalake: at nagasawa
ang panganay at namatay, at sapagka't hindi siya
nagkaanak ay iniwan niya ang kaniyang asawa sa
kaniyang kapatid na lalake; 26 Gayon din naman ang
nangyari sa pangalawa, at sa pangatlo, hanggang
sa ikapito. 27 At sa kahulihulihan nilang lahat, ay
namatay ang babae. 28 Sa pagkabuhay ngang
maguli sino kaya doon sa pito ang magiging asawa?
sapagka't siya'y naging asawa nilang lahat. 29 Nguni't
sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Nangagkakamali
kayo, sa hindi pagkaalam ng mga kasulatan, ni
ng kapangyarihan man ng Dios. 30 Sapagka't sa
pagkabuhay na maguli ay hindi na mangagaasawa, ni
mga papagaasawahin pa, kundi gaya ng mga anghel
sa langit. 31 Datapuwa't tungkol sa pagkabuhay na
maguli ng mga patay, hindi baga ninyo nabasa ang
sinalita sa inyo ng Dios, na nagsasabi, 32 Ako ang
Dios ni Abraham, at ang Dios ni Isaac, at ang Dios ni
Jacob? Ang Dios ay hindi Dios ng mga patay, kundi
ng mga buhay. 33 At nang marinig ito ng karamihan
ay nangagtaka sa kaniyang aral. 34 Datapuwa't nang
marinig ng mga Fariseo na kaniyang napatahimik ang
mga Saduceo, ay nangagkatipon sila. 35 At isa sa
kanila, na tagapagtanggol ng kautusan, ay tinanong
siya ng isang tanong, upang siya'y tuksuhin: 36 Guro,
alin baga ang dakilang utos sa kautusan? 37 At sinabi
sa kaniya, Iibigin mo ang Panginoon mong Dios ng
buong puso mo, at ng buong kaluluwa mo, at ng
buong pagiisip mo. 38 Ito ang dakila at pangunang
utos. 39 At ang pangalawang katulad ay ito, Iibigin
mo ang iyong kapuwa na gaya ng iyong sarili. 40 Sa
dalawang utos na ito'y nauuwi ang buong kautusan,
at ang mga propeta. 41 Habang nangagkakatipon nga
ang mga Fariseo, ay tinanong sila ni Jesus ng isang
tanong. 42 Na sinasabi, Ano ang akala ninyo tungkol
kay Cristo? kanino bagang anak siya? Sinabi nila sa
kaniya, kay David. 43 Sinabi niya sa kanila, Kung
gayo'y bakit tinatawag siya ni David na Panginoon,
sa espiritu, na nagsasabi, 44 Sinabi ng Panginoon
sa aking Panginoon, Maupo ka sa aking kanan,
Hanggang sa ilagay ko ang iyong mga kaaway sa
ilalim ng iyong mga paa? 45 Kung tinatawag nga
siya ni David na Panginoon, paanong siya'y kaniyang
anak? 46 At wala sinomang nakasagot sa kaniya ng
isang salita, ni wala sinomang nangahas buhat sa
araw na yaon na tumanong pa sa kaniya ng anomang
mga tanong.

23 Nang magkagayo'y nagsalita si Jesus sa mga
karamihan at sa kaniyang mga alagad, 2 Na
nagsasabi, Nagsisiupo ang mga eskriba at mga
Fariseo sa luklukan ni Moises. 3 Lahat nga ng mga
bagay na sa inyo'y kanilang ipagutos, ay gawin ninyo
at ganapin: datapuwa't huwag kayong magsigawa
ng alinsunod sa kanilang mga gawa; sapagka't
kanilang sinasabi, at hindi ginagawa. 4 Oo, sila'y
nangagbibigkis ng mabibigat na pasan at mahihirap
na dalhin, at ipinapasan nila sa mga balikat ng mga

tao; datapuwa't ayaw man lamang nilang kilusin ng
kanilang daliri. 5 Datapuwa't ginagawa nila ang lahat
ng kanilang mga gawa upang mangakita ng mga tao:
sapagka't nangagpapalapad sila ng kanilang mga
pilakteria, at nangagpapalapad ng mga laylayan ng
kanilang mga damit, 6 At iniibig ang mga pangulong
dako sa mga pigingan, at ang mga pangulong luklukan
sa mga sinagoga, 7 At pagpugayan sa mga pamilihan,
at ang sila'y tawagin ng mga tao, Rabi. 8 Datapuwa't
kayo'y huwag patawag na Rabi: sapagka't iisa ang
inyong guro, at kayong lahat ay magkakapatid. 9 At
huwag ninyong tawaging inyong ama ang sinomang
tao sa lupa: sapagka't iisa ang inyong ama, sa
makatuwid baga'y siya na nasa langit. 10 Ni huwag
kayong patawag na mga panginoon; sapagka't iisa
ang inyong panginoon, sa makatuwid baga'y ang
Cristo. 11 Datapuwa't ang pinakadakila sa inyo ay
magiging lingkod ninyo. 12 At sinomang nagmamataas
ay mabababa; at sinomang nagpapakababa ay
matataas. 13 Datapuwa't sa aba ninyo, mga eskriba
at mga Fariseo, mga mapagpaimbabaw! sapagka't
sinasarhan ninyo ang kaharian ng langit laban sa
mga tao: sapagka't kayo'y hindi na nagsisipasok, at
ang nagsisipasok man ay ayaw ninyong bayaang
mangakapasok. 14 Sa aba ninyo, mga eskriba't
mga Fariseo, mga mapagpaimbabaw! Sapagka't
sinasakmal ninyo ang mga bahay ng mga babaing bao,
at inyong dinadahilan ang mahahabang panalangin:
kaya't magsisitanggap kayo ng lalong mabigat na
parusa. 15 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga
Fariseo, mga mapagpaimbabaw! sapagka't inyong
nililibot ang dagat at ang lupa sa paghanap ng isa
ninyong makakampi; at kung siya'y magkagayon na,
ay inyong ginagawa siyang makaibayo pang anak
ng impierno kay sa inyong sarili. **(Geenna g1067)** 16
Sa aba ninyo, kayong mga tagaakay na bulag, na
inyong sinasabi, Kung ipanumpa ninoman ang templo,
ay walang anoman; datapuwa't kung ipanumpa
ninoman ang ginto ng templo, ay nagkakautang nga
siya. 17 Kayong mga mangmang at mga bulag:
sapagka't alin baga ang lalong dakila, ang ginto,
o ang templong bumabanal sa ginto? 18 At, kung
ipanumpa ninoman ang dambana, ay walang anoman;
datapuwa't kung ipanumpa ninoman ang handog na
nasa ibabaw nito, ay nagkakautang nga siya. 19
Kayong mga bulag: sapagka't alin baga ang lalong
dakila, ang handog, o ang dambana na bumabanal sa
handog? 20 Kaya't ang nanunumpa sa pamamagitan
ng dambana, ay ipinanunumpa ito, at ang lahat
ng mga bagay na nangasa ibabaw nito. 21 At
ang nanunumpa sa pamamagitan ng templo, ay
ipinanumpa ito, at yaong tumatahan sa loob nito.
22 Ang nanunumpa sa pamamagitan ng langit, ay
ipinanumpa ang luklukan ng Dios, at yaong nakaluklok
doon. 23 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo,
mga mapagpaimbabaw! sapagka't nangagbibigay
kayo ng sa ikapu ng yerbabuena, at ng anis at ng
komino, at inyong pinababayaang di ginagawa ang
lalong mahahalagang bagay ng kautusan, na dili
iba't ang katarungan, at ang pagkahabag, at ang
pananampalataya: datapuwa't dapat sana ninyong
gawin ang mga ito, at huwag pabayaang di gawin
yaong iba. 24 Kayong mga tagaakay na bulag na
inyong sinasala ang lamok, at nilulunok ninyo ang
kamelyo! 25 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga
Fariseo, mga mapagpapaimbabaw! sapagka't inyong
nililinis ang labas ng saro at ng pinggan, datapuwa't
sa loob ay puno sila ng panglulupig at katakawan.
26 Ikaw bulag na Fariseo, linisin mo muna ang loob
ng saro at ng pinggan, upang luminis naman ang
kaniyang labas. 27 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga
Fariseo, mga mapagpaimbabaw! sapagka't tulad kayo
sa mga libingang pinaputi, na may anyong maganda
sa labas, datapuwa't sa loob ay puno ng mga buto ng
mga patay na tao, at ng lahat na karumaldumal. 28
Gayon din naman kayo, sa labas ay nangagaanyong
matuwid sa mga tao, datapuwa't sa loob ay puno
kayo ng pagpapaimbabaw at ng katampalasanan.
29 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga
mapagpaimbabaw! sapagka't itinatayo ninyo ang
mga libingan ng mga propeta, at inyong ginayakan
ang mga libingan ng mga matuwid, 30 At sinasabi
ninyo, Kung kami sana ang nangabubuhay nang mga
kaarawan ng aming mga magulang disi'y hindi kami
nangakaramay nila sa dugo ng mga propeta. 31
Kaya't kayo'y nangagpapatotoo sa inyong sarili, na
kayo'y mga anak niyaong mga nagsipatay ng mga
propeta. 32 Punuin nga ninyo ang takalan ng inyong
mga magulang. 33 Kayong mga ahas, kayong mga
lahi ng mga ulupong, paanong mangakawawala kayo
sa kahatulan sa impierno? **(Geenna g1067)** 34 Kaya't,
narito, sinusugo ko sa inyo ang mga propeta, at mga
pantas na lalake, at mga eskriba: ang mga iba sa
kanila'y inyong papatayin at ipapako sa krus; at ang
mga iba sa kanila'y inyong hahampasin sa inyong mga
sinagoga, at sila'y inyong paguusigin sa bayan-bayan:

35 Upang mabubo sa inyo ang lahat na matuwid
na dugo na nabuhos sa ibabaw ng lupa, buhat sa
dugo ng matuwid na si Abel hanggang sa dugo ni
Zacarias na anak ni Baraquias na pinatay ninyo sa
pagitan ng santuario at ng dambana. 36 Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Ang lahat ng mga bagay na ito ay
darating sa lahing ito. 37 Oh Jerusalem, Jerusalem,
na pumapatay sa mga propeta, at bumabato sa mga
sinusugo sa kaniya! makailang inibig kong tipunin ang
iyong mga anak, na gaya ng pagtitipon ng inahing
manok sa kaniyang mga sisiw sa ilalim ng kaniyang
mga pakpak, ay ayaw kayo! 38 Narito, ang inyong
bahay ay iniiwan sa inyong wasak. 39 Sapagka't
sinasabi ko sa inyo, Buhat ngayon ay hindi ninyo ako
makikita, hanggang sa inyong sabihin, Mapalad ang
pumaparito sa pangalan ng Panginoon.

24 At lumabas si Jesus sa templo, at payaon sa
kaniyang lakad; at nagsilapit sa kaniya ang
kaniyang mga alagad upang sa kaniya'y ipamalas ang
mga gusali ng templo. 2 Datapuwa't siya'y sumagot
at sa kanila'y sinabi, Hindi baga ninyo nangakikita
ang lahat ng mga bagay na ito? katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Dito'y walang maiiwang isang
bato sa ibabaw ng ibang bato, na hindi ibabagsak.
3 At samantalang siya'y nakaupo sa bundok ng
mga Olivo, ay nagsilapit sa kaniya ng bukod ang
mga alagad, na nagsisipagsabi, Sabihin mo sa
amin, kailan mangyayari ang mga bagay na ito? at
ano ang magiging tanda ng iyong pagparito, at ng
katapusan ng sanglibutan? (aiōn g165) 4 At sumagot
si Jesus at sinabi sa kanila, Mangagingat kayo
na huwag kayong mailigaw ninoman. 5 Sapagka't
marami ang magsisiparito sa aking pangalan, na
mangagsasabi, Ako ang Cristo; at ililigaw ang
marami. 6 At mangakakarinig kayo ng mga digmaan
at mga alingawngaw ng mga digmaan; ingatan
ninyo na huwag kayong magulumihanan: sapagka't
kinakailangang ito'y mangyari datapuwa't hindi pa
ang wakas. 7 Sapagka't magsisitindig ang bansa
laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian;
at magkakagutom at lilindol sa iba't ibang dako.
8 Datapuwa't ang lahat ng mga bagay na ito ay
siyang pasimula ng kahirapan. 9 Kung magkagayo'y
ibibigay kayo sa kapighatian, at kayo'y papatayin: at
kayo'y kapopootan ng lahat ng mga bansa dahil sa
aking pangalan. 10 At kung magkagayo'y maraming
mangatitisod, at mangagkakanuluhan ang isa't isa, at
mangagkakapootan ang isa't isa. 11 At magsisibangon
ang maraming bulaang propeta, at kanilang ililigaw ang
marami. 12 At dahil sa pagsagana ng katampalasanan,
ang pagibig ng marami ay lalamig. 13 Datapuwa't ang
magtitiis hanggang sa wakas ay siyang maliligtas. 14
At ipangangaral ang evangeliong ito ng kaharian sa
buong sanglibutan sa pagpapatotoo sa lahat ng mga
bansa; at kung magkagayo'y darating ang wakas.
15 Kaya nga pagkakita ninyo ng kasuklamsuklam
na paninira, na sinalita sa pamamagitan ng propeta
Daniel, na natatayo sa dakong banal (unawain ng
bumabasa), 16 Kung magkagayo'y magsitakas sa
mga bundok ang nangasa Judea: 17 Ang nasa
bubungan ay huwag bumaba upang maglabas ng
mga bagay sa loob ng kaniyang bahay: 18 At
ang nasa bukid ay huwag magbalik upang kumuha
ng kaniyang balabal. 19 Datapuwa't sa aba ng
nangagdadalang-tao at nangagpapasuso sa mga
araw na yaon! 20 At magsipanalangin kayo na huwag
mangyari ang pagtakas ninyo sa panahong taginaw,
o sa sabbath man: 21 Sapagka't kung magkagayo'y
magkakaroon ng malaking kapighatian, na ang gayo'y
di pa nangyayari buhat sa pasimula ng sanglibutan
hanggang ngayon, at ni hindi na mangyayari kailan
man. 22 At malibang paikliin ang mga araw na yaon,
ay walang lamang makaliligtas: datapuwa't dahil sa
mga hirang ay paiikliin ang mga araw na yaon. 23
Kung magkagayon, kung may magsabi sa inyong
sinomang tao, Narito ang Cristo, o, Nariyan; huwag
ninyong paniwalaan. 24 Sapagka't may magsisilitaw
na mga bulaang Cristo, at mga bulaang propeta,
at mangagpapakita ng mga dakilang tanda at mga
kababalaghan; ano pa't ililigaw, kung maaari, pati
ng mga hirang. 25 Narito, ipinagpauna ko nang
sinabi sa inyo. 26 Kaya nga kung sa inyo'y kanilang
sasabihin, Narito, siya'y nasa ilang; huwag kayong
magsilabas: Narito, siya'y nasa mga silid; huwag
ninyong paniwalaan. 27 Sapagka't gaya ng kidlat na
kumikidlat sa silanganan, at nakikita hanggang sa
kalunuran; gayon din naman ang pagparito ng Anak
ng tao. 28 Saan man naroon ang bangkay, ay doon
mangagkakatipon ang mga uwak. 29 Datapuwa't
karakarakang pagkatapos ng kapighatian sa mga
araw na yaon ay magdidilim ang araw, at ang
buwan ay hindi magbibigay ng kaniyang liwanag,
at mangalalaglag ang mga bituin mula sa langit, at
magsisipangatal ang mga kapangyarihan sa mga
langit: 30 At kung magkagayo'y lilitaw ang tanda
ng Anak ng tao sa langit: at kung magkagayo'y

magsisitaghoy ang lahat ng mga angkan sa lupa, at
mangakikita nila ang Anak ng tao na napaparitong
sumasa mga alapaap ng langit na may kapangyarihan
at dakilang kaluwalhatian. 31 At susuguin ang
kaniyang mga anghel na may matinding pakakak, at
kanilang titipunin ang kaniyang mga hinirang mula sa
apat na hangin ng sanglibutan, mula sa isang dulo ng
langit hanggang sa kabila. 32 Sa puno ng igos nga
ay pagaralan ninyo ang kaniyang talinghaga: pagka
nananariwa ang kaniyang sanga, at sumusupling ang
mga dahon, ay nalalaman ninyo na malapit na ang
tagaraw; 33 Gayon din naman kayo, pagka nangakita
ninyo ang lahat ng mga bagay na ito, ay talastasin
ninyo na siya'y malapit na, nasa mga pintuan nga.
34 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi lilipas
ang lahing ito, hanggang sa mangaganap ang lahat
ng mga bagay na ito. 35 Ang langit at ang lupa
ay lilipas, datapuwa't ang aking mga salita ay hindi
lilipas. 36 Nguni't tungkol sa araw at oras na yaon
walang makakaalam, kahit ang mga anghel sa langit,
kahit ang Anak, kundi ang Ama lamang. 37 At kung
paano ang mga araw ni Noe, gayon din naman ang
pagparito ng Anak ng tao. 38 Sapagka't gaya ng
mga araw bago nagkagunaw, sila'y nagsisikain at
nagsisiinom, at nangagaasawa at pinapapagaasawa,
hanggang sa araw na pumasok si Noe sa daong,
39 At hindi nila nalalaman hanggang sa dumating
ang paggunaw, at sila'y tinangay na lahat; ay gayon
din naman ang pagparito ng Anak ng tao. 40 Kung
magkagayo'y sasa bukid ang dalawang lalake; ang
isa'y kukunin, at ang isa'y iiwan: 41 Dalawang babaing
nagsisigiling sa isang gilingan; ang isa'y kukunin, at
ang isa'y iiwan. 42 Mangagpuyat nga kayo: sapagka't
hindi ninyo nalalaman kung anong araw paririto ang
inyong Panginoon. 43 Datapuwa't ito'y talastasin
ninyo, na kung nalalaman ng puno ng sangbahayan
kung anong panahon darating ang magnanakaw,
ay siya'y magpupuyat, at hindi niya pababayaang
tibagin ang kaniyang bahay. 44 Kaya nga kayo'y
magsihanda naman; sapagka't paririto ang Anak ng
tao sa oras na hindi ninyo iniisip. 45 Sino nga baga
ang aliping tapat at matalino, na pinagkatiwalaan
ng kaniyang panginoon sa kaniyang sangbahayan,
upang sila'y bigyan ng pagkain sa kapanahunan? 46
Mapalad yaong aliping kung dumating ang kaniyang
panginoon, ay maratnan siyang gayon ang kaniyang
ginagawa. 47 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na
sa kaniya'y ipagkakatiwala ang lahat niyang pag-
aari. 48 Datapuwa't kung ang masamang aliping
yaon ay magsabi sa kaniyang puso, Magtatagal ang
aking panginoon; 49 At magsimulang bugbugin ang
kaniyang mga kapuwa alipin, at makipagkainan at
makipaginuman sa mga lasing; 50 Darating ang
panginoon ng aliping yaon sa araw na hindi niya
hinihintay, at oras na hindi niya nalalaman, 51 At
siya'y babaakin, at isasama ang kaniyang bahagi sa
mga mapagpaimbabaw: doon na nga ang pagtangis
at pagngangalit ng mga ngipin.

25 Kung magkagayon ay makakatulad ang kaharian
ng langit ng sangpung dalaga, na kinuha
ang kanilang mga ilawan, at nagsilabas upang
salubungin ang kasintahang lalake. 2 At ang lima sa
kanila'y mga mangmang, at ang lima'y matatalino.
3 Sapagka't nang dalhin ng mga mangmang ang
kanilang mga ilawan, ay hindi sila nangagdala ng
langis: 4 Datapuwa't ang matatalino ay nangagdala
ng langis sa kanilang sisidlan na kasama ng kanilang
mga ilawan. 5 Samantalang nagtatagal nga ang
kasintahang lalake, ay nangagantok silang lahat at
nangakatulog. 6 Datapuwa't pagkahating gabi ay may
sumigaw, Narito, ang kasintahang lalake! Magsilabas
kayo upang salubungin siya. 7 Nang magkagayo'y
nagsipagbangong lahat ang mga dalagang yaon,
at pinagigi ang kanilang mga ilawan. 8 At sinabi
ng mga mangmang sa matatalino, Bigyan ninyo
kami ng inyong langis; sapagka't nangamamatay
ang aming mga ilawan. 9 Datapuwa't nagsisagot
ang matatalino, na nangagsasabi, Baka sakaling
hindi magkasiya sa amin at sa inyo: magsiparoon
muna kayo sa nangagbibili, at magsibili kayo ng
ganang inyo. 10 At samantalang sila'y nagsisiparoon
sa pagbili, ay dumating ang kasintahang lalake; at
ang mga nahahanda ay nagsipasok na kasama niya
sa piging ng kasalan: at inilapat ang pintuan. 11
Pagkatapos ay nagsirating naman ang mga ibang
dalaga, na nagsisipagsabi, Panginoon, Panginoon,
buksan mo kami. 12 Datapuwa't sumagot siya at
sinabi, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi
ko kayo nangakikilala. 13 Mangagpuyat nga kayo,
sapagka't hindi ninyo nalalaman ang araw ni ang oras.
14 Sapagka't tulad sa isang tao, na nang paroroon
sa ibang lupain, ay tinawag ang kaniyang sariling
mga alipin, at ipinamahala sa kanila ang kaniyang
mga pag-aari. 15 At ang isa'y binigyan niya ng limang
talento, ang isa'y dalawa, at ang isa'y isa; sa bawa't
isa'y ayon sa kanikaniyang kaya; at siya'y yumaon sa

kaniyang paglalakbay. 16 Ang tumanggap ng limang
talento pagdaka'y yumaon at ipinangalakal niya ang
mga yaon, at siya'y nakinabang ng lima pang talento.
17 Sa gayon ding paraan ang tumanggap ng dalawa
ay nakinabang ng ibang dalawa pa. 18 Datapuwa't
ang tumanggap ng isa ay yumaon at humukay sa
lupa, at itinago ang salapi ng kaniyang panginoon. 19
Pagkatapos nga ng mahabang panahon, ay dumating
ang panginoon ng mga aliping yaon, at nakipaghusay
sa kanila. 20 At ang tumanggap ng limang talento ay
lumapit at nagdala ng lima pang talento, na nagsasabi,
Panginoon, binigyan mo ako ng limang talento: narito,
ako'y nakinabang ng lima pang talento. 21 Sinabi
sa kaniya ng kaniyang panginoon, Mabuting gawa,
mabuti at tapat na alipin: nagtapat ka sa kakaunting
bagay, pamamahalain kita sa maraming bagay;
pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon. 22 At
lumapit naman ang tumanggap ng dalawang talento
at sinabi, Panginoon, binigyan mo ako ng dalawang
talento: narito, ako'y nakinabang ng dalawa pang
talento. 23 Sinabi sa kaniya ng kaniyang panginoon,
Mabuting gawa, mabuti at tapat na alipin: nagtapat ka
sa kakaunting bagay, pamamahalain kita sa maraming
bagay; pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon.
24 At lumapit naman ang tumanggap ng isang talento
at sinabi, Panginoon, nakikilala kita na ikaw ay taong
mapagmatigas, na gumagapas ka doon sa hindi mo
hinasikan, at nagaani ka doon sa hindi mo sinabugan;
25 At ako'y natakot, at ako'y yumaon at aking itinago
sa lupa ang talento mo: narito, nasa iyo ang iyong
sarili. 26 Datapuwa't sumagot ang kaniyang panginoon
at sinabi sa kaniya, Ikaw na aliping masama at
tamad, nalalaman mong ako'y gumagapas sa hindi
ko hinasikan, at nagaani doon sa hindi ko sinabugan;
27 Gayon pala'y ibinigay mo sana ang aking salapi
sa nagsisipangalakal ng salapi, at nang sa aking
pagdating ay tinanggap ko sana ang ganang akin
pati ng pakinabang. 28 Alisin nga ninyo sa kaniya
ang talento, at ibigay ninyo sa may sangpung talento.
29 Sapagka't ang bawa't mayroon ay bibigyan, at
siya'y magkakaroon ng sagana: nguni't ang wala,
pati pa nang nasa kaniya ay aalisin sa kaniya. 30 At
ang aliping walang kabuluhan ay inyong itapon sa
kadiliman sa labas: diyan na nga ang pagtangis at ang
pagngangalit ng mga ngipin. 31 Datapuwa't pagparito
ng Anak ng tao na nasa kaniyang kaluwalhatian,
na kasama niya ang lahat ng mga anghel, kung
magkagayo'y luluklok siya sa luklukan ng kaniyang
kaluwalhatian: 32 At titipunin sa harap niya ang
lahat ng mga bansa: at sila'y pagbubukdinbukdin
niya na gaya ng pagbubukodbukod ng pastor sa
mga tupa at sa mga kambing; 33 At ilalagay niya
ang mga tupa sa kaniyang kanan, datapuwa't sa
kaliwa ang mga kambing. 34 Kung magkagayo'y
sasabihin ng Hari sa nangasa kaniyang kanan,
Magsiparito kayo, mga pinagpala ng aking Ama,
manahin ninyo ang kahariang nakahanda sa inyo
buhat nang itatag ang sanglibutan: 35 Sapagka't ako'y
nagutom, at ako'y inyong pinakain; ako'y nauhaw,
at ako'y inyong pinainom; ako'y naging taga ibang
bayan, at inyo akong pinatuloy; 36 Naging hubad,
at inyo akong pinaramtan; ako'y nagkasakit, at inyo
akong dinalaw; ako'y nabilanggo, at inyo akong
pinaroonan. 37 Kung magkagayo'y sasagutin siya ng
mga matuwid, na mangagsasabi, Panginoon, kailan
ka namin nakitang nagutom, at pinakain ka namin? o
nauuhaw, at pinainom ka? 38 At kailan ka naming
nakitang isang taga ibang bayan, at pinatuloy ka?
o hubad, at pinaramtan ka? 39 At kailan ka namin
nakitang may-sakit, o nasa bilangguan, at dinalaw ka
namin? 40 At sasagot ang Hari at sasabihin sa kanila,
Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Yamang inyong
ginawa sa isa dito sa aking mga kapatid, kahit sa
pinakamaliit na ito, ay sa akin ninyo ginawa. 41 Kung
magkagayo'y sasabihin naman niya sa mga nasa
kaliwa, Magsilayo kayo sa akin, kayong mga sinumpa,
at pasa apoy na walang hanggan na inihanda sa
diablo at sa kaniyang mga anghel: (aiōnios g166) 42
Sapagka't ako'y nagutom, at hindi ninyo ako pinakain;
ako'y nauhaw, at hindi ninyo ako pinainom; 43 Ako'y
naging isang taga ibang bayan, at hindi ninyo ako
pinatuloy; hubad, at hindi ninyo ako pinaramtan;
maysakit at nasa bilangguan, at hindi ako dinalaw.
44 Kung magkagayo'y sila nama'y magsisisagot, na
magsisipagsabi, Panginoon, kailan ka namin nakitang
nagugutom, o nauuhaw, o isang taga ibang bayan,
o hubad, o may-sakit, o nasa bilangguan, at hindi
ka namin pinaglingkuran? 45 Kung magkagayo'y
sila'y sasagutin niya, na sasabihin, Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, na yamang hindi ninyo ginawa
sa maliliit na ito, ay hindi ninyo ginawa sa akin. 46 At
ang mga ito'y mangapaparoon sa walang hanggang
kaparusahan: datapuwa't ang mga matuwid ay sa
walang hanggang buhay. (aiōnios g166)

26 At nangyari, na nang matapos ni Jesus ang lahat
ng mga salitang ito, ay sinabi niya sa kaniyang

mga alagad, 2 Nalalaman ninyo na pagkaraan ng
dalawang araw ay darating ang paskua, at ibibigay
ang Anak ng tao upang ipako sa krus. 3 Nang
magkagayo'y ang mga pangulong saserdote, at ang
mga matanda sa bayan ay nangagkatipon sa looban
ng dakilang saserdote, na tinatawag na Caifas; 4 At
sila'y nangagsanggunian upang hulihin si Jesus sa
pamamagitan ng daya, at siya'y patayin. 5 Datapuwa't
sinabi nila, Huwag sa kapistahan, baka magkagulo
sa bayan. 6 Nang nasa Betania nga si Jesus sa
bahay ni Simon na ketongin, 7 Ay lumapit sa kaniya
ang isang babae na may dalang isang sisidlang
alabastro ng unguento na lubhang mahalaga, at
ibinuhos sa kaniyang ulo, samantalang siya'y nakaupo
sa pagkain. 8 Datapuwa't nang makita ito ng mga
alagad, ay nangagalit sila, na nangagsasabi, Ano
ang layon ng pagaaksayang ito? 9 Sapagka't ito'y
maipagbibili sa malaking halaga, at maibibigay sa
mga dukha. 10 Datapuwa't nang mahalata ito ni Jesus
ay sinabi sa kanila, Bakit ninyo binabagabag ang
babae? sapagka't gumawa siya sa akin ng mabuting
gawa. 11 Sapagka't laging nangasa inyo ang mga
dukha; datapuwa't ako'y hindi laging nasa inyo. 12
Sapagka't sa pagbubuhos niya nitong unguento sa
aking katawan, ay ginawa niya ito upang ihanda ako
sa paglilibing. 13 Katotohanang sinasabi ko sa inyo,
Saan man ipangaral ang evangeliong ito sa buong
sanglibutan, ay sasaysayin din ang ginawa ng babaing
ito sa pagaalaala sa kaniya. 14 Nang magkagayo'y
isa sa labingdalawa, na tinatawag na Judas Iscariote,
ay naparoon sa mga pangulong saserdote, 15 At
sinabi, Ano ang ibig ninyong ibigay sa akin, at siya'y
ibibigay ko sa inyo? At siya'y tinimbangan nila ng
tatlongpung putol na pilak. 16 At buhat nang panahong
yao'y humanap siya ng pagkakataon upang maibigay
siya. 17 Nang unang araw nga ng mga tinapay
na walang lebadura ay nagsilapit ang mga alagad
kay Jesus, na nagsisipagsabing, Saan mo ibig na
ipaghanda ka namin upang kumain ng kordero ng
paskua? 18 At sinabi niya, Magsipasok kayo sa
bayan sa gayong tao, at sabihin ninyo sa kaniya,
Sinabi ng Guro, malapit na ang aking panahon; sa
iyong bahay magpapaskua ako pati ng aking mga
alagad. 19 At ginawa ng mga alagad ang ayon sa
ipinagutos sa kanila ni Jesus; at inihanda nila ang
kordero ng paskua. 20 Nang dumating nga ang
gabi, ay nakaupo siya sa pagkain na kasalo ang
labingdalawang alagad; 21 At samantalang sila'y
nagsisikain, ay sinabi niya, Katotohanang sinasabi
ko sa inyo, na ako'y ipagkakanulo ng isa sa inyo.
22 At sila'y lubhang nangamanglaw, at nagpasimula
ang bawa't isa na magsabi sa kaniya, Ako baga,
Panginoon? 23 At siya'y sumagot at sinabi, Yaong
kasabay kong idampot ang kamay sa pinggan, ay
siya ring magkakanulo sa akin. 24 Ang Anak ng tao
ay papanaw, ayon sa nasusulat tungkol sa kaniya:
datapuwa't sa aba niyaong taong magkakanulo sa
Anak ng tao! mabuti pa sana sa taong yaon ang
hindi na siya ipinanganak. 25 At si Judas, na sa
kaniya'y nagkanulo, ay sumagot at nagsabi, Ako
baga, Rabi? Sinabi niya sa kaniya, Ikaw ang nagsabi.
26 At samantalang sila'y nagsisikain, ay dumampot si
Jesus ng tinapay, at pinagpala, at pinagputolputol;
at ibinigay sa mga alagad, at sinabi, Kunin ninyo,
kanin ninyo; ito ang aking katawan. 27 At dumampot
siya ng isang saro, at nagpasalamat, at ibinigay
sa kanila, na nagsasabi, Magsiinom kayong lahat
diyan; 28 Sapagka't ito ang aking dugo ng tipan, na
nabubuhos dahil sa marami, sa ikapagpapatawad ng
mga kasalanan. 29 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo,
na buhat ngayon ay hindi na ako iinom nitong bunga
ng ubas, hanggang sa araw na yaon na inumin kong
panibago na mga kasalo ko kayo sa kaharian ng
aking Ama. 30 At pagkaawit nila ng isang himno,
ay nagsiparoon sila sa bundok ng mga Olivo. 31
Nang magkagayo'y sinabi sa kanila ni Jesus, Kayong
lahat ay mangagdaramdam sa akin sa gabing ito:
sapagka't nasusulat, Sasaktan ko ang pastor, at
mangangalat ang mga tupa ng kawan. 32 Datapuwa't
pagkapagbangon ko, ay mauuna ako sa inyo sa
Galilea. 33 Datapuwa't sumagot si Pedro at sinabi
sa kaniya, Kung ang lahat ay mangagdaramdam sa
iyo, ako kailan ma'y hindi magdaramdam. 34 Sinabi
sa kaniya ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa
iyo, na sa gabing ito, bago tumilaok ang manok, ay
ikakaila mo akong makaitlo. 35 Sinabi sa kaniya ni
Pedro, Kahima't ako'y mamatay na kasama mo, ay
hindi kita ikakaila. Gayon din ang sinabi ng lahat
ng mga alagad. 36 Nang magkagayo'y dumating si
Jesus na kasama sila sa isang dako na tinatawag
na Getsemani, at sinabi sa kaniyang mga alagad,
Magsiupo kayo rito, samantalang ako'y pumaparoon
doon at manalangin. 37 At kaniyang isinama si Pedro
at ang dalawang anak ni Zebedeo, at nagpasimula
siyang namanglaw at nanglumong totoo. 38 Nang
magkagayo'y sinabi niya sa kanila, Namamanglaw

na lubha ang kaluluwa ko, hanggang sa kamatayan:
mangatira kayo rito, at makipagpuyat sa akin. **39** At
lumakad siya sa dako pa roon, at siya'y nagpatirapa,
at nanalangin, na nagsasabi, Ama ko, kung baga
maaari, ay lumampas sa akin ang sarong ito: gayon
ma'y huwag ang ayon sa ibig ko, kundi ang ayon
sa ibig mo. **40** At lumapit siya sa mga alagad, at
sila'y kaniyang naratnang nangatutulog, at sinabi kay
Pedro, Ano, hindi kayo maaaring mangakipagpuyat
sa akin ng isang oras? **41** Kayo'y mangagpuyat at
magsipanalangin, upang huwag kayong magsipasok
sa tukso: ang espiritu sa katotohanan ay may ibig,
datapuwa't mahina ang laman. **42** Muli siyang umalis
na bilang ikalawa, at nanalangin, na nagsasabi,
Ama ko, kung di mangyayaring makalampas ito,
kundi ko inumin, mangyari nawa ang iyong kalooban.
43 At siya'y nagbalik na muli at naratnan silang
nangatutulog, sapagka't nangabibigatan ang kanilang
mga mata. **44** At muli niya silang iniwan, at umalis, at
nanalangin bilang ikatlo, na sinabing muli ang gayon
ding mga salita. **45** Nang magkagayo'y lumapit siya
sa mga alagad, at sinabi sa kanila, Mangatulog na
kayo, at mangagpahinga: narito, malapit na ang oras,
at ang Anak ng tao ay ipinagkakanulo sa mga kamay
ng mga makasalanan. **46** Magsitindig kayo, hayo na
tayo: narito, malapit na ang nagkakanulo sa akin. **47**
At samantalang nagsasalita pa siya, narito, dumating
si Judas, na isa sa labingdalawa, at kasama niya
ang lubhang maraming taong may mga tabak at mga
panghampas, mula sa mga pangulong saserdote at
sa matatanda sa bayan. **48** Ang nagkanulo nga sa
kaniya ay nagbigay sa kanila ng isang hudyat, na
sinasabi, Ang aking hagkan, ay yaon nga: hulihin
ninyo siya. **49** At pagdaka'y lumapit siya kay Jesus, at
nagsabi, Magalak, Rabi; at siya'y hinagkan. **50** At
sinabi sa kaniya ni Jesus, Gawin mo ang dahil ng
pagparito mo. Nang magkagayon ay nagsilapit sila
at kanilang sinunggaban si Jesus, at siya'y kanilang
dinakip. **51** At narito, ang isa sa mga kasama ni
Jesus ay iniunat ang kaniyang kamay at binunot ang
kaniyang tabak, at sinugatan ang alipin ng dakilang
saserdote, at tinagpas ang kaniyang tainga. **52** Nang
magkagayo'y sinabi sa kaniya ni Jesus, Isauli mo
ang iyong tabak sa kaniyang lalagyan: sapagka't
ang lahat ng nangagtatangan ng tabak ay sa tabak
mangamamatay. **53** O inaakala mo baga na hindi
ako makapamamanhik sa aking Ama, at padadalhan
niya ako ngayon din ng mahigit sa labingdalawang
pulutong na mga anghel? **54** Kung gayo'y paano
bagang mangatutupad ang mga kasulatan, na ganyan
ang nauukol na mangyari? **55** Sa oras na yaon ay
sinabi ni Jesus sa mga karamihan, Kayo baga'y
nangagsilabas na waring laban sa isang tulisan,
na may mga tabak at mga panghampas upang
dakpin ako? Araw-araw ay nauupo ako sa templo na
nagtuturo, at hindi ninyo ako dinakip. **56** Datapuwa't
nangyari ang lahat ng ito, upang mangatupad ang mga
kasulatan ng mga propeta. Nang magkagayo'y iniwan
siya ng lahat ng mga alagad, at nagsitakas. **57** At si
Jesus ay dinala ng nagsihuli sa kaniya sa dakilang
saserdoteng si Caifas, na doo'y nangagkakapisan
ang mga eskriba at matatanda. **58** Datapuwa't si
Pedro'y sumunod sa kaniya sa malayo, hanggang sa
looban ng dakilang saserdote, at siya'y pumasok, at
nakiumpok sa mga punong kawal, upang makita niya
ang wakas. **59** Ang mga pangulong saserdote nga at
ang buong Sanedrin ay nagsisihanap ng patotoong
kabulaanan laban kay Jesus, upang siya'y kanilang
maipapatay; **60** At yao'y hindi nila nangasumpungan,
bagaman maraming nagsiharap na mga saksing
bulaan. Nguni't pagkatapos ay nagsidating ang
dalawa, **61** At nangagsabi, Sinabi ng taong ito,
Maigigiba ko ang templo ng Dios, at muling itatayo
ko sa tatlong araw. **62** At nagtindig ang dakilang
saserdote, at sinabi sa kaniya, Wala kang isinasagot
na anoman? Ano itong sinasaksihan ng mga ito
laban sa iyo? **63** Datapuwa't hindi umimik si Jesus.
At sinabi ng dakilang saserdote sa kaniya, Kita'y
pinapanunumpa alangalang sa Dios na buhay, na
sabihin mo sa amin kung ikaw nga ang Cristo, ang
Anak ng Dios. **64** At sinabi sa kaniya ni Jesus,
Ikaw ang nagsabi: gayon ma'y sinasabi ko sa inyo,
Buhat ngayon ay inyong makikita ang Anak ng
tao na nakaupo sa kanan ng Kapangyarihan, at
pumaparitong nasa mga alapaap ng langit. **65** Nang
magkagayo'y hinapak ng dakilang saserdote ang
kaniyang mga damit, na sinasabi, Nagsalita siya ng
kapusungan: ano pa ang kailangan natin ng mga
saksi? narito, ngayo'y narinig ninyo ang kapusungan:
66 Ano ang akala ninyo? Nagsisagot sila at kanilang
sinabi, Karapatdapat siya sa kamatayan. **67** Nang
magkagayo'y niluraan nila ang kaniyang mukha at
siya'y kanilang pinagsusuntok: at tinatampal siya
ng mga iba, **68** Na nangagsasabi, Hulaan mo sa
amin, ikaw Cristo: sino ang sa iyo'y bumubugbog? **69**
Nakaupo nga si Pedro sa labas ng looban: at lumapit

sa kaniya ang isang alilang babae, na nagsasabi,
Ikaw man ay kasama ng taga Galileang si Jesus. **70**
Datapuwa't siya'y kumaila sa harap nilang lahat, na
sinasabi, Hindi ko nalalaman ang sinasabi mo. **71** At
paglabas niya sa portiko ay nakita siya ng ibang alila,
at sinabi sa nangaroon, Ang taong ito ay kasama rin
ni Jesus na taga Nazaret. **72** At muling kumailang may
sumpa, Hindi ko nakikilala ang tao. **73** At pagkaraan
ng sandali ay nagsilapit ang nangakatayo roon at
kanilang sinabi kay Pedro, Sa katotohanang ikaw
man ay isa rin sa kanila; sapagka't ipinakikilala ka ng
iyong pananalita. **74** Nang magkagayo'y nagpasimula
siyang manungayaw at manumpa, Hindi ko nakikilala
ang tao. At pagdaka'y tumilaok ang manok. **75** At
naalaala ni Pedro ang salitang sinabi ni Jesus, Bago
tumilaok ang manok, ay ikakaila mo akong makaitlo.
At siya'y lumabas at nanangis na mainam.

27 Pagka umaga nga, ang lahat ng mga pangulong
saserdote at ang matatanda sa bayan ay
nangagsanggunian laban kay Jesus upang siya'y
ipapatay: **2** At siya'y ginapos nila, at siya'y inilabas,
at kanilang ibinigay siya kay Pilato na gobernador.
3 Nang magkagayo'y si Judas, na nagkanulo sa
kaniya, pagkakitang siya'y nahatulan na, ay nagsisi,
at isinauli ang tatlongpung putol na pilak sa mga
pangulong saserdote at sa matatanda, **4** Na sinasabi,
Nagkasala ako sa aking pagkakanulo sa dugong
walang kasalanan. Datapuwa't kanilang sinabi, Ano
sa amin? ikaw ang bahala niyan. **5** At kaniyang
ibinulaksak sa santuario ang mga putol na pilak, at
umalis; at siya'y yumaon at nagbigti. **6** At kinuha ng
mga pangulong saserdote ang mga putol na pilak,
at sinabi, Hindi matuwid na ilagay ang pilak na iyan
sa kabang-yaman, sapagka't halaga ng dugo. **7**
At sila'y nangagsanggunian, at ibinili nila ang mga
yaon ng bukid ng magpapalyok, upang paglibingan
ng mga taga ibang bayan. **8** Dahil dito'y tinawag
ang bukid na yaon, ang bukid ng dugo, hanggang
ngayon. **9** Nang magkagayo'y natupad ang sinalita
sa pamamagitan ng propeta Jeremias, na nagsasabi,
At kinuha nila ang tatlongpung putol na pilak, halaga
noong hinalagahan, na inihalaga ng mga anak ng
Israel; **10** At kanilang ibinigay ang mga yaon na
pinakabayad sa bukid ng magpapalyok, ayon sa
iniutos sa akin ng Panginoon. **11** Si Jesus nga ay
nakatayo sa harap ng gobernador: at tinanong siya
ng gobernador, na nagsasabi, Ikaw baga ang Hari
ng mga Judio? At sinabi sa kaniya ni Jesus, Ikaw
ang nagsasabi. **12** At nang siya'y isakdal ng mga
pangulong saserdote at ng matatanda, ay hindi siya
sumagot ng anoman. **13** Nang magkagayo'y sinabi sa
kaniya ni Pilato, Hindi mo baga naririnig kung gaano
karaming bagay ang kanilang sinasaksihang laban sa
iyo? **14** At hindi siya sinagot niya, ng kahit isang salita
man lamang: ano pa't nanggilalas na mainam ang
gobernador. **15** Sa kapistahan nga ay pinagkaugalian
ng gobernador na pawalan sa karamihan ang isang
bilanggo, na sinoman ang kanilang ibigin. **16** At noo'y
sila'y may isang bilanggong bantog, na tinatawag
na Barrabas. **17** Nang sila'y mangagkatipon nga, ay
sinabi sa kanila ni Pilato, Sino ang ibig ninyong sa
inyo'y aking pawalan? si Barrabas, o si Jesus na
tinatawag na Cristo? **18** Sapagka't natatalastas niya
na dahil sa kapanaghilian ay ibinigay siya nila sa
kaniya. **19** At samantalang nakaupo siya sa luklukan
ng pagkahukom, ay nagsugo sa kaniya ang kaniyang
asawa, na nagsasabi, Huwag kang makialam sa
matuwid na taong iyan; sapagka't ngayong araw na
ito'y naghirap ako ng maraming bagay sa panaginip
dahil sa kaniya. **20** Inudyukan ng mga pangulong
saserdote at ng matatanda ang mga karamihan na
hingin nila si Barrabas, at puksain si Jesus. **21**
Datapuwa't sumagot ang gobernador at sa kanila'y
sinabi, Alin sa dalawa ang ibig ninyong sa inyo'y
aking pawalan? At sinabi nila, Si Barrabas. **22**
Sinabi sa kanila ni Pilato, Ano ang gagawin kay
Jesus na tinatawag na Cristo? Sinabi nilang lahat,
Mapako siya sa krus. **23** At sinabi niya, Bakit, anong
kasamaan ang kaniyang ginawa? Datapuwa't sila'y
lalong nangagsigawan, na nangagsasabi, Mapako
siya sa krus. **24** Kaya't nang makita ni Pilato na wala
siyang magawa, kundi bagkus pa ngang lumalala
ang kaguluhan, siya'y kumuha ng tubig, at naghugas
ng kaniyang mga kamay sa harap ng karamihan,
na sinasabi, Wala akong kasalanan sa dugo nitong
matuwid na tao; kayo ang bahala niyan. **25** At sumagot
ang buong bayan at nagsabi, Mapasa amin ang
kaniyang dugo, at sa aming mga anak. **26** Nang
magkagayo'y pinawalan niya sa kanila si Barrabas;
nguni't si Jesus ay hinampas at ibinigay upang ipako
sa krus. **27** Nang magkagayo'y dinala si Jesus ng
mga kawal ng gobernador sa Pretorio, at nagkatipon
sa kaniya ang buong pulutong. **28** At siya'y kanilang
hinubdan, at dinamtan siya ng isang balabal na kulay-
ube. **29** At sila'y nangagkamakama ng isang putong
na tinik, at ipinutong sa kaniyang ulo, at inilagay

sa kanang kamay niya ang isang tambo; at sila'y
nagsiluhod sa harap niya at siya'y kanilang nilibak,
na nagsisipagsabi, Magalak, Hari ng mga Judio!
30 At siya'y kanilang nilulluraan, at kinuha nila ang
tambo at sinaktan siya sa ulo. 31 At nang siya'y
kanilang malibak, ay hinubdan nila siya ng balabal,
at isinuot sa kaniya ang kaniyang mga damit, at
kanilang inilabas siya upang ipako sa krus. 32 At
paglabas nila'y kanilang nasalubong ang isang taong
taga Cirene, na ang pangala'y Simon: ito'y kanilang
pinilit na sumama sa kanila, upang pasanin niya ang
kaniyang krus. 33 At nang sila'y magsirating sa isang
dakong tinatawag na Golgota, sa makatuwid baga'y,
Ang dako ng bungo, 34 Ay pinainom nila siya ng alak
na may kahalong apdo: at nang kaniyang matikman,
ay ayaw niyang inumin. 35 At nang siya'y kanilang
maipako sa krus ay kanilang binahagi ang kaniyang
mga damit, na kanilang pinagsapalaran; 36 At sila'y
nangagsiupo at binantayan siya roon. 37 At inilagay
nila sa kaniyang ulunan ang pamagat sa kaniya, na
nasusulat: ITO'Y SI JESUS, ANG HARI NG MGA
JUDIO. 38 Nang magkagayo'y ipinakong kasama niya
ang dalawang tulisan, isa sa kanan at isa sa kaliwa.
39 At siya'y nililibak ng nangagdaraan, na iginagalaw
ang kanilang mga ulo, 40 At nangagsasabi, Ikaw
na igigiba mo ang templo, at sa tatlong araw ay
iyong itatayo, iyong iligtas ang sarili mo: kung ikaw ay
Anak ng Dios, ay bumaba ka sa krus. 41 Gayon din
naman ang paglibak sa kaniya ng mga pangulong
saserdote, pati ng mga eskriba at ng matatanda,
na nagsipagsabi, 42 Nagligtas siya sa mga iba; sa
kaniyang sarili ay hindi makapagligtas. Siya ang Hari
ng Israel; bumaba siya ngayon sa krus, at tayo'y
magsisisampalataya sa kaniya. 43 Nananalig siya
sa Dios; iligtas niya siya ngayon, kung siya'y iniibig:
sapagka't sinabi niya, Ako'y Anak ng Dios. 44 At
minumura din naman siya ng mga tulisang kasama
niyang nangapapako sa krus. 45 Mula nga nang
oras na ikaanim ay nagdilim sa ibabaw ng buong
sangkalupaan hanggang sa oras na ikasiyam. 46 At
nang malapit na ang oras na ikasiyam ay sumigaw si
Jesus ng malakas na tinig, na sinasabi: Eli, Eli, lama
sabachthani? sa makatuwid baga'y, Dios ko, Dios
ko bakit mo ako pinabayaan? 47 At nang marinig ito
ng ilan sa nangakatayo roon, ay sinabi, Tinatawag
ng taong ito si Elias. 48 At pagkaraka'y tumakbo
ang isa sa kanila, at kumuha ng isang espongha,
at binasa ng suka, saka inilagay sa isang tambo,
at ipinainom sa kaniya. 49 At sinabi ng mga iba,
Pabayaan ninyo; tingnan natin kung paririto si Elias
upang siya'y iligtas. 50 At muling sumigaw si Jesus
ng malakas na tinig, at nalagot ang kaniyang hininga.
51 At narito, ang tabing ng templo'y nahapak na
nagkadalawa buhat sa itaas hanggang sa ibaba; at
nayanig ang lupa; at nangabaak ang mga bato; 52 At
nangabuksan ang mga libingan; at maraming katawan
ng mga banal na nangakatulog ay nangagbangon; 53
At paglabas sa mga libingan pagkatapos na siya'y
mabuhay na maguli ay nagsipasok sila sa bayang
banal at nangapakita sa marami. 54 Ang senturion
nga, at ang mga kasamahan niya sa pagbabantay
kay Jesus, nang mangakita nila ang lindol, at ang
mga bagay na nangyari, ay lubhang nangatakot, na
nangagsasabi, Tunay na ito ang Anak ng Dios. 55 At
nangaroroon ang maraming babae na nagsisipanood
buhat sa malayo, na nagsisunod kay Jesus buhat sa
Galilea, na siya'y kanilang pinaglilingkuran: 56 Na sa
mga yaon ay si Maria Magdalena, at si Maria na ina
ni Santiago at ni Jose, at ang ina ng mga anak ni
Zebedeo. 57 At nang hapon na ay dumating ang isang
mayamang mula sa Arimatea, na nagngangalang
Jose, na ito'y naging alagad din naman ni Jesus; 58
Ang taong ito'y naparoon kay Pilato, at hiningi ang
bangkay ni Jesus. Nang magkagayo'y ipinagutos
ni Pilato na ibigay yaon. 59 At kinuha ni Jose ang
bangkay at binalot niya ng isang malinis na kayong
lino, 60 At inilagay sa kaniyang sariling bagong
libingan, na kaniyang hinukay sa bato: at iginulong
niya ang isang malaking bato sa pintuan ng libingan,
at umalis. 61 At nangaroon si Maria Magdalena, at
ang isang Maria, at nangakaupo sa tapat ng libingan.
62 Nang kinabukasan nga, na siyang araw pagkatapos
ng Paghahanda, ay nangagkatipon kay Pilato ang
mga pangulong saserdote at ang mga Fariseo, 63 Na
nagsisipagsabi, Ginoo, naaalaala namin na sinabi ng
magdarayang yaon nang nabubuhay pa, Pagkaraan
ng tatlong araw ay magbabangon akong muli. 64
Ipagutos mo nga na ingatan ang libingan hanggang
sa ikatlong araw, baka sakaling magsiparoon ang
kaniyang mga alagad at siya'y nakawin, at sabihin
sa bayan, Siya'y nagbangon sa gitna ng mga patay:
at lalong sasama ang huling kamalian. 65 Sinabi sa
kanila ni Pilato, Mayroon kayong bantay: magsiparoon
kayo, inyong ingatan ayon sa inyong makakaya.
66 Kaya't sila'y nagsiparoon, at iningatan nila ang

libingan, tinatakan ang bato, na kasama nila ang
bantay.

28 Nang magtatapos ang araw ng sabbath, nang
nagbubukang liwayway na ang unang araw ng
sanglinggo, ay nagsiparoon si Maria Magdalena at
ang isa pang Maria upang tingnan ang libingan. **2**
At narito, lumindol ng malakas; sapagka't bumaba
mula sa langit ang isang anghel ng Panginoon, at
naparoon at iginulong ang bato, at nakaupo sa ibabaw
nito. **3** Ang kaniyang anyo ay tulad sa kidlat, at
ang kaniyang pananamit ay maputing parang niebe:
4 At sa takot sa kaniya'y nagsipanginig ang mga
bantay, at nangaging tulad sa mga taong patay. **5**
At sumagot ang anghel at sinabi sa mga babae,
Huwag kayong mangatakot; sapagka't nalalaman ko
na inyong hinahanap si Jesus na ipinako sa krus. **6**
Siya'y wala rito; sapagka't siya'y nagbangon, ayon
sa sinabi niya. Magsiparito kayo, tingnan ninyo ang
dakong kinalagyan ng Panginoon. **7** At magsiyaon
kayong madali, at sa kaniyang mga alagad ay sabihin
ninyo, Siya'y nagbangon sa mga patay; at narito,
siya'y nangunguna sa inyo sa Galilea; doon makikita
ninyo siya: narito, nasabi ko na sa inyo. **8** At sila'y
nagsialis na madali sa libingan na taglay ang takot at
ang malaking galak, at nagsitakbo upang ibalita sa
kaniyang mga alagad. **9** At narito, sila'y sinalubong
ni Jesus na nagsasabi, Mangagalak kayo. At sila'y
nagsilapit at niyakap ang kaniyang mga paa, at siya'y
sinamba. **10** Nang magkagayo'y sinabi sa kanila ni
Jesus, Huwag kayong mangatakot: magsiyaon kayo
at sabihin ninyo sa aking mga kapatid na magsiparoon
sa Galilea, at doo'y makikita nila ako. **11** Samantala
ngang sila'y nagsisiparoon, narito, ang ilan sa mga
bantay ay nagsiparoon sa bayan, at ibinalita sa
mga pangulong saserdote ang lahat ng mga bagay
na nangyari. **12** At nang sila'y mangakipagkatipon
na sa matatanda, at makapagsanggunian na, ay
nangagbigay sila ng maraming salapi sa mga kawal,
13 Na nangagsasabi, Sabihin ninyo, Nagsiparito nang
gabi ang kaniyang mga alagad, at siya'y kanilang
ninakaw samantalang kami'y nangatutulog. **14** At
kung ito'y dumating sa tainga ng gobernador, ay
siya'y aming hihikayatin, at kayo'y aming ilalagay
sa panatag. **15** Kaya't kinuha nila ang salapi, at
kanilang ginawa alinsunod sa pagkaturo sa kanila:
at ang pananalitang ito ay kumalat sa gitna ng mga
Judio, at nananatili hanggang sa mga araw na ito. **16**
Datapuwa't nagsiparoon ang labingisang alagad sa
Galilea, sa bundok na sa kanila'y itinuro ni Jesus. **17**
At nang siya'y kanilang makita, ay kanilang sinamba
siya; datapuwa't ang ilan ay nangagalinlangan. **18** At
lumapit si Jesus sa kanila at sila'y kaniyang kinausap,
na sinasabi, Ang lahat ng kapamahalaan sa langit
at sa ibabaw ng lupa ay naibigay na sa akin. **19**
Dahil dito magsiyaon nga kayo, at gawin ninyong
mga alagad ang lahat ng mga bansa, na sila'y inyong
bautismuhan sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng
Espiritu Santo: **20** Na ituro ninyo sa kanila na kanilang
ganapin ang lahat ng mga bagay na iniutos ko sa
inyo: at narito, ako'y sumasa inyong palagi, hanggang
sa katapusan ng sanglibutan. **(aiōn g165)**

Marcos

1 Ang pasimula ng evangelio ni Jesucristo, ang
Anak ng Dios. 2 Ayon sa pagkasulat kay Isaias na
propeta, Narito, sinusugo ko ang aking sugo sa unahan
ng iyong mukha, Na maghahanda ng iyong daan; 3
Ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang, Ihanda ninyo
ang daan ng Panginoon, Tuwirin ninyo ang kaniyang
mga landas; 4 Dumating si Juan, na nagbabautismo
sa ilang at ipinangaral ang bautismo ng pagsisisi sa
ikapagpapatawad ng mga kasalanan. 5 At nilalabas
siya ng buong lupain ng Judea, at nilang lahat na mga
taga Jerusalem; at sila'y binabautismuhan niya sa ilog
ng Jordan, na nangagpapahayag ng kanilang mga
kasalanan. 6 At si Juan ay nananamit ng balahibo
ng kamelyo, at may isang pamigkis na katad sa
palibot ng kaniyang baywang, at kumakain ng mga
balang at pulot-pukyutan. 7 At siya'y nangangaral,
na nagsasabi, Sumusunod sa hulihan ko ang lalong
makapangyarihan kay sa akin; hindi ako karapatdapat
yumukod at kumalag ng tali ng kaniyang mga
pangyapak. 8 Binabautismuhan ko kayo sa tubig;
datapuwa't kayo'y babautismuhan niya sa Espiritu
Santo. 9 At nangyari nang mga araw na yaon,
na nanggaling si Jesus sa Nazaret ng Galilea, at
siya'y binautismuhan ni Juan sa Jordan. 10 At
karakarakang pagahon sa tubig, ay nakita niyang
biglang nangabuksan ang mga langit, at ang Espiritu
na tulad sa isang kalapati na bumababa sa kaniya:
11 At may isang tinig na nagmula sa mga langit,
Ikaw ang sinisinta kong Anak, sa iyo ako lubos
na nalulugod. 12 At pagdaka'y itinaboy siya ng
Espiritu sa ilang. 13 At siya'y nasa ilang na apat
na pung araw na tinutukso ni Satanas; at kasama
siya ng mga ganid; at pinaglingkuran siya ng mga
anghel. 14 Pagkatapos ngang madakip si Juan,
ay napasa Galilea si Jesus na ipinangangaral ang
evangelio ng Dios, 15 At sinasabi, Naganap na ang
panahon, at malapit na ang kaharian ng Dios: kayo'y
mangagsisi, at magsisampalataya sa evangelio. 16
At pagdaraan sa tabi ng dagat ng Galilea, ay nakita
niya si Simon at si Andres na kapatid ni Simon na
naghahagis ng lambat sa dagat; sapagka't sila'y mga
mamamalakaya. 17 At sinabi sa kanila ni Jesus,
Magsisunod kayo sa aking hulihan, at gagawin ko
kayong mga mamamalakaya ng mga tao. 18 At
pagdaka'y iniwan nila ang mga lambat, at nagsisunod
sa kaniya. 19 At paglakad sa dako pa roon ng kaunti,
ay nakita niya si Santiago na anak ni Zebedeo, at
si Juan na kaniyang kapatid, na sila rin naman ay
nangasa daong na hinahayuma ang mga lambat.
20 At pagdaka'y kaniyang tinawag sila: at kanilang
iniwan sa daong ang kanilang amang si Zebedeo
na kasama ng mga aliping upahan, at nagsisunod
sa kaniya. 21 At nagsipasok sila sa Capernaum; at
pagdaka'y pumasok siya sa sinagoga nang araw
ng sabbath at nagtuturo. 22 At nangagtaka sila
sa kaniyang aral: sapagka't sila'y tinuturuan niyang
tulad sa may kapamahalaan, at hindi gaya ng mga
eskriba. 23 At pagdaka'y may isang tao sa kanilang
sinagoga na may isang karumaldumal na espiritu; at
siya'y sumigaw, 24 Na nagsasabi, Anong pakialam
namin sa iyo, Jesus ikaw na Nazareno? naparito
ka baga upang kami'y puksain? Nakikilala kita kung
sino ka, ang Banal ng Dios. 25 At sinaway siya ni
Jesus, na nagsasabi, Tumahimik ka, at lumabas
ka sa kaniya. 26 At ang karumaldumal na espiritu,
nang mapangatal niya siya at makapagsisigaw ng
malakas na tinig, ay lumabas sa kaniya. 27 At
silang lahat ay nangagtaka, ano pa't sila-sila rin ay
nangagtatanungan, na sinasabi, Ano kaya ito? isang
bagong aral yata! may kapamahalaang naguutos pati
sa mga karumaldumal na espiritu, at siya'y tinatalima
nila. 28 At lumipana pagdaka ang pagkabantog niya
sa lahat ng dako sa buong palibotlibot ng lupain
ng Galilea. 29 At paglabas nila sa sinagoga, ay
nagsipasok pagdaka sa bahay ni Simon at ni Andres,
na kasama si Santiago at si Juan. 30 Nakahiga ngang
nilalagnat ang biyanang babae ni Simon; at pagdaka'y
pinakiusapan nila siya tungkol sa kaniya: 31 At lumapit
siya at tinangnan niya sa kamay, at siya'y itinindig;
at inibsan siya ng lagnat, at siya'y naglingkod sa
kanila. 32 At nang kinagabihan, paglubog ng araw, ay
kanilang dinala sa kaniya ang lahat ng mga may-
sakit, at ang mga inaalihan ng mga demonio. 33 At
ang buong bayan ay nangagkatipon sa pintuan. 34 At
nagpagaling siya ng maraming may karamdaman ng
sarisaring sakit, at nagpalabas ng maraming demonio;
at hindi tinulutang magsipagsalita ang mga demonio,
sapagka't siya'y kanilang kilala. 35 At nagbangon
siya nang madaling-araw, na malalim pa ang gabi,
at lumabas, at napasa isang dakong ilang, at doo'y
nanalangin. 36 At si Simon at ang kasamahan niya
ay nagsisunod sa kaniya; 37 At siya'y nasumpungan
nila, at sinabi sa kaniya, Hinahanap ka ng lahat.
38 At sinabi niya sa kanila, Magsiparoon tayo sa

ibang dako ng mga kalapit na bayan, upang ako'y
makapangaral din naman doon; sapagka't sa ganitong
dahilan ako'y naparito. 39 At siya'y pumasok sa mga
sinagoga nila sa buong Galilea, na nangangaral at
nagpapalabas ng mga demonio. 40 At lumapit sa
kaniya ang isang ketongin, na namamanhik sa kaniya,
at nanikluhod sa kaniya, at sa kaniya'y nagsasabi,
Kung ibig mo, ay maaaring malinis mo ako. 41 At sa
pagkaawa ay iniunat niya ang kaniyang kamay, at
siya'y hinipo, at sinabi sa kaniya, Ibig ko; luminis ka.
42 At pagdaka'y nawalan siya ng ketong, at siya'y
nalinis. 43 At siya'y kaniyang pinagbilinang mahigpit,
at pinaalis siya pagdaka, 44 At sinabi sa kaniya,
Ingatan mong huwag sabihin sa kanino mang tao ang
anoman: kundi yumaon ka, at pakita ka sa saserdote,
at maghandog ka sa pagkalinis sa iyo ng mga bagay
na ipinagutos ni Moises, na bilang isang patotoo sa
kanila. 45 Datapuwa't siya'y umalis, at pinasimulang
ipamalitang mainam, at ipahayag ang nangyari, ano
pa't hindi na makapasok ng hayag si Jesus sa bayan,
kundi dumoon sa labas sa mga dakong ilang: at
pinagsasadya nila siya mula sa lahat ng panig.

2 At nang siya'y pumasok uli sa Capernaum
pagkaraan ng ilang araw, ay nahayag na siya'y
nasa bahay. 2 At maraming nagkatipon, ano pa't hindi
na magkasiya, kahit sa pintuan man: at sa kanila'y
sinaysay niya ang salita. 3 At sila'y nagsidating,
na may dalang isang lalaking lumpo sa kaniya, na
usong ng apat. 4 At nang hindi sila mangakalapit
sa kaniya dahil sa karamihan, ay kanilang binakbak
ang bubungan ng kaniyang kinaroroonan: at nang
yao'y kanilang masira, ay inihugos nila ang higaang
kinahihigan ng lumpo. 5 At pagkakita ni Jesus
sa kanilang pananampalataya ay sinabi sa lumpo,
Anak, ipinatatawad ang iyong mga kasalanan. 6
Nguni't mayroon doong nangakaupong ilan sa mga
eskriba, at nangagbubulaybulay sa kanilang mga
puso, 7 Bakit nagsasalita ang taong ito ng ganito?
siya'y namumusong: sino ang makapagpapatawad
ng mga kasalanan kundi isa, ang Dios lamang? 8 At
pagkaunawa ni Jesus, sa kaniyang espiritu na sila'y
nangagbubulaybulay sa kanilang sarili, pagdaka'y
sinabi sa kanila, Bakit binubulaybulay ninyo ang mga
bagay na ito sa inyong mga puso? 9 Alin baga ang
lalong magaang sabihin sa lumpo, Ipinatatawad ang
iyong mga kasalanan; o sabihin, Magtindig ka, at
buhatin mo ang iyong higaan, at lumakad ka? 10
Datapuwa't upang maalaman ninyo na ang Anak ng
tao ay may kapamahalaan sa lupa na magpatawad
ng mga kasalanan (sinabi niya sa lumpo), 11 Sa
iyo ko sinasabi, Magtindig ka, buhatin mo ang iyong
higaan, at umuwi ka sa bahay mo. 12 At nagtindig
siya, at pagdaka'y binuhat ang higaan, at yumaon
sa harap nilang lahat; ano pa't nangagtaka silang
lahat, at niluwalhati nila ang Dios, na nangagsabi,
Kailan ma'y hindi tayo nakakita ng ganito. 13 At
muling lumabas at naparoon siya sa tabi ng dagat;
at lumapit sa kaniya ang buong karamihan, at sila'y
kaniyang tinuruan. 14 At sa kaniyang pagdaraan,
ay nakita niya si Levi na anak ni Alfeo na nakaupo
sa paningilan ng buwis, at sinabi niya sa kaniya,
Sumunod ka sa akin. At nagtindig siya at sumunod sa
kaniya. 15 At nangyari, na siya'y nakaupo sa pagkain
sa kaniyang bahay, at maraming maniningil ng buwis
at mga makasalanang nagsiupong kasalo ni Jesus at
ng kaniyang mga alagad: sapagka't sila'y marami, at
sila'y nagsisunod sa kaniya. 16 At nang makita ng
mga eskriba at mga Fariseo, na siya'y kumakaing
kasalo ng mga makasalanan at ng mga maniningil
ng buwis, ay nagsipagsabi sa kaniyang mga alagad,
Ano ito na siya'y kumakain at umiinom na kasalo ng
mga maniningil ng buwis at ng mga makasalanan?
17 At nang ito'y marinig ni Jesus, ay sinabi niya sa
kanila, Hindi nangangailangan ng manggagamot ang
mga walang sakit, kundi ang mga maysakit: hindi
ako naparito upang tumawag ng mga matuwid, kundi
ng mga makasalanan. 18 At nangagaayuno ang
mga alagad ni Juan at ang mga Fariseo: at sila'y
nagsilapit at sinabi sa kaniya, Bakit nangagaayuno
ang mga alagad ni Juan at ang mga alagad ng
mga Fariseo, datapuwa't hindi nangagaayuno ang
iyong mga alagad? 19 At sinabi sa kanila ni Jesus,
Mangyayari bagang mangagayuno ang mga abay
sa kasalan, samantalang ang kasintahang-lalake ay
sumasa kanila? samantalang ang kasintahang-lalake
ay sumasa kanila, ay hindi sila mangakapagaayuno.
20 Datapuwa't darating ang mga araw, na aalisin sa
kanila ang kasintahang-lalake, at kung magkagayo'y
mangagaayuno sila sa araw na yaon. 21 Walang
taong nagtatagpi ng matibay na kayo sa damit na
luma: sa ibang paraan ang itinagpi ay binabatak ang
tinagpian, sa makatuwid baga'y ang bago sa luma,
at lalong lumalala ang punit. 22 At walang taong
nagsisilid ng bagong alak sa mga balat na luma; sa
ibang paraan ay pinupunit ng alak ang mga balat at
nabububo ang alak at nasisira ang mga balat: kundi

ang alak na bago ay isinisilid sa mga bagong balat.
23 At nangyari, na nagdaraan siya sa mga bukiran
ng trigo nang araw ng sabbath; at ang mga alagad
niya, samantalang nagsisilakad, ay nagpasimulang
nagsikitil ng mga uhay. 24 At sinabi sa kaniya ng
mga Fariseo, Narito, bakit ginagawa nila sa araw
ng sabbath ang hindi matuwid? 25 At sinabi niya
sa kanila, Kailan man baga'y hindi ninyo nabasa
ang ginawa ni David, nang siya'y mangailangan, at
magutom, siya, at ang kaniyang mga kasamahan?
26 Kung paanong pumasok siya sa bahay ng Dios
nang panahon ng dakilang saserdoteng si Abiatar, at
kumain siya ng tinapay na itinalaga, na hindi matuwid
kanin maliban na sa mga saserdote lamang, at
binigyan pa rin niya ang kaniyang mga kasamahan?
27 At sinabi niya sa kanila, Ginawa ang sabbath ng
dahil sa tao, at di ang tao ng dahil sa sabbath: 28
Kaya't ang Anak ng tao ay panginoon din naman ng
sabbath.

3 At siya'y muling pumasok sa sinagoga; at doo'y
may isang lalake na tuyo ang kaniyang kamay.
2 At siya'y inaabangan nila kung pagagalingin siya
sa araw ng sabbath; upang siya'y maisakdal nila.
3 At sinabi sa lalaking tuyo ang kamay, Magtindig
ka. 4 At sinabi niya sa kanila, Katuwiran baga ang
gumawa ng magaling sa araw ng sabbath, o ang
gumawa ng masama? magligtas ng isang buhay,
o pumatay? Datapuwa't sila'y hindi nagsiimik. 5 At
nang siya'y lumingap sa kanila sa palibotlibot na may
galit, sapagka't ikinalungkot niya ang katigasan ng
kanilang puso, ay sinabi niya sa lalake, Iunat mo
ang iyong kamay. At iniunat niya: at gumaling ang
kaniyang kamay. 6 At nagsilabas ang mga Fariseo,
at pagdaka'y nakipagsanggunian sa mga Herodiano
laban sa kaniya, kung paanong siya'y maipapupuksa
nila. 7 At si Jesus na kasama ng kaniyang mga alagad
ay lumigpit sa dagat: at nagsisunod sa kaniya ang
lubhang karamihang taong mula sa Galilea; at mula
sa Judea, 8 At mula sa Jerusalem, at mula sa Idumea,
at mula sa dakong ibayo ng Jordan, at sa palibotlibot
ng Tiro, at Sidon, na lubhang maraming tao, nang
mabalitaan ang lubhang mga dakilang bagay na
kaniyang ginagawa, ay nagsiparoon sa kaniya. 9 At
sinabi niya sa kaniyang mga alagad, na ihanda sa
kaniya ang isang maliit na daong dahil sa karamihan,
baka siya'y kanilang siksikin: 10 Sapagka't siya'y
nakapagpagaling sa marami; ano pa't sinisiksik siya
ng lahat ng mga nasasalot upang siya'y mahipo nila.
11 At ang mga karumaldumal na espiritu, pagkakita
sa kaniya, ay nangagpatirapa sa kaniyang harapan,
at nangagsisisigaw, na nangagsasabi, Ikaw ang Anak
ng Dios. 12 At ipinagbilin niya sa kanilang mahigpit
na siya'y huwag nilang ihayag. 13 At siya'y umahon
sa bundok, at tinawag niya ang balang kaniyang
maibigan: at nagsilapit sila sa kaniya. 14 At naghalal
siya ng labingdalawa, upang sila'y makisama sa
kaniya, at upang sila'y suguin niyang magsipangaral,
15 At magkaroon ng kapamahalaang magpalayas
ng mga demonio: 16 At si Simon ay kaniyang
pinamagatang Pedro; 17 At si Santiago na anak ni
Zebedeo, at si Juan na kapatid ni Santiago; at sila'y
pinamagatan niyang Boanerges, na sa makatuwid
baga'y mga Anak ng kulog: 18 At si Andres, at si
Felipe, at si Bartolome, at si Mateo, at si Tomas,
at si Santiago, na anak ni Alfeo, at si Tadeo, at si
Simon ang Cananeo, 19 At si Judas Iscariote, na siya
ring nagkanulo sa kaniya. At pumasok siya sa isang
bahay. 20 At muling nagkatipon ang karamihan, ano
pa't sila'y hindi man lamang makakain ng tinapay. 21
At nang mabalitaan yaon ng kaniyang mga kaibigan,
ay nagsilabas sila upang siya'y hulihin: sapagka't
kanilang sinabi, Sira ang kaniyang bait. 22 At sinabi
ng mga eskriba na nagsibaba mula sa Jerusalem,
Nasa kaniya si Beelzebub, at, Sa pamamagitan ng
prinsipe ng mga demonio ay nagpapalabas siya
ng mga demonio. 23 At sila'y kaniyang pinalapit
sa kaniya, at sinabi sa kanila sa mga talinghaga,
Paanong mapalalabas ni Satanas si Satanas? 24 At
kung ang isang kaharian ay magkabahabahagi laban
sa kaniyang sarili, hindi mangyayaring makapanatili
ang kaharian yaon. 25 At kung ang isang bahay
ay magkabahabahagi laban sa kaniyang sarili, ay
hindi mangyayaring makapanatili ang bahay na yaon.
26 At kung manghihimagsik si Satanas laban sa
kaniyang sarili, at magkabahabahagi, hindi siya
makapananananatili, kundi magkakaroon ng isang
wakas. 27 Datapuwa't walang makapapasok sa bahay
ng malakas na tao, at samsamin ang kaniyang mga
pag-aari, malibang gapusin muna niya ang malakas
na tao; at kung magkagayo'y masasamsaman ang
kaniyang bahay. 28 Katotohanang sinasabi ko sa inyo,
Ipatatawad ang lahat ng kanilang mga kasalanan sa
mga anak ng mga tao, at ang mga kapusungan nila
kailan ma't sila'y mangagsasalita ng kapusungan:
29 Datapuwa't sinomang magsalita ng kapusungan
laban sa Espiritu Santo ay walang kapatawaran

magpakailan man, kundi may kasalanan ng isang
kasalanang walang hanggan: (aiōn g165, aiōnios g166) 30
Sapagka't sinabi nila, Siya'y may isang karumaldumal
na espiritu. 31 At dumating nga ang kaniyang
ina at ang kaniyang mga kapatid; at, palibhasa'y
nangakatayo sila sa labas, ay nangagpasugo sila sa
kaniya, na siya'y tinatawag. 32 At nangakaupo ang
isang karamihan sa palibot niya; at sinabi nila sa
kaniya, Narito, nangasa labas ang iyong ina at ang
iyong mga kapatid na hinahanap ka. 33 At sinagot
niya sila, at sinabi, Sino ang aking ina at aking
mga kapatid? 34 At paglingap niya sa nangakaupo
sa palibot niya, ay sinabi niya, Narito, ang aking
ina at aking mga kapatid! 35 Sapagka't sinomang
gumaganap ng kalooban ng Dios, ito'y ang aking
kapatid na lalake, at aking kapatid na babae, at ina.

4 At siya'y muling nagpasimulang magturo sa tabi
ng dagat. At nagpipisan sa kaniya ang lubhang
maraming tao, ano pa't siya'y lumulan sa isang daong,
at siya'y naupo sa dagat; at ang buong karamihan
ay nasa lupa sa tabi ng dagat. 2 At sila'y tinuruan
niya ng maraming bagay sa mga talinghaga, at
sinabi sa kanila sa kaniyang pagtuturo, 3 Pakinggan
ninyo: Narito, ang manghahasik ay yumaon upang
maghasik: 4 At nangyari, sa kaniyang paghahasik,
na ang ilang binhi ay nangahulog sa tabi ng daan,
at nagsidating ang mga ibon at kinain ito. 5 At ang
mga iba'y nangahulog sa batuhan, na doo'y walang
maraming lupa; at pagdaka'y sumibol, sapagka't hindi
malalim ang lupa: 6 At nang sumikat ang araw, ay
nangainitan; at dahil sa walang ugat, ay nangatuyo. 7
At ang mga iba'y nangahulog sa dawagan, at nagsilaki
ang mga dawag, at ininis ang mga pananim, at ito'y
hindi nangamunga. 8 At ang mga iba'y nangahulog
sa mabuting lupa, at nangamunga, na nagsitaas at
nagsilago; at may namunga ng tigtatatlongpu, at
tiganim na pu, at tigisang daan. 9 At sinabi niya, Ang
may mga pakinig na ipakikinig, ay makinig. 10 At nang
siya'y magisa na, ang nangasa palibot niya na kasama
ang labingdalawa ay nangagtanong sa kaniya tungkol
sa mga talinghaga. 11 At sinabi niya sa kanila, Sa inyo
ay ipinagkaloob ang makaalam ng hiwaga ng kaharian
ng Dios: datapuwa't sa kanilang nangasa labas, ang
lahat ng mga bagay ay ginagawa sa pamamagitan ng
mga talinghaga: 12 Upang kung magsitingin sila'y
mangakakita, at huwag mamalas; at kung mangakinig
sila'y mangakarinig, at huwag mangakaunawa; baka
sakaling sila'y mangagbalikloob, at patawarin sila. 13
At sinabi niya sa kanila, Hindi baga ninyo nalalaman
ang talinghagang ito? at paanong malalaman ninyo
ang lahat ng mga talinghaga? 14 Ang manghahasik
ay naghahasik ng salita. 15 At ang mga ito'y yaong
nangasa tabi ng daan, na doon nahahasik ang
salita; at nang kanilang mapakinggan, pagdaka'y
pinaroroonan ni Satanas, at inaalis ang salita na
inihasik sa kanila. 16 At gayon din naman itong mga
nahasik sa batuhan, na, pagkarinig nila ng salita,
pagdaka'y nagsisitanggap na may galak; 17 At hindi
nangaguugat sa kanilang sarili, kundi sangdaling
tumatagal; kaya't pagkakaroon ng kapighatian o ng
mga paguusig dahil sa salita, pagdaka'y nangatisod
sila. 18 At ang mga iba'y yaong nangahasik sa
dawagan; ang mga ito'y yaong nangakinig ng salita,
19 At ang mga pagsusumakit na ukol sa sanglibutan,
at ang daya ng mga kayamanan, at ang mga
pita sa ibang mga bagay na nagsisipasok, ang
nagsisiinis sa salita, at ito'y nagiging walang bunga.
(aiōn g165) 20 At yaon ang nangahasik sa mabuting
lupa; na nangakikinig ng salita, at tinatanggap ito,
at namumunga ng tigtatatlongpu, at tigaanim na
pu, at tigiisang daan. 21 At sinabi niya sa kanila,
Dinadala baga ang ilaw upang ilagay sa ilalim ng
takalan, o sa ilalim ng higaan, at hindi baga upang
ilagay sa talagang lalagayan ng ilaw? 22 Sapagka't
walang anomang bagay na natatago, kundi upang
mahayag; ni nalilihim, kundi yao'y upang mapasa
liwanag. 23 Kung ang sinoman ay may mga pakinig
na ipakikinig, ay makinig. 24 At sinabi niya sa kanila,
Ingatan ninyo kung ano ang inyong pinakikinggan: sa
panukat na inyong isinusukat ay kayo'y susukatin;
at higit pa ang sa inyo'y ibibigay. 25 Sapagka't ang
mayroon, ay bibigyan pa; at ang wala, pati ng nasa
kaniya ay aalisin pa sa kaniya. 26 At sinabi niya,
Ganyan ang kaharian ng Dios, na gaya ng isang
taong naghahasik ng binhi sa lupa; 27 At natutulog
at nagbabangon sa gabi at araw, at sumisibol at
lumalaki ang binhi na di niya nalalaman kung paano.
28 Sa kaniyang sarili ay nagbubunga ang lupa; una-
una'y usbong, saka uhay, pagkatapos ay butil na
humihitik sa uhay. 29 Datapuwa't pagka hinog na ang
bunga, ay ginagamit agad ang panggapas, sapagka't
dumating na ang pagaani. 30 At kaniyang sinabi,
Sa ano natin itutulad ang kaharian ng Dios? o sa
anong talinghaga isasaysay natin ito? 31 Ito'y tulad
sa butil ng binhi ng mostasa, na pagkahasik sa
lupa, bagama't siyang lalong pinakamaliit sa lahat

ng mga binhi na nangasa lupa, 32 Gayon ma'y
pagkatanim, ay tumataas, at lumalaki ng higit kay sa
lahat ng mga gulay, at nagsasanga ng malalabay;
ano pa't ang mga ibon sa langit ay mangakasisilong
sa kaniyang lilim. 33 At sa pamamagitan ng gayong
maraming talinghaga ay sinasaysay niya sa kanila
ang salita, ayon sa makakaya ng kanilang pakinig;
34 At hindi sila kinakausap kundi sa talinghaga:
datapuwa't sa kaniyang sariling mga alagad ay bukod
na ipinaliliwanag ang lahat ng mga bagay. 35 At nang
araw ding yaon, nang gabi na, ay sinabi niya sa kanila,
Tumawid tayo sa kabilang ibayo. 36 At pagkaiwan
sa karamihan, ay kanilang dinala siya sa daong,
ayon sa kaniyang kalagayan. At mayroon siyang
kasamang ibang mga daong. 37 At nagbangon ang
isang malakas na bagyo, at sinasalpukan ang daong
ng mga alon, na ano pa't ang daong ay halos natitigib.
38 At siya'y natutulog sa hulihan sa ibabaw ng kutson;
at siya'y ginising nila, at sinabi sa kaniya, Guro, wala
bagang anoman sa iyo na mapahamak tayo? 39
At gumising siya, at sinaway ang hangin, at sinabi
sa dagat, Pumayapa, tumahimik ka. At humimpil
ang hangin, at humusay na totoo ang panahon, 40
At sinabi niya sa kanila, Bakit kayo nangatakot?
wala pa baga kayong pananampalataya? 41 At sila'y
nangatakot na lubha, at sila-sila'y nangagsasabihan,
Sino nga ito, na pati ng hangin at ng dagat ay
tumatalima sa kaniya?

5 At nagsidating sila sa kabilang ibayo ng dagat sa
lupain ng mga Gadareno. 2 At paglunsad niya sa
daong, pagdaka'y sinalubong siya na galing sa mga
libingan ng isang lalake na may isang karumaldumal
na espiritu, 3 Na tumatahan sa mga libingan: at
sinoma'y hindi siya magapos, kahit ng tanikala; 4
Sapagka't madalas na siya'y ginapos ng mga damal
at mga tanikala, at pinagpatidpatid niya ang mga
tanikala, at pinagbabalibali ang mga damal: at walang
taong may lakas na makasupil sa kaniya. 5 At
palaging sa gabi't araw, ay nagsisisigaw sa mga
libingan at sa mga kabundukan, at sinusugatan
ang sarili ng mga bato. 6 At pagkatanaw niya sa
malayo kay Jesus, ay tumakbo at siya'y kaniyang
sinamba; 7 At nagsisisigaw ng malakas na tinig,
na kaniyang sinabi, Ano ang pakialam ko sa iyo,
Jesus, ikaw na Anak ng Dios na Kataastaasan? kita'y
pinamamanhikan alangalang sa Dios, na huwag mo
akong pahirapan. 8 Sapagka't sinabi niya sa kaniya,
Lumabas ka sa taong ito, ikaw na karumaldumal na
espiritu. 9 At tinanong niya siya, Ano ang pangalan
mo? At sinabi niya sa kaniya, Pulutong ang pangalan
ko; sapagka't marami kami. 10 At ipinamamanhik
na mainam sa kaniya na huwag silang palayasin
sa lupaing yaon. 11 At sa libis ng bundok na yaon
ay may isang malaking kawan ng mga baboy na
nagsisipanginain. 12 At nangamanhik sila sa kaniya,
na nagsisipagsabi, Paparoonin mo kami sa mga
baboy, upang kami ay magsipasok sa kanila. 13 At
ipinahintulot niya sa kanila. At ang mga karumaldumal
na espiritu ay nangagsilabas, at nangagsipasok sa
mga baboy: at ang kawan ay napadaluhong sa bangin
hanggang sa dagat, na sila'y may mga dalawang
libo; at sila'y nangalunod sa dagat. 14 At nagsitakas
ang mga tagapagalaga ng mga yaon, at ibinalita
sa bayan, at sa mga bukid. At nagsiparoon ang
mga tao upang makita kung ano ang nangyari. 15
At nagsiparoon sila kay Jesus, at nakita nila ang
inalihan ng mga demonio na nakaupo, nakapanamit
at matino ang kaniyang pagiisip, sa makatuwid
baga'y siyang nagkaroon ng isang pulutong: at sila'y
nangatakot. 16 At sinabi sa kanila ng nangakakita
kung paanong pagkapangyari sa inalihan ng mga
demonio, at tungkol sa mga baboy. 17 At sila'y
nangagpasimulang magsipamanhik sa kaniya na
siya'y umalis sa kanilang mga hangganan. 18 At
habang lumululan siya sa daong, ay ipinamamanhik
sa kaniya ng inalihan ng mga demonio na siya'y
ipagsama niya. 19 At hindi niya itinulot sa kaniya,
kundi sa kaniya'y sinabi, Umuwi ka sa iyong bahay
sa iyong mga kaibigan, at sabihin mo sa kanila kung
gaano kadakilang mga bagay ang ginawa sa iyo ng
Panginoon, at kung paanong kinaawaan ka niya. 20 At
siya'y yumaon ng kaniyang lakad, at nagpasimulang
ihayag sa Decapolis kung gaanong kadakilang mga
bagay ang sa kaniya'y ginawa ni Jesus: at nangagtaka
ang lahat ng mga tao. 21 At nang si Jesus ay
muling makatawid sa daong sa kabilang ibayo, ay
nakipisan sa kaniya ang lubhang maraming tao; at
siya'y nasa tabi ng dagat. 22 At lumapit ang isa sa
mga pinuno sa sinagoga, na nagngangalang Jairo; at
pagkakita sa kaniya, ay nagpatirapa siya sa kaniyang
paanan, 23 At ipinamamanhik na mainam sa kaniya,
na sinasabi, Ang aking munting anak na babae ay
naghihingalo: ipinamamanhik ko sa iyo, na ikaw
ay pumaroon at ipatong mo ang iyong mga kamay
sa kaniya, upang siya'y gumaling, at mabuhay. 24
At siya'y sumama sa kaniya; at sinundan siya ng

lubhang maraming tao; at siya'y sinisiksik nila. 25
At isang babae na may labingdalawang taon nang
inaagasan, 26 At siya'y napahirapan na ng maraming
bagay ng mga manggagamot, at nagugol na niya
ang lahat niyang tinatangkilik, at hindi gumaling ng
kaunti man, kundi bagkus pang lumulubha siya, 27
Na pagkarinig niya ng mga bagay tungkol kay Jesus,
ay lumapit siya sa karamihan, sa likuran niya, at
hinipo ang kaniyang damit. 28 Sapagka't sinasabi
niya, Kung mahipo ko man lamang ang kaniyang
damit, ay gagaling ako. 29 At pagdaka'y naampat
ang kaniyang agas; at kaniyang naramdaman sa
kaniyang katawan na magaling na siya sa salot
niya. 30 At si Jesus, sa pagkatalastas niya agad sa
kaniyang sarili na may umalis na bisa sa kaniya, ay
pagdaka'y pumihit sa karamihan at nagsabi, Sino
ang humipo ng aking mga damit? 31 At sinabi sa
kaniya ng kaniyang mga alagad, Nakikita mong
sinisiksik ka ng karamihan, at sasabihin mo, Sino ang
humipo sa akin? 32 At lumingap siya sa palibotlibot
upang makita siya na gumawa ng bagay na ito.
33 Nguni't ang babae na natatakot at nangangatal,
palibhasa'y nalalaman ang sa kaniya'y nangyari,
lumapit at nagpatirapa sa harap niya, at sinabi sa
kaniya ang buong katotohanan. 34 At sinabi niya sa
kaniya, Anak, pinagaling ka ng pananampalataya mo;
yumaon kang payapa, at gumaling ka sa salot mo. 35
Samantalang nagsasalita pa siya, ay may nagsidating
na galing sa bahay ng pinuno sa sinagoga, na
nagsasabi, Patay na ang anak mong babae: bakit
mo pa binabagabag ang Guro? 36 Datapuwa't
hindi pinansin ni Jesus ang kanilang sinasalita,
at nagsabi sa pinuno ng sinagoga, Huwag kang
matakot, manampalataya ka lamang. 37 At hindi niya
ipinahintulot na sinoma'y makasunod sa kaniya, liban
kay Pedro, at kay Santiago, at kay Juan na kapatid ni
Santiago. 38 At nagsidating sila sa bahay ng pinuno
sa sinagoga; at napanood niya ang pagkakagulo,
at ang nagsisitangis, at nangagbubuntong-hininga
ng labis. 39 At pagkapasok niya, ay kaniyang
sinabi sa kanila, Bakit kayo'y nangagkakagulo at
nagsisitangis? hindi patay ang bata, kundi natutulog.
40 At tinatawanan nila siya na nililibak. Datapuwa't,
nang mapalabas na niya ang lahat, ay isinama niya
ang ama ng bata at ang ina nito, at ang kaniyang mga
kasamahan, at pumasok sa kinaroroonan ng bata.
41 At pagkahawak niya sa kamay ng bata, ay sinabi
niya sa kaniya, Talitha cumi; na kung liliwanagin
ay, Dalaga, sinasabi ko sa iyo, Magbangon ka. 42
At pagdaka'y nagbangon ang dalaga, at lumakad:
sapagka't siya'y may labingdalawang taon na. At
pagdaka'y nangagtaka silang lubha. 43 At ipinagbilin
niya sa kanilang mahigpit, na sinoman ay huwag
makaalam nito: at kaniyang ipinagutos na siya'y
bigyan ng pagkain.

6 At umalis siya doon; at napasa kaniyang sariling
lupain; at nagsisunod sa kaniya ang kaniyang
mga alagad. 2 At nang dumating ang sabbath, ay
nagpasimulang magturo siya sa sinagoga: at marami
sa nangakakarinig sa kaniya ay nangagtataka, na
nangagsasabi, Saan nagkaroon ang taong ito ng
mga bagay na ito? at, Anong karunungan ito na sa
kaniya'y ibinigay, at anong kahulugan ng gayong mga
makapangyarihang gawa na ginagawa ng kaniyang
mga kamay? 3 Hindi baga ito ang anluwagi, ang
anak ni Maria, at kapatid ni Santiago, at ni Jose,
at ni Judas, at ni Simon? at hindi baga nangaririto
sa atin ang kaniyang mga kapatid na babae? At
siya'y kinatitisuran nila. 4 At sinabi sa kanila ni
Jesus, Walang propetang di may kapurihan, liban
sa kaniyang sariling lupain, at sa gitna ng kaniyang
sariling mga kamaganak, at sa kaniyang sariling
bahay. 5 At hindi siya nakagawa doon ng anomang
makapangyarihang gawa, liban sa ipinatong niya
ang kaniyang mga kamay sa ilang mga maysakit, at
pinagaling sila. 6 At nanggigilalas siya sa kanilang
di pananampalataya. At siya'y lumibot na nagtuturo
sa mga nayong nasa paligidligid. 7 At pinalapit
niya sa kaniya ang labingdalawa, at nagpasimulang
sinugo sila na daladalawa; at binigyan niya sila
ng kapamahalaan laban sa mga karumaldumal na
espiritu; 8 At ipinagbilin niya sa kanila na huwag silang
magsipagbaon ng anoman sa paglakad, kundi tungkod
lamang; kahit tinapay, kahit supot ng ulam, kahit salapi
sa kanilang supot; 9 Datapuwa't gumamit ng mga
sandalyas: at, huwag magsuot ng dalawang tunika. 10
At sinabi niya sa kanila, Saan man kayo magsipasok
sa isang bahay, mangatira kayo roon hanggang sa
kayo'y magsialis doon. 11 At sa alin mang dakong
hindi kayo tanggapin, at hindi kayo pakinggan, pagalis
ninyo doo'y ipagpag ninyo ang alabok na nasa ilalim
ng inyong talampakan bilang patotoo sa kanila. 12 At
sila'y nangagsialis, at nagsipangaral na mangagsisi
ang mga tao. 13 At nangagpalabas ng maraming
demonio, at nangagpahid ng langis sa maraming
may-sakit, at pinagaling sila. 14 At narinig ng haring

Herodes; sapagka't nabantog na ang pangalan niya;
at sinabi niya, Si Juan na Mangbabautismo ay
nagbangon sa mga patay, at kaya sumasa kaniya ang
mga kapangyarihang ito. 15 At sinasabi ng mga iba,
Siya'y si Elias. At sinasabi ng mga iba, Siya'y propeta,
na gaya ng ibang mga propeta. 16 Datapuwa't nang
marinig ni Herodes, ay sinabi, Si Juan na aking
pinugutan ng ulo, siya'y nagbangon. 17 Sapagka't si
Herodes din ang nagsugo sa mga kawal at nagpahuli
kay Juan, at nagpatanikala sa kaniya sa bilangguan
dahil kay Herodias, na asawa ni Filipo na kaniyang
kapatid; sapagka't nagasawa siya sa kaniya. 18
Sapagka't sinabi ni Juan kay Herodes, Hindi matuwid
sa iyo na iyong ariin ang asawa ng iyong kapatid. 19
At ipinagtanim siya ni Herodias, at hinahangad siyang
patayin; at hindi niya magawa; 20 Sapagka't natatakot
si Herodes kay Juan palibhasa'y nalalamang siya'y
lalaking matuwid at banal, at siya'y ipinagsanggalang
niya. At kung siya'y pinakikinggan niya, ay natitilihan
siyang mainam; at pinakikinggan niya siya na may
galak. 21 At nang sumapit ang isang kaukulang araw,
na kapanganakan niya, ay ipinaghanda ni Herodes
ng isang hapunan ang kaniyang mga maginoo, at
mga mataas na kapitan, at mga pangulong lalake
sa Galilea; 22 At nang pumasok ang anak na babae
ni Herodias ay sumayaw, at siya'y kinalugdan ni
Herodes at ng mga kasalo niyang nakaupo sa dulang;
at sinabi ng hari sa dalaga, Hingin mo sa akin ang
maibigan mo, at ibibigay ko sa iyo. 23 At ipinanumpa
niya sa kaniya, Ang anomang hingin mo sa akin
ay ibibigay ko sa iyo, kahit ang kalahati ng aking
kaharian. 24 At lumabas siya, at sinabi sa kaniyang
ina, Ano ang aking hihingin? At sinabi niya, Ang ulo ni
Juan ang Mangbabautismo. 25 At pagdaka'y pumasok
siyang dalidali sa kinaroroonan ng hari, at humingi,
na sinasabi, Ibig ko na ngayon din ang ibigay mo sa
akin na nasa isang pinggan ang ulo ni Juan Bautista.
26 At namanglaw na lubha ang hari; datapuwa't dahil
sa kaniyang sumpa, at sa nangakaupo sa dulang, ay
hindi niya itinanggi. 27 At pagdaka'y nagsugo ang
hari sa isang kawal na kaniyang bantay, at ipinagutos
na dalhin sa kaniya ang ulo niya: at yumaon siya at
pinugutan siya ng ulo sa bilangguan, 28 At dinala
ang kaniyang ulo na nasa isang pinggan, at ibinigay
sa dalaga; at ibinigay ng dalaga sa kaniyang ina.
29 At nang mabalitaan ng kaniyang mga alagad, ay
nagsiparoon sila at binuhat ang kaniyang bangkay, at
inilagay sa isang libingan. 30 At ang mga apostol ay
nangagpisan kay Jesus; at isinaysay nila sa kaniya
ang lahat ng mga bagay na kanilang ginawa, at
ang lahat ng kanilang itinuro. 31 At sinabi niya sa
kanila, Magsiparito kayo ng bukod sa isang dakong
ilang, at mangagpahinga kayo ng kaunti. Sapagka't
marami ang nangagpaparoo't parito, at sila'y hindi
man lamang mangagkapanahon na magsikain. 32
At nagsiyaon silang nangasa daong at nangapasa
isang dakong ilang at bukod. 33 At nangakita sila ng
mga tao sa pagalis, at sila'y nangakilala ng marami at
paraparang nagsisitakbo na nagsiparoon doon mula
sa lahat ng mga bayan, at nangaunang nagsirating
pa kay sa kanila. 34 At lumabas siya at nakita ang
lubhang maraming tao, at nahabag siya sa kanila,
sapagka't sila'y gaya ng mga tupa na walang pastor:
at siya'y nagpasimulang tinuruan sila ng maraming
bagay. 35 At nang gumabi na, ay nagsilapit sa kaniya
ang kaniyang mga alagad, at nangagsabi, Ilang ang
dakong ito, at gumagabi na; 36 Payaunin mo sila,
upang sila'y magsiparoon sa mga bayan at mga
nayon sa palibotlibot nito, at mangagsibili ng anomang
makakain. 37 Datapuwa't siya'y sumagot at sinabi
sa kanila, Bigyan ninyo sila ng makakain. At sinabi
nila sa kaniya, Magsisiyaon ba kami at magsisibili
ng dalawang daang denariong tinapay, at ipakakain
namin sa kanila? 38 At sinabi niya sa kanila, Ilang
tinapay mayroon kayo? magsiparoon kayo at inyong
tingnan. At nang mangaalaman nila, ay kanilang
sinabi, Lima, at dalawang isda. 39 At iniutos niya sa
kanila na paupuin silang lahat na pulupulutong sa
ibabaw ng damuhang sariwa. 40 At sila'y nagsiupong
hanayhanay, na tigsasangdaan, at tiglilimangpu. 41 At
kinuha niya ang limang tinapay at ang dalawang isda,
at pagtingala sa langit, ay kaniyang pinagpala, at
pinagputolputol ang mga tinapay; at ibinigay niya sa
mga alagad upang ihain nila sa kanila; at ipinamahagi
niya sa kanilang lahat ang dalawang isda. 42 At
nagsikain silang lahat, at nangabusog. 43 At kanilang
pinulot ang mga pinagputolputol, labingdalawang
bakol na puno ng tinapay at mga isda naman. 44 At
ang nagsikain ng mga tinapay ay limang libong lalake.
45 At pagdaka'y pinalulan niya sa daong ang kaniyang
mga alagad, at pinauna sa kaniya sa kabilang ibayo,
sa Betsaida, samantalang pinayayaon niya ang
karamihan. 46 At pagkatapos na mapagpaalam niya
sila, ay naparoon siya sa bundok upang manalangin.
47 At nang dumating ang gabi, ang daong ay nasa
gitna ng dagat, at siya'y nagiisa sa lupa. 48 At

pagkakita sa kanila na totoong nangalulumbay sa
paggaod, sapagka't sinasalunga sila ng hangin, at
malapit na ang ikaapat na pagpupuyat sa gabi ay
naparoon siya sa kanila, na lumalakad sa ibabaw
ng dagat; at ibig silang lagpasan: 49 Datapuwa't
sila, nang makita nilang siya'y lumalakad sa ibabaw
ng dagat, ay inakala nilang siya'y isang multo, at
nangagsisigaw; 50 Sapagka't nakita siya nilang
lahat, at nangagulumihanan. Datapuwa't pagdaka'y
nagsalita siya sa kanila, at sa kanila'y sinabi, Laksan
ninyo ang inyong loob: ako nga; huwag kayong
mangatakot. 51 At pinanhik niya sila sa daong; at
humimpil ang hangin: at sila'y nanganggilalas ng
di kawasa sa kanilang sarili; 52 Palibhasa'y hindi
pa nila natatalastas yaong tungkol sa mga tinapay,
dahil sa ang kanilang puso'y pinatigas. 53 At nang
mangakatawid na sila, ay narating nila ang lupa
ng Genezaret, at nagsisadsad sa daungan. 54 At
paglunsad nila sa daong, pagdaka'y nakilala siya
ng mga tao, 55 At nang malibot nilang nagtutumulin
ang buong lupaing yaon, at nagpasimulang dalhin sa
kaniya ang mga may-sakit na nasa kanilang higaan,
saan man nila marinig na naroon siya. 56 At saan
man siya pumasok, sa mga nayon, o sa mga bayan
o sa mga bukid, ay inilalagay nila sa mga liwasan
ang mga may-sakit, at ipinamamanhik sa kaniya
na ipahipo man lamang sa kanila ang laylayan ng
kaniyang damit: at ang lahat ng nagsihipo sa kaniya
ay pawang nagsigaling.

7 At nakisama sa kanila ang mga Fariseo, at ilan sa
mga eskriba, na nagsipanggaling sa Jerusalem,
2 At kanilang nangakita ang ilan sa kaniyang mga
alagad na nagsisikain ng kanilang tinapay ng mga
kamay na marurumi, sa makatuwid baga'y mga kamay
na hindi hinugasan. 3 (Sapagka't ang mga Fariseo, at
ang lahat ng mga Judio, ay hindi nagsisikain, kundi
muna mangaghugas na maingat ng mga kamay,
na pinanghahawakan ang mga sali't-saling sabi ng
matatanda; 4 At kung nagsisipanggaling sila sa
pamilihan, kung hindi muna mangaghugas, ay hindi
sila nagsisikain; at may iba pang maraming bagay
na kanilang minana, upang ganapin; gaya ng mga
paghuhugas ng mga inuman, at ng mga saro, at
ng mga inumang tanso.) 5 At siya'y tinanong ng
mga Fariseo at ng mga eskriba, Bakit ang iyong
mga alagad ay hindi nagsisilakad ng ayon sa sali't-
saling sabi ng matatanda, kundi nagsisikain sila ng
kanilang tinapay ng mga kamay na karumaldumal?
6 At sinabi niya sa kanila, Mabuti ang pagkahula
ni Isaias tungkol sa inyong mga mapagpaimbabaw,
ayon sa nasusulat, Ang bayang ito'y iginagalang ako
ng kaniyang mga labi, Datapuwa't ang kanilang puso
ay malayo sa akin. 7 Datapuwa't walang kabuluhan
ang pagsamba nila sa akin, Na nagtuturo ng kanilang
pinakaaral ng mga utos ng mga tao. 8 Nilisan ninyo
ang utos ng Dios, at inyong pinanghahawakan ang
sali't-saling sabi ng mga tao. 9 At sinabi niya sa
kanila, Totoong itinatakuwil ninyo ang utos ng Dios,
upang mangaganap ninyo ang inyong mga sali't-
saling sabi. 10 Sapagka't sinabi ni Moises, Igalang mo
ang iyong ama at ang iyong ina; at, Ang manungayaw
sa ama o sa ina, ay mamatay siyang walang pagsala:
11 Datapuwa't sinasabi ninyo, Kung sabihin ng isang
tao sa kaniyang ama o sa kaniyang ina, Yaong
mangyayaring pakinabangan mo sa akin ay Corban,
sa makatuwid baga'y, hain sa Dios; 12 Hindi na ninyo
siya pinabayaang gumawa ng anoman na ukol sa
kaniyang ama o sa kaniyang ina; 13 Na niwawalang
kabuluhan ang salita ng Dios ng inyong sali't-saling
sabi, na inyong itinuro: at nagsisigawa kayo ng iba
pang maraming bagay na kawangis nito. 14 At muling
pinalapit niya sa kaniya ang karamihan, at sinabi
sa kanila, Pakinggan ninyong lahat ako, at inyong
unawain: 15 Walang anomang nasa labas ng katawan
ng tao, na pagpasok sa kaniya ay makakahawa sa
kaniya; datapuwa't ang mga bagay na nagsisilabas
sa tao yaon ang nangakakahawa sa tao. 16 Kung ang
sinoman ay may pakinig na ipakikinig ay makinig.
17 At nang pumasok siya sa bahay na mula sa
karamihan, ay itinanong sa kaniya ng kaniyang mga
alagad ang talinghaga. 18 At sinabi niya sa kanila,
Kayo baga naman ay wala ring pagiisip? Hindi pa
baga ninyo nalalaman, na anomang nasa labas na
pumapasok sa tao, ay hindi nakakahawa sa kaniya;
19 Sapagka't hindi pumapasok sa kaniyang puso,
kundi sa kaniyang tiyan, at lumalabas sa dakong
daanan ng dumi? Sa salitang ito'y nililinis niya ang
lahat ng pagkain. 20 At sinabi niya, Ang lumalabas sa
tao, yaon ang nakakahawa sa tao. 21 Sapagka't mula
sa loob, mula sa puso ng mga tao, lumalabas ang
masasamang pagiisip, ang mga pakikiapid, ang mga
pagnanakaw, ang mga pagpatay sa kapuwa-tao, ang
mga pangangalunya, 22 Ang mga kasakiman, ang
mga kasamaan, ang pagdaraya, ang kalibugan, ang
matang masama, ang kapusungan, ang kapalaluan,
ang kamangmangan: 23 Ang lahat ng masasamang

bagay na ito ay sa loob nagsisipanggaling, at
nangakakahawa sa tao. 24 At nagtindig siya doon,
at napasa mga hangganan ng Tiro at ng Sidon.
At pumasok siya sa isang bahay, at ibig niya na
sinomang tao'y huwag sanang makaalam; at hindi
siya nakapagtago. 25 Nguni't ang isang babae na
ang kaniyang munting anak na babae ay may isang
karumaldumal na espiritu, pagdaka'y nang mabalitaan
siya, ay lumapit at nagpatirapa sa kaniyang paanan.
26 Ang babae nga ay isang Griega, isang Sirofenisa,
ayon sa lahi. At ipinamamanhik niya sa kaniya na
palabasin sa kaniyang anak ang demonio. 27 At sinabi
niya sa kaniya, Pabayaan mo munang mangabusog
ang mga anak: sapagka't hindi marapat na kunin
ang tinapay ng mga anak at itapon sa mga aso. 28
Datapuwa't siya'y sumagot at sinabi sa kaniya, Oo,
Panginoon; kahit ang mga aso sa ilalim ng dulang
ay nagsisikain ng mga mumo ng mga anak. 29 At
sinabi niya sa kaniya, Dahil sa sabing ito humayo ka;
nakaalis na ang demonio sa iyong anak. 30 At umuwi
siya sa kaniyang bahay, at naratnan ang anak na
nakahiga sa higaan, at nakaalis na ang demonio. 31
At siya'y muling umalis sa mga hangganan ng Tiro,
at napasa Sidon hanggang sa dagat ng Galilea, na
kaniyang tinahak ang mga hangganan ng Decapolis.
32 At dinala nila sa kaniya ang isang bingi at utal; at
ipinamanhik nila sa kaniya na kaniyang ipatong ang
kaniyang kamay sa kaniya. 33 At siya'y inihiwalay
niya ng bukod sa karamihan, at isinuot ang kaniyang
mga daliri sa mga tainga niya, at siya'y lumura, at
hinipo ang kaniyang dila; 34 At pagkatingala sa langit,
ay siya'y nagbuntong-hininga, at sinabi sa kaniya,
Ephatha, sa makatuwid baga'y, Mabuksan. 35 At
nangabuksan ang kaniyang mga pakinig, at nakalag
ang tali ng kaniyang dila, at siya'y nakapagsalitang
malinaw. 36 At ipinagbilin niya sa kanila na kanino
mang tao ay huwag nilang sabihin: nguni't kung kailan
lalong ipinagbabawal niya sa kanila, ay lalo namang
kanilang ibinabantog. 37 At sila'y nangagtataka ng di
kawasa, na nangagsasabi, Mabuti ang pagkagawa
niya sa lahat ng mga bagay; kaniyang binibigyang
pakinig pati ng mga bingi, at pinapagsasalita ang
mga pipi.

8 Nang mga araw na yaon, nang magkaroong muli
ng maraming tao, at wala silang mangakain,
ay tinawag niya ang kaniyang mga alagad, at
sinabi sa kanila, 2 Nahahabag ako sa karamihan,
sapagka't tatlong araw nang sila'y nangatira sa akin,
at walang mangakain: 3 At kung sila'y pauwiin
kong nangagugutom sa kanilang mga tahanan, ay
magsisipanglupaypay sila sa daan; at nagsipanggaling
sa malayo ang ilan sa kanila. 4 At nagsisagot sa kaniya
ang kaniyang mga alagad, Paanong mabubusog
ninoman ang mga taong ito ng tinapay dito sa isang
ilang na dako? 5 At kaniyang tinanong sila, Ilang
tinapay mayroon kayo? At sinabi nila, Pito. 6 At iniutos
niya sa karamihan na magsiupo sa lupa; at kinuha
niya ang pitong tinapay, at pagkapagpasalamat, ay
pinagputolputol niya, at ibinigay sa kaniyang mga
alagad, upang ihain sa kanila; at inihain nila sa
karamihan. 7 At mayroon silang ilang maliliit na
isda: at nang mapagpala ang mga ito, ay ipinagutos
niya na ihain din naman ang mga ito sa kanila.
8 At sila'y nagsikain, at nangabusog: at kanilang
pinulot ang lumabis sa mga pinagputolputol, na pitong
bakol na puno. 9 At sila'y may mga apat na libo:
at pinayaon niya sila. 10 At pagdaka'y lumulan siya
sa daong na kasama ang kaniyang mga alagad, at
napasa mga sakop ng Dalmanuta. 11 At nagsilabas
ang mga Fariseo, at nangagpasimulang makipagtalo
sa kaniya, na hinahanapan siya ng isang tandang
mula sa langit, na tinutukso siya. 12 At nagbuntong-
hininga siya ng malalim sa kaniyang espiritu, at
nagsabi, Bakit humahanap ng tanda ang lahing ito?
katotohanang sinasabi ko sa inyo, Walang tandang
ibibigay sa lahing ito. 13 At sila'y iniwan niya, at muling
pagkalulan sa daong ay tumawid sa kabilang ibayo.
14 At nangalimutan nilang magsipagdala ng tinapay;
at wala sila kundi isang tinapay sa daong. 15 At
ipinagbilin niya sa kanila, na nagsabi, Tingnan ninyo,
mangagingat kayo sa lebadura ng mga Fariseo at sa
lebadura ni Herodes. 16 At nangagkatuwiranan sila-
sila rin, na nangagsasabi, Wala tayong tinapay. 17 At
pagkahalata nito ni Jesus ay sinabi sa kanila, Bakit
nangagbubulaybulay kayo, sapagka't wala kayong
tinapay? hindi pa baga ninyo napaghahalata, ni
napaguunawa man? nangagmatigas na baga ang
inyong puso? 18 Mayroon kayong mga mata, hindi
baga kayo nangakakakita? at mayroon kayong mga
tainga, hindi baga kayo nangakakarinig? at hindi baga
ninyo nangaaalaala? 19 Nang aking pagputolputulin
ang limang tinapay sa limang libong lalake, ilang
bakol na puno ng mga pinagputolputol ang inyong
binuhat? Sinabi nila sa kaniya, Labingdalawa. 20
At nang pagputolputulin ang pitong tinapay sa apat
na libo, ilang bakol na puno ng mga pinagputolputol

ang binuhat ninyo? At sinabi nila sa kaniya, Pito.
21 At sinabi niya sa kanila, Hindi pa baga ninyo
napaguunawa? 22 At nagsidating sila sa Betsaida.
At dinala nila sa kaniya ang isang lalaking bulag,
at ipinamanhik sa kaniya na siya'y hipuin. 23 At
hinawakan niya sa kamay ang lalaking bulag, at
dinala niya sa labas ng nayon; at nang maluraan
ang kaniyang mga mata, at maipatong ang kaniyang
mga kamay sa kaniya, ay kaniyang tinanong siya,
Nakakakita ka baga ng anoman? 24 At siya'y
tumingala, at nagsabi, Nakakakita ako ng mga tao;
sapagka't namamasdan ko silang tulad sa mga
punong kahoy, na nagsisilakad. 25 Saka ipinatong na
muli sa kaniyang mga mata ang mga kamay niya; at
siya'y tumitig, at gumaling, at nakita niyang maliwanag
ang lahat ng mga bagay. 26 At pinauwi niya siya sa
kaniyang tahanan, na sinasabi, Huwag kang pumasok
kahit sa nayon. 27 At pumaroon si Jesus, at ang
kaniyang mga alagad sa mga nayon ng Cesarea
ni Filipo: at sa daan ay itinanong niya sa kaniyang
mga alagad, na sinabi sa kanila, Ano baga ang sabi
ng mga tao kung sino ako? 28 At sinaysay nila sa
kaniya, na sinasabi, Si Juan Bautista; at ang mga iba,
si Elias; datapuwa't ang mga iba, Isa sa mga propeta.
29 At tinanong niya sila, Datapuwa't ano ang sabi
ninyo kung sino ako? Sumagot si Pedro at nagsabi
sa kaniya, Ikaw ang Cristo. 30 At ipinagbilin niya sa
kanila na huwag sabihin kanino man ang tungkol
sa kaniya. 31 At siya'y nagpasimulang magturo
sa kanila, na ang Anak ng tao ay kinakailangang
magbata na maraming mga bagay, at itakuwil ng
matatanda, at ng mga pangulong saserdote, at ng
mga eskriba, at patayin, at pagkaraan ng tatlong
araw ay muling magbangon. 32 At hayag na sinabi
niya ang pananalitang ito. At isinama siya ni Pedro,
at pinasimulang siya'y pagwikaan. 33 Datapuwa't
paglingap niya sa palibot, at pagtingin sa kaniyang
mga alagad, ay pinagwikaan si Pedro, at sinabi,
Lumagay ka sa likuran ko, Satanas; sapagka't hindi
mo pinagiisip ang mga bagay na ukol sa Dios, kundi
ang mga bagay na ukol sa mga tao. 34 At pinalapit
niya sa kaniya ang karamihan pati ng kaniyang mga
alagad, at sa kanila'y sinabi, Kung ang sinomang tao
ay ibig sumunod sa akin, ay tumanggi sa kaniyang
sarili, at pasanin ang kaniyang krus, at sumunod sa
akin. 35 Sapagka't ang sinomang magibig iligtas ang
kaniyang buhay ay mawawalan nito: at ang sinomang
mawalan ng kaniyang buhay dahil sa akin at sa
evangelio ay maililigtas yaon. 36 Sapagka't ano ang
mapapakinabang ng tao, na makamtan ang buong
sanglibutan, at mapapahamak ang kaniyang buhay?
37 Sapagka't anong ibibigay ng tao na katumbas
sa kaniyang buhay? 38 Sapagka't ang sinomang
magmakahiya sa akin at sa aking mga salita sa lahing
ito na mapangalunya at makasalanan, ay ikahihiya rin
naman siya ng Anak ng tao, pagparito niyang nasa
kaluwalhatian ng kaniyang Ama na kasama ng mga
banal na anghel.

9 At sinabi niya sa kanila, Katotohanang sinasabi
ko sa inyo, May ilan sa nangakatayong ito, na
hindi matitikman sa anomang paraan ang kamatayan,
hanggang sa makita nila ang kaharian ng Dios na
dumarating na may kapangyarihan. 2 At pagkaraan
ng anim na araw, ay isinama ni Jesus si Pedro,
at si Santiago, at si Juan, at sila'y dinalang bukod
sa isang mataas na bundok: at siya'y nagbagong-
anyo sa harap nila; 3 At ang kaniyang mga
damit ay nangagningning, na nagsiputing maigi, na
ano pa't sinomang magpapaputi sa lupa ay hindi
makapagpapaputi ng gayon. 4 At doo'y napakita
sa kanila si Elias na kasama si Moises: at sila'y
nakikipagusap kay Jesus. 5 At sumagot si Pedro at
sinabi kay Jesus, Rabi, mabuti sa atin ang tayo'y
dumito: at magsigawa kami ng tatlong tabernakulo;
isa ang sa iyo, at isa ang kay Moises, at isa ang kay
Elias. 6 Sapagka't hindi niya nalalaman kung ano ang
isasagot; sapagka't sila'y lubhang nangatakot. 7 At
dumating ang isang alapaap na sa kanila'y lumilim: at
may isang tinig na nanggaling sa alapaap, Ito ang
sinisinta kong Anak; siya ang inyong pakinggan. 8 At
karakaraka'y sa biglang paglingap nila sa palibotlibot,
ay wala silang nakitang sinoman, kundi si Jesus
lamang na kasama nila. 9 At habang nagsisibaba sila
sa bundok, ay ipinagbilin niya sa kanila na sa kanino
man ay huwag nilang sabihin ang kanilang nakita,
maliban na pagka ang Anak ng tao ay magbangong
maguli sa mga patay. 10 At kanilang iningatan ang
pananalitang ito, na nangagtatanungan sila-sila kung
ano ang kahulugan ng pagbabangong maguli sa
mga patay. 11 At tinanong nila siya, na sinasabi,
Bakit sinasabi ng mga eskriba na kinakailangang
pumarito muna si Elias? 12 At sinabi niya sa kanila,
Katotohanang si Elias ay pariritong mauna, at isasauli
sa dati ang lahat ng mga bagay: at paanong nasusulat
ang tungkol sa Anak ng tao, na siya'y maghihirap ng
maraming bagay at pawalang halaga? 13 Datapuwa't

sinasabi ko sa inyo, na naparito na si Elias, at ginawa
din naman nila sa kaniya ang anomang kanilang
inibig, ayon sa nasusulat tungkol sa kaniya. **14**
At pagdating nila sa mga alagad, ay nakita nilang
nasa kanilang palibotlibot ang lubhang maraming
mga tao, at ang mga eskriba ay nangakikipagtalo
sa kanila. **15** At pagdaka'y ang buong karamihan,
pagkakita nila sa kaniya, ay nangagtakang mainam,
at tinakbo siya na siya'y binati. **16** At tinanong niya
sila, Ano ang ipinakikipagtalo ninyo sa kanila? **17** At
isa sa karamihan ay sumagot sa kaniya, Guro, dinala
ko sa iyo ang aking anak na lalake na may isang
espiritung pipi; **18** At saan man siya alihan nito, ay
ibinubuwal siya: at nagbububula ang kaniyang bibig, at
nagngangalit ang mga ngipin, at untiunting natutuyo:
at sinabi ko sa iyong mga alagad na siya'y palabasin;
at hindi nila magawa. **19** At sumagot siya sa kanila
at nagsabi, Oh lahing walang pananampalataya,
hanggang kailan makikisama ako sa inyo? hanggang
kailan titiisin ko kayo? dalhin ninyo siya rito sa
akin. **20** At dinala nila siya sa kaniya: at pagkakita
niya sa kaniya, ay pagdaka'y pinapangatal siyang
lubha ng espiritu; at siya'y nalugmok sa lupa, at
nagpagulonggulong na bumubula ang kaniyang bibig.
21 At tinanong niya ang kaniyang ama, Kailan pang
panahon nangyayari sa kaniya ito? At sinabi niya,
Mula sa pagkabata. **22** At madalas na siya'y inihahagis
sa apoy at sa tubig, upang siya'y patayin: datapuwa't
kung mayroon kang magagawang anomang bagay,
ay maawa ka sa amin, at tulungan mo kami. **23**
At sinabi sa kaniya ni Jesus, Kung kaya mo! Ang
lahat ng mga bagay ay may pangyayari sa kaniya na
nananampalataya. **24** Pagdaka'y sumigaw ang ama
ng bata, at sinabi, Nananampalataya ako; tulungan
mo ang kakulangan ko ng pananampalataya. **25** At
nang makita ni Jesus na dumaragsang tumatakbo ang
karamihan, ay pinagwikaan niya ang karumaldumal
na espiritu, na sinasabi sa kaniya, Ikaw bingi at
piping espiritu, iniuutos ko sa iyo na lumabas ka
sa kaniya, at huwag ka nang pumasok na muli sa
kaniya. **26** At nang makapagsisisigaw, at nang siya'y
mapangatal na mainam, ay lumabas siya: at ang
bata'y naging anyong patay; ano pa't marami ang
nagsabi, Siya'y patay. **27** Datapuwa't hinawakan siya
ni Jesus sa kamay, at siya'y ibinangon; at siya'y
nagtindig. **28** At nang pumasok siya sa bahay, ay
tinanong siya ng lihim ng kaniyang mga alagad,
Paano ito na siya'y hindi namin napalabas? **29** At
sinabi niya sa kanila, Ang ganito ay hindi mapalalabas
ng anoman, maliban sa pamamagitan ng panalangin.
30 At nagsialis sila roon, at nangagdaan sa Galilea; at
ayaw siyang sinomang tao'y makaalam niyaon. **31**
Sapagka't tinuruan niya ang kaniyang mga alagad,
at sa kanila'y sinabi, Ibibigay ang Anak ng tao sa
mga kamay ng mga tao, at siya'y papatayin nila; at
pagkapatay sa kaniya, ay siyang magbabangong
muli pagkaraan ng ikatlong araw. **32** Nguni't hindi
nila naunawa ang sabing ito, at nangatakot silang
magsipagtanong sa kaniya. **33** At sila'y nagsidating
sa Capernaum: at nang siya'y nasa bahay na ay
tinanong niya sila, Ano ang pinagkakatuwiranan
ninyo sa daan? **34** Datapuwa't hindi sila nagsiimik:
sapagka't sila-sila ay nangagtalo sa daan, kung sino
ang pinakadakila. **35** At siya'y naupo, at tinawag
ang labingdalawa; at sa kanila'y sinabi niya, Kung
sinoman ang ibig na maging una, ay siyang mahuhuli
sa lahat, at lingkod ng lahat. **36** At kinuha niya ang
isang maliit na bata, at inilagay sa gitna nila: at siya'y
kaniyang kinalong, na sa kanila'y sinabi niya, **37** Ang
sinomang tumanggap sa isa sa mga ganitong maliliit
na bata sa aking pangalan, ay ako ang tinatanggap:
at ang sinomang tumanggap sa akin, ay hindi ako
ang tinatanggap, kundi yaong sa aki'y nagsugo. **38**
Sinabi sa kaniya ni Juan, Guro, nakita namin ang
isa na sa pangalan mo'y nagpapalabas ng mga
demonio; at pinagbawalan namin siya, sapagka't
hindi sumusunod sa atin. **39** Datapuwa't sinabi ni
Jesus, Huwag ninyong pagbawalan siya: sapagka't
walang taong gumagawa ng makapangyarihang gawa
sa pangalan ko, na pagdaka'y makapagsasalita ng
masama tungkol sa akin. **40** Sapagka't ang hindi laban
sa atin ay sumasa atin. **41** Sapagka't ang sinomang
magpainom sa inyo ng isang sarong tubig, dahil sa
kayo'y kay Cristo, katotohanang sinasabi ko sa inyo,
na hindi mawawala sa anomang paraan ang ganti sa
kaniya. **42** At ang sinomang magbigay ng ikatitisod sa
maliliit na ito na sumasampalataya sa akin, ay mabuti
pa sa kaniya kung bitinan ang kaniyang leeg ng isang
malaking gilingang bato, at siya'y ibulid sa dagat. **43**
At kung ang kamay mo ay makapagpapatisod sa
iyo, ay putulin mo: mabuti pa sa iyo ang pumasok
sa buhay na pingkaw, kay sa may dalawang kamay
kang mapasa impierno, sa apoy na hindi mapapatay.
(Geenna g1067) **44** Na doo'y hindi namamatay ang
kanilang uod, at hindi namamatay ang apoy. **45** At
kung ang paa mo'y makapagpapatisod sa iyo, ay

putulin mo: mabuti pa sa iyo ang pumasok kang pilay
sa buhay kay sa may dalawang paa kang mabulid sa
impierno. **(Geenna g1067)** **46** Na doo'y hindi namamatay
ang kanilang uod, at hindi namamatay ang apoy. **47**
At kung ang mata mo'y makapagpapatisod sa iyo,
ay dukitin mo: mabuti pa sa iyo ang pumasok sa
kaharian ng Dios na may isang mata, kay sa may
dalawang mata kang mabulid sa impierno; **(Geenna**
g1067) **48** Na doo'y hindi namamatay ang kanilang
uod, at hindi namamatay ang apoy. **49** Sapagka't
bawa't isa'y aasnan sa pamamagitan ng apoy. **50**
Mabuti ang asin: datapuwa't kung tumabang ang
asin, ay ano ang inyong ipagpapaalat? Taglayin ninyo
sa inyong sarili ang asin, at kayo'y magkaroon ng
kapayapaan sa isa't isa.

10 At siya'y umalis doon, at pumasok sa mga
hangganan ng Judea at sa dako pa roon ng
Jordan: at ang mga karamihan ay muling nakipisan sa
kaniya; at, ayon sa kaniyang kinaugalian, ay muling
tinuruan niya sila. **2** At nagsilapit sa kaniya ang
mga Fariseo, at siya'y tinanong, Matuwid baga sa
lalake na ihiwalay ang kaniyang asawa? na siya'y
tinutukso. **3** At sumagot siya at sa kanila'y sinabi,
Ano ang iniutos sa inyo ni Moises? **4** At sinabi nila,
Ipinahintulot ni Moises na ilagda ang kasulatan sa
paghihiwalay, at ihiwalay siya. **5** Datapuwa't sinabi
sa kanila ni Jesus, Dahil sa katigasan ng inyong
puso ay inilagda niya ang utos na ito. **6** Nguni't
buhat nang pasimula ng paglalang, Lalake at babaing
ginawa niya sila. **7** Dahil dito'y iiwan ng lalake ang
kaniyang ama at ina, at makikisama sa kaniyang
asawa; **8** At ang dalawa ay magiging isang laman;
kaya hindi na sila dalawa, kundi isang laman. **9** Ang
pinapagsama nga ng Dios, ay huwag papaghiwalayin
ng tao. **10** At sa bahay ay muling tinanong siya ng
mga alagad tungkol sa bagay na ito. **11** At sinabi
niya sa kanila, Ang sinomang lalake na ihiwalay ang
kaniyang asawa, at magasawa sa iba, ay nagkakasala
ng pangangalunya laban sa unang asawa: **12** At kung
ihiwalay ng babae ang kaniyang asawa, at magasawa
sa iba, ay nagkakasala siya ng pangangalunya.
13 At dinadala nila sa kaniya ang maliliit na bata,
upang sila'y kaniyang hipuin: at sinaway sila ng mga
alagad. **14** Datapuwa't nang ito'y makita ni Jesus, ay
nagdalang galit siya, at sinabi sa kanila, Pabayaan
ninyong magsilapit sa akin ang maliliit na bata; huwag
ninyo silang pagbawalan: sapagka't sa mga ganito
nauukol ang kaharian ng Dios. **15** Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Ang sinomang hindi tumanggap
ng kaharian ng Dios na tulad sa isang maliit na bata,
ay hindi siya papasok doon sa anomang paraan. **16** At
kinalong niya sila, at sila'y pinagpala, na ipinapatong
ang kaniyang mga kamay sa kanila. **17** At nang
siya'y umalis na lumalakad sa daan, ay may isang
tumakbong lumapit sa kaniya, at lumuhod sa harap
niya, at siya'y tinanong, Mabuting Guro, ano ang
gagawin ko upang ako'y magmana ng buhay na
walang hanggan? **(aiōnios g166)** **18** At sinabi sa kaniya
ni Jesus, Bakit tinatawag mo akong mabuti? walang
mabuti kundi isa lamang, ang Dios. **19** Nalalaman mo
ang mga utos, Huwag kang pumatay, Huwag kang
mangalunya, Huwag kang magnakaw, Huwag kang
sumaksi sa di katotohanan, Huwag kang magdaya,
Igalang mo ang iyong ama at ang iyong ina. **20** At
sinabi niya sa kaniya, Guro, ang lahat ng mga bagay
na ito'y aking ginanap mula sa aking kabataan. **21** At
pagtitig sa kaniya ni Jesus, ay giniliw siya, at sinabi
sa kaniya, Isang bagay ang kulang sa iyo: yumaon
ka, ipagbili mo ang lahat mong tinatangkilik, at ibigay
mo sa dukha, at magkakaroon ka ng kayamanan
sa langit: at pumarito ka, sumunod ka sa akin. **22**
Datapuwa't siya'y nahapis sa sabing ito, at siya'y
yumaong namamanglaw: sapagka't siya'y isang may
maraming mga pag-aari. **23** At lumingap si Jesus sa
palibotlibot, at sinabi sa kaniyang mga alagad, Kay
hirap na magsipasok sa kaharian ng Dios ang mga
may kayamanan! **24** At nangagtaka ang mga alagad
sa kaniyang mga salita. Datapuwa't si Jesus ay muling
sumagot at nagsabi sa kanila, Mga anak, kay hirap na
magsipasok sa kaharian ng Dios ang mga magsisiasa
sa mga kayamanan! **25** Magaan pa sa isang kamelyo
ang dumaan sa butas ng isang karayom, kay sa
isang mayaman ang pumasok sa kaharian ng Dios.
26 At sila'y nangagtatakang lubha, na sinasabi sa
kaniya, Sino nga kaya ang makaliligtas? **27** Pagtingin
ni Jesus sa kanila'y nagsabi, Hindi maaari ito sa mga
tao, datapuwa't hindi gayon sa Dios: sapagka't ang
lahat ng mga bagay ay may pangyayari sa Dios.
28 Si Pedro ay nagpasimulang magsabi sa kaniya,
Narito, iniwan namin ang lahat, at nagsisunod sa
iyo. **29** Sinabi ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa
inyo, Walang taong nagiwan ng bahay, o mga kapatid
na lalake, o mga kapatid na babae, o ina, o ama,
o mga anak, o mga lupa, dahil sa akin, at dahil sa
evangelio, **30** Na hindi siya tatanggap ng tigisang
daan ngayon sa panahong ito, ng mga bahay, at

mga kapatid na lalake, at mga kapatid na babae,
at mga ina, at mga anak, at mga lupa, kalakip ng
mga paguusig; at sa sanglibutang darating ay ng
walang hanggang buhay. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31**
Datapuwa't maraming nangauuna ay mangahuhuli; at
nangahuhuli na mangauuna. **32** At sila'y nangasa
daan, na nagsisiahon sa Jerusalem; at nangunguna
sa kanila si Jesus: at sila'y nangagtaka; at ang
nangagsisisunod ay nangatakot. At muling kinuha
niya ang labingdalawa, at nagpasimulang sinabi sa
kanila ang mga bagay na sa kaniya'y mangyayari, **33**
Na sinasabi, Narito, nagsisiahon tayo sa Jerusalem; at
ibibigay ang Anak ng tao sa mga pangulong saserdote
at sa mga eskriba; at siya'y kanilang hahatulang
patayin, at ibibigay siya sa mga Gentil: **34** At siya'y
kanilang aalimurahin, at siya'y luluraan, at siya'y
hahampasin, at siya'y papatayin; at pagkaraan ng
tatlong araw ay magbabangon siyang muli. **35** At
nagsilapit sa kaniya si Santiago at si Juan, na mga
anak ni Zebedeo, na sa kaniya'y nagsisipagsabi, Guro,
ibig naming iyong gawin sa amin ang anomang aming
hingin sa iyo. **36** At sinabi niya sa kanila, Ano ang ibig
ninyong sa inyo'y aking gawin? **37** At sinabi nila sa
kaniya, Ipagkaloob mo sa amin na mangakaupo kami,
ang isa'y sa iyong kanan, at ang isa'y sa iyong kaliwa,
sa iyong kaluwalhatian. **38** Datapuwa't sinabi sa kanila
ni Jesus, Hindi ninyo nalalaman ang inyong hinihingi.
Mangakaiinom baga kayo sa sarong aking iinuman?
o mangababautismuhan sa bautismo na ibinautismo
sa akin? **39** At sinabi nila sa kaniya, Kaya namin. At
sinabi sa kanila ni Jesus, Ang sarong aking iinuman
ay iinuman ninyo; at sa bautismo na ibinautismo sa
akin ay babautismuhan kayo; **40** Datapuwa't ang
maupo sa aking kanan o sa aking kaliwa ay hindi ako
ang magbibigay; datapuwa't yaon ay para sa kanila
na mga pinaghahandaan. **41** At nang marinig ito ng
sangpu, ay nangagpasimula silang mangagalit kay
Santiago at kay Juan. **42** At sila'y pinalapit ni Jesus
sa kaniya, at sa kanila'y sinabi, Nalalaman ninyo na
yaong mga inaaring mga pinuno ng mga Gentil ay
nangapapapanginoon sa kanila; at ang sa kanila'y
mga dakila ay nagsisigamit ng kapamahalaan sa
kanila. **43** Datapuwa't sa inyo ay hindi gayon: kundi
ang sinomang ibig na dumakila sa inyo, ay magiging
lingkod ninyo; **44** At ang sinoman sa inyo ang magibig
manguna, ay magiging alipin ng lahat. **45** Sapagka't
ang Anak ng tao rin naman ay hindi naparito upang
paglingkuran, kundi upang maglingkod, at ibigay ang
kaniyang buhay na pangtubos sa marami. **46** At
nagsidating sila sa Jerico: at habang nililisan niya
ang Jerico, na kasama ng kaniyang mga alagad at ng
lubhang maraming mga tao, ang anak ni Timeo, si
Bartimeo, na isang pulubing bulag, ay nakaupo sa tabi
ng daan. **47** At nang marinig niya na yao'y si Jesus
na Nazareno, siya'y nagpasimulang magsisigaw, at
nagsabi, Jesus, ikaw na anak ni David, mahabag
ka sa akin. **48** At siya'y pinagwikaan ng marami
upang siya'y tumahimik: datapuwa't siya'y lalong
sumisigaw, Ikaw na Anak ni David, mahabag ka
sa akin. **49** At tumigil si Jesus, at sinabi, Tawagin
ninyo siya. At tinawag nila ang lalaking bulag, na
sinasabi sa kaniya, Laksan mo ang iyong loob;
ikaw ay magtindig, tinatawag ka niya. **50** At siya,
pagkatapon ng kaniyang balabal, ay nagmadaling
tumindig, at lumapit kay Jesus. **51** At sumagot sa
kaniya si Jesus, at sinabi, Ano ang ibig mong gawin
ko sa iyo? At sinabi ng lalaking bulag, Raboni, na
tanggapin ang aking paningin. **52** At sinabi sa kaniya
ni Jesus, Humayo ka ng iyong lakad; pinagaling ka
ng iyong pananampalataya. At pagdaka'y tinanggap
niya ang kaniyang paningin, at siya'y sumunod sa
kaniya sa daan.

11 At nang malapit na sila sa Jerusalem, sa Betfage
at sa Betania, sa bundok ng mga Olivo ay
sinugo niya ang dalawa sa kaniyang mga alagad, **2**
At sa kanila'y sinabi, Magsiparoon kayo sa nayong
nasa tapat ninyo: at pagkapasok ninyo roon, ay
masusumpungan ninyo ang isang nakataling batang
asno, na hindi pa nasasakyan ng sinomang tao;
inyong kalagin siya, at dalhin ninyo siya rito. **3** At
kung may magsabi sa inyo, Bakit ninyo ginagawa
ito? sabihin ninyo, Kinakailangan siya ng Panginoon;
at pagdaka'y ipadadala niya siya rito. **4** At sila'y
nagsiyaon, at kanilang nasumpungan ang batang
asno na nakatali sa pintuan sa labas ng lansangan; at
siya'y kanilang kinalag. **5** At ilan sa nangakatayo roon
ay nangagsabi sa kanila, Ano ang ginagawa ninyo
na inyong kinakalag ang batang asno? **6** At sinabi
nila sa kanila ayon sa sinabi ni Jesus: at pinabayaan
nilang sila'y magsialis. **7** At dinala nila ang batang
asno kay Jesus, at inilagay nila sa ibabaw ng batang
asno ang kanilang mga damit; at ito'y sinakyan ni
Jesus. **8** At marami ang nagsisipaglatag ng kanilang
mga damit sa daan; at ang mga iba'y ng mga sanga,
na kanilang pinutol sa mga parang. **9** At ang nangasa
unahan, at ang nagsisisunod, ay nangagsisigawan,

Hosanna; Mapalad ang pumaparito sa pangalan ng
Panginoon: 10 Mapalad ang kahariang pumaparito,
ang kaharian ng ating amang si David: Hosanna sa
kataastaasan. 11 At pumasok siya sa Jerusalem, sa
templo; at nang malingap niya sa palibotlibot ang lahat
ng mga bagay, at palibhasa'y hapon na, ay pumaroon
siya sa Betania na kasama ang labingdalawa. 12
At sa kinabukasan, pagkaalis nila sa Betania, ay
nagutom siya. 13 At pagkatanaw niya sa malayo
ng isang puno ng igos na may mga dahon, ay
lumapit siya, na baka sakaling makasumpong doon
ng anoman: at nang siya'y malapit sa kaniya ay wala
siyang nasumpungang anoman kundi mga dahon;
sapagka't hindi panahon ng mga igos. 14 At sumagot
si Jesus at sinabi rito, Sinomang tao'y hindi kakain
ng iyong bunga mula ngayon at magpakailan man.
At ito'y narinig ng kaniyang mga alagad. (aiōn g165)
15 At nagsidating sila sa Jerusalem: at pumasok
siya sa templo, at nagpasimulang kaniyang itinaboy
ang nangagbibili at nagsisibili sa loob ng templo,
at ginulo ang mga dulang ng nangagpapalit ng
salapi, at ang mga upuan ng nangagbibili ng mga
kalapati; 16 At hindi niya ipinahintulot na sinoman
ay magdala ng anomang sisidlan sa templo. 17
At siya'y nagturo, at sinabi sa kanila, Hindi baga
nasusulat, Ang aking bahay ay tatawaging bahay-
panalanginan ng lahat ng mga bansa? datapuwa't
ginawa ninyong yungib ng mga tulisan. 18 At yao'y
narinig ng mga pangulong saserdote at ng mga
eskriba, at pinagsisikapan kung paanong siya'y
kanilang maipapapuksa: sapagka't nangatatakot sila
sa kaniya, dahil sa buong karamihan ay nanggigilalas
sa kaniyang aral. 19 At gabi-gabi'y lumalabas siya sa
bayan. 20 At sa pagdaraan nila pagka umaga, ay
nakita nila na ang puno ng igos ay tuyo na mula sa
mga ugat. 21 At sa pagkaalaala ni Pedro ay sinabi
sa kaniya, Rabi, narito, ang sinumpa mong puno ng
igos ay natuyo. 22 At pagsagot ni Jesus ay sinabi
sa kanila, Magkaroon kayo ng pananampalataya sa
Dios. 23 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang
sinomang magsabi sa bundok na ito, Mapataas ka at
mapasugba ka sa dagat; at hindi magalinlangan sa
kaniyang puso, kundi manampalataya na mangyayari
ang sinabi niya; ay kakamtin niya yaon. 24 Kaya
nga sinasabi ko sa inyo, Ang lahat ng mga
bagay na inyong idinadalangin at hinihingi, ay
magsisampalataya kayo na inyong tinanggap na,
at inyong kakamtin. 25 At kailan man kayo'y
nangakatayong nagsisipanalangin, mangagpatawad
kayo, kung mayroon kayong anomang laban sa
kanino man; upang ang inyong Ama naman na nasa
langit ay patawarin kayo ng inyong mga kasalanan. 26
Datapuwa't kung hindi kayo magpapatawad, hindi rin
kayo patatawarin sa inyong mga kasalanan ng inyong
Ama na nasa mga langit. 27 At sila'y nagsiparoong
muli sa Jerusalem: at samantalang lumalakad siya sa
templo, ay nagsilapit sa kaniya ang mga pangulong
saserdote, at ang mga eskriba, at ang matatanda; 28
At sinabi nila sa kaniya, Sa anong kapamahalaan
ginagawa mo ang mga bagay na ito? o sino ang sa
iyo'y nagbigay ng kapamahalaang ito upang gawin
mo ang mga bagay na ito? 29 At sa kanila'y sinabi
ni Jesus, Tatanungin ko kayo ng isang tanong, at
sagutin ninyo ako, at aking sasabihin sa inyo kung sa
anong kapamahalaan ginagawa ko ang mga bagay
na ito. 30 Ang bautismo ni Juan, ay mula baga sa
langit, o sa mga tao? sagutin ninyo ako. 31 At kanilang
pinagkatuwiranan sa kanilang sarili, na sinasabi. Kung
sabihin natin, Mula sa langit; ay sasabihin niya, Bakit
nga hindi ninyo siya pinaniwalaan? 32 Datapuwa't
kung sabihin natin, Mula sa mga tao-ay nangatatakot
sila sa bayan: sapagka't kinikilala ng lahat na si Juan
ay tunay na propeta. 33 At sila'y nagsisagot kay Jesus
at nagsipagsabi, Hindi namin nalalaman. At sinabi
ni Jesus sa kanila, Hindi ko rin sasabihin sa inyo
kung sa anong kapamahalaan ginagawa ko ang mga
bagay na ito.

12 At nagpasimulang pinagsalitaan niya sila sa
mga talinghaga. Nagtanim ang isang tao ng
isang ubasan, at binakuran ng mga buhay na punong
kahoy, at humukay roon ng isang pisaan ng ubas,
at nagtayo ng isang bantayan, at ipinagkatiwala
yaon sa mga magsasaka, at napasa ibang lupain.
2 At sa kapanahunan ay nagsugo siya ng isang
alipin sa mga magsasaka, upang tanggapin niya
sa mga magsasaka ang mga bunga ng ubasan. 3
At hinawakan nila siya, at hinampas siya, at siya'y
pinauwing walang dala. 4 At siya'y muling nagsugo
sa kanila ng ibang alipin; at ito'y kanilang sinugatan
sa ulo, at dinuwahagi. 5 At nagsugo siya ng iba; at
ito'y kanilang pinatay: at ang iba pang marami; na
hinampas ang iba, at ang iba'y pinatay. 6 Mayroon
pa siyang isa, isang sinisintang anak na lalake: ito'y
sinugo niyang kahulihulihan sa kanila, na sinasabi,
Igagalang nila ang aking anak. 7 Datapuwa't ang
mga magsasakang yaon ay nangagsangusapan, Ito

ang tagapagmana; halikayo, atin siyang patayin,
at magiging atin ang mana. 8 At siya'y kanilang
hinawakan, at siya'y pinatay, at itinaboy sa labas ng
ubasan. 9 Ano nga kaya ang gagawin ng panginoon
ng ubasan? siya'y paroroon at pupuksain ang mga
magsasaka, at ibibigay ang ubasan sa mga iba. 10
Hindi man lamang baga nabasa ninyo ang kasulatang
ito: Ang batong itinakuwil ng nangagtayo ng gusali,
Ang siya ring ginawang pangulo sa panulok; 11 Ito'y
mula sa Panginoon, At ito'y kagilagilalas sa harap ng
ating mga mata. 12 At pinagsikapan nilang hulihin siya;
at sila'y natakot sa karamihan; sapagka't kanilang
napaghalata na kaniyang sinalita ang talinghaga
laban sa kanila: at siya'y iniwan nila, at nagsialis. 13
At kanilang sinugo sa kaniya ang ilan sa mga Fariseo
at sa mga Herodiano, upang siya'y mahuli nila sa
pananalita. 14 At nang sila'y magsilapit, ay kanilang
sinabi sa kaniya, Guro, nalalaman namin na ikaw ay
totoo, at hindi ka nangingimi kanino man; sapagka't
hindi ka nagtatangi ng mga tao, kundi itinuturo mong
may katotohanan ang daan ng Dios: Matuwid bagang
bumuwis kay Cesar, o hindi? 15 Bubuwis baga kami, o
hindi kami bubuwis? Datapuwa't siya, na nakatataho
ng kanilang pagpapaimbabaw, ay nagsabi sa kanila,
Bakit ninyo ako tinutukso? magdala kayo rito sa akin
ng isang denario, upang aking makita. 16 At dinalhan
nila. At sinabi niya sa kanila, Kanino ang larawang ito
at ang nasusulat? At sinabi nila sa kaniya, kay Cesar.
17 At sinabi sa kanila ni Jesus, ibigay ninyo kay Cesar
ang sa kay Cesar, at sa Dios ang sa Dios. At sila'y
nanggilalas na mainam sa kaniya. 18 At nagsilapit
sa kaniya ang mga Saduceo, na nangagsasabi na
walang pagkabuhay na maguli; at siya'y kanilang
tinanong, na sinasabi, 19 Guro, isinulat sa amin ni
Moises, Kung ang kapatid na lalake ng isang lalake ay
mamatay, at may maiwang asawa, at walang maiwang
anak, ay kukunin ng kaniyang kapatid ang kaniyang
asawa, at bigyan ng anak ang kaniyang kapatid.
20 May pitong lalaking magkakapatid: at nagasawa
ang panganay, at nang mamatay ay walang naiwang
anak; 21 At nagasawa sa bao ang pangalawa, at
namatay na walang naiwang anak; at gayon din
naman ang pangatlo: 22 At ang ikapito'y walang
naiwang anak. Sa kahulihulihan ng lahat ay namatay
naman ang babae. 23 Sa pagkabuhay na maguli, sino
sa kanila ang magiging asawa ng babae? sapagka't
siya'y naging asawa ng pito. 24 Sinabi sa kanila
ni Jesus, Hindi kaya nangagkakamali kayo dahil
diyan, na hindi ninyo nalalaman ang mga kasulatan,
ni ang kapangyarihan ng Dios? 25 Sapagka't sa
pagbabangon nilang muli sa mga patay, ay hindi na
mangagaasawa, ni papagaasawahin pa; kundi gaya
ng mga anghel sa langit. 26 Nguni't tungkol sa mga
patay, na sila'y mga ibabangon; hindi baga ninyo
nabasa sa aklat ni Moises, tungkol sa Mababang
punong kahoy, kung paanong siya'y kinausap ng
Dios na sinasabi, Ako ang Dios ni Abraham, at ang
Dios ni Isaac, at ang Dios ni Jacob? 27 Hindi siya
ang Dios ng mga patay, kundi ng mga buhay: kayo'y
nangagkakamaling lubha. 28 At lumapit ang isa sa
mga eskriba, at nakarinig ng kanilang pagtatalo, at
palibhasa'y nalalamang mabuti ang pagkasagot niya
sa kanila, ay tinanong siya, Ano baga ang pangulong
utos sa lahat? 29 Sumagot si Jesus, Ang pangulo
ay, Pakinggan mo, Oh Israel; Ang Panginoon nating
Dios, ang Panginoon ay iisa: 30 At iibigin mo ang
Panginoon mong Dios ng buong puso mo, at ng
buong kaluluwa mo, at ng buong pagiisip mo, at ng
buong lakas mo. 31 Ang pangalawa ay ito, Iibigin mo
ang iyong kapuwa na gaya ng iyong sarili. Walang
ibang utos na hihigit sa mga ito. 32 At sinabi sa
kaniya ng eskriba, Sa katotohanan, Guro, ay mabuti
ang pagkasabi mo na siya'y iisa; at wala nang iba
liban sa kaniya: 33 At ang siya'y ibigin ng buong
puso, at ng buong pagkaunawa, at ng buong lakas,
at ibigin ang kapuwa niya na gaya ng sa kaniyang
sarili, ay higit pa kay sa lahat ng mga handog na
susunugin at mga hain. 34 At nang makita ni Jesus
na siya'y sumagot na may katalinuhan, ay sinabi niya
sa kaniya, Hindi ka malayo sa kaharian ng Dios.
At walang tao, pagkatapos noon na nangahas na
tumanong pa sa kaniya ng anomang tanong. 35 At
sumagot si Jesus at nagsabi nang siya'y nagtuturo
sa templo, Paanong masasabi ng mga eskriba na
ang Cristo ay anak ni David? 36 Si David din ang
nagsabi sa pamamagitan ng Espiritu Santo, Sinabi ng
Panginoon sa aking Panginoon, Maupo ka sa aking
kanan, Hanggang sa gawin ko ang iyong mga kaaway
na tungtungan ng iyong mga paa. 37 Si David din ang
tumatawag na Panginoon sa kaniya; at paano ngang
siya'y kaniyang anak? At ang mga karaniwang tao ay
nangakikinig sa kaniyang may galak. 38 At sinabi niya
sa kaniyang pagtuturo, Mangagingat kayo sa mga
eskriba, na ibig magsilakad na may mahahabang
damit, at pagpugayan sa mga pamilihan. 39 At ibig nila
ang mga pangulong upuan sa mga sinagoga, at ang

mga pangulong luklukan sa mga pigingan: 40 Silang
nangananakmal ng mga bahay ng mga babaing bao,
at dinadahilan ay ang mahahabang panalangin; ang
mga ito'y tatanggap ng lalong malaking kahatulan.
41 At umupo siya sa tapat ng kabang-yaman, at
minasdan kung paanong inihuhulog ng karamihan ang
salapi sa kabang-yaman: at maraming mayayaman
ang nangaghuhulog ng marami. 42 At lumapit ang
isang babaing bao, at siya'y naghulog ng dalawang
lepta, na ang halaga'y halos isang beles. 43 At
pinalapit niya sa kaniya ang kaniyang mga alagad, at
sinabi sa kanila, Katotohanang sinasabi ko sa inyo,
Ang dukhang baong babaing ito, ay naghulog ng higit
kay sa lahat ng nangaghuhulog sa kabang-yaman:
44 Sapagka't silang lahat ay nagsipaghulog ng sa
kanila'y labis; datapuwa't siya sa kaniyang kasalatan
ay inihulog ang buong nasa kaniya, sa makatuwid
baga'y ang buong kaniyang ikabubuhay.

13 At paglabas niya sa templo, ay sinabi sa kaniya
ng isa sa kaniyang mga alagad, Guro, masdan
mo, pagkaiinam ng mga bato, at pagkaiinam na mga
gusali! 2 At sinabi ni Jesus sa kaniya, Nakikita mo
baga ang malalaking gusaling ito? walang matitira
ditong isang bato sa ibabaw ng kapuwa bato na
di ibabagsak. 3 At samantalang siya'y nakaupo sa
bundok ng mga Olivo sa tapat ng templo, ay tinanong
siya ng lihim ni Pedro at ni Santiago at ni Juan at ni
Andres, 4 Sabihin mo sa amin, kailan mangyayari ang
mga bagay na ito? at ano ang magiging tanda pagka
malapit ng maganap ang lahat ng mga bagay na ito?
5 At si Jesus ay nagpasimulang magsabi sa kanila,
Mangagingat kayo na huwag kayong paligaw kanino
mang tao. 6 Maraming paririto sa aking pangalan,
na magsisipagsabi, Ako ang Cristo; at maliligaw ang
marami. 7 At kung mangakarinig kayo ng mga digma
at ng mga alingawngaw ng mga digma, ay huwag
kayong mangagulumihanan: ang mga bagay na ito'y
dapat na mangyari: datapuwa't hindi pa ang wakas. 8
Sapagka't magtitindig ang bansa laban sa bansa, at
ang kaharian laban sa kaharian; at lilindol sa iba't
ibang dako; magkakagutom: ang mga bagay na ito'y
pasimula ng kahirapan. 9 Datapuwa't mangagingat
kayo sa inyong sarili: sapagka't kayo'y ibibigay nila
sa mga Sanedrin; at kayo'y hahampasin sa mga
sinagoga; at kayo'y magsisitindig sa harap ng mga
gobernador at ng mga hari dahil sa akin, na bilang
patotoo sa kanila. 10 At sa lahat ng mga bansa ay
kinakailangan munang maipangaral ang evangelio. 11
At pagka kayo'y dinala sa harap ng mga kapulungan,
at kayo'y ibigay, ay huwag kayong mangabalisa
kung ano ang inyong sasabihin: datapuwa't ang
ipagkaloob sa inyo sa oras na yaon, ay siya ninyong
sabihin; sapagka't hindi kayo ang magsasalita, kundi
ang Espiritu Santo. 12 At ibibigay ng kapatid sa
kamatayan ang kapatid, at ng ama ang kaniyang
anak; at magsisipaghimagsik ang mga anak laban
sa mga magulang, at sila'y ipapapatay. 13 At kayo'y
kapopootan ng lahat ng mga tao dahil sa aking
pangalan: datapuwa't ang magtitiis hanggang sa
wakas, ay siyang maliligtas. 14 Nguni't pagkakita
ninyo ng kasuklamsuklam na paninira, na nakatayo
doon sa hindi dapat niyang kalagyan (unawain ng
bumabasa), kung magkagayo'y magsitakas sa mga
bundok ang nangasa Judea: 15 At ang nasa bubungan
ay huwag bumaba, ni pumasok, upang maglabas
ng anoman sa kaniyang bahay: 16 At ang nasa
bukid ay huwag magbalik upang kumuha ng kaniyang
balabal. 17 Datapuwa't sa aba ng nangagdadalangtao
at ng nangagpapasuso sa mga araw na yaon! 18
At magsipanalangin kayo na ito'y huwag mangyari
sa panahong taginaw. 19 Sapagka't ang mga araw
na yaon ay magiging kapighatian, na ang gayo'y
di pa nangyayari buhat sa pasimula ng paglalang
na nilikha ng Dios hanggang ngayon, at ni hindi
na mangyayari kailan man. 20 At malibang paikliin
ng Panginoon ang mga araw, ay walang laman na
makaliligtas; datapuwa't dahil sa mga hirang, na
kaniyang hinirang, ay pinaikli niya ang mga araw. 21
At kung magkagayon kung may magsabi sa inyong
sinomang tao, Narito, ang Cristo; o, Nariyan; huwag
ninyong paniwalaan: 22 Sapagka't may magsisilitaw
na mga bulaang Cristo at mga bulaang propeta, at
mangagpapakita ng mga tanda at mga kababalaghan,
upang mailigaw nila, kung mangyayari, ang mga
hirang. 23 Datapuwa't mangagingat kayo: narito,
ipinagpauna ko nang sinabi sa inyo ang lahat ng mga
bagay. 24 Nguni't sa mga araw na yaon, pagkatapos
ng kapighatiang yaon, ay magdidilim ang araw, at
ang buwan ay hindi magbibigay ng kaniyang liwanag,
25 At mangalalaglag ang mga bituin mula sa langit,
at magsisipangatal ang mga kapangyarihan sa mga
langit. 26 At kung magkagayo'y makikita nila ang
Anak ng tao na napariritong nasa mga alapaap na
may dakilang kapangyarihan at kaluwalhatian. 27 At
kung magkagayo'y susuguin niya ang mga anghel, at
titipunin ang kaniyang mga hinirang mula sa apat na

hangin, mula sa wakas ng lupa hanggang sa dulo
ng langit. 28 Sa puno nga ng igos ay pag-aralan
ninyo ang kaniyang talinghaga: pagka nananariwa
ang kaniyang sanga, at sumusupling ang mga dahon,
ay nalalaman ninyo na malapit na ang tagaraw; 29
Gayon din naman kayo, pagka nangakita ninyong
nangyari ang mga bagay na ito, ay talastasin ninyo
na siya'y malapit na, nasa mga pintuan nga. 30
Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi lilipas ang
lahing ito, hanggang sa mangaganap ang lahat ng
mga bagay na ito. 31 Ang langit at ang lupa ay lilipas:
datapuwa't ang aking mga salita ay hindi lilipas. 32
Nguni't tungkol sa araw o oras na yaon ay walang
nakakaalam, kahit ang mga anghel sa langit, kahit
ang Anak, kundi ang Ama. 33 Kayo'y mangagingat,
mangagpuyat at magsipanalangin: sapagka't hindi
ninyo nalalaman kung kailan kaya ang panahon. 34
Gaya ng isang tao na nanirahan sa ibang lupain,
na pagkaiwan ng kaniyang bahay, at pagkabigay ng
kapamahalaan sa kaniyang mga alipin, sa bawa't
isa'y ang kaniyang gawain, ay nagutos din naman
sa bantay-pinto na magpuyat. 35 Mangagpuyat nga
kayo: sapagka't hindi ninyo nalalaman kung kailan
paririto ang panginoon ng bahay, kung sa hapon,
o sa hating gabi, o sa pagtilaok ng manok, o sa
umaga; 36 Baka kung biglang pumarito ay kayo'y
mangaratnang nangatutulog. 37 At ang sinasabi ko
sa inyo ay sinasabi ko sa lahat, Mangagpuyat kayo.

14 Pagkaraan nga ng dalawang araw ay kapistahan
ng paskua at ng mga tinapay na walang
lebadura: at pinagsisikapan ng mga pangulong
saserdote at ng mga eskriba kung paanong siya'y
huhulihin sa pamamagitan ng daya, at siya'y
maipapatay. 2 Sapagka't sinasabi nila, Huwag sa
kapistahan, baka magkagulo ang bayan. 3 At
samantalang siya'y nasa Betania sa bahay ni Simon
na ketongin, samantalang siya'y nakaupo sa pagkain,
ay dumating ang isang babae na may dalang isang
sisidlang alabastro na puno ng unguentong nardo na
totoong mahalaga; at binasag niya ang sisidlan, at
ibinuhos sa kaniyang ulo. 4 Datapuwa't may ilan na
nangagalit sa kanilang sarili, na nagsipagsabi, Ano ang
layon ng pagaaksayang ito ng unguento? 5 Sapagka't
ang unguentong ito'y maipagbibili ng mahigit sa
tatlong daang denario, at maibibigay sa mga dukha.
At inupasalaan nila ang babae. 6 Datapuwa't sinabi
ni Jesus, Pabayaan ninyo siya; bakit ninyo siya
binabagabag? mabuting gawa ang ginawa niya sa
akin. 7 Sapagka't laging nasa inyo ang mga dukha,
at kung kailan man ibigin ninyo ay mangyayaring
magawan ninyo sila ng magaling: datapuwa't ako'y
hindi laging nasa inyo. 8 Ginawa niya ang kaniyang
nakaya; nagpauna na siya na pahiran ang katawan
ko sa paglilibing sa akin. 9 At katotohanang sinasabi
ko sa inyo, Saan man ipangaral ang evangelio sa
buong sanglibutan, ay sasaysayin din ang ginawa
ng babaing ito sa pagaalaala sa kaniya. 10 At si
Judas Iscariote, na isa sa labingdalawa, ay naparoon
sa mga pangulong saserdote, upang maipagkanulo
niya siya sa kanila. 11 At sila, pagkarinig nila nito,
ay nangatuwa, at nagsipangakong siya'y bibigyan
ng salapi. At pinagsikapan niya kung paanong siya
ay kaniyang maipagkakanulo sa kapanahunan. 12
At nang unang araw ng mga tinapay na walang
lebadura, nang kanilang inihahain ang kordero ng
paskua, ay sinabi sa kaniya, ng kaniyang mga alagad,
Saan mo ibig kaming magsiparoon at ipaghanda
ka upang makakain ng kordero ng paskua? 13 At
sinugo ang dalawa sa kaniyang mga alagad, at
sa kanila'y sinabi, Magsiparoon kayo sa bayan, at
doo'y masasalubong ninyo ang isang lalake na may
dalang isang bangang tubig: sundan ninyo siya; 14 At
saan man siya pumasok, ay sabihin ninyo sa puno
ng sangbahayan, Sinasabi ng Guro, Saan naroon
ang aking tuluyan, na makakanan ko ng kordero
ng paskua na kasalo ng aking mga alagad? 15
At ituturo niya sa inyo ang isang malaking silid sa
itaas na nagagayakan at handa na: at ipaghanda
ninyo roon tayo. 16 At nagsiyaon ang mga alagad, at
nagsipasok sa bayan, at nasumpungan ang ayon sa
sinabi niya sa kanila: at inihanda nila ang kordero ng
paskua. 17 At nang gumabi na ay naparoon siyang
kasama ang labingdalawa. 18 At samantalang sila'y
nangakaupo na at nagsisikain, ay sinabi ni Jesus,
Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang isa sa inyo
na kasalo kong kumakain, ay ipagkakanulo ako. 19
Sila'y nagpasimulang nangamanglaw, at isaisang
nagsabi sa kaniya, Ako baga? 20 At sinabi niya sa
kanila, Isa nga sa labingdalawa, yaong sumabay sa
aking sumawsaw sa pinggan. 21 Sapagka't papanaw
ang Anak ng tao, ayon sa nasusulat tungkol sa
kaniya: datapuwa't sa aba niyaong taong nagkakanulo
sa Anak ng tao! mabuti pa sa taong yaon ang
hindi na siya ipinanganak. 22 At samantalang sila'y
nagsisikain, ay dumampot siya ng tinapay, at nang
kaniyang mapagpala, ay kaniyang pinagputolputol, at

ibinigay sa kanila, at sinabi, Inyong kunin: ito ang
aking katawan. 23 At siya'y dumampot ng isang saro,
at nang siya'y makapagpasalamat, ay ibinigay niya
sa kanila: at doo'y nagsiinom silang lahat. 24 At
sinabi niya sa kanila, Ito'y ang aking dugo ng tipan,
na nabubuhos dahil sa marami. 25 Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, na hindi na ako iinom ng bunga
ng ubas, hanggang sa araw na yaon na inumin kong
panibago sa kaharian ng Dios. 26 At pagkaawit nila
ng isang imno, ay nagsiparoon sila sa bundok ng mga
Olivo. 27 At sinabi sa kanila ni Jesus, Kayong lahat
ay mangatitisod: sapagka't nasusulat, Sasaktan ko
ang pastor, at mangangalat ang mga tupa. 28 Gayon
ma'y pagkapagbangon ko, ay mauuna ako sa inyo
sa Galilea. 29 Datapuwa't sinabi sa kaniya ni Pedro,
Bagama't mangatitisod ang lahat, nguni't ako'y hindi.
30 At sinabi sa kaniya ni Jesus, Katotohanang sinasabi
ko sa iyo, na ngayon, sa gabi ring ito, bago tumilaok
ang manok ng makalawa, ay ikakaila mo akong
makaitlo. 31 Datapuwa't lalo nang nagmatigas siya na
sinabi, Kahima't kailangang mamatay akong kasama
mo, ay hindi kita ikakaila. At sinabi rin naman ng lahat
ang gayon din. 32 At nagsirating sila sa isang dako na
tinatawag na Getsemani: at sinabi niya sa kaniyang
mga alagad, Magsiupo kayo rito, samantalang ako'y
nananalangin. 33 At kaniyang isinama si Pedro at si
Santiago at si Juan, at nagpasimulang nagtakang
totoo, at namanglaw na mainam. 34 At sinabi niya sa
kanila, Namamanglaw na lubha ang aking kaluluwa,
hanggang sa kamatayan: mangatira kayo rito, at
mangagpuyat. 35 At lumakad siya sa dako pa roon,
at nagpatirapa sa lupa, at idinalangin na, kung
mangyayari, ay makalampas sa kaniya ang oras. 36
At kaniyang sinabi, Abba, Ama, may pangyayari sa iyo
ang lahat ng mga bagay; ilayo mo sa akin ang sarong
ito: gayon ma'y hindi ang ayon sa ibig ko, kundi ang
ayon sa ibig mo. 37 At siya'y lumapit, at naratnang
sila'y nangatutulog, at sinabi kay Pedro, Simon,
natutulog ka baga? hindi ka makapagpuyat ng isang
oras? 38 Kayo'y mangagpuyat at magsipanalangin,
upang huwag kayong magsipasok sa tukso: ang
espiritu sa katotohanan ay may ibig, datapuwa't
mahina ang laman. 39 At muli siyang umalis, at
nanalangin, na sinabi ang gayon ding mga salita. 40 At
muli siyang nagbalik, at naratnang sila'y nangatutulog,
sapagka't nangabibigatang totoo ang kanilang mga
mata; at wala silang maalamang sa kaniya'y isagot.
41 At lumapit siyang bilang ikatlo, at sinabi sa kanila,
Mangatulog na kayo, at mangagpahinga: sukat na;
dumating na ang oras; narito, ang Anak ng tao ay
ipagkakanulo sa mga kamay ng mga makasalanan. 42
Magsitindig kayo, hayo na tayo: narito, malapit na ang
nagkakanulo sa akin. 43 At pagdaka, samantalang
nagsasalita pa siya, ay dumating si Judas, na isa sa
labingdalawa, at kasama niya ang isang karamihang
may mga tabak at mga panghampas, na mula sa
mga pangulong saserdote at sa mga eskriba at sa
matatanda. 44 Ang nagkanulo nga sa kaniya ay
nagbigay sa kanila ng isang hudyat, na sinasabi, Ang
aking hagkan, ay yaon nga; hulihin ninyo siya, at
dalhin ninyo siyang maingat. 45 At nang dumating
siya, pagdaka'y lumapit siya sa kaniya, at nagsabi,
Rabi; at siya'y hinagkan. 46 At siya'y sinunggaban
nila, at siya'y kanilang dinakip. 47 Datapuwa't isa
sa nangaroon ay nagbunot ng kaniyang tabak, at
sinugatan ang alipin ng dakilang saserdote, at tinigpas
ang kaniyang tainga. 48 At sumagot si Jesus at sinabi
sa kanila, Kayo baga'y nagsilabas, na parang laban sa
isang tulisan, na may mga tabak at mga panghampas
upang dakpin ako? 49 Araw-araw ay kasama ninyo
ako sa templo, na nagtuturo at hindi ninyo ako
hinuli: nguni't nangyari ito upang matupad ang mga
kasulatan. 50 At iniwan siya ng lahat, at nagsitakas.
51 At sinundan siya ng isang binata, na nababalot ng
isang kumot ang katawan niyang hubo't hubad: at
hinawakan nila siya; 52 Datapuwa't kaniyang binitiwan
ang kumot, at tumakas na hubo't hubad. 53 At dinala
nila si Jesus sa dakilang saserdote: at nangagpipisan
sa kaniya ang lahat ng mga pangulong saserdote at
ang matatanda at ang mga eskriba. 54 At si Pedro ay
sumunod sa kaniya sa malayo, hanggang sa loob ng
looban ng dakilang saserdote; at nakiumpok siya sa
mga punong kawal, at nagpapainit sa ningas ng apoy.
55 Ang mga pangulong saserdote nga at ang buong
Sanedrin ay nagsisihanap ng patotoo laban kay Jesus
upang siya'y ipapatay; at hindi nangasumpungan. 56
Sapagka't marami ang nagsisaksi ng kasinungalingan
laban sa kaniya, at ang kanilang mga patotoo ay
hindi nangagkatugma. 57 At nagsipagtindig ang ilan,
at nagsisaksi ng kasinungalingan laban sa kaniya, na
sinasabi, 58 Narinig naming sinabi niya, Aking igigiba
ang templong ito na gawa ng mga kamay, at sa loob
ng tatlong araw ay itatayo ko ang ibang hindi gawa ng
mga kamay. 59 At kahit sa papagayon man ay hindi
rin nangagkatugma ang patotoo nila. 60 At nagtindig
sa gitna ang dakilang saserdote, at tinanong si Jesus

na sinabi, Hindi ka sumasagot ng anoman? ano ang
sinasaksihan ng mga ito laban sa iyo? 61 Datapuwa't
siya'y hindi umiimik, at walang isinagot. Tinanong
siyang muli ng dakilang saserdote, at sinabi sa kaniya,
Ikaw baga ang Cristo, ang Anak ng Mapalad? 62 At
sinabi ni Jesus, Ako nga; at makikita ninyo ang Anak
ng tao na nakaupo sa kanan ng Makapangyarihan,
at pumaparito na nasa mga alapaap ng langit. 63
At hinapak ng dakilang saserdote ang kaniyang
mga damit, at nagsabi, Ano pang kailangan natin
ng mga saksi? 64 Narinig ninyo ang kapusungan:
ano sa akala ninyo? At hinatulan nilang lahat na
siya'y dapat mamatay. 65 At pinasimulang luraan
siya ng ilan, at tinakpan ang kaniyang mukha, at
siya'y pinagsusuntok, at sa kaniya'y kanilang sinasabi,
Hulaan mo: at siya'y pinagsusuntok ng mga punong
kawal. 66 At samantalang nasa ibaba si Pedro, sa
looban, ay lumapit ang isa sa mga alilang babae
ng dakilang saserdote; 67 At pagkakita niya kay
Pedro na nagpapainit, ay tinitigan niya siya, at sinabi,
Ikaw man ay kasama rin ng Nazareno, na si Jesus.
68 Datapuwa't siya'y kumaila, na sinasabi, Hindi ko
nalalaman, ni nauunawa man ang sinasabi mo: at
lumabas siya sa portiko; at tumilaok ang manok. 69
At nakita siya ng alilang babae, at nagpasimulang
magsabing muli sa nangaroroon, Ito ay isa sa kanila.
70 Datapuwa't muling ikinaila niya. At hindi nalaon,
at ang nangaroon ay nangagsabing muli kay Pedro.
Sa katotohanang ikaw ay isa sa kanila; sapagka't
ikaw ay Galileo. 71 Datapuwa't siya'y nagpasimulang
manungayaw, at manumpa, Hindi ko nakikilala ang
taong ito na inyong sinasabi. 72 At pagdaka, bilang
pangalawa'y tumilaok ang manok. At naalaala ni
Pedro ang salitang sinabi ni Jesus sa kaniya, Bago
tumilaok ang manok ng makalawa, ay ikakaila mo
akong makaitlo. At nang maisip niya ito, ay tumangis
siya.

15 At pagdaka, pagkaumaga ay
nangagsangusapan ang mga pangulong
saserdote pati ng matatanda at mga eskriba, at ang
buong Sanedrin, at ginapos si Jesus, at inilabas
siya, at ibinigay siya kay Pilato. 2 At itinanong sa
kaniya ni Pilato, Ikaw baga ang Hari ng mga Judio?
At pagsagot niya ay sinabi sa kaniya, Ikaw ang
nagsasabi. 3 At isinakdal siya sa maraming bagay
ng mga pangulong saserdote. 4 At muling tinanong
siya ni Pilato, na sinasabi, Hindi ka sumasagot
ng anoman? tingnan mo kung gaano karaming
bagay ang kanilang isinasakdal laban sa iyo. 5
Datapuwa't si Jesus ay hindi na sumagot ng anoman;
ano pa't nanggilalas si Pilato. 6 Sa kapistahan nga
ay pinagkaugalian niya na pawalan sa kanila ang
isang bilanggo, na kanilang hingin sa kaniya. 7 At
mayroong isa na kung tawagin ay Barrabas, na
nagagapos na kasama ng nangaghimagsik, mga
taong nagsipatay ng mga tao sa panghihimagsik. 8
At nagsipanhik ang karamihan at nangagpasimulang
hingin sa kaniya na sa kanila'y gawin ang gaya ng sa
kanila'y laging ginagawa. 9 At sinagot sila ni Pilato,
na sinasabi, Ibig baga ninyo na pawalan ko sa inyo
ang Hari ng mga Judio? 10 Sapagka't natatalastas
niya na sa kapanaghilian ay ibinigay siya ng mga
pangulong saserdote. 11 Datapuwa't inudyukan
ng mga pangulong saserdote ang karamihan, na
si Barrabas na muna ang siya niyang pawalan
sa kanila. 12 At sumagot na muli si Pilato at sa
kanila'y sinabi, Ano nga ang aking gagawin sa inyong
tinatawag na Hari ng mga Judio? 13 At sila'y muling
nagsigawan, Ipako siya sa krus. 14 At sinabi sa kanila
ni Pilato, Bakit, anong masama ang kaniyang ginawa?
Datapuwa't sila'y lalong nagsigawan, Ipako siya sa
krus. 15 At sa pagkaibig ni Pilato na magbigay-loob
sa karamihan, ay pinawalan sa kanila si Barrabas, at
ibinigay si Jesus, pagkatapos na siya'y mahampas
niya, upang siya'y ipako sa krus. 16 At dinala siya ng
mga kawal sa looban, na siyang Pretorio; at kanilang
tinipon ang buong pulutong. 17 At siya'y kanilang
dinamtan ng kulay-ube, at nang makapagkamakama
ng isang putong na tinik, ay ipinutong nila sa kaniya.
18 At nagpasimula silang siya'y batiin, Aba, Hari ng
mga Judio! 19 At sinaktan nila ang kaniyang ulo ng
isang tambo, at siya'y niluluraan, at pagkaluhod nila,
siya'y sinamba. 20 At nang siya'y kanilang malibak
na, ay inalis nila sa kaniya ang kulay-ube, at isinuot
sa kaniya ang kanyang mga damit. At siya'y kanilang
inilabas upang ipako siya sa krus. 21 At kanilang
pinilit ang isang nagdaraan, si Simon na taga Cirene,
na ama ni Alejandro at ni Rufo, na nanggagaling
sa bukid, upang sumama sa kanila, upang pasanin
niya ang kaniyang krus. 22 At siya'y kanilang dinala
sa dako ng Golgota, na kung liliwanagin ay, Ang
dako ng bungo. 23 At siya'y dinulutan nila ng
alak na hinaluan ng mirra: datapuwa't hindi niya
tinanggap. 24 At siya'y kanilang ipinako sa krus, at
kanilang pinaghatihatian ang kaniyang mga damit,
na kanilang pinagsapalaran, kung alin ang dadalhin

ng bawa't isa. **25** At ikatlo na ang oras, at siya'y
kanilang ipinako sa krus. **26** At ang pamagat ng
pagkasakdal sa kaniya ay isinulat sa ulunan, ANG
HARI NG MGA JUDIO. **27** At ipinako sa krus na
kasama niya ang dalawang tulisan; isa sa kaniyang
kanan, at isa sa kaniyang kaliwa. **28** At natupad ang
kasulatan, na nagsasabi: At siya'y ibinilang sa mga
suwail. **29** At siya'y inalipusta ng nagsisipagdaan na
pinatatangotango ang kanilang mga ulo, at sinasabi,
Ah! ikaw na iginigiba mo ang templo, at sa tatlong
araw ay iyong itinatayo, **30** Iyong iligtas ang sarili
mo, at bumaba ka sa krus. **31** Gayon din naman
ang mga pangulong saserdote pati ng mga eskriba,
siya'y minumura na nangagsasalitaan sila-sila na
sinasabi, Nagligtas siya sa mga iba; sa kaniyang
sarili ay hindi makapagligtas. **32** Bumaba ngayon
mula sa krus ang Cristo, ang Hari ng Israel, upang
aming makita at sampalatayanan. At minumura siya
ng mga kasama niyang nangapapako. **33** At nang
dumating ang ikaanim na oras, ay nagdilim sa buong
lupa hanggang sa oras na ikasiyam. **34** At nang oras
na ikasiyam ay sumigaw si Jesus ng malakas na
tinig: Eloi, Eloi, lama sabacthani? na kung liliwanagin
ay, Dios ko, Dios ko, bakit mo ako pinabayaan? **35**
At nang marinig ng ilang nangaroon, ay sinabi nila,
Narito, tinatawag niya si Elias. **36** At tumakbo ang isa,
at binasa ng suka ang isang espongha, saka inilagay
sa isang tambo, at ipinainom sa kaniya, na sinasabi,
Pabayaan ninyo; tingnan natin kung paririto si Elias
upang siya'y ibaba. **37** At si Jesus ay sumigaw ng
malakas na tinig, at nalagot ang hininga. **38** At ang
tabing ng templo ay nahapak na nagkadalawa mula
sa itaas hanggang sa ibaba. **39** At ang senturiong
nakatayo sa tapat niya, nang makitang malagot ang
hininga niya, ay kaniyang sinabi, Katotohanang ang
taong ito ay Anak ng Dios. **40** At mayroon din namang
mga babae na nagsisitanaw mula sa malayo: na sa
mga yao'y nangaroroon kapuwa si Maria Magdalena,
at si Mariang ina ni Santiago na bata at ni Jose,
at si Salome; **41** Na, nang siya'y nasa Galilea, ay
nagsisunod sila sa kaniya, at siya'y pinaglilingkuran
nila; at mga iba pang maraming babae na nagsiahong
kasama niya sa Jerusalem. **42** At nang kinahapunan,
sapagka't noo'y Paghahanda, sa makatuwid baga'y
ang araw na nauuna sa sabbath, **43** Dumating si
Jose na taga Arimatea, isang kasangguni na may
marangal na kalagayan, na naghihintay rin naman ng
kaharian ng Dios; at pinangahasan niyang pinasok
si Pilato, at hiningi ang bangkay ni Jesus. **44** At
nanggilalas si Pilato kung siya'y patay na: at nang
mapalapit niya sa kaniya ang senturion, ay itinanong
niya sa kaniya kung malaon nang patay. **45** At nang
matanto niya sa senturion, ay ipinagkaloob niya
ang bangkay kay Jose. **46** At binili niya ang isang
kayong lino, at pagkababa sa kaniya sa krus, ay
binalot siya ng kayong lino at inilagay siya sa isang
libingan na hinukay sa isang bato; at iginulong niya
ang isang bato hanggang sa pintuan ng libingan. **47**
At tinitingnan ni Maria Magdalena at ni Mariang ina ni
Jose kung saan siya nalagay.

16 At nang makaraan ang sabbath, si Maria
Magdalena, at si Mariang ina ni Santiago,
at si Salome, ay nagsibili ng mga pabango,
upang sila'y magsiparoon at siya'y pahiran. **2**
At pagkaumagang-umaga nang unang araw ng
sanglinggo, ay nagsiparoon sila sa libingan nang
sikat na ang araw. **3** At kanilang pinaguusapan,
Sino kaya ang ating mapagpapagulong ng bato
mula sa pintuan ng libingan? **4** At pagkatingin,
ay nakita nilang naigulong na ang bato: sapagka't
yao'y totoong malaki. **5** At pagkapasok sa libingan,
ay kanilang nakita ang isang binata na nakaupo
sa dakong kanan, na nararamtan ng isang damit
na maputi; at sila'y nangagitla. **6** At sinabi niya
sa kanila, Huwag kayong mangagitla: hinahanap
ninyo si Jesus, ang Nazareno, na ipinako sa krus:
siya'y nagbangon; wala siya rito: tingnan ninyo ang
dakong pinaglagyan nila sa kaniya! **7** Datapuwa't
magsiyaon kayo, sabihin ninyo sa kaniyang mga
alagad at kay Pedro, Siya'y nangunguna sa inyo
sa Galilea: doon siya makikita, ayon sa sinabi
niya sa inyo. **8** At sila'y nagsilabas, at nagsitakas
mula sa libingan; sapagka't sila'y nagsipangilabot at
nangagitla: at hindi sila nangagsasabi ng anoman
sa kanino man; sapagka't sila'y nangatatakot. **9**
**(note: The most reliable and earliest manuscripts do not
include Mark 16:9-20.)** Nang siya nga'y magbangon
nang unang araw ng sanglinggo, ay napakita muna
siya kay Maria Magdalena, na sa kaniya'y pitong
demonio ang pinalabas niya. **10** Siya'y yumaon at
ipinagbigay alam sa mga naging kasamahan ni Jesus,
samantalang sila'y nangahahapis at nagsisitangis.
11 At sila, nang kanilang mabalitaan na siya'y
nabuhay, at nakita ni Magdalena, ay hindi sila
nagsipaniwala. **12** At pagkatapos ng mga bagay
na ito ay napakita siya sa ibang anyo sa dalawa

sa kanila, nang sila'y nangaglalakad na patungo sa
bukid. **13** At sila'y nagsiyaon at ipinagbigay-alam
ito sa mga iba: at kahit sa kanila'y hindi rin sila
nagsipaniwala. **14** At pagkatapos siya'y napakita
sa labingisa samantalang sila'y nangakaupong
nagsisikain; at pinagwikaan sila sa kawalan nila ng
pananampalataya at katigasan ng puso, sapagka't
hindi sila nagsipaniwala sa nangakakita sa kaniya
pagkatapos na siya'y magbangon. **15** At sinabi niya
sa kanila, Magsiyaon kayo sa buong sanglibutan, at
inyong ipangaral ang evangelio sa lahat ng kinapal.
16 Ang sumasampalataya at mabautismuhan ay
maliligtas; datapuwa't ang hindi sumasampalataya
ay parurusahan. **17** At lalakip ang mga tandang ito
sa magsisisampalataya: mangagpapalabas sila ng
mga demonio sa aking pangalan; mangagsasalita
sila ng mga bagong wika; **18** Sila'y magsisihawak
ng mga ahas, at kung magsiinom sila ng bagay
na makamamatay, sa anomang paraan ay hindi
makasasama sa kanila; ipapatong nila ang kanilang
mga kamay sa mga may-sakit, at sila'y magsisigaling.
19 Ang Panginoong Jesus nga, pagkatapos na sila'y
mangakausap niya, ay tinanggap sa itaas ng langit,
at lumuklok sa kanan ng Dios. **20** At nagsialis sila, at
nagsipangaral sa lahat ng dako, na gumagawang
kasama nila ang Panginoon, at pinatototohanan ang
salita sa pamamagitan ng mga tandang kalakip. Siya
nawa.

Lucas

1 Yamang marami ang nagpilit mag-ayos ng isang
kasaysayan noong mga bagay na naganap sa
gitna natin, 2 Alinsunod sa ipinatalos sa atin nilang
buhat sa pasimula ay mga saksing nangakakakita at
mga ministro ng salita, 3 Ay minagaling ko naman,
pagkasiyasat na lubos ng pangyayari ng lahat ng mga
bagay mula nang una, na isulat sa iyong sunodsunod,
kagalanggalang na Teofilo; 4 Upang mapagkilala
mo ang katunayan tungkol sa mga bagay na itinuro
sa iyo. 5 Nagkaroon nang mga araw ni Herodes,
hari sa Judea, ng isang saserdoteng ang ngala'y
Zacarias, sa pulutong ni Abias: at ang naging asawa
niya ay isa sa mga anak na babae ni Aaron, at
ang kaniyang ngala'y Elisabet. 6 At sila'y kapuwa
matuwid sa harap ng Dios, na nagsisilakad na walang
kapintasan sa lahat ng mga utos at mga palatuntunan
ng Panginoon. 7 At wala silang anak, sapagka't baog
si Elisabet, at sila'y kapuwa may pataw ng maraming
taon. 8 Nangyari nga, na samantalang ginaganap
niya ang pagkasaserdote sa harapan ng Dios ayon sa
kapanahunan ng kaniyang pulutong, 9 Alinsunod sa
kaugalian ng tungkuling pagkasaserdote, ay naging
palad niya ang pumasok sa templo ng Panginoon
at magsunog ng kamangyan. 10 At ang buong
karamihan ng mga tao ay nagsisipanalangin sa labas
sa oras ng kamangyan. 11 At napakita sa kaniya
ang isang anghel ng Panginoon, na nakatayo sa
dakong kanan ng dambana ng kamangyan. 12 At
nagulumihanan si Zacarias, pagkakita niya sa kaniya,
at dinatnan siya ng takot. 13 Datapuwa't sinabi sa
kaniya ng anghel, Huwag kang matakot, Zacarias:
sapagka't dininig ang daing mo, at ang asawa mong
si Elisabet ay manganganak sa iyo ng isang anak
na lalake, at tatawagin mong Juan ang kaniyang
pangalan. 14 At magkakaroon ka ng ligaya at galak; at
marami ang maliligaya sa pagkapanganak sa kaniya.
15 Sapagka't siya'y magiging dakila sa paningin ng
Panginoon, at siya'y hindi iinom ng alak ni matapang
na inumin; at siya'y mapupuspos ng Espiritu Santo,
mula pa sa tiyan ng kaniyang ina. 16 At marami sa
mga anak ni Israel, ay papagbabaliking-loob niya
sa Panginoon na kanilang Dios. 17 At siya'y lalakad
sa unahan ng kaniyang mukha na may espiritu at
kapangyarihan ni Elias, upang papagbaliking-loob
ang mga puso ng mga ama sa mga anak, at ang
mga suwail ay magsilakad sa karunungan ng mga
matuwid, upang ipaglaan ang Panginoon ng isang
bayang nahahanda. 18 At sinabi ni Zacarias sa
anghel, Sa ano malalaman ko ito? sapagka't ako'y
matanda na, at ang aking asawa ay may pataw ng
maraming taon. 19 At pagsagot ng anghel ay sinabi
sa kaniya, Ako'y si Gabriel, na nananayo sa harapan
ng Dios; at ako'y sinugo upang makipagusap sa iyo,
at magdala sa iyo nitong mabubuting balita. 20 At
narito, mapipipi ka at hindi ka makapangungusap,
hanggang sa araw na mangyari ang mga bagay na
ito, sapagka't hindi ka sumampalataya sa aking mga
salita, na magaganap sa kanilang kapanahunan. 21 At
hinihintay ng bayan si Zacarias, at nanganggigilalas
sila sa kaniyang pagluluwat sa loob ng templo. 22
At nang lumabas siya, ay hindi siya makapagsalita
sa kanila: at hininagap nila na siya'y nakakita ng
isang pangitain sa templo: at siya'y nagpatuloy ng
pakikipagusap sa kanila, sa pamamagitan ng mga
hudyat, at nanatiling pipi. 23 At nangyari, na nang
maganap na ang mga araw ng kaniyang paglilingkod,
siya'y umuwi sa kaniyang bahay. 24 At pagkatapos
ng mga araw na ito ay naglihi ang kaniyang asawang
si Elisabet; at siya'y lumigpit ng limang buwan, na
nagsasabi, 25 Ganito ang ginawa ng Panginoon sa
akin sa mga araw nang ako'y tingnan niya, upang
alisin ang aking pagkaduwahagi sa gitna ng mga
tao. 26 Nang ikaanim na buwan nga'y sinugo ng
Dios ang anghel Gabriel sa isang bayan ng Galilea,
ngala'y Nazaret, 27 Sa isang dalagang magaasawa
sa isang lalake, na ang kaniyang ngala'y Jose, sa
angkan ni David; at Maria ang pangalan ng dalaga.
28 At pumasok siya sa kinaroroonan niya, at sinabi,
Magalak ka, ikaw na totoong pinakamamahal, ang
Panginoon ay sumasa iyo. 29 Datapuwa't siya'y
totoong nagulumihanan sa sabing ito, at iniisip sa
kaniyang sarili kung anong bati kaya ito. 30 At sinabi
sa kaniya ng anghel, Huwag kang matakot, Maria:
sapagka't nakasumpong ka ng biyaya sa Dios. 31 At
narito, maglilihi ka sa iyong tiyan, at manganganak
ka ng isang lalake, at tatawagin mo ang kaniyang
pangalang JESUS. 32 Siya'y magiging dakila, at
tatawaging Anak ng Kataastaasan: at sa kaniya'y
ibibigay ng Panginoong Dios ang luklukan ni David na
kaniyang ama: 33 At siya'y maghahari sa angkan ni
Jacob magpakailan man; at hindi magkakawakas ang
kaniyang kaharian. (aiōn g165) 34 At sinabi ni Maria
sa anghel, Paanong mangyayari ito, sa ako'y hindi
nakakakilala ng lalake? 35 At sumagot ang anghel, at

sinabi sa kaniya, Bababa sa iyo ang Espiritu Santo,
at lililiman ka ng kapangyarihan ng Kataastaasan:
kaya naman ang banal na bagay na ipanganganak
ay tatawaging Anak ng Dios. 36 At narito, si Elisabet
na iyong kamaganak, ay naglihi rin naman ng isang
anak na lalake sa kaniyang katandaan; at ito ang
ikaanim na buwan niya, na dati'y tinatawag na baog.
37 Sapagka't walang salitang mula sa Dios na di may
kapangyarihan. 38 At sinabi ni Maria, Narito, ang
alipin ng Panginoon; mangyari sa akin ang ayon sa
iyong salita. At iniwan siya ng anghel. 39 At nang
mga araw na ito'y nagtindig si Maria, at nagmadaling
napasa lupaing maburol, sa isang bayan ng Juda;
40 At pumasok sa bahay ni Zacarias at bumati kay
Elisabet. 41 At nangyari, pagkarinig ni Elisabet ng
bati ni Maria, ay lumukso ang sanggol sa kaniyang
tiyan; at napuspos si Elisabet ng Espiritu Santo; 42 At
sumigaw siya ng malakas na tinig, at sinabi, Pinagpala
ka sa mga babae, at pinagpala ang bunga ng iyong
tiyan. 43 At ano't nangyari sa akin, na ang ina ng
aking Panginoon ay pumarito sa akin? 44 Sapagka't
ganito, pagdating sa aking mga pakinig ng tinig ng
iyong bati, lumukso sa tuwa ang sanggol sa aking
tiyan. 45 At mapalad ang babaing sumampalataya;
sapagka't matutupad ang mga bagay na sa kaniya'y
sinabi ng Panginoon. 46 At sinabi ni Maria, Dinadakila
ng aking kaluluwa ang Panginoon, 47 At nagalak ang
aking espiritu sa Dios na aking Tagapagligtas. 48
Sapagka't nilingap niya ang kababaan ng kaniyang
alipin. Sapagka't, narito, mula ngayon ay tatawagin
akong mapalad ng lahat ng maghahalihaliling lahi. 49
Sapagka't ginawan ako ng Makapangyarihan ng mga
dakilang bagay; At banal ang kaniyang pangalan.
50 At ang kaniyang awa ay sa mga lahi't lahi. Sa
nangatatakot sa kaniya. 51 Siya'y nagpakita ng
lakas ng kaniyang bisig; Isinambulat niya ang mga
palalo sa paggunamgunam ng kanilang puso. 52
Ibinaba niya ang mga prinsipe sa mga luklukan nila,
At itinaas ang mga may mababang kalagayan. 53
Binusog niya ang nangagugutom ng mabubuting
bagay; At pinaalis niya ang mayayaman, na walang
anoman. 54 Tumulong siya sa Israel na kaniyang
alipin, Upang maalaala niya ang awa 55 (Gaya ng
sinabi niya sa ating mga magulang) Kay Abraham at
sa kaniyang binhi magpakailan man. (aiōn g165) 56
At si Maria ay natirang kasama niya na may tatlong
buwan, at umuwi sa kaniyang bahay. 57 Naganap
nga kay Elisabet ang panahon ng panganganak; at
siya'y nanganak ng isang lalake. 58 At nabalitaan
ng kaniyang mga kapitbahay at mga kamaganak, na
dinakila ng Panginoon ang kaniyang awa sa kaniya;
at sila'y nangakigalak sa kaniya. 59 At nangyari,
na nang ikawalong araw ay nagsiparoon sila upang
tuliin ang sanggol; at siya'y tatawagin sana nila
na Zacarias, ayon sa pangalan ng kaniyang ama.
60 At sumagot ang kaniyang ina at nagsabi, Hindi
gayon; kundi ang itatawag sa kaniya'y Juan. 61 At
sinabi nila sa kaniya, Wala sa iyong kamaganak na
tinatawag sa pangalang ito. 62 At hinudyatan nila
ang kaniyang ama, kung ano ang ibig niyang itawag.
63 At humingi siya ng isang sulatan at sumulat,
na sinasabi, Ang kaniyang pangalan ay Juan. At
nagsipanggilalas silang lahat. 64 At pagdaka'y nabuka
ang kaniyang bibig, at ang kaniyang dila'y nakalag, at
siya'y nagsalita, na pinupuri ang Dios. 65 At sinidlan
ng takot ang lahat ng nagsisipanahan sa palibot
nila; at nabansag ang lahat ng mga bagay na ito
sa lahat ng lupaing maburol ng Judea. 66 At lahat
ng mga nangakarinig nito ay pawang iningatan sa
kanilang puso, na sinasabi, Magiging ano nga kaya
ang batang ito? Sapagka't ang kamay ng Panginoon
ay sumasa kaniya. 67 At si Zacarias na kaniyang
ama ay napuspos ng Espiritu Santo, at nanghula,
na nagsasabi, 68 Purihin ang Panginoon, ang Dios
ng Israel; Sapagka't kaniyang dinalaw at tinubos
ang kaniyang bayan, 69 At nagtaas sa atin ng isang
sungay ng kaligtasan Sa bahay ni David na kaniyang
alipin 70 (Gaya ng sinabi niya sa pamamagitan ng
kaniyang mga banal na propeta na nagsilitaw buhat
nang unang panahon), (aiōn g165) 71 Kaligtasang
mula sa ating mga kaaway, at sa kamay ng lahat ng
nangapopoot sa atin; 72 Upang magkaawang-gawa
sa ating mga magulang, At alalahanin ang kaniyang
banal na tipan; 73 Ang sumpa na isinumpa niya kay
Abraham na ating ama, 74 Na ipagkaloob sa atin na
yamang nangaligtas sa kamay ng ating mga kaaway,
Ay paglingkuran natin siya ng walang takot, 75 Sa
kabanalan at katuwiran sa harapan niya, lahat ng ating
mga araw. 76 Oo at ikaw, sanggol, tatawagin kang
propeta ng kataastaasan; Sapagka't magpapauna ka
sa unahan ng mukha ng Panginoon, upang ihanda
ang kaniyang mga daan; 77 Upang maipakilala ang
kaligtasan sa kaniyang bayan, Sa pagkapatawad
ng kanilang mga kasalanan, 78 Dahil sa magiliw na
habag ng aming Dios, Ang pagbubukang liwayway
buhat sa kaitaasan ay dadalaw sa atin, 79 Upang

liwanagan ang nangakalugmok sa kadiliman at sa lilim
ng kamatayan; Upang itumpak ang ating mga paa sa
daan ng kapayapaan. 80 At lumaki ang sanggol, at
lumakas sa espiritu, at nasa mga ilang hanggang sa
araw ng kaniyang pagpapakita sa Israel.

2 Nangyari nga nang mga araw na yaon na lumabas
ang isang utos mula kay Augusto Cesar, na
magpatala ang buong sanglibutan. 2 Ito ang unang
talaang-mamamayan na ginawa nang si Quirinio
ay gobernador sa Siria. 3 At nagsisiparoon ang
lahat upang sila'y mangatala, bawa't isa sa kaniyang
sariling bayan. 4 At si Jose naman ay umahon mula
sa Galilea, mula sa bayan ng Nazaret, hanggang
sa Judea, sa bayan ni David, na kung tawagi'y Bet-
lehem, sapagka't siya'y sa angkan at sa lahi ni David;
5 Upang patala siya pati ni Maria, na magaasawa sa
kaniya, na kasalukuyang kagampan. 6 At nangyari,
samantalang sila'y nangaroroon, at naganap ang mga
kaarawang dapat siyang manganak. 7 At kaniyang
ipinanganak ang panganay niyang anak na lalake;
at ito'y binalot niya ng mga lampin, at inihiga sa
isang pasabsaban, sapagka't wala nang lugar para
sa kanila sa tuluyan. 8 At may mga pastor ng
tupa sa lupain ding yaon na nangasa parang, na
pinagpupuyatan sa gabi ang kanilang kawan. 9 At
tumayo sa tabi nila ang isang anghel ng Panginoon,
at ang kaluwalhatian ng Panginoon ay nagliwanag sa
palibot nila: at sila'y totoong nangatakot. 10 At sinabi
sa kanila ng anghel, Huwag kayong mangatakot;
sapagka't narito, dinadalhan ko kayo ng mabubuting
balita ng malaking kagalakan, na siyang sasa buong
bayan: 11 Sapagka't ipinanganak sa inyo ngayon
sa bayan ni David ang isang Tagapagligtas, na siya
ang Cristo ang Panginoon. 12 At ito ang sa inyo'y
magiging pinakatanda: Masusumpungan ninyo ang
isang sanggol na nababalot ng lampin, at nakahiga
sa isang pasabsaban. 13 At biglang nakisama sa
anghel ang isang karamihang hukbo ng langit, na
nangagpupuri sa Dios, at nangagsasabi: 14 Luwalhati
sa Dios sa kataastaasan, At sa lupa'y kapayapaan sa
mga taong kinalulugdan niya. 15 At nangyari nang
lisanin sila ng mga anghel at nangapasa langit, ang
mga pastor ay nangagsangusapan. Magsiparoon
nga tayo ngayon hanggang sa Bet-lehem, at tingnan
natin itong nangyari, na ipinagbigay alam sa atin ng
Panginoon. 16 At sila'y dalidaling nagsiparoon at
nasumpungan kapuwa si Maria at si Jose, at ang
sanggol na nakahiga sa pasabsaban. 17 At nang
makita nila yaon, ay inihayag nila ang mga sinabi
sa kanila tungkol sa sanggol na ito. 18 At lahat
ng nangakarinig nito ay nangagtaka sa mga bagay
na sinabi sa kanila ng mga pastor. 19 Datapuwa't
iningatan ni Maria ang lahat ng mga pananalitang
ito, na pinagbulaybulay sa kaniyang puso. 20 At
nangagbalik ang mga pastor, na niluluwalhati at
pinupuri ang Dios dahil sa lahat ng mga bagay na
kanilang nangarinig at nangakita, ayon sa sinabi
sa kanila. 21 At nang makaraan ang walong araw
upang tuliin siya, ay tinawag na JESUS ang kaniyang
pangalan, na siyang itinawag ng anghel bago siya
ipinaglihi sa tiyan. 22 At nang maganap na ang mga
araw na kanilang paglilinis alinsunod sa kautusan ni
Moises, ay kanilang dinala siya sa Jerusalem, upang
iharap siya sa Panginoon 23 (Ayon sa nasusulat
sa kautusan ng Panginoon, Ang bawa't lalaking
nagbubukas ng bahay-bata ay tatawaging banal
sa Panginoon), 24 At upang maghandog ng hain
alinsunod sa sinasabi sa kautusan ng Panginoon,
Dalawang batobato, o dalawang inakay ng kalapati.
25 At narito, may isang lalake sa Jerusalem, na
nagngangalang Simeon; at ang lalaking ito'y matuwid
at masipag sa kabanalan, na nag-aantay ng kaaliwan
ng Israel: at sumasa kaniya ang Espiritu Santo. 26 At
ipinahayag sa kaniya ng Espiritu Santo, na di niya
makikita ang kamatayan, hanggang sa makita muna
niya ang Cristo ng Panginoon. 27 At siya'y napasa
templo sa Espiritu: at nang ipasok sa templo ang
sanggol na si Jesus ng kaniyang mga magulang,
upang sa kaniya'y magawa nila ang nauukol alinsunod
sa kaugalian ng kautusan, 28 Ay tinanggap nga niya
siya sa kaniyang mga bisig, at pinuri ang Dios, at
nagsabi, 29 Ngayo'y papanawin mo, Panginoon, ang
iyong alipin, Ayon sa iyong salita, sa kapayapaan,
30 Sapagka't nakita ng aking mga mata ang iyong
pagliligtas, 31 Na iyong inihanda sa unahan ng mukha
ng lahat ng mga tao; 32 Isang ilaw upang ipahayag
sa mga Gentil, At ang kaluwalhatian ng iyong bayang
Israel. 33 At ang kaniyang ama at ang kaniyang ina ay
nagsisipanggilalas sa mga bagay na sinasabi tungkol
sa kaniya; 34 At sila'y pinagpala ni Simeon, at sinabi
sa kaniyang inang si Maria, Narito, ito ay itinalaga
sa ikararapa at sa ikatitindig ng marami sa Israel; at
pinakatandang tudlaan ng pagsalangsang: 35 Oo at
paglalampasanan ng isang tabak ang iyong sariling
kaluluwa; upang mangahayag ang mga pagiisip ng
maraming puso. 36 At naroroon din naman si Ana, na

isang propetisa, anak na babae ni Fanuel, sa angkan
ni Aser, (siya'y lubhang matanda na, at may pitong
taong nakisama sa kaniyang asawa mula sa kaniyang
kadalagahan, 37 At siya'y bao nang walongpu't
apat na taon), na hindi humihiwalay sa templo, at
sumasamba sa gabi at araw sa pamamagitan ng
mga pagaayuno at mga pagdaing. 38 At pagdating
niya sa oras ding yaon, siya'y nagpasalamat sa
Dios, at nagsalita ng tungkol sa sanggol sa lahat ng
nagsisipaghintay ng katubusan sa Jerusalem. 39 At
nang maganap na nila ang lahat ng mga bagay na
alinsunod sa kautusan ng Panginoon, ay nangagbalik
sila sa Galilea, sa kanilang sariling bayang Nazaret.
40 At lumalaki ang bata, at lumalakas, at napupuspos
ng karunungan: at sumasa kaniya ang biyaya ng Dios.
41 At nagsisiparoon taon-taon ang kaniyang mga
magulang sa Jerusalem sa kapistahan ng paskua.
42 At nang siya'y may labindalawang taon na, ay
nagsiahon sila ayon sa kaugalian ng kapistahan;
43 At nang kanilang maganap na ang mga araw,
sa pagbalik nila, ay naiwan ang batang si Jesus
sa Jerusalem; at di nalalaman ng kaniyang mga
magulang; 44 Nguni't sa pagaakala nilang siya'y
nasa kasamahan, ay nagsiyaon sila nang isang
araw na paglalakbay; at hinahanap nila siya sa mga
kamaganak at mga kakilala; 45 At nang di nila siya
matagpuan, ay nagsipagbalik sila sa Jerusalem, na
hinahanap siya. 46 At nangyari, na nang makaraan
ang tatlong araw, ay nangatagpuan nila siya sa
templo, na nakaupo sa gitna ng mga guro, na sila'y
pinakikinggan, at sila'y tinatanong: 47 At ang lahat ng
sa kaniya'y nangakakarinig ay nagsisipanggilalas sa
kaniyang katalinuhan at sa kaniyang mga sagot. 48
At nang siya'y mangakita nila, ay nangagtaka sila; at
sinabi sa kaniya ng kaniyang ina, Anak, bakit ginawa
mo sa amin ang ganyan? narito, ang iyong ama
at ako na hinahanap kang may hapis. 49 At sinabi
niya sa kanila, Bakit ninyo ako hinahanap? di baga
talastas ninyo na dapat akong maglumagak sa bahay
ng aking Ama. 50 At di nila naunawa ang pananalitang
sa kanila'y sinabi. 51 At lumusong siyang kasama
nila, at napasa Nazaret; at napasakop sa kanila: at
iniingatan ng kaniyang ina sa kaniyang puso ang lahat
ng mga pananalitang ito. 52 At lumalaki si Jesus sa
karunungan at sa pangangatawan, at sa pagbibigay
lugod sa Dios at sa mga tao.

3 Nang ikalabinglimang taon nga ng paghahari ni
Tiberio Cesar, na noo'y gobernador sa Judea si
Poncio Pilato, at tetrarka sa Galilea si Herodes, at ang
kaniyang kapatid na si Felipe ay tetrarka sa lalawigan
ng Iturea at Traconite, at si Lisanias ay tetrarka
sa Abilinia, 2 Nang kasalukuyang mga pangulong
saserdote si Anas at si Caifas, ay dumating ang
salita ng Dios kay Juan, anak ni Zacarias, sa ilang.
3 At siya'y napasa buong lupain sa palibotlibot ng
Jordan, na ipinangangaral ang bautismo ng pagsisisi
sa ikapagpapatawad ng mga kasalanan; 4 Gaya ng
nasusulat sa aklat ng salita ng propeta Isaias, Ang
tinig ng isang sumisigaw sa ilang, Ihanda ninyo ang
daan ng Panginoon, Tuwirin ninyo ang kaniyang mga
landas. 5 Lahat ng libis ay tatambakan, At pababain
ang bawa't bundok at burol; At ang liko ay matutuwid,
At ang mga daang bakobako ay mangapapatag;
6 At makikita ng lahat ng laman ang pagliligtas
ng Dios. 7 Sinasabi nga niya sa mga karamihang
nagsisilabas upang mangagpabautismo sa kaniya,
Kayong lahi ng mga ulupong, sino ang sa inyo'y
nagudyok upang tumakas sa galit na darating? 8 Kayo
nga'y mangagbunga ng karapatdapat sa pagsisisi, at
huwag mangagpasimulang mangagsabi sa inyong
sarili, Si Abraham ang siya naming ama; sapagka't
sinasabi ko sa inyo, na makapagpapabangon ang
Dios ng mga anak ni Abraham maging sa mga
batong ito. 9 At ngayon pa'y nakalagay na ang
palakol sa ugat ng mga punong kahoy: ang bawa't
punong kahoy nga na di nagbubunga ng mabuti ay
pinuputol, at inihahagis sa apoy. 10 At tinanong siya
ng karamihan, na nangagsasabi, Ano ngang dapat
namin gawin? 11 At sinagot niya at sinabi sa kanila,
Ang may dalawang tunika ay magbahagi sa wala;
at ang may pagkain ay gayon din ang gawin. 12 At
dumating naman ang mga maniningil ng buwis upang
mangagpabautismo, at sinabi nila sa kaniya, Guro,
anong dapat naming gawin? 13 At sinabi niya sa kanila,
Huwag na kayong sumingil pa ng higit kay sa utos sa
inyo. 14 At tinanong naman siya ng mga kawal, na
nangagsasabi, At kami, anong dapat naming gawin?
At sa kanila'y sinabi niya, Huwag kayong kumuhang
may karahasan sa kanino man, ni mangagparatang;
at mangagkasiya kayo sa bayad sa inyo. 15 At
samantalang ang mga tao'y nagsisipaghintay at
pinagbubulaybulay ng lahat sa kanilang puso ang
tungkol kay Juan, kung siya kaya ang Cristo; 16
Ay sumagot si Juan na sinasabi sa kanilang lahat,
Katotohanang binabautismuhan ko kayo ng tubig;
datapuwa't dumarating ang lalong makapangyarihan

kay sa akin; ako'y hindi karapatdapat magkalag
ng panali ng kaniyang mga pangyapak: kayo'y
babautismuhan niya sa Espiritu Santo at sa apoy: 17
Nasa kaniyang kamay ang kaniyang kalaykay, upang
linising lubos ang kaniyang giikan, at tipunin ang trigo
sa kaniyang bangan; datapuwa't susunugin niya ang
dayami sa apoy na hindi mapapatay. 18 Sa mga
iba pang maraming pangaral ay ipinangangaral nga
niya sa bayan ang mabuting balita; 19 Datapuwa't si
Herodes na tetrarka, palibhasa'y pinagwikaan niya
dahil kay Herodias, na asawa ng kaniyang kapatid, at
dahil sa lahat ng masasamang bagay na ginawa ni
Herodes, 20 Ay naparagdag naman ito sa lahat, na
kinulong niya si Juan sa bilangguan. 21 Nangyari nga,
nang mabautismuhan ang buong bayan, na si Jesus
ay binautismuhan naman, at nang nananalangin, ay
nabuksan ang langit, 22 At bumaba sa kaniya ang
Espiritu Santo na may anyong katawan, tulad sa
isang kalapati, at nanggaling ang isang tinig sa langit,
Ikaw ang sinisinta kong Anak; sa iyo ako lubos na
nalulugod. 23 At si Jesus din, nang magpasimula
siyang magturo ay may gulang na tatlongpung taon,
na anak (ayon sa sinasapantaha) ni Jose, ni Eli, 24
Ni Matat, ni Levi, ni Melqui, ni Jane, ni Jose, 25 Ni
Matatias, ni Amos, ni Nahum, ni Esli, ni Nage, 26 Ni
Maat, ni Matatias, ni Semei, ni Jose, ni Juda, 27 Ni
Joana, ni Resa, ni Zorobabel, ni Seatiel, ni Neri, 28
Ni Melqui, ni Adi, ni Cosam, ni Elmodam, ni Er, 29
Ni Jesus, ni Eliezer, ni Jorim, ni Mata, ni Levi, 30 Ni
Simeon, ni Juda, ni Jose, ni Jonan, ni Eliaquim, 31 Ni
Melea, ni Mena, ni Matata, ni Natan, ni David, 32 Ni
Jesse, ni Obed, ni Booz, ni Salmon, ni Naason, 33 Ni
Aminadab, ni Aram, ni Esrom, ni Fares, ni Juda, 34
Ni Jacob, ni Isaac, ni Abraham, ni Tare, ni Nacor, 35
Ni Serug, ni Regan, ni Paleg, ni Heber, ni Selah, 36
Ni Cainan, ni Arfaxjad, ni Sem, ni Noe, ni Lamec, 37
Ni Matusalem, ni Enoc, ni Jared, ni Mahalaleel, ni
Cainan, 38 Ni Enos, ni Set, ni Adam, ng Dios.

4 At si Jesus, na puspos ng Espiritu Santo ay
bumalik mula sa Jordan at inihatid ng Espiritu sa
ilang, 2 Sa loob ng apat na pung araw na tinutukso
ng diablo. At hindi siya kumain ng anoman nang mga
araw na yaon; at nang maganap ang mga yaon ay
nagutom siya. 3 At sinabi sa kaniya ng diablo, Kung
ikaw ang Anak ng Dios, ipag-utos mo na ang batong
ito ay maging tinapay. 4 At sinagot siya ni Jesus,
Nasusulat, Hindi sa tinapay lamang mabubuhay ang
tao. 5 At iniakyat pa siya niya, at ipinakita sa kaniya
sa sandaling panahon ang lahat ng mga kaharian
sa sanglibutan. 6 At sinabi sa kaniya ng diablo, Sa
iyo'y ibibigay ko ang lahat ng kapamahalaang ito, at
ang kaluwalhatian nila: sapagka't ito'y naibigay na sa
akin; at ibibigay ko kung kanino ko ibig. 7 Kaya nga
kung sasamba ka sa harapan ko, ay magiging iyong
lahat. 8 At si Jesus ay sumagot at sinabi sa kaniya,
Nasusulat, Sa Panginoon mong Dios sasamba ka, at
siya lamang ang iyong paglilingkuran. 9 At dinala
niya siya sa Jerusalem, at inilagay siya sa taluktok
ng templo, at sinabi sa kaniya, Kung ikaw ay Anak
ng Dios, ay magpatihulog ka mula rito hanggang sa
ibaba: 10 Sapagka't nasusulat, Siya'y magbibilin sa
kaniyang mga anghel tungkol sa iyo, upang ikaw ay
ingatan: 11 At, Aalalayan ka nila ng kanilang mga
kamay, Baka matisod ka ng iyong paa sa isang bato.
12 At pagsagot ni Jesus ay sinabi sa kaniya, Nasasabi,
Huwag mong tutuksuhin ang Panginoon mong Dios.
13 At nang matapos ng diablo ang lahat ng pagtukso,
ay hiniwalayan siya niya ng ilang panahon. 14 At
bumalik si Jesus sa Galilea sa kapangyarihan ng
Espiritu: at kumalat ang kabantugan tungkol sa kaniya
sa palibot ng buong lupain. 15 At nagtuturo siya sa
mga sinagoga nila, na niluluwalhati ng lahat. 16 At
siya'y napasa Nazaret na kaniyang nilakhan: at ayon
sa kaniyang kaugalian, siya'y pumasok sa sinagoga
nang araw ng sabbath, at nagtindig upang bumasa.
17 At ibinigay sa kaniya ang aklat ng propeta Isaias.
At binuklat niya ang aklat, na nasumpungan niya
ang dakong kinasusulatan, 18 Sumasa akin ang
Espiritu ng Panginoon, Sapagka't ako'y pinahiran
niya upang ipangaral ang mabubuting balita sa mga
dukha: Ako'y sinugo niya upang itanyag sa mga bihag
ang pagkaligtas, At sa mga bulag ang pagkakita,
Upang bigyan ng kalayaan ang nangaaapi, 19 Upang
itanyag ang kaayaayang taon ng Panginoon. 20 At
binalumbon niya ang aklat, at isinauli sa naglilingkod,
at naupo: at ang mga mata ng lahat ng nangasa
sinagoga ay nangakatitig sa kaniya. 21 At siya'y
nagpasimulang magsabi sa kanila, Ngayo'y naganap
ang kasulatang ito sa inyong mga pakinig. 22 At siya'y
pinatotohanan ng lahat, at nangagtataka sa mga salita
ng biyaya na lumalabas sa kaniyang bibig: at sinabi
nila, Hindi baga ito ang anak ni Jose? 23 At sinabi
niya sa kanila, Walang salang sasabihin ninyo sa
akin itong talinghaga, Manggagamot, gamutin mo ang
iyong sarili: ang anomang aming narinig na ginawa
sa Capernaum, ay gawin mo naman dito sa iyong

lupain. 24 At sinabi niya, Katotohanang sinasabi ko
sa inyo, Walang propetang kinalulugdan sa kaniyang
tinubuang lupa. 25 Datapuwa't katotohanang sinasabi
ko sa inyo, Maraming mga baong babai sa Israel nang
mga araw ni Elias, nang sarhan ang langit sa loob
ng tatlong taon at anim na buwan, noong datnan ng
malaking kagutom ang buong sangkalupaan; 26 At sa
kanino man sa kanila ay hindi sinugo si Elias, kundi
sa Sarepta sa lupa ng Sidon, sa isang babaing bao.
27 At maraming ketongin sa Israel nang panahon ni
Eliseo na propeta; at sinoman sa kanila'y hindi nilinis,
kundi lamang si Naaman na Siro. 28 At nangapuspos
ng galit ang lahat ng nangasa sinagoga, sa pagkarinig
nila ng mga bagay na ito; 29 At sila'y nagsitindig,
at ipinagtabuyan siya sa labas ng bayan at dinala
siya hanggang sa ibabaw ng taluktok ng gulod na
kinatatayuan ng kanilang bayan, upang siya'y maibulid
nila ng patiwarik. 30 Datapuwa't pagdaraan niya sa
gitna nila, ay yumaon ng kaniyang lakad. 31 At siya'y
bumaba sa Capernaum, na isang bayan ng Galilea.
At sila'y tinuruan niya sa araw ng sabbath: 32 At
nangagtaka sila sa kaniyang aral, sapagka't may
kapamahalaan ang kaniyang salita. 33 At sa sinagoga
ay may isang lalake na may espiritu ng karumaldumal
na demonio; at siya'y sumigaw ng malakas na tinig,
34 Ah! anong mayroon kami sa iyo, Jesus, ikaw na
Nazareno? naparito ka baga upang kami'y iyong
puksain? nakikilala ko ikaw kung sino ka, ang Banal
ng Dios. 35 At sinaway siya ni Jesus, na sinasabi,
Tumahimik ka, at lumabas ka sa kaniya. At nang
siya'y mailugmok ng demonio sa gitna, ay lumabas
siya sa kaniya, na hindi siya sinaktan. 36 At silang
lahat ay nangagtaka at nagsalitaan ang isa't isa, na
nangagsasabi, Anong salita kaya ito? sapagka't siya
na may kapamahalaan at kapangyarihan ay naguutos
sa mga karumaldumal na espiritu, at nagsisilabas sila.
37 At kumakalat ang alingawngaw tungkol sa kaniya
sa lahat ng dako sa palibotlibot ng lupaing yaon. 38
At siya'y nagtindig sa sinagoga, at pumasok sa bahay
ni Simon. At nilalagnat na mainam ang biyanang
babae ni Simon, at siya'y kanilang ipinamanhik sa
kaniya. 39 At tinunghan niya siya, at sinaway ang
lagnat; at inibsan siya: at siya'y nagtindig pagdaka
at naglingkod sa kanila. 40 At nang lumulubog na
ang araw, ang lahat na may mga sakit ng sarisaring
karamdaman ay dinala sa kaniya; at ipinatong niya
ang kaniyang mga kamay sa bawa't isa sa kanila, at
sila'y pinagaling. 41 At nagsilabas din sa marami ang
mga demonio na nagsisisigaw, na nagsasabi, Ikaw
ang anak ng Dios. At sinasaway sila, na di niya sila
tinutulutang mangagsalita, sapagka't naalaman nilang
siya ang Cristo. 42 At nang araw na, ay lumabas siya
at naparoon sa isang ilang na dako: at hinahanap
siya ng mga karamihan, at nagsiparoon sa kaniya,
at pinagpipilitang pigilin siya, upang huwag siyang
humiwalay sa kanila. 43 Datapuwa't sinabi niya sa
kanila, Dapat namang ipangaral ko sa mga ibang
bayan ang mabubuting balita ng kaharian ng Dios:
sapagka't sa ganito ay sinugo ako. 44 At siya'y
nangangaral sa mga sinagoga ng Galilea.

5 Nangyari nga, na samantalang siya'y sinisiksik
ng karamihan na pinakikinggan ang salita ng
Dios, na siya'y nakatayo sa tabi ng dagatdagatan ng
Genezaret; 2 At nakakita siya ng dalawang daong na
nasa tabi ng dagatdagatan: datapuwa't nagsilunsad sa
mga yaon ang mga mamamalakaya, at hinuhugasan
ang kanilang mga lambat. 3 At lumulan siya sa isa sa
mga daong, na kay Simon, at ipinamanhik niya dito
na ilayo ng kaunti sa lupa. At siya'y naupo at nagturo
sa mga karamihan buhat sa daong. 4 At pagtigil niya
ng pagsasalita, ay sinabi niya kay Simon, Pumaroon
ka sa laot, at ihulog ninyo ang inyong mga lambat
upang mamalakaya. 5 At sumagot si Simon at sinabi,
Guro, sa buong magdamag ay nagsipagpagal kami,
at wala kaming nahuli: datapuwa't sa iyong salita ay
ihuhulog ko ang mga lambat. 6 At nang magawa
nila ito, ay nakahuli sila ng lubhang maraming isda;
at nagkampupunit ang kanilang mga lambat; 7 At
kinawayan nila ang mga kasamahan sa isang daong
upang magsilapit at sila'y tulungan. At sila'y nagsilapit
at nangapuno ang dalawang daong, ano pa't sila'y
nagpasimulang lulubog. 8 Datapuwa't nang makita ni
Simon Pedro, ay nagpatirapa sa mga tuhod ni Jesus,
na nagsasabi, Lumayo ka sa akin; sapagka't ako'y
taong makasalanan, Oh Panginoon. 9 Sapagka't siya
at ang lahat ng kasama niya ay nagsipanggilalas,
dahil sa karamihan ng mga isdang kanilang nangahuli:
10 At gayon din si Santiago at si Juan, mga anak
ni Zebedeo, na mga kasama ni Simon. At sinabi
ni Jesus kay Simon, Huwag kang matakot; mula
ngayon ay mamamalakaya ka ng mga tao. 11 At nang
maisadsad na nila sa lupa ang kanilang mga daong,
ay iniwan nila ang lahat, at nagsisunod sa kaniya.
12 At nangyari, samantalang siya'y nasa isa sa mga
bayan, narito, may isang lalake na lipos ng ketong: at
nang makita niya si Jesus, ay nagpatirapa siya, at

namanhik sa kaniya, na sinasabi, Panginoon, kung
ibig mo, ay maaaring linisin mo ako. 13 At iniunat niya
ang kaniyang kamay at siya'y hinipo, na sinasabi, Ibig
ko; luminis ka. At pagdaka'y nilisan siya ng ketong. 14
At ipinagbilin niya sa kaniya na huwag sabihin kanino
man: kundi yumaon ka ng iyong lakad, at pakita ka
sa saserdote, at maghandog ka sa pagkalinis sa iyo,
alinsunod sa iniutos ni Moises, na pinakapatotoo sa
kanila. 15 Datapuwa't lalo nang kumakalat ang balita
tungkol sa kaniya: at nangagkatipon ang lubhang
maraming tao upang makinig, at upang pagalingin
sa kanilang mga sakit. 16 Datapuwa't siya'y lumigpit
sa mga ilang, at nananalangin. 17 At nangyari nang
isa sa mga araw na yaon, na siya'y nagtuturo; at
may nangakaupo doong mga Fariseo at mga guro sa
kautusan, na nagsipanggaling sa bawa't nayon ng
Galilea at Judea at Jerusalem: at ang kapangyarihan
ng Panginoon ay sumasa kaniya upang magpagaling.
18 At narito, dinala ng mga tao na nasa isang higaan
ang isang lalaking lumpo: at pinagpipilitan niyang
maipasok siya, at ilagay siya sa harap nila. 19 At
sa hindi pagkasumpong ng mapagpapasukan, dahil
sa karamihan, ay nagsiakyat sila sa bubungan ng
bahay, at siya'y inihugos mula sa butas ng bubungan
pati ng kaniyang higaan, sa gitna, sa harapan ni
Jesus. 20 At pagkakita sa kanilang pananampalataya,
ay kaniyang sinabi, Lalake, ipinatatawad sa iyo ang
iyong mga kasalanan. 21 At ang mga eskriba at mga
Fariseo ay nangagpasimulang mangagkatuwiranan,
na nangagsasabi, Sino ito na nagsasalita ng mga
kapusungan? Sino ang makapagpapatawad ng mga
kasalanan, kundi ang Dios lamang? 22 Datapuwa't si
Jesus, na nakatatanto ng kanilang mga iniisip, ay
sumagot at sinabi sa kanila, Bakit pinagbubulaybulay
ninyo sa inyong mga puso? 23 Alin baga ang lalong
magaang sabihin, Ipinatatawad sa iyo ang iyong
mga kasalanan; o sabihin, Magtindig ka at lumakad
ka? 24 Datapuwa't upang maalaman ninyo na ang
Anak ng tao ay may kapamahalaan sa lupa na
magpatawad ng mga kasalanan (sinabi niya sa
lumpo), Sa iyo ko sinasabi, Magtindig ka, at buhatin
mo ang iyong higaan, at umuwi ka sa bahay mo. 25
At pagdaka'y nagtindig siya sa harap nila, at binuhat
ang kaniyang hinigan, at napasa kaniyang bahay, na
niluluwalhati ang Dios. 26 At nagsipanggilalas ang
lahat at niluwalhati nila ang Dios; at nangapuspos sila
ng takot, na nangagsasabi, Nakakita kami ngayon
ng mga bagay na katakataka. 27 At pagkatapos
ng mga bagay na ito, siya'y umalis, at nakita ang
isang maniningil ng buwis, na nagngangalang Levi,
na nakaupo sa paningilan ng buwis, at sinabi sa
kaniya, Sumunod ka sa akin. 28 At iniwan niya
ang lahat at nagtindig at sumunod sa kaniya. 29 At
siya'y ipinagpiging ng malaki ni Levi sa kaniyang
bahay: at lubhang maraming maniningil ng buwis
at mga iba pa na nangakasalo nila sa dulang.
30 At nangagbulongbulungan ang mga Fariseo at
ang kanilang mga eskriba laban sa kaniyang mga
alagad, na nangagsasabi, Bakit kayo'y nagsisikain at
nagsisiinom na kasalo ng mga maniningil ng buwis
at ng mga makasalanan? 31 At pagsagot ni Jesus
ay sinabi sa kanila, Ang mga walang sakit ay hindi
nangangailangan ng manggagamot; kundi ang mga
may sakit. 32 Hindi ako pumarito upang tawagin
ang mga matuwid, kundi ang mga makasalanan
sa pagsisisi. 33 At sinabi nila sa kaniya, Ang mga
alagad ni Juan ay nangagaayunong madalas, at
nagsisigawa ng mga pagdaing; gayon din ang mga
alagad ng mga Fariseo; datapuwa't ang mga iyo'y
nagsisikain at nagsisiinom. 34 At sinabi ni Jesus sa
kanila, Mangyayari bagang papagayunuhin ninyo ang
mga abay sa kasalan samantalang ang kasintahang
lalake ay kasama nila? 35 Datapuwa't darating ang
mga araw; at pagka inalis sa kanila ang kasintahang
lalake, kung magkagayo'y mangagaayuno sila sa
mga araw na yaon. 36 At sinalita rin naman niya sa
kanila ang isang talinghaga: Walang taong pumilas sa
bagong damit at itinagpi sa damit na luma; sa ibang
paraa'y sisirain ang bago, at sa luma naman ay hindi
bagay ang tagping mula sa bago. 37 At walang taong
nagsisilid ng alak na bago sa mga balat na luma;
sa ibang paraa'y papuputukin ng alak na bago ang
mga balat, at mabububo, masisira ang mga balat. 38
Kundi dapat isilid ang alak na bago sa mga bagong
balat. 39 At walang taong nakainom ng alak na laon,
ay iibig sa alak na bago; sapagka't sasabihin niya,
Mabuti ang laon.

6 Nangyari nga nang dumaraan siya sa mga trigohan
nang isang sabbath, ay kumitil ng mga uhay ang
mga alagad niya, at kinakain pagkaligis sa kanilang
mga kamay. 2 Datapuwa't sinabi ng ilan sa mga
Fariseo, Bakit ginagawa ninyo ang di matuwid gawin
sa araw ng sabbath? 3 At pagsagot sa kanila ni
Jesus ay sinabi, Hindi baga nabasa ninyo ang ginawa
ni David, nang siya'y magutom, siya, at ang mga
kasamahan niya; 4 Kung paanong siya'y pumasok sa

bahay ng Dios, at kumain ng mga tinapay na handog,
at binigyan pati ang kaniyang mga kasamahan; na
hindi naaayon sa kautusan na kanin ninoman kundi
ng mga saserdote lamang? 5 At sinabi niya sa kanila,
Ang Anak ng tao ay panginoon ng sabbath. 6 At
nangyari nang ibang sabbath, na siya'y pumasok sa
sinagoga at nagturo: at doo'y may isang lalake, at
tuyo ang kaniyang kanang kamay. 7 At inaabangan
siya ng mga eskriba at ng mga Fariseo, kung siya'y
magpapagaling sa sabbath; upang makasumpong
sila ng paraan na siya'y maisakdal. 8 Datapuwa't
nalalaman niya ang kanilang mga kaisipan; at sinabi
niya sa lalake na tuyo ang kamay, Magtindig ka at
tumayo ka sa gitna. At siya'y nagtindig at tumayo. 9
At sinabi sa kanila ni Jesus, Itinatanong ko sa inyo,
Matuwid bagang gumawa ng magaling, o gumawa ng
masama kung sabbath? magligtas ng isang buhay o
pumuksa? 10 At minamasdan niya silang lahat sa
palibotlibot, at sinabi sa kaniya, Iunat mo ang iyong
kamay. At ginawa niyang gayon; at gumaling ang
kaniyang kamay. 11 Datapuwa't sila'y nangapuno ng
galit; at nangagsangusapan, kung ano ang kanilang
magagawang laban kay Jesus. 12 At nangyari nang
mga araw na ito, na siya'y napasa bundok upang
manalangin; at sa buong magdamag ay nanatili siya
sa pananalangin sa Dios. 13 At nang araw na, ay
tinawag niya ang kaniyang mga alagad; at siya'y
humirang ng labingdalawa sa kanila, na tinawag
naman niyang mga apostol: 14 Si Simon, na tinawag
naman niyang Pedro, at si Andres na kaniyang
kapatid, at si Santiago at si Juan, at si Felipe at
si Bartolome. 15 At si Mateo at si Tomas, at si
Santiago anak ni Alfeo, at si Simon, na tinatawag na
Masikap, 16 At si Judas na anak ni Santiago, at si
Judas Iscariote na naging lilo; 17 At bumaba siya
na kasama nila, at tumigil sa isang patag na dako,
at ang lubhang marami sa mga alagad niya, at ang
lubhang malaking bilang ng mga tao mula sa buong
Judea at sa Jerusalem, at sa pangpangin ng dagat ng
Tiro at Sidon, na nangagsidalo upang magsipakinig
sa kaniya, at upang pagalingin sa kanilang mga
sakit; 18 Ang mga pinahihirapan ng mga espiritung
karumaldumal ay pinagagaling. 19 At pinagpipilitan
ng buong karamihan na siya'y mahipo; sapagka't
lumalabas sa kaniya ang makapangyarihang bisa,
at nagpapagaling sa lahat. 20 At itiningin niya ang
kaniyang mga mata sa kaniyang mga alagad, at
sinabi, Mapapalad kayong mga dukha: sapagka't
inyo ang kaharian ng Dios. 21 Mapapalad kayong
nangagugutom ngayon: sapagka't kayo'y bubusugin.
Mapapalad kayong nagsisitangis ngayon: sapagka't
kayo'y magsisitawa. 22 Mapapalad kayo kung kayo'y
kapootan ng mga tao, at kung kayo'y ihiwalay nila, at
kayo'y alimurahin, at itakuwil ang inyong pangalan na
tila masasama, dahil sa Anak ng tao. 23 Mangagalak
kayo sa araw na yaon, at magsilukso kayo sa
kagalakan; sapagka't narito, ang ganti sa inyo'y
malaki sa langit; sapagka't sa gayon ding paraan
ang ginawa ng kanilang mga magulang sa mga
propeta. 24 Datapuwa't sa aba ninyong mayayaman!
sapagka't tinanggap na ninyo ang inyong kaaliwan.
25 Sa aba ninyo mga busog ngayon! sapagka't kayo'y
mangagugutom. Sa aba ninyong nagsisitawa ngayon!
sapagka't kayo'y magsisitaghoy at magsisitangis.
26 Sa aba ninyo, pagka ang lahat ng mga tao ay
mangagsalita ng magaling tungkol sa inyo! sapagka't
sa gayon ding paraan ang ginawa ng kanilang mga
magulang sa mga bulaang propeta. 27 Datapuwa't
sinasabi ko sa inyong nangakikinig, Ibigin ninyo ang
inyong mga kaaway, gawan ninyo ng mabuti ang
nangapopoot sa inyo, 28 Pagpalain ninyo ang sa
inyo'y sumusumpa at ipanalangin ninyo ang sa inyo'y
lumalait. 29 Sa sumampal sa iyo sa isang pisngi,
iharap mo naman ang kabila; at ang sa iyo'y magalis
ng iyong balabal, huwag mong itanggi pati ng iyong
tunika. 30 Bigyan mo ang bawa't sa iyo'y humihingi; at
sa kumuha ng pag-aari mo, ay huwag mong hinging
muli. 31 At kung ano ang ibig ninyong sa inyo'y
gawin ng mga tao, gayon din ang gawin ninyo sa
kanila. 32 At kung kayo'y magsiibig sa mga nagsisiibig
sa inyo, anong pasasalamat ang inyong kakamtin?
sapagka't ang mga makasalanan man ay nagsisiibig
sa nagsisiibig sa kanila. 33 At kung magsigawa
kayo ng mabuti sa nagsisigawa sa inyo ng mabuti,
anong pasasalamat ang inyong kakamtin? sapagka't
ganito rin ang ginagawa ng mga makasalanan. 34 At
kung kayo'y mangagpahiram doon sa mga inaasahan
ninyong may tatanggapin, anong pasasalamat ang
inyong kakamtin? ang mga makasalanan man ay
nangagpapahiram sa mga makasalanan, upang
muling magsitanggap ng gayon din. 35 Datapuwa't
ibigin ninyo ang inyong mga kaaway at gawan ninyo
sila ng mabuti, at mangagpahiram kayo, na kailan
man ay huwag mawawalan ng pagasa; at malaki ang
sa inyo'y magiging ganti, at kayo'y magiging mga
anak ng Kataastaasan: sapagka't siya'y magandang-

loob sa mga walang turing at sa masasama. 36
Magmaawain kayo, gaya naman ng inyong Ama na
maawain. 37 At huwag kayong mangagsihatol, at hindi
kayo hahatulan: at huwag kayong mangagparusa,
at hindi kayo parurusahan: mangagpalaya kayo, at
kayo'y palalayain: 38 Mangagbigay kayo, at kayo'y
bibigyan; takal na mabuti, pikpik, liglig, at umaapaw,
ay ibibigay nila sa inyong kandungan. Sapagka't
sa panukat na inyong isukat ay doon kayo muling
susukatin. 39 At sinabi naman niya sa kanila ang
isang talinghaga: Mangyayari bagang umakay ang
bulag sa bulag? di baga sila mangabubulid kapuwa
sa hukay? 40 Hindi higit ang alagad sa kaniyang guro:
datapuwa't ang bawa't isa, pagka naging sakdal,
ay nagiging katulad ng kaniyang guro. 41 At bakit
mo tinitingnan ang puwing na nasa mata ng iyong
kapatid, datapuwa't hindi mo pinupuna ang tahilan na
nasa iyong sariling mata? 42 O paanong masasabi
mo sa iyong kapatid, Kapatid, pabayaan mong alisin
ko ang puwing na nasa iyong mata, kundi mo nakikita
ang tahilan na nasa iyong sariling mata? Ikaw na
mapagpaimbabaw, alisin mo muna ang tahilan na
nasa iyong sariling mata, kung magkagayo'y makikita
mong malinaw ang pagaalis ng puwing na nasa mata
ng iyong kapatid. 43 Sapagka't walang mabuting
punong kahoy na nagbubunga ng masama; at wala
rin naman masamang punong kahoy na nagbubunga
ng mabuti. 44 Sapagka't bawa't punong kahoy ay
nakikilala sa kaniyang sariling bunga. Sapagka't ang
mga tao ay di nangakapuputi ng mga igos sa mga
dawag, at di nangakapuputi ng ubas sa mga tinikan.
45 Ang mabuting tao ay kumukuha ng kagalingan
sa mabubuting kayamanan ng kaniyang puso; at
ang masamang tao'y kumukuha ng kasamaan sa
masamang kayamanan: sapagka't sa kasaganaan ng
puso ay nagsasalita ang kaniyang bibig. 46 At bakit
tinatawag ninyo ako, Panginoon, Panginoon, at di
ninyo ginagawa ang mga bagay na aking sinasabi?
47 Ang bawa't lumalapit sa akin, at pinakikinggan
ang aking mga salita, at ginagawa, ituturo ko sa inyo
kung sino ang katulad: 48 Siya'y tulad sa isang taong
nagtatayo ng bahay, na humukay at pinakalalim, at
inilagay ang patibayan sa bato: at nang dumating
ang isang baha, ay hinampas ng agos ang bahay na
yaon, at hindi nakilos; sapagka't natitirik na mabuti.
49 Datapuwa't ang dumirinig, at hindi ginagawa, ay
tulad sa isang tao na nagtayo ng bahay sa lupa,
na walang patibayan; laban sa yaon ay hinampas
ng agos, at pagdaka'y nagiba; at malaki ang naging
kasiraan ng bahay na yaon.

7 Nang matapos na niya ang lahat ng kaniyang
mga pananalita sa mga pakinig ng bayan, ay
pumasok siya sa Capernaum. 2 At ang alipin ng
isang senturion, na minamahal nito, ay may sakit at
malapit nang mamatay. 3 At nang marinig niya ang
tungkol kay Jesus, ay pinaparoon niya sa kaniya ang
matatanda sa mga Judio, na ipamanhik sa kaniya,
na pumaroon at iligtas ang kaniyang alipin. 4 At
nang magsidating sila kay Jesus, ay ipinamanhik
nilang mapilit sa kaniya, na sinasabi, Karapatdapat
siya na gawin mo sa kaniya ito; 5 Sapagka't iniibig
niya ang ating bansa, at ipinagtayo niya tayo ng
ating sinagoga. 6 At si Jesus ay sumama sa kanila.
At nang siya'y di na lubhang malayo sa bahay, ay
nagsugo sa kaniya ang senturion ng mga kaibigan, na
nagsisipagsabi sa kaniya, Panginoon, huwag ka nang
maligalig, sapagka't di ako karapatdapat na ikaw ay
pumasok sa silong ng aking bubungan: 7 Dahil dito'y
hindi ko inakalang ako'y karapatdapat man lamang
pumariyan sa iyo: datapuwa't sabihin mo ang salita,
at gagaling ang aking alipin. 8 Sapagka't ako rin
naman ay taong nasa ilalim ng kapamahalaan, may
nasasakupan akong mga kawal: at sinasabi ko rito,
Yumaon ka, at siya'y yumayaon; at sa isa, Halika,
at siya'y lumalapit; at sa aking alipin, Gawin mo ito,
at kaniyang ginagawa. 9 At nang marinig ni Jesus
ang mga bagay na ito, ay nagtaka siya sa kaniya, at
lumingon at sinabi sa karamihang nagsisisunod sa
kaniya, Sinasabi ko sa inyo, Hindi ako nakasumpong
ng ganitong kalaking pananampalataya, hindi, kahit
sa Israel man. 10 At pagbalik sa bahay ng mga
sinugo, ay kanilang naratnang magaling na ang alipin.
11 At nangyari pagkatapos ng kaunting panahon, na
siya'y naparoon sa bayan na tinatawag na Nain;
at kasama niya ang kaniyang mga alagad, at ang
lubhang maraming tao. 12 At nang siya nga'y malapit
na sa pintuan ng bayan, narito, inilalabas ang isang
patay, bugtong na anak na lalake ng kaniyang ina,
at siya'y bao: at kasama niya ang maraming tao na
taga bayan. 13 At pagkakita sa kaniya ng Panginoon,
siya'y kinahabagan niya, at sinabi sa kaniya, Huwag
kang tumangis. 14 At siya'y lumapit at hinipo ang
kabaong: at ang nangagdadala ay tumigil. At sinabi
niya, Binata, sinasabi ko sa iyo, Magbangon ka. 15 At
naupo ang patay, at nagpasimulang magsalita. At
siya'y ibinigay niya sa kaniyang ina. 16 At sinidlan

ng takot ang lahat: at niluluwalhati nila ang Dios, na
sinasabi, Lumitaw sa gitna natin ang isang dakilang
propeta: at, dinalaw ng Dios ang kaniyang bayan.
17 At kumalat ang balitang ito tungkol sa kaniya sa
buong Judea, at sa buong palibotlibot ng lupain. 18
At ibinalita kay Juan ng kaniyang mga alagad ang
lahat ng mga bagay na ito. 19 At sa pagpapalapit ni
Juan sa kaniya ng dalawa sa kaniyang mga alagad,
ay sinugo sila sa Panginoon, na nagpapasabi, Ikaw
baga yaong paririto, o hihintayin namin ang iba?
20 At pagdating sa kaniya ng mga tao, ay kanilang
sinabi, Pinaparito kami sa iyo ni Juan Bautista, na
ipinasasabi, Ikaw baga yaong paririto, o hihintayin
namin ang iba? 21 Nang oras na yaon ay nagpagaling
siya ng maraming may sakit at mga pagkasalot at
masasamang espiritu; at kaniyang pinagkaloobang
mangakakita ang maraming bulag. 22 At sumagot siya
at sa kanila'y sinabi, Magsiparoon kayo, at sabihin
ninyo kay Juan ang mga bagay na inyong nangakita
at nangarinig; ang mga bulag ay nangakakakita,
ang mga pilay ay nagsisilakad, ang mga ketongin
ay nangalilinis, at ang mga bingi ay nangakaririnig,
ang mga patay ay ibinabangon, sa mga dukha ay
ipinangangaral ang mabubuting balita. 23 At mapalad
ang sinomang hindi makasumpong ng anomang
katitisuran sa akin. 24 At nang mangakaalis na ang
mga sugo ni Juan, ay nagpasimula siyang magsalita
tungkol kay Juan sa mga karamihan, Ano ang linabas
ninyo upang mamasdan sa ilang? isang tambong
inuuga ng hangin? 25 Datapuwa't ano ang linabas
ninyo upang makita? isang taong nararamtan ng mga
damit na maseselang? Narito, ang nagsisipanamit ng
maririlag, at nangabubuhay sa pagmamaselang ay
nasa mga palasio ng mga hari. 26 Datapuwa't ano ang
linabas ninyo upang makita? isa bagang propeta? Oo,
sinasabi ko sa inyo, at higit pa sa isang propeta. 27 Ito
yaong tungkol sa kaniya'y nasusulat, Narito, sinusugo
ko ang aking sugo sa unahan ng iyong mukha,
Na maghahanda ng iyong daan sa unahan mo. 28
Sinasabi ko sa inyo, Sa mga ipinanganak ng mga
babae ay walang dakila kay sa kay Juan: gayon ma'y
ang lalong maliit sa kaharian ng Dios ay lalong dakila
kay sa kaniya. 29 At pagkarinig ng buong bayan, at
ng mga maniningil ng buwis ay pinatotohanan ang
Dios, na nagsipagbautismo ng bautismo ni Juan. 30
Datapuwa't pinawalang halaga ng mga Fariseo at
ng mga tagapagtanggol ng kautusan sa kanilang
sarili ang payo ng Dios, at hindi napabautismo sa
kaniya. 31 Sa ano ko itutulad ang mga tao ng lahing
ito, at ano ang kanilang katulad? 32 Tulad sila sa mga
batang nangakaupo sa pamilihan, at nagsisigawan
sa isa't isa; na sinasabi, Tinutugtugan namin kayo
ng plauta, at hindi kayo nagsisayaw; nanambitan
kami at hindi kayo nagsitangis. 33 Sapagka't naparito
si Juan Bautista na hindi kumakain ng tinapay at
hindi umiinom ng alak at inyong sinasabi, Siya'y
may isang demonio. 34 Naparito ang Anak ng tao
na kumakain at umiinom; at inyong sinasabi, Narito
ang isang matakaw na tao, at isang magiinum ng
alak, isang kaibigan ng mga maniningil ng buwis
at ng mga makasalanan! 35 At ang karunungan ay
pinatotohanan ng lahat ng kaniyang mga anak. 36
At ipinamanhik sa kaniya ng isa sa mga Fariseo na
kumaing kasalo niya. At siya'y pumasok sa bahay
ng Fariseo at naupo sa dulang. 37 At narito, ang
isang babaing makasalanan na nasa bayan; at nang
maalaman niyang siya'y nasa dulang ng pagkain sa
bahay ng Fariseo ay nagdala siya ng isang sisidlang
alabastro na puno ng unguento, 38 At nakatayo sa
likuran sa kaniyang mga paanan na tumatangis, ay
pinasimulan niyang dinilig ng mga luha ang kaniyang
mga paa, at ang mga ito'y kinukuskos ng buhok
ng kaniyang ulo, at hinahagkan ang kaniyang mga
paa, at pinapahiran ng unguento. 39 Nang makita
nga ito ng Fariseo na sa kaniya'y naganyaya, ay
nagsalita sa kaniyang sarili, na sinasabi, Ang taong
ito, kung siya'y isang propeta ay nakikilala niya kung
sino at kung ano ang babaing ito na sa kaniya'y
humihipo, na siya'y makasalanan. 40 At pagsagot ni
Jesus ay sinabi sa kaniya, Simon, ako'y may isang
bagay na sasabihin sa iyo. At sinabi niya, Guro,
sabihin mo. 41 Isang may pautang ay may dalawang
may utang sa kaniya: at ang isa'y may utang na
limang daang denario, at ang isa'y limangpu. 42 Nang
sila'y walang maibayad, ay kapuwa pinatawad niya.
Alin nga sa kanila ang lalong iibig sa kaniya? 43
Sumagot si Simon at sinabi, Inaakala ko na yaong
pinatawad niya ng lalong malaki. At sinabi niya sa
kaniya, Matuwid ang pagkahatol mo. 44 At paglingon
sa babae, ay sinabi niya kay Simon, Nakikita mo baga
ang babaing ito? Pumasok ako sa iyong bahay, hindi
mo ako binigyan ng tubig na ukol sa aking mga paa:
datapuwa't dinilig niya ang aking mga ng kaniyang
mga luha, at kinuskos ng kaniyang buhok. 45 Hindi
mo ako binigyan ng halik: datapuwa't siya, buhat
nang ako'y pumasok ay hindi humihinto ng paghalik

sa aking mga paa. 46 Hindi mo pinahiran ng langis
ang aking ulo: datapuwa't pinahiran niya ng unguento
ang aking mga paa. 47 Kaya nga sinasabi ko sa inyo,
Ipinatatawad ang kaniyang maraming kasalanan;
sapagka't siya ay umibig ng malaki: datapuwa't sa
pinatatawad ng kaunti, ay kakaunti ang pagibig. 48 At
sinabi niya sa babae, Ipinatatawad ang iyong mga
kasalanan. 49 At ang mga kasalo niyang nangakaupo
sa dulang ng pagkain ay nagpasimulang nangagsabi
sa kanilang sarili, Sino ito, na nagpapatawad pati ng
mga kasalanan? 50 At sinabi niya sa babae, Iniligtas
ka ng iyong pananampalataya; yumaon kang payapa.

8 At nangyari pagkatapos ng kaunting panahon, na
siya'y naglalakad sa mga bayan at mga nayon, na
ipinangangaral at dinadala ang mabubuting balita ng
kaharian ng Dios, at kasama niya ang labingdalawa,
2 At ang ilang babae na pinagaling sa masasamang
espiritu at sa mga sakit, si Maria, na tinatawag
na Magdalena, na sa kaniya'y pitong demonio ang
nagsilabas, 3 At si Juana na asawa ni Chuza, katiwala
ni Herodes, at si Susana, at iba pang marami na
ipinaglilingkod sa kanila ang kanilang tinatangkilik. 4
At nang magkatipon ang malaking karamihang tao,
at ang mga mula sa bawa't bayan na nagsadya
sa kaniya, ay nagsalita siya sa pamamagitan ng
isang talinghaga: 5 Ang manghahasik ay yumaon
upang maghasik ng kaniyang binhi: at sa kaniyang
paghahasik ang ilan ay nangahulog sa tabi ng daan;
at napagyapakan, at ito'y kinain ng mga ibon sa langit.
6 At ang iba'y nahulog sa batuhan; at pagsibol, ay
natuyo, sapagka't walang halumigmig. 7 At ang iba'y
nahulog sa mga dawagan; at tumubong kasama ang
mga dawag, at yao'y ininis. 8 At ang iba'y nahulog sa
mabuting lupa, at tumubo at nagbunga ng tigiisang
daan. Pagkasabi niya ng mga bagay na ito, siya ay
sumigaw, Ang may mga pakinig na ipakikinig, ay
makinig. 9 At tinanong siya ng kaniyang mga alagad,
kung ano kaya ang talinghagang ito. 10 At sinabi niya,
Sa inyo'y ipinagkaloob ang mangakaalam ng mga
hiwaga ng kaharian ng Dios: datapuwa't sa mga iba'y
sa mga talinghaga; upang kung magsitingin ay huwag
silang mangakakita, at mangakarinig ay huwag silang
mangakaunawa. 11 Ito ang talinghaga: Ang binhi ay
ang salita ng Dios. 12 At ang mga sa tabi ng daan, ay
ang nangakinig; kung magkagayo'y dumarating ang
diablo, at inaalis ang salita sa kanilang puso, upang
huwag silang magsisampalataya at mangaligtas. 13
At ang mga sa batuhan, ay yaong mga pagkarinig,
ay tinatanggap na may galak ang salita; at ang mga
ito'y walang ugat, na sila sa sangdaling panaho'y
nagsisisampalataya, at sa panahon ng tukso ay
nagsisihiwalay. 14 At ang nahulog sa dawagan, ay ito
ang nangakinig, at samantalang sila'y nagsisiyaon sa
kanilang lakad ay iniinis sila ng mga pagsusumakit at
mga kayamanan at mga kalayawan sa buhay na ito,
at hindi nangagbubunga ng kasakdalan. 15 At ang sa
mabuting lupa ay ang mga pusong timtiman at mabuti,
na iniingatan ang salita pagkarinig, at nangagbubunga
may pagtitiis. 16 At walang taong pagkapaningas
niya ng ilawan ay tinatakpan ng isang banga, o
inilalagay kaya ito sa ilalim ng isang higaan; kundi
inilalagay ito sa talagang lalagyan, upang makita ng
nagsisipasok ang ilaw. 17 Sapagka't walang bagay
na natatago, na di mahahayag; o walang lihim, na di
makikilala at mapapasa liwanag. 18 Ingatan ninyo
kung paano ang inyong pakikinig: sapagka't sino
mang mayroon ay bibigyan; at ang sinomang wala,
pati ng inaakala niyang nasa kaniya ay aalisin. 19
At nagsiparoon sa kaniya ang kaniyang ina at mga
kapatid, at sila'y hindi mangakalapit sa kaniya dahil
sa karamihan ng tao. 20 At may nagsabi sa kaniya,
Nangakatayo sa labas ang iyong ina at iyong mga
kapatid, na ibig nilang makita ka. 21 Datapuwa't siya'y
sumagot, at sinabi sa kanila, Ang aking ina at ang
aking mga kapatid ay itong nangakikinig ng salita ng
Dios, at ginagawa. 22 Nangyari nga sa mga araw
na yaon, na siya'y lumulan sa isang daong, siya at
ang kaniyang mga alagad; at sinabi niya sa kanila,
Magsitawid tayo sa kabilang ibayo ng dagatdagatan:
at sila'y nagsitulak. 23 Datapuwa't samantalang sila'y
nangaglalayag, siya'y nakatulog: at bumugso ang
isang unos ng hangin sa dagatdagatan; at sila'y
nangatitigib ng tubig, at nangasa kapanganiban. 24
At sila'y nangagsilapit sa kaniya at siya'y ginising, na
nangagsasabi, Guro, guro, tayo'y mangamamatay. At
siya'y gumising, at sinaway ang hangin at ang galit
ng tubig: at nangagsitigil, at humusay ang panahon.
25 At sinabi niya sa kanila, Saan naroon ang inyong
pananampalataya? At palibhasa'y nangatakot sila'y
nagsisipanggilalas, na sinasabi ng isa sa iba, Sino
nga ito, na siya'y naguutos maging sa hangin at sa
tubig, at siya'y tinatalima nila? 26 At sila'y nagsidating
sa lupain ng mga Gadareno, na nasa tapat ng Galilea.
27 At pagkalunsad niya sa lupa, siya'y sinalubong ng
isang lalaking galing sa bayan, na may mga demonio;
at malaong panahon na hindi siya nagdaramit, at hindi

tumatahan sa bahay, kundi sa mga libingan. 28 At nang
makita niya si Jesus, siya'y sumigaw, at nagpatirapa
sa harap niya, at sinabi ng malakas na tinig, Ano
ang pakialam ko sa iyo, Jesus, ikaw na Anak ng
Dios na Kataastaasan? Ipinamamanhik ko sa iyo, na
huwag mo akong pahirapan. 29 Sapagka't ipinagutos
niya sa karumaldumal na espiritu na lumabas sa
tao. Sapagka't madalas siyang inaalihan: at siya'y
binabantayan at gapos ng mga tanikala at mga damal;
at pagka pinapatid ang gapos ay siya'y itinataboy ng
demonio sa mga ilang. 30 At tinanong siya ni Jesus,
Ano ang pangalan mo? At sinabi niya, Pulutong;
sapagka't maraming demonio ang nagsipasok sa
kaniya. 31 At ipinamamanhik nila sa kaniya na huwag
silang paparoonin sa kalalimlaliman. (Abyssos g12) 32
Doon nga'y may isang kawan ng maraming baboy na
nagsisipanginain sa bundok: at ipinamanhik nila sa
kaniya na pabayaang sila'y magsipasok sa mga yaon.
At sila'y pinahintulutan niya. 33 At nagsilabas ang
mga demonio sa tao, at nagsipasok sa mga baboy: at
ang kawan ay napadaluhong sa bangin hanggang
sa dagatdagatan, at nangalunod. 34 At nang makita
ng nagsisipagalaga ng mga yaon ang nangyari, ay
nagsitakas, at isinaysay sa bayan at sa bukid. 35
At sila'y nagsilabas upang makita ang nangyari;
at nagsilapit sila kay Jesus, at kanilang naratnan
sa paanan ni Jesus ang taong nilabasan ng mga
demonio, na nakaupo, may pananamit, at matino ang
kaniyang bait: at sila'y nangatakot. 36 At sa kanila'y
isinaysay ng nangakakita kung paanong pinagaling
ang inaalihan ng mga demonio. 37 At ipinamanhik sa
kaniya ng lahat ng mga tao sa palibotlibot ng lupain ng
mga Gadareno na siya'y umalis sa kanila, sapagka't
sila'y napipigilan ng malaking takot: at siya'y lumulan
sa daong, at nagbalik. 38 Datapuwa't namanhik sa
kaniya ang taong nilabasan ng mga demonio, na
siya'y ipagsama niya: datapuwa't siya'y pinaalis niya,
na sinasabi, 39 Umuwi ka sa iyong bahay, at ipahayag
mo kung gaano kadakilang mga bagay ang ginawa ng
Dios sa iyo. At siya'y yumaon ng kaniyang lakad, na
ibinabalita sa buong bayan, kung gaanong kadakilang
mga bagay ang sa kaniya'y ginawa ni Jesus. 40 At sa
pagbalik ni Jesus, ay sinalubong siyang may galak ng
karamihan; sapagka't hinihintay siya nilang lahat. 41
At narito, lumapit ang isang lalaking nagngangalang
Jairo, at siya'y isang pinuno sa sinagoga: at siya'y
nagpatirapa sa paanan ni Jesus, at ipinamamanhik sa
kaniya, na pumasok sa kaniyang bahay; 42 Sapagka't
siya'y may isang bugtong na anak na babae, na may
labingdalawang taong gulang, at siya'y naghihingalo.
Datapuwa't samantalang siya'y lumalakad ay sinisiksik
siya ng karamihan. 43 At isang babae na may
labingdalawang taon nang inaagasan, na ginugol sa
mga manggagamot ang lahat niyang pagkabuhay, at
sinoma'y walang makapagpagaling sa kaniya, 44 Ay
lumapit sa kaniyang likuran, at hinipo ang laylayan ng
kaniyang damit at pagdaka'y naampat ang kaniyang
agas. 45 At sinabi ni Jesus, Sino ang humipo sa
akin? At nang tumatanggi ang lahat, ay sinabi ni
Pedro, at ng mga kasamahan niya, Guro, iniimpit ka
at sinisiksik ka ng karamihan. 46 Datapuwa't sinabi ni
Jesus, May humipo sa akin, sapagka't naramdaman
ko na may umalis na bisa sa akin. 47 At nang makita
ng babae na siya'y hindi nalingid, ay lumapit siya
na nangangatal, at nagpatirapa sa harapan niya
na isinasaysay sa harapan ng buong bayan ang
dahil kung bakit siya'y hinipo niya, at kung paanong
gumaling siya kapagdaka. 48 At sinabi niya sa kaniya,
Anak, pinagaling ka ng iyong pananampalataya;
yumaon kang payapa. 49 Samantalang nagsasalita
pa siya ay dumating ang isa na mula sa bahay ng
pinuno sa sinagoga, na nagsasabi, Patay na ang
anak mong babae; huwag mong bagabagin ang Guro.
50 Datapuwa't nang marinig ito ni Jesus ay sumagot
sa kaniya, Huwag kang matakot: manampalataya
ka lamang, at siya'y gagaling. 51 At nang dumating
siya sa bahay, ay hindi niya ipinahintulot na pumasok
na kasama niya ang sinomang tao, maliban na kay
Pedro, at kay Juan, at kay Santiago, at ang ama ng
dalaga at ang ina nito. 52 At tumatangis ang lahat,
at pinananambitanan ang dalaga: datapuwa't sinabi
niya, Huwag kayong magsitangis; sapagka't siya'y
hindi patay, kundi natutulog. 53 At tinawanan nila siya
na nililibak, na napagaalamang siya'y patay na. 54
Datapuwa't tinangnan niya sa kamay, at tinawag, na
sinasabi, Dalaga, magbangon ka. 55 At nagbalik ang
kaniyang espiritu, at siya'y nagbangon pagdaka: at
kaniyang ipinagutos na siya'y bigyan ng pagkain. 56 At
nangagtaka ang kaniyang mga magulang: datapuwa't
ipinagbilin niya sa kanila na huwag sabihin kanino
man ang kaniyang ginawa.

9 At tinipon niya ang labingdalawa, at binigyan
sila ng kapangyarihan at kapamahalaan sa lahat
ng mga demonio, at upang magpagaling ng mga
sakit. 2 At sila'y sinugo niya upang ipangaral ang
kaharian ng Dios, at magpagaling ng mga may

sakit. 3 At sinabi niya sa kanila, Huwag kayong
mangagdala ng anoman sa inyong paglalakad, kahit
tungkod, kahit supot ng ulam, kahit tinapay, kahit
salapi; at kahit magkaroon ng dalawang tunika. 4
At sa anomang bahay na inyong pasukin, doon
kayo mangatira, at buhat doo'y magsialis kayo. 5 At
ang lahat na di magsitanggap sa inyo sa bayang
yaon, ay ipagpag ninyo ang alabok sa inyong mga
paa, na pinaka patotoo laban sa kanila. 6 At sila'y
nagsialis, at nagsiparoon sa lahat ng mga nayon, na
ipinangangaral ang evangelio, at nagpapagaling saa't
saan man. 7 Nabalitaan nga ni Herodes na tetrarka
ang lahat na ginawa; at siya'y totoong natitilihan,
sapagka't sinasabi ng ilan, na si Juan ay muling
ibinangon sa mga patay; 8 At ng ilan, na si Elias
ay lumitaw; at ng mga iba, na isa sa mga datihang
propeta ay muling ibinangon. 9 At sinabi ni Herodes,
Pinugutan ko ng ulo si Juan: datapuwa't sino nga ito,
na tungkol sa kaniya'y nababalitaan ko ang gayong
bagay? At pinagsisikapan niyang siya'y makita. 10
At nang magsibalik ang mga apostol, ay isinaysay
nila sa kaniya kung anong mga bagay ang kanilang
ginawa. At sila'y isinama niya, at lumigpit na bukod sa
isang bayan na tinatawag na Betsaida. 11 Datapuwa't
nang maalaman ng mga karamihan ay nagsisunod
sa kaniya: at sila'y tinanggap niyang may galak
at sinasalita sa kanila ang tungkol sa kaharian ng
Dios, at pinagagaling niya ang nangagkakailangang
gamutin. 12 At nagpasimulang kumiling ang araw; at
nagsilapit ang labingdalawa, at nangagsabi sa kaniya,
Paalisin mo ang karamihan, upang sila'y magsiparoon
sa mga nayon at sa mga lupaing nasa palibotlibot, at
mangakapanuluyan, at mangakakuha ng pagkain:
sapagka't tayo'y nangarito sa isang ilang na dako. 13
Datapuwa't sinabi niya sa kanila, Bigyan ninyo sila
ng makakain. At sinabi nila, Wala tayo kundi limang
tinapay at dalawang isda; malibang kami'y magsiyaon
at ibili ng pagkain ang lahat ng mga taong ito. 14
Sapagka't sila'y may limang libong lalake. At sinabi
niya sa kaniyang mga alagad, Paupuin ninyo sila ng
pulupulutong, na may tiglilimangpu bawa't isa. 15 At
gayon ang ginawa nila, at pinaupo silang lahat. 16
At kinuha niya ang limang tinapay at ang dalawang
isda, at pagtingala sa langit, ay kaniyang pinagpala,
at pinagputolputol; at ibinigay sa mga alagad upang
ihain sa harap ng karamihan. 17 At sila'y nagsikain,
at nangabusog ang lahat: at ang lumabis sa kanila na
mga pinagputolputol ay pinulot na labingdalawang
bakol. 18 At nangyari, nang siya'y nananalangin
ng bukod, na ang mga alagad ay kasama niya: at
tinanong niya sila, na sinasabi, Ano ang sinasabi
ng karamihan kung sino ako? 19 At pagsagot nila'y
nangagsabi, Si Juan Bautista; datapuwa't sinasabi
ng mga iba, Si Elias; at sinasabi ng mga iba na
isa sa mga datihang propeta ay muling nagbangon.
20 At sinabi niya sa kanila, Datapuwa't, ano ang
sabi ninyo kung sino ako? At pagsagot ni Pedro, ay
nagsabi, Ang Cristo ng Dios. 21 Datapuwa't ipinagbilin
niya, at ipinagutos sa kanila na huwag sabihin ito sa
kanino mang tao; 22 Na sinasabi, Kinakailangang
magbata ng maraming mga bagay ang Anak ng
tao, at itakuwil ng matatanda at ng mga pangulong
saserdote at ng mga eskriba, at patayin, at muling
ibangon sa ikatlong araw. 23 At sinabi niya sa lahat,
Kung ang sinomang tao ay ibig sumunod sa akin, ay
tumanggi sa kaniyang sarili, at pasanin sa arawaraw
ang kaniyang krus, at sumunod sa akin. 24 Sapagka't
ang sinomang magibig iligtas ang kaniyang buhay, ay
mawawalan nito; datapuwa't sinomang mawalan ng
kaniyang buhay dahil sa akin, ay maililigtas nito yaon.
25 Sapagka't ano ang pakikinabangin ng tao, kung
makamtan niya ang buong sanglibutan, at mawawala
o mapapahamak ang kaniyang sarili? 26 Sapagka't
ang sinomang magmakahiya sa akin at sa aking mga
salita, ay ikahihiya siya ng Anak ng tao, pagparito
niyang nasa kaniyang sariling kaluwalhatian, at sa
kaluwalhatian ng Ama, at ng mga banal na anghel. 27
Datapuwa't katotohanang sinasabi ko sa inyo, May ilan
sa nangakatayo rito, na hindi matitikman sa anomang
paraan ang kamatayan, hanggang sa mangakita
nila ang kaharian ng Dios. 28 At nangyari, nang
makaraan ang may mga walong araw pagkatapos ng
mga pananalitang ito, na isinama niya si Pedro at si
Juan at si Santiago, at umahon sa bundok upang
manalangin. 29 At samantalang siya'y nananalangin,
ay nagbago ang anyo ng kaniyang mukha, at ang
kaniyang damit ay pumuti, at nakasisilaw. 30 At
narito, dalawang lalake ay nakikipagusap sa kaniya,
na ang mga ito'y si Moises at si Elias; 31 Na
napakitang may kaluwalhatian, at nangaguusapan
ng tungkol sa kaniyang pagkamatay na malapit
niyang ganapin sa Jerusalem. 32 Si Pedro nga at
ang kaniyang mga kasamahan ay nangagaantok:
datapuwa't nang sila'y mangagising na totoo ay nakita
nila ang kaniyang kaluwalhatian, at ang dalawang
lalaking nangakatayong kasama niya. 33 At nangyari,

samantalang sila'y nagsisihiwalay sa kaniya, ay sinabi
ni Pedro kay Jesus, Guro, mabuti sa atin ang tayo'y
dumito: at magsigawa tayo ng tatlong dampa; isa
ang sa iyo, at isa ang kay Moises, at isa ang kay
Elias: na hindi nalalaman ang kaniyang sinasabi.
34 At samantalang sinasabi niya ang mga bagay
na ito, ay dumating ang isang alapaap, at sila'y
naliliman: at sila'y nangatakot nang sila'y mangapasok
sa alapaap. 35 At may tinig na nanggaling sa alapaap,
na nagsasabi, Ito ang aking Anak, ang aking hirang:
siya ang inyong pakinggan. 36 At nang dumating
ang tinig, si Jesus ay nasumpungang nagiisa. At
sila'y di nagsisiimik, at nang mga araw na yao'y
hindi nila sinabi kanino mang tao ang alin man
sa mga bagay na kanilang nakita. 37 At nangyari
nang kinabukasan, nang pagbaba nila mula sa
bundok, ay sinalubong siya ng lubhang maraming
tao. 38 At narito, isang lalake sa karamihan, ay
sumigaw na nagsasabi, Guro, ipinamamanhik ko
sa iyo na iyong tingnan ang aking anak na lalake;
sapagka't siya'y aking bugtong na anak; 39 At narito,
inaalihan siya ng isang espiritu, at siya'y biglang
nagsisigaw; at siya'y nililiglig, na pinabubula ang
bibig, at bahagya nang siya'y hiwalayan, na siya'y
totoong pinasasakitan. 40 At ipinamanhik ko sa
iyong mga alagad na palabasin siya; at hindi nila
magawa. 41 At sumagot si Jesus at nagsabi, Oh lahing
walang pananampalataya at taksil, hanggang kailan
makikisama ako sa inyo at magtitiis sa inyo? dalhin mo
rito ang anak mo. 42 At samantalang siya'y lumalapit,
ay ibinuwal siya ng demonio, at pinapangatal na
mainam. Datapuwa't pinagwikaan ni Jesus ang
karumaldumal na espiritu, at pinagaling ang bata, at
isinauli siya sa kaniyang ama. 43 At nangagtaka silang
lahat sa karangalan ng Dios. Datapuwa't samantalang
ang lahat ay nagsisipanggilalas sa lahat ng mga
bagay na kaniyang ginagawa, ay sinabi niya sa
kaniyang mga alagad, 44 Manuot sa inyong mga
tainga ang mga salitang ito: sapagka't ang Anak
ng tao ay ibibigay sa mga kamay ng mga tao. 45
Datapuwa't hindi nila napaguunawa ang sabing ito, at
sa kanila'y nalilingid, upang ito'y huwag mapagunawa;
at nangatatakot silang magsipagtanong sa kaniya
ng tungkol sa sabing ito. 46 At nagkaroon ng isang
pagmamatuwiran sa gitna nila kung sino kaya sa
kanila ang pinakadakila. 47 Datapuwa't pagkaunawa
ni Jesus sa pangangatuwiran ng kanilang puso, ay
kumuha siya ng isang maliit na bata, at inilagay sa
kaniyang siping, 48 At sinabi sa kanila, Ang sinomang
tumanggap sa maliit na batang ito sa pangalan ko, ay
ako ang tinatanggap: at ang sinomang tumanggap sa
akin, ay tinatanggap ang nagsugo sa akin: sapagka't
ang pinaka maliit sa inyong lahat, ay siyang dakila.
49 At sumagot si Juan at sinabi, Guro, may nakita
kaming nagpapalayas ng mga demonio sa pangalan
mo; at aming pinagbawalan siya, sapagka't siya'y
hindi sumasama sa atin. 50 Datapuwa't sinabi sa
kanila ni Jesus, Huwag ninyong pagbawalan siya:
sapagka't ang hindi laban sa inyo, ay sumasa inyo.
51 At nangyari, nang nalalapit na ang mga kaarawan
na siya'y tatanggapin sa itaas, ay pinapanatili niyang
harap ang kaniyang mukha upang pumaroon sa
Jerusalem, 52 At nagsugo ng mga sugo sa unahan
ng kaniyang mukha: at nagsiyaon sila, at nagsipasok
sa isang nayon ng mga Samaritano upang siya'y
ipaghanda. 53 At hindi nila siya tinanggap, sapagka't
ang mukha niya'y anyong patungo sa Jerusalem. 54
At nang makita ito ng mga alagad niyang si Santiago
at si Juan, ay nangagsabi, Panginoon, ibig mo bagang
magpababa tayo ng apoy mula sa langit, at sila'y
pugnawin? 55 Datapuwa't, lumingon siya, at sila'y
pinagwikaan. 56 At sila'y nagsiparoon sa ibang nayon.
57 At paglakad nila sa daan ay may nagsabi sa
kaniya, Susunod ako sa iyo saan ka man pumaroon.
58 At sinabi sa kaniya ni Jesus, May mga lungga
ang mga sorra, at ang mga ibon sa langit ay may
mga pugad; datapuwa't ang Anak ng tao ay walang
kahiligan ang kaniyang ulo. 59 At sinabi niya sa iba,
Sumunod ka sa akin. Datapuwa't siya'y nagsabi,
Panginoon, tulutan mo muna akong makauwi at
mailibing ko ang aking ama. 60 Datapuwa't sinabi
niya sa kaniya, Pabayaan mong ilibing ng mga patay
ang kanilang sariling mga patay; datapuwa't yumaon
ka at ibalita mo ang kaharian ng Dios. 61 At ang iba
nama'y nagsabi, Susunod ako sa iyo, Panginoon;
datapuwa't pabayaan mo akong magpaalam muna
sa mga kasangbahay ko. 62 Datapuwa't sinabi sa
kaniya ni Jesus, Walang taong pagkahawak sa araro,
at lumilingon sa likod, ay karapatdapat sa kaharian
ng Dios.

10 Pagkatapos nga ng mga bagay na ito, ang
Panginoon ay naghalal ng pitongpu pa, at sila'y
sinugong daladalawa, sa unahan ng kaniyang mukha,
sa bawa't bayan at dako na kaniyang paroroonan. 2
At sinabi niya sa kanila, Sa katotohana'y marami ang
aanihin, datapuwa't kakaunti ang mga manggagawa:

kaya't idalangin ninyo sa Panginoon ng aanihin, na
magpadala siya ng mga manggagawa sa kaniyang
aanihin. 3 Magsiyaon kayo sa iyong lakad; narito,
sinusugo ko kayong gaya ng mga kordero sa gitna
ng mga lobo. 4 Huwag kayong magsipagdala ng
supot ng salapi, ng supot man ng pagkain, ng mga
pangyapak man; at huwag kayong magsibati kanino
mang tao sa daan. 5 At sa alin mang bahay na inyong
pasukin, ay sabihin ninyo muna, Kapayapaan nawa
sa bahay na ito. 6 At kung mayroon doong anak
ng kapayapaan, ang inyong kapayapaa'y mananatili
sa kaniya: datapuwa't kung wala, ay babalik ito sa
inyong muli. 7 At magsipanatili kayo sa bahay ding
yaon, na kanin at inumin ninyo ang mga bagay
na kanilang ibigay: sapagka't ang manggagawa ay
marapat sa kaniyang kaupahan. Huwag kayong
mangagpalipatlipat sa bahaybahay. 8 At sa alin
mang bayan na iyong pasukin, at kayo'y kanilang
tanggapin, ay kanin ninyo ang mga bagay na ihain
sa inyo: 9 At pagalingin ninyo ang mga maysakit
na nangaroon, at sabihin ninyo sa kanila, Lumapit
na sa inyo ang kaharian ng Dios. 10 Datapuwa't
sa alin mang bayan na inyong pasukin, at hindi
kayo tanggapin, magsilabas kayo sa kanilang mga
lansangan at inyong sabihin, 11 Pati ng alabok
ng inyong bayan na kumakapit sa aming paa, ay
ipinapagpag namin laban sa inyo: gayon ma'y inyong
talastasin ito, na lumapit na ang kaharian ng Dios.
12 Sinasabi ko sa inyo, Sa araw na yaon ay higit na
mapagpapaumanhinan ang Sodoma kay sa bayang
yaon. 13 Sa aba mo, Corazin! sa aba mo, Betsaida!
sapagka't kung sa Tiro at sa Sidon sana ginawa ang
mga gawang makapangyarihang ginawa sa inyo,
ay maluwat na dising nangagsisi, na nangauupong
may kayong magaspang at abo. 14 Datapuwa't sa
paghuhukom, higit na mapagpapaumanhinan ang
Tiro at Sidon, kay sa inyo. 15 At ikaw, Capernaum,
magpapakataas ka hanggang sa langit? ikaw ay ibaba
hanggang sa Hades. **(Hadēs g86)** 16 Ang nakikinig
sa inyo, ay sa akin nakikinig; at ang nagtatakuwil
sa inyo ay ako ang itinatakuwil; at ang nagtatakuwil
sa akin ay itinatakuwil ang sa aki'y nagsugo. 17 At
nagsipagbalik ang pitongpu na may kagalakan, na
nangagsasabi, Panginoon, pati ang mga demonio ay
nagsisisuko sa amin sa iyong pangalan. 18 At sinabi
niya sa kanila, Nakita ko si Satanas, na nahuhulog na
gaya ng lintik, mula sa langit. 19 Narito, binigyan ko
kayo ng kapamahalaan na inyong yurakan ang mga
ahas at ang mga alakdan, at sa ibabaw ng lahat ng
kapangyarihan ng kaaway: at sa anomang paraa'y
hindi kayo maaano. 20 Gayon ma'y huwag ninyong
ikagalak ito, na ang mga espiritu ay nagsisisuko sa
inyo; kundi inyong ikagalak na nangasusulat ang
inyong mga pangalan sa langit. 21 Nang oras ding
yaon siya'y nagalak sa Espiritu Santo, at sinabi,
Ako'y nagpapasalamat sa iyo, Oh Ama, Panginoon
ng langit at lupa, na iyong inilihim ang mga bagay na
ito sa mga pantas at matatalino, at ipinahayag mo sa
mga sanggol: gayon nga, Ama; sapagka't gayon ang
nakalulugod sa iyong paningin. 22 Ang lahat ng mga
bagay ay ibinigay sa akin ng aking Ama: at walang
nakakakilala kung sino ang Anak, kundi ang Ama;
at kung sino ang Ama, kundi ang Anak, at yaong
ibiging pagpahayagan ng Anak. 23 At paglingon sa
mga alagad, ay sinabi niya ng bukod, Mapapalad ang
mga matang nangakakakita ng mga bagay na inyong
nangakikita: 24 Sapagka't sinasabi ko sa inyo, na
maraming propeta at mga hari ang nangaghahangad
na mangakakita ng mga bagay na inyong nangakikita,
at hindi nila nangakita at mangarinig ang mga bagay
na inyong nangaririnig, at hindi nila nangarinig. 25
At narito, ang isang tagapagtanggol ng kautusan ay
nagtindig at siya'y tinutukso, na sinasabi, Guro, anong
aking gagawin upang magmana ng walang hanggang
buhay? **(aiōnios g166)** 26 At sinabi niya sa kaniya, Ano
ang nasusulat sa kautusan? ano ang nababasa mo?
27 At pagsagot niya'y sinabi, Ibigin mo ang Panginoon
mong Dios ng buong puso mo, at ng buong kaluluwa
mo, at ng buong lakas mo, at ng buong pagiisip mo;
at ang iyong kapuwa na gaya ng iyong sarili. 28 At
sinabi niya sa kaniya, Matuwid ang sagot mo: gawin
mo ito, at mabubuhay ka. 29 Datapuwa't siya, na ibig
magaringganap sa kaniyang sarili, ay nagsabi kay
Jesus, At sino ang aking kapuwa tao? 30 Sumagot si
Jesus at sinabi, Isang tao'y bumababa sa Jerico na
mula sa Jerusalem; at siya'y nahulog sa kamay ng
mga tulisan, na sa kaniya'y sumamsam at sa kaniya'y
humampas, at nagsialis na siya'y iniwang halos patay
na. 31 At nagkataong bumababa sa daang yaon ang
isang saserdote; at nang makita siya ay dumaan
sa kabilang tabi. 32 At sa gayon ding paraan ang
isang Levita naman, nang dumating siya sa dakong
yaon, at makita siya, ay dumaan sa kabilang tabi.
33 Datapuwa't ang isang Samaritano, sa kaniyang
paglalakbay, ay dumating sa kinaroroonan niya: at
nang siya'y makita niya, ay nagdalang habag, 34 At

lumapit sa kaniya, at tinalian ang kaniyang mga sugat,
na binuhusan ng langis at alak; at siya'y isinakay
sa kaniyang sariling hayop, at dinala siya sa bahay-
tuluyan, at siya'y inalagaan. 35 At nang kinabukasa'y
dumukot siya ng dalawang denario, at ibinigay sa
katiwala ng bahay-tuluyan, at sinabi, Alagaan mo
siya, at ang anomang magugol mong higit, ay aking
pagbabayaran sa iyo pagbabalik ko. 36 Sino sa tatlong
ito, sa akala mo, ang nagpakilalang kapuwa tao sa
nahulog sa kamay ng mga tulisan? 37 At sinabi niya,
Ang nagkaawanggawa sa kaniya. At sinabi sa kaniya
ni Jesus, Humayo ka, at gayon din ang gawin mo. 38
Sa pagyaon nga nila sa kanilang lakad, ay pumasok
siya sa isang nayon: at isang babaing nagngangalang
Marta, ay tinanggap siya sa kaniyang bahay. 39 At
siya'y may isang kapatid na tinatawag na Maria, na
naupo rin naman sa mga paanan ng Panginoon, at
pinakikinggan ang kaniyang salita. 40 Nguni't si Marta
ay naliligalig sa maraming paglilingkod; at siya'y
lumapit sa kaniya, at sinabi, Panginoon, wala bagang
anoman sa iyo, na pabayaan ako ng aking kapatid na
babae na maglingkod na magisa? iutos mo nga sa
kaniya na ako'y tulungan niya. 41 Datapuwa't sumagot
ang Panginoon, at sinabi sa kaniya, Marta, Marta
naliligalig ka at nababagabag tungkol sa maraming
bagay: 42 Datapuwa't isang bagay ang kinakailangan:
sapagka't pinili ni Maria ang magaling na bahagi, na
hindi aalisin sa kaniya.

11 At nangyari, nang siya'y nananalangin sa isang
dako, nang siya'y matapos, ay sinabi sa kaniya
ng isa sa kaniyang mga alagad, Panginoon, turuan
mo kaming manalangin, na gaya naman ni Juan na
nagturo sa kaniyang mga alagad. 2 At sinabi niya
sa kanila, Pagka kayo'y nagsisipanalangin, inyong
sabihin, Ama, Sambahin nawa ang pangalan mo.
Dumating nawa ang kaharian mo. 3 Ibigay mo
sa amin arawaraw ang aming pangarawaraw na
kakanin. 4 At ipatawad mo sa amin ang aming mga
kasalanan; sapagka't aming pinatawad naman ang
bawa't may utang sa amin. At huwag mo kaming
ihatid sa tukso. 5 At sinabi niya sa kanila, Sino
sa inyo ang magkakaroon ng isang kaibigan, at
paroroon sa kaniya sa hating gabi, at sa kaniya'y
sasabihin, Kaibigan, pahiramin mo ako ng tatlong
tinapay; 6 Sapagka't dumarating sa akin na galing sa
paglalakbay ang isa kong kaibigan, at wala akong
maihain sa kaniya; 7 At siya na mula sa loob ay
sasagot at sasabihin, Huwag mo akong bagabagin:
nalalapat na ang pinto, at kasama ko sa hihigan
ang aking mga anak; hindi ako makabangon at
makapagbigay sa iyo? 8 Sinasabi ko sa inyo, Kahit
siya'y hindi bumangon, at magbigay sa kaniya, dahil
sa siya'y kaibigan niya, gayon ma'y dahil sa kaniyang
pagbagabag ay siya'y magbabangon at ibibigay gaano
man ang kinakailangan niya. 9 At sinasabi ko sa inyo,
Magsihingi kayo, at kayo'y bibigyan; magsihanap
kayo, at kayo'y mangakakasumpong; magsituktok
kayo, at kayo'y bubuksan. 10 Sapagka't ang bawa't
humihingi ay tumatanggap; at ang humahanap ay
nakasusumpong; at ang tumutuktok ay binubuksan.
11 At aling ama sa inyo, na kung humingi ang kaniyang
anak ng isang tinapay, ay bibigyan niya siya ng isang
bato? o ng isang isda kaya, at hindi isda ang ibibigay,
kundi isang ahas? 12 O kung siya'y humingi ng
itlog, kaniyang bibigyan kaya siya ng alakdan? 13
Kung kayo nga, bagaman masasama, ay marurunong
mangagbigay ng mabubuting kaloob sa inyong mga
anak, gaano pa kaya ang inyong Ama sa kalangitan
na magbibigay ng Espiritu Santo sa nagsisihingi sa
kaniya? 14 At nagpalabas siya ng isang demoniong
pipi. At nangyari, nang makalabas na ang demonio,
ang pipi ay nangusap; at nangagtaka ang mga
karamihan. 15 Datapuwa't sinabi ng ilan sa kanila,
Sa pamamagitan ni Beelzebub, na pangulo ng mga
demonio ay nagpapalabas siya ng mga demonio. 16
At ang mga iba sa pagtukso sa kaniya'y hinanapan
siya ng isang tanda na mula sa langit. 17 Datapuwa't
siya, na nakatataho ng mga pagiisip nila, sa kanila'y
sinabi, Ang bawa't kahariang nagkakababahabahagi
laban sa kaniyang sarili ay magkakawatakwatak; at
ang sangbahayan na nagkakababahabahagi laban sa
sangbahayan ay nagigiba. 18 At kung si Satanas
naman ay nagkakababahabahagi laban sa kaniyang
sarili, paanong mananatili ang kaniyang kaharian?
sapagka't sinasabi ninyong sa pamamagitan ni
Beelzebub nagpapalabas ako ng mga demonio. 19
At kung nagpapalabas ako ng mga demonio sa
pamamagitan ni Beelzebub, sa pamamagitan nino
sila pinalalabas ng inyong mga anak? kaya nga, sila
ang inyong magiging mga hukom. 20 Nguni't kung
sa pamamagitan ng daliri ng Dios ay nagpapalabas
ako ng mga demonio, dumating nga sa inyo ang
kaharian ng Dios. 21 Pagka ang lalaking malakas na
nasasandatahang lubos ay nagbabantay sa kaniyang
sariling looban, ang kaniyang mga pag-aari ay wala
sa panganib. 22 Datapuwa't kung siya'y datnan ng

ibang lalong malakas kay sa kaniya, at siya'y matalo,
ay kukunin nito sa kaniya ang lahat ng kaniyang
sandata na kaniyang inaasahan, at ipamamahagi ang
mga nasamsam sa kaniya. 23 Ang hindi sumasa akin
ay laban sa akin; at ang hindi nagiimpok na kasama
ko ay nagsasambulat. 24 Pagka ang karumaldumal
na espiritu ay lumabas sa isang tao, ay lumalakad
sa mga dakong walang tubig, na humahanap ng
kapahingahan, at pagka hindi makasumpong, ay
sinasabing, Babalik ako sa aking bahay na nilabasan
ko. 25 At pagdating niya ay nasusumpungang walis
na at nagagayakan. 26 Kung magkagayo'y yumayaon
siya, at nagsasama ng pito pang espiritu na lalong
masasama pa kay sa kaniya; at sila'y nagsisipasok at
nagsisitahan doon: at nagiging lalo pang masama
ang huling kalagayan ng taong yaon kay sa una. 27
At nangyari, na nang sinasabi niya ang mga bagay na
ito, ang isang babaing mula sa karamihan ay naglakas
ng kaniyang tinig at sinabi sa kaniya, Mapalad ang
tiyang sa iyo'y nagdala, at ang mga dibdib na iyong
sinusuhan. 28 Datapuwa't sinabi niya, Oo, bagkus na
lalong mapapalad ang nangakikinig ng salita ng Dios,
at ito'y ginaganap. 29 At nang ang mga karamihan ay
nangagkakatipon sa kaniya, ay nagpasimula siyang
magsabi, Ang lahing ito'y isang masamang lahi: siya'y
humahanap ng isang tanda; at hindi siya bibigyan
ng anomang tanda kundi ng tanda ni Jonas. 30
Sapagka't kung paanong si Jonas ay naging tanda sa
mga Ninivita, ay gayon din naman ang Anak ng tao
sa lahing ito. 31 Magbabangon sa paghuhukom ang
reina ng timugan na kasama ng mga tao ng lahing
ito, at sila'y hahatulan: sapagka't siya'y naparitong
galing sa mga wakas ng lupa, upang pakinggan ang
karunungan ni Salomon; at narito, dito'y may isang
lalong dakila kay sa kay Salomon. 32 Magsisitayo
sa paghuhukom ang mga tao sa Ninive na kasama
ng lahing ito, at ito'y hahatulan: sapagka't sila'y
nagsipagsisi sa pangangaral ni Jonas; at narito, dito'y
may isang lalong dakila kay sa kay Jonas. 33 Walang
taong pagkapagpaningas niya ng isang ilawan, ay
ilalagay sa isang dakong tago, ni sa ilalim man ng
takalan, kundi sa talagang lalagyan ng ilaw, upang
ang nagsisipasok ay makita ang ilaw. 34 Ang ilawan
ng katawan mo ay ang iyong mata: kung magaling
ang iyong mata, ang buong katawan mo naman ay
puspos ng liwanag; datapuwa't kung ito'y may sakit,
ang katawan mo nama'y puspos ng kadiliman. 35
Masdan mo nga kung ang ilaw na nasa iyo ay baka
kadiliman. 36 Kaya nga, kung ang buong katawan mo
ay puspos ng liwanag, na walang anomang bahaging
madilim, ito'y lubos na mapupuspos ng liwanag,
na gaya ng pagliliwanag sa iyo ng ilawang may
liwanag na maningning. 37 Samantala ngang siya'y
nagsasalita, ay inanyayahan siya ng isang Fariseo na
kumaing kasalo niya: at siya'y pumasok, at naupo sa
dulang. 38 At nang makita ito ng Fariseo, ay nagtaka
na siya'y hindi muna naghugas bago mananghali. 39
At sinabi sa kaniya ng Panginoon, Gayon nga kayong
mga Fariseo na nililinis ninyo ang dakong labas ng
saro at ng pinggan; datapuwa't ang loob ninyo'y puno
ng panglulupig at kasamaan. 40 Kayong mga haling,
di baga ang gumawa ng dakong labas ay siya ring
gumawa ng dakong loob? 41 Datapuwa't ilimos ninyo
ang mga bagay na nasa kalooban; at narito, ang lahat
ng mga bagay ay malilinis sa inyo. 42 Datapuwa't sa
aba ninyong mga Fariseo! sapagka't nagbibigay kayo
ng ikapu ng yerbabuena, at ng ruda, at ng bawa't
gugulayin, at pinababayaan ninyo ang katarungan at
ang pagibig ng Dios: datapuwa't dapat ngang gawin
ninyo ang mga ito, at huwag pabayaan di ginagawa
ang mga yaon. 43 Sa aba ninyong mga Fariseo!
sapagka't inyong iniibig ang mga pangulong upuan
sa mga sinagoga, at ang mga pagpupugay sa mga
pamilihan. 44 Sa aba ninyo! sapagka't kayo'y tulad sa
mga libingang hindi nakikita, at di nalalaman ng mga
taong nagsisilakad sa ibabaw nila. 45 At pagsagot ng
isa sa mga tagapagtanggol ng kautusan, ay nagsabi
sa kaniya, Guro, sa pagsasabi mo nito, pati kami
ay iyong pinupulaan. 46 At sinabi niya, Sa aba rin
naman ninyong mga tagapagtanggol ng kautusan!
sapagka't inyong ipinapapasan sa mga tao ang mga
pasang mahihirap dalhin, at hindi man lamang ninyo
hinihipo ng isa sa inyong mga daliri ang mga pasan.
47 Sa aba ninyo! sapagka't inyong itinatayo ang mga
libingan ng mga propeta, at ang mga yao'y pinatay
ng inyong mga magulang. 48 Kayo nga'y mga saksi
at nagsisisangayon sa mga gawa ng inyong mga
magulang: sapagka't pinatay ng mga ito ang mga
yaon, at itinatayo ninyo ang kanilang mga libingan.
49 Kaya nga, sinasabi naman ng karunungan ng Dios,
Magsusugo ako sa kanila ng mga propeta at mga
apostol; at ilan sa kanila ay kanilang papatayin at
paguusigin; 50 Upang hingin sa lahing ito ang dugo
ng lahat ng mga propeta, na ibinubo buhat nang
itatag ang sanglibutan; 51 Mula sa dugo ni Abel,
hanggang sa dugo ni Zacarias, na pinatay sa pagitan

ng dambana at ng santuario: oo, sinasabi ko sa inyo,
na ito'y hihingin sa lahing ito. 52 Sa aba ninyong mga
tagapagtanggol ng kautusan! sapagka't inalis ninyo
ang susi ng karunungan: hindi kayo nagsipasok, at
inyong sinasansala ang nagsisipasok. 53 At paglabas
niya roon, ay nangagpasimula ang mga eskriba at
ang mga Fariseo na higpitang mainam siya, at akitin
siyang magsalita ng maraming mga bagay; 54 Na
siya'y inaabangan, upang makahuli sa kaniyang bibig
ng anoman.

12 Samantalang nangagkakatipon ang libolibong
tao, na ano pa't nagkakayapakan silasila, ay
nagpasimula siyang magsalita muna sa kaniyang
mga alagad, Mangagingat kayo sa lebadura ng mga
Fariseo, na ito'y pagpapaimbabaw nga. 2 Datapuwa't
walang bagay na natatakpan, na hindi mahahayag:
at natatago, na hindi malalaman. 3 Kaya nga, ang
anomang sinabi ninyo sa kadiliman ay maririnig sa
kaliwanagan, at ang sinalita ninyo sa bulong sa
mga silid, ay ipagsisigawan sa mga bubungan. 4
At sinasabi ko sa inyo mga kaibigan ko, Huwag
kayong mangatakot sa mga pumapatay ng katawan,
na pagkatapos niyan ay wala na silang magagawa.
5 Datapuwa't ipinagpapauna ko sa inyo kung sino
ang inyong katatakutan: Katakutan ninyo yaong
pagkatapos na pumatay, ay may kapangyarihang
magbulid sa impierno; tunay, sinasabi ko sa inyo,
Siya ninyong katakutan. (Geenna g1067) 6 Hindi baga
ipinagbibili ang limang maya sa dalawang beles? at
isa man sa kanila ay hindi nalilimutan sa paningin
ng Dios. 7 Datapuwa't maging ang mga buhok ng
inyong ulo ay pawang bilang na lahat. Huwag kayong
mangatakot: kayo'y lalong mahalaga kay sa maraming
maya. 8 At sinasabi ko sa inyo, Ang bawa't kumikilala
sa akin sa harap ng mga tao, ay kikilalanin naman
siya ng Anak ng tao sa harap ng mga anghel ng
Dios: 9 Datapuwa't ang magkaila sa akin sa harap
ng mga tao, ay ikakaila sa harap ng mga anghel ng
Dios. 10 Ang bawa't magsalita ng salitang laban sa
Anak ng tao ay patatawarin: nguni't ang magsalita
ng kapusungan laban sa Espiritu Santo ay hindi
patatawarin. 11 At pagka kayo'y dadalhin sa harap ng
mga sinagoga, at sa mga pinuno, at sa mga may
kapamahalaan, ay huwag kayong mangabalisa kung
paano o ano ang inyong isasagot, o kung ano ang
inyong sasabihin: 12 Sapagka't ituturo sa inyo ng
Espiritu Santo sa oras ding yaon ang inyong dapat
sabihin. 13 At sinabi sa kaniya ng isa sa karamihan,
Guro, iutos mo sa aking kapatid na bahaginan ako ng
mana. 14 Datapuwa't sinabi niya sa kaniya, Lalake,
sino ang gumawa sa aking hukom o tagapamahagi
sa inyo? 15 At sinabi niya sa kanila, Mangagmasid
kayo, at kayo'y mangagingat sa lahat ng kasakiman:
sapagka't ang buhay ng tao ay hindi sa kasaganaan
ng mga bagay na tinatangkilik niya. 16 At nagsaysay
siya sa kanila ng isang talinghaga, na sinasabi, Ang
lupa ng isang taong mayaman ay namumunga ng
sagana: 17 At iniisip niya sa sarili na sinasabi, Ano ang
gagawin ko, sapagka't wala akong mapaglalagyan ng
aking mga inaning bunga? 18 At sinabi niya, Ito ang
gagawin ko: igigiba ko ang aking mga bangan, at
gagawa ako ng lalong malalaki; at doon ko ilalagay
ang lahat ng aking butil at aking mga pag-aari. 19 At
sasabihin ko sa aking kaluluwa, Kaluluwa, marami
ka nang pag-aaring nakakamalig para sa maraming
taon; magpahingalay ka, kumain ka, uminom ka,
matuwa ka. 20 Datapuwa't sinabi sa kaniya ng Dios,
Ikaw na haling, hihingin sa iyo sa gabing ito ang
iyong kaluluwa; at ang mga bagay na inihanda mo,
ay mapapa sa kanino kaya? 21 Gayon nga ang
nagpapakayaman sa ganang kaniyang sarili, at hindi
mayaman sa Dios. 22 At sinabi niya sa kaniyang
mga alagad, Kaya nga sinasabi ko sa inyo, Huwag
kayong mangabalisa sa inyong pamumuhay, kung
ano ang inyong kakanin; kahit sa inyong katawan,
kung ano ang inyong daramtin. 23 Sapagka't ang
buhay ay higit kay sa pagkain, at ang katawan kay
sa damit. 24 Wariin ninyo ang mga uwak, na hindi
sila nangaghahasik, ni nagsisigapas man; na walang
bangan ni kamalig man; at sila'y pinakakain ng Dios:
gaano ang kahigtan ng kahalagahan ninyo kay sa
mga ibon! 25 At sino sa inyo ang sa pagkabalisa ay
makapagdaragdag ng isang siko sa sukat ng kaniyang
buhay? 26 Kung hindi nga ninyo magawa kahit ang
lalong maliit, bakit nangababalisa kayo tungkol sa
mga ibang bagay? 27 Wariin ninyo ang mga lirio,
kung paano silang nagsisilaki: hindi nangagpapagal,
o nangagsusulid man; gayon ma'y sinasabi ko sa
inyo, Kahit si Salomon man, sa buong kaluwalhatian
niya, ay hindi nakapaggayak na gaya ng isa sa
mga ito. 28 Nguni't kung pinararamtan ng Dios ng
ganito ang damo sa parang, na ngayon ay buhay,
at sa kinabukasan ay iginagatong sa kalan; gaano
pa kaya kayo na di niya pararamtan, Oh kayong
mga kakaunti ang pananampalataya? 29 At huwag
ninyong pagsikapan kung ano ang inyong kakanin, at

kung ano ang inyong iinumin, o huwag man kayo'y
mapagalinlangang pagiisip. **30** Sapagka't ang lahat
ng mga bagay na ito ay siyang pinaghahanap ng mga
bansa sa sanglibutan: datapuwa't talastas ng inyong
Ama na inyong kinakailangan ang mga bagay na ito.
31 Gayon ma'y hanapin ninyo ang kaniyang kaharian,
at idaragdag sa inyo ang mga bagay na ito. **32**
Huwag kayong mangatakot, munting kawan; sapagka't
nakalulugod na mainam sa inyong Ama ang sa inyo'y
ibigay ang kaharian. **33** Ipagbili ninyo ang inyong mga
tinatangkilik, at kayo'y mangaglimos; magsigawa kayo
sa ganang inyo ng mga supot na hindi nangaluluma,
isang kayamanan sa langit na hindi nagkukulang, na
doo'y hindi lumalapit ang magnanakaw, o naninira
man ang tanga. **34** Sapagka't kung saan naroroon
ang inyong kayamanan, ay doroon naman ang
inyong puso. **35** Bigkisan ninyo ang inyong mga
baywang, at paningasan ang inyong mga ilawan; **36**
At magsitulad kayo sa mga taong nangaghihintay sa
kanilang panginoon kung siya'y bumalik na galing sa
kasalan; upang kung siya'y dumating at tumuktok,
pagdaka'y mabuksan nila siya. **37** Mapapalad yaong
mga alipin na kung dumating ang panginoon ay
maratnang nangagpupuyat: katotohanang sinasabi
ko sa inyo na siya'y magbibigkis sa sarili, at sila'y
pauupuin sa dulang, at lalapit at sila'y paglilingkuran
niya. **38** At kung siya'y dumating sa ikalawang
pagpupuyat, o sa ikatlo, at masumpungan sila sa
gayon, ay mapapalad ang mga aliping yaon. **39**
Datapuwa't talastasin ninyo ito na kung nalalaman
lamang ng puno ng sangbahayan kung anong oras
darating ang magnanakaw, siya'y magpupuyat, at
hindi pababayaang sirain ang kaniyang bahay. **40**
Kayo rin naman ay mangagsihanda: sapagka't sa
oras na hindi ninyo iniisip, ang Anak ng tao ay
darating. **41** At sinabi ni Pedro, Panginoon, sinasabi
mo baga ang talinghagang ito sa amin, o sa lahat
naman? **42** At sinabi ng Panginoon, Sino nga baga
ang katiwalang tapat at matalino, na pagkakatiwalaan
ng kaniyang panginoon ng kaniyang sangbahayan,
upang sila'y bigyan ng kanilang bahagi na pagkain sa
kapanahunan? **43** Mapalad ang aliping yaon, na kung
dumating ang kaniyang panginoon ay maratnang
gayon ang ginagawa niya. **44** Katotohanang sinasabi
ko sa inyo, na sa kaniya'y ipagkakatiwala ang lahat
niyang pag-aari. **45** Datapuwa't kung sabihin ng aliping
yaon sa kaniyang puso, Maluluwatan ang pagdating
ng aking panginoon; at magpasimulang bugbugin
ang mga aliping lalake at ang mga aliping babae, at
kumain at uminom, at maglasing; **46** Ang panginoon ng
aliping yaon ay darating sa araw na di niya hinihintay,
at sa oras na hindi niya nalalaman, at siya'y babaakin,
at isasama ang kaniyang bahagi sa mga di tapat. **47**
At yaong aliping nakaaalam ng kalooban ng kaniyang
panginoon, at hindi naghanda, at hindi gumawa
ng alinsunod sa kaniyang kalooban ay papaluin ng
marami; **48** Datapuwa't ang hindi nakaaalam, at
gumawa ng mga bagay na karapatdapat sa mga
palo, ay papaluin ng kaunti. At sa sinomang binigyan
ng marami ay marami ang hihingin sa kaniya: at sa
sinomang pinagkatiwalaan ng marami ay lalo nang
marami ang hihingin sa kaniya. **49** Ako'y naparito
upang maglagay ng apoy sa lupa; at ano pa ang iibigin
ko, kung magningas na? **50** Datapuwa't ako'y may
isang bautismo upang ibautismo sa akin; at gaano
ang aking kagipitan hanggang sa ito'y maganap?
51 Inaakala baga ninyo na ako'y naparito upang
magbigay ng kapayapaan sa lupa? Sinasabi ko sa
inyo, Hindi, kundi bagkus pagkakabahabahagi: **52**
Sapagka't mula ngayon ay magkakabahabahagi ang
lima sa isang bahay, tatlo laban sa dalawa, at dalawa
laban sa tatlo. **53** Sila'y mangagkakabahabahagi,
ang ama'y laban sa anak na lalake, at ang anak
na lalake ay laban sa ama; ang ina'y laban sa
anak na babae, at ang anak na babae ay laban
sa kaniyang ina; ang biyanang babae ay laban sa
kaniyang manugang na babae, at ang manugang
na babae ay laban sa kaniyang biyanang babae.
54 At sinabi rin naman niya sa mga karamihan,
Pagka nakikita ninyong bumangon sa kalunuran ang
isang alapaap, ay agad ninyong sinasabi, Uulan; at
gayon ang nangyayari. **55** At kung humihihip ang
hanging timugan, ay sinasabi ninyo, Iinit na maigi; at
ito'y nangyayari. **56** Kayong mga mapagpaimbabaw!
marunong kayong mangagpaaninaw ng anyo ng lupa
at ng langit; datapuwa't bakit di ninyo nalalamang
ipaaninaw ang panahong ito? **57** At bakit naman
hindi ninyo hatulan sa inyong sarili kung alin ang
matuwid? **58** Sapagka't samantalang pumaparoon
ka sa hukom na kasama mo ang iyong kaalit, ay
sikapin mo sa daan na makaligtas ka sa kaniya; baka
sakaling kaladkarin ka niya sa hukom, at ibigay ka
ng hukom sa punong kawal at ipasok ka ng punong
kawal sa bilangguan. **59** Sinasabi ko sa iyo, Hindi
ka lalabas doon sa anomang paraan, hanggang sa
mabayaran mo ang katapustapusang lepta.

13 Nang panahon ding ngang yaon ay nangaroon
ang ilan, na nagsipagsabi sa kaniya tungkol
sa mga Galileo, na ang dugo ng mga ito'y inihalo ni
Pilato sa mga hain nila. **2** At siya'y sumagot at sinabi
sa kanila, Inaakala baga ninyo na ang mga Galileong
ito ay higit ang pagkamakasalanan kay sa lahat ng
mga Galileo, dahil sa sila'y nangagbata ng mga bagay
na ito? **3** Sinasabi ko sa inyo, Hindi: datapuwa't,
malibang kayo'y mangagsisi, ay mangamamatay
kayong lahat sa gayon ding paraan. **4** O yaong
labingwalo, na nalagpakan ng moog sa Siloe, at
nangamatay, ay inaakala baga ninyo na sila'y lalong
salarin kay sa lahat ng taong nangananahan sa
Jerusalem? **5** Sinasabi ko sa inyo, Hindi: datapuwa't,
malibang kayo'y mangagsisi, ay mangamamatay
kayong lahat sa gayon ding paraan. **6** At sinalita
niya ang talinghagang ito, Isang tao ay may isang
puno ng igos na natatanim sa kaniyang ubasan; at
siya'y naparoong humahanap ng bunga niyaon, at
walang nasumpungan. **7** At sinabi niya sa nagaalaga
ng ubasan, Narito, tatlong taon nang pumaparito
akong humahanap ng bunga sa puno ng igos na ito,
at wala akong masumpungan: putulin mo; bakit pa
makasisikip sa lupa? **8** At pagsagot niya'y sinabi sa
kaniya, Panginoon, pabayaan mo muna sa taong
ito, hanggang sa aking mahukayan sa palibot, at
malagyan ng pataba: **9** At kung pagkatapos ay
magbunga, ay mabuti; datapuwa't kung hindi, ay
puputulin mo. **10** At siya'y nagtuturo sa mga sinagoga
nang araw ng sabbath. **11** At narito, ang isang
babae na may espiritu ng sakit na may labingwalong
taon na; at totoong baluktot at hindi makaunat sa
anomang paraan. **12** At nang siya'y makita ni Jesus,
ay kaniyang tinawag siya, at sinabi niya sa kaniya,
Babae, kalag ka na sa iyong sakit. **13** At ipinatong
niya ang kaniyang mga kamay sa kaniya: at pagdaka
siya'y naunat, at niluwalhati niya ang Dios. **14** At ang
pinuno sa sinagoga, dala ng kagalitan, sapagka't si
Jesus ay nagpagaling nang sabbath, ay sumagot at
sinabi sa karamihan, May anim na araw na ang mga
tao'y dapat na magsigawa: kaya sa mga araw na iyan
ay magsiparito kayo, at kayo'y pagagalingin, at huwag
sa araw ng sabbath. **15** Datapuwa't sinagot siya ng
Panginoon, at sinabi, Kayong mga mapagpaimbabaw,
hindi baga kinakalagan ng bawa't isa sa inyo sa
sabbath ang kaniyang bakang lalake o ang kaniyang
asno sa sabsaban, at ito'y inilalabas upang painumin?
16 At ang babaing itong anak ni Abraham, na tinalian
ni Satanas, narito, sa loob ng labingwalong taon,
hindi baga dapat kalagan ng taling ito sa araw ng
sabbath? **17** At samantalang sinasabi niya ang mga
bagay na ito, ay nangapahiya ang lahat ng kaniyang
mga kaalit: at nangagagalak ang buong karamihan
dahil sa lahat ng maluwalhating bagay na kaniyang
ginawa. **18** Sinabi nga niya, Sa ano tulad ang kaharian
ng Dios? at sa ano ko itutulad? **19** Tulad sa isang
butil ng mostasa na kinuha ng isang tao, at inihagis
sa kaniyang sariling halamanan; at ito'y sumibol, at
naging isang punong kahoy; at humapon sa mga
sanga nito ang mga ibon sa langit. **20** At muling
sinabi niya, Sa ano ko itutulad ang kaharian ng Dios?
21 Tulad sa lebadura na kinuha ng isang babae,
at itinago sa tatlong takal na harina, hanggang sa
ito'y nalebadurahang lahat. **22** At siya'y yumaon sa
kaniyang lakad sa mga bayan at mga nayon, na
nagtuturo, at naglalakbay na tungo sa Jerusalem.
23 At may isang nagsabi sa kaniya, Panginoon,
kakaunti baga ang mangaliligtas? At sinabi niya sa
kanila, **24** Magpilit kayong magsipasok sa pintuang
makipot: sapagka't sinasabi ko sa inyo na marami
ang mangagsisikap na pumasok, at hindi mangyayari.
25 Kung makatindig na ang puno ng sangbahayan,
at mailapat na ang pinto, at magpasimula kayong
mangagsitayo sa labas, at mangagsituktok sa pintuan,
na mangagsasabi, Panginoon, buksan mo kami;
at siya'y sasagot at sasabihin sa inyo, Hindi ko
kayo nangakikilala kung kayo'y taga saan; **26** Kung
magkagayo'y pasisimulan ninyong sabihin, Nagsikain
kami at nagsiinom sa harap mo, at nagturo ka sa
aming mga lansangan; **27** At sasabihin niya, Sinasabi
ko sa inyo na hindi ko kayo nangakikilala kung kayo'y
taga saan; magsilayo kayo sa akin, kayong lahat
na manggagawa ng kalikuan. **28** Diyan na nga ang
pagtangis, at ang pagngangalit ng mga ngipin, kung
mangakita ninyo si Abraham, at si Isaac, at si Jacob,
at ang lahat ng mga propeta sa kaharian ng Dios,
at kayo'y palabasin. **29** At sila'y magsisipanggaling
sa silanganan at sa kalunuran, at sa timugan at sa
hilagaan, at magsisiupo sa kaharian ng Dios. **30**
At narito, may mga huling magiging una at may
mga unang magiging huli. **31** Nagsidating nang oras
ding yaon ang ilang Fariseo, na nangagsasabi sa
kaniya, Lumabas ka, at humayo ka rito: sapagka't ibig
kang patayin ni Herodes. **32** At sinabi niya sa kanila,
Magsiparoon kayo, at inyong sabihin sa sorrang
yaon, Narito, nagpapalabas ako ng mga demonio at

nagpapagaling ngayon at bukas, at ako'y magiging
sakdal sa ikatlong araw. 33 Gayon ma'y kailangang
ako'y yumaon sa aking lakad ngayon at bukas at
sa makalawa: sapagka't hindi mangyayari na ang
isang propeta ay mamatay sa labas ng Jerusalem. 34
Oh Jerusalem, Jerusalem, na pumapatay sa mga
propeta, at bumabato sa mga sinugo sa kaniya!
Makailang inibig kong tipunin ang iyong mga anak,
na gaya ng pagtitipon ng inahing manok sa kaniyang
sariling mga sisiw sa ilalim ng kaniyang mga pakpak,
at ayaw kayo! 35 Narito, sa inyo'y iniwang walang
anoman ang inyong bahay: at sinasabi ko sa inyo,
Hindi ninyo ako makikita, hanggang sa inyong sabihin,
Mapalad ang pumaparito sa pangalan ng Panginoon.

14 At nangyari, sa pagpasok niya sa bahay ng
isa sa mga pinuno ng mga Fariseo nang isang
sabbath upang kumain ng tinapay, at inaabangan
nila siya. 2 At narito, sa kaniyang harapan ay may
isang lalaking namamaga. 3 At pagsagot ni Jesus,
ay nagsalita sa mga tagapagtanggol ng kautusan
at sa mga Fariseo, na sinasabi, Matuwid baga o
hindi na magpagaling sa sabbath? 4 Datapuwa't
sila'y di nagsiimik. At siya'y tinangnan niya, at siya'y
pinagaling, at siya'y pinayaon. 5 At sinabi niya sa
kanila, Sino kaya sa inyo ang kung magkaroon
ng isang asno o isang bakang lalake na mahulog
sa hukay, at pagdaka'y hindi kukunin kahit araw
ng sabbath? 6 At di na muling nakasagot sila
sa kaniya sa mga bagay na ito. 7 At nagsalita
siya ng isang talinghaga sa mga inanyayahan,
nang mamasdan niya na kanilang pinipili ang mga
pangulong luklukan; na nagsasabi sa kanila, 8 Pagka
inaanyayahan ka ninomang tao sa kasalan, huwag
kang uupo sa pangulong luklukan; baka mayroon
siyang anyayahang lalong marangal na tao kay sa
iyo, 9 At lumapit yaong naganyaya sa iyo at sa kaniya,
at sabihin sa iyo, Bigyan mong puwang ang taong ito;
at kung magkagayo'y magpapasimula kang mapahiya
na mapalagay ka sa dakong kababababaan. 10
Kundi pagka inaanyayahan ka, ay pumaroon ka at
umupo ka sa dakong kababababaan; upang kung
dumating ang naganyaya sa iyo, ay sa iyo'y sabihin
niya, Kaibigan pumaroon ka pa sa lalong mataas:
kung magkagayo'y magkakaroon ka ng kaluwalhatian
sa harap ng lahat na mga kasalo mong nangakaupo
sa dulang. 11 Sapagka't ang bawa't nagmamataas ay
mabababa; at ang nagpapakababa ay matataas. 12
At sinabi rin naman niya sa naganyaya sa kaniya,
Pagka naghahanda ka ng isang tanghalian o ng isang
hapunan, ay huwag mong tawagin ang iyong mga
kaibigan, ni ang iyong mga kapatid, ni ang iyong
mga kamaganak, ni ang mayayamang kapitbahay;
baka ikaw naman ang kanilang muling anyayahan, at
gantihan ka. 13 Datapuwa't kung maghahanda ka, ay
anyayahan mo ang mga dukha, ang mga pingkaw,
ang mga pilay, ang mga bulag, 14 At magiging
mapalad ka; sapagka't wala silang sukat ikaganti sa
iyo: sapagka't gagantihin sa iyo sa pagkabuhay na
maguli ng mga ganap. 15 At nang marinig ito ng isa
sa nangakaupong kasalo niya sa dulang, ay sinabi sa
kaniya, Mapalad ang kakain ng tinapay sa kaharian ng
Dios. 16 Datapuwa't sinabi niya sa kaniya, May isang
naghanda ng isang malaking hapunan; at marami
siyang inanyayahan: 17 At sa panahon ng paghapon
ay sinugo niya ang kaniyang alipin, upang sabihin
sa mga inanyayahan, Magsiparito kayo; sapagka't
ang lahat ng mga bagay ay nahahanda na. 18 At
silang lahat na parang iisa ay nangagpasimulang
nangagdahilan. Sa kaniya'y sinabi ng una, Bumili ako
ng isang bukid, at kailangan akong umalis at tingnan;
ipinamamanhik ko sa iyo na pagpaumanhinan mo
ako. 19 At sinabi ng iba, Bumili ako ng limang
magkatuwang na bakang lalake, at paroroon ako
upang sila'y subukin; ipinamamanhik ko sa iyo na
pagpaumanhinan mo ako. 20 At sinabi ng iba, Bago
akong kasal, at kaya nga hindi ako makaparoroon. 21
At dumating ang alipin, at isinaysay ang mga bagay
na ito sa kaniyang panginoon. Nang magkagayon, sa
galit ng puno ng sangbahayan ay sinabi sa kaniyang
alipin, Pumaroon kang madali sa mga lansangan
at sa mga daang makikipot ng bayan, at dalhin mo
rito ang mga dukha, at ang mga pingkaw, at ang
mga bulag, at ang mga pilay. 22 At sinabi ng alipin,
panginoon, nagawa na ang ipinagutos mo, at gayon
ma'y maluwag pa. 23 At sinabi ng panginoon sa
alipin, Pumaroon ka sa mga daan at sa mga bakuran,
at pilitin mo silang magsipasok, upang mapuno ang
aking bahay. 24 Sapagka't sinasabi ko sa inyo na alin
man sa mga taong inanyayahan ay hindi makatitikim
ng aking hapunan. 25 Nagsisama nga sa kaniya
ang lubhang maraming tao; at siya'y lumingon at
sa kanila'y sinabi, 26 Kung ang sinomang tao'y
pumaparito sa akin, at hindi napopoot sa kaniyang
sariling ama, at ina, at asawang babae, at mga
anak, at mga kapatid na lalake, at mga kapatid
na babae, oo, at pati sa kaniyang sariling buhay

man, ay hindi siya maaaring maging alagad ko. 27
Sinomang hindi nagdadala ng kaniyang sariling krus,
at sumusunod sa akin, ay hindi maaaring maging
alagad ko. 28 Sapagka't alin sa inyo, ang kung ibig
magtayo ng isang moog, ay hindi muna uupo at
tatayahin ang halagang magugugol kung mayroong
maipagtatapos? 29 Baka kung mailagay na niya
ang patibayan, at hindi matapos, ang lahat ng mga
makakita ay mangagpasimulang siya'y libakin, 30
Na sabihin, Nagpasimula ang taong ito na magtayo,
at hindi nakayang tapusin. 31 O aling hari, na kung
sasalubong sa pakikidigma sa ibang hari, ay hindi
muna uupo at sasangguni kung makahaharap siya
na may sangpung libo sa dumarating na laban sa
kaniya na may dalawangpung libo? 32 O kung hindi,
samantalang malayo pa ang isa, ay magsusugo siya
ng isang sugo, at hihilingin ang mga kailangan sa
pagkakasundo. 33 Kaya nga sinoman sa inyo na
hindi tumanggi sa lahat niyang tinatangkilik, ay di
maaaring maging alagad ko. 34 Mabuti nga ang asin:
datapuwa't kung ang asin ay tumabang, ay ano ang
ipagpapaalat? 35 Walang kabuluhang maging sa lupa
kahit sa tapunan man ng dumi: itinatapon sa labas.
Ang may mga pakinig upang ipakinig, ay makinig.

15 Nagsisilapit nga sa kaniya ang lahat ng mga
manininginil ng buwis at makasalanan upang
makinig sa kaniya. 2 At ang mga Fariseo at gayon
din ang mga eskriba ay nangagbubulongbulungan,
na nangagsasabi, Tinatanggap ng taong ito ang mga
makasalanan, at sumasalo sa kanila. 3 At sinalita
niya sa kanila ang talinghagang ito, na sinasabi, 4
Aling tao sa inyo, na kung mayroong isang daang
tupa, at mawala ang isa sa mga yaon ay hindi iiwan
ang siyam na pu't siyam sa ilang, at hahanapin ang
nawala, hanggang sa ito'y kaniyang masumpungan?
5 At pagka nasumpungan niya, ay pinapasan niya
sa kaniyang balikat, na natutuwa. 6 At paguwi
niya sa tahanan, ay titipunin niya ang kaniyang
mga kaibigan at ang kaniyang mga kapitbahay, na
sasabihin sa kanila, Makipagkatuwa kayo sa akin,
sapagka't nasumpungan ko ang aking tupang nawala.
7 Sinasabi ko sa inyo, na gayon din magkakatuwa
sa langit dahil sa isang makasalanang nagsisisi, kay
sa siyam na pu't siyam na taong matutuwid na di
nangagkakailangang magsipagsisi. 8 O aling babae
na may sangpung putol na pilak, na kung mawalan
siya ng isang putol, ay hindi baga magpapaningas ng
isang ilawan, at wawalisan ang bahay, at hahanaping
masikap hanggang sa ito'y masumpungan niya?
9 At pagka nasumpungan niya, ay titipunin niya
ang kaniyang mga kaibigan at mga kapitbahay, na
sinasabi, Makipagkatuwa kayo sa akin, sapagka't
nasumpungan ko ang isang putol na nawala sa
akin. 10 Gayon din, sinasabi ko sa inyo, na may
tuwa sa harapan ng mga anghel ng Dios, dahil sa
isang makasalanang nagsisisi. 11 At sinabi niya, May
isang tao na may dalawang anak na lalake: 12 At
sinabi sa kaniyang ama ng bunso, Ama, ibigay mo
sa akin ang bahagi ng iyong kayamanang nauukol
sa akin. At binahagi niya sa kanila ang kaniyang
pagkabuhay. 13 At hindi nakaraan ang maraming
araw, ay tinipong lahat ng anak na bunso ang
ganang kaniya, at naglakbay sa isang malayong
lupain; at doo'y inaksaya ang kaniyang kabuhayan sa
palunging pamumuhay. 14 At nang magugol na niyang
lahat, ay nagkaroon ng isang malaking kagutom sa
lupaing yaon; at siya'y nagpasimulang mangailangan.
15 At pumaroon siya at nakisama sa isa sa mga
mamamayan sa lupaing yaon; at sinugo niya siya
sa kaniyang mga parang, upang magpakain ng mga
baboy. 16 At ibig sana niyang mabusog ang kaniyang
tiyan ng mga ipa na kinakain ng mga baboy: at walang
taong magbigay sa kaniya. 17 Datapuwa't nang siya'y
makapagisip ay sinabi niya, Ilang mga alilang upahan
ng aking ama ang may sapat at lumalabis na pagkain,
at ako rito'y namamatay ng gutom? 18 Magtitindig
ako at paroroon sa aking ama, at aking sasabihin
sa kaniya, Ama, nagkasala ako laban sa langit, at
sa iyong paningin: 19 Hindi na ako karapatdapat na
tawaging anak mo: gawin mo akong tulad sa isa sa
iyong mga alilang upahan. 20 At siya'y nagtindig, at
pumaroon sa kaniyang ama. Datapuwa't samantalang
nasa malayo pa siya, ay natanawan na siya ng
kaniyang ama, at nagdalang habag, at tumakbo, at
niyakap siya sa leeg, at siya'y hinagkan. 21 At sinabi
ng anak sa kaniya, Ama, nagkasala ako laban sa
langit, at sa iyong paningin: hindi na ako karapatdapat
na tawaging anak mo. 22 Datapuwa't sinabi ng ama
sa kaniyang mga alipin, Dalhin ninyo ritong madali
ang pinakamabuting balabal, at isuot ninyo sa kaniya;
at lagyan ninyo ng singsing ang kaniyang kamay, at
mga panyapak ang kaniyang mga paa: 23 At kunin
ninyo ang pinatabang guya, at inyong patayin, at
tayo'y magsikain, at mangagkatuwa: 24 Sapagka't
patay na ang anak kong ito, at muling nabuhay; siya'y
nawala, at nasumpungan. At sila'y nangagpasimulang

mangagkatuwa. 25 Nasa bukid nga ang anak niyang
panganay: at nang siya'y dumating at malapit sa
bahay, ay narinig niya ang tugtugan at ang sayawan.
26 At pinalapit niya sa kaniya ang isa sa mga alipin, at
itinanong kung ano kaya ang mga bagay na yaon. 27
At sinabi niya sa kaniya, Dumating ang kapatid mo;
at pinatay ng iyong ama ang pinatabang guya, dahil
sa siya'y tinanggap niya na ligtas at magaling. 28
Datapuwa't nagalit siya, at ayaw pumasok: at lumabas
ang kaniyang ama, at siya'y namanhik sa kaniya. 29
Datapuwa't siya'y sumagot at sinabi sa kaniyang ama,
Narito, maraming taon nang kita'y pinaglilingkuran,
at kailan ma'y hindi ako sumuway sa iyong utos; at
gayon ma'y hindi mo ako binigyan kailan man ng isang
maliit na kambing, upang ipakipagkatuwa ko sa aking
mga kaibigan: 30 Datapuwa't nang dumating itong
anak mong umubos ng iyong pagkabuhay sa mga
patutot, ay ipinagpatay mo siya ng pinatabang guya.
31 At sinabi niya sa kaniya, Anak, ikaw ay palaging
nasa akin, at iyo ang lahat ng akin. 32 Datapuwa't
karapatdapat mangagkatuwa at mangagsaya tayo:
sapagka't patay ang kapatid mong ito, at muling
nabuhay; at nawala, at nasumpungan.

16 At sinabi rin naman niya sa mga alagad, May
isang taong mayaman, na may isang katiwala;
at ito'y isinumbong sa kaniya na siya'y nagsisira ng
kaniyang mga pag-aari. 2 At tinawag niya siya, at sa
kaniya'y sinabi, Ano ito na nababalitaan ko tungkol sa
iyo? magbigay sulit ka ng pagiging katiwala; sapagka't
hindi ka na maaaring maging katiwala pa. 3 At sinabi
ng katiwala sa kaniyang sarili, Anong gagawin ko,
yamang inaalis sa akin ng panginoon ko ang pagiging
katiwala? Magdukal ng lupa'y wala akong kaya;
magpalimos ay nahihiya ako. 4 Nalalaman ko na ang
gagawin ko, upang, kung mapaalis ako sa pagiging
katiwala, ako ay matanggap nila sa kanilang mga
bahay. 5 At pagtawag niya sa bawa't isa sa mga
may utang sa kaniyang panginoon, ay sinabi niya sa
una, Gaano ang utang mo sa aking panginoon? 6 At
sinabi niya, Isang daang takal na langis. At sinabi
niya sa kaniya, Abutin mo ang iyong kasulatan, at
maupo kang madali at isulat mong limangpu. 7 Nang
magkagayon ay sinabi niya sa iba, At ikaw, gaano
ang utang mo? At sinabi niya, Isang daang takal na
trigo. Sinabi niya sa kaniya, Abutin mo ang iyong
kasulatan, at isulat mong walongpu. 8 At pinuri ng
kaniyang panginoon ang lilong katiwala, sapagka't
siya'y gumawang may katalinuhan: sapagka't ang
mga anak ng sanglibutang ito, sa kanilang sariling
lahi, ay matatalino kay sa mga anak ng ilaw. **(aiōn
g165)** 9 At sinabi ko sa inyo, Makipagkaibigan kayo sa
pamamagitan ng kayamanan ng kasamaan; upang,
kung kayo'y magkulang, ay kanilang tanggapin kayo
sa mga walang hanggang tabernakulo. **(aiōnios g166)**
10 Ang mapagtapat sa kakaunti ay mapagtapat din
naman sa marami: at ang di matuwid sa kakaunti ay
di rin naman matuwid sa marami. 11 Kung kayo nga'y
di naging mapagtapat sa masamang kayamanan,
sino nga ang magkakatiwala sa inyo ng mga tunay na
kayamanan? 12 At kung di kayo naging mapagtapat sa
kayamanan ng iba, sino ang sa inyo'y magbibigay ng
sa inyong sarili. 13 Walang aliping makapaglilingkod
sa dalawang panginoon: sapagka't kapopootan niya
ang isa, at iibigin ang ikalawa; o di kaya'y magtatapat
sa isa, at pawawalang halaga ang ikalawa. Hindi kayo
makapaglilingkod sa Dios at sa mga kayamanan. 14
At ang mga Fariseo, na pawang maibigin sa salapi,
ay nangakikinig ng lahat ng mga bagay na ito; at
siya'y tinutuya nila. 15 At sinabi niya sa kanila, Kayo
ang nangagaaring-ganap sa inyong sarili sa paningin
ng mga tao; datapuwa't nakikilala ng Dios ang inyong
mga puso; sapagka't ang dinadakila ng mga tao
ay kasuklamsuklam sa paningin ng Dios. 16 Ang
kautusan at ang mga propeta ay nanatili hanggang kay
Juan: mula noo'y ang evangelio ng kaharian ng Dios
ay ipinangangaral, at ang bawa't tao ay pumapasok
doon na nagpipilit. 17 Nguni't lubhang magaan pa ang
mangawala ang langit at ang lupa, kay sa mahulog
ang isang kudlit ng kautusan. 18 Ang bawa't lalaki
na inihihiwalay ang kaniyang asawa, at magasawa
sa iba, ay nagkakasala ng pangangalunya: at ang
magasawa sa babaing inihiwalay ng kaniyang asawa
ay nagkakasala ng pangangalunya. 19 Mayroon
ngang isang taong mayaman, at siya'y nagdaramit
ng kulay ube at maselang lino, at sa araw-araw ay
kumakain ng sagana: 20 At isang pulubi na ang
pangala'y Lazaro, lipos ng mga sugat, ay inilalagay sa
kaniyang pintuan, 21 At naghahangad na mapakain
ng mga mumo na nangahuhulog mula sa dulang
ng mayaman; oo, at lumapit pati ang mga aso at
hinihimuran ang kaniyang mga sugat. 22 At nangyari,
na namatay ang pulubi at siya'y dinala ng mga anghel
sa sinapupunan ni Abraham: at namatay naman ang
mayaman, at inilibing. 23 At sa Hades na nasa mga
pagdurusa ay itiningin niya ang kaniyang mga mata,
at natanaw sa malayo si Abraham, at si Lazaro ay

nasa kaniyang sinapupunan. **(Hadēs g86)** **24** At siya'y
sumigaw at sinabi, Amang Abraham, maawa ka sa
akin, at suguin mo si Lazaro, upang itubog niya sa
tubig ang dulo ng kaniyang daliri, at palamigin ang
aking dila; sapagka't naghihirap ako sa alab na ito. **25**
Datapuwa't sinabi ni Abraham, Anak, alalahanin mo
na ikaw ay tumanggap ng iyong mabubuting bagay
sa iyong pamumuhay, at si Lazaro sa gayon ding
paraan ay masasamang bagay: datapuwa't ngayon,
ay inaaliw siya rini, at ikaw ay nasa kahirapan. **26** At
bukod sa lahat ng ito, ay may isang malaking banging
nakalagay sa pagitan namin at ninyo, upang ang mga
magibig tumawid buhat dini hanggang sa inyo ay hindi
maari, at gayon din walang makatawid mula diyan
hanggang sa amin. **27** At sinabi niya, Ipinamamanhik
ko nga sa iyo, ama, na suguin mo siya sa bahay ng
aking ama; **28** Sapagka't ako'y may limang kapatid na
lalake; upang sa kanila'y patotohanan niya, baka pati
sila'y mangaparito sa dakong ito ng pagdurusa. **29**
Datapuwa't sinabi ni Abraham, Nasa kanila si Moises
at ang mga propeta; bayaang sila'y pakinggan nila.
30 At sinabi niya, Hindi amang Abraham: datapuwa't
kung ang isang mula sa mga patay ay makaparoon
sa kanila, sila'y mangagsisisi. **31** At sinabi niya sa
kaniya, Kung di nila pinakikinggan si Moises at ang
mga propeta, ay di rin mangahihikayat sila, kahit ang
isa'y magbangon sa mga patay.

17 At sinabi niya sa kaniyang mga alagad
Hindi mangyayari na di dumating ang mga
kadahilanan ng pagkakatisod; datapuwa't sa aba
niyaong pinanggalingan. **2** Mabuti pa sa kaniya kung
bitinan ang kaniyang leeg ng isang gilingang bato,
at siya'y ihagis sa dagat, kay sa siya'y magpatisod
sa isa sa maliliit na ito. **3** Mangagingat kayo sa
inyong sarili: kung magkasala ang iyong kapatid,
sawayin mo siya; at kung siya'y magsisi, patawarin
mo siya. **4** At kung siya'y makapitong magkasala sa
isang araw laban sa iyo, at makapitong magbalik
sa iyo na sasabihin, Pinagsisisihan ko; patawarin
mo siya. **5** At sinabi ng mga apostol sa Panginoon,
Dagdagan mo ang pananampalataya namin. **6** At
sinabi ng Panginoon, Kung mangagkaroon kayo
ng pananampalataya na kasing laki ng isang butil
ng binhi ng mostasa, sasabihin ninyo sa puno ng
sikomorong ito, Mabunot ka, at matanim ka sa dagat;
at kayo'y tatalimahin. **7** Datapuwa't sino sa inyo,
ang may isang aliping nagaararo o nagaalaga ng
mga tupa, na pagbabalik niyang galing sa bukid
ay magsasabi sa kaniya, Parito ka agad at maupo
ka sa dulang ng pagkain; **8** At hindi sasabihin sa
kaniya, Ipaghanda mo ako ng mahahapunan, at
magbigkis ka, at paglingkuran mo ako, hanggang
sa ako'y makakain at makainom; at saka ka kumain
at uminom? **9** Nagpapasalamat baga siya sa alipin
sapagka't ginawa ang iniutos sa kaniya? **10** Gayon din
naman kayo, pagka nangagawa na ninyo ang lahat
ng mga bagay na sa inyo'y iniutos, inyong sabihin,
Mga aliping walang kabuluhan kami; ginawa namin
ang katungkulan naming gawin. **11** At nangyari, na
samantalang sila'y napapatungo sa Jerusalem, na
siya'y nagdaraan sa mga hangganan ng Samaria
at Galilea. **12** At sa pagpasok niya sa isang nayon,
ay sinalubong siya ng sangpung lalaking ketongin,
na nagsitigil sa malayo: **13** At sila'y nagsisigaw na
nagsisipagsabi, Jesus, Guro, maawa ka sa amin. **14**
At pagkakita niya sa kanila, ay sinabi niya sa kanila,
Magsihayo kayo at kayo'y pakita sa mga saserdote.
At nangyari, na samantalang sila'y nagsisiparoon,
ay nangalinis sila. **15** At isa sa kanila, nang makita
niyang siya'y gumaling, ay nagbalik, na niluluwalhati
ang Dios ng malakas na tinig; **16** At siya'y nagpatirapa
sa kaniyang paanan, na nagpapasalamat sa kaniya:
at siya'y isang Samaritano. **17** At pagsagot ni Jesus
ay nagsabi, Hindi baga sangpu ang nagsilinis?
datapuwa't saan nangaroon ang siyam? **18** Walang
nagbalik upang lumuwalhati sa Dios, kundi itong taga
ibang lupa? **19** At sinabi niya sa kaniya, Magtindig ka,
at yumaon ka sa iyong lakad: pinagaling ka ng iyong
pananampalataya. **20** At palibhasa'y tinanong siya
ng mga Fariseo, kung kailan darating ang kaharian
ng Dios, ay sinagot niya sila at sinabi, Ang kaharian
ng Dios ay hindi paririto na mapagkikita: **21** Ni
sasabihin man nila, Naririto! o Naririyan! sapagka't
narito, ang kaharian ng Dios ay nasa loob ninyo.
22 At sinabi niya sa mga alagad, Darating ang mga
araw, na hahangarin ninyong makita ang isa sa mga
araw ng Anak ng tao, at hindi ninyo makikita. **23**
At sasabihin nila sa inyo, Naririyan! Naririto! huwag
kayong magsisiparoon, ni magsisisisunod man sa
kanila: **24** Sapagka't gaya ng kidlat, na pagkislap buhat
sa isang panig ng silong ng langit, ay nagliliwanag
hanggang sa kabilang panig ng silong ng langit;
gayon din naman ang Anak ng tao sa kaniyang
kaarawan. **25** Datapuwa't kailangan muna siyang
magbata ng maraming bagay at itakuwil ng lahing ito.
26 At kung paano ang nangyari sa mga kaarawan

ni Noe, ay gayon din naman ang mangyayari sa
mga kaarawan ng Anak ng tao. 27 Sila'y nagsisikain,
sila'y nagsisiinom, sila'y nangagaasawa, at sila'y
pinapagaasawa, hanggang sa araw na pumasok sa
daong si Noe, at dumating ang paggunaw, at nilipol
silang lahat. 28 Gayon din naman kung paano ang
nangyari sa mga kaarawan ni Lot; sila'y nagsisikain,
sila'y nagsisiinom, sila'y nagsisibili, sila'y nangagbibili,
sila'y nangagtatanim, sila'y nangagtatayo ng bahay.
29 Datapuwa't nang araw na umalis sa Sodoma si Lot,
ay umulan mula sa langit ng apoy at asupre, at nilipol
silang lahat: 30 Gayon din naman ang mangyayari
sa araw na ang Anak ng tao ay mahayag. 31 Sa
araw na yaon, ang mapapasa bubungan, at nasa
bahay ng kaniyang mga pag-aari, ay huwag silang
manaog upang kunin: at ang nasa bukid ay gayon
din, huwag siyang umuwi. 32 Alalahanin ninyo ang
asawa ni Lot. 33 Sinomang nagsisikap ingatan ang
kaniyang buhay ay mawawalan nito: datapuwa't ang
sinomang mawalan ng kaniyang buhay ay maiingatan
yaon. 34 Sinasabi ko sa inyo, Sa gabing yaon ay
dalawang lalake ang sasa isang higaan; ang isa'y
kukunin, at ang isa'y iiwan. 35 Magkasamang gigiling
ang dalawang babae; kukunin ang isa, at ang isa'y
iiwan. 36 Mapapasa bukid ang dalawang lalake; ang
isa'y kukunin at ang isa'y iiwan. 37 At pagsagot nila
ay sinabi sa kaniya, Saan, Panginoon? At sinabi niya
sa kanila, Kung saan naroon ang bangkay ay doon
din naman magkakatipon ang mga uwak.

18 At sinalita niya sa kanila ang isang talinghaga,
na sila'y dapat magsipanalanging lagi, at huwag
manganglupaypay; 2 Na sinasabi, May isang hukom
sa isang bayan, na hindi natatakot sa Dios, at walang
taong pinagpipitaganan: 3 At sa bayang yaon ay may
isang babaing bao; at siya'y naparoroong madalas sa
kaniya, na sinasabi, Iganti mo ako sa aking kaalit. 4 At
may ilang panahon na siya'y tumatanggi: datapuwa't
pagkatapos ay sinabi sa kaniyang sarili, Bagaman di
ako natatakot sa Dios, at di nagpipitagan sa tao: 5
Gayon man, sapagka't nililigalig ako ng baong ito,
ay igaganti ko siya, baka niya ako bagabagin ng
kapaparito. 6 At sinabi ng Panginoon, Pakinggan
ninyo ang sinabi ng likong hukom. 7 At hindi baga,
igaganti ng Dios ang kaniyang mga hirang, na
sumisigaw sa kaniya sa araw at gabi, at siya'y
may pagpapahinuhod sa kanila? 8 Sinasabi ko sa
inyo, na sila'y madaling igaganti niya. Gayon ma'y
pagparito ng Anak ng tao, makakasumpong kaya
siya ng pananampalataya sa lupa? 9 At kaniyang
sinalita naman ang talinghagang ito sa nagsisiasa
sa kanilang sarili, na nangagpapanggap na sila'y
matutuwid, at pinawawalang halaga ang lahat ng
mga iba: 10 May dalawang lalaking nagsipanhik sa
templo upang magsipanalangin; ang isa'y Fariseo,
at ang isa'y maniningil ng buwis. 11 Ang Fariseo
ay nakatayo at nanalangin sa kaniyang sarili ng
ganito, Dios, pinasasalamatan kita, na hindi ako
gaya ng ibang mga tao, na mga manglulupig, mga
liko, mga mapangalunya, o hindi man lamang gaya
ng maniningil ng buwis na ito. 12 Makalawa akong
nagaayuno sa isang linggo; nagbibigay ako ng
ikapu ng lahat kong kinakamtan. 13 Datapuwa't
ang maniningil ng buwis, na nakatayo sa malayo,
ay ayaw na itingin man lamang ang kaniyang mga
mata sa langit, kundi dinadagukan ang kaniyang
dibdib, na sinasabi, Dios, ikaw ay mahabag sa akin,
na isang makasalanan. 14 Sinasabi ko sa inyo,
Nanaog at umuwi sa kaniyang bahay ang taong
ito na inaaaringganap kay sa isa: sapagka't ang
bawa't nagmamataas sa kaniyang sarili ay mabababa;
datapuwa't ang nagpapakababa sa kaniyang sarili
ay matataas. 15 At dinala naman nila sa kaniya ang
kanilang mga sanggol, upang kaniyang hipuin sila;
datapuwa't nang mangakita ito ng mga alagad, ay
sila'y sinaway nila. 16 Datapuwa't pinalapit sila ni
Jesus sa kaniya, na sinasabi, Pabayaan ninyong
magsilapit sa akin ang maliliit na bata, at huwag
ninyo silang pagbawalan: sapagka't sa mga ganito
nauukol ang kaharian ng Dios. 17 Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Sinomang hindi tumanggap ng
kaharian ng Dios na gaya ng isang maliit na bata, ay
hindi siya papasok doon sa anomang paraan. 18 At
tinanong siya ng isang pinuno, na sinasabi, Mabuting
Guro, anong gagawin ko upang magmana ng walang
hanggang buhay? (aiōnios g166) 19 At sinabi sa kaniya
ni Jesus, Bakit mo ako tinatawag na mabuti? walang
mabuti, kundi isa, ang Dios lamang. 20 Talastas mo
ang mga utos, Huwag kang mangalunya, Huwag
kang pumatay, Huwag kang magnakaw, Huwag kang
sumaksi sa di katotohanan, Igalang mo ang iyong
ama at ina. 21 At sinabi niya, Ginanap ko ang lahat
ng mga bagay na ito buhat pa sa aking pagkabata. 22
At nang marinig ito ni Jesus, ay sinabi niya sa kaniya,
Isang bagay pa ang kulang sa iyo: ipagbili mo ang
lahat mong tinatangkilik, at ipamahagi mo sa mga
dukha, at magkakaroon ka ng kayamanan sa langit: at

pumarito ka, sumunod ka sa akin. 23 Datapuwa't nang
marinig niya ang mga bagay na ito, siya'y namanglaw
na lubha; sapagka't siya'y totoong mayaman. 24
At sa pagmamasid sa kaniya ni Jesus ay sinabi,
Pagkahiraphirap na makapasok sa kaharian ng Dios
ang mga may kayamanan! 25 Sapagka't magaan pa
sa isang kamelyo ang pumasok sa butas ng isang
karayom, kay sa isang taong mayaman na pumasok
sa kaharian ng Dios. 26 At sinabi ng mga nakarinig
nito, Sino nga kaya ang makaliligtas? 27 Datapuwa't
sinabi niya, Ang mga bagay na di mangyayari sa mga
tao ay may pangyayari sa Dios. 28 At sinabi ni Pedro,
Narito, iniwan namin ang aming sarili, at nagsisunod
sa iyo. 29 At sinabi niya sa kanila, Katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Walang taong nagiwan ng bahay,
o asawang babae, o mga kapatid, o mga magulang
o mga anak, dahil sa kaharian ng Dios, 30 Na di
tatanggap ng makapupung higit sa panahong ito,
at sa sanglibutang darating, ng walang hanggang
buhay. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 At isinama niya ng
bukod ang labingdalawa, at sa kanila'y sinabi, Narito,
nagsisiahon tayo sa Jerusalem, at ang lahat ng mga
bagay na isinulat ng mga propeta ay mangagaganap
sa Anak ng tao. 32 Sapagka't siya'y ibibigay sa mga
Gentil, at siya'y aalimurahin, at duduwahaginin, at
luluraan. 33 At kanilang papaluin at papatayin siya: at
sa ikatlong araw ay muling magbabangon siya. 34
At wala silang napagunawa sa mga bagay na ito;
at ang sabing ito ay nalingid sa kanila, at hindi nila
napagtalastas ang sinabi. 35 At nangyari, na nang
nalalapit na sila sa Jerico, isang bulag ay nakaupo
sa tabi ng daan na nagpapalimos: 36 At pagkarinig
na nagdaraan ang maraming tao, ay itinanong niya
kung ano ang ibig sabihin noon. 37 At sinabi nila sa
kaniya, na nagdaraan si Jesus na taga Nazaret. 38
At siya'y nagsisigaw, na sinasabi, Jesus, ikaw na
anak ni David, mahabag ka sa akin. 39 At siya'y
sinaway ng nangasa unahan, upang siya'y tumahimik:
datapuwa't siya'y lalong nagsisigaw, Ikaw na anak
ni David, mahabag ka sa akin. 40 At si Jesus ay
tumigil, at ipinagutos na dalhin siya sa kaniya: at
nang mailapit siya, ay itinanong niya sa kaniya, 41
Anong ibig mo na sa iyo'y gawin ko? At sinabi niya,
Panginoon, na tanggapin ko ang aking paningin. 42
At sinabi sa kaniya ni Jesus, Tanggapin mo ang iyong
paningin: pinagaling ka ng pananampalataya mo. 43
At pagdaka'y tinanggap niya ang kaniyang paningin,
at sumunod sa kaniya, na niluluwalhati ang Dios: at
pagkakita nito ng buong bayan, ay nangagpuri sa
Dios.

19 At siya'y pumasok at nagdaan sa Jerico. 2 At
narito, isang lalake na tinatawag sa pangalang
Zaqueo; at siya'y isang puno ng mga maniningil
ng buwis, at siya'y mayaman. 3 At pinagpipilitan
niyang makita si Jesus kung sino kaya siya; at hindi
mangyari, dahil sa maraming tao, sapagka't siya'y
pandak. 4 At tumakbo siya sa unahan, at umakyat
sa isang punong kahoy na sikomoro upang makita
siya: sapagka't siya'y magdaraan sa daang yaon. 5
At nang dumating si Jesus sa dakong yaon, ay siya'y
tumingala, at sinabi sa kaniya, Zaqueo, magmadali
ka, at bumaba ka; sapagka't ngayo'y kinakailangang
ako'y tumuloy sa bahay mo. 6 At siya'y nagmadali, at
bumaba, at tinanggap siyang may tuwa. 7 At nang
makita nila ito, ay nangagbulongbulungan silang lahat,
na nangagsasabi, Siya'y pumasok na nanunuluyan
sa isang taong makasalanan. 8 At si Zaqueo ay
nagtindig, at sinabi sa Panginoon, Narito, Panginoon,
ang kalahati ng aking mga pag-aari ay ibinibigay
ko sa mga dukha; at kung sakali't nakasingil akong
may daya sa kanino mang tao, ay isinasauli ko ng
makaapat. 9 At sinabi sa kaniya ni Jesus, Dumating
sa bahay na ito ngayon ang pagkaligtas, sapagka't
siya'y anak din naman ni Abraham. 10 Sapagka't ang
Anak ng tao ay naparito upang hanapin at iligtas ang
nawala. 11 At samantalang pinakikinggan nila ang
mga bagay na ito, ay dinugtungan niya at sinalita
ang isang talinghaga, sapagka't siya'y malapit na sa
Jerusalem, at sapagka't kanilang inakala na pagdaka'y
mahahayag ang kaharian ng Dios. 12 Sinabi nga niya,
Isang mahal na tao ay naparoon sa isang malayong
lupain, upang tumanggap ng isang kaharian na ukol
sa kaniyang sarili, at magbalik. 13 At tinawag niya
ang sangpu sa kaniyang mga alipin at binigyan sila
ng sangpung mina, at sinabi sa kanila, Ipangalakal
ninyo ito hanggang sa ako'y dumating. 14 Datapuwa't
kinapopootan siya ng kaniyang mga mamamayan,
at ipinahabol siya sa isang sugo, na nagsasabi,
Ayaw kami na ang taong ito'y maghari pa sa amin.
15 At nangyari, na nang siya'y muling magbalik,
nang matanggap na ang kaharian, ay ipinatawag
niya sa kaniyang harapan ang mga aliping yaon, na
binigyan niya ng salapi, upang maalaman niya kung
gaano ang kanilang tinubo sa pangangalakal. 16 At
dumating sa harapan niya ang una, na nagsasabi,
Panginoon, nagtubo ang iyong mina ng sangpung

mina pa. 17 At sinabi niya sa kaniya, Mabuting
gawa, ikaw na mabuting alipin: sapagka't nagtapat
ka sa kakaunti, magkaroon ka ng kapamahalaan sa
sangpung bayan. 18 At dumating ang ikalawa, na
nagsasabi, Panginoon, nagtubo ang iyong mina ng
limang mina. 19 At sinabi niya sa kaniya, Magkaroon
ka naman ng kapamahalaan sa limang bayan. 20 At
dumating ang iba pa, na nagsasabi, Panginoon, narito
ang iyong mina, na aking itinago sa isang panyo:
21 Dahil sa ako'y natakot sa iyo, sapagka't ikaw ay
taong mabagsik kinukuha mo ang hindi mo inilagay,
at ginagapas mo ang hindi mo inihasik. 22 Sinabi
niya sa kaniya, Sa sariling bibig mo kita hinahatulan
ikaw na masamang alipin. Nalalaman mo na ako'y
taong mabagsik, na kumukuha ng hindi ko inilagay, at
gumagapas ng hindi ko inihasik; 23 Kung gayon, bakit
hindi mo inilagay ang salapi ko sa bangko, at nang
sa aking pagbalik ay mahingi ko yaon pati ng tinubo?
24 At sinabi niya sa mga nahaharap, Alisin ninyo sa
kaniya ang mina, at ibigay ninyo sa may sangpung
mina. 25 At sinabi nila sa kaniya, Panginoon, siya'y
mayroong sangpung mina. 26 Sinasabi ko sa inyo,
na bibigyan ang bawa't mayroon; datapuwa't ang
wala, pati ng nasa kaniya ay aalisin sa kaniya. 27
Datapuwa't itong aking mga kaaway, na ayaw na ako'y
maghari sa kanila, ay dalhin ninyo rito, at patayin
ninyo sila sa harapan ko. 28 At nang masabi niyang
gayon, ay nagpatuloy siya sa unahan, na umahon sa
Jerusalem. 29 At nangyari, na nang siya'y malapit na
sa Betfage at Betania, sa bundok na tinatawag na
Olivo, ay sinugo niya ang dalawa sa kaniyang mga
alagad, 30 Na sinasabi, Magsiyaon kayo sa inyong
lakad sa katapat na nayon; sa pagpasok ninyo roon,
ay masusumpungan ninyo ang isang nakatali na
batang asno, na hindi pa nasasakyan ng sinomang
tao: kalagin ninyo siya, at dalhin ninyo siya rito. 31
At kung may sinomang tumanong sa inyo, Bakit
ninyo kinakalag iyan? ganito ang inyong sasabihin,
Kinakailangan siya ng Panginoon. 32 At nagsiparoon
ang mga sugo at nasumpungan ng ayon sa sinabi
niya sa kanila. 33 At nang kinakalag nila ang batang
asno, ay sinabi sa kanila ng mga mayari niyaon, Bakit
kinakalag ninyo ang batang asno? 34 At sinabi nila,
Kinakailangan siya ng Panginoon. 35 At dinala nila
siya kay Jesus: at inilagay nila ang kanilang mga
damit sa ibabaw ng batang asno, at isinakay nila
si Jesus sa ibabaw noon. 36 At samantalang siya'y
lumalakad, ay inilalatag nila ang kanilang mga damit
sa daan. 37 At nang nalalapit siya sa libis ng bundok
ng mga Olivo, ang buong karamihan ng mga alagad
ay nangagpasimulang mangagkatuwa at mangagpuri
sa Dios ng malakas na tinig dahil sa lahat ng mga
gawang makapangyarihan na kanilang mangakita.
38 Na sinasabi, Mapalad ang Hari na pumaparito sa
pangalan ng Panginoon: kapayapaan sa langit, at
kaluwalhatian sa kataastaasan. 39 At ilan sa mga
Fariseo na mula sa karamihan ay nangagsabi sa
kaniya, Guro, sawayin mo ang iyong mga alagad.
40 At sumagot siya at nagsabi, Sinasabi ko sa inyo
na kung hindi mangagsiimik ang mga ito, ang mga
bato'y sisigaw. 41 At nang malapit na siya, nakita
niya ang bayan, at ito'y kaniyang tinangisan, 42 Na
sinasabi, Kung sa araw na ito ay nakilala mo sana,
sa iyong sarili, ang mga bagay na nauukol sa iyong
kapayapaan! datapuwa't ngayo'y pawang nangatatago
sa iyong mga mata. 43 Sapagka't darating sa iyo ang
mga araw, na babakuran ka ng kuta ng mga kaaway
mo, at kukubkubin ka, at gigipitin ka sa magkabikabila,
44 At ilulugso ka sa lupa, at ang mga anak mo na
nasa loob mo; at sa iyo'y hindi sila magiiwan ng
bato sa ibabaw ng kapuwa bato; sapagka't hindi
mo nakilala ang panahon ng sa iyo'y pagdalaw. 45
At pumasok siya sa templo, at pinasimulang itaboy
sa labas ang mga nangagbibili, 46 Na sinasabi
sa kanila, Nasusulat nga, At ang aking bahay ay
magiging bahay-panalanginan: datapuwa't ginawa
ninyong yungib ng mga tulisan. 47 At nagtuturo siya
arawaraw sa templo. Datapuwa't ang mga pangulong
saserdote, at ang mga eskriba, at ang mga taong
pangunahin sa bayan ay nangagsisikap na siya'y
patayin: 48 At di nila masumpungan kung ano ang
kanilang magagawa; sapagka't natitigilan ang buong
bayan sa pakikinig sa kaniya.

20 At nangyari, sa isa sa mga araw, samantalang
tinuturuan niya ang bayan sa templo, at
ipinangangaral ang evangelio, na nagsilapit sa
kaniya ang mga saserdote, at ang mga eskriba
pati ng matatanda; 2 At sila'y nangagsalita, na
nangagsasabi sa kaniya, Sabihin mo sa amin: Sa
anong kapamahalaan ginagawa mo ang mga bagay
na ito? o sino ang nagbigay sa iyo ng kapamahalaang
ito? 3 At siya'y sumagot, at sinabi sa kanila, Tatanungin
ko naman kayo ng isang tanong; at sabihin ninyo sa
akin: 4 Ang bautismo ni Juan, ay mula baga sa langit,
o sa mga tao? 5 At sila'y nangagkatuwiranan, na
nangagsasabi, Kung sabihin natin, Mula sa langit; ay

sasabihin niya, Bakit hindi ninyo siya pinaniwalaan?
6 Datapuwa't kung sabihin natin, Mula sa mga tao;
ay babatuhin tayo ng buong bayan, sapagka't sila'y
nanganiniwala na si Juan ay propeta. 7 At sila'y
nagsisagot, na hindi nila nalalaman kung saan mula.
8 At sinabi sa kanila ni Jesus, Hindi ko rin naman
sasabihin sa inyo kung sa anong kapamahalaan
ginagawa ko ang mga bagay na ito. 9 At siya'y
nagpasimulang magsabi sa bayan ng talinghagang
ito: Nagtanim ang isang tao ng isang ubasan, at
ipinagkatiwala sa mga magsasaka, at napasa ibang
lupain na mahabang panahon. 10 At sa kapanahunan
ay nagsugo siya ng isang alipin sa mga magsasaka,
upang siya'y bigyan ng bunga ng ubas: datapuwa't
hinampas siya ng mga magsasaka, at pinauwing
walang dala. 11 At nagsugo pa siya ng ibang alipin:
at ito nama'y kanilang hinampas, at inalimura, at
pinauwing walang dala. 12 At nagsugo pa siya ng
ikatlo: at kanila ring sinugatan ito, at pinalayas. 13 At
sinabi ng panginoon ng ubasan, Anong gagawin ko?
aking susuguin ang minamahal kong anak; marahil
siya'y igagalang nila. 14 Datapuwa't nang makita
siya ng mga magsasaka, ay nangagsangusapan
sila, na sinasabi, Ito ang tagapagmana; atin siyang
patayin upang ang mana ay maging atin. 15 At
itinaboy nila siya sa ubasan, at pinatay siya. Ano
nga kaya ang gagawin sa kanila ng panginoon ng
ubasan? 16 Paroroon siya at pupuksain niya ang mga
magsasakang ito, at ibibigay ang ubasan sa mga
iba. At nang marinig nila ito, ay sinabi nila, Huwag
nawang mangyari. 17 Datapuwa't kaniyang tinitigan
sila, at sinabi, Ano nga baga ito na nasusulat, Ang
batong itinakuwil ng nangagtatayo ng gusali. Ay siya
ring ginawang pangulo sa panulok? 18 Ang bawa't
mahulog sa ibabaw ng batong yaon ay madudurog;
datapuwa't sinomang kaniyang malagpakan, ay
kaniyang pangangalating gaya ng alabok. 19 At
pinagsisikapan siyang hulihin sa oras ding yaon ng
mga eskriba at ng mga pangulong saserdote; at sila'y
nangatatakot sa bayan: sapagka't nahalata nila na
sinabi niya ang talinghagang ito laban sa kanila. 20
At siya'y inaabangan nila, at sila'y nangagsugo ng
mga tiktik, na nangagpakunwaring mga matuwid,
upang siya'y mahuli sa kaniyang salita, na siya'y
maibigay sa pamiminuno at sa kapamahalaan ng
gobernador. 21 At kanilang tinanong siya, na sinasabi,
Guro, nalalaman namin na ikaw ay nagsasabi at
nagtuturo ng matuwid, at wala kang itinatanging tao,
kundi itinuturo mo ang katotohanan ng daan ng Dios.
22 Matuwid bagang kami ay bumuwis kay Cesar, o
hindi? 23 Datapuwa't napagkilala niya ang kanilang
lalang, at sinabi sa kanila, 24 Pagpakitaan ninyo
ako ng isang denario. Kanino ang larawan at ang
nasusulat dito? At sinabi nila, Kay Cesar. 25 At sinabi
niya sa kanila, Kung gayo'y ibigay ninyo kay Cesar
ang kay Cesar, at ang sa Dios ang sa Dios. 26 At sila'y
hindi nakahuli sa kaniyang mga pananalita sa harap
ng bayan: at sila'y nanganggilalas sa kaniyang sagot,
at hindi nangagsiimik. 27 At may lumapit sa kaniyang
ilan sa mga Saduceo, na nagsisipagsabi na walang
pagkabuhay na maguli; 28 At kanilang itinanong
sa kaniya, na sinasabi, Guro, isinulat sa amin ni
Moises, na kung ang kapatid na lalake ng isang
lalake ay mamatay, na may asawa, at siya'y walang
anak, ay kunin ng kaniyang kapatid ang asawa, at
bigyang anak ang kaniyang kapatid. 29 Mayroon
ngang pitong lalaking magkakapatid: at nagasawa
ang panganay, at namatay na walang anak; 30 At ang
pangalawa: 31 At ang pangatlo'y nagasawa sa bao; at
gayon din ang pito naman ay hindi nagiwan ng mga
anak, at nangamatay. 32 Pagkatapos ay namatay
naman ang babae. 33 Sa pagkabuhay na maguli nga,
kanino sa kanila magiging asawa kaya ang babaing
yaon? sapagka't siya'y naging asawa ng pito. 34 At
sinabi sa kanila ni Jesus, Nagsisipagasawa ang mga
anak ng sanglibutang ito, at pinapagaasawa: (aiōn
g165) 35 Datapuwa't ang mga inaaring karapatdapat
magkamit ng sanlibutang yaon, at ng pagkabuhay na
maguli sa mga patay, ay hindi mangagaasawa, ni
papagaasawahin: (aiōn g165) 36 Sapagka't hindi na sila
maaaring mangamatay pa: sapagka't kahalintulad
na sila ng mga anghel; at sila'y mga anak ng Dios,
palibhasa'y mga anak ng pagkabuhay na maguli. 37
Datapuwa't tungkol sa pagbabangon ng mga patay,
ay ipinakilala rin naman ni Moises sa Mababang
punong kahoy, nang tinawag niya ang Panginoon
na Dios ni Abraham, at Dios ni Isaac, at Dios ni
Jacob. 38 Siya nga'y hindi Dios ng mga patay, kundi
ng mga buhay: sapagka't nangabubuhay sa kaniya
ang lahat. 39 At pagsagot ng ilan sa mga eskriba,
ay nangagsabi, Guro, mabuti ang pagkasabi mo. 40
Sapagka't hindi na nga sila nangahas tumanong pa sa
kaniya ng anomang tanong. 41 At kaniyang sinabi sa
kanila, Paanong sinasabi nila na ang Cristo ay anak
ni David? 42 Sapagka't si David din ang nagsasabi
sa aklat ng Mga Awit, Sinabi ng Panginoon sa aking

Panginoon; Maupo ka sa aking kanan, **43** Hanggang
sa gawin ko ang iyong mga kaaway na tuntungan
ng iyong mga paa. **44** Dahil dito tinatawag siyang
Panginoon ni David, at paanong siya'y anak niya? **45**
At sinabi niya sa kaniyang mga alagad, na naririnig ng
buong bayan, **46** Mangagingat kayo sa mga eskriba
na ibig magsilakad na may mahahabang damit, at
iniibig nila ang sila'y pagpugayan sa mga pamilihan,
at ang mga pangulong upuan sa mga sinagoga, at
ang mga pangulong dako sa mga pigingan; **47** Na
sinasakmal nila ang mga bahay ng mga babaing
bao, at sa pagpakunwaring banal ay nanalangin ng
mahaba: ang mga ito'y tatanggap ng lalong malaking
kahatulan.

21 At siya'y tumunghay, at nakita ang mga taong
mayayaman na nangaghuhulog ng kanilang
mga alay sa kabangyaman. **2** At nakita niya ang
isang dukhang babaing bao na doo'y naghuhulog ng
dalawang lepta. **3** At sinabi niya, Sa katotohana'y
sinasabi ko sa inyo, Ang dukhang babaing baong ito
ay naghulog ng higit kay sa kanilang lahat. **4** Sapagka't
ang lahat ng mga yaon ay nangaghulog sa mga alay
ng sa kanila'y labis; datapuwa't siya, sa kaniyang
kasalatan ay inihulog ang buong kaniyang ikabubuhay
na nasa kaniya. **5** At samantalang sinasalita ng
ilan ang tungkol sa templo, kung paanong ito'y
pinalamutihan ng magagandang bato at mga hain,
ay kaniyang sinabi, **6** Tungkol sa mga bagay na ito
na inyong nangakikita, ay darating ang mga araw,
na walang maiiwan ditong isang bato sa ibabaw
ng kapuwa bato, na hindi ibabagsak. **7** At kanilang
itinanong sa kaniya, na sinasabi, Guro, kailan nga
mangyayari ang mga bagay na ito? At ano ang
magiging tanda pagka malapit ng mangyari ang mga
bagay na ito? **8** At sinabi niya, Mangagingat kayo na
huwag kayong mangailigaw: sapagka't marami ang
paririto sa aking pangalan, na mangagsasabi, Ako ang
Cristo; at, Malapit na ang panahon: huwag kayong
magsisunod sa kanila. **9** At pagka kayo'y nangakarinig
ng mga digmaan at mga kaguluhan, ay huwag kayong
mangasindak: sapagka't kinakailangang mangyari
muna ang mga bagay na ito; datapuwa't hindi pa
malapit ang wakas. **10** Nang magkagayo'y sinabi
niya sa kanila, Magtitindig ang isang bansa laban sa
bansa, at ang isang kaharian laban sa kaharian; **11**
At magkakaroon ng malalakas na lindol, at sa iba't
ibang dako ay magkakagutom at magkakasalot; at
magkakaroon ng mga bagay na kakilakilabot, at ng
mga dakilang tanda mula sa langit. **12** Datapuwa't
bago mangyari ang lahat ng mga bagay na ito, ay
huhulihin kayo, at paguusigin kayo, na kayo'y ibibigay
sa mga sinagoga at sa mga bilangguan, na kayo'y
dadalhin sa harapan ng mga hari at mga gobernador
dahil sa aking pangalan. **13** Ito'y magiging patotoo
sa inyo. **14** Pagtibayin nga ninyo ang inyong mga
puso, na huwag munang isipin kung paano ang
inyong isasagot: **15** Sapagka't bibigyan ko kayo ng
isang bibig at karunungan, na hindi mangyayaring
masalangsang o matutulan man ng lahat ninyong mga
kaalit. **16** Datapuwa't kayo'y ibibigay ng kahit mga
magulang, at mga kapatid, at mga kamaganak, at
mga kaibigan; at ipapapatay nila ang iba sa inyo. **17** At
kayo'y kapopootan ng lahat ng mga tao dahil sa aking
pangalan. **18** At hindi mawawala kahit isang buhok ng
inyong ulo. **19** Sa inyong pagtitiis ay maipagwawagi
ninyo ang inyong mga kaluluwa. **20** Datapuwa't pagka
nangakita ninyong nakukubkob ng mga hukbo ang
Jerusalem, kung magkagayo'y talastasin ninyo na
ang kaniyang pagkawasak ay malapit na. **21** Kung
magkagayo'y ang mga nasa Judea ay magsitakas
sa mga bundok; at ang mga nasa loob ng bayan
ay magsilabas; at ang mga nasa parang ay huwag
magsipasok sa bayan. **22** Sapagka't ito ang mga
araw ng paghihiganti, upang maganap ang lahat ng
mga bagay na nangasusulat. **23** Sa aba ng mga
nagdadalangtao, at ng mga nagpapasuso sa mga
araw na yaon! sapagka't magkakaroon ng malaking
kahapisan sa ibabaw ng lupa, at kagalitan sa bayang
ito. **24** At sila'y mangabubuwal sa pamamagitan ng
talim ng tabak, at dadalhing bihag sa lahat ng mga
bansa: at yuyurakan ang Jerusalem ng mga Gentil,
hanggang sa matupad ang mga panahon ng mga
Gentil. **25** At magkakaroon ng mga tanda sa araw at
buwan at mga bituin; at sa lupa'y magkakaroon ng
kasalatan sa mga bansa, na matitilihan dahil sa ugong
ng dagat at mga daluyong; **26** Magsisipanglupaypay
ang mga tao dahil sa takot, at dahil sa paghihintay ng
mga bagay na darating sa ibabaw ng sanglibutan:
sapagka't mangangatal ang mga kapangyarihan sa
mga langit. **27** At kung magkagayo'y makikita nila
ang Anak ng tao na pariritong nasa isang alapaap
na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian.
28 Datapuwa't kung magpasimulang mangyari ang
mga bagay na ito, ay magsitingin kayo, at itaas
ninyo ang inyong mga ulo; sapagka't malapit na
ang pagkatubos ninyo. **29** At sinalita niya sa kanila

ang isang talinghaga: Masdan ninyo ang puno
ng igos at ang lahat ng mga punong kahoy: 30
Pagka nangagdadahon na sila, ay nakikita ninyo
at nalalaman ninyo sa inyong sarili na malapit na
ang tagaraw. 31 Gayon din naman kayo, pagka
nangakita ninyong nangyari ang mga bagay na ito,
talastasin ninyo na malapit na ang kaharian ng Dios.
32 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi lilipas
ang lahing ito, hanggang sa maganap ang lahat ng
mga bagay. 33 Ang langit at ang lupa ay lilipas:
datapuwa't ang aking mga salita ay hindi lilipas. 34
Datapuwa't mangagingat kayo sa inyong sarili, baka
mangalugmok ang inyong mga puso sa katakawan,
at sa kalasingan, at sa mga pagsusumakit ukol sa
buhay na ito, at dumating na bigla sa inyo ang araw
na yaon na gaya ng silo: 35 Sapagka't gayon darating
sa kanilang lahat na nangananahan sa ibabaw ng
buong lupa. 36 Datapuwa't mangagpuyat kayo sa
bawa't panahon, na mangagsidaing, upang kamtin
ninyo ang makatakas sa lahat ng mga bagay na ito na
mangyayari, at upang mangakatayo kayo sa harapan
ng Anak ng tao. 37 At araw-araw ay nagtuturo siya
sa templo; at lumalabas gabi-gabi at tumatahan sa
bundok na tinatawag na Olivo. 38 At ang buong bayan
ay maagang pumaparoon sa kaniya sa templo, upang
makinig sa kaniya.

22 Malapit na nga ang pista ng mga tinapay na
walang lebadura, na tinatawag na Paskua. 2 At
pinagsisikapan ng mga pangulong saserdote at ng
mga eskriba kung paanong kanilang maipapapatay
siya; sapagka't nangatatakot sila sa bayan. 3 At
pumasok si Satanas kay Judas, na tinatawag na
Iscariote, na kabilang sa labingdalawa. 4 At siya'y
umalis, at nakipagusap sa mga pangulong saserdote
at mga punong kawal kung paanong maibibigay
niya siya sa kanila. 5 At sila'y nangagalak, at
pinagkasunduang bigyan siya ng salapi. 6 At pumayag
siya, at humanap ng ukol na panahon upang kaniyang
maibigay siya sa kanila, nang hindi kaharap ang
karamihan. 7 At dumating ang araw ng mga tinapay
na walang lebadura, na noon ay kinakailangang ihain
ang paskua. 8 At sinugo niya si Pedro at si Juan, na
sinasabi, Magsihayo kayo at magsipaghanda kayo
ng kordero ng paskua para sa atin, upang tayo'y
magsikain. 9 At kanilang sinabi sa kaniya, Saan mo
ibig na aming ihanda? 10 At kaniyang sinabi sa kanila,
Narito, pagpasok ninyo sa bayan, ay masasalubong
ninyo ang isang lalake na may dalang isang bangang
tubig; sundan ninyo siya hanggang sa bahay na
kaniyang papasukan. 11 At sasabihin ninyo sa puno
ng sangbahayan, Sinasabi ng Guro sa iyo, Saan
naroon ang tuluyang aking makakanan ng kordero
ng paskua na kasalo ng aking mga alagad? 12
At ituturo niya sa inyo ang isang malaking silid sa
itaas na nagagayakan: doon ninyo ihanda. 13 At
nagsiparoon sila, at nasumpungan ayon sa sinabi niya
sa kanila: at inihanda nila ang kordero ng paskua. 14
At nang dumating ang oras, ay naupo siya, at ang
mga apostol ay kasalo niya. 15 At sinabi niya sa
kanila, Pinakahahangad kong kanin na kasalo ninyo
ang kordero ng paskuang ito bago ako maghirap: 16
Sapagka't sinasabi ko sa inyo, Ito'y hindi ko kakanin,
hanggang sa ito'y maganap sa kaharian ng Dios. 17
At siya'y tumanggap ng isang saro, at nang siya'y
makapagpasalamat, ay sinabi niya, Kunin ninyo ito, at
inyong pagbahabahaginin: 18 Sapagka't sinasabi ko
sa inyo, na hindi na ako iinom mula ngayon ng bunga
ng ubas, hanggang sa dumating ang kaharian ng
Dios. 19 At siya'y dumampot ng tinapay, at nang siya'y
makapagpasalamat, ay kaniyang pinagputolputol, at
ibinigay sa kanila, na sinasabi, Ito'y aking katawan, na
ibinibigay dahil sa inyo: gawin ninyo ito sa pagaalaala
sa akin. 20 Gayon din naman ang saro, pagkatapos na
makahapon, na sinasabi, Ang sarong ito'y ang bagong
tipan sa aking dugo, na nabubuhos nang dahil sa inyo.
21 Datapuwa't narito, ang kamay ng nagkakanulo sa
akin, ay kasalo ko sa dulang. 22 Sapagka't ang Anak
ng tao nga ay yayaon, ayon sa itinakda: datapuwa't
sa aba niyaong taong nagkakanulo sa kaniya! 23 At
sila'y nagpasimulang nangagtanungan sa isa't isa,
kung sino sa kanila ang gagawa ng bagay na ito.
24 At nagkaroon naman ng isang pagtatalotalo sa
gitna nila, kung sino kaya sa kanila ang ibibilang na
pinakadakila. 25 At kaniyang sinabi sa kanila, Ang
mga hari ng mga Gentil ay napapanginoon sa kanila;
at ang mga may kapamahalaan sa kanila'y tinatawag
na mga Tagapagpala. 26 Datapuwa't sa inyo'y hindi
gayon: kundi bagkus ang lalong dakila sa inyo ay
maging tulad sa lalong bata; at ang nangungulo
ay maging gaya ng naglilingkod. 27 Sapagka't alin
ang lalong dakila, ang nakaupo baga sa dulang,
o ang naglilingkod? hindi baga ang nakaupo sa
dulang? datapuwa't ako'y nasa gitna ninyo na gaya
niyaong naglilingkod. 28 Datapuwa't kayo ay yaong
nagsipanatili sa akin sa mga pagtukso sa akin; 29 At
kayo'y inihahalal kong isang kaharian, na gaya nga

ng pagkahalal sa akin ng aking Ama, **30** Upang kayo'y
magsikain at magsiinom sa aking dulang sa kaharian
ko; at kayo'y magsisiupo sa mga luklukan, na inyong
huhukuman ang labingdalawang angkan ni Israel. **31**
Simon, Simon, narito, hiningi ka ni Satanas upang
ikaw ay maliglig niyang gaya ng trigo: **32** Datapuwa't
ikaw ay ipinamanhik ko, na huwag magkulang ang
iyong pananampalataya; at ikaw, kung makapagbalik
ka nang muli, ay papagtibayin mo ang iyong mga
kapatid. **33** At sinabi niya sa kaniya, Panginoon,
nakatalaga akong sumama sa iyo sa bilangguan at sa
kamatayan. **34** At kaniyang sinabi, Sinasabi ko sa iyo,
Pedro, na hindi titilaok ngayon ang manok, hanggang
sa ikaila mong makaitlo na ako'y hindi mo nakikilala.
35 At sinabi niya sa kanila, Nang kayo'y suguin ko
na walang supot ng salapi, at supot ng pagkain, at
mga pangyapak, kinulang baga kayo ng anoman? At
kanilang sinabi, Hindi. **36** At sinabi niya sa kanila,
Nguni't ngayon, ang mayroong supot ng salapi ay
dalhin ito, at gayon din ang supot ng pagkain; at ang
wala, ay ipagbili niya ang kaniyang balabal, at bumili
ng isang tabak. **37** Sapagka't sinasabi ko sa inyo, na
kinakailangang matupad sa akin itong nasusulat, At
ibinilang siya sa mga suwail: sapagka't ang nauukol sa
akin ay may katuparan. **38** At sinabi nila, Panginoon,
narito ang dalawang tabak. At sinabi niya sa kanila,
Sukat na. **39** At siya'y lumabas, at pumaroon, ayon
sa kaniyang kaugalian, sa bundok ng mga Olivo; at
nagsisunod naman sa kaniya ang mga alagad. **40**
At nang siya'y dumating sa dakong yaon, ay sinabi
niya sa kanila, Magsipanalangin kayo nang huwag
kayong magsipasok sa tukso. **41** At siya'y humiwalay
sa kanila na may agwat na isang itsang bato; at
siya'y nanikluhod at nanalangin, **42** Na sinasabi, Ama,
kung ibig mo, ilayo mo sa akin ang sarong ito: gayon
ma'y huwag mangyari ang aking kalooban, kundi
ang iyo. **43** At napakita sa kaniya ang isang anghel
na mula sa langit, na nagpalakas sa kaniya. **44** At
nang siya'y nanglulumo ay nanalangin siya ng lalong
maningas; at ang kaniyang pawis ay naging gaya ng
malalaking patak ng dugo na nagsisitulo sa lupa. **45**
At nang magtindig siya sa kaniyang pananalangin,
ay lumapit siya sa mga alagad, at naratnan silang
nangatutulog dahil sa hapis, **46** At sinabi sa kanila,
Bakit kayo nangatutulog? mangagbangon kayo at
magsipanalangin, upang huwag kayong magsipasok
sa tukso. **47** Samantalang nagsasalita pa siya, narito,
ang isang karamihan, at siyang tinatawag na Judas,
na isa sa labingdalawa, ay nangunguna sa kanila;
at siya'y lumapit kay Jesus upang ito'y hagkan. **48**
Datapuwa't sinabi ni Jesus sa kaniya, Judas, sa isang
halik baga ay ipinagkakanulo mo ang Anak ng tao? **49**
At nang makita ng mga kasama niya ang mangyayari,
ay kanilang sinabi, Panginoon, magsisipanaga baga
kami ng tabak? **50** At tinaga ng isa sa kanila ang alipin
ng dakilang saserdote, at tinigpas ang kanang tainga
niya. **51** Datapuwa't sumagot si Jesus, na nagsabi,
Pabayaan ninyo sila hanggang dito. At hinipo niya
ang tainga ng alipin, at ito'y pinagaling. **52** At sinabi
ni Jesus sa mga pangulong saserdote, at sa mga
punong kawal sa templo, at sa mga matanda, na
nagsidating laban sa kaniya, Kayo'y nagsilabas, na
tila laban sa isang tulisan, na may mga tabak at mga
panghampas? **53** Nang ako'y kasama ninyo sa templo
araw-araw, ay hindi ninyo iniunat ang inyong mga
kamay laban sa akin; datapuwa't ito ang inyong oras,
at ang kapangyarihan ng kadiliman. **54** At kanilang
dinakip siya, at dinala siya, at ipinasok siya sa bahay
ng pangulong saserdote. Datapuwa't sa malayo'y
sumusunod si Pedro. **55** At nang makapagpadikit nga
sila ng apoy sa gitna ng looban, at mangakaupong
magkakasama, si Pedro ay nakiumpok sa gitna nila.
56 At isang alilang babae, na nakakakita sa kaniya
samantalang siya'y nakaupo sa liwanag ng apoy, ay
tinitigan siya, at sinabi, Ang taong ito ay kasama rin
niya. **57** Datapuwa't siya'y nagkaila, na nagsasabi,
Babae, hindi ko siya nakikilala. **58** At pagkaraan ng
isang sangdali ay nakita siya ng iba, at sinabi, Ikaw
man ay isa sa kanila. Datapuwa't sinabi ni Pedro,
Lalake, ako'y hindi. **59** At nang makaraan ang may
isang oras, ay pinatotohanan ng iba pa, na nagsasabi,
Sa katotohanan, ang taong ito'y kasama rin niya;
sapagka't siya'y Galileo. **60** Datapuwa't sinabi ni
Pedro, Lalake, hindi ko nalalaman ang sinasabi mo.
At pagdaka, samantalang siya'y nagsasalita pa, ay
tumilaok ang manok. **61** At lumingon ang Panginoon,
at tinitigan si Pedro. At naalaala ni Pedro ang salita
ng Panginoon, kung paanong sinabi niya sa kaniya,
Bago tumilaok ang manok ngayon, ay ikakaila mo
akong makaitlo. **62** At siya'y lumabas, at nanangis
ng kapaitpaitan. **63** At nililibak si Jesus, at siya'y
sinasaktan ng mga taong nangagbabantay. **64** At
siya'y piniringan nila, at tinatanong siya, na sinasabi,
Hulaan mo; sino ang sa iyo'y humampas? **65** At sinabi
nila ang ibang maraming bagay laban sa kaniya, na
siya'y inaalimura. **66** At nang araw na, ay nagkatipon

ang kapulungan ng matatanda sa bayan, ang mga
pangulong saserdote, at gayon din ang mga eskriba,
at dinala siya sa kanilang Sanedrin, na sinasabi,
67 Kung ikaw ang Cristo, ay sabihin mo sa amin.
Datapuwa't sinabi niya sa kanila, Kung sabihin ko sa
inyo, ay hindi ninyo ako paniniwalaan: 68 At kung
kayo'y aking tanungin, ay hindi kayo magsisisagot. 69
Datapuwa't magmula ngayon ang Anak ng tao ay
mauupo sa kanan ng kapangyarihan ng Dios. 70
At sinabi nilang lahat, Kung gayo'y ikaw baga ang
Anak ng Dios? At sinabi niya sa kanila, Kayo ang
nangagsasabi na ako nga. 71 At sinabi nila, Ano pa
ang kailangan natin ng patotoo? sapagka't tayo rin
ang nangakarinig sa kaniyang sariling bibig.

23 At nagsitindig ang buong kapulungan nila,
at dinala siya sa harap ni Pilato. 2 At
nangagpasimula silang isumbong siya, na sinasabi,
Nasumpungan namin ang taong ito na pinasasama
ang aming bansa, at ipinagbabawal na bumuwis
kay Cesar, at sinasabi na siya rin nga ang Cristo,
ang hari. 3 At tinanong siya ni Pilato, na nagsasabi,
Ikaw baga ang Hari ng mga Judio? At sumagot
siya at sinabi, Ikaw ang nagsasabi. 4 At sinabi
ni Pilato sa mga pangulong saserdote at sa mga
karamihan, Wala akong masumpungang kasalanan
sa taong ito. 5 Datapuwa't sila'y lalong nangagpipilit
na sinasabi, Ginugulo niya ang bayan, na nagtuturo
sa buong Judea, magbuhat sa Galilea hanggang
sa dakong ito. 6 Datapuwa't nang ito'y marinig ni
Pilato, ay itinanong niya kung ang taong yaon ay
Galileo. 7 At nang maunawa na siya'y nasasakop
ni Herodes, ay ipinadala niya siya kay Herodes, na
nang mga araw na yaon ay nasa Jerusalem din
naman. 8 Nang makita nga ni Herodes si Jesus,
ay nagalak siyang lubha: sapagka't malaon nang
hinahangad niya na makita siya, sapagka't siya'y
nakabalita tungkol sa kaniya; at siya'y naghihintay
na makakita ng ilang himalang gawa niya. 9 At
tinanong niya siya ng maraming salita; datapuwa't
siya'y hindi sumagot ng anoman. 10 At ang mga
pangulong saserdote at mga eskriba ay nagsitindig,
na isinusumbong siyang mainam. 11 At si Herodes
na kasama ang kaniyang mga kawal ay inalimura
siya, at siya'y nilibak, at sinuutan siya ng maringal
na damit, at ipinabalik siya kay Pilato. 12 At nang
araw ding yaon ay naging magkaibigan si Herodes
at si Pilato: sapagka't dating sila'y nagkakagalit. 13
At tinipon ni Pilato ang mga pangulong saserdote,
at ang mga pinuno at ang bayan, 14 At sinabi sa
kanila, Dinala ninyo sa akin ang taong ito na gaya
ng isang nagpapasama sa bayan: at narito, nang
aking siyasatin siya sa harapan ninyo, ay wala akong
nasumpungang anomang sala sa taong ito, tungkol
sa mga bagay na isinusumbong ninyo laban sa
kaniya; 15 Wala, kahit si Herodes man; sapagka't
siya'y ipinabalik niyang muli sa atin; at narito, walang
anomang karapatdapat sa kamatayan na ginawa
niya. 16 Siya nga'y aking parurusahan, at siya'y
pawawalan. 17 Kinakailangan nga niyang sa kanila'y
magpakawala ng isang bilanggo sa kapistahan. 18
Datapuwa't silang lahat ay nagsisigawang paminsan,
na nangagsabi, Alisin mo ang taong ito, at pawalan
mo sa amin si Barrabas: 19 Isa na ibinilanggo dahil
sa isang paghihimagsik na ginawa sa bayan, at sa
pagpatay. 20 At si Pilato'y nagsalitang muli sa kanila,
sa pagnanais na pawalan si Jesus; 21 Datapuwa't
sila'y nagsigawan, na sinasabi, Ipako sa krus, ipako
siya sa krus. 22 At kaniyang sinabi sa kanila, na
bilang ikatlo, Bakit, anong masama ang ginawa ng
taong ito? Wala akong nasumpungang anomang
kadahilanang ipatay sa kaniya: parurusahan ko nga
siya, at siya'y pawawalan. 23 Datapuwa't pinipilit
nilang hingin sa malalakas na tinig, na siya'y ipako
sa krus. At nanaig ang kanilang mga tinig. 24 At
hinatulan ni Pilato na gawin ang kanilang hinihingi,
25 At pinawalan niya yaong ibinilanggo dahil sa
paghihimagsik at sa pagpatay, na siyang kanilang
hiningi; datapuwa't ibinigay si Jesus sa kalooban
nila. 26 At nang siya'y kanilang dalhin ay kanilang
pinigil ang isang Simong taga Cirene, na nanggaling
sa bukid, at ipinasan sa kaniya ang krus, upang
dalhin sa likuran ni Jesus. 27 At siya'y sinusundan
ng isang makapal na karamihan sa bayan, at ng
mga babaing nagiiyakan at nananambitan dahil sa
kaniya. 28 Datapuwa't paglingon sa kanila ni Jesus
ay sinabi, Mga anak na babae ng Jerusalem, huwag
ninyo akong tangisan, kundi tangisan ninyo ang
inyong sarili, at ang inyong mga anak. 29 Sapagka't
narito, darating ang mga araw, na kanilang sasabihin,
Mapapalad ang mga baog, at ang mga tiyang kailan
ma'y hindi nangagdalang-tao, at ang mga dibdib
na kailan man ay hindi nangagpapasuso. 30 Kung
magkagayon ay magpapasimulang sabihin nila sa
mga bundok, mangahulog kayo sa ibabaw namin;
at sa mga burol, Takpan ninyo kami. 31 Sapagka't
kung ginagawa ang mga bagay na ito sa punong

kahoy na sariwa, ano kaya ang gagawin sa tuyo? 32
At dinala rin naman na kasama niya, ang dalawang
tampalasan, upang patayin. 33 At nang dumating
sa dakong tinatawag na Bungo, ay kanilang ipinako
roon siya sa krus, at ang mga tampalasan, isa sa
kanan at isa sa kaliwa. 34 At sinabi ni Jesus, Ama,
patawarin mo sila; sapagka't hindi nila nalalaman ang
kanilang ginagawa. At sa pagbabahabahagi nila ng
kaniyang mga suot ay kanilang pinagsapalaranan.
35 At nakatayong nanonood ang bayan. At tinutuya
naman siya ng mga pinuno, na sinasabi, Nagligtas
siya sa mga iba; iligtas niya ang kaniyang sarili,
kung ito ang Cristo ng Dios, ang hinirang niya.
36 At nililibak rin naman siya ng mga kawal, na
nagsisilapit sa kaniya, na dinudulutan siya ng suka,
37 At sinabi, Kung ikaw ang Hari ng mga Judio,
iligtas mo ang iyong sarili. 38 At mayroon naman
sa itaas niya na isang pamagat, ITO'Y ANG HARI
NG MGA JUDIO. 39 At siya'y inalipusta ng isa sa
mga tampalasang nabibitin, na sinasabi, Hindi baga
ikaw ang Cristo? iligtas mo ang iyong sarili at kami.
40 Datapuwa't sumagot ang isa, at pagsaway sa
kaniya'y sinabi, Hindi ka pa baga natatakot sa Dios,
yamang ikaw ay nasa gayon ding kaparusahan? 41 At
tayo sa katotohanan ay ayon sa katuwiran; sapagka't
tinanggap natin ang nararapat na kabayaran sa
ating mga gawa; datapuwa't ang taong ito'y hindi
gumagawa ng anomang masama. 42 At sinabi niya,
Jesus, alalahanin mo ako, pagdating mo sa iyong
kaharian. 43 At sinabi niya sa kaniya, Katotohanang
sinasabi ko sa iyo, Ngayon ay kakasamahin kita
sa Paraiso. 44 At nang may oras na ikaanim na,
ay nagdilim sa ibabaw ng buong lupa, hanggang
sa oras na ikasiyam, 45 At nagdilim ang araw: at
nahapak sa gitna ang tabing ng templo. 46 At si
Jesus, na sumigaw ng malakas na tinig, ay nagsabi,
Ama, sa mga kamay mo ay ipinagtatagubilin ko
ang aking espiritu: at pagkasabi nito, ay nalagot
ang hininga. 47 At nang makita ng senturion ang
nangyari, ay niluwalhati niya ang Dios na nagsasabi,
Tunay na ito'y isang taong matuwid. 48 At ang lahat
ng mga karamihang nangagkatipon sa panonood
nito, pagkakita nila sa mga bagay na nangyari ay
nangagsiuwing dinadagukan ang kanilang mga dibdib.
49 At ang lahat ng mga kakilala niya at ang mga
babaing sa kaniya'y nagsisunod buhat sa Galilea, at
nangasa malayo na pinagmamasdan ang mga bagay
na ito. 50 At narito ang isang lalaking nagngangalang
Jose, na isang kasangguni, isang lalaking mabuti at
matuwid: 51 (Siya'y hindi umayon sa kanilang payo at
gawa), isang lalaking taga Arimatea, bayan ng mga
Judio, na naghihintay ng kaharian ng Dios; 52 Ang
taong ito'y naparoon kay Pilato: at hiningi ang bangkay
ni Jesus. 53 At ito'y ibinababa niya, at binalot ng isang
kayong lino, at inilagay sa isang libingang hinukay sa
bato, na doo'y wala pang nalilibing. 54 At noo'y araw
ng Paghahanda, at nalalapit na ang sabbath. 55 At
ang mga babae, na nagsisama sa kaniya mula sa
Galilea, ay nagsisunod, at tiningnan ang libingan, at
kung paano ang pagkalagay ng kaniyang bangkay. 56
At sila'y nagsiuwi, at nangaghanda ng mga pabango
at mga unguento. At nang araw ng sabbath sila'y
nangagpahinga ayon sa utos.

24 Datapuwa't nang unang araw ng sanglinggo
pagkaumagang-umaga, ay nagsiparoon sila sa
libingan, na may dalang mga pabango na kanilang
inihanda. 2 At nasumpungan nilang naigulong na
ang bato mula sa libingan. 3 At sila'y nagsipasok,
at hindi nila nangasumpungan ang bangkay ng
Panginoong Jesus. 4 At nangyari, na samantalang
sila'y nangatitilihan dahil dito, narito, tumayo sa tabi
nila ang dalawang lalake na nakasisilaw ang mga
damit: 5 At nang sila'y nangatatakot at nangakatungo
ang kanilang mga mukha sa lupa ay sinabi nila sa
kanila, Bakit hinahanap ninyo ang buhay sa gitna ng
mga patay? 6 Wala siya rito, datapuwa't nagbangon:
alalahanin ninyo ang salita niya sa inyo nang siya'y
nasa Galilea pa, 7 Na sinasabi, Kinakailangan na ang
Anak ng tao ay ibigay sa mga kamay ng mga taong
makasalanan, at ipako sa krus, at magbangong muli
sa ikatlong araw. 8 At naalaala nila ang kaniyang
mga salita, 9 At nagsibalik mula sa libingan, at
ibinalita ang lahat ng mga bagay na ito sa labingisa,
at sa lahat ng mga iba pa. 10 Sila nga'y si Maria
Magdalena, si Juana, at si Mariang ina ni Santiago: at
iba pang mga babaing kasama nila ang nangagbalita
ng mga bagay na ito sa mga apostol. 11 At ang
mga salitang ito'y inakala nilang walang kabuluhan;
at hindi nila pinaniwalaan. 12 Datapuwa't nagtindig
si Pedro, at tumakbo sa libingan; at nang siya'y
tumungo pagtingin niya sa loob, ay nakita niya
ang mga kayong lino na nangasa isang tabi; at
umuwi siya sa kaniyang bahay na nanggigilalas sa
nangyaring yaon. 13 At narito, dalawa sa kanila ay
naparoroon nang araw ding yaon sa isang nayong
ngala'y Emaus, na may anim na pung estadio ang

layo sa Jerusalem. 14 At kanilang pinaguusapan ang
lahat ng mga bagay na nangyari. 15 At nangyari,
na samantalang sila'y naguusap at nagtatanongan,
na si Jesus din ay lumapit, at nakisabay sa kanila.
16 Datapuwa't sa mga mata nila'y may nakatatakip
upang siya'y huwag nilang makilala. 17 At sinabi niya
sa kanila, Ano ang mga salitaan ninyong ito sa inyong
paglalakad? At sila'y nagsitigil, na nangalulumbay ang
mga mukha. 18 At isa sa kanila, na nagngangalang
Cleopas, sa pagsagot ay sinabi sa kaniya, Ikaw
baga'y nakikipamayan lamang sa Jerusalem, at hindi
nakaalam ng mga bagay na doo'y nangyari nang
mga araw na ito? 19 At sinabi niya sa kanila, Anong
mga bagay? At sinabi nila sa kaniya, Ang mga bagay
tungkol kay Jesus na Nazareno, na isang propetang
makapangyarihan sa gawa at sa salita sa harap ng
Dios at ng buong bayan: 20 At kung paano ang
pagkabigay sa kaniya ng mga pangulong saserdote
at ng mga pinuno upang hatulan sa kamatayan, at
siya'y ipako sa krus. 21 Datapuwa't hinihintay naming
siya ang tutubos sa Israel. Oo at bukod sa lahat ng
mga ito ay ngayon ang ikatlong araw buhat nang
mangyari ang mga bagay na ito. 22 Bukod sa rito iba
sa mga babaing kasamahan namin na nagsiparoong
maaga sa libingan, ay nakapagtaka sa amin; 23 At
nang hindi mangasumpungan ang kaniyang bangkay,
ay nangagbalik sila, na nangagsabing sila nama'y
nakakita ng isang pangitain ng mga anghel, na
nangagsabing siya'y buhay. 24 At nagsiparoon sa
libingan ang ilang kasama namin, at nasumpungan
nila alinsunod sa sinabi ng mga babae: datapuwa't
siya'y hindi nila nakita. 25 At sinabi niya sa kanila,
Oh mga taong haling, at makukupad ang mga
pusong magsisampalataya sa lahat ng salita ng
mga propeta! 26 Hindi baga kinakailangang si Cristo
ay maghirap ng mga bagay na ito, at pumasok
sa kaniyang kaluwalhatian? 27 At magmula kay
Moises at sa mga propeta, ay ipinaaninaw niya
sa kanila ang mga bagay tungkol sa kaniya sa
lahat ng mga kasulatan. 28 At sila'y malapit na sa
nayong kanilang paroroonan: at naganyo siyang wari
may paroroonang lalo pang malayo. 29 At siya'y
kanilang pinigil, na sinasabi, tumuloy ka sa amin,
sapagka't gumagabi na, at kumikiling na ang araw.
At pumasok siya upang tumuloy sa kanila. 30 At
nangyari, nang siya'y nakaupo na kasalo nila sa
dulang ng pagkain, ay kaniyang dinampot ang tinapay
at binasbasan; at ito'y pinagputolputol, at ibinigay sa
kanila. 31 At nangabuksan ang kanilang mga mata, at
siya'y nakilala nila; at siya'y nawala sa kanilang mga
paningin. 32 At sila-sila'y nangagsabihan, Hindi baga
nagaalab ang ating puso sa loob natin, habang tayo'y
kinakausap niya sa daan, samantalang binubuksan
niya sa atin ang mga kasulatan? 33 At sila'y nagsitindig
sa oras ding yaon, at nangagbalik sa Jerusalem,
at naratnang nangagkakatipon ang labingisa, at
ang kanilang mga kasama. 34 Na nangagsasabi,
Tunay na nagbangong muli ang Panginoon, at
napakita kay Simon, 35 At isinaysay nila ang mga
bagay na nangyari sa daan, at kung paanong siya'y
nakilala nila nang pagputolputulin ang tinapay. 36 At
samantalang kanilang pinaguusapan ang mga bagay
na ito, siya rin ay tumayo sa gitna nila, at sa kanila'y
nagsabi, Kapayapaa'y suma inyo. 37 Datapuwa't
sila'y kinilabutan, at nangahintakutan, at inakala nila
na nakakakita sila ng isang espiritu. 38 At sinabi
niya sa kanila, Bakit kayo'y nangagugulumihanan? at
bakit nangyayari ang pagtatalo sa inyong puso? 39
Tingnan ninyo ang aking mga kamay at ang aking
mga paa, ako rin nga: hipuin ninyo ako, at tingnan;
sapagka't ang isang espiritu'y walang laman at mga
buto, na gaya ng inyong nakikita na nasa akin. 40 At
pagkasabi niya nito, ay ipinakita niya sa kanila ang
kaniyang mga kamay at ang kaniyang mga paa. 41 At
samantalang hindi pa sila nagsisisampalataya dahil sa
galak, at nagsisipanggilalas, ay sinabi niya sa kanila,
Mayroon baga kayo ritong anomang makakain? 42 At
binigyan nila siya ng isang putol na isdang inihaw.
43 At kaniyang inabot yaon, at kumain sa harap
nila. 44 At sinabi niya sa kanila, Ito ang aking mga
salitang sinabi ko sa inyo, nang ako'y sumasa inyo
pa, na kinakailangang matupad ang lahat ng mga
bagay na nangasusulat tungkol sa akin sa kautusan
ni Moises, at sa mga propeta, at sa mga awit.
45 Nang magkagayo'y binuksan niya ang kanilang
mga pagiisip, upang mapagunawa nila ang mga
kasulatan; 46 At sinabi niya sa kanila, Ganyan ang
pagkasulat, na kinakailangang maghirap ang Cristo,
at magbangong muli sa mga patay sa ikatlong araw;
47 At ipangaral sa kaniyang pangalan ang pagsisisi
at pagpapatawad ng mga kasalanan sa lahat ng
mga bansa, magbuhat sa Jerusalem. 48 Kayo'y mga
saksi ng mga bagay na ito. 49 At narito, ipadadala
ko sa inyo ang pangako ng aking Ama, datapuwa't
magsipanatili kayo sa bayan, hanggang sa kayo'y
masangkapan ng kapangyarihang galing sa itaas. 50

At kaniyang dinala sila sa labas hanggang sa tapat
ng Betania: at itinaas niya ang kaniyang mga kamay,
at sila'y binasbasan. **51** At nangyari, na samantalang
sila'y binabasbasan niya, ay iniwan niya sila; at dinala
siya sa itaas sa langit. **52** At siya'y sinamba nila, at
nagsibalik sila sa Jerusalem na may malaking galak:
53 At palaging sila'y nasa templo, na nangagpupuri sa
Dios.

Juan

1 Nang pasimula siya ang Verbo, at ang Verbo ay
sumasa Dios, at ang Verbo ay Dios. 2 Ito rin
nang pasimula'y sumasa Dios. 3 Ang lahat ng mga
bagay ay ginawa sa pamamagitan niya; at alin man
sa lahat ng ginawa ay hindi ginawa kung wala siya.
4 Nasa kaniya ang buhay; at ang buhay ay siyang
ilaw ng mga tao. 5 At ang ilaw ay lumiliwanag sa
kadiliman; at ito'y hindi napagunawa ng kadiliman. 6
Naparito ang isang tao, na sugong mula sa Dios, na
ang kaniyang pangalan ay Juan. 7 Ito'y naparitong
saksi, upang kaniyang patotohanan ang ilaw, upang
sa pamamagitan niya'y magsisampalataya ang lahat.
8 Hindi siya ang ilaw, kundi pumarito upang kaniyang
patotohanan ang ilaw. 9 Nagkaroon ng tunay na
ilaw, sa makatuwid baga'y ang ilaw na lumiliwanag
sa bawa't tao, na pumaparito sa sanglibutan. 10
Siya'y nasa sanglibutan, at ang sanglibuta'y ginawa
sa pamamagitan niya, at hindi siya nakilala ng
sanglibutan. 11 Siya'y naparito sa sariling kaniya,
at siya'y hindi tinanggap ng mga sariling kaniya. 12
Datapuwa't ang lahat ng sa kaniya'y nagsitanggap,
ay pinagkalooban niya sila ng karapatang maging
mga anak ng Dios, sa makatuwid baga'y ang mga
nagsisisampalataya sa kaniyang pangalan: 13 Na
mga ipinanganak na hindi sa dugo, ni sa kalooban ng
laman, ni sa kalooban ng tao, kundi ng Dios. 14 At
nagkatawang-tao ang Verbo, at tumahan sa gitna
natin (at nakita namin ang kaniyang kaluwalhatian,
kaluwalhatian gaya ng sa bugtong ng Ama), na
puspos ng biyaya at katotohanan. 15 Pinatotohanan
siya ni Juan, at sumigaw, na nagsasabi, Ito yaong
aking sinasabi, Ang pumaparitong nasa hulihan ko ay
magiging una sa akin: sapagka't siya'y una sa akin. 16
Sapagka't sa kaniyang kapuspusan ay nagsitanggap
tayong lahat, at biyaya sa biyaya. 17 Sapagka't
ibinigay sa pamamagitan ni Moises ang kautusan;
ang biyaya at ang katotohanan ay nagsidating sa
pamamagitan ni Jesu-cristo. 18 Walang taong nakakita
kailan man sa Dios; ang bugtong na Anak, na nasa
sinapupunan ng Ama, siya ang nagpakilala sa kanya.
19 At ito ang patotoo ni Juan, nang suguin sa kaniya
ng mga Judio mula sa Jerusalem ang mga saserdote
at mga Levita upang sa kaniya'y itanong, Sino ka
baga? 20 At kaniyang ipinahayag, at hindi ikinaila;
at kaniyang ipinahayag, Hindi ako ang Cristo. 21
At sa kaniya'y kanilang itinanong, Kung gayo'y ano
nga? Ikaw baga'y si Elias? At sinabi niya, Hindi ako.
Ikaw baga ang propeta? At siya'y sumagot, Hindi.
22 Sinabi nga nila sa kaniya, Sino ka baga? Upang
ibigay namin ang kasagutan sa nangagsugo sa amin.
Ano ang sinasabi mo tungkol sa iyong sarili? 23
Sinabi niya, Ako ang tinig ng isang humihiyaw sa
ilang, Tuwirin ninyo ang daan ng Panginoon, gaya ng
sinabi ng propeta Isaias. 24 At sila'y sinugo buhat sa
mga Fariseo. 25 At sa kaniya'y kanilang itinanong,
at sinabi sa kaniya, Bakit nga bumabautismo ka,
kung hindi ikaw ang Cristo, ni si Elias, ni ang
propeta? 26 Sila'y sinagot ni Juan, na nagsasabi,
Ako'y bumabautismo sa tubig: datapuwa't sa gitna
ninyo'y may isang nakatayo na hindi ninyo nakikilala,
27 Siya nga ang pumaparitong sumusunod sa akin,
na sa kaniya'y hindi ako karapatdapat magkalag ng
panali ng kaniyang pangyapak. 28 Ang mga bagay
na ito'y ginawa sa Betania, sa dako pa roon ng
Jordan, na pinagbabautismuhan ni Juan. 29 Nang
kinabukasan ay nakita ni Juan si Jesus na lumalapit
sa kaniya, at sinabi, Narito, ang Cordero ng Dios, na
nagaalis ng kasalanan ng sanglibutan! 30 Ito yaong
aking sinasabi, Sa hulihan ko'y dumarating ang isang
lalake na magiging una sa akin: sapagka't siya'y una
sa akin. 31 At siya'y hindi ko nakilala; datapuwa't
upang siya'y mahayag sa Israel, dahil dito'y naparito
ako na bumabautismo sa tubig. 32 At nagpatotoo
si Juan, na nagsasabi, Nakita ko ang Espiritu na
bumababang tulad sa isang kalapati na buhat sa
langit; at dumapo sa kaniya. 33 At siya'y hindi ko
nakilala; datapuwa't ang nagsugo sa akin upang
bumautismo sa tubig, ay siyang nagsabi sa akin, Ang
makita mong babaan ng Espiritu, at manahan sa
kaniya, ay siya nga ang bumabautismo sa Espiritu
Santo. 34 At aking nakita, at pinatotohanan kong ito
ang Anak ng Dios. 35 Nang kinabukasan ay muling
nakatayo si Juan, at ang dalawa sa kaniyang mga
alagad; 36 At kaniyang tiningnan si Jesus samantalang
siya'y naglalakad, at sinabi, Narito, ang Cordero ng
Dios! 37 At narinig siyang nagsalita ng dalawang
alagad, at sila'y nagsisunod kay Jesus. 38 At lumingon
si Jesus, at nakita silang nagsisisunod, at sinabi sa
kanila, Ano ang inyong hinahanap? At sinabi nila sa
kaniya, Rabi (na kung liliwanagin, ay Guro), saan ka
tumitira? 39 Sinabi niya sa kanila, Magsiparito kayo,
at inyong makikita. Nagsiparoon nga sila at nakita
kung saan siya tumitira; at sila'y nagsitirang kasama
niya nang araw na yaon: noo'y magiikasangpu na

ang oras. 40 Ang isa sa dalawang nakarinig ng
pagsasalita ni Juan, at sumunod sa kaniya, ay si
Andres na kapatid ni Simon Pedro. 41 Una niyang
nasumpungan ang kaniyang sariling kapatid na si
Simon, at sa kaniya'y sinabi, Nasumpungan namin
ang Mesias (na kung liliwanagin, ay ang Cristo). 42
Siya'y kaniyang dinala kay Jesus. Siya'y tiningnan
ni Jesus, at sinabi, Ikaw ay si Simon na anak ni
Juan: tatawagin kang Cefas (na kung liliwanagin, ay
Pedro). 43 Nang kinabukasan ay pinasiyahan niyang
pumaroon sa Galilea, at kaniyang nasumpungan si
Felipe: at sa kaniya'y sinabi ni Jesus, Sumunod ka sa
akin. 44 Si Felipe nga ay taga Betsaida, sa bayan ni
Andres at ni Pedro. 45 Nasumpungan ni Felipe si
Natanael, at sinabi sa kaniya, Nasumpungan namin
yaong isinulat ni Moises sa kautusan, at gayon din ng
mga propeta, si Jesus na taga Nazaret, ang anak ni
Jose. 46 At sinabi sa kaniya ni Natanael, Mangyayari
bagang lumitaw ang anomang magaling na bagay
sa Nazaret? Sinabi sa kaniya ni Felipe, Pumarito ka
at tingnan mo. 47 Nakita ni Jesus si Natanael na
lumalapit sa kaniya, at sinabi ang tungkol sa kaniya,
Narito, ang isang tunay na Israelita, na sa kaniya'y
walang daya! 48 Sinabi sa kaniya ni Natanael, Saan
mo ako nakilala? Si Jesus ay sumagot at sinabi
sa kaniya, Bago ka tinawag ni Felipe, nang ikaw
ay nasa ilalim ng puno ng igos, ay nakita kita. 49
Sumagot si Natanael sa kaniya, Rabi, ikaw ang Anak
ng Dios; ikaw ang Hari ng Israel. 50 Si Jesus ay
sumagot at sinabi sa kaniya, Dahil baga sa sinabi
ko sa iyo, Kita'y nakita sa ilalim ng puno ng igos,
kaya ka sumasampalataya? makikita mo ang mga
bagay na lalong dakila kay sa rito. 51 At sinabi niya
sa kaniya, Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa
iyo, Makikita ninyong bukas ang langit, at ang mga
anghel ng Dios na nagmamanhik-manaog sa ulunan
ng Anak ng tao.

2 At nang ikatlong araw ay nagkaroon ng isang
kasalan sa Cana ng Galilea; at naroon ang ina
ni Jesus: 2 At inanyayahan din naman si Jesus, at
ang kaniyang mga alagad, sa kasalan. 3 At nang
magkulang ng alak, ang ina ni Jesus ay nagsabi sa
kaniya, Wala silang alak. 4 At sinabi sa kaniya ni
Jesus, Babae, anong pakialam ko sa iyo? ang aking
oras ay hindi pa dumarating. 5 Sinabi ng kaniyang
ina sa mga alila, Gawin ninyo ang anomang sa inyo'y
kaniyang sabihin. 6 Mayroon nga roong anim na
tapayang bato na nalalagay alinsunod sa kaugaliang
paglilinis ng mga Judio, na naglalaman ang bawa't isa
ng dalawa o tatlong bangang tubig. 7 Sinabi sa kanila
ni Jesus, Punuin ninyo ng tubig ang mga tapayan.
At kanilang pinuno hanggang sa labi. 8 At sinabi
niya sa kanila, Kunin ninyo ngayon, at inyong iharap
sa pangulo ng kapistahan. At kanilang iniharap. 9
At nang matikman ng pangulo ng kapistahan ang
tubig na naging alak nga, at hindi niya nalalaman
kung saan buhat (datapuwa't nalalaman ng mga
alila na nagsikuha ng tubig), ay tinawag ng pangulo
ng kapistahan ang kasintahang lalake, 10 At sinabi
sa kaniya, Ang bawa't tao ay unang inilalagay ang
mabuting alak; at kung mangakainom nang mabuti
ang mga tao, ay saka inilalagay ang pinakamasama:
itinira mo ang mabuting alak hanggang ngayon.
11 Ang pasimulang ito ng kaniyang mga tanda ay
ginawa ni Jesus sa Cana ng Galilea, at inihayag
ang kaniyang kaluwalhatian; at nagsisampalataya
sa kaniya ang kaniyang mga alagad. 12 Pagkatapos
nito ay lumusong siya sa Capernaum, siya, at ang
kaniyang ina, at ang kaniyang mga kapatid, at ang
kaniyang mga alagad; at sila'y nangatira roong hindi
maraming araw. 13 At malapit na ang paskua ng
mga Judio, at umahon si Jesus sa Jerusalem. 14 At
nasumpungan niya sa templo yaong nangagbibili ng
mga baka at mga tupa at mga kalapati, at ang mga
mamamalit ng salapi na nangakaupo: 15 At ginawa
niyang isang panghampas ang mga lubid, itinaboy
niyang lahat sa templo, ang mga tupa at gayon din
ang mga baka; at ibinubo niya ang salapi ng mga
mamamalit, at ginulo ang kanilang mga dulang; 16 At
sa nangagbibili ng mga kalapati ay sinabi niya, Alisin
ninyo rito ang mga bagay na ito; huwag ninyong
gawin ang bahay ng aking Ama na bahay-kalakal. 17
Napagalaala ng kaniyang mga alagad na nasusulat,
Kakanin ako ng sikap sa iyong bahay. 18 Ang mga
Judio nga'y nagsisagot at sa kaniya'y sinabi, Anong
tanda ang maipakikita mo sa amin, yamang ginawa
mo ang mga bagay na ito? 19 Sumagot si Jesus
at sa kanila'y sinabi, Igiba ninyo ang templong ito,
at aking itatayo sa tatlong araw. 20 Sinabi nga ng
mga Judio, Apat na pu't anim na taon ang pagtatayo
ng templong ito, at itatayo sa tatlong araw? 21
Datapuwa't sinasalita niya ang tungkol sa templo ng
kaniyang katawan. 22 Nang magbangon na maguli
nga siya sa mga patay, ay naalaala ng kaniyang
mga alagad na sinalita niya ito; at nagsisampalataya
sila sa kasulatan, at sa salitang sinabi ni Jesus. 23

Nang siya nga'y nasa Jerusalem nang paskua, sa
loob ng panahon ng kapistahan, ay marami ang mga
nagsisampalataya sa kaniyang pangalan, pagkakita
ng kaniyang mga tandang ginawa. 24 Datapuwa't si
Jesus sa kaniyang sarili ay hindi rin nagkatiwala sa
kanila, sapagka't nakikilala niya ang lahat ng mga
tao, 25 Sapagka't hindi niya kinakailangan na ang
sinoman ay magpatotoo tungkol sa tao; sapagka't
nalalaman nga niya ang isinasaloob ng tao.

3 May isang lalake nga sa mga Fariseo, na
nagngangalang Nicodemo, isang pinuno ng mga
Judio: 2 Ito rin ay naparoon sa kaniya nang gabi, at
sa kaniya'y nagsabi, Rabi, nalalaman naming ikaw ay
isang guro na nagbuhat sa Dios; sapagka't walang
makagagawa ng mga tanda na iyong ginagawa,
maliban na kung sumasa kaniya ang Dios. 3
Sumagot si Jesus at sa kaniya'y sinabi, Katotohanan,
katotohanang sinasabi ko sa iyo, Maliban na ang
tao'y ipanganak na muli, ay hindi siya makakakita ng
kaharian ng Dios. 4 Sinabi sa kaniya ni Nicodemo,
Paanong maipanganganak ang tao kung siya'y
matanda na? makapapasok baga siyang bilang
ikalawa sa tiyan ng kaniyang ina, at ipanganak?
5 Sumagot si Jesus, Katotohanan, katotohanang
sinasabi ko sa iyo, Maliban na ang tao'y ipanganak
ng tubig at ng Espiritu, ay hindi siya makapapasok
sa kaharian ng Dios. 6 Ang ipinanganak ng laman
ay laman nga; at ang ipinanganak ng Espiritu ay
espiritu nga. 7 Huwag kang magtaka sa aking sinabi
sa iyo, Kinakailangan ngang kayo'y ipanganak na
muli. 8 Humihihip ang hangin kung saan niya ibig,
at naririnig mo ang kaniyang ugong, nguni't hindi
mo nalalaman kung saan nanggagaling, at kung
saan naparoroon: gayon ang bawa't ipinanganak
ng Espiritu. 9 Sumagot si Nicodemo at sa kaniya'y
sinabi, Paanong pangyayari ng mga bagay na ito?
10 Sumagot si Jesus at sa kaniya'y sinabi, Ikaw ang
guro sa Israel, at hindi mo nauunawa ang mga bagay
na ito? 11 Katotohanan, katotohanang sinasabi ko
sa iyo, Ang nalalaman namin ay sinasalita namin, at
ang aming nakita ay pinatototohanan namin; at hindi
ninyo tinanggap ang aming patotoo. 12 Kung sinabi
ko sa inyo ang mga bagay na nauukol sa lupa at hindi
ninyo pinaniniwalaan, paanong paniniwalaan ninyo
kung sabihin ko sa inyo ang mga bagay na nauukol
sa langit? 13 At walang umakyat sa langit, kundi ang
nanggaling sa langit, sa makatuwid baga'y ang Anak
ng tao, na nasa langit. 14 At kung paanong itinaas ni
Moises sa ilang ang ahas, ay gayon kinakailangang
itaas ang Anak ng tao; 15 Upang ang sinomang
sumampalataya ay magkaroon sa kaniya ng buhay
na walang hanggan. (aiōnios g166) 16 Sapagka't gayon
na lamang ang pagsinta ng Dios sa sanglibutan,
na ibinigay niya ang kaniyang bugtong na Anak,
upang ang sinomang sa kaniya'y sumampalataya
ay huwag mapahamak, kundi magkaroon ng buhay
na walang hanggan. (aiōnios g166) 17 Sapagka't
hindi sinugo ng Dios ang Anak sa sanglibutan
upang hatulan ang sanglibutan; kundi upang ang
sanglibutan ay maligtas sa pamamagitan niya. 18 Ang
sumasampalataya sa kaniya ay hindi hinahatulan; ang
hindi sumasampalataya ay hinatulan na, sapagka't
hindi siya sumampalataya sa pangalan ng bugtong
na Anak ng Dios. 19 At ito ang kahatulan, na naparito
ang ilaw sa sanglibutan, at inibig pa ng mga tao
ang kadiliman kay sa ilaw; sapagka't masasama ang
kanilang mga gawa. 20 Sapagka't ang bawa't isa
na gumagawa ng masama ay napopoot sa ilaw, at
hindi lumalapit sa ilaw, upang huwag masaway ang
kaniyang mga gawa. 21 Datapuwa't ang gumagawa
ng katotohanan ay lumalapit sa ilaw, upang mahayag
na ang kaniyang mga gawa ay ginawa sa Dios. 22
Pagkatapos ng mga bagay na ito ay nagsiparoon
si Jesus at ang kaniyang mga alagad sa lupain
ng Judea; at doon siya tumira na kasama nila,
at bumabautismo. 23 At bumabautismo rin naman
si Juan sa Enon na malapit sa Salim, sapagka't
doo'y maraming tubig: at sila'y nagsiparoon, at
nangabautismuhan. 24 Sapagka't hindi pa ipinapasok
sa bilangguan si Juan. 25 Nagkaroon nga ng isang
pakikipagtalo ang mga alagad ni Juan sa isang Judio
tungkol sa paglilinis. 26 At sila'y nagparoon kay Juan,
at sa kaniya'y sinabi, Rabi, yaong kasama mo sa
dako pa roon ng Jordan, na binigyan mong patotoo,
narito, siya'y bumabautismo, at ang lahat ng mga
tao'y nagsisiparoon sa kaniya. 27 Sumagot si Juan at
sinabi, Hindi makatatanggap ng anoman ang isang
tao, malibang ito'y ipinagkaloob sa kaniya mula sa
langit. 28 Kayo man ay magsisisaksi sa akin, na aking
sinabi, Hindi ako ang Cristo, kundi, na ako'y sinugo
sa unahan niya. 29 Ang nagtatangkilik sa kasintahang
babae ay ang kasintahang lalake: datapuwa't ang
kaibigan ng kasintahang lalake, na nakatayo at
nakikinig sa kaniya, ay nagagalak na lubos dahil
sa tinig ng kasintahang lalake: ito ngang aking
kaligayahan ay naganap. 30 Siya'y kinakailangang

dumakila, nguni't ako'y kinakailangang bumaba. 31
Ang nanggagaling sa itaas ay sumasaibabaw ng
lahat: ang galing sa lupa ay taga lupa nga, at ang
ukol sa lupa ang sinasalita niya: ang nanggagaling
sa langit ay sumasaibabaw ng lahat. 32 At kaniyang
nakita at narinig, ay siyang pinatototohanan niya; at
walang taong tumatanggap ng kaniyang patotoo. 33
Ang tumatanggap ng kaniyang patotoo ay naglagay
dito ng kaniyang tatak, na ang Dios ay totoo. 34
Sapagka't ang sinugo ng Dios ay nagsasalita ng mga
salita ng Dios: sapagka't hindi niya ibinibigay ang
Espiritu sa pamamagitan ng sukat. 35 Sinisinta ng
Ama ang Anak, at inilagay sa kaniyang kamay ang
lahat ng mga bagay. 36 Ang sumasampalataya sa
Anak ay may buhay na walang hanggan; nguni't ang
hindi tumatalima sa Anak ay hindi makakakita ng
buhay, kundi ang poot ng Dios ay sumasa kaniya.
(aiōnios g166)

4 Nang maalaman nga ng Panginoon na nabalitaan
ng mga Fariseo na si Jesus ay gumagawa at
bumabautismo ng lalong maraming alagad kay sa kay
Juan 2 (Bagaman hindi bumabautismo si Jesus, kundi
ang kaniyang mga alagad), 3 Nilisan niya ang Judea,
at naparoong muli sa Galilea. 4 At kinakailangang
magdaan siya sa Samaria. 5 Sumapit nga siya sa
isang bayan ng Samaria, na tinatawag na Sicar,
malapit sa bahagi ng lupang ibinigay ni Jacob kay
Jose na kaniyang anak: 6 At naroon ang balon
ni Jacob. Si Jesus nga, nang napapagod na sa
kaniyang paglalakbay, ay naupong gayon sa tabi ng
balon. Magiikaanim na nga ang oras. 7 Dumating
ang isang babaing taga Samaria upang umigib ng
tubig: sa kaniya'y sinabi ni Jesus, Painumin mo
ako. 8 Sapagka't napasa bayan ang kaniyang mga
alagad upang magsibili ng pagkain. 9 Sinabi nga
sa kaniya ng babaing Samaritana, Paano ngang
ikaw, na isang Judio, ay humingi ng maiinom sa
akin, na ako'y babaing Samaritana? (Sapagka't
hindi nangakikipagusap ang mga Judio sa mga
Samaritano.) 10 Sumagot si Jesus at sa kaniya'y
sinabi, Kung napagkikilala mo ang kaloob ng Dios,
at kung sino ang sa iyo'y nagsasabi, Painumin mo
ako; ikaw ay hihingi sa kaniya, at ikaw ay bibigyan
niya ng tubig na buhay. 11 Sinabi sa kaniya ng
babae, Ginoo, wala kang sukat isalok ng tubig, at
malalim ang balon: saan nga naroon ang iyong
tubig na buhay? 12 Dakila ka pa baga sa aming
amang si Jacob, na sa ami'y nagbigay ng balon, at
dito'y uminom siya, at ang kaniyang mga anak, at
ang kaniyang mga hayop? 13 Sumagot si Jesus at
sinabi sa kaniya, Ang bawa't uminom ng tubig na ito
ay muling mauuhaw: 14 Datapuwa't ang sinomang
umiinom ng tubig na sa kaniya'y aking ibibigay ay
hindi mauuhaw magpakailan man; nguni't ang tubig
na sa kaniya'y aking ibibigay ay magiging isang balon
ng tubig na bubukal sa kabuhayang walang hanggan.
(aiōn g165, aiōnios g166) 15 Sinabi sa kaniya ng babae,
Ginoo, ibigay mo sa akin ang tubig na ito, upang
ako'y huwag mauhaw, ni pumarito man sa ganito
kalayo upang umigib pa. 16 Sinabi sa kaniya ni
Jesus, Humayo ka, tawagin mo ang iyong asawa,
at pumarito ka. 17 Sumagot ang babae at sinabi sa
kaniya, Wala akong asawa. Sinabi sa kaniya ni Jesus,
Mabuti ang pagkasabi mo, Wala akong asawa: 18
Sapagka't nagkaroon ka na ng limang asawa; at ang
nasa iyo ngayon ay hindi mo asawa: dito'y sinabi
mo ang katotohanan. 19 Sinabi sa kaniya ng babae,
Ginoo, napaghahalata kong ikaw ay isang propeta.
20 Nagsisamba ang aming mga magulang sa bundok
na ito; at sinasabi ninyo, na sa Jerusalem ay siyang
dakong kinakailangang pagsambahan ng mga tao. 21
Sa kaniya'y sinabi ni Jesus, Babae, paniwalaan mo
ako, na dumarating ang oras, na kahit sa bundok na
ito, ni sa Jerusalem, ay hindi ninyo sasambahin ang
Ama. 22 Sinasamba ninyo ang hindi ninyo nalalaman:
sinasamba namin ang nalalaman namin; sapagka't
ang kaligtasan ay nanggagaling sa mga Judio. 23
Datapuwa't dumarating ang oras, at ngayon nga,
na sasambahin ng mga tunay na mananamba ang
Ama sa espiritu at katotohanan: sapagka't hinahanap
ng Ama ang mga gayon na maging mananamba sa
kaniya. 24 Ang Dios ay Espiritu: at ang mga sa kaniya'y
nagsisisamba ay kinakailangang magsisamba sa
espiritu at sa katotohanan. 25 Sinabi sa kaniya
ng babae, Nalalaman ko na paririto ang Mesias
(ang tinatawag na Cristo): na pagparito niya, ay
ipahahayag niya sa amin ang lahat ng mga bagay.
26 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Ako na nagsasalita
sa iyo ay siya nga. 27 At sa ganito'y nagsidating
ang kaniyang mga alagad; at sila'y nangagtaka na
siya'y nakikipagsalitaan sa isang babae; gayon ma'y
walang taong nagsabi, Ano ang iyong hinahanap? o,
Bakit nakikipagsalitaan ka sa kaniya? 28 Sa gayo'y
iniwan ng babae ang kaniyang banga ng tubig, at
napasa bayan, at sinabi sa mga tao, 29 Magsiparito
kayo, tingnan ninyo ang isang lalake, na nagsabi

sa akin ng lahat ng mga bagay na aking ginawa:
mangyayari kayang ito ang Cristo? 30 Nagsilabas sila
sa bayan, at nagsisiparoon sa kaniya. 31 Samantala
ay ipinamamanhik sa kaniya ng mga alagad, na
nangagsasabi, Rabi, kumain ka. 32 Datapuwa't sinabi
niya sa kanila, Ako'y may pagkaing kakanin na
hindi ninyo nalalaman. 33 Ang mga alagad nga ay
nangagsangusapan, May tao kayang nagdala sa
kaniya ng pagkain? 34 Sinabi sa kanila ni Jesus,
Ang pagkain ko ay ang aking gawin ang kalooban ng
sa akin ay nagsugo, at tapusin ang kaniyang gawa.
35 Hindi baga sinasabi ninyo, May apat na buwan
pa, at saka darating ang pagaani? narito, sa inyo'y
aking sinasabi, Itanaw ninyo ang inyong mga mata,
at inyong tingnan ang mga bukid, na mapuputi na
upang anihin. 36 Ang umaani ay tumatanggap ng
upa, at nagtitipon ng bunga sa buhay na walang
hanggan; upang ang naghahasik at ang umaani ay
mangagalak kapuwa. (aiōnios g166) 37 Sapagka't dito'y
totoo ang kasabihan, Isa ang naghahasik, at iba
ang umaani. 38 Kayo'y sinugo ko upang anihin ang
hindi ninyo pinagpagalan: iba ang nangagpagal, at
kayo'y siyang nagsipasok sa kanilang pinagpagalan.
39 At marami sa mga Samaritano sa bayang yaon
ang sa kaniya'y nagsisampalataya dahil sa salita
ng babae, na nagpatotoo, Sinabi niya sa akin ang
lahat ng mga bagay na aking ginawa. 40 Kaya nang
sa kaniya'y magsidating ang mga Samaritano, ay
sa kaniya'y ipinamanhik nila na matira sa kanila:
at siya'y natira roong dalawang araw. 41 At lalo
pang marami ang mga nagsisampalataya sa kaniya
dahil sa kaniyang salita; 42 At sinabi nila sa babae,
Ngayo'y nagsisisampalataya kami, hindi dahil sa
iyong pananalita: sapagka't kami rin ang nakarinig,
at nalalaman naming ito nga ang Tagapagligtas ng
sanglibutan. 43 At pagkaraan ng dalawang araw ay
umalis siya doon at napasa Galilea. 44 Sapagka't si
Jesus din ang nagpatotoo, na ang isang propeta ay
walang kapurihan sa kaniyang sariling lupain. 45 Kaya
nang siya'y dumating sa Galilea, ay tinanggap siya
ng mga Galileo, nang kanilang mangakita ang lahat
ng mga bagay na kaniyang ginawa sa Jerusalem sa
kapistahan: sapagka't sila man ay nagsiparoon din sa
kapistahan. 46 Naparoon ngang muli siya sa Cana
ng Galilea, na doo'y kaniyang pinapaging alak ang
tubig. At naroroon ang isang mahal na tao, na ang
kaniyang anak na lalake ay may-sakit sa Capernaum.
47 Nang mabalitaan niya na si Jesus ay dumating
sa Galilea na mula sa Judea, ay naparoon siya sa
kaniya, at ipinamanhik sa kaniya na siya'y lumusong,
at pagalingin ang kaniyang anak na lalake; sapagka't
siya'y naghihingalo. 48 Sinabi nga sa kaniya ni Jesus,
Malibang kayo'y mangakakita ng mga tanda at mga
kababalaghan, ay hindi kayo magsisipaniwala sa
anomang paraan. 49 Ang mahal na tao ay nagsabi
sa kaniya, Ginoo, lumusong ka bago mamatay ang
aking anak. 50 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Yumaon ka
ng iyong lakad; buhay ang anak mo. Pinaniwalaan
ng lalake ang salitang sinalita sa kaniya ni Jesus, at
siya'y yumaon sa kaniyang lakad. 51 At samantalang
siya'y lumulusong, ay sinalubong siya ng kaniyang
mga alipin, na nangagsasabi, na ang kaniyang anak
ay buhay. 52 Itinanong nga niya sa kanila ang oras
nang siya'y pasimulan ng paggaling. Sa kaniya nga'y
kanilang sinabi, Kahapon nang ikapitong oras inibsan
siya ng lagnat. 53 Naunawa nga ng ama na sa oras
na yaon nang sabihin sa kaniya ni Jesus, Buhay
ang anak mo: at siya'y sumampalataya, at ang
kaniyang buong sangbahayan. 54 Ito nga ang muling
pangalawang tanda na ginawa ni Jesus, nang siya'y
pumaroon sa Galilea na mula sa Judea.

5 Pagkatapos ng mga bagay na ito'y nagkaroon
ng pista ang mga Judio; at umahon si Jesus sa
Jerusalem. 2 Sa Jerusalem nga'y may isang tangke
sa tabi ng pintuan ng mga tupa, na sa wikang Hebreo
ay tinatawag na Betesda, na may limang portiko. 3
Na sa mga ito ay nangaghandusay ang marami sa
kanilang mga maysakit, mga bulag, mga pilay, mga
natutuyo. 4 Sapagka't lumulusong ang isang anghel
ng Panginoon sa mga tanging panahon sa tangke at
kinakalawkaw ang tubig: at ang unang manaog sa
tangke, pagkatapos na makalawkaw ang tubig ay
gumagaling sa anomang sakit na dinaramdam. 5 At
naroon ang isang lalake, na may tatlongpu't walong
taon nang maysakit. 6 Nang makita ni Jesus na siya'y
nakahandusay, at mapagkilalang siya'y malaon nang
panahong maysakit, ay sinabi niya sa kaniya, Ibig
mo bagang gumaling? 7 Sumagot sa kaniya ang
lalaking maysakit, Ginoo, wala ng taong maglusong
sa akin sa tangke, pagkalawkaw sa tubig: datapuwa't
samantalang ako'y naparoroon, ay nakalusong na
muna ang iba bago ako. 8 Sinabi sa kaniya ni
Jesus, Magtindig ka, buhatin mo ang iyong higaan, at
lumakad ka. 9 At pagdaka'y gumaling ang lalake, at
binuhat ang kaniyang higaan at lumakad. Noon nga'y
araw ng sabbath. 10 Kaya sinabi ng mga Judio sa

kaniya na pinagaling, Ito'y araw ng sabbath, at hindi
matuwid na buhatin mo ang iyong higaan. 11 Nguni't
sila'y sinagot niya, Ang nagpagaling sa akin, ang
siya ring sa akin ay nagsabi, Buhatin mo ang iyong
higaan, at lumakad ka. 12 Tinanong nila siya, Sino
ang taong sa iyo'y nagsabi, Buhatin mo ang iyong
higaan, at lumakad ka? 13 Nguni't hindi nakikilala
ng pinagaling kung sino siya; sapagka't si Jesus
ay humiwalay, palibhasa'y may isang karamihan sa
dakong yaon. 14 Pagkatapos ay nasumpungan siya
ni Jesus sa templo, at sa kaniya'y sinabi, Narito, ikaw
ay gumaling na: huwag ka nang magkasala, baka
mangyari pa sa iyo ang lalong masama. 15 Umalis
ang tao, at sinaysay sa mga Judio na si Jesus ang sa
kaniya'y nagpagaling. 16 At dahil dito'y pinagusig ng
mga Judio si Jesus, sapagka't ginagawa niya ang
mga bagay na ito sa araw ng sabbath. 17 Datapuwa't
sinagot sila ni Jesus, Hanggang ngayo'y gumagawa
ang aking Ama, at ako'y gumagawa. 18 Dahil dito
nga'y lalo nang pinagsikapan ng mga Judio na siya'y
patayin, sapagka't hindi lamang sinira ang araw ng
sabbath, kundi tinatawag din naman na kaniyang
sariling Ama ang Dios, na siya'y nakikipantay sa
Dios. 19 Sumagot nga si Jesus at sinabi sa kanila,
Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi
makagagawa ang Anak ng anoman sa kaniyang sarili
kundi ang makita niyang gawin ng Ama; sapagka't
ang lahat ng mga bagay na kaniyang ginagawa,
ay ang mga ito rin naman ang ginagawa ng Anak
sa gayon ding paraan. 20 Sapagka't sinisinta ng
Ama ang Anak, at sa kaniya'y ipinakikita ang lahat
ng mga bagay na kaniyang ginagawa: at lalong
dakilang mga gawa kay sa mga ito ang sa kaniya'y
ipakikita niya, upang kayo'y magsipanggilalas. 21
Sapagka't kung paanong ibinabangon ng Ama ang
mga patay at sila'y binubuhay, gayon din naman
binubuhay ng Anak ang kaniyang mga ibigin. 22
Sapagka't ang Ama'y hindi humahatol sa kanino
mang tao, kundi ipinagkaloob niya sa Anak ang buong
paghatol; 23 Upang papurihan ng lahat ang Anak,
na gaya rin ng kanilang pagpapapuri sa Ama. Ang
hindi nagpapapuri sa Anak ay hindi nagpapapuri
sa Ama na sa kaniya'y nagsugo. 24 Katotohanan,
katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang dumirinig
ng aking salita, at sumasampalataya sa kaniya na
nagsugo sa akin, ay may buhay na walang hanggan,
at hindi mapapasok sa paghatol, kundi lumipat na
sa kabuhayan mula sa kamatayan. (aiōnios g166) 25
Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo,
Dumarating ang panahon, at ngayon nga, na maririnig
ng mga patay ang tinig ng Anak ng Dios; at ang
mangakarinig ay mangabubuhay. 26 Sapagka't kung
paanong ang Ama ay may buhay sa kaniyang sarili,
ay gayon din namang pinagkalooban niya ang Anak
na magkaroon ng buhay sa kaniyang sarili: 27 At
binigyan niya siya ng kapamahalaang makahatol,
sapagka't siya'y anak ng tao. 28 Huwag ninyong
ipanggilalas ito: sapagka't dumarating ang oras,
na ang lahat ng nangasa libingan ay makaririnig
ng kaniyang tinig, 29 At magsisilabas; ang mga
nagsigawa ng mabuti, ay sa pagkabuhay na maguli
sa buhay; at ang mga nagsigawa ng masama, ay
sa pagkabuhay na maguli sa paghatol. 30 Hindi ako
makagagawa ng anoman sa aking sarili: humahatol
ako ayon sa aking naririnig: at ang paghatol ko'y
matuwid; sapagka't hindi ko pinaghahanap ang
aking sariling kalooban, kundi ang kalooban niyaong
nagsugo sa akin. 31 Kung ako'y nagpapatotoo sa
aking sarili, ang patotoo ko ay hindi katotohanan.
32 Iba ang nagpapatotoo sa akin; at talastas ko na
ang patotoong isinasaksi niya sa akin ay totoo. 33
Kayo'y nangagsugo kay Juan, at siya'y nagpatotoo
sa katotohanan. 34 Datapuwa't ang patotoo ay hindi
mula sa tao: gayon ma'y sinasabi ko ang mga bagay
na ito, upang kayo'y mangaligtas. 35 Siya ang ilawang
nagniningas at lumiliwanag; at inibig ninyong kayo'y
mangagkatuwang sumandali sa kaniyang liwanag. 36
Datapuwa't ang aking pagpapatotoo ay lalong dakila
kay sa kay Juan; sapagka't ang mga gawang ibinigay
sa akin ng aking Ama upang ganapin, ang gayon
ding mga gawa na aking ginagawa, ay nagpapatotoo
tungkol sa akin, na ako'y sinugo ng Ama. 37 At
ang Ama na nagsugo sa akin, ay siyang nagpatotoo
tungkol sa akin. Kailan ma'y hindi ninyo narinig ang
kaniyang tinig, ni hindi man ninyo nakita ang kaniyang
anyo. 38 At kayo'y walang salita niya na nananatili
sa inyo: sapagka't hindi kayo nagsisisampalataya
sa kaniyang sinugo. 39 Saliksikin ninyo ang mga
kasulatan, sapagka't iniisip ninyo na sa mga yaon
ay mayroon kayong buhay na walang hanggan; at
ang mga ito'y siyang nangagpapatotoo tungkol sa
akin. (aiōnios g166) 40 At ayaw kayong magsilapit sa
akin, upang kayo'y magkaroon ng buhay. 41 Hindi
ako tumatanggap ng kaluwalhatiang mula sa mga
tao. 42 Datapuwa't nakikilala ko kayo, na kayo'y
walang pagibig ng Dios sa inyong sarili. 43 Naparito

ako sa pangalan ng aking Ama, at ayaw ninyo
akong tanggapin: kung iba ang pumarito sa kaniyang
sariling pangalan, ay siya ninyong tatanggapin. 44
Paanong kayo'y makapananampalataya, kayong
nangagtatanggapan sa isa't isa ng kaluwalhatian
at hindi ninyo pinaghahanap ang kaluwalhatiang
nanggagaling sa tanging Dios? 45 Huwag ninyong
isiping ako ang sa inyo'y magsusumbong sa Ama:
may isang magsusumbong sa inyo, sa makatuwid
baga'y si Moises, yaong pinaglagakan ninyo ng inyong
pagasa. 46 Sapagka't kung kayo'y nagsisisampalataya
kay Moises, ay magsisisampalataya kayo sa akin;
sapagka't tungkol sa akin siya'y sumulat. 47 Nguni't
kung hindi kayo nagsisipaniwala sa kaniyang mga
sulat, ay paanong magsisisampalataya kayo sa aking
mga salita?

6 Pagkatapos ng mga bagay na ito ay naparoon
si Jesus sa kabilang ibayo ng dagat ng Galilea,
na siyang dagat ng Tiberias. 2 At sumusunod sa
kaniya ang lubhang maraming tao, sapagka't kanilang
nangakikita ang mga tanda na ginagawa niya sa mga
maysakit. 3 At umahon si Jesus sa bundok, at doo'y
naupo siya na kasama ng kaniyang mga alagad. 4
Malapit na nga ang paskua, na pista ng mga Judio. 5
Itinanaw nga ni Jesus ang kaniyang mga mata, at
pagkakita na ang lubhang maraming tao'y lumalapit
sa kaniya, ay sinabi kay Felipe, Saan tayo magsisibili
ng tinapay, upang mangakakain ang mga ito? 6
At ito'y sinabi niya upang siya'y subukin: sapagka't
nalalaman niya sa kaniyang sarili kung ano ang
kaniyang gagawin. 7 Sumagot si Felipe sa kaniya,
Hindi magkakasiya sa kanila ang dalawang daang
denariong tinapay, upang makakain ng kaunti ang
bawa't isa. 8 Sinabi sa kaniya ng isa sa kaniyang mga
alagad, si Andres, na kapatid ni Simon Pedro, 9 May
isang batang lalake rito, na mayroong limang tinapay
na sebada, at dalawang isda: datapuwa't gaano na
ang mga ito sa ganyang karamihan? 10 Sinabi ni
Jesus, Inyong paupuin ang mga tao. Madamo nga
sa dakong yaon. Kaya't nagsiupo ang mga lalake,
na may limang libo ang bilang. 11 Kinuha nga ni
Jesus ang mga tinapay; at nang makapagpasalamat,
ay ipinamahagi niya sa kanilang nangakaupo; at
gayon din naman binigyan sila ng mga isda kung
gaanong ibigin nila. 12 At nang sila'y mangabusog,
ay sinabi niya sa kaniyang mga alagad, Pulutin
ninyo ang mga pinagputolputol na lumabis, upang
walang anomang masayang. 13 Kaya't kanilang
tinipon, at nangapuno ang labingdalawang bakol ng
mga pinagputolputol sa limang tinapay na sebada,
na lumabis sa nagsikain. 14 Kaya't nang makita
ng mga tao ang tandang ginawa niya, ay kanilang
sinabi, Totoong ito nga ang propeta na paririto sa
sanglibutan. 15 Nang mapaghalata nga ni Jesus
na sila'y magsisilapit at siya'y agawin, upang siya'y
gawing hari, ay muling nagbalik sa bundok na nagiisa.
16 At nang kinahapunan, ay nagsilusong ang kaniyang
mga alagad sa dagat; 17 At nagsilulan sila sa isang
daong, at kanilang tinatawid ang dagat hanggang sa
Capernaum. At madilim na nga, at hindi dumarating
sa kanila si Jesus. 18 At lumalaki ang dagat dahil
sa isang malakas na hanging humihihip. 19 Nang
sila nga'y mangakagaod na ng may dalawangpu't
lima o tatlongpung estadio, ay kanilang nakita si
Jesus na lumalakad sa ibabaw ng dagat, at lumalapit
sa daong: at sila'y nangahintakutan. 20 Datapuwa't
sinabi niya sa kanila, Ako nga; huwag kayong
mangatakot. 21 Malugod nga nilang tinanggap siya sa
daong: at pagdaka'y dumating ang daong sa lupang
kanilang tinutumpa. 22 Nang kinabukasan ay nakita
ng karamihang nakatayo sa kabilang ibayo ng dagat
na doo'y walang ibang daong, kundi isa, at hindi
lumulan sa daong si Jesus na kasama ng kaniyang
mga alagad, kundi ang kaniyang mga alagad lamang
ang nagsipaglayag 23 (Gayon man ay may mga
daong na nagsidating na mula sa Tiberias malapit sa
dako na kanilang kinainan ng tinapay pagkatapos na
makapagpasalamat ang Panginoon): 24 Nang makita
nga ng karamihan na wala roon si Jesus, ni ang
kaniyang mga alagad man, ay nagsilulan sila sa mga
daong, at nagsidating sa Capernaum, na hinahanap
si Jesus. 25 At nang siya'y kanilang masumpungan
sa kabilang ibayo ng dagat, ay kanilang sinabi sa
kanila, Rabi, kailan ka dumating dito? 26 Sinagot
sila ni Jesus at sinabi, Katotohanan, katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Ako'y inyong hinahanap, hindi
dahil sa inyong nangakitang mga tanda, kundi dahil sa
kayo'y nagsikain ng tinapay, at kayo'y nangabusog. 27
Magsigawa kayo hindi dahil sa pagkaing napapanis,
kundi dahil sa pagkaing tumatagal sa buhay na
walang hanggan, na ibibigay sa inyo ng Anak ng tao:
sapagka't siyang tinatakan ng Ama, sa makatuwid
baga'y ang Dios. (aiōnios g166) 28 Sinabi nga nila sa
kaniya, Ano ang kinakailangan naming gawin, upang
aming magawa ang mga gawa ng Dios? 29 Sumagot
si Jesus at sa kanila'y sinabi, Ito ang gawa ng Dios,

na inyong sampalatayanan yaong kaniyang sinugo.
30 Sinabi nga nila sa kaniya, Ano nga ang inyong
ginagawa na pinakatanda, upang aming makita, at
sampalatayanan ka namin? ano ang ginagawa mo?
31 Nagsikain ang aming mga magulang ng mana
sa ilang; gaya ng nasusulat, Tinapay na galing sa
langit ang sa kanila'y kaniyang ipinakain. 32 Sinabi
nga sa kanila ni Jesus, Katotohanan, katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Hindi si Moises ang nagbigay
sa inyo ng tinapay na galing sa langit; kundi ang
aking Ama ang nagbibigay sa inyo ng tunay na
tinapay na galing sa langit. 33 Sapagka't ang tinapay
ng Dios ay yaong bumababang mula sa langit, at
nagbibigay buhay sa sanglibutan. 34 Sa kaniya nga'y
kanilang sinabi, Panginoon, bigyan mo kaming palagi
ng tinapay na ito. 35 Sa kanila'y sinabi ni Jesus,
Ako ang tinapay ng kabuhayan: ang lumalapit sa
akin ay hindi magugutom, at ang sumasampalataya
sa akin kailan ma'y hindi mauuhaw. 36 Datapuwa't
sinabi ko sa inyo, na nakita ninyo ako, at gayon
ma'y hindi kayo nagsisampalataya. 37 Ang lahat ng
ibinibigay sa akin ng Ama ay magsisilapit sa akin;
at ang lumalapit sa akin sa anomang paraan ay
hindi ko itataboy. 38 Sapagka't bumaba akong mula
sa langit, hindi upang gawin ko ang aking sariling
kalooban, kundi ang kalooban ng nagsugo sa akin. 39
At ito ang kalooban ng nagsugo sa akin, na sa lahat
ng ibinigay niya sa akin ay huwag kong iwala ang
anoman, kundi ibangon sa huling araw. 40 Sapagka't
ito ang kalooban ng aking Ama, na ang bawa't
nakakakita sa Anak, at sa kaniya'y sumampalataya,
ay magkaroon ng walang hanggang buhay; at akin
siyang ibabangon sa huling araw. (aiōnios g166) 41 Ang
mga Judio nga ay nagbulongbulungan tungkol sa
kaniya sapagka't kaniyang sinabi, Ako ang tinapay
na bumabang galing sa langit. 42 At kanilang sinabi,
Hindi baga ito'y si Jesus, ang anak ni Jose, na
nakikilala natin ang kaniyang ama at ina? paano
ngang sinasabi niya, Ako'y bumabang galing sa
langit? 43 Sumagot si Jesus at sa kanila'y sinabi,
Huwag kayong mangagbulongbulungan. 44 Walang
taong makalalapit sa akin, maliban nang ang Amang
nagsugo sa akin ang sa kaniya'y magdala sa akin; at
siya'y aking ibabangon sa huling araw. 45 Nasusulat
sa mga propeta, At tuturuan silang lahat ng Dios.
Ang bawa't nakarinig sa Ama, at natuto, ay lumalapit
sa akin. 46 Hindi sa ang sinoma'y nakakita sa
Ama, kundi yaong nanggaling sa Dios, siya ang
nakakita sa Ama. 47 Katotohanan, katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Ang sumasampalataya ay may
buhay na walang hanggan. (aiōnios g166) 48 Ako ang
tinapay ng kabuhayan. 49 Nagsikain ang inyong mga
magulang ng mana sa ilang, at sila'y nangamatay.
50 Ito ang tinapay na bumababang galing sa langit,
upang ang taong makakain, ay huwag mamatay.
51 Ako ang tinapay na buhay na bumabang galing
sa langit: kung ang sinoman ay kumain ng tinapay
na ito, siya'y mabubuhay magpakailan man: oo at
ang tinapay na aking ibibigay ay ang aking laman,
sa ikabubuhay ng sanglibutan. (aiōn g165) 52 Ang
mga Judio nga'y nangagtatalo, na nangagsasabi,
Paanong maipakakain sa atin ng taong ito ang
kaniyang laman? 53 Sinabi nga sa kanila ni Jesus,
Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo,
Maliban nang inyong kanin ang laman ng Anak ng
tao at inumin ang kaniyang dugo, ay wala kayong
buhay sa inyong sarili. 54 Ang kumakain ng aking
laman at umiinom ng aking dugo ay may buhay
na walang hanggan; at siya'y aking ibabangon sa
huling araw. (aiōnios g166) 55 Sapagka't ang aking
laman ay tunay na pagkain, at ang aking dugo
ay tunay na inumin. 56 Ang kumakain ng aking
laman at umiinom ng aking dugo ay nananahan sa
akin, at ako'y sa kaniya. 57 Kung paanong sinugo
ako ng Amang buhay, at ako'y nabubuhay dahil
sa Ama; gayon din naman ang kumakain sa akin,
siya nama'y mabubuhay dahil sa akin. 58 Ito ang
tinapay na bumabang galing sa langit: hindi gaya
ng mga magulang na nagsikain, at nangamatay;
ang kumakain ng tinapay na ito ay mabubuhay
magpakailan man. (aiōn g165) 59 Sinabi niya ang
mga bagay na ito sa sinagoga, samantalang siya'y
nagtuturo sa Capernaum. 60 Marami nga sa kaniyang
mga alagad, nang kanilang marinig ito, ay nangagsabi,
Matigas ang pananalitang ito; sino ang makaririnig
noon? 61 Datapuwa't pagkaalam ni Jesus sa kaniyang
sarili na nagbubulongbulungan ang kaniyang mga
alagad tungkol dito, sa kanila'y sinabi, Ito baga'y
nakapagpapatisod sa inyo? 62 Ano nga kung makita
ninyong umaakyat ang Anak ng tao sa kinaroroonan
niya nang una? 63 Ang espiritu nga ang bumubuhay;
sa laman ay walang anomang pinakikinabang: ang
mga salitang sinalita ko sa inyo ay pawang espiritu,
at pawang buhay. 64 Datapuwa't may ilan sa inyong
hindi nagsisisampalataya. Sapagka't talastas na ni
Jesus buhat pa nang una kung sino-sino ang hindi

nagsisisampalataya, at kung sino ang sa kaniya'y
magkakanulo. 65 At sinabi niya, Dahil dito'y sinabi ko
sa inyo, na walang taong makalalapit sa akin, maliban
na ipagkaloob sa kaniya ng Ama. 66 Dahil dito'y
marami sa kaniyang mga alagad ay nagsitalikod, at
hindi na nagsisama sa kaniya. 67 Sinabi nga ni Jesus
sa labingdalawa, Ibig baga ninyong magsialis din
naman? 68 Sinagot siya ni Simon Pedro, Panginoon,
kanino kami magsisiparoon? ikaw ang may mga salita
ng buhay na walang hanggan. (aiōnios g166) 69 At
kami'y nagsisisampalataya at nakikilala namin na ikaw
ang Banal ng Dios. 70 Sinagot sila ni Jesus, Hindi
baga hinirang ko kayong labingdalawa, at ang isa sa
inyo ay diablo? 71 Tinukoy nga niya si Judas na anak
ni Simon Iscariote, sapagka't siya ang sa kaniya'y
magkakanulo, palibhasa'y isa sa labingdalawa.

7 At pagkatapos ng mga bagay na ito ay naglakad si
Jesus sa Galilea: sapagka't ayaw siyang maglakad
sa Judea, dahil sa pinagsisikapan ng mga Judio
na siya'y patayin. 2 Malapit na nga ang pista ng
mga Judio, ang pista ng mga tabernakulo. 3 Sinabi
nga sa kaniya ng kaniyang mga kapatid, Umalis
ka rito, at pumaroon ka sa Judea, upang makita
naman ng iyong mga alagad ang mga gawang iyong
ginagawa. 4 Sapagka't walang taong gumagawa
ng anomang bagay sa lihim, at nagsisikap ihayag
ang kaniyang sarili. Kung ginagawa mo ang mga
bagay na ito ay pakilala ka sa sanglibutan. 5
Sapagka't kahit ang kaniyang mga kapatid man
ay hindi nagsisisampalataya sa kaniya. 6 Sinabi
nga sa kanila ni Jesus, Hindi pa dumarating ang
aking panahon; datapuwa't ang inyong panahon ay
laging nahahanda. 7 Hindi mangyayaring kayo'y
kapootan ng sanglibutan; nguni't ako'y kinapopootan,
sapagka't siya'y aking pinatototohanang masasama
ang kaniyang mga gawa. 8 Mangagsiahon kayo sa
pista: ako'y hindi aahon sa pistang ito; sapagka't
hindi pa nagaganap ang aking panahon. 9 At nang
masabi sa kanila ang mga bagay na ito, ay nanahan
pa siya sa Galilea. 10 Datapuwa't nang mangakaahon
na ang kaniyang mga kapatid sa pista, saka naman
siya umahon, hindi sa hayag, kundi waring sa lihim.
11 Hinahanap nga siya ng mga Judio sa pista, at
kanilang sinasabi, Saan naroon siya? 12 At nagkaroon
ng maraming bulongbulungan tungkol sa kaniya ang
karamihan: sinasabi ng ilan, Siya'y taong mabuti;
sinasabi ng mga iba, Hindi gayon, kundi inililigaw
niya ang karamihan. 13 Gayon man ay walang
taong nagsasalita ng hayag tungkol sa kaniya dahil
sa takot sa mga Judio. 14 Datapuwa't nang ang
kapistahan nga'y nasa kalagitnaan na ay umahon
si Jesus sa templo, at nagturo. 15 Nagsipanggilalas
nga ang mga Judio, na nangagsasabi, Paanong
nakaaalam ang taong ito ng mga karunungan, gayong
hindi naman nagaral kailan man? 16 Sinagot nga
sila ni Jesus, at sinabi, Ang turo ko ay hindi akin,
kundi doon sa nagsugo sa akin. 17 Kung ang
sinomang tao ay nagiibig gumawa ng kaniyang
kalooban, ay makikilala niya ang turo, kung ito'y sa
Dios, o kung ako'y nagsasalita na mula sa aking
sarili. 18 Ang nagsasalita ng sa ganang kaniyang
sarili'y humahanap ng kaniyang sariling kaluwalhatian:
datapuwa't ang humahanap ng kaluwalhatian niyaong
sa kaniya'y nagsugo, ang gayon ay totoo, at sa
kaniya'y walang kalikuan. 19 Hindi baga ibinigay
sa inyo ni Moises ang kautusan, at gayon ma'y
wala sa inyong gumaganap ng kautusan? Bakit
ninyo pinagsisikapang ako'y patayin? 20 Sumagot
ang karamihan, Mayroon kang demonio: sino ang
nagsisikap na ikaw ay patayin? 21 Sumagot si Jesus
at sa kanila'y sinabi, Isang gawa ang aking ginawa,
at kayong lahat ay nagsipanggilalas dahil doon. 22
Ibinigay sa inyo ni Moises ang pagtutuli (hindi sa ito'y
kay Moises, kundi sa mga magulang); at tinutuli ninyo
sa sabbath ang isang lalake. 23 Kung tinatanggap ng
lalake ang pagtutuli sa sabbath, upang huwag labagin
ang kautusan ni Moises; nangagagalit baga kayo sa
akin, dahil sa pinagaling kong lubos ang isang tao
sa sabbath? 24 Huwag kayong magsihatol ayon sa
anyo, kundi magsihatol kayo ng matuwid na paghatol.
25 Sinabi nga ng ilang taga Jerusalem, Hindi baga ito
ang kanilang pinagsisikapang patayin? 26 At narito,
siya'y hayag na nagsasalita, at walang anomang
sinasabi sila sa kaniya. Napagkikilala kayang tunay
ng mga pinuno na ito ang Cristo? 27 Gayon man
ay nakikilala namin ang taong ito kung taga saan
siya: datapuwa't pagparito ng Cristo, sinoma'y walang
makakaalam kung taga saan siya. 28 Sumigaw nga
si Jesus sa templo, na nagtuturo at sinasabi, Ako'y
inyong nakikilala at nalalaman din naman ninyo kung
taga saan ako; at hindi ako naparito sa aking sarili,
datapuwa't ang nagsugo sa akin ay tunay, na hindi
ninyo nakikilala. 29 Siya'y nakikilala ko; sapagka't
ako'y mula sa kaniya, at siya ang nagsugo sa akin.
30 Pinagsisikapan nga nilang siya'y hulihin: at walang
taong sumunggab sa kaniya, sapagka't hindi pa

dumarating ang kaniyang oras. 31 Datapuwa't sa
karamihan ay marami ang nagsisampalataya sa
kaniya; at kanilang sinasabi, Pagparito ng Cristo, ay
gagawa pa baga siya ng lalong maraming tanda kay
sa mga ginawa ng taong ito? 32 Nangarinig ng mga
Fariseo ang bulongbulungan ng karamihan tungkol sa
kaniya; at nangagsugo ang mga pangulong saserdote
at ang mga Fariseo ng mga punong kawal upang
siya'y hulihin. 33 Sinabi nga ni Jesus, Makikisama pa
ako sa inyong sangdaling panahon, at ako'y paroroon
sa nagsugo sa akin. 34 Hahanapin ninyo ako, at hindi
ako masusumpungan: at kung saan ako naroroon, ay
hindi kayo makaparoroon. 35 Ang mga Judio nga'y
nangagsangusapan, Saan paroroon ang taong ito
na hindi natin siya masusumpungan? siya kaya'y
paroroon sa nagsisipangalat sa gitna ng mga Griego,
at magtuturo sa mga Griego? 36 Ano ang salitang
ito na kaniyang sinabi, Hahanapin ninyo ako, at
hindi ninyo ako masusumpungan; at kung saan ako
naroroon, ay hindi kayo makaparoroon? 37 Nang
huling araw nga, na dakilang araw ng kapistahan, si
Jesus ay tumayo at sumigaw, na nagsasabi, Kung
ang sinomang tao'y nauuhaw, ay pumarito siya sa
akin, at uminom. 38 Ang sumasampalataya sa akin,
gaya ng sinasabi ng kasulatan, ay mula sa loob niya
ay aagos ang mga ilog ng tubig na buhay. 39 (Nguni't
ito'y sinalita niya tungkol sa Espiritu, na tatanggapin
ng mga magsisisampalataya sa kaniya: sapagka't
hindi pa ipinagkakaloob ang Espiritu; sapagka't si
Jesus ay hindi pa niluluwalhati.) 40 Ang ilan nga sa
karamihan, nang marinig ang mga salitang ito, ay
nangagsabi, Tunay na ito ang propeta. 41 Sinasabi
ng mga iba, Ito nga ang Cristo. Datapuwa't sinasabi
ng ilan, Ano, sa Galilea baga manggagaling ang
Cristo? 42 Hindi baga sinabi ng kasulatan na ang
Cristo ay manggagaling sa lahi ni David, at mula
sa Bet-lehem, ang nayong kinaroonan ni David? 43
Kaya nangyaring nagkaroon ng pagkakabahabahagi
sa karamihan dahil sa kaniya. 44 At ibig ng ilan sa
kanila na siya'y hulihin; datapuwa't walang taong
sumunggab sa kaniya. 45 Nagsidating nga ang mga
punong kawal sa mga pangulong saserdote at sa
mga Fariseo; at sinabi nila sa kanila, Bakit hindi ninyo
siya dinala? 46 Nagsisagot ang mga punong kawal,
Kailan ma'y walang taong nagsalita ng gayon. 47
Sinagot nga sila ng mga Fariseo, Kayo baga naman
ay nangailigaw rin? 48 Sumampalataya baga sa
kaniya ang sinoman sa mga pinuno, o ang sinoman
sa mga Fariseo? 49 Datapuwa't ang karamihang ito
na hindi nakaaalam ng kautusan ay sinumpa. 50
Sinabi sa kanila ni Nicodemo (yaong pumaroon kay
Jesus nang una, na isa sa kanila), 51 Hinahatulan
baga ng ating kautusan ang isang tao, malibang siya
muna'y dinggin at talastasin kung ano ang kaniyang
ginagawa? 52 Sila'y nagsisagot at sinabi sa kaniya,
Ikaw baga'y taga Galilea rin? Siyasatin mo, at tingnan
mo na sa Galilea ay walang lumitaw na propeta.
53 Ang bawa't tao'y umuwi sa kanikaniyang sariling
bahay:

8 Datapuwa't si Jesus ay napasa bundok ng mga
Olivo. 2 At pagka umaga ay nagbalik siya sa
templo, at ang buong bayan ay lumapit sa kaniya; at
siya'y naupo, at sila'y tinuruan. 3 At dinala sa kaniya
ng mga eskriba at ng mga Fariseo ang isang babaing
nahuli sa pangangalunya; at nang mailagay siya sa
gitna, 4 Ay sinabi nila sa kaniya, Guro, nahuli ang
babaing ito sa kasalukuyan ng pangangalunya. 5 Sa
kautusan nga ay ipinagutos sa amin ni Moises na
batuhin ang mga ganyan: ano nga ang iyong sabi
tungkol sa kaniya? 6 At ito'y kanilang sinabi, na siya'y
sinusubok, upang sa kaniya'y may maisumbong sila.
Datapuwa't yumuko si Jesus, at sumulat ng kaniyang
daliri sa lupa. 7 Datapuwa't nang sila'y nangagpatuloy
ng pagtatanong sa kaniya, ay umunat siya, at sa
kanila'y sinabi, Ang walang kasalanan sa inyo, ay
siyang unang bumato sa kaniya. 8 At muli siyang
yumuko, at sumulat ng kaniyang daliri sa lupa. 9 At
sila, nang ito'y kanilang marinig, ay nagsialis na isa-
isa, na nagpasimula sa katandatandaan, hanggang
sa kahulihulihan: at iniwang magisa si Jesus at ang
babae, sa kinaroroonan nito, sa gitna. 10 At umunat
si Jesus, at sa kaniya'y sinabi, Babae, saan sila
nangaroroon? wala bagang taong humatol sa iyo? 11
At sinabi niya, Wala sinoman, Panginoon. At sinabi ni
Jesus, Ako man ay hindi rin hahatol sa iyo: humayo
ka ng iyong lakad; mula ngayo'y huwag ka nang
magkasala. 12 Muli ngang nagsalita sa kanila si
Jesus, na sinasabi, Ako ang ilaw ng sanglibutan: ang
sumusunod sa akin ay hindi lalakad sa kadiliman,
kundi magkakaroon ng ilaw ng kabuhayan. 13 Sinabi
nga sa kaniya ng mga Fariseo, Nagpapatotoo ka
sa iyong sarili; hindi totoo ang patotoo mo. 14
Sumagot si Jesus at sa kanila'y sinabi, Bagama't
ako'y nagpapatotoo sa akin din, ay totoo ang aking
patotoo; sapagka't nalalaman ko kung saan ako
nanggaling, at kung saan ako paroroon; datapuwa't

hindi ninyo nalalaman kung saan ako nanggaling, o
kung saan ako paroroon. 15 Nagsisihatol kayo ayon
sa laman; ako'y hindi humahatol sa kanino mang tao.
16 Oo, at kung ako'y humahatol, ang hatol ko'y totoo;
sapagka't hindi ako nagiisa, kundi ako at ang Ama
na nagsugo sa akin. 17 Oo, at sa inyong kautusan
ay nasusulat, na ang patotoo ng dalawang tao ay
totoo. 18 Ako ang nagpapatotoo sa akin din, at ang
Amang nagsugo sa akin ay nagpapatotoo sa akin. 19
Sa kaniya nga'y kanilang sinabi, Saan naroroon ang
iyong Ama? Sumagot si Jesus, Hindi ninyo nakikilala
ako, ni ang aking Ama: kung ako'y inyong makilala, ay
makikilala rin ninyo ang aking Ama. 20 Sinalita niya
ang mga salitang ito sa dakong kabang-yaman, nang
nagtuturo siya sa templo: at walang taong humuli sa
kaniya; sapagka't hindi pa dumarating ang kaniyang
oras. 21 Muli ngang sinabi niya sa kanila, Yayaon
ako, at ako'y inyong hahanapin, at mangamamatay
kayo sa inyong kasalanan: sa aking paroroonan,
ay hindi kayo mangakaparoroon. 22 Sinabi nga ng
mga Judio, Siya kaya'y magpapakamatay, sapagka't
kaniyang sinabi, Sa aking paroroonan, ay hindi
kayo mangakaparoroon. 23 At sa kanila'y kaniyang
sinabi, Kayo'y mga taga ibaba; ako'y taga itaas:
kayo'y mga taga sanglibutang ito; ako'y hindi taga
sanglibutang ito. 24 Sinabi ko nga sa inyo, na kayo'y
mangamamatay sa inyong mga kasalanan: sapagka't
malibang kayo'y magsisampalataya na ako nga ang
Cristo, ay mangamamatay kayo sa inyong mga
kasalanan. 25 Sa kaniya nga'y kanilang sinabi, Sino
ka baga? Sinabi sa kanila ni Jesus, Siya rin na
sinalita ko sa inyo mula pa nang una. 26 Mayroon
akong maraming bagay na sasalitain at hahatulan
tungkol sa inyo: gayon pa man ang nagsugo sa akin
ay totoo; at ang mga bagay na sa kaniya'y aking
narinig, ang mga ito ang sinasalita ko sa sanglibutan.
27 Hindi nila napagunawa na tungkol sa Ama ang
kaniyang sinasalita sa kanila. 28 Sinabi nga ni Jesus,
Kung maitaas na ninyo ang Anak ng tao, saka ninyo
makikilala na ako nga ang Cristo, at wala akong
ginagawa sa aking sarili, kundi sinalita ko ang mga
bagay na ito, ayon sa itinuro sa akin ng Ama. 29
At ang nagsugo sa akin ay sumasa akin; hindi niya
ako binayaang nagiisa; sapagka't ginagawa kong
lagi ang mga bagay na sa kaniya'y nakalulugod. 30
Samantalang sinasalita niya ang mga bagay na ito, ay
maraming nagsisampalataya sa kaniya. 31 Sinabi nga
ni Jesus sa mga Judiong yaon na nagsisisampalataya
sa kaniya, Kung kayo'y magsisipanatili sa aking
salita, kung magkagayo'y tunay nga kayong mga
alagad ko; 32 At inyong makikilala ang katotohanan,
at ang katotohana'y magpapalaya sa inyo. 33 Sa
kaniya'y kanilang isinagot, Kami'y binhi ni Abraham,
at kailan ma'y hindi pa naging alipin ninomang tao:
paanong sinasabi mo, Kayo'y magiging laya? 34
Sinagot sila ni Jesus, Katotohanan, katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Ang bawa't nagkakasala ay alipin
ng kasalanan. 35 At ang alipin ay hindi nananahan sa
bahay magpakailan man: ang anak ang nananahan
magpakailan man. (aiōn g165) 36 Kung palayain nga
kayo ng Anak, kayo'y magiging tunay na laya. 37
Talastas ko na kayo'y binhi ni Abraham; gayon ma'y
pinagsisikapan ninyong ako'y patayin, sapagka't ang
salita ko'y hindi magkasiya sa inyo. 38 Sinasalita
ko ang mga bagay na aking nakita sa aking Ama:
at ginagawa rin ninyo ang mga bagay na inyong
narinig sa inyong Ama. 39 Sila'y nagsisagot at sa
kaniya'y sinabi, Si Abraham ang aming ama. Sa
kanila'y sinabi ni Jesus, Kung kayo'y mga anak
ni Abraham, ay gagawin ninyo ang mga gawa ni
Abraham. 40 Datapuwa't ngayo'y pinagsisikapan
ninyo akong patayin, na taong sa inyo'y nagsaysay
ng katotohanan, na aking narinig sa Dios: ito'y hindi
ginawa ni Abraham. 41 Ginagawa ninyo ang mga
gawa ng inyong ama. Sinabi nila sa kaniya, Hindi
kami inianak sa pakikiapid; may isang Ama kami,
ang Dios. 42 Sinabi sa kanila ni Jesus, Kung ang
Dios ang inyong ama, ay inyong iibigin ako: sapagka't
ako'y nagmula at nanggaling sa Dios; sapagka't hindi
ako naparito sa aking sarili, kundi sinugo niya ako. 43
Bakit hindi ninyo napaguunawa ang aking pananalita?
sapagka't hindi ninyo mangyayaring dinggin ang
aking salita. 44 Kayo'y sa inyong amang diablo,
at ang mga nais ng inyong ama ang ibig ninyong
gawin. Siya'y isang mamamatay-tao buhat pa nang
una, at hindi nananatili sa katotohanan, sapagka't
walang katotohanan sa kaniya. Pagka nagsasalita
siya ng kasinungalingan, ay nagsasalita siya ng sa
ganang kaniya: sapagka't siya'y isang sinungaling,
at ama nito. 45 Nguni't dahil sa sinasabi ko ang
katotohanan, ay hindi ninyo ako sinasampalatayanan.
46 Sino sa inyo ang makasusumbat sa akin tungkol sa
kasalanan? Kung sinasabi ko ang katotohanan, bakit
hindi ninyo ako sinasampalatayanan? 47 Ang sa Dios
ay nakikinig ng mga salita ng Dios: dahil dito'y hindi
ninyo dinirinig, sapagka't kayo'y hindi sa Dios. 48

Nagsisagot ang mga Judio at sa kaniya'y sinabi, Hindi
baga magaling ang aming pagkasabi na ikaw ay isang
Samaritano, at mayroon kang demonio? 49 Sumagot
si Jesus, Ako'y walang demonio; kundi pinapupurihan
ko ang aking Ama, at ako'y inyong sinisiraan ng
puri. 50 Nguni't hindi ko hinahanap ang aking sariling
kaluwalhatian: may isang humahanap at humahatol.
51 Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo,
Kung ang sinoman ay tutupad ng aking salita, ay hindi
siya makakakita magpakailan man ng kamatayan.
(aiōn g165) 52 Sinabi ng mga Judio sa kaniya, Ngayo'y
nalalaman naming mayroon kang demonio. Namatay
si Abraham, at ang mga propeta; at sinasabi mo,
Kung ang sinoman ay tutupad ng aking salita, ay hindi
niya matitikman magpakailan man ang kamatayan.
(aiōn g165) 53 Dakila ka pa baga sa aming amang
Abraham, na namatay? at nangamatay ang mga
propeta: sino ang ipinalalagay mo sa iyong sarili? 54
Sumagot si Jesus, Kung niluluwalhati ko ang aking
sarili, ang kaluwalhatian ko ay walang anoman: ang
aking Ama'y siyang lumuluwalhati sa akin; na tungkol
sa kaniya'y sinasabi ninyo, na siya'y inyong Dios;
55 At hindi ninyo siya napagkilala: nguni't nakikilala
ko siya; at kung aking sasabihin, na hindi ko siya
nakikilala, ay ako'y matutulad sa inyo, na sinungaling:
datapuwa't nakikilala ko siya, at tinutupad ko ang
kaniyang salita. 56 Nagalak ang inyong amang si
Abraham na makita ang aking araw; at nakita niya,
at natuwa. 57 Sinabi nga sa kaniya ng mga Judio,
Wala ka pang limangpung taon, at nakita mo si
Abraham? 58 Sinabi sa kanila ni Jesus, Katotohanan,
katotohanang sinasabi ko sa inyo, Bago ipinanganak
si Abraham, ay ako nga. 59 Sila nga'y nagsidampot
ng mga bato upang ihagis sa kaniya: datapuwa't
nagtago si Jesus, at lumabas sa templo.

9 At sa pagdaraan niya, ay nakita niya ang isang
lalaking bulag mula sa kaniyang kapanganakan.
2 At itinanong sa kaniya ng kaniyang mga alagad,
na nangagsasabi, Rabi, sino ang nagkasala, ang
taong ito, o ang kaniyang mga magulang, upang
siya'y ipanganak na bulag? 3 Sumagot si Jesus,
Hindi dahil sa ang taong ito'y nagkasala, ni ang
kaniyang mga magulang man: kundi upang mahayag
sa kaniya ang mga gawa ng Dios. 4 Kinakailangan
nating gawin ang mga gawa niyaong nagsugo sa
akin, samantalang araw: dumarating ang gabi, na
walang taong makagagawa. 5 Samantalang ako'y
nasa sanglibutan, ako ang ilaw ng sanglibutan. 6
Nang masabi niya ang ganito, siya'y lumura sa lupa,
at pinapagputik ang lura, at pinahiran ang mga mata
niya ng putik, 7 At sinabi sa kaniya, Humayo ka,
maghugas ka sa tangke ng Siloe (na kung liliwanagin
ay Sinugo). Siya nga'y humayo, at naghugas, at
nagbalik na nakakakita. 8 Ang mga kapitbahay nga,
at ang nangakakita sa kaniya nang una, na siya'y
pulubi, ay nangagsabi, Hindi baga ito ang nauupo at
nagpapalimos? 9 Sinabi ng mga iba, Siya nga: sinabi
ng mga iba, Hindi, kundi nakakamukha niya. Sinabi
niya, Ako nga. 10 Sa kaniya nga'y kanilang sinabi,
Paano nga ang pagkadilat ng iyong mga mata? 11
Sumagot siya, Ang lalaking tinatawag na Jesus ay
gumawa ng putik, at pinahiran ang aking mga mata, at
sinabi sa akin, Humayo ka sa Siloe, at maghugas ka:
kaya't ako'y humayo at naghugas, at ako'y tumanggap
ng paningin. 12 At sinabi nila sa kaniya, Saan naroon
siya? Sinabi niya, Hindi ko nalalaman. 13 Dinala
nila sa mga Fariseo siya na nang una'y bulag. 14
Araw nga ng sabbath nang gumawa ng putik si
Jesus, at padilatin ang kaniyang mga mata. 15 Muli
ngang tinanong naman siya ng mga Fariseo kung
paanong tumanggap siya ng kaniyang paningin. At
sinabi niya sa kanila, Nilagyan niya ng putik ang
ibabaw ng aking mga mata, at naghugas ako, at
ako'y nakakakita. 16 Ang ilan nga sa mga Fariseo
ay nangagsabi, Ang taong ito'y hindi galing sa Dios,
sapagka't hindi nangingilin sa sabbath. Datapuwa't
sinasabi ng mga iba, Paano bagang makagagawa ng
gayong mga tanda ang isang taong makasalanan? At
nagkaroon ng pagkakabahabahagi sa gitna nila. 17
Muling sinabi nga nila sa bulag, Ano ang sabi mo
tungkol sa kaniya, na siyang nagpadilat ng iyong
mga mata? At kaniyang sinabi, Siya'y isang propeta.
18 Hindi nga nagsipaniwala ang mga Judio tungkol
sa kaniya, na siya'y naging bulag, at tumanggap ng
kaniyang paningin, hanggang sa kanilang tinawag
ang mga magulang niyaong tumanggap ng kaniyang
paningin, 19 At nangagtanong sa kanila, na sinasabi,
Ito baga ang inyong anak, na sinasabi ninyong
ipinanganak na bulag? paano ngang nakakakita siya
ngayon? 20 Nagsisagot ang kaniyang mga magulang,
at nangagsabi, Nalalaman naming ito'y aming anak,
at siya'y ipinanganak na bulag: 21 Datapuwa't kung
paanong siya'y nakakakita ngayon, ay hindi namin
nalalaman; o kung sino ang nagpadilat ng kaniyang
mga mata, ay hindi namin nalalaman: tanungin siya;
siya'y may gulang na; siya'y magsasalita para sa

sarili niya. 22 Ang mga bagay na ito'y sinabi ng
kaniyang mga magulang, sapagka't nangatatakot
sa mga Judio: sapagka't pinagkaisahan na ng mga
Judio, na kung ang sinomang tao'y ipahayag siya
na siya ang Cristo, ay palayasin siya sa sinagoga.
23 Kaya't sinabi ng kaniyang mga magulang, Siya'y
may gulang na; tanungin siya. 24 Dahil dito'y tinawag
nilang bilang ikalawa ang taong naging bulag, at
sinabi sa kaniya, Luwalhatiin mo ang Dios: nalalaman
naming makasalanan ang taong ito. 25 Sumagot nga
siya, Kung siya'y makasalanan ay hindi ko nalalaman:
isang bagay ang nalalaman ko, na, bagaman ako'y
naging bulag, ngayo'y nakakakita ako. 26 Sinabi nga
nila sa kaniya, Ano ang ginawa niya sa iyo? paano
ang pagkapadilat niya sa iyong mga mata? 27 Sinagot
niya sila, Kasasabi ko lamang sa inyo, at hindi ninyo
pinakinggan; bakit ibig ninyong marinig uli? ibig baga
naman ninyong kayo'y maging mga alagad niya?
28 At siya'y kanilang inalipusta, at sinabi, Ikaw ang
alagad niya; datapuwa't kami'y mga alagad ni Moises.
29 Nalalaman naming nagsalita ang Dios kay Moises:
datapuwa't tungkol sa taong ito, ay hindi namin
nalalaman kung taga saan siya. 30 Sumagot ang tao
at sa kanila'y sinabi, Narito nga ang kagilagilalas,
na hindi ninyo nalalaman kung siya'y taga saan, at
gayon ma'y pinadilat niya ang aking mga mata. 31
Nalalaman naming hindi pinakikinggan ng Dios ang
mga makasalanan: datapuwa't kung ang sinomang
tao'y maging mananamba sa Dios, at ginagawa ang
kaniyang kalooban, siya'y pinakikinggan niya. 32
Buhat nang lalangin ang sanglibutan ay hindi narinig
kailan man na napadilat ng sinoman ang mga mata
ng isang taong ipinanganak na bulag. (aiōn g165) 33
Kung ang taong ito'y hindi galing sa Dios, ay hindi
makagagawa ng anoman. 34 Sila'y nagsisagot at
sa kaniya'y sinabi, Ipinanganak kang lubos sa mga
kasalanan, at ikaw baga ang nagtuturo sa amin?
At siya'y pinalayas nila. 35 Nabalitaan ni Jesus na
siya'y pinalayas nila; at pagkasumpong sa kaniya, ay
sinabi niya, Sumasampalataya ka baga sa Anak ng
Dios? 36 Sumagot siya at sinabi. At sino baga siya,
Panginoon, upang ako'y sumampalataya sa kaniya?
37 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Siya'y nakita mo na, at
siya nga na nakikipagsalitaan sa iyo. 38 At sinabi
niya, Panginoon, sumasampalataya ako. At siya'y
sinamba niya. 39 At sinabi ni Jesus, Sa paghatol ay
naparito ako sa sanglibutang ito, upang ang mga
hindi nakakakita ay mangakakita; at upang ang mga
nakakakita, ay maging mga bulag. 40 Yaong mga
Fariseo na kasama niya ay nangakarinig ng mga
bagay na ito, at sinabi sa kaniya, Kami baga naman ay
mga bulag din? 41 Sa kanila'y sinabi ni Jesus, Kung
kayo'y mga bulag, ay hindi kayo magkakaroon ng
kasalanan: datapuwa't ngayo'y sinasabi ninyo, Kami'y
nangakakakita: nananatili ang inyong kasalanan.

10 Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo,
Ang pumapasok sa hindi pintuan ng kulungan
ng mga tupa kundi umaakyat sa ibang daan, ang
gayon ay tulisan at magnanakaw. 2 Datapuwa't ang
pumapasok sa pintuan ay siyang pastor ng mga tupa.
3 Binubuksan siya ng bantaypinto; at dinirinig ng mga
tupa ang kaniyang tinig: at tinatawag ang kaniyang
sariling mga tupa sa pangalan, at sila'y inihahatid
sa labas. 4 Pagka nailabas na niya ang lahat ng
sariling kaniya, ay pinangungunahan niya sila, at
nagsisisunod sa kaniya ang mga tupa: sapagka't
nakikilala nila ang kaniyang tinig. 5 At sa iba'y hindi
sila magsisisunod, kundi magsisitakas sa kaniya:
sapagka't hindi nila nakikilala ang tinig ng mga
iba. 6 Sinalita ni Jesus sa kanila ang talinghagang
ito: datapuwa't hindi nila napagunawa kung anong
mga bagay ang sa kanila'y sinasalita. 7 Muli ngang
sinabi sa kanila ni Jesus, Katotohanan, katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Ako ang pintuan ng mga
tupa. 8 Ang lahat ng nangauna sa aking nagsiparito
ay mga magnanakaw at mga tulisan: datapuwa't
hindi sila dininig ng mga tupa. 9 Ako ang pintuan;
ang sinomang taong pumasok sa akin, ay siya'y
maliligtas, at papasok at lalabas, at makasusumpong
ng pastulan. 10 Hindi pumaparito ang magnanakaw,
kundi upang magnakaw, at pumatay, at pumuksa:
ako'y naparito upang sila'y magkaroon ng buhay, at
magkaroon ng kasaganaan nito. 11 Ako ang mabuting
pastor: ibinibigay ng mabuting pastor ang kaniyang
buhay dahil sa mga tupa. 12 Ang nagpapaupa, at
hindi ang pastor, na hindi may-ari ng mga tupa, ay
nakikitang dumarating ang lobo, at pinababayaan ang
mga tupa, at tumatakas, at inaagaw sila ng lobo,
at pinapangangalat: 13 Siya'y tumatakas sapagka't
siya'y upahan, at hindi ipinagmamalasakit ang mga
tupa. 14 Ako ang mabuting pastor; at nakikilala ko
ang sariling akin, at ang sariling akin ay nakikilala
ako, 15 Gaya ng pagkakilala sa akin ng Ama, at
ng sa Ama ay pagkakilala ko; at ibinibigay ko ang
aking buhay dahil sa mga tupa. 16 At mayroon
akong ibang mga tupa, na hindi sa kulungang ito:

sila'y kailangan din namang dalhin ko, at kanilang
diringgin ang aking tinig; at sila'y magiging isang
kawan, at magkakaroon ng isang pastor. 17 Dahil
dito'y sinisinta ako ng Ama, sapagka't ibinibigay ko
ang aking buhay, upang kunin kong muli. 18 Sinoma'y
hindi nagaalis sa akin nito, kundi kusa kong ibinibigay.
May kapangyarihan akong magbigay nito, at may
kapangyarihan akong kumuhang muli. Tinanggap ko
ang utos na ito sa aking Ama. 19 At muling nagkaroon
ng isang pagbabahabahagi sa gitna ng mga Judio
dahil sa mga salitang ito. 20 At sinasabi ng marami
sa kanila, Mayroon siyang demonio, at siya'y nauulol;
bakit ninyo siya pinakikinggan? 21 Sinasabi ng mga
iba, Hindi sa inaalihan ng demonio ang mga sabing
ito. Maaari bagang ang demonio ay makapagpadilat
ng mga mata ng bulag? 22 At niyao'y kapistahan
ng pagtatalaga sa Jerusalem: 23 Noo'y tagginaw; at
naglalakad si Jesus sa templo sa portiko ni Salomon.
24 Nilibot nga siya ng mga Judio, at sa kaniya'y sinabi,
Hanggang kailan mo pa baga pagaalinlanganin kami?
Kung ikaw ang Cristo, ay sabihin mong maliwanag
sa amin. 25 Sinagot sila ni Jesus, Sinabi ko sa inyo,
at hindi kayo nagsisampalataya: ang mga gawang
ginagawa ko sa pangalan ng aking Ama, ay siyang
nangagpapatotoo sa akin. 26 Datapuwa't hindi kayo
nagsisampalataya, sapagka't hindi kayo sa aking mga
tupa. 27 Dinirinig ng aking mga tupa ang aking tinig,
at sila'y aking nakikilala, at sila'y nagsisisunod sa
akin: 28 At sila'y binibigyan ko ng walang hanggang
buhay; at kailan ma'y hindi sila malilipol, at hindi sila
aagawin ng sinoman sa aking kamay. **(aiōn g165, aiōnios
g166)** 29 Ang aking Ama, na sa kanila ay nagbigay
sa akin, ay lalong dakila kay sa lahat; at hindi sila
maaagaw ninoman sa kamay ng Ama. 30 Ako at ang
Ama ay iisa. 31 Nagsidampot uli ng mga bato ang
mga Judio upang siya'y batuhin. 32 Sinagot sila ni
Jesus, Maraming mabubuting gawa na mula sa Ama
ang ipinakita ko sa inyo; alin sa mga gawang yaon
ang ibinabato ninyo sa akin? 33 Sinagot siya ng mga
Judio, Hindi dahil sa mabuting gawa ay binabato ka
namin, kundi sa pamumusong; at sapagka't ikaw,
bagaman ikaw ay tao, ay nagpapakunwari kang Dios.
34 Sinagot sila ni Jesus, Hindi baga nasusulat sa
inyong kautusan, Aking sinabi, Kayo'y mga dios? 35
Kung tinawag niyang mga dios, yaong mga dinatnan
ng salita ng Dios (at hindi mangyayaring sirain ang
kasulatan), 36 Sinasabi baga ninyo tungkol sa kaniya,
na pinabanal ng Ama at sinugo sa sanglibutan, Ikaw
ay namumusong; sapagka't sinasabi ko, Ako ang
anak ng Dios? 37 Kung hindi ko ginagawa ang
mga gawa ng aking Ama, ay huwag ninyo akong
sampalatayanan. 38 Datapuwa't kung ginagawa ko,
ang mga yaon kahit hindi kayo magsisampalataya
sa akin, ay magsisampalataya kayo sa mga gawa;
upang maalaman ninyo at mapagunawa na ang
Ama ay nasa akin, at ako'y nasa Ama. 39 Muling
pinagsikapan nilang siya'y hulihin: at siya'y tumakas
sa kanilang mga kamay. 40 At siya'y muling naparoon
sa dako pa roon ng Jordan sa dako nang una'y
pinagbautismuhan ni Juan; at siya'y tumira doon. 41 At
marami ang mga nagsiparoon sa kaniya; at kanilang
sinabi, Katotohanang si Juan ay hindi gumawa ng
tanda: nguni't lahat ng mga bagay na sinalita ni Juan
tungkol sa taong ito ay totoo. 42 At marami ang mga
nagsisampalataya sa kaniya roon.

11 Isang tao nga na may-sakit, si Lazaro na taga
Betania, na nayon ni Maria at ni Marta na
kaniyang kapatid. 2 At ito'y yaong si Maria na
nagpahid sa Panginoon ng unguento, at kinuskos
ang kaniyang mga paa ng kaniyang mga buhok, na
ang kaniyang kapatid na si Lazaro ay may-sakit. 3
Nagpasugo nga sa kaniya ang mga kapatid na babae,
na nagsasabi, Panginoon, narito, siya na iyong iniibig
ay may-sakit. 4 Nguni't pagkarinig ni Jesus nito, ay
sinabi niya, Ang sakit na ito'y hindi sa ikamamatay,
kundi sa ikaluluwalhati ng Dios, upang ang Anak ng
Dios ay luwalhatiin sa pamamagitan niyaon. 5 Iniibig
nga ni Jesus si Marta, at ang kaniyang kapatid na
babae, at si Lazaro. 6 Nang mabalitaan nga niya na
siya'y may-sakit, siya'y tumahang dalawang araw
nang panahong yaon sa dating kinaroroonan niya. 7
Saka pagkatapos nito ay sinabi niya sa mga alagad,
Tayo nang muli sa Judea. 8 Sinabi sa kaniya ng mga
alagad, Rabi, ngayo'y pinagsisikapang batuhin ka ng
mga Judio; at muli kang paroroon doon? 9 Sumagot si
Jesus, Hindi baga ang araw ay may labingdalawang
oras? Kung ang isang tao'y lumalakad samantalang
araw, ay hindi siya natitisod, sapagka't nakikita niya
ang ilaw ng sanglibutang ito. 10 Nguni't ang isang
taong lumalakad samantalang gabi, ay natitisod siya,
sapagka't walang ilaw sa kaniya. 11 Ang mga bagay
na ito'y sinalita niya: at pagkatapos nito'y sinabi niya
sa kanila, Si Lazaro na ating kaibigan ay natutulog;
nguni't ako'y paroroon, upang gisingin ko siya sa
pagkakatulog. 12 Sinabi nga ng mga alagad sa
kaniya, Panginoon, kung siya'y natutulog, ay siya'y

gagaling. 13 Sinalita nga ni Jesus ang tungkol sa
kaniyang pagkamatay: datapuwa't sinapantaha nila
na ang sinalita ay ang karaniwang pagtulog. 14 Nang
magkagayon nga ay sinabi sa kanila ni Jesus ng
malinaw, Si Lazaro ay patay. 15 At ikinagagalak ko
dahil sa inyo rin na ako'y wala roon, upang kayo'y
magsipaniwala; gayon ma'y tayo na sa kaniya. 16 Si
Tomas nga, na tinatawag na Didimo, ay nagsabi sa
mga kapuwa niya alagad, Tayo'y magsiparoon din
naman, upang tayo'y mangamatay na kasama niya.
17 Kaya't nang dumating si Jesus, ay naratnan niyang
apat na araw na siya'y nalilibing. 18 Ang Betania
nga'y malapit sa Jerusalem, na may layong labing-
limang estadio; 19 At marami sa mga Judio ang
nangakaparoon na kay Marta at kay Maria, upang
sila'y aliwin tungkol sa kanilang kapatid. 20 Si Marta
nga, nang marinig niyang si Jesus ay dumarating, ay
yumaon at sumalubong sa kaniya: nguni't si Maria
ay nanatiling nakaupo sa bahay. 21 Sinabi nga ni
Marta kay Jesus, Panginoon, kung ikaw sana'y narito,
disin ang kapatid ko ay hindi namatay. 22 At ngayon
man nama'y nalalaman ko na, anomang hingin mo sa
Dios, ay ipagkakaloob sa iyo ng Dios. 23 Sinabi sa
kaniya ni Jesus, Magbabangon uli ang iyong kapatid.
24 Si Marta ay nagsabi sa kaniya, Nalalaman ko na
siya'y magbabangon uli sa pagkabuhay na maguli
sa huling araw. 25 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Ako
ang pagkabuhay na maguli, at ang kabuhayan: ang
sumasampalataya sa akin, bagama't siya'y mamatay,
gayon ma'y mabubuhay siya; 26 At ang sinomang
nabubuhay at sumasampalataya sa akin ay hindi
mamamatay magpakailan man. Sinasampalatayanan
mo baga ito? (aiōn g165) 27 Sinabi niya sa kaniya,
Oo, Panginoon: sumasampalataya ako na ikaw ang
Cristo ang Anak ng Dios, sa makatuwid baga'y ang
naparirito sa sanglibutan. 28 At nang masabi na niya
ito, ay yumaon siya, at tinawag ng lihim si Maria na
kapatid niya, na sinasabi, Ang Guro ay narito, at
tinatawag ka. 29 At siya, nang marinig niya ito, ay
nagtindig na madali, at pumaroon sa kaniya. 30 (Hindi
pa nga dumarating si Jesus sa nayon, kundi naroroon
pa sa dakong kinasalubungan sa kaniya ni Marta.)
31 Ang mga Judio nga na kaniyang mga kasama
sa bahay, at nangagsisialiw sa kaniya, pagkakita
nilang si Maria, na siya'y nagtindig na madali at
lumabas, ay nagsisunod sa kaniya, na inaakalang
paroroon siya sa libingan upang doo'y tumangis.
32 Si Maria nga, pagdating niya sa kinaroroonan ni
Jesus, at pagkakita sa kaniya, ay nagpatirapa sa
kaniyang paanan, na sinabi sa kaniya, Panginoon,
kung ikaw sana'y narito, disin ay hindi namatay ang
aking kapatid. 33 Nang makita nga ni Jesus na
siya'y tumatangis, at gayon din ang mga Judiong
nagsisitangis na kasama niyang dumating, ay nalagim
siya sa espiritu, at nagulumihanan, 34 At sinabi, Saan
ninyo siya inilagay? Sinabi nila sa kaniya, Panginoon,
halika at tingnan mo. 35 Tumangis si Jesus. 36
Sinabi nga ng mga Judio, Tingnan ninyo kung gaano
ang pagibig niya sa kaniya! 37 Datapuwa't ang ilan
sa kanila'y nagsipagsabi, Hindi baga magagawa ng
taong ito, na nagpadilat ng mga mata ng bulag, na
ang taong ito naman ay huwag mamatay? 38 Si
Jesus nga sa muling pagkalagim sa kaniyang sarili
ay naparoon sa libingan. Yaon nga'y isang yungib, at
mayroong isang batong nakatakip sa ibabaw noon.
39 Sinabi ni Jesus, Alisin ninyo ang bato. Si Marta,
na kapatid niyaong namatay, ay nagsabi sa kaniya,
Panginoon, sa ngayon ay nabubulok na ang bangkay
sapagka't may apat na araw nang siya'y namamatay.
40 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Di baga sinabi ko sa
iyo, na, kung ikaw ay sasampalataya, ay makikita
mo ang kaluwalhatian ng Dios? 41 Kaya't inalis
nila ang bato. At itiningin ni Jesus sa itaas ang
kaniyang mga mata, at sinabi, Ama, nagpapasalamat
ako sa iyo, na ako'y iyong dininig. 42 At nalalaman
ko na ako'y lagi mong dinirinig: nguni't ito'y sinabi
ko dahil sa karamihang nasa palibot, upang sila'y
magsisampalataya na ikaw ang nagsugo sa akin. 43
At nang masabi niya ang gayon, ay sumigaw siya ng
malakas na tinig, Lazaro, lumabas ka. 44 Siya na
patay ay lumabas, na natatalian ang mga kamay at
mga paa ng mga kayong panglibing; at ang kaniyang
mukha ay nababalot ng isang panyo. Sinabi sa kanila
ni Jesus, Siya'y inyong kalagan, at bayaan ninyo
siyang yumaon. 45 Marami nga sa mga Judio ang
nagsiparoon kay Maria at nangakakita ng ginawa
niya, ay nagsisampalataya sa kaniya. 46 Datapuwa't
ang ilan sa kanila ay nagsiparoon sa mga Fariseo,
at sinaysay sa kanila ang mga bagay na ginawa
ni Jesus. 47 Ang mga pangulong saserdote nga at
ang mga Fariseo ay nangagpulong, at nagsipagsabi,
Ano ang ginagawa natin? sapagka't ang taong ito'y
gumagawa ng maraming tanda. 48 Kung siya'y
ating pabayaang gayon, ang lahat ng mga tao ay
magsisisampalataya sa kaniya: at magsisiparito ang
mga Romano at pagkukunin ang ating kinaroroonan

at gayon din naman ang ating bansa. 49 Nguni't ang
isa sa kanila na si Caifas, na dakilang saserdote nang
taong yaon, ay nagsabi sa kanila, Kayo'y walang
nalalamang anoman. 50 Ni inyong niwawari na sa
inyo'y nararapat na ang isang tao ay mamatay dahil
sa bayan, at hindi ang buong bansa ay mapahamak.
51 Ito nga'y sinabi niya na hindi sa kaniyang sarili:
kundi palibhasa ay dakilang saserdote nang taong
yaon, ay hinulaan niya na si Jesus ay dapat mamatay
dahil sa bansa; 52 At hindi dahil sa bansa lamang,
kundi upang matipon din naman niya sa isa ang mga
anak ng Dios na nagsisipangalat. 53 Kaya't mula nang
araw na yaon ay pinagsanggunianan nilang ipapatay
siya. 54 Si Jesus ay hindi na naglalakad ng hayag sa
gitna ng mga Judio, kundi naparoon doon sa lupaing
malapit sa ilang, sa isang bayan na tinatawag na
Efraim; at siya'y nanahanan doong kasama ng mga
alagad. 55 Ang paskua nga ng mga Judio ay malapit
na: at maraming nagsiahon sa Jerusalem mula sa
lupaing yaon bago magpaskua, upang magsipaglinis.
56 Pinaghahanap nga nila si Jesus, at pinaguusapan
ng isa't isa, samantalang nangakatayo sila sa templo,
Anong akala ninyo? Na hindi na kaya siya paririto sa
pista? 57 Ang mga pangulong saserdote at ang mga
Fariseo nga ay nangagutos, na, kung ang sinomang
tao'y nakakaalam ng kung saan siya naroroon, ay
dapat niyang ihayag, upang kanilang madakip siya.

12 Anim na araw nga bago magpaskua ay naparoon
si Jesus sa Betania, na kinaroroonan ni Lazaro,
na ibinangon ni Jesus mula sa mga patay. 2 Kaya't
iginawa siya doon ng isang hapunan: at si Marta
ay naglilingkod; datapuwa't si Lazaro ay isa sa
nangakaupo sa pagkain na kasalo niya. 3 Si Maria
nga'y kumuha ng isang libra ng unguentong taganas
na nardo, na totoong mahalaga, at pinahiran ang
mga paa ni Jesus, at kinuskos ang kaniyang mga paa
ng kaniyang mga buhok: at ang bahay ay napuno ng
amoy ng unguento. 4 Datapuwa't si Judas Iscariote,
na isa sa kaniyang mga alagad, na sa kaniya'y
magkakanulo, ay nagsabi, 5 Bakit hindi ipinagbili
ang unguentong ito ng tatlong daang denario, at
ibigay sa mga dukha? 6 Ito'y sinabi nga niya, hindi
sapagka't ipinagmalasakit niya ang mga dukha;
kundi sapagka't siya'y magnanakaw, at yamang nasa
kaniya ang supot ay kinukuha niya ang doon ay
inilalagay. 7 Sinabi nga ni Jesus, Pabayaan ninyong
ilaan niya ito ukol sa araw ng paglilibing sa akin.
8 Sapagka't ang mga dukha ay laging nasa inyo;
nguni't ako'y hindi laging nasa inyo. 9 Ang karaniwang
mga tao nga sa mga Judio ay naalaman na siya'y
naroroon: at sila'y nagsiparoon, hindi dahil kay Jesus
lamang, kundi upang makita nila si Lazaro naman,
na muling ibinangon niya mula sa mga patay. 10
Datapuwa't nangagsanggunian ang mga pangulong
saserdote upang kanilang maipapatay pati si Lazaro;
11 Sapagka't dahil sa kaniya'y marami sa mga Judio
ang nagsisialis at nagsisipanampalataya kay Jesus.
12 Nang kinabukasan ang isang malaking karamihan
na nagsiparoon sa pista, pagkabalita nila na si Jesus
ay dumarating sa Jerusalem, 13 Ay nagsikuha ng
mga palapa ng mga puno ng palma, at nagsilabas na
sumalubong sa kaniya, na nagsisigawan, Hosanna:
Mapalad ang pumaparito sa pangalan ng Panginoon,
sa makatuwid baga'y ang Hari ng Israel. 14 At si
Jesus, pagkasumpong sa isang batang asno, ay
sumakay doon, gaya ng nasusulat, 15 Huwag kang
matakot, anak na babae ng Sion: narito, ang iyong
Hari ay pumaparito, na nakasakay sa isang anak ng
asno. 16 Ang mga bagay na ito ay hindi napagunawa
ng kaniyang mga alagad sa pasimula: nguni't nang
si Jesus ay maluwalhati na, ay saka nila naalaala
na ang mga bagay na ito ay sinulat tungkol sa
kaniya, at kanilang ginawa ang mga bagay na ito sa
kaniya. 17 Ang karamihan ngang kasama niya nang
tawagin niya si Lazaro mula sa libingan, at siya'y
ibangon sa mga patay, ay siyang nangagpapatotoo.
18 Dahil dito rin naman ang karamihan ay nagsiyaon
at sumalubong sa kaniya, sapagka't nabalitaan nila
na siyang gumawa ng tandang ito. 19 Ang mga
Fariseo nga'y nangagsangusapan, Tingnan ninyo
kung paanong kayo'y walang anomang ikapanaig;
narito, ang sanglibutan ay sumusunod sa kaniya.
20 Mayroon ngang ilang Griego sa nagsiahon sa
kapistahan upang magsisamba: 21 Ang mga ito nga'y
nagsilapit kay Felipe, na taga Betsaida ng Galilea, at
nagsipamanhik sa kaniya, na sinasabi, Ginoo, ibig
sana naming makita si Jesus. 22 Lumapit si Felipe at
sinabi kay Andres: lumapit si Andres, at si Felipe, at
kanilang sinabi kay Jesus. 23 At sinagot sila ni Jesus,
na nagsasabi, Dumating na ang oras, na ang Anak ng
tao ay luluwalhatiin. 24 Katotohanan, katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Maliban ang butil ng trigo ay
mahulog sa lupa at mamatay, ay natitira siyang
magiisa; nguni't kung mamatay, ay nagbubunga
ng marami. 25 Ang umiibig sa kaniyang buhay
ay mawawalan nito; at ang napopoot sa kaniyang

buhay sa sanglibutang ito ay maiingatan yaon sa
buhay na walang hanggan. (aiōnios g166) 26 Kung ang
sinomang tao'y naglilingkod sa akin, ay sumunod sa
akin; at kung saan ako naroroon, ay doon naman
doroon ang lingkod ko: kung ang sinomang tao'y
maglingkod sa akin, ay siya'y pararangalan ng Ama.
27 Ngayon ay nagugulumihanan ang aking kaluluwa;
at ano ang aking sasabihin? Ama, iligtas mo ako
sa oras na ito. Nguni't dahil dito ay naparito ako
sa oras na ito. 28 Ama, luwalhatiin mo ang iyong
pangalan. Dumating nga ang isang tinig na mula sa
langit, na nagsasabi, Niluwalhati ko na, at muli kong
luluwalhatiin. 29 Ang karamihan ngang nangaroroon,
at nangakarinig, ay nagsipagsabing kumulog: sinabi
ng mga iba, Isang anghel ang nakipagusap sa kaniya.
30 Sumagot si Jesus at sinabi, Ang tinig na ito'y
hindi dumating dahil sa akin, kundi dahil sa inyo. 31
Ngayon ang paghatol sa sanglibutang ito: ngayon
ang prinsipe ng sanglibutang ito ay palalayasin. 32
At ako, kung ako'y mataas na mula sa lupa, ang
lahat ng mga tao ay palalapitin ko sa akin din. 33
Datapuwa't ito'y sinabi niya, na ipinaaalam kung
sa anong kamatayan ang ikamamatay niya. 34
Sinagot nga siya ng karamihan, Aming narinig sa
kautusan na ang Cristo ay lumalagi magpakailan
man: at paanong sinasabi mo, Kinakailangan na
ang Anak ng tao ay mataas? sino ang Anak ng
taong ito? (aiōn g165) 35 Sinabi nga sa kanila ni
Jesus, Kaunting panahon na lamang sasagitna ninyo
ang ilaw. Kayo'y magsilakad samantalang nasa inyo
ang ilaw, upang huwag kayong abutin ng kadiliman:
at ang lumalakad sa kadiliman ay hindi nalalaman
kung saan siya tutungo. 36 Samantalang nasa inyo
ang ilaw, ay magsisampalataya kayo sa ilaw, upang
kayo'y maging mga anak ng ilaw. Ang mga bagay
na ito'y sinalita ni Jesus, at siya'y umalis at nagtago
sa kanila. 37 Nguni't bagaman gumawa siya sa
harap nila ng gayon maraming mga tanda, gayon
ma'y hindi sila nagsisampalataya sa kaniya: 38
Upang maganap ang salita ng propeta Isaias, na
kaniyang sinalita, Panginoon, sino ang naniwala
sa aming balita? At kanino nahayag ang bisig ng
Panginoon? 39 Dahil dito'y hindi sila makapaniwala,
sapagka't muling sinabi ni Isaias, 40 Binulag niya ang
kanilang mga mata, at pinatigas niya ang kanilang
mga puso; Baka sila'y mangakakita ng kanilang
mga mata, at mangakaunawa ng kanilang puso
At mangagbalik-loob, At sila'y mapagaling ko. 41
Ang mga bagay na ito'y sinabi ni Isaias, sapagka't
nakita niya ang kaniyang kaluwalhatian; at siya'y
nagsalita ng tungkol sa kaniya. 42 Gayon man maging
sa mga pinuno ay maraming nagsisampalataya sa
kaniya; datapuwa't dahil sa mga Fariseo ay hindi
nila ipinahayag, baka sila'y mapalayas sa sinagoga:
43 Sapagka't iniibig nila ng higit ang kaluwalhatian
sa mga tao kay sa kaluwalhatian sa Dios. 44 At si
Jesus ay sumigaw at nagsabi, Ang sumasampalataya
sa akin, ay hindi sa akin sumasampalataya, kundi
doon sa nagsugo sa akin. 45 At ang nakakita sa
akin, ay nakakita doon sa nagsugo sa akin. 46 Ako'y
naparito na isang ilaw sa sanglibutan, upang ang
sinomang sumampalataya sa akin ay huwag manatili
sa kadiliman. 47 At kung ang sinomang tao'y nakikinig
sa aking mga pananalita, at hindi ingatan, ay hindi
ko siya hinahatulan: sapagka't hindi ako naparito
upang humatol sa sanglibutan, kundi upang iligtas
ang sanglibutan. 48 Ang nagtatakuwil sa akin, at hindi
tumatanggap sa aking mga pananalita, ay mayroong
isang hahatol sa kaniya: ang salitang aking sinalita,
ay siyang sa kaniya'y hahatol sa huling araw. 49
Sapagka't ako'y hindi nagsasalita na mula sa aking
sarili; kundi ang Ama na sa akin ay nagsugo, ay
siyang nagbigay sa akin ng utos, kung ano ang dapat
kong sabihin, at kung ano ang dapat kong salitain. 50
At nalalaman ko na ang kaniyang utos ay buhay na
walang hanggan; ang mga bagay nga na sinasalita
ko, ay ayon sa sinabi sa akin ng Ama, gayon ko
sinasalita. (aiōnios g166)

13 Bago nga magpista ng paskua, sa pagkaalam
ni Jesus na dumating na ang kaniyang oras
ng paglipat niya mula sa sanglibutang ito hanggang
sa Ama, sa pagkaibig sa mga kaniya na nangasa
sanglibutan, ay inibig niya sila hanggang sa katapusan.
2 At habang humahapon, nang mailagay na ng diablo
sa puso ni Judas Iscariote, na anak ni Simon, ang
pagkakanulo sa kaniya. 3 Si Jesus, sa pagkatalastas
na ibinigay na ng Ama ang lahat ng mga bagay sa
kaniyang mga kamay, at siya'y nanggaling sa Dios, at
sa Dios din paroroon, 4 Ay nagtindig sa paghapon, at
itinabi ang kaniyang mga damit; at siya'y kumuha
ng isang toalya, at ibinigkis sa kaniyang sarili. 5
Nang magkagayo'y nagsalin ng tubig sa kamaw, at
pinasimulang hugasan ang mga paa ng mga alagad,
at kinuskos ng toalya na sa kaniya'y nakabigkis. 6 Sa
gayo'y lumapit siya kay Simon Pedro. Sinabi niya sa
kaniya, Panginoon, huhugasan mo baga ang aking

mga paa? 7 Sumagot si Jesus at sa kaniya'y sinabi,
Ang ginagawa ko'y hindi mo nalalaman ngayon;
datapuwa't mauunawa mo pagkatapos. 8 Sinabi sa
kaniya ni Pedro, Huwag mong huhugasan ang aking
mga paa kailan man. Sinagot siya ni Jesus, Kung
hindi kita huhugasan, ay hindi ka magkakaroon ng
bahagi sa akin. (aiōn g165) 9 Sinabi sa kaniya ni Simon
Pedro, Panginoon, hindi ang aking mga paa lamang,
kundi pati ng aking mga kamay at ang aking ulo. 10
Sinabi sa kaniya ni Jesus, Ang napaliguan na ay
walang kailangang hugasan maliban ang kaniyang
mga paa, sapagka't malinis nang lubos: at kayo'y
malilinis na, nguni't hindi ang lahat. 11 Sapagka't
nalalaman niya ang sa kaniya'y magkakanulo; kaya't
sinabi niya, Hindi kayong lahat ay malilinis. 12 Kaya't
nang mahugasan niya ang kanilang mga paa, at
makuha ang kaniyang mga damit at muling maupo,
ay sinabi niya sa kanila, Nalalaman baga ninyo kung
ano ang ginawa ko sa inyo? 13 Tinatawag ninyo
akong Guro, at Panginoon: at mabuti ang inyong
sinasabi; sapagka't ako nga. 14 Kung ako nga, na
Panginoon at Guro, ay naghugas ng inyong mga paa,
kayo naman ay nararapat ding mangaghugasan ng
mga paa ng isa't isa. 15 Sapagka't kayo'y binigyan ko
ng halimbawa, upang gawin naman ninyo ayon sa
ginawa ko sa inyo. 16 Katotohanan, katotohanang
sinasabi ko sa inyo, Ang alipin ay hindi dakila kay sa
kaniyang panginoon; ni ang sinugo man ay dakila
kay sa nagsugo sa kaniya. 17 Kung nalalaman ninyo
ang mga bagay na ito, kayo ay mapapalad kung
inyong mga gawin. 18 Hindi ko sinasalita tungkol sa
inyong lahat: nalalaman ko ang aking mga hinirang:
nguni't upang matupad ang kasulatan, Ang kumakain
ng aking tinapay ay nagtaas ng kaniyang sakong
laban sa akin. 19 Mula ngayon ay sinasalita ko sa
inyo bago mangyari, upang, pagka nangyari, kayo'y
magsisampalataya na ako nga. 20 Katotohanan,
katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang tumatanggap
sa sinoman sinusugo ko ay ako ang tinatanggap; at
ang tumatanggap sa akin ay tinatanggap ang nagsugo
sa akin. 21 Nang masabing gayon ni Jesus, siya'y
nagulumihanan sa espiritu, at pinatotohanan, at sinabi,
Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, na
ako'y ipagkakanulo ng isa sa inyo. 22 Ang mga alagad
ay nangagtingintinginan, na nangagaalinlangan kung
kanino niya sinasalita. 23 Sa dulang ay may isa sa
kaniyang mga alagad, na minamahal ni Jesus na
nakahilig sa sinapupunan ni Jesus. 24 Hinudyatan
nga siya ni Simon Pedro, at sinabi sa kaniya, Sabihin
mo sa amin kung sino ang sinasalita niya. 25 Ang
nakahilig nga sa dibdib ni Jesus ay nagsabi sa kaniya,
Panginoon, sino yaon? 26 Sumagot nga si Jesus,
Yaong aking ipagsawsaw at bigyan ng tinapay ay
siya nga. Kaya't nang maisawsaw niya ang tinapay,
ay kinuha niya at ibinigay niya kay Judas, na anak ni
Simon Iscariote. 27 At pagkatapos na maisubo, si
Satanas nga ay pumasok sa kaniya. Sinabi nga sa
kaniya ni Jesus, Ang ginagawa mo, ay gawin mong
madali. 28 Hindi nga natalastas ng sinomang nasa
dulang kung sa anong kadahilanan sinalita niya ito.
29 Sapagka't iniisip ng ilan, na sapagka't si Judas ang
may tangan ng supot, ay sinabi ni Jesus sa kaniya,
Bumili ka ng mga bagay na ating kailangan sa pista;
o, magbigay siya ng anoman sa mga dukha. 30 Nang
kaniya ngang matanggap ang subo ay umalis agad:
at noo'y gabi na. 31 Nang siya nga'y makalabas na,
ay sinabi ni Jesus, Ngayon ay niluluwalhati ang Anak
ng tao, at ang Dios ay niluluwalhati sa kaniya: 32
At luluwalhatiin siya ng Dios sa kaniyang sarili, at
pagdaka'y luluwalhatiin siya niya. 33 Maliliit na anak,
sumasa inyo pa ako ng kaunting panahon. Ako'y
inyong hahanapin: at gaya ng sinabi ko sa mga Judio,
Sa paroroonan ko, ay hindi kayo mangakaparoon:
gayon ang sinasabi ko sa inyo ngayon. 34 Isang
bagong utos ang sa inyo'y ibinibigay ko, na kayo'y
mangagibigan sa isa't isa: na kung paanong iniibig
ko kayo, ay mangagibigan naman kayo sa isa't isa.
35 Sa ganito'y mangakikilala ng lahat ng mga tao
na kayo ay aking mga alagad, kung kayo'y may
pagibig sa isa't isa. 36 Sinabi sa kaniya ni Simon
Pedro, Panginoon, saan ka paroroon? Sumagot si
Jesus, Sa paroroonan ko, ay hindi ka makasusunod
sa akin ngayon: nguni't pagkatapos ay makasusunod
ka. 37 Sinabi sa kaniya ni Pedro, Panginoon, bakit
hindi ako makasusunod sa iyo ngayon? Ang aking
buhay ay ibibigay ko dahil sa inyo. 38 Sumagot si
Jesus. Ang buhay mo baga'y iyong ibibigay dahil sa
akin? Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa iyo,
Hindi titilaok ang manok, hanggang ikaila mo akong
makaitlo.

14 Huwag magulumihanan ang inyong
puso: magsisampalataya kayo sa Dios,
magsisampalataya naman kayo sa akin. 2 Sa bahay
ng aking Ama ay maraming tahanan; kung di gayon,
ay sinabi ko sana sa inyo; sapagka't ako'y paroroon
upang ipaghanda ko kayo ng dakong kalalagyan.

3 At kung ako'y pumaroon at kayo'y maipaghanda
ng kalalagyan, ay muling paririto ako, at kayo'y
tatanggapin ko sa aking sarili; upang kung saan
ako naroroon, kayo naman ay dumoon. 4 At kung
saan ako paroroon, ay nalalaman ninyo ang daan. 5
Sinabi sa kaniya ni Tomas, Panginoon, hindi namin
nalalaman kung saan ka paroroon; paano ngang
malalaman namin ang daan? 6 Sinabi sa kaniya ni
Jesus, Ako ang daan, at ang katotohanan, at ang
buhay: sinoman ay di makaparoroon sa Ama, kundi
sa pamamagitan ko. 7 Kung ako'y nangakilala ninyo
ay mangakikilala ninyo ang aking Ama: buhat ngayon
siya'y inyong mangakikilala, at siya'y inyong nakita. 8
Sinabi sa kaniya ni Felipe, Panginoon, ipakita mo sa
amin ang Ama, at sukat na ito sa amin. 9 Sinabi
sa kaniya ni Jesus, Malaon nang panahong ako'y
inyong kasama, at hindi mo ako nakikilala, Felipe?
ang nakakita sa akin ay nakakita sa Ama; paanong
sinasabi mo, Ipakita mo sa amin ang Ama? 10 Hindi
ka baga nananampalataya na ako'y nasa Ama, at
ang Ama ay nasa akin? ang mga salitang aking
sinasabi sa inyo'y hindi ko sinasalita sa aking sarili:
kundi ang Ama na tumatahan sa akin ay gumagawa
ng kaniyang mga gawa. 11 Magsisampalataya
kayo sa akin na ako'y nasa Ama, at ang Ama ay
nasa akin: o kungdi kaya'y magsisampalataya kayo
sa akin dahil sa mga gawa rin. 12 Katotohanan,
katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang sa akin ay
sumasampalataya, ay gagawin din naman niya ang
mga gawang aking ginagawa; at lalong dakilang mga
gawa kay sa rito ang gagawin niya; sapagka't ako'y
paroroon sa Ama. 13 At ang anomang inyong hingin
sa aking pangalan, ay yaon ang aking gagawin,
upang ang Ama ay lumuwalhati sa Anak. 14 Kung
kayo'y magsisihingi ng anoman sa pangalan ko,
ay yaon ang aking gagawin. 15 Kung ako'y inyong
iniibig, ay tutuparin ninyo ang aking mga utos. 16
At ako'y dadalangin sa Ama, at kayo'y bibigyan
niya ng ibang Mangaaliw, upang siyang suma inyo
magpakailan man, (aiōn g165) 17 Sa makatuwid baga'y
ang Espiritu ng katotohanan: na hindi matatanggap
ng sanglibutan; sapagka't hindi nito siya nakikita, ni
nakikilala man siya: siya'y nakikilala ninyo; sapagka't
siya'y tumatahan sa inyo, at sasa inyo. 18 Hindi
ko kayo iiwang magisa: ako'y paririto sa inyo. 19
Kaunti pang panahon, at hindi na ako makikita ng
sanglibutan; nguni't inyong makikita ako: sapagka't
ako'y nabubuhay, ay mangabubuhay rin naman kayo.
20 Sa araw na yao'y makikilala ninyong ako'y nasa
aking Ama, at kayo'y nasa akin, at ako'y nasa inyo.
21 Ang mayroon ng aking mga utos, at tinutupad ang
mga yaon, ay siyang umiibig sa akin: at ang umiibig
sa akin ay iibigin ng aking Ama, at siya'y iibigin ko, at
ako'y magpapakahayag sa kaniya. 22 Si Judas (hindi
ang Iscariote) ay nagsabi sa kaniya, Panginoon, ano't
mangyayari na sa amin ka magpapakahayag, at hindi
sa sanglibutan? 23 Sumagot si Jesus at sinabi sa
kaniya, Kung ang sinoman ay umiibig sa akin, ay
kaniyang tutuparin ang aking salita: at siya'y iibigin
ng aking Ama, at kami'y pasasa kaniya, at siya'y
gagawin naming aming tahanan. 24 Ang hindi umiibig
sa akin ay hindi tumutupad ng aking mga salita: at
ang salitang inyong narinig ay hindi akin, kundi sa
Amang nagsugo sa akin. 25 Ang mga bagay na ito'y
sinalita ko sa inyo, samantalang ako'y tumatahang
kasama pa ninyo. 26 Datapuwa't ang Mangaaliw, sa
makatuwid baga'y ang Espiritu Santo, na susuguin ng
Ama sa aking pangalan, siya ang magtuturo sa inyo
ng lahat ng mga bagay, at magpapaalaala ng lahat na
sa inyo'y aking sinabi. 27 Ang kapayapaan ay iniiwan
ko sa inyo; ang aking kapayapaan ay ibinibigay ko
sa inyo: hindi gaya ng ibinibigay ng sanglibutan,
ang ibinibigay ko sa inyo. Huwag magulumihanan
ang inyong puso, ni matakot man. 28 Narinig ninyo
kung paanong sinabi ko sa inyo, Papanaw ako,
at paririto ako sa inyo. Kung ako'y inyong iniibig,
kayo'y mangagagalak, dahil sa ako'y pasasa Ama:
sapagka't ang Ama ay lalong dakila kay sa akin. 29 At
ngayon ay sinabi ko sa inyo bago mangyari, upang,
kung ito'y mangyari, ay magsisampalataya kayo. 30
Hindi na ako magsasalita pa ng marami sa inyo,
sapagka't dumarating ang prinsipe ng sanglibutan: at
siya'y walang anoman sa akin; 31 Datapuwa't upang
maalaman ng sanglibutan na ako'y umiibig sa Ama,
at ayon sa kautusang ibinigay sa akin ng Ama, ay
gayon din ang aking ginagawa. Magsitindig kayo, at
magsialis tayo rito.

15 Ako ang tunay na puno ng ubas, at ang aking
Ama ang magsasaka. 2 Ang bawa't sanga na
sa akin ay hindi nagbubunga, ay inaalis niya: at
ang bawa't sanga na nagbubunga ay nililinis niya,
upang lalong magbunga. 3 Kayo'y malilinis na sa
pamamagitan ng salita na sa inyo'y aking sinalita.
4 Kayo'y manatili sa akin, at ako'y sa inyo. Gaya
ng sanga na di makapagbunga sa kaniyang sarili
maliban na nakakabit sa puno; gayon din naman kayo,

maliban na kayo'y manatili sa akin. 5 Ako ang puno
ng ubas, kayo ang mga sanga: Ang nananatili sa akin,
at ako'y sa kaniya, ay siyang nagbubunga ng marami:
sapagka't kung kayo'y hiwalay sa akin ay wala kayong
magagawa. 6 Kung ang sinoman ay hindi manatili
sa akin, ay siya'y matatapong katulad ng sanga,
at matutuyo; at mga titipunin at mga ihahagis sa
apoy, at mangasusunog. 7 Kung kayo'y magsipanatili
sa akin, at ang mga salita ko'y magsipanatili sa
inyo, ay hingin ninyo ang anomang inyong ibigin, at
gagawin sa inyo. 8 Sa ganito'y lumuluwalhati ang
aking Ama, na kayo'y magsipagbunga ng marami;
at gayon kayo'y magiging aking mga alagad. 9
Kung paanong inibig ako ng Ama, ay gayon din
naman iniibig ko kayo: magsipanatili kayo sa aking
pagibig. 10 Kung tinutupad ninyo ang aking mga
utos, ay magsisipanahan kayo sa aking pagibig; gaya
ng aking pagtupad sa mga utos ng aking Ama, at
ako'y nananatili sa kaniyang pagibig. 11 Ang mga
bagay na ito ay sinalita ko sa inyo, upang ang aking
kagalakan ay mapasa inyo, at upang ang inyong
kagalakan ay malubos. 12 Ito ang aking utos, na
kayo'y mangagibigan sa isa't isa, na gaya ng pagibig
ko sa inyo. 13 Walang may lalong dakilang pagibig
kay sa rito, na ibigay ng isang tao ang kaniyang buhay
dahil sa kaniyang mga kaibigan. 14 Kayo'y aking mga
kaibigan, kung gawin ninyo ang mga bagay na aking
iniuutos sa inyo. 15 Hindi ko na kayo tatawaging
mga alipin; sapagka't hindi nalalaman ng alipin kung
ano ang ginagawa ng kaniyang panginoon: nguni't
tinatawag ko kayong mga kaibigan; sapagka't ang
lahat ng mga bagay na narinig ko sa aking Ama
ay mga ipinakilala ko sa inyo. 16 Ako'y hindi ninyo
hinirang, nguni't kayo'y hinirang ko, at aking kayong
inihalal, upang kayo'y magsiyaon at magsipagbunga,
at upang manatili ang inyong bunga: upang ang
anomang inyong hingin sa Ama sa aking pangalan,
ay maibigay niya sa inyo. 17 Ang mga bagay na ito ay
iniuutos ko sa inyo, upang kayo'y mangagibigan sa
isa't isa. 18 Kung kayo'y kinapopootan ng sanglibutan,
ay inyong talastas na ako muna ang kinapootan
bago kayo. 19 Kung kayo'y taga sanglibutan, ay
iibigin ng sanglibutan ang kaniyang sarili: nguni't
sapagka't kayo'y hindi taga sanglibutan, kundi kayo'y
hinirang ko sa sanglibutan, kaya napopoot sa inyo
ang sanglibutan. 20 Alalahanin ninyo ang salitang sa
inyo'y aking sinabi, Ang alipin ay hindi dakila kay sa
kaniyang panginoon. Kung ako'y kanilang pinagusig,
kayo man ay kanilang paguusigin din; kung tinupad
nila ang aking salita, ang inyo man ay tutuparin
din. 21 Datapuwa't ang lahat ng mga bagay na ito
ay gagawin nila sa inyo dahil sa aking pangalan,
sapagka't hindi nila nakikilala ang sa akin ay nagsugo.
22 Kung hindi sana ako naparito at nagsalita sa kanila,
ay hindi sila magkakaroon ng kasalanan: datapuwa't
ngayo'y wala na silang madadahilan sa kanilang
kasalanan. 23 Ang napopoot sa akin ay napopoot
din naman sa aking Ama. 24 Kung ako sana'y hindi
gumawa sa gitna nila ng mga gawang hindi ginawa
ng sinomang iba, ay hindi sana sila nangagkaroon ng
kasalanan: datapuwa't ngayon ay kanilang nangakita
at kinapootan nila ako at ang aking Ama. 25 Nguni't
nangyari ito, upang matupad ang salitang nasusulat
sa kanilang kautusan, Ako'y kinapootan nila na
walang kadahilanan. 26 Datapuwa't pagparito ng
Mangaaliw, na aking susuguin sa inyo mula sa Ama,
sa makatuwid baga'y ang Espiritu ng katotohanan,
na nagbubuhat sa Ama, ay siyang magpapatotoo sa
akin: 27 At kayo naman ay magpapatotoo, sapagka't
kayo'y nangakasama ko buhat pa nang una.

16 Ang mga bagay na ito'y aking sinalita sa inyo,
upang kayo'y huwag mangatisod. 2 Kayo'y
palalayasin nila sa mga sinagoga: oo, dumarating ang
oras, na ang sinomang pumatay sa inyo ay aakalaing
naghahandog siya ng paglilingkod sa Dios. 3 At ang
mga bagay na ito'y gagawin nila, sapagka't hindi nila
nakikilala ang Ama, ni ako man. 4 Datapuwa't ang
mga bagay na ito'y sinalita ko sa inyo, upang kung
dumating ang kanilang oras, ay inyong mangaalaala,
kung paanong sinabi ko sa inyo. At ang mga bagay
na ito'y hindi ko sinabi sa inyo buhat pa nang una,
sapagka't ako'y sumasa inyo. 5 Datapuwa't ngayong
ako'y paroroon sa nagsugo sa akin; at sinoman
sa inyo ay walang nagtatanong sa akin, Saan ka
paroroon? 6 Nguni't sapagka't sinalita ko ang mga
bagay na ito sa inyo, ay napuno ng kalumbayan ang
inyong puso. 7 Gayon ma'y sinasalita ko sa inyo ang
katotohanan: Nararapat sa inyo na ako'y yumaon;
sapagka't kung hindi ako yayaon, ang Mangaaliw
ay hindi paririto sa inyo; nguni't kung ako'y yumaon,
siya'y susuguin ko sa inyo. 8 At siya, pagparito niya,
ay kaniyang susumbatan ang sanglibutan tungkol sa
kasalanan, at sa katuwiran, at sa paghatol: 9 Tungkol
sa kasalanan, sapagka't hindi sila nagsisampalataya
sa akin; 10 Tungkol sa katuwiran, sapagka't ako'y
paroroon sa Ama, at hindi na ninyo ako makikita;

11 Tungkol sa paghatol, sapagka't ang prinsipe ng
sanglibutang ito ay hinatulan na. 12 Mayroon pa
akong maraming bagay na sa inyo ay sasabihin,
nguni't ngayon ay hindi ninyo mangatitiis. 13 Gayon
ma'y kung siya, ang Espiritu ng katotohanan ay
dumating, ay papatnubayan niya kayo sa buong
katotohanan: sapagka't hindi siya magsasalita ng
mula sa kaniyang sarili; kundi ang anomang bagay
na kaniyang marinig, ang mga ito ang kaniyang
sasalitain: at kaniyang ipahahayag sa inyo ang mga
bagay na magsisidating. 14 Luluwalhatiin niya ako:
sapagka't kukuha siya sa nasa akin, at sa inyo'y
ipahahayag. 15 Ang lahat ng mga bagay na nasa
Ama ay akin: kaya sinabi ko, na siya'y kukuha sa
nasa akin, at sa inyo'y ipahahayag. 16 Sangdali na
lamang, at ako'y hindi na ninyo makikita; at muling
sandali pa, at ako'y inyong makikita. 17 Ang ilan sa
kaniyang mga alagad nga ay nangagsangusapan,
Ano itong sinasabi niya sa atin, Sangdali na lamang,
at ako'y hindi na ninyo makikita; at muling sangdali
pa, at ako'y inyong makikita: at, Sapagka't ako'y
paroroon sa Ama? 18 Sinabi nga nila, Ano nga itong
sinasabi niya, Sangdali na lamang? Hindi namin
nalalaman kung ano ang sinasabi niya. 19 Natalastas
ni Jesus na sa kaniya'y ibig nilang itanong, at sa
kanila'y sinabi niya, Nangagtatanungan kayo tungkol
dito sa aking sinabi, Sangdali na lamang, at ako'y
hindi na ninyo makikita, at muling sangdali pa, at
ako'y inyong makikita? 20 Katotohanan, katotohanang
sinasabi ko sa inyo, na kayo'y magsisiiyak at
magsisipanaghoy, datapuwa't ang sanglibutan ay
magagalak: kayo'y mangalulumbay, datapuwa't ang
inyong kalumbayan ay magiging kagalakan. 21 Ang
babae pagka nanganganak ay nalulumbay, sapagka't
dumating ang kaniyang oras: nguni't pagkapanganak
niya sa sanggol, ay hindi na niya naalaala ang hirap
dahil sa kagalakan sa pagkapanganak sa isang tao
sa sanglibutan. 22 At kayo nga sa ngayon ay may
kalumbayan: nguni't muli ko kayong makikita, at
magagalak ang inyong puso, at walang makapagaalis
sa inyo ng inyong kagalakan. 23 At sa araw na yaon ay
hindi kayo magtatanong sa akin ng anomang tanong.
Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Kung
kayo'y hihingi ng anoman sa Ama, ay ibibigay niya sa
inyo sa aking pangalan. 24 Hanggang ngayo'y wala
pa kayong hinihinging anoman sa pangalan ko: kayo'y
magsihingi, at kayo'y tatanggap, upang malubos ang
inyong kagalakan. 25 Sinalita ko sa inyo ang mga
bagay na ito sa malalabong pananalita: darating
ang oras, na hindi ko na kayo pagsasalitaan sa
malalabong pananalita, kundi maliwanag na sa inyo'y
sasaysayin ko ang tungkol sa Ama. 26 Sa araw na
yao'y magsisihingi kayo sa aking pangalan: at sa inyo'y
hindi ko sinasabi, na kayo'y idadalangin ko sa Ama; 27
Sapagka't ang Ama rin ang umiibig sa inyo, sapagka't
ako'y inyong inibig, at kayo'y nagsisampalataya na
ako'y nagbuhat sa Ama. 28 Nagbuhat ako sa Ama, at
naparito ako sa sanglibutan: muling iniiwan ko ang
sanglibutan, at ako'y paroroon sa Ama. 29 Sinasabi
ng kaniyang mga alagad, Narito, ngayo'y nagsasalita
kang malinaw, at wala kang sinasalitang anomang
malabong pananalita. 30 Ngayon ay nakikilala namin
na nalalaman mo ang lahat ng mga bagay, at hindi
nangangailangan na tanungin ka ng sinoman: dahil
dito'y nagsisisampalataya kami na ikaw ay nagbuhat
sa Dios. 31 Sinagot sila ni Jesus, Ngayon baga'y
nagsisisampalataya kayo? 32 Narito, ang oras ay
dumarating, oo, dumating na, na kayo'y mangangalat,
ang bawa't tao sa kanikaniyang sarili, at ako'y iiwan
ninyong magisa: at gayon ma'y hindi ako nagiisa,
sapagka't ang Ama ay sumasa akin. 33 Ang mga
bagay na ito ay sinalita ko sa inyo, upang kayo'y
magkaroon sa akin ng kapayapaan. Sa sanglibutan
ay mayroon kayong kapighatian: nguni't laksan ninyo
ang loob; aking dinaig ang sanglibutan.

17 Ang mga bagay na ito ay sinalita ni Jesus; at sa
pagtingala ng kaniyang mga mata sa langit, ay
sinabi niya, Ama, dumating na ang oras; luwalhatiin
mo ang iyong Anak, upang ikaw ay luwalhatiin
ng Anak: 2 Gaya ng ibinigay mo sa kaniya ang
kapamahalaan sa lahat ng laman, upang bigyan niya
ng buhay na walang hanggan ang lahat ng ibinigay
mo sa kaniya. **(aiōnios g166)** 3 At ito ang buhay na
walang hanggan, na ikaw ay makilala nila na iisang
Dios na tunay, at siyang iyong sinugo, sa makatuwid
baga'y si Jesucristo. **(aiōnios g166)** 4 Niluwalhati kita sa
lupa, pagkaganap ko ng gawa na ipinagawa mo sa
akin. 5 At ngayon, Ama, luwalhatiin mo ako sa iyo
rin ng kaluwalhatiang aking tinamo sa iyo bago ang
sanglibutan ay naging gayon. 6 Ipinahayag ko ang
iyong pangalan sa mga tao na ibinigay mo sa akin
mula sa sanglibutan: sila'y iyo, at sila'y ibinigay mo sa
akin; at tinupad nila ang iyong salita. 7 Ngayon ay
nangakilala nila na ang lahat ng mga bagay na sa
akin ay ibinigay mo ay mula sa iyo: 8 Sapagka't ang
mga salitang sa akin ay ibinigay mo ay ibinigay ko sa

kanila; at kanilang tinanggap, at nangakilala nilang
tunay na nagbuhat ako sa iyo, at nagsipaniwalang
ikaw ang nagsugo sa akin. 9 Idinadalangin ko sila:
hindi ang sanglibutan ang idinadalangin ko, kundi
yaong mga sa akin ay ibinigay mo; sapagka't sila'y
iyo: 10 At ang lahat ng mga bagay ay iyo, at ang
mga iyo ay akin: at ako'y lumuluwalhati sa kanila.
11 At wala na ako sa sanglibutan, at ang mga ito ay
nasa sanglibutan, at ako'y paririyan sa iyo. Amang
Banal, ingatan mo sila sa iyong pangalan yaong mga
ibinigay mo sa akin, upang sila'y maging isa, na gaya
naman natin. 12 Samantalang ako'y sumasa kanila,
ay iningatan ko sila sa iyong pangalan yaong mga
ibinigay mo sa akin: at sila'y binantayan ko, at isa
man sa kanila'y walang napahamak, kundi ang anak
ng kapahamakan; upang matupad ang kasulatan. 13
Nguni't ngayon ay napaririyan ako sa iyo; at sinasalita
ko ang mga bagay na ito sa sanglibutan, upang
sila'y mangagtamo ng aking kagalakang ganap sa
kanila rin. 14 Ibinigay ko sa kanila ang iyong salita:
at kinapootan sila ng sanglibutan, sapagka't hindi
sila taga sanglibutan, gaya ko naman na hindi taga
sanglibutan. 15 Hindi ko idinadalangin na alisin mo
sila sa sanglibutan, kundi ingatan mo sila mula sa
masama. 16 Hindi sila taga sanglibutan, na gaya ko
naman na hindi taga sanglibutan. 17 Pakabanalin mo
sila sa katotohanan: ang salita mo'y katotohanan. 18
Kung paanong ako'y iyong sinugo sa sanglibutan,
sila'y gayon ding sinusugo ko sa sanglibutan. 19 At
dahil sa kanila'y pinabanal ko ang aking sarili, upang
sila naman ay mangagpakabanal sa katotohanan. 20
Hindi lamang sila ang idinadalangin ko, kundi sila
rin naman na mga nagsisisampalataya sa akin sa
pamamagitan ng kanilang salita; 21 Upang silang
lahat ay maging isa; na gaya mo, Ama, sa akin,
at ako'y sa iyo, na sila nama'y suma atin: upang
ang sanglibutan ay sumampalataya na ako'y sinugo
mo. 22 At ang kaluwalhatiang sa aki'y ibinigay mo
ay ibinigay ko sa kanila; upang sila'y maging isa,
na gaya naman natin na iisa; 23 Ako'y sa kanila, at
ikaw ay sa akin, upang sila'y malubos sa pagkakaisa;
upang makilala ng sanglibutan na ikaw ang sa akin
ay nagsugo, at sila'y iyong inibig, na gaya ko na inibig
mo. 24 Ama, yaong mga ibinigay mo sa akin ay ibig
ko kung saan ako naroroon, sila naman ay dumoong
kasama ko, upang makita nila ang kaluwalhatian ko,
na ibinigay mo sa akin: sapagka't ako'y iyong inibig
bago natatag ang sanglibutan. 25 Oh Amang banal,
hindi ka nakikilala ng sanglibutan, nguni't nakikilala
kita; at nakikilala ng mga ito na ikaw ang nagsugo
sa akin; 26 At ipinakilala ko sa kanila ang iyong
pangalan, at ipakikilala ko; upang ang pagibig na
sa akin ay iniibig mo ay mapasa kanila, at ako'y sa
kanila.

18 Nang masalita ni Jesus ang mga salitang ito,
siya'y umalis na kasama ng kaniyang mga
alagad na nagsitawid ng batis ng Cedron, na doo'y
may isang halamanan, na pinasok niya at ng kaniyang
mga alagad. 2 Si Judas nga rin naman, na sa
kaniya'y nagkanulo, ay nalalaman ang dako: sapagka't
madalas na si Jesus ay nakikipagkatipon sa kaniyang
mga alagad doon. 3 Si Judas nga, pagkatanggap ng
pulutong ng mga kawal, at mga punong kawal na
mula sa mga pangulong saserdote at mga Fariseo,
ay nagsiparoon na may mga ilawan at mga sulo at
mga sandata. 4 Si Jesus nga, na nakatataho ng lahat
ng mga bagay na sasapit sa kaniya, ay lumabas, at
sa kanila'y sinabi, Sino ang inyong hinahanap? 5
Sinagot niya sila, Si Jesus na taga Nazaret. Sinabi sa
kanila ni Jesus, Ako nga. At si Judas din naman, na
sa kaniya'y nagkanulo, ay nakatayong kasama nila. 6
Pagkasabi nga niya sa kanila, Ako nga, ay nagsiurong
sila, at nangalugmok sa lupa. 7 Muli ngang sila'y
tinanong niya, Sino ang inyong hinahanap? At sinabi
nila, Si Jesus na taga Nazaret. 8 Sumagot si Jesus,
Sinabi ko sa inyo na ako nga; kung ako nga ang
inyong hinahanap, ay pabayaan ninyo ang mga ito
na magsiyaon sa kanilang lakad. 9 Upang matupad
ang salitang sinalita niya, Sa mga ibinigay mo sa
akin ay hindi ko iniwala kahit isa. 10 Si Simon Pedro
nga na may tabak ay nagbunot nito, at sinugatan
ang alipin ng dakilang saserdote, at tinagpas ang
kaniyang kanang tainga. Ang pangalan ng aliping
yaon ay Malco. 11 Sinabi nga ni Jesus kay Pedro,
Isalong mo ang iyong tabak: ang sarong sa akin
ay ibinigay ng Ama, ay hindi ko baga iinuman? 12
Kaya dinakip si Jesus ng pulutong at ng pangulong
kapitan, at ng mga punong kawal ng mga Judio,
at siya'y ginapos. 13 At siya'y dinala muna kay
Anas; sapagka't siya'y biyenan ni Caifas, na dakilang
saserdote nang taong yaon. 14 Si Caifas nga na
siyang nagpayo sa mga Judio, na dapat na ang
isang tao'y mamatay dahil sa bayan. 15 At sumunod
si Simon Pedro kay Jesus, at gayon din ang isa
pang alagad. Ang alagad ngang yaon ay kilala ng
dakilang saserdote, at pumasok na kasama ni Jesus

sa looban ng dakilang saserdote; 16 Nguni't si Pedro
ay nakatayo sa pintuan sa labas. Kaya't ang isang
alagad, na kilala ng dakilang saserdote ay lumabas
at kinausap ang babaing tanod-pinto, at ipinasok si
Pedro. 17 Sinabi nga kay Pedro ng dalagang tanod-
pinto, Pati baga ikaw ay isa sa mga alagad ng taong
ito? Sinabi niya, Ako'y hindi. 18 Nangakatayo nga
doon ang mga alipin at ang mga punong kawal,
na nangagpapaningas ng sigang uling; sapagka't
maginaw; at sila'y nangagpapainit: at si Pedro rin
naman ay kasama nila, na nakatayo at nagpapainit. 19
Tinanong nga ng dakilang saserdote si Jesus tungkol
sa kaniyang mga alagad, at sa kaniyang pagtuturo.
20 Sinagot siya ni Jesus, Ako'y hayag na nagsalita sa
sanglibutan; ako'y laging nagtuturo sa mga sinagoga,
at sa templo, na siyang pinagkakatipunan ng lahat
ng mga Judio; at wala akong sinalita sa lihim. 21
Bakit ako'y iyong tinatanong? tanungin mo silang
nangakarinig sa akin, kung anong sinalita ko sa
kanila: narito, ang mga ito ang nangakakaalam ng
mga bagay na sinabi ko. 22 At nang kaniyang masabi
ito, ay sinampal si Jesus ng isa sa mga punong
kawal na nakatayo roon, na nagsasabi, Ganyan ang
pagsagot mo sa dakilang saserdote? 23 Sinagot
siya ni Jesus, Kung ako'y nagsalita ng masama,
patotohanan mo ang kasamaan; datapuwa't kung
mabuti, bakit mo ako sinasampal? 24 Ipinadala
nga siyang gapos ni Anas kay Caifas na dakilang
saserdote. 25 Nakatayo nga si Pedro na nagpapainit.
Sinabi nga nila sa kaniya, Ikaw baga ay isa rin
naman sa kaniyang mga alagad? Siya'y kumaila,
at sinabi, Ako'y hindi. 26 Ang isa sa mga alipin ng
dakilang saserdote, na kamaganak niyaong tinagpas
ni Pedro ang tainga, ay nagsabi, Hindi baga ikaw
ay nakita kong kasama niya sa halamanan? 27 Muli
ngang kumaila si Pedro: at pagdaka'y tumilaok ang
manok. 28 Dinala nga nila si Jesus mula kay Caifas
hanggang sa Pretorio: at niyao'y maaga pa; at sila'y
hindi nagsipasok sa Pretorio, upang huwag silang
madungisan, upang sila'y mangyaring makakain ng
kordero ng paskua. 29 Nilabas nga sila ni Pilato, at
sinabi, Anong sakdal ang dala ninyo laban sa taong
ito? 30 Sila'y nagsisagot at sinabi sa kaniya, Kung
ang taong ito'y hindi manggagawa ng masama, ay
hindi sana namin dinala sa iyo. 31 Sa kanila nga'y
sinabi ni Pilato, Kunin ninyo siya, at siya'y inyong
hatulan ayon sa inyong kautusan. Ang mga Judio'y
nangagsabi sa kaniya, Sa amin ay hindi naaayon
sa kautusan na magpapatay ng sinomang tao: 32
Upang matupad ang salitang sinalita ni Jesus, na
ipinaalam kung sa anong paraan ng kamatayan siya
mamamatay. 33 Si Pilato nga'y muling pumasok sa
Pretorio, at tinawag si Jesus, at sa kaniya'y sinabi,
Ikaw baga ang Hari ng mga Judio? 34 Sumagot si
Jesus, Sinasabi mo baga ito sa iyong sarili, o sinabi
sa iyo ng mga iba tungkol sa akin? 35 Si Pilato ay
sumagot, Ako baga'y Judio? Ang iyong sariling bansa
at ang mga pangulong saserdote ang sa iyo'y nagdala
sa akin: anong ginawa mo? 36 Sumagot si Jesus,
Ang kaharian ko ay hindi sa sanglibutang ito: kung
ang kaharian ko ay sa sanglibutang ito, ang aking
mga alipin nga ay makikipagbaka, upang ako'y huwag
maibigay sa mga Judio: nguni't ngayo'y ang aking
kaharian ay hindi rito. 37 Sinabi nga sa kaniya ni
Pilato, Ikaw nga baga'y hari? Sumagot si Jesus, Ikaw
ang nagsasabing ako'y hari. Ako'y ipinanganak dahil
dito, dahil dito ako naparito sa sanglibutan, upang
bigyang patotoo ang katotohanan. Ang bawa't isang
ayon sa katotohanan ay nakikinig ng aking tinig. 38
Sinabi sa kaniya ni Pilato, Ano ang katotohanan?
At nang masabi niya ito ay lumabas siyang muli
sa mga Judio, at sa kanila'y sinabi, Wala akong
masumpungang anomang kasalanan sa kaniya. 39
Nguni't kayo'y may ugali, na pawalan sa inyo ang isa
sa paskua: ibig nga baga ninyong sa inyo'y pawalan
ko ang Hari ng mga Judio? 40 Sila nga'y nagsigawang
muli, na nangagsasabi, Huwag ang taong ito, kundi si
Barrabas. Si Barrabas nga'y isang tulisan.

19 Nang magkagayon nga'y tinangnan ni Pilato
si Jesus, at siya'y hinampas. 2 At ang mga
kawal ay nangagkamakama ng isang putong na tinik,
at ipinutong sa kaniyang ulo, at siya'y sinuutan ng
isang balabal na kulay-ube; 3 At sila'y nagsilapit sa
kaniya, at nangagsabi, Magalak, Hari ng mga Judio!
at siya'y kanilang pinagsuntukanan. 4 At si Pilato
ay lumabas na muli, at sa kanila'y sinabi, Narito,
siya'y inilabas ko sa inyo, upang inyong matalastas
na wala akong masumpungang anomang kasalanan
sa kaniya. 5 Lumabas nga si Jesus, na may putong
na tinik at balabal na kulay-ube. Sa kanila'y sinabi ni
Pilato, Narito, ang tao! 6 Pagkakita nga sa kaniya
ng mga pangulong saserdote at ng mga punong
kawal, ay sila'y nangagsigawan, na sinasabi, Ipako
siya sa krus, ipako siya sa krus! Sinabi sa kanila ni
Pilato, Kunin ninyo siya, at ipako ninyo siya sa krus:
sapagka't ako'y walang masumpungang kasalanan sa

kaniya. 7 Nagsisagot sa kaniya ang mga Judio, Kami'y
mayroong isang kautusan, at ayon sa kautusang
yaon ay nararapat siyang mamatay, sapagka't siya'y
nagpapanggap na Anak ng Dios. 8 Pagkarinig nga ni
Pilato ng salitang ito, ay lalong sinidlan siya ng takot;
9 At siya'y muling pumasok sa Pretorio, at sinabi kay
Jesus, Taga saan ka? Nguni't hindi siya sinagot ni
Jesus. 10 Sinabi nga sa kaniya ni Pilato, Sa akin ay
hindi ka nagsasalita? Hindi mo baga nalalaman na
ako'y may kapangyarihang sa iyo'y magpawala, at
may kapangyarihang sa iyo'y magpako sa krus? 11
Sumagot si Jesus sa kaniya, Anomang kapangyarihan
ay hindi ka magkakaroon laban sa akin malibang
ito'y ibinigay sa iyo mula sa itaas: kaya't ang nagdala
sa iyo sa akin ay may lalong malaking kasalanan.
12 Dahil dito'y pinagsisikapan ni Pilato na siya'y
pawalan: nguni't ang mga Judio ay nagsisigawan,
na nangagsasabi, Kung pawalan mo ang taong ito,
ay hindi ka kaibigan ni Cesar: ang bawa't isang
nagpapanggap na hari ay nagsasalita ng laban kay
Cesar. 13 Nang marinig nga ni Pilato ang mga
salitang ito, ay inilabas niya si Jesus, at siya'y naupo
sa hukuman sa dakong tinatawag na Pavimento,
datapuwa't sa Hebreo ay Gabbatha. 14 Noon nga'y
Paghahanda ng paskua: at noo'y magiikaanim ng
oras. At sinabi niya sa mga Judio, Narito, ang inyong
Hari! 15 Sila nga'y nagsigawan, Alisin siya, alisin siya,
ipako siya sa krus! Sinabi sa kanila ni Pilato, Ipapako
ko baga sa krus ang inyong Hari? Nagsisagot ang
mga pangulong saserdote, Wala kaming hari kundi si
Cesar. 16 Nang magkagayon nga'y ibinigay siya sa
kanila upang maipako sa krus. 17 Kinuha nga nila si
Jesus: at siya'y lumabas, na pasan niya ang krus,
hanggang sa dakong tinatawag na Dako ng bungo,
na sa wikang Hebreo ay tinatawag na Golgota: 18 Na
doo'y ipinako nila siya sa krus, at kasama niya ang
dalawa pa, isa sa bawa't tagiliran, at si Jesus sa gitna.
19 At sumulat din naman si Pilato ng isang pamagat,
at inilagay sa ulunan ng krus. At ang nasusulat ay,
JESUS NA TAGA NAZARET, ANG HARI NG MGA
JUDIO. 20 Marami nga sa mga Judio ang nakabasa ng
pamagat na ito, sapagka't ang dakong pinagpakuan
kay Jesus ay malapit sa bayan; at ito'y nasusulat
sa Hebreo, at sa Latin, at sa Griego. 21 Sinabi nga
kay Pilato ng mga pangulong saserdote ng mga
Judio, Huwag mong isulat, Ang Hari ng mga Judio;
kundi, ang kanyang sinabi, Hari ako ng mga Judio.
22 Sumagot si Pilato, Ang naisulat ko ay naisulat ko.
23 Ang mga kawal nga, nang si Jesus ay kanilang
maipako na sa krus, ay kanilang kinuha ang kaniyang
mga kasuutan at pinagapat na bahagi, sa bawa't
kawal ay isang bahagi; at gayon din naman ang
tunika: at ang tunika ay walang tahi, na hinabing buo
mula sa itaas. 24 Nangagsangusapan nga sila, Huwag
natin itong punitin, kundi ating pagsapalaranan,
kung mapapakanino: upang matupad ang kasulatan,
na nagsasabi, Binahagi nila sa kanila ang aking
mga kasuutan, At ang aking balabal ay kanilang
pinagsapalaran. 25 Ang mga bagay ngang ito ay
ginawa ng mga kawal. Datapuwa't nangakatayo sa
piling ng krus ni Jesus ang kaniyang ina, at ang
kapatid ng kaniyang ina, na si Maria na asawa ni
Cleopas, at si Maria Magdalena. 26 Pagkakita nga
ni Jesus sa kanyang ina, at sa nakatayong alagad
na kaniyang iniibig, ay sinabi niya sa kaniyang ina,
Babae, narito, ang iyong anak! 27 Nang magkagayo'y
sinabi niya sa alagad, Narito, ang iyong ina! At buhat
nang oras na yaon ay tinanggap siya ng alagad
sa kaniyang sariling tahanan. 28 Pagkatapos nito,
pagkaalam ni Jesus na ang lahat ng mga bagay ay
naganap na nga, upang matupad ang kasulatan,
ay sinabi, Nauuhaw ako. 29 Mayroon doong isang
sisidlang puno ng suka: kaya't naglagay sila ng
isang esponghang basa ng suka sa isang tukod
na isopo, at kanilang inilagay sa kaniyang bibig.
30 Nang matanggap nga ni Jesus ang suka, ay
sinabi niya, Naganap na: at iniyukayok ang kaniyang
ulo, at nalagot ang kaniyang hininga. 31 Ang mga
Judio nga, sapagka't noo'y Paghahanda, upang
ang mga katawan ay huwag mangatira sa krus sa
sabbath (sapagka't dakila ang araw ng sabbath na
yaon), ay hiniling nila kay Pilato na mangaumog ang
kanilang mga hita, at upang sila'y mangaalis doon.
32 Nagsiparoon na ang mga kawal, at inumog ang
mga hita ng una, at ng sa isa na ipinako sa krus
na kasama niya: 33 Nguni't nang magsiparoon sila
kay Jesus, at makitang siya'y patay na, ay hindi na
nila inumog ang kaniyang mga hita: 34 Gayon ma'y
pinalagpasan ang kaniyang tagiliran ng isang sibat
ng isa sa mga kawal, at pagdaka'y lumabas ang
dugo at tubig. 35 At ang nakakita ay nagpatotoo, at
ang kaniyang patotoo ay totoo: at nalalaman niyang
siya'y nagsasabi ng totoo, upang kayo naman ay
magsisampalataya. 36 Sapagka't ang mga bagay na
ito ay nangyari, upang matupad ang kasulatan, Ni isa
mang buto niya'y hindi mababali. 37 At sinabi naman

sa ibang kasulatan, Magsisitingin sila sa kaniya na
kanilang pinagulusanan. 38 At pagkatapos ng mga
bagay na ito si Jose na taga Arimatea, palibhasa'y
alagad ni Jesus, bagama't lihim dahil sa katakutan sa
mga Judio, ay namanhik kay Pilato na makuha niya
ang bangkay ni Jesus; at ipinahintulot ni Pilato sa
kaniya. Naparoon nga siya, at inalis ang kaniyang
bangkay. 39 At naparoon naman si Nicodemo, yaong
naparoon nang una sa kaniya nang gabi, na may
dalang isang pinaghalong mirra at mga aloe, na
may mga isang daang libra. 40 Kinuha nga nila ang
bangkay ni Jesus, at binalot nila ng mga kayong lino
na may mga pabango, ayon sa kaugalian ng mga
Judio sa paglilibing. 41 Sa dako nga ng pinagpakuan
sa kaniya ay may isang halamanan; at sa halamana'y
may isang bagong libingan na kailan ma'y hindi pa
napaglalagyan ng sinoman. 42 Doon nga, dahil sa
Paghahanda ng mga Judio (sapagka't malapit ang
libingan) ay kanilang inilagay si Jesus.

20 Nang unang araw nga ng sanglinggo ay
naparoong maaga sa libingan si Maria
Magdalena, samantalang madilim pa, at nakita ang
bato na naalis na sa libingan. 2 Tumakbo nga siya, at
naparoon kay Simon Pedro, at sa isang alagad na
iniibig ni Jesus, at sa kanila'y sinabi, Kinuha nila sa
libingan ang Panginoon, at hindi namin maalaman
kung saan nila siya inilagay. 3 Umalis nga si Pedro,
at ang isang alagad, at nagsitungo sa libingan. 4
At sila'y kapuwa tumakbong magkasama: at ang
isang alagad ay tumakbong matulin kay sa kay
Pedro, at dumating na una sa libingan; 5 At nang
kaniyang tunghan at tingnan ang loob, ay nakita
niyang nangakalatag ang mga kayong lino; gayon
ma'y hindi siya pumasok sa loob. 6 Dumating naman
nga si Simon Pedro, na sumusunod sa kaniya, at
pumasok sa libingan; at nakita niyang nangakalatag
ang mga kayong lino, 7 At ang panyo na nasa
kaniyang ulo, ay hindi kasamang nakalatag ng mga
kayong lino, kundi bukod na natitiklop sa isang tabi.
8 Nang magkagayo'y pumasok din naman nga ang
isang alagad, na unang dumating sa libingan, at siya'y
nakakita at sumampalataya. 9 Sapagka't hindi pa
nila napaguunawa ang kasulatan, na kinakailangang
siya'y muling magbangon sa mga patay. 10 Kaya't ang
mga alagad ay muling nagsitungo sa kanikanilang
sariling tahanan. 11 Nguni't si Maria ay nakatayo sa
labas ng libingan na umiiyak: sa gayon, samantalang
siya'y umiiyak, siya'y yumuko at tumingin sa loob ng
libingan; 12 At nakita niya ang dalawang anghel na
nararamtan na nangakaupo, ang isa'y sa ulunan, at
ang isa'y sa paanan, ng kinalalagyan ng bangkay ni
Jesus. 13 At sinabi nila sa kaniya, Babae, bakit ka
umiiyak? Sinabi niya sa kanila, Sapagka't kinuha nila
ang aking Panginoon, at hindi ko maalaman kung
saan nila inilagay siya. 14 Pagkasabi niya ng gayon,
siya'y lumingon, at nakitang nakatayo si Jesus, at
hindi nalalaman na yaon ay si Jesus. 15 Sinabi
sa kaniya ni Jesus, Babae, bakit ka umiiyak? sino
ang iyong hinahanap? Siya, sa pagaakalang yao'y
maghahalaman, ay nagsabi sa kaniya, Ginoo, kung
ikaw ang kumuha sa kaniya, ay sabihin mo sa akin
kung saan mo siya inilagay, at akin siyang kukunin.
16 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Maria. Lumingon siya,
at nagsabi sa kaniya sa wikang Hebreo, Raboni; na
ang ibig sabihin ay, Guro. 17 Sinabi sa kaniya ni
Jesus, Huwag mo akong hipuin; sapagka't hindi pa
ako nakakaakyat sa Ama, nguni't pumaroon ka sa
aking mga kapatid, at sabihin mo sa kanila, Aakyat
ako sa aking Ama at inyong Ama, at aking Dios at
inyong Dios. 18 Naparoon si Maria Magdalena at
sinabi sa mga alagad, Nakita ko ang Panginoon;
at kung paanong sinabi niya sa kaniya ang mga
bagay na ito. 19 Nang kinahapunan nga, nang araw
na yaon, na unang araw ng sanglinggo, at nang
nangapipinid ang mga pintong kinaroroonan ng mga
alagad, dahil sa katakutan sa mga Judio ay dumating
si Jesus at tumayo sa gitna, at sa kanila'y sinabi,
Kapayapaan ang sumainyo. 20 At nang masabi niya
ito, ay kaniyang ipinakita sa kanila ang kaniyang mga
kamay at ang kaniyang tagiliran. Ang mga alagad
nga'y nangagalak, nang makita nila ang Panginoon.
21 Sinabi ngang muli sa kanila ni Jesus, Kapayapaan
ang sumainyo: kung paanong pagkasugo sa akin ng
Ama, ay gayon din naman sinusugo ko kayo. 22 At
nang masabi niya ito, sila'y hiningahan niya, at sa
kanila'y sinabi, Tanggapin ninyo ang Espiritu Santo:
23 Sinomang inyong patawarin ng mga kasalanan,
ay ipinatatawad sa kanila; sinomang hindi ninyo
patawarin ng mga kasalanan, ay hindi pinatatawad.
24 Nguni't si Tomas, isa sa labingdalawa, na tinatawag
na Didimo, ay wala sa kanila nang dumating si
Jesus. 25 Sinabi nga sa kaniya ng ibang mga alagad,
Nakita namin ang Panginoon. Nguni't sinabi niya
sa kanila, Malibang aking makita sa kaniyang mga
kamay ang butas ng mga pako, at maisuot ko ang
aking daliri sa butas ng mga pako, at maisuot ko

ang aking kamay sa kaniyang tagiliran, ay hindi ako
sasampalataya. 26 At pagkaraan ng walong araw
ay muling nasa loob ng bahay ang kaniyang mga
alagad, at kasama nila si Tomas. Dumating si Jesus,
nang nangapipinid ang mga pinto, at tumayo sa
gitna, at sinabi, Kapayapaan ang sumainyo. 27 Nang
magkagayo'y sinabi niya kay Tomas, idaiti mo rito ang
iyong daliri, at tingnan mo ang aking mga kamay; at
idaiti mo rito ang iyong kamay, at isuot mo siya sa aking
tagiliran: at huwag kang di mapanampalatayahin,
kundi mapanampalatayahin. 28 Sumagot si Tomas,
at sa kaniya'y sinabi, Panginoon ko at Dios ko. 29
Sinabi sa kaniya ni Jesus, Sapagka't ako'y nakita
mo ay sumampalataya ka: mapapalad yaong hindi
nangakakita, at gayon ma'y nagsisampalataya. 30
Gumawa rin nga si Jesus ng iba't ibang maraming
tanda sa harap ng kaniyang mga alagad, na hindi
nangasusulat sa aklat na ito: 31 Nguni't ang mga ito
ay nangasulat, upang kayo'y magsisampalataya na si
Jesus ay ang Cristo, ang Anak ng Dios; at sa inyong
pagsampalataya ay magkaroon kayo ng buhay sa
kaniyang pangalan.

21 Pagkatapos ng mga bagay na ito ay napakitang
muli si Jesus sa mga alagad sa tabi ng dagat
ng Tiberias; at siya'y napakita sa ganitong paraan.
2 Samasama nga si Simon Pedro, at si Tomas na
tinatawag na Didimo, at si Natanael na taga Cana
ng Galilea, at ang mga anak ni Zebedeo, at dalawa
pa sa kaniyang mga alagad. 3 Sinabi sa kanila
ni Simon Pedro, Mangingisda ako. Sinabi nila sa
kaniya, Kami man ay magsisisama sa iyo. Sila'y
nagsiyaon, at nagsilulan sa daong; at nang gabing
yaon ay wala silang nahuling anoman. 4 Nguni't nang
nagbubukang liwayway na, si Jesus ay tumayo sa
baybayin: gayon ma'y hindi napagalaman ng mga
alagad na yaon ay si Jesus. 5 Sa kanila nga'y sinabi
ni Jesus, Mga anak, mayroon baga kayong anomang
makakain? Nagsisagot sila sa kaniya, Wala. 6 At
kaniyang sinabi sa kanila, Ihulog ninyo ang lambat sa
dakong kanan ng daong, at makakasumpong kayo.
Inihulog nga nila, at hindi na nila mahila dahil sa
karamihan ng mga isda. 7 Yaong alagad nga na
iniibig ni Jesus ay nagsabi kay Pedro, Ang Panginoon
nga. Kaya't pagkarinig nga ni Simon Pedro na yao'y
ang Panginoon, ay nagbigkis siya ng kaniyang tunika
(sapagka't siya'y hubo't hubad), at tumalon sa dagat.
8 Datapuwa't ang ibang mga alagad ay nagsilapit sa
maliit na daong (sapagka't sila'y hindi lubhang malayo
sa lupa, kundi may mga dalawangdaang siko), na
hinihila ang lambat na puno ng mga isda. 9 Kaya't
nang sila'y magsilunsad sa lupa, ay nakakita sila
doon ng mga bagang uling, at isda ang nakalagay
sa ibabaw, at tinapay. 10 Sinabi sa kanila ni Jesus,
Mangagdala kayo rito ng mga isdang inyong nangahuli
ngayon. 11 Umahon nga si Simon Pedro, at hinila
ang lambat sa lupa, puno ng malalaking isda, na
isang daan at limangpu at tatlo, at sa ganoong karami
ay hindi napunit ang lambat. 12 Sinabi sa kanila ni
Jesus, Magsiparito kayo at mangagpawing gutom.
At sinoman sa mga alagad ay hindi nangahas na
siya'y tanungin, Sino ka? sa pagkaalam na yaon
ang Panginoon. 13 Lumapit si Jesus, at dinampot
ang tinapay, at sa kanila'y ibinigay, at gayon din
ang isda. 14 Ito'y ang ikatlong pagpapakita ni Jesus
sa mga alagad, pagkatapos na siya'y magbangon
sa mga patay. 15 Kaya't nang mangakapagpawing
gutom sila, ay sinabi ni Jesus kay Simon Pedro,
Simon, anak ni Juan, iniibig mo baga ako ng higit kay
sa mga ito? Sinabi niya sa kaniya, Oo, Panginoon;
nalalaman mo na kita'y iniibig. Sinabi niya sa kaniya,
Pakanin mo ang aking mga kordero. 16 Sinabi niya
sa kaniyang muli sa ikalawa, Simon anak ni Juan,
Iniibig mo baga ako? Sinabi niya sa kaniya, Oo,
Panginoon; nalalaman mo na kita'y iniibig. Sinabi
niya sa kaniya, Alagaan mo ang aking mga tupa. 17
Sinabi niya sa kaniya sa ikatlo, Simon, anak ni Juan,
Iniibig mo baga ako? Nalumbay si Pedro sapagka't sa
kaniya'y sinabing makaitlo, Iniibig mo baga ako? At
sinabi niya sa kaniya, Panginoon, nalalaman mo ang
lahat ng mga bagay; nalalaman mo na kita'y iniibig.
Sinabi sa kaniya ni Jesus, Pakanin mo ang aking
mga tupa. 18 Katotohanan, katotohanang sinasabi ko
sa iyo, Nang ikaw ay bata pa, ikaw ay nagbibihis,
at ikaw ay lumalakad kung saan mo ibig; nguni't
pagtanda mo'y iuunat mo ang iyong mga kamay, at
bibigkisan ka ng iba, at dadalhin ka kung saan hindi
mo ibig. 19 Ito nga'y sinalita niya, na ipinaalam kung
sa anong kamatayan ang iluluwalhati niya sa Dios.
At pagkasalita niya nito, ay sinabi niya sa kaniya,
Sumunod ka sa akin. 20 Si Pedro, paglingon, ay nakita
yaong alagad na iniibig ni Jesus na sumusunod; na
siya ring humilig sa kaniyang dibdib sa paghapon, at
nagsabi, Panginoon, sino ang sa iyo'y magkakanulo?
21 Pagkakita nga ni Pedro sa kaniya ay nagsabi kay
Jesus, Panginoon, at ano ang gagawin ng taong ito?
22 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Kung ibig kong siya'y

manatili hanggang sa ako'y pumarito, ay ano nga sa
iyo? sumunod ka sa akin. **23** Kumalat nga ang sabing
ito sa gitna ng mga kapatid, na ang alagad na yaon ay
hindi mamamatay: gayon ma'y hindi sinabi ni Jesus,
sa kaniya na hindi siya mamamatay; kundi, Kung ibig
kong siya'y manatili hanggang sa ako'y pumarito, ay
ano nga sa iyo? **24** Ito ang alagad na nagpapatotoo sa
mga bagay na ito, at sumulat ng mga bagay na ito; at
nalalaman namin na ang kaniyang patotoo ay totoo.
25 At mayroon ding iba't ibang mga bagay na ginawa
si Jesus, na kung susulating isa-isa, ay inaakala ko
na kahit sa sanglibutan ay hindi magkakasiya ang
mga aklat na susulatin.

Mga Gawa

1 Ang unang kasaysayan na ginawa ko, Oh Teofilo,
ay tungkol sa lahat na pinasimulang ginawa at
itinuro ni Jesus, **2** Hanggang sa araw na tanggapin
siya sa kaitaasan, pagkatapos na makapagbigay siya
ng mga utos sa pamamagitan ng Espiritu Santo, sa
mga apostol na kaniyang hinirang; **3** Na sa kanila
nama'y napakita rin siyang buhay, sa pamamagitan
ng maraming mga katunayan, pagkatapos na siya'y
makapaghirap, na napakikita sa kanila sa loob ng apat
na pung araw, at nagpahayag ng mga bagay tungkol
sa kaharian ng Dios: **4** At, palibhasa'y nakikipagpulong
sa kanila, ay ipinagutos niya sa kanila na huwag
silang magsialis sa Jerusalem, kundi hintayin ang
pangako ng Ama, na sinabi niyang narinig ninyo sa
akin: **5** Sapagka't tunay na si Juan ay nagbautismo ng
tubig; datapuwa't kayo'y babautismuhan sa Espiritu
Santo na di na malalaunan pa. **6** Tinanong nga siya
nila nang sila'y nangagkakatipon, na nangagsasabi,
Panginoon, isasauli mo baga ang kaharian sa Israel
sa panahong ito? **7** At sinabi niya sa kanila, Hindi
ukol sa inyo ang pagkaalam ng mga panahon o
ng mga bahagi ng panahon, na itinakda ng Ama
sa kaniyang sariling kapamahalaan. **8** Datapuwa't
tatanggapin ninyo ang kapangyarihan, pagdating sa
inyo ng Espiritu Santo: at kayo'y magiging mga saksi
ko sa Jerusalem, at sa buong Judea at Samaria, at
hanggang sa kahulihulihang hangganan ng lupa. **9**
At pagkasabi niya ng mga bagay na ito, nang siya'y
tinitingnan nila, ay dinala siya sa itaas; at siya'y
tinanggap ng isang alapaap at ikinubli sa kanilang
mga paningin. **10** At samantalang tinititigan nila ang
langit habang siya'y lumalayo, narito may dalawang
lalaking nangakatayo sa tabi nila na may puting damit;
11 Na nangagsabi naman, Kayong mga lalaking taga
Galilea, bakit kayo'y nangakatayong tumitingin sa
langit? itong si Jesus, na tinanggap sa langit mula
sa inyo, ay paparitong gaya rin ng inyong nakitang
pagparoon niya sa langit. **12** Nang magkagayon ay
nangagbalik sila sa Jerusalem buhat sa tinatawag
na bundok ng mga Olivo, na malapit sa Jerusalem,
na isang araw ng sabbath lakarin. **13** At nang sila'y
magsipasok sa bayan, ay nagsiakyat sila sa silid sa
itaas, na kinatitirahan nila; ni Pedro at ni Juan at
ni Santiago at ni Andres, ni Felipe at ni Tomas, ni
Bartolome at ni Mateo, ni Santiago na anak ni Alfeo, at
ni Simong Masikap, at ni Judas na anak ni Santiago.
14 Ang lahat ng mga ito'y nagsisipanatiling matibay
na nangagkakaisa sa pananalangin na kasama ang
mga babae, at si Maria na ina ni Jesus, at pati
ng mga kapatid niya. **15** At nang mga araw na
ito'y nagtindig si Pedro sa gitna ng mga kapatid, at
nagsabi (at nangagkakatipon ang karamihang mga
tao, na may isang daa't dalawangpu), **16** Mga kapatid,
kinakailangang matupad ang kasulatan, na nang una
ay sinalita ng Espiritu Santo, sa pamamagitan ng bibig
ni David tungkol kay Judas, na siyang pumatnugot
sa nagsihuli kay Jesus. **17** Sapagka't siya'y ibinilang
sa atin, at siya'y tumanggap ng kaniyang bahagi
sa ministeriong ito. **18** Kumuha nga ang taong
ito ng isang parang sa pamamagitan ng ganti sa
kaniyang katampalasanan; at sa pagpapatihulog ng
patiwarik, ay pumutok siya sa gitna, at sumambulat
ang lahat ng mga laman ng kaniyang tiyan. **19**
At ito'y nahayag sa lahat ng mga nagsisitahan sa
Jerusalem; ano pa't tinawag ang parang na yaon sa
kanilang wika na Aceldama, sa makatuwid baga'y,
Ang parang ng Dugo.) **20** Sapagka't nasusulat sa
aklat ng Mga Awit, Bayaang mawalan nawa ng tao
ang kaniyang tahanan, At huwag bayaang manahan
doon ang sinoman; at, Bayaang kunin ng iba ang
kaniyang katungkulan. **21** Sa mga taong ito nga
na nangakisama sa atin sa buong panahon na ang
Panginoong si Jesus ay pumapasok at lumalabas sa
atin, **22** Magmula sa pagbautismo ni Juan, hanggang
sa araw na siya'y tanggapin sa itaas mula sa atin, ay
nararapat na ang isa sa mga ito'y maging saksi na
kasama natin sa kaniyang pagkabuhay na maguli. **23**
At kanilang ibinukod ang dalawa, si Jose na tinatawag
na Barsabas, na pinamagatang Justo, at si Matias.
24 At sila'y nagsipanalangin, at nagsipagsabi, Ikaw,
Panginoon, na nakatataho ng mga puso ng lahat ng
mga tao, ay ipakilala mo kung alin sa dalawang ito ang
iyong hinirang, **25** Upang tanggapin ang katungkulan
sa ministeriong ito at pagkaapostol na kinahulugan
ni Judas, upang siya'y makaparoon sa kaniyang
sariling kalalagyan. **26** At sila'y pinagsapalaran nila; at
nagkapalad si Matias; at siya'y ibinilang sa labingisang
apostol.

2 At nang dumating nga ang araw ng Pentecostes,
silang lahat ay nangagkakatipon sa isang dako. **2**
At biglang dumating mula sa langit ang isang ugong na
gaya ng sa isang humahagibis na hanging malakas,
at pinuno ang buong bahay na kanilang kinauupuan.
3 At sa kanila'y may napakitang mga dilang kawangis

ng apoy, na nagkabahabahagi; at dumapo sa bawa't
isa sa kanila. 4 At silang lahat ay nangapuspos ng
Espiritu Santo, at nangagpasimulang magsalita ng
iba't ibang wika, ayon sa ipinagkakaloob ng Espiritu
na kanilang salitain. 5 May mga nagsisitahan nga
sa Jerusalem na mga Judio, mga lalaking religioso,
na buhat sa bawa't bansa sa ilalim ng langit. 6 At
nang marinig ang ugong na ito, ay nangagkatipon
ang karamihan, at nangamaang, sapagka't sa kanila'y
narinig ng bawa't isa na sinasalita ang kaniyang
sariling wika. 7 At silang lahat ay nangagtaka at
nagsipanggilalas, na nangagsasabi, Narito, hindi baga
mga Galileong lahat ang mga nagsisipagsalitang
ito? 8 At bakit nga naririnig ng bawa't isa sa atin,
ang ating sariling wikang kinamulatan? 9 Tayong
mga Parto, at mga Medo, at mga Elamita, at ang
nangananahan sa Mesapotamia, sa Judea, at sa
Capadocia, sa Ponto at sa Asia, 10 Sa Frigia at
Pamfilia, sa Egipto at sa mga sakop ng Libia na
karatig ng Cirene at mga nakikipamayang galing sa
Roma, mga Judio, at gayon din ang mga naging
Judio, 11 Mga Cretense at mga Arabe, ay nangaririnig
nating nagsisipagsalita sila sa ating mga wika ng mga
makapangyarihang gawa ng Dios. 12 At silang lahat
ay nangagtaka at nangalito, na sinasabi ng isa sa isa,
Anong kahulugan nito? 13 Datapuwa't ang mga iba'y
nanganglilibak na nangagsabi, Sila'y puno ng bagong
alak. 14 Datapuwa't pagtindig ni Pedro na kasama ang
labingisa, ay itinaas ang kaniyang tinig, at sa kanila'y
nagsaysay, na sinasabing, Kayong mga lalaking
taga Judea, at kayong lahat na nangananahan sa
Jerusalem, mangaalaman nawa ninyong lahat ito, at
inyong pakinggan ang aking mga salita. 15 Sapagka't
ang mga ito'y hindi mga lasing, na gaya ng inyong
inaakala; yamang ngayo'y oras na ikatlo lamang
ng araw; 16 Datapuwa't ito'y yaong sinalita na sa
pamamagitan ng propeta Joel: 17 At mangyayari
sa mga huling araw, sabi ng Dios, Na ibubuhos ko
ang aking Espiritu sa lahat ng laman: At ang inyong
mga anak na lalake at babae ay manganghuhula,
At ang inyong mga binata ay mangakakakita ng
mga pangitain, Ang inyong mga matatanda ay
magsisipanaginip ng mga panaginip: 18 Oo't sa aking
mga lingkod na lalake at sa aking mga lingkod na
babae, sa mga araw na yaon Ibubuhos ko ang aking
Espiritu; at magsisipanghula sila. 19 At magpapakita
ako ng mga kababalaghan sa langit sa itaas, At mga
tanda sa lupa sa ibaba, Dugo, at apoy, at singaw
ng usok: 20 Ang araw ay magiging kadiliman, At
ang buwan ay dugo, Bago dumating ang araw ng
Panginoon, Yaong araw na dakila at tangi: 21 At
mangyayari na ang sinomang tumawag sa pangalan
ng Panginoon, ay maliligtas. 22 Kayong mga lalaking
taga Israel, pakinggan ninyo ang mga salitang ito:
Si Jesus na taga Nazaret, lalaking pinatunayan
ng Dios sa inyo sa pamamagitan ng mga gawang
makapangyarihan at mga kababalaghan at mga tanda
na ginawa ng Dios sa pamamagitan niya sa gitna
ninyo, gaya rin ng nalalaman ninyo; 23 Siya, na
ibinigay sa takdang pasiya at paunang kaalaman ng
Dios, kayo sa pamamagitan ng mga kamay ng mga
tampalasan ay inyong ipinako sa krus at pinatay: 24
Na siya'y binuhay na maguli ng Dios, pagkaalis sa
mga hirap ng kamatayan: sapagka't hindi maaari na
siya'y mapigilan nito. 25 Sapagka't sinasabi ni David
tungkol sa kaniya, Nakita kong lagi ang Panginoon sa
aking harapan; Sapagka't siya'y nasa aking kanang
kamay, upang huwag akong makilos: 26 Dahil dito'y
nagalak ang aking puso, at natuwa ang aking dila;
Pati naman ang aking laman ay mananahan sa
pagasa: 27 Sapagka't hindi mo iiwan ang kaluluwa
ko sa Hades, Ni titiisin man na ang iyong Banal ay
makakita ng kabulukan. **(Hadēs g86)** 28 Ipinakilala mo
sa akin ang mga daan ng buhay; Pupuspusin mo
ako ng kagalakan sa harap ng iyong mukha. 29
Mga kapatid, malayang masasabi ko sa inyo ang
tungkol sa patriarkang si David, na siya'y namatay at
inilibing, at nasa atin ang kaniyang libingan hanggang
sa araw na ito. 30 Palibhasa nga'y isang propeta, at
sa pagkaalam na may panunumpang isinumpa ng
Dios sa kaniya, na sa bunga ng kaniyang baywang
ay iluluklok niya ang isa sa kaniyang luklukan; 31
Palibhasa'y nakikita na niya ito, ay nagsalita tungkol
sa pagkabuhay na maguli ng Cristo, na siya'y hindi
pinabayaan sa Hades, ni ang kaniya mang katawan
ay hindi nakakita ng kabulukan. **(Hadēs g86)** 32 Ang
Jesus na ito'y binuhay na maguli ng Dios, at tungkol
dito'y mga saksi kaming lahat. 33 Palibhasa nga'y
pinarangal ng kanang kamay ng Dios, at tinanggap
na sa Ama ang pangako ng Espiritu Santo, ay
ibinuhos niya ito, na inyong nakikita at naririnig. 34
Sapagka't hindi umakyat si David sa mga langit;
datapuwa't siya rin ang nagsabi, Sinabi ng Panginoon
sa aking Panginoon; Maupo ka sa kanan ko, 35
Hanggang sa gawin ko ang mga kaaway mo na
tuntungan ng iyong mga paa. 36 Pakatalastasin

nga ng buong angkan ni Israel, na ginawa ng Dios
na Panginoon at Cristo itong si Jesus na inyong
ipinako sa krus. 37 Nang marinig nga nila ito, ay
nangasaktan ang kanilang puso, at sinabi kay Pedro
at sa ibang mga apostol, Mga kapatid, anong gagawin
namin? 38 At sinabi sa kanila ni Pedro, Mangagsisi
kayo, at mangagbautismo ang bawa't isa sa inyo
sa pangalan ni Jesucristo sa ikapagpapatawad ng
inyong mga kasalanan; at tatanggapin ninyo ang
kaloob ng Espiritu Santo. 39 Sapagka't sa inyo ang
pangako, at sa inyong mga anak, at sa lahat ng
nangasa malayo, maging ilan man ang tawagin ng
Panginoon nating Dios sa kaniya. 40 At sa iba pang
maraming salita ay nagpatotoo siya, at nangaral sa
kanila, na sinasabi, Magsiligtas kayo sa likong lahing
ito. 41 Yaon ngang nagsitanggap ng kaniyang salita
ay nangabautismuhan: at nangaparagdag sa kanila
nang araw na yaon ang may tatlong libong kaluluwa.
42 At sila'y nagsipanatiling matibay sa turo ng mga
apostol at sa pagsasamasama, sa pagpuputolputol ng
tinapay at sa mga pananalangin. 43 At ang takot ay
dumating sa bawa't kaluluwa: at ginawa ang maraming
kababalaghan at tanda sa pamamagitan ng mga
apostol. 44 At ang lahat ng mga nagsisampalataya
ay nangagkakatipon, at lahat nilang pag-aari ay sa
kalahatan; 45 At ipinagbili nila ang kanilang mga pag-
aari at kayamanan, at ipinamahagi sa lahat, ayon
sa pangangailangan ng bawa't isa. 46 At araw-araw
sila'y nagsisipanatiling matibay sa pagkakaisa sa
templo, at sa pagpuputolputol ng tinapay sa bahay-
bahay, at nagsisikain sila ng kanilang pagkain na may
galak at may katapatan ng puso. 47 Na nangagpupuri
sa Dios, at nangagtatamo ng paglingap ng buong
bayan. At idinaragdag sa kanila ng Panginoon araw-
araw yaong nangaliligtas.

3 Si Pedro at si Juan nga ay nagsisipanhik sa
templo nang oras ng pananalangin, na ikasiyam.
2 At isang lalake na pilay buhat pa sa tiyan ng
kaniyang ina ay dinadala roon, na siya'y inilalagay
nila araw-araw sa pintuan ng templo na tinatawag na
Maganda, upang manghingi ng limos sa nagsisipasok
sa templo; 3 Ito, pagkakita kay Pedro at kay Juan
na magsisipasok sa templo, ay namanhik upang
tumanggap siya ng limos. 4 At pagtitig sa kaniya
ni Pedro, na kasama si Juan, ay sinabi, Tingnan
mo kami. 5 At kaniyang pinansin sila, na umaasang
tatanggap sa kanila ng anomang bagay. 6 Datapuwa't
sinabi ni Pedro, Pilak at ginto ay wala ako; datapuwa't
ang nasa akin, ay siya kong ibinibigay sa iyo. Sa
pangalan ni Jesucristo ng taga Nazaret, lumakad ka.
7 At kaniyang hinawakan siya sa kanang kamay, at
siya'y itinindig: at pagdaka'y nagsilakas ang kaniyang
mga paa at mga bukong-bukong. 8 At paglukso, siya'y
tumayo, at nagpasimulang lumakad; at pumasok na
kasama nila sa templo, na lumalakad, at lumulukso, at
nagpupuri sa Dios. 9 At nakita ng buong bayang siya'y
lumalakad, at nagpupuri sa Dios: 10 At nangakilala
nila na siya nga ang nauupo at nagpapalimos sa
Pintuang Maganda ng templo; at sila'y nangapuspos
ng panggigilalas at pamamangha sa nangyari sa
kaniya. 11 At samantalang siya'y nakahawak kay
Pedro at kay Juan, ay nagsitakbong samasama sa
kanila ang buong bayan sa tinatawag na portiko ni
Salomon na lubhang nanggigilalas. 12 At nang makita
ito ni Pedro, ay sumagot sa mga tao, Kayong mga
lalaking taga Israel, bakit kayo'y nagsisipanggilalas
sa taong ito? o bakit kami ang inyong tinititigan, na sa
inyong akala ay dahil sa aming sariling kapangyarihan
o kabanalan ay aming napalakad siya? 13 Ang Dios
ni Abraham, at ni Isaac, at ni Jacob, ang Dios ng ating
mga magulang, ay niluwalhati ang kaniyang Lingkod
na si Jesus; na inyong ibinigay, at inyong tinanggihan
sa harap ni Pilato, nang pasiyahan nito na siya'y
pawalan. 14 Datapuwa't inyong pinakatanggihan ang
Banal at ang Matuwid na Ito, at inyong hiningi na
ipagkaloob sa inyo ang isang mamamatay-tao, 15 At
inyong pinatay ang Lumikha ng buhay: na binuhay
ng Dios na maguli sa mga patay; mga saksi kami
ng mga bagay na ito. 16 At sa pamamagitan ng
pananampalataya sa kaniyang pangalan ay pinalakas
ng kaniyang pangalan ang taong ito, na inyong
nakikita at nakikilala: oo, ang pananampalataya na
sa pamamagitan niya'y nagkaloob sa kaniya nitong
lubos na kagalingan sa harapan ninyong lahat. 17
At ngayon, mga kapatid, nalalaman ko na inyong
ginawa yaon sa di pagkaalam, gaya ng ginawa rin
naman ng inyong mga pinuno. 18 Datapuwa't ginanap
ang mga bagay na ipinagpaunang ibinalita ng Dios
sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng mga propeta,
na ang kaniyang Cristo ay magbabata. 19 Kaya
nga mangagsisi kayo, at mangagbalik-loob, upang
mangapawi ang inyong mga kasalanan, upang kung
magkagayon ay magsidating ang mga panahon ng
kaginhawahang mula sa harapan ng Panginoon; 20 At
upang kaniyang suguin ang Cristo na itinalaga sa inyo,
na si Jesus: 21 Na siya'y kinakailangang tanggapin

ng langit hanggang sa mga panahon ng pagsasauli
sa dati ng lahat ng mga bagay, na sinalita ng Dios sa
pamamagitan ng bibig ng kaniyang mga banal na
propeta buhat pa nang una. (aiōn g165) 22 Tunay na
sinabi ni Moises, Ang Panginoong Dios ay magtitindig
sa inyo ng isang propetang gaya ko mula sa gitna ng
inyong mga kapatid; siya ang inyong pakinggan sa
lahat ng mga bagay na sa inyo'y sasalitain niya. 23 At
mangyayari, na ang bawa't kaluluwa na hindi makinig
sa propetang yaon, ay pupuksaing lubos mula sa
gitna ng bayan. 24 Oo at ang lahat ng mga propetang
mula kay Samuel at ang mga nagsisunod, sa dami ng
mga nagsipagsalita, sila naman ay nagsipagsaysay
rin tungkol sa mga araw na ito. 25 Kayo ang mga
anak ng mga propeta, at ng tipang ginawa ng Dios sa
inyong mga magulang, na sinasabi kay Abraham,
At sa iyong binhi ay pagpapalain ang lahat ng mga
angkan sa lupa. 26 Sa inyo una-una, nang maitindig
na ng Dios ang kaniyang Lingkod, ay sinugo niya
upang kayo'y pagpalain, sa pagtalikod ng bawa't isa
sa inyo sa inyong mga katampalasanan.

4 At nang sila'y nangagsasalita pa sa bayan, ay
nagsilapit sa kanila ang mga saserdote, at ang puno
sa templo, at ang mga Saduceo, 2 Palibhasa'y totoong
nangabagabag sapagka't tinuruan nila ang bayan, at
ibinalita sa pangalan ni Jesus ang pagkabuhay na
maguli sa mga patay. 3 At sila'y kanilang sinunggaban
at kanilang ibinilanggo hanggang sa kinabukasan:
sapagka't noon nga'y gabi na. 4 Datapuwa't marami
sa nangakarinig ng salita ay nagsisampalataya; at ang
bilang ng mga lalake ay umabot sa mga limang libo.
5 At nangyari nang kinabukasan, na nangagkatipon
sa Jerusalem ang kanilang mga pinuno at mga
matanda at mga eskriba; 6 At si Anas, na dakilang
saserdote, at si Caifas, at si Juan, at si Alejandro,
at ang lahat ng kalipian ng dakilang saserdote. 7
At nang kanilang mailagay na sila sa gitna nila, ay
sila'y tinanong, Sa anong kapangyarihan, o sa anong
pangalan ginawa ninyo ito? 8 Nang magkagayo'y si
Pedro, na puspos ng Espiritu Santo, ay nagsabi sa
kanila, Kayong mga pinuno sa bayan, at matatanda,
9 Kung kami sa araw na ito'y sinisiyasat tungkol sa
mabuting gawa na ginawa sa isang taong may-sakit,
na kung sa anong paraan gumaling ito; 10 Talastasin
ninyong lahat, at ng buong bayan ng Israel, na sa
pangalan ni Jesucristo ng taga Nazaret, na inyong
ipinako sa krus, na binuhay ng Dios na maguli sa
mga patay, dahil sa kaniya ay nakatindig ang taong
ito sa inyong harap na walang sakit. 11 Siya ang
bato na itinakuwil ninyong mga nagtayo ng bahay, na
naging pangulo sa panulok. 12 At sa kanino mang
iba ay walang kaligtasan: sapagka't walang ibang
pangalan sa silong ng langit, na ibinigay sa mga tao,
na sukat nating ikaligtas. 13 Nang makita nga nila
ang katapangan ni Pedro at ni Juan, at pagkatalastas
na sila'y mga taong walang pinagaralan at mga
mangmang, ay nangagtaka sila; at nangapagkilala
nila, na sila'y nangakasama ni Jesus. 14 At nang
mangakita nila ang taong pinagaling na nakatayong
kasama nila, ay wala silang maitutol. 15 Datapuwa't
nang sila'y mangautusan na nilang magsilabas sa
pulong, ay nangagsangusapan, 16 Na nangagsasabi,
Anong gagawin natin sa mga taong ito? sapagka't
tunay na ginawa sa pamamagitan nila ang himalang
hayag sa lahat ng nangananahan sa Jerusalem; at
hindi natin maikakaila. 17 Gayon ma'y upang huwag
nang lalong kumalat sa bayan, atin silang balaan, na
buhat ngayo'y huwag na silang mangagsalita pa sa
sinomang tao sa pangalang ito. 18 At sila'y tinawag
nila, at binalaan sila, na sa anomang paraan ay
huwag silang magsipagsalita ni magsipagturo tungkol
sa pangalan ni Jesus. 19 Datapuwa't si Pedro at si
Juan ay nagsisagot at nagsipagsabi sa kanila, Kung
katuwiran sa paningin ng Dios na makinig muna
sa inyo kay sa Dios, inyong hatulan: 20 Sapagka't
hindi mangyayaring di namin salitain ang mga bagay
na aming nangakita at nangarinig. 21 At sila, nang
mapagbalaan na nila, ay pinakawalan, palibhasa'y
hindi nangakasumpong ng anomang bagay upang
sila'y kanilang mangaparusahan, dahil sa bayan;
sapagka't niluluwalhati ng lahat ng mga tao ang
Dios dahil sa bagay na ginawa. 22 Sapagka't may
mahigit nang apat na pung taong gulang ang tao,
na ginawan nitong himala ng pagpapagaling. 23 At
nang sila'y mangapakawalan na, ay nagsiparoon sa
kanilang mga kasamahan, at iniulat ang lahat ng sa
kanila'y sinabi ng mga pangulong saserdote at ng
matatanda. 24 At sila, nang kanilang marinig ito, ay
nangagkaisang itaas nila ang kanilang tinig sa Dios,
at nangagsabi, Oh Panginoon, ikaw na gumawa ng
langit at ng lupa at ng dagat, at ng lahat ng nangasa
mga yaon: 25 Na sa pamamagitan ng Espiritu Santo,
sa pamamagitan ng bibig ng aming amang si David,
na iyong lingkod, ay sinabi mo, Bakit nangagalit
ang mga Gentil, At nagsipaghaka ang mga tao ng
mga bagay na walang kabuluhan? 26 Nagsitayong

handa ang mga hari sa lupa, At ang mga pinuno ay
nangagpisanpisan, Laban sa Panginoon, at laban sa
kaniyang Pinahiran. 27 Sapagka't sa katotohanan
sa bayang ito'y laban sa iyong banal na Lingkod na
si Jesus, na siya mong pinahiran, ang dalawa ni
Herodes at ni Poncio Pilato, kasama ng mga Gentil
at ng mga bayan ng Israel, ay nangagpisanpisan,
28 Upang gawin ang anomang naitakda na ng iyong
kamay at ng iyong pasiya upang mangyari. 29 At
ngayon, Panginoon, tingnan mo ang kanilang mga
bala: at ipagkaloob mo sa iyong mga alipin na
salitain ang iyong salita ng buong katapangan, 30
Samantalang iyong iniuunat ang iyong kamay upang
magpagaling; at upang mangyari nawa ang mga
tanda at mga kababalaghan sa pangalan ng iyong
banal na si Jesus. 31 At nang sila'y makapanalangin
na, ay nayanig ang dakong pinagkakatipunan nila;
at nangapuspos silang lahat ng Espiritu Santo, at
kanilang sinalita na may katapangan ang salita ng
Dios. 32 At ang karamihan ng mga nagsisampalataya
ay nangagkakaisa ang puso at kaluluwa: at sinoma'y
walang nagsabing kaniyang sarili ang anoman sa mga
bagay na kaniyang inaari: kundi lahat nilang pag-aari
ay sa kalahatan. 33 At pinatotohanan ng mga apostol
na may dakilang kapangyarihan, ang pagkabuhay
na maguli ng Panginoong Jesus: at dakilang biyaya
ang sumasa kanilang lahat. 34 Sapagka't walang
sinomang nasasalat sa kanila: palibnasa'y ipinagbili
ng lahat ng may mga lupa o mga bahay ang mga
ito, at dinala ang mga halaga ng mga bagay na
ipinagbili, 35 At ang mga ito'y inilagay sa mga paanan
ng mga apostol: at ipinamamahagi sa bawa't isa,
ayon sa kinakailangan ng sinoman. 36 At si Jose,
na pinamagatang Bernabe ng mga apostol (na kung
liliwanagin ay Anak ng pangangaral), isang Levita,
tubo sa Chipre, 37 Na may isang bukid, ay ipinagbili
ito, at dinala ang salapi at inilagay sa mga paanan ng
mga apostol.

5 Datapuwa't isang lalake na tinatawag na Ananias,
na kasama ng kaniyang asawang si Safira, ay
nagbili ng isang pag-aari, 2 At inilingid ang isang
bahagi ng halaga, na nalalaman din ito ng kaniyang
asawa, at dinala ang isang bahagi, at inilagay sa mga
paanan ng mga apostol. 3 Datapuwa't sinabi ni Pedro,
Ananias, bakit pinuspos ni Satanas ang iyong puso
upang magsinungaling sa Espiritu Santo, at upang
maglingid ng isang bahagi ng halaga ng lupa? 4 Nang
yao'y nananatili pa, hindi baga yao'y nanatiling iyong
sarili? at nang maipagbili na, hindi baga nasa iyo ring
kapangyarihan? Ano't inisip mo pa ang bagay na ito
sa iyong puso? hindi ka nagsinungaling sa mga tao,
kundi sa Dios. 5 At nang marinig ni Ananias ang mga
salitang ito ay nahandusay at nalagot ang hininga: at
sinidlan ng malaking takot ang lahat ng nangakarinig
nito. 6 At nagsitindig ang mga kabinataan at siya'y
binalot, at kanilang dinala siya sa labas at inilibing. 7
At may tatlong oras ang nakaraan, nang ang kaniyang
asawa, na di nalalaman ang nangyari, ay pumasok.
8 At sinabi sa kaniya ni Pedro, Sabihin mo sa akin
kung ipinagbili ninyo ng gayon ang lupa. At sinabi
niya, Oo, sa gayon. 9 Datapuwa't sinabi sa kaniya
ni Pedro, Bakit kayo'y nagkasundo upang tuksuhin
ang Espiritu ng Panginoon? narito, nangasa pintuan
ang mga paa ng mga nagsipaglibing sa iyong asawa,
at kanilang dadalhin ka sa labas. 10 At pagdaka'y
nahandusay sa paanan niya ang babae, at nalagot
ang hininga: at nagsipasok ang mga kabinataan at
nasumpungan siyang patay, at siya'y kanilang inilabas
at inilibing siya sa siping ng kaniyang asawa. 11
At sinidlan ng malaking takot ang buong iglesia, at
ang lahat ng nangakarinig ng mga bagay na ito. 12
At sa pamamagitan ng mga kamay ng mga apostol
ay ginawa ang maraming tanda at kababalaghan
sa gitna ng mga tao: at nangaroon silang lahat na
nangagkakaisa sa portiko ni Salomon. 13 Datapuwa't
sinoman sa mga iba ay hindi nangangahas na
makisama sa kanila: bagaman sila'y pinapupurihan
ng bayan; 14 At ang mga nagsisisampalataya ay
lalo pang nangaparagdag sa Panginoon, ang mga
karamihang lalake at babae: 15 Na ano pa't dinala nila
sa mga lansangan ang mga may-sakit, at inilagay sa
mga higaan at mga hiligan, upang, pagdaan ni Pedro,
ay maliliman man lamang ng anino niya ang sinoman
sa kanila. 16 At nangagkatipon din naman ang
karamihang mula sa mga bayang nangasa palibotlibot
ng Jerusalem, na nangagdadala ng mga may-sakit,
at ng mga pinahihirapan ng mga karumaldumal na
espiritu: at sila'y pawang pinagaling. 17 Datapuwa't
nagtindig ang dakilang saserdote, at ang lahat ng
kasama niya (na siyang sekta ng mga Saduceo),
at sila'y nangapuspos ng kainggitan, 18 At kanilang
sinunggaban ang mga apostol, at kanilang inilagay
sila sa bilangguang bayan. 19 Datapuwa't nang gabi
na ay binuksan ng isang anghel ng Panginoon ang
mga pintuan ng bilangguan, at sila'y inilabas, at
sinabi, 20 Magsihayo kayo, at magsitayo kayo sa

templo, at sabihin ninyo sa bayan ang lahat ng mga
salita ng Buhay na ito. 21 At nang marinig nila ito,
ay nagsipasok sila sa templo nang magbubukang
liwayway, at nangagturo. Datapuwa't dumating ang
dakilang saserdote, at ang mga kasamahan niya, at
pinulong ang sanedrin, at ang buong senado sa mga
anak ni Israel, at nagpautos sa bilangguan upang
sila'y dalhin doon. 22 Datapuwa't ang mga punong
kawal na nagsiparoon ay hindi sila nangasumpungan
sa bilangguan; at sila'y nangagbalik, at nangagbigay
alam, 23 Na sinasabi, Aming naratnang totoong
mabuti ang pagkalapat ng bilangguan, at nangakatayo
sa mga pintuan ang mga bantay: datapuwa't ng aming
mabuksan, wala kaming nasumpungang sinoman sa
loob. 24 Nang marinig nga ang mga salitang ito ng
puno sa templo, at ng mga pangulong saserdote, ay
nangalitong totoo tungkol sa mga ito kung ano ang
magiging wakas niyaon. 25 At may dumating na isa at
nagsabi sa kanila, Narito, ang mga lalaking ibinilanggo
ninyo ay nangakatayo sa templo at nangagtuturo sa
bayan. 26 Nang magkagayo'y naparoon ang pangulo
na kasama ang mga punong kawal, at sila'y dinalang
hindi sa pilitan: sapagka't nangatatakot sa bayan,
baka sila'y batuhin. 27 At nang kanilang mangadala
sila, ay kanilang iniharap sa Sanedrin. At tinanong sila
ng dakilang saserdote, 28 Na sinasabi: Ibinala naming
mahigpit sa inyo na huwag kayong mangagturo sa
pangalang ito: at narito, pinuno ninyo ang Jerusalem
ng inyong aral, at ibig ninyong iparatang sa amin
ang dugo ng taong ito. 29 Datapuwa't nagsisagot
si Pedro at ang mga apostol at nangagsabi, Dapat
muna kaming magsitalima sa Dios bago sa mga
tao. 30 Ibinangon ng Dios ng ating mga magulang
si Jesus, na siya ninyong pinatay, na ibinitin sa
isang punong kahoy. 31 Siya'y pinadakila ng Dios ng
kaniyang kanang kamay upang maging Principe at
Tagapagligtas, upang magbigay ng pagsisisi sa Israel,
at kapatawaran ng mga kasalanan. 32 At kami'y mga
saksi ng mga bagay na ito; at gayon din ang Espiritu
Santo, na siyang ibinigay ng Dios sa nagsisitalima sa
kaniya. 33 Datapuwa't sila, nang kanilang marinig ito,
ay nangasugatan sa puso, at nangagpasiyang sila'y
patayin. 34 Datapuwa't nagtindig sa Sanedrin ang
isang Fariseo, na nagngangalang Gamaliel, doktor
sa kautusan, na pinapupurihan ng buong bayan, at
nagutos na ilabas na sandali ang mga tao. 35 At
sinabi niya sa kanila, Kayong mga lalaking taga Israel,
ay mangagingat kayo sa inyong sarili tungkol sa mga
taong ito, kung ano ang inyong gagawin. 36 Sapagka't
bago pa ng mga araw na ito ay lumitaw na si Teudas,
na nagsabing siya'y dakila; at sa kaniya'y nakisama
ang may apat na raang tao ang bilang: na siya'y
pinatay; at ang lahat ng sa kaniya'y nagsisunod, ay
pawang nagsipangalat at nangawalang kabuluhan.
37 Pagkatapos ng taong ito ay lumitaw si Judas na
taga Galilea nang mga araw ng pagpapasulat, at
nakahila siya ng marami sa bayan: siya'y nalipol rin;
at ang lahat ng sa kaniya'y nagsisunod ay pawang
nagsipangalat. 38 At ngayo'y sinasabi ko sa inyo,
Huwag kayong mangakialam sa mga taong ito, at
pabayaan ninyo sila: sapagka't kung ang pasiyang ito,
o ang gawang ito ay sa mga tao, ay mawawasak: 39
Datapuwa't kung sa Dios, ay hindi ninyo maiwawasak;
baka pa kayo'y mangasumpungan na nangakikihamok
laban sa Dios. 40 At sila'y nagsisangayon sa kaniya:
at pagkatawag nila sa mga apostol, ay pinalo nila at
ibinala sa kanila na huwag silang mangagsalita sa
pangalan ni Jesus, at sila'y pinawalan. 41 Sila nga'y
nagsialis sa harapan ng Sanedrin, na nangatutuwang
sila'y nangabilang na karapatdapat na mangagbata
ng kaalimurahan dahil sa Pangalan. 42 At sa araw-
araw, sa templo at sa mga bahay-bahay, ay hindi sila
nagsisipagtigil ng pagtuturo at pangangaral, na si
Jesus ang siyang Cristo.

6 Nang mga araw ngang ito, nang dumadami
ang bilang ng mga alagad, ay nagkaroon ng
bulongbulungan ang mga Greco-Judio laban sa mga
Hebreo, sapagka't ang kanilang mga babaing bao
ay pinababayaan sa pamamahagi sa araw-araw. 2
At tinawag ng labingdalawa ang karamihang mga
alagad, at sinabi, Hindi marapat na aming pabayaan
ang salita ng Dios, at mangaglingkod sa mga dulang.
3 Magsihanap nga kayo, mga kapatid, sa inyo, ng
pitong lalake na may mabuting katunayan, puspos
ng Espiritu at ng karunungan, na ating mailalagay
sa gawaing ito. 4 Datapuwa't magsisipanatili kaming
matibay sa pananalangin, at sa ministerio ng salita. 5
At minagaling ng buong karamihan ang pananalitang
ito: at kanilang inihalal si Esteban, taong puspos
ng pananampalataya at ng Espiritu Santo, at si
Felipe, at si Procoro, at si Nicanor, at si Timon, at
si Parmenas, at si Nicolas na taga Antioquia na
naging Judio; 6 Na siyang iniharap nila sa mga
apostol: at nang sila'y mangakapanalangin na, ay
ipinatong nila ang kanilang mga kamay sa mga
yaon. 7 At lumago ang salita ng Dios; at dumaming

lubha sa Jerusalem ang bilang ng mga alagad;
at nagsitalima sa pananampalataya ang lubhang
maraming saserdote. 8 At si Esteban, na puspos
ng biyaya at ng kapangyarihan, ay gumawa ng mga
dakilang kababalaghan at mga tanda sa mga tao. 9
Datapuwa't nagsitindig ang ilan sa nangasa sinagoga,
na tinatawag na sinagoga ng mga Libertino, at ng mga
Cireneo, at ng mga Alejandrino, at ng mga taga Cilicia,
at taga Asia, na nangakipagtalo kay Esteban. 10 At
hindi sila makalaban sa karunungan at sa Espiritu
na kaniyang ipinangungusap. 11 Nang magkagayo'y
nagsisuhol sila sa mga lalake, na nangagsabi, Narinig
naming siya'y nagsalita ng mga salitang kapusungan
laban kay Moises at sa Dios. 12 At kanilang ginulo
ang bayan, at ang mga matanda, at ang mga eskriba,
at kanilang dinaluhong, at sinunggaban si Esteban,
at dinala siya sa Sanedrin, 13 At nangagharap ng
mga saksing sinungaling, na nangagsabi, Ang taong
ito'y hindi naglilikat ng pagsasalita ng mga salitang
laban dito sa dakong banal, at sa kautusan: 14
Sapagka't narinig naming kaniyang sinabi, na itong
si Jesus na taga Nazaret ay iwawasak ang dakong
ito, at babaguhin ang mga kaugaliang ibinigay sa
atin ni Moises. 15 At ang lahat ng nangakaupo sa
Sanedrin, na nagsisititig sa kaniya, ay kanilang nakita
ang kaniyang mukha na katulad ng mukha ng isang
anghel.

7 At sinabi ng dakilang saserdote, Tunay baga ang
mga bagay na ito? 2 At sinabi niya, Mga kapatid
na lalake at mga magulang, mangakinig kayo: Ang
Dios ng kaluwalhatia'y napakita sa ating amang si
Abraham, nang siya'y nasa Mesapotamia, bago siya
tumahan sa Haran, 3 At sinabi sa kaniya, Umalis ka sa
iyong lupain, at sa iyong kamaganakan, at pumaroon
ka sa lupaing ituturo ko sa iyo. 4 Nang magkagayo'y
umalis siya sa lupain ng mga Caldeo, at tumahan
sa Haran: at buhat doon, pagkamatay ng kaniyang
ama, ay inilipat siya ng Dios sa lupaing ito, na inyong
tinatahanan ngayon: 5 At hindi siya pinamanahan ng
anoman doon, kahit mayapakan ng kaniyang paa:
at siya'y nangakong yao'y ibibigay na pinakaari sa
kaniya, at sa kaniyang binhi pagkatapos niya, nang
wala pa siyang anak. 6 At ganito ang sinalita ng
Dios, na ang kaniyang binhi ay makikipamayan sa
ibang lupain, at kanilang dadalhin sila sa pagkaalipin,
at sila'y pahihirapang apat na raang taon. 7 At ang
bansang sa kanila'y aalipin ay aking hahatulan, sabi
ng Dios: at pagkatapos nito'y magsisialis sila, at
paglilingkuran nila ako sa dakong ito. 8 At ibinigay
niya sa kaniya ang tipan ng pagtutuli: at sa ganito'y
naging anak ni Abraham si Isaac, at ito'y tinuli nang
ikawalong araw; at naging anak ni Isaac si Jacob,
at naging mga anak ni Jacob ang labingdalawang
patriarka. 9 At ang mga patriarka sa udyok ng
kainggitan kay Jose, ay ipinagbili siya, upang dalhin
sa Egipto; at ang Dios ay sumasa kaniya, 10 At siya'y
iniligtas sa lahat ng kaniyang kapighatian, at siya'y
binigyan ng ikalulugod at karunungan sa harapan
ni Faraon na hari sa Egipto; at siya'y ginawang
gobernador sa Egipto at sa buong bahay niya. 11
Dumating nga ang kagutom sa buong Egipto at
sa Canaan, at nagkaroon ng malaking kapighatian:
at walang nasumpungang pagkain ang ating mga
magulang. 12 Datapuwa't nang marinig ni Jacob na
may trigo sa Egipto, ay sinugo niyang una ang ating
mga magulang. 13 At sa ikalawa'y napakilala si Jose
sa kaniyang mga kapatid; at nahayag kay Faraon ang
lahi ni Jose. 14 At nagsugo si Jose, at pinaparoon
sa kaniya si Jacob, na kaniyang ama, at ang lahat
niyang kamaganakan, na pitongpu't limang tao. 15
At lumusong si Jacob sa Egipto; at namatay siya,
at ang ating mga magulang. 16 At sila'y inilipat sa
Siquem, at inilagay sila sa libingang binili ni Abraham
sa mga anak ni Hamor sa Siquem, sa halaga ng pilak.
17 Datapuwa't nang nalalapit na ang panahon ng
pangako, na ginawa ng Dios kay Abraham, ang bayan
ay kumapal at dumami sa Egipto, 18 Hanggang sa
lumitaw ang ibang hari sa Egipto na hindi nakakikilala
kay Jose. 19 Ito rin ay gumamit ng lalang sa ating
lahi, at pinahirapan ang ating mga magulang, na
ipinatapon ang kani-kanilang mga sanggol upang
huwag mangabuhay. 20 Nang panahong yaon, ay
ipinanganak si Moises, at siya'y totoong maganda;
at siya'y inalagaang tatlong buwan sa bahay ng
kaniyang ama: 21 At nang siya'y matapon, ay pinulot
siya ng anak na babae ni Faraon, at siya'y inalagaang
gaya ng sariling anak niya. 22 At tinuruan si Moises
sa lahat ng karunungan ng mga Egipcio: at siya ay
makapangyarihan sa kaniyang mga salita at mga
gawa. 23 Datapuwa't nang siya'y magaapat na pung
taong gulang na, ay tumugtog sa kaniyang puso na
dalawin ang kaniyang mga kapatid na mga anak ni
Israel. 24 At nang makita niya ang isa sa kanila na
inaalipusta, ay kaniyang ipinagsanggalang siya, at
ipinaghiganti ang pinipighati, at pinatay ang Egipcio:
25 At ang isip niya'y napagunawa ng kaniyang mga

kapatid na ibinigay ng Dios sa kanila ang kaligtasan
sa pamamagitan ng kamay niya: datapuwa't hindi nila
napagunawa. 26 At nang kinabukasan ay napakita
siya sa kanila samantalang sila'y nagaaway, at sila'y
ibig sana niyang payapain, na sinasabi, mga Ginoo,
kayo'y magkapatid; bakit kayo'y nagaalipustaan? 27
Datapuwa't itinulak siya ng umalipusta sa kaniyang
kapuwa tao, na sinasabi, Sino ang naglagay sa iyo
na puno at hukom sa amin? 28 Ibig mo bagang ako'y
patayin mo, na gaya ng pagkapatay mo kahapon
sa Egipcio? 29 At sa salitang ito'y tumakas si
Moises, at nakipamayan sa lupain ng Midian, na
doo'y nagkaanak siya ng dalawang lalake. 30 At
nang maganap ang apat na pung taon, ay napakita
sa kaniya ang isang anghel sa ilang ng bundok
ng Sinai, sa ningas ng apoy sa isang mababang
punong kahoy. 31 At nang makita ito ni Moises,
ay nanggilalas sa tanawin; at nang siya'y lumapit
upang pagmasdan, ay dumating ang isang tinig ng
Panginoon, 32 Ako ang Dios ng iyong mga magulang,
ang Dios ni Abraham, at ni Isaac, at ni Jacob. At si
Moises ay nanginig at hindi nangahas tumingin. 33 At
sinabi sa kaniya ng Panginoon, Alisin mo ang mga
pangyapak sa iyong mga paa: sapagka't ang dakong
kinatatayuan mo ay lupang banal. 34 Totoong nakita
ko ang kapighatian ng aking bayang nasa Egipto,
at narinig ko ang kanilang hibik, at ako'y bumaba
upang sila'y iligtas: at ngayo'y halika, susuguin kita sa
Egipto. 35 Ang Moises na ito na kanilang itinakuwil,
na sinasabi, Sino ang sa iyo'y naglagay na puno at
hukom? ay siyang sinugo ng Dios na maging puno at
tagapagligtas sa pamamagitan ng kamay ng anghel
na sa kaniya'y napakita sa mababang punong kahoy.
36 Pinatnugutan sila ng taong ito, pagkagawa ng mga
kababalaghan at mga tanda sa Egipto, at sa dagat na
Pula, at sa ilang sa loob ng apat na pung taon. 37
Ito'y yaong Moises, na nagsabi sa mga anak ni Israel,
Palilitawin ng Dios sa inyo ang isang propeta na gaya
ko, mula sa inyong mga kapatid. 38 Ito'y yaong naroon
sa iglesia sa ilang na kasama ang anghel na nagsalita
sa kaniya sa bundok ng Sinai, at kasama ang ating
mga magulang: na siyang nagsitanggap ng mga
aral na buhay upang ibigay sa atin: 39 Sa kaniya'y
ayaw magsitalima ang ating mga magulang, kundi
siya'y kanilang itinakuwil, at sa kanilang mga puso'y
nangagbalik sa Egipto, 40 Na sinasabi kay Aaron,
Igawa mo kami ng mga dios na mangunguna sa amin:
sapagka't tungkol dito kay Moises, na naglabas sa
amin sa lupain ng Egipto, ay hindi namin nalalaman
kung ano ang nangyari sa kaniya. 41 At nagsigawa
sila nang mga araw na yaon ng isang guyang baka,
at nagsipaghandog ng hain sa diosdiosang yaon, at
nangatuwa sa mga gawa ng kanilang mga kamay. 42
Datapuwa't tumalikod ang Dios, at sila'y pinabayaang
magsisamba sa hukbo ng langit; gaya ng nasusulat
sa aklat ng mga propeta, Hinandugan baga ninyo
ako ng mga hayop na pinatay at mga hain Na apat
na pung taon sa ilang, Oh angkan ni Israel? 43
At dinala ninyo ang tabernakulo ni Moloc, At ang
bituin ng dios Refan, Ang mga larawang ginawa
ninyo upang inyong sambahin: At dadalhin ko kayo
sa dako pa roon ng Babilonia. 44 Sumaating mga
magulang sa ilang ang tabernakulo ng patotoo, ayon
sa itinakda ng nagsalita kay Moises, na kaniyang
gawin yaon alinsunod sa anyong kaniyang nakita.
45 Na yao'y ipinasok din ng ating mga magulang sa
kapanahunang ukol, na kasama ni Josue nang sila'y
magsipasok sa inaari ng mga bansa, na pinalayas ng
Dios sa harapan ng ating magulang, hanggang sa
mga araw ni David; 46 Na nakasumpong ng biyaya
sa paningin ng Dios, at huminging makasumpong ng
isang tahanang ukol sa Dios ni Jacob. 47 Datapuwa't
iginawa siya ni Salomon ng isang bahay. 48 Bagama't
ang Kataastaasa'y hindi tumatahan sa mga bahay na
gawa ng mga kamay; gaya ng sinasabi ng propeta,
49 Ang langit ay ang aking luklukan, At ang lupa ang
tungtungan ng aking mga paa: Anong anyo ng bahay
ang itatayo ninyo sa akin? sabi ng Panginoon: O
anong dako ang aking pahingahan? 50 Hindi baga
ginawa ng aking kamay ang lahat ng mga bagay
na ito? 51 Kayong matitigas ang ulo, at di tuli ang
puso't mga tainga, kayo'y laging nagsisisalangsang
sa Espiritu Santo: kung ano ang ginawa ng inyong
mga magulang, ay gayon din naman ang ginagawa
ninyo. 52 Alin sa mga propeta ang hindi pinagusig
ng inyong mga magulang? at kanilang pinatay ang
nangagpahayag ng una ng pagdating ng Matuwid
na Ito; na sa kaniya'y kayo ngayon ay nangaging
mga tagapagkanulo at mamamatay-tao; 53 Kayo na
nagsitanggap ng kautusan ayon sa pangangasiwa ng
mga anghel, at hindi ninyo ginanap. 54 Nang marinig
nga nila ang mga bagay na ito, ay nangasugatan
sila sa puso, at siya'y pinagngalitan nila ng kanilang
mga ngipin. 55 Datapuwa't siya, palibhasa'y puspos
ng Espiritu Santo ay tumitig na maigi sa langit, at
nakita niya ang kaluwalhatian ng Dios, at si Jesus na

nakatindig sa kanan ng Dios, 56 At nagsabi, Narito,
nakikita kong bukas ang mga langit, at ang Anak ng
tao na nakatindig sa kanan ng Dios. 57 Datapuwa't
sila'y nagsigawan ng malakas na tinig, at nangagtakip
ng kanilang mga tainga, at nangagkaisang siya'y
dinaluhong; 58 At siya'y kanilang itinapon sa labas
ng bayan, at binato: at inilagay ng mga saksi ang
kanilang mga damit sa mga paanan ng isang binata na
nagngangalang Saulo. 59 At kanilang pinagbatuhanan
si Esteban, na tumatawag sa Panginoon at nagsasabi,
Panginoong Jesus, tanggapin mo ang aking espiritu.
60 At siya'y nanikluhod, at sumigaw ng malakas na
tinig, Panginoon, huwag mong iparatang sa kanila ang
kasalanang ito. At pagkasabi niya nito, ay nakatulog
siya.

8 At si Saulo ay sumangayon sa kaniyang
pagkamatay. At nang araw na yao'y nangyari ang
isang malaking paguusig laban sa iglesia na nasa
Jerusalem; at silang lahat ay nagsipangalat sa lahat
ng mga dako ng Judea at Samaria, maliban na sa
mga apostol. 2 At inilibing si Esteban ng mga taong
masipag sa kabanalan, at siya'y tinangisan ng di
kawasa. 3 Datapuwa't pinuksa ni Saulo ang iglesia,
na pinapasok ang bahay-bahay, at kinakaladkad
ang mga lalake't mga babae, at sila'y ipinapasok
sa bilangguan. 4 Ang mga nagsipangalat nga ay
nagsipaglakbay, na ipinangangaral ang salita. 5 At
bumaba si Felipe sa bayan ng Samaria, at ipinangaral
sa kanila ang Cristo. 6 At ang mga karamiha'y
nangagkakaisang nangakikinig sa mga bagay na
sinasalita ni Felipe, pagkarinig nila, at pagkakita ng
mga tanda na ginawa niya. 7 Sapagka't sa maraming
may mga karumaldumal na espiritu, ay nangagsilabas
sila, na nangagsisisigaw ng malakas na tinig: at
maraming lumpo, at pilay, ang pinagaling. 8 At
nagkaroon ng malaking kagalakan sa bayang yaon. 9
Datapuwa't may isang tao, na nagngangalang Simon,
na nang unang panaho'y nanggagaway sa bayan, at
pinahahanga ang mga tao sa Samaria, at nagsasabing
siya'y isang dakila: 10 Na siyang pinakikinggan nilang
lahat, buhat sa kaliitliitan hanggang sa kadakidakilaan,
na sinasabi, Ang taong ito ang siyang kapangyarihan
ng Dios na tinatawag na Dakila. 11 At siya'y
pinakinggan nila, sapagka't mahabang panahong
pinahahanga niya sila ng kaniyang mga panggagaway.
12 Datapuwa't nang magsipaniwala sila kay Felipe
na nangangaral ng mabubuting balita tungkol sa
kaharian ng Dios at sa pangalan ni Jesucristo, ay
nangabautismuhan ang mga lalake't mga babae. 13 At
si Simon man ay naniwala rin: at nang mabautismuhan
na, ay nanatili siyang kasama ni Felipe; at nang
makakita ng mga tanda at ng mga dakilang himalang
ginawa, ay napahanga siya. 14 Nang mabalitaan
nga ng mga apostol na nangasa Jerusalem na
tinanggap ng Samaria ang salita ng Dios, ay sinugo
nila sa kanila si Pedro at si Juan: 15 Na nang sila'y
makalusong, ay ipinanalangin nila sila, upang kanilang
tanggapin ang Espiritu Santo. 16 Sapagka't ito'y
hindi pa bumababa sa kanino man sa kanila: kundi
sila'y nangabautismuhan lamang sa pangalan ng
Panginoong Jesus. 17 Nang magkagayo'y ipinatong sa
kanila ang kanilang mga kamay, at kanilang tinanggap
ang Espiritu Santo. 18 Nang makita nga ni Simon na
sa pamamagitan ng pagpapatong ng mga kamay ng
mga apostol ay ibinigay ang Espiritu Santo, ay inalok
niya sila ng salapi, 19 Na sinasabi, Bigyan naman
ninyo ako ng kapangyarihang ito, upang sinomang
patungan ko ng aking mga kamay, ay tumanggap
ng Espiritu Santo. 20 Datapuwa't sinabi sa kaniya ni
Pedro, Ang iyong salapi'y mapahamak na kasama
mo, sapagka't inisip mong tamuhin ang kaloob ng
Dios sa pamamagitan ng salapi. 21 Wala kang bahagi
ni kapalaran man sa bagay na ito: sapagka't ang puso
mo'y hindi matuwid sa harap ng Dios. 22 Magsisi ka
nga sa kasamaan mong ito, at manalangin ka sa
Panginoon, baka sakaling ipatawad sa iyo ang pagiisip
ng iyong puso. 23 Sapagka't nakikita kong ikaw ay
nasa apdo ng kapaitan at sa tali ng katampalasanan.
24 At sumagot si Simon at sinabi, Ipanalangin ninyo
ako sa Panginoon, upang huwag mangyari sa akin
ang alin mang bagay sa mga sinasabi ninyo. 25 Sila
nga, nang makapagpatotoo at masabi na nila ang
salita ng Panginoon, ay nangagbalik sa Jerusalem, at
ipinangaral ang evangelio sa maraming nayon ng mga
Samaritano. 26 Datapuwa't nagsalita kay Felipe ang
isang anghel ng Panginoon, na nagsasabi, Magtindig
ka, at ikaw ay pumaroon sa dakong timugan, sa
daang palusong mula sa Jerusalem hanggang sa
Gaza: na ito'y ilang. 27 At siya'y nagtindig at yumaon:
at narito, ang isang lalaking taga Etiopia, isang bating
na may dakilang kapamahalaan na sakop ni Candace,
reina ng mga Etiope, na siyang namamahala ng lahat
niyang kayamanan, at siya'y naparoon sa Jerusalem
upang sumamba; 28 At siya'y pabalik at nakaupo sa
kaniyang karo, at binabasa ang propeta Isaias. 29 At
sinabi kay Felipe ng Espiritu, Lumapit ka, at makisama

sa karong ito. 30 At tumakbo si Felipeng patungo sa
kaniya, at napakinggan niyang binabasa si Isaias na
propeta, at sinabi, Nauunawa mo baga ang binabasa
mo? 31 At sinabi niya, Paanong magagawa ko,
maliban nang may pumatnubay sa aking sinoman? At
pinakiusapan niya si Felipe na pumanhik at maupong
kasama niya. 32 Ang dako nga ng kasulatan na
binabasa niya ay ito, Siya'y gaya ng tupa na dinala sa
patayan; At kung paanong hindi umimik ang kordero
sa harap ng manggugupit sa kaniya, Gayon din hindi
niya binubuka ang kaniyang bibig: 33 Sa kaniyang
pagpapakababa'y inalis ang kaniyang paghuhukom.
Sino ang maghahayag ng kaniyang lahi? Sapagka't
inalis sa lupa ang kaniyang buhay. 34 At sumagot ang
bating kay Felipe, at sinabi, Ipinamamanhik ko sa iyo,
kanino sinasabi ng propeta ito? sa kaniya bagang
sarili, o sa alin mang iba? 35 At binuka ni Felipe
ang kaniyang bibig, at pagpapasimula sa kasulatang
ito, ay ipinangaral sa kaniya si Jesus. 36 At sa
pagpapatuloy sa daan, ay nagsidating sila sa dakong
may tubig; at sinabi ng bating, Narito, ang tubig; ano
ang nakahahadlang upang ako'y mabautismuhan?
37 At sinabi ni Felipe Kung nanampalataya ka ng
buong puso ay mangyayari. At sumagot siya at sinabi:
Sumasampalataya ako na si Jesu-Cristo ay Anak
ng Dios. 38 At ipinagutos niyang itigil ang karo: at
sila'y kapuwa lumusong sa tubig, si Felipe at ang
bating; at kaniyang binautismuhan siya. 39 At nang
magsiahon sila sa tubig, ay inagaw si Felipe ng
Espiritu ng Panginoon; at hindi na siya nakita ng
bating, sapagka't ipinagpatuloy niya ang kaniyang
lakad na natutuwa. 40 Nguni't nasumpungan si Felipe
sa Azoto: at sa pagdadaan ay ipinangaral niya ang
evangelio sa lahat ng mga bayan, hanggang sa
dumating siya sa Cesarea.

9 Datapuwa't si Saulo, na sumisilakbo pa ng mga
pagbabanta at pagpatay laban sa mga alagad
ng Panginoon, ay naparoon sa dakilang saserdote,
2 At humingi sa kaniya ng mga sulat sa Damasco
sa mga sinagoga, upang kung siya'y makasumpong
ng sinoman sa mga nasa Daan, maging mga lalake
o mga babae, ay kaniya silang madalang gapos
sa Jerusalem. 3 At sa kaniyang paglalakad, ay
nangyari na siya'y malapit sa Damasco: at pagdaka'y
nagliwanag sa palibot niya ang isang ilaw mula sa
langit: 4 At siya'y nasubasob sa lupa, at nakarinig
ng isang tinig na sa kaniya'y nagsasabi, Saulo,
Saulo, bakit mo ako pinaguusig? 5 At sinabi niya,
Sino ka baga, Panginoon? At sinabi niya, Ako'y
si Jesus na iyong pinaguusig: 6 Nguni't magtindig
ka, at ikaw ay pumasok sa bayan, at sasalitain sa
iyo ang dapat mong gawin. 7 At ang mga taong
kasama niya sa paglalakad ay nangatilihan na hindi
makapagsalita, na naririnig ang tinig, datapuwa't
walang nakikitang sinoman. 8 At nagtindig sa lupa
si Saulo; at pagkadilat ng kaniyang mga mata, ay
di siya nakakita ng anoman; at kanilang inakay siya
sa kamay at ipinasok siya sa Damasco. 9 At siya'y
tatlong araw na walang paningin, at hindi kumain ni
uminom man. 10 Ngayon nga'y may isang alagad sa
Damasco, na nagngangalang Ananias; at sinabi sa
kaniya ng Panginoon sa pangitain, Ananias. At sinabi
niya, Narito ako, Panginoon. 11 At sinabi sa kaniya ng
Panginoon, Magtindig ka, at pumaroon sa lansangang
tinatawag na Matuwid, at ipagtanong mo sa bahay
ni Judas ang isa na nagngangalang Saulo, lalaking
taga Tarso: sapagka't narito, siya'y nananalangin;
12 At nakita niya ang isang lalaking nagngangalang
Ananias na pumapasok, at ipinapatong ang kaniyang
mga kamay sa kaniya, upang tanggapin niya ang
kaniyang paningin. 13 Nguni't sumagot si Ananias,
Panginoon, nabalitaan ko sa marami ang tungkol
sa taong ito, kung gaano karaming kasamaan ang
ginawa niya sa iyong mga banal sa Jerusalem: 14 At
dito siya'y may kapahintulutan ng mga pangulong
saserdote na gapusin ang lahat ng mga nagsisitawag
sa iyong pangalan. 15 Datapuwa't sinabi sa kaniya ng
Panginoon, Pumaroon ka: sapagka't siya'y sisidlang
hirang sa akin, upang dalhin ang aking pangalan
sa harapan ng mga Gentil at ng mga hari, at ng
mga anak ni Israel: 16 Sapagka't sa kaniya'y aking
ipakikilala kung gaano karaming mga bagay ang
dapat niyang tiisin dahil sa aking pangalan. 17 At
umalis si Ananias at pumasok sa bahay; at ipinatong
ang kaniyang mga kamay sa kaniya na sinabi,
Kapatid na Saulo, ang Panginoon, sa makatuwid
baga'y si Jesus, na sa iyo'y napakita sa daan na
iyong pinanggalingan, ay nagsugo sa akin, upang
tanggapin mo ang iyong paningin, at mapuspos ka ng
Espiritu Santo. 18 At pagdaka'y nangalaglag mula
sa kaniyang mga mata ang mga parang kaliskis,
at tinanggap niya ang kaniyang paningin; at siya'y
nagtindig at siya'y binautismuhan; 19 At siya'y kumain
at lumakas. At siya'y nakisamang ilang araw sa
mga alagad na nangasa Damasco. 20 At pagdaka'y
kaniyang itinanyag sa mga sinagoga si Jesus, na

siya ang Anak ng Dios. **21** At ang lahat ng sa
kaniya'y nakarinig ay namangha, at nangagsabi, Hindi
baga ito yaong sa Jerusalem ay lumipol sa mga
nagsitawag sa pangalang ito? at sa ganitong nasa ay
naparito siya, upang sila'y dalhing gapos sa harap ng
mga pangulong saserdote. **22** Datapuwa't lalo nang
lumakas ang loob ni Saulo, at nilito ang mga Judio na
nangananahan sa Damasco, na pinatutunayan na
ito ang Cristo. **23** At nang maganap ang maraming
mga araw, ay nangagsanggunian ang mga Judio
upang siya'y patayin: **24** Datapuwa't napagtalastas ni
Saulo ang kanilang banta. At kanilang binantayan
naman ang mga pintuang daan sa araw at gabi
upang siya'y kanilang patayin: **25** Nguni't kinuha
siya sa gabi ng kaniyang mga alagad, at siya'y
ibinaba sa kuta na siya'y inihugos na nasa isang
balaong. **26** At nang siya'y dumating sa Jerusalem,
ay pinagsikapan niyang makipisan sa mga alagad: at
silang lahat ay nangatakot sa kaniya, sa di paniniwala
na siya'y alagad, **27** Datapuwa't kinuha siya ni
Bernabe, at siya'y iniharap sa mga apostol, at sa
kanila'y isinaysay kung paanong nakita niya sa daan
ang Panginoon, at kinausap siya, at kung paanong
siya'y nangaral sa Damasco na may katapangan sa
pangalan ni Jesus. **28** At siya'y kasamasama nila,
na pumapasok at lumalabas sa Jerusalem, **29** Na
nangangaral na may katapangan sa pangalan ng
Panginoon: at siya'y nagsalita at nakipagtuligsaan sa
mga Greco-Judio; datapuwa't pinagpipilitan nilang
siya'y mapatay. **30** At nang maalaman ito ng mga
kapatid, ay inihatid nila siya sa Cesarea, at siya'y
sinugo nila sa Tarso. **31** Sa gayo'y nagkaroon ng
kapayapaan ang iglesia sa buong Judea at Galilea
at Samaria palibhasa'y pinagtibay; at, sa paglakad
na may takot sa Panginoon at may kaaliwan ng
Espiritu Santo, ay nagsisidami. **32** At nangyari, na
sa paglalakad ni Pedro sa lahat ng dako, siya'y
naparoon naman sa mga banal na nangananahan
sa Lidda. **33** At doo'y natagpuan niya ang isang
lalake na nagngangalang Eneas, na walo nang taong
sumasabanig; sapagka't siya'y lumpo. **34** At sinabi sa
kaniya ni Pedro, Eneas, pinagagaling ka ni Jesucristo:
magtindig ka, at husayin mo ang iyong higaan. At
pagdaka'y nagtindig siya. **35** At siya'y nakita ng lahat
ng mga nangananahan sa Lidda at sa Sarona, at
sila'y nangagbalik-loob sa Panginoon. **36** Ngayon ay
may isang alagad sa Joppe na nagngangalang Tabita,
na ang kahuluga'y Dorcas: ang babaing ito'y puspos
ng mabubuting gawa at ng pagkaawang gawa na
kaniyang ginagawa. **37** At nangyari nang mga araw
na yaon, na siya'y nagkasakit, at namatay: at nang
siya'y mahugasan na nila, ay kanilang ibinurol siya sa
isang silid sa itaas. **38** At sapagka't malapit ang Lidda
sa Joppe, pagkabalita ng mga alagad na si Pedro ay
naroroon, ay nangagsugo sa kaniya ng dalawa katao,
na ipinamamanhik sa kaniya, Huwag kang magluwat
ng pagparito sa amin. **39** At nagtindig si Pedro at
sumama sa kanila. At pagdating niya, ay inihatid
nila sa silid sa itaas: at siya'y niligid ng lahat ng
mga babaing bao, na nagsisitangis, at ipinakikita ang
mga tunika at ang mga damit na ginawa ni Dorcas,
nang ito'y kasama pa nila. **40** Datapuwa't pinalabas
silang lahat ni Pedro, at lumuhod, at nanalangin; at
pagbaling sa bangkay ay kaniyang sinabi, Tabita,
magbangon ka. At iminulat niya ang kaniyang mga
mata, at nang makita niya si Pedro, ay naupo siya. **41**
At iniabot ni Pedro sa kaniya ang kaniyang kamay, at
siya'y itinindig; at tinawag ang mga banal at ang mga
babaing bao, at siya'y iniharap niyang buhay. **42** At
ito'y nabansag sa buong Joppe: at marami ang mga
nagsisampalataya sa Panginoon. **43** At nangyari, na
siya'y nanahang maraming mga araw sa Joppe, na
kasama ni Simong mangluluto ng balat.

10 At may isang lalake nga sa Cesarea, na
nagngangalang Cornelio, senturion ng pulutong
na tinatawag na pulutong Italiano. **2** Isang taong
masipag sa kabanalan at matatakutin sa Dios siya
at ang buong sangbahayan at naglimos ng marami
sa mga tao, at laging nananalangin sa Dios. **3**
Nakita niyang maliwanag, sa isang pangitain, nang
may oras na ikasiyam ng araw, na pumapasok na
patungo sa kaniya ang isang anghel ng Dios, at
nagsasabi sa kaniya, Cornelio. **4** At siya, sa pagtitig
niya sa kaniya, at sa pagkatakot niya, ay nagsabi,
Ano ito, Panginoon? At sinabi niya sa kaniya, Ang
mga panalangin mo at ang iyong mga paglilimos
ay nangapailanglang na isang alaala sa harapan
ng Dios. **5** At ngayo'y magsugo ka ng mga tao
sa Joppe, at ipagsama mo yaong Simon, na may
pamagat na Pedro; **6** Siya'y nanunuluyan sa isa
na Simong mangluluto ng balat, na ang kaniyang
bahay ay nasa tabi ng dagat. **7** At nang umalis ang
anghel na sa kaniya'y nagsalita, ay tumawag siya
ng dalawa sa kaniyang mga alila, at ng isang kawal
na masipag sa kabanalan sa mga nagsisipaglingkod
sa kaniyang parati; **8** At nang maisaysay na sa

kanila ang lahat ng mga bagay, sila'y sinugo niya sa
Joppe. 9 Nang kinabukasan nga samantalang sila'y
patuloy sa kanilang paglalakad, at nang malapit na
sa bayan, si Pedro ay umakyat sa ibabaw ng bahay
upang manalangin, nang may oras na ikaanim; 10
At siya'y nagutom at nagnais kumain: datapuwa't
samantalang nangaghahanda sila, ay nawalan siya
ng diwa; 11 At nakita niyang bukas ang langit, at may
isang sisidlang bumababa, gaya ng isang malapad na
kumot, na nakabitin sa apat na panulok na bumababa
sa lupa: 12 Na doo'y naroroon ang lahat ng uri
ng mga hayop na may apat na paa at ang mga
nagsisigapang sa lupa at ang mga ibon sa langit. 13
At dumating sa kaniya ang isang tinig, Magtindig ka,
Pedro; magpatay ka at kumain. 14 Datapuwa't sinabi
ni Pedro, Hindi maaari, Panginoon; sapagka't kailan
ma'y hindi ako kumain ng anomang bagay na marumi
at karumaldumal. 15 At muling dumating sa kaniya
ang tinig sa ikalawa, Ang nilinis ng Dios, ay huwag
mong ipalagay na marumi. 16 At ito'y nangyaring
makaitlo: at pagdaka'y binatak sa langit ang sisidlan.
17 Samantalang natitilihang totoo si Pedro sa kaniyang
sarili, kung ano ang kahulugan ng pangitaing kaniyang
nakita, narito, ang mga taong sinugo ni Cornelio, nang
maipagtanong ang bahay ni Simon, ay nangagsitayo
sa harapan ng pintuan. 18 At nangagsitawag at
nangagtanong kung si Simon, na pinamagatang
Pedro, ay nanunuluyan doon. 19 At samantalang
iniisip ni Pedro ang tungkol sa pangitain, ay sinabi sa
kaniya ng Espiritu, Narito, hinahanap ka ng tatlong
tao. 20 Datapuwa't magtindig ka, at manaog ka, at
sumama ka sa kanila, na huwag kang magalinlangan
ng anoman: sapagka't sila'y aking sinugo. 21 At
pinanaog ni Pedro ang mga tao, at sinabi, Narito, ako
ang hinahanap ninyo: ano baga ang dahil ng inyong
ipinarito? 22 At sinabi nila, Ang senturiong si Cornelio,
na taong matuwid at matatakutin sa Dios, at may
mabuting patotoo ng buong bansa ng mga Judio, ay
pinagpaunawaan ng Dios sa pamamagitan ng isang
banal na anghel na ikaw ay paparoonin sa kaniyang
bahay, at upang makarinig sa iyo ng mga salita.
23 Kaya't sila'y pinapasok at pinatuloy sila. At nang
kinabukasa'y nagbangon siya at umalis na kasama
nila, at siya'y sinamahan ng ilang kapatid na mula sa
Joppe. 24 At nang kinabukasa'y nagsipasok sila sa
Cesarea. At sila'y hinihintay ni Cornelio, na tinipon
nito ang kaniyang kamaganakan at ang kaniyang mga
kaibigang minamahal. 25 At nangyari, na pagpasok ni
Pedro, ay sinalubong siya ni Cornelio, at nagpatirapa
sa kaniyang paanan, at siya'y sinamba. 26 Datapuwa't
itinindig siya ni Pedro, na sinasabi, Magtindig ka;
ako man ay tao rin. 27 At sa pakikipagsalitaan niya
sa kaniya, ay pumasok siya, at kaniyang naratnan
ang maraming nangagkakatipon: 28 At sinabi niya sa
kanila, Nalalaman ninyo na hindi matuwid sa isang
taong Judio na makisama lumapit sa isang taga ibang
bansa; at gayon ma'y ipinakilala sa akin ng Dios,
na sinomang tao'y huwag kong tawaging marumi o
karumaldumal: 29 Dahil din dito'y naparito akong hindi
tumutol ng anoman, nang ako'y ipasundo. Itinatanong
ko nga kung sa anong kadahilanan ipinasundo ninyo
ako. 30 At sinabi ni Cornelio, May apat nang araw,
hanggang sa oras na ito, na aking ginaganap ang
pananalangin sa oras na ikasiyam sa bahay ko;
at narito, tumindig sa harapan ko ang isang lalake
na may pananamit na nagniningning, 31 At sinabi,
Cornelio, dininig ang dalangin mo, at ang iyong mga
paglilimos ay inaalaala sa paningin ng Dios. 32
Magsugo ka nga sa Joppe, at ipatawag mo si Simon,
na pinamagatang Pedro; siya'y nanunuluyan sa bahay
ni Simong mangluluto ng balat, na nasa tabi ng dagat.
33 Pagdaka nga'y nagsugo ako sa iyo; at mabuti ang
ginawa mo't naparito ka. Ngayon nga'y kaming lahat
ay nangaririto sa paningin ng Dios, upang dinggin
ang lahat ng mga bagay na sa iyo'y ipinagutos ng
Panginoon. 34 At binuka ni Pedro ang kaniyang
bibig, at sinabi, Tunay ngang natatalastas ko na hindi
nagtatangi ang Dios ng mga tao: 35 Kundi sa bawa't
bansa siya na may takot sa kaniya, at gumagawa
ng katuwiran, ay kalugodlugod sa kaniya. 36 Ang
salita na kaniyang ipinadala sa mga anak ni Israel,
na ipinangangaral ang evangelio ng kapayapaan
sa pamamagitan ni Jesucristo (siya'y Panginoon ng
lahat:) 37 Talastas ninyo ang salitang ito na nahayag
sa buong Judea, magbuhat sa Galilea, pagkatapos
ng bautismo na ipinangaral ni Juan; 38 Sa makatuwid
baga'y si Jesus na taga Nazaret, kung paanong
siya'y pinahiran ng Dios ng Espiritu Santo at ng
kapangyarihan: na naglilibot na gumagawa ng mabuti,
at nagpapagaling sa lahat ng mga pinahihirapan ng
diablo; sapagka't sumasa kaniya ang Dios. 39 At mga
saksi kami sa lahat ng mga bagay na ginawa niya
sa lupain ng mga Judio, at sa Jerusalem; na siya
nama'y kanilang pinatay, na siya'y ibinitin sa isang
punong kahoy. 40 Siya'y muling binuhay ng Dios
nang ikatlong araw, at siya'y itinalagang mahayag.

41 Hindi sa buong bayan, kundi sa mga saksi na
hinirang ng Dios nang una, sa makatuwid baga'y
sa amin, na nagsikain at nagsiinom na kasalo niya,
pagkatapos na siya'y muling mabuhay sa mga patay.
42 At sa ami'y ipinagbilin niya na magsipangaral
kami sa bayan, at saksihan na siya ang itinalaga
ng Dios na maging Hukom ng mga buhay at ng
mga patay. 43 Siya ang pinatotohanan ng lahat
ng mga propeta, na ang bawa't sumasampalataya
sa kaniya ay magkakamit ng kapatawaran sa mga
kasalanan sa pamamagitan ng kaniyang pangalan.
44 Samantalang nagsasalita pa si Pedro ng mga
salitang ito, ay bumaba ang Espiritu Santo sa lahat
ng nangakikinig ng salita. 45 At silang sa pagtutuli
na nagsisampalataya ay nangamanghang lahat na
nagsiparoong kasama ni Pedro, sapagka't ibinuhos
din naman sa mga Gentil ang kaloob na Espiritu
Santo. 46 Sapagka't nangarinig nilang nangagsasalita
ang mga ito ng mga wika, at nangagpupuri sa
Dios. Nang magkagayo'y sumagot si Pedro, 47
Mangyayari bagang hadlangan ng sinoman ang
tubig, upang huwag mangabautismuhan itong mga
nagsitanggap ng Espiritu Santo na gaya naman natin?
48 At inutusan niya sila na magsipagbautismo sa
pangalan ni Jesucristo. Nang magkagayo'y kanilang
ipinamanhik sa kaniya na matirang mga ilang araw.

11 Nabalitaan nga ng mga apostol at ng mga kapatid
na nangasa Judea na nagsitanggap din naman
ang mga Gentil ng salita ng Dios. 2 At nang umahon
si Pedro sa Jerusalem, ay nakipagtalo sa kaniya ang
mga sa pagtutuli, 3 Na nagsisipagsabi, Nakisalamuha
ka sa mga taong hindi tuli, at kumain kang kasalo
nila. 4 Datapuwa't si Pedro ay nagpasimula, at ang
kadahilanan ay isinaysay sa kanilang sunodsunod
na sinasabi, 5 Ako'y nananalangin sa bayan ng
Joppe: at sa kawalan ng diwa'y nakakita ako ng
isang pangitain, na may isang sisidlang bumababa,
na gaya ng isang malapad na kumot, na inihuhugos
mula sa langit na nakabitin sa apat na sulok; at
dumating hanggang sa akin: 6 At nang yao'y aking
titigan, ay pinagwari ko, at aking nakita ang mga
hayop na may apat na paa sa lupa at mga hayop
na ganid at ang mga nagsisigapang at mga ibon
sa langit. 7 At nakarinig din naman ako ng isang
tinig na nagsasabi sa akin, Magtindig ka, Pedro;
magpatay ka at kumain. 8 Datapuwa't sinabi ko,
Hindi maaari, Panginoon: sapagka't kailan man ay
walang anomang pumasok sa aking bibig na marumi
o karumaldumal. 9 Nguni't sumagot na ikalawa ang
tinig mula sa langit, Ang nilinis ng Dios, ay huwag
mong ipalagay na marumi. 10 At ito'y nangyaring
makaitlo: at muling binatak ang lahat sa langit. 11 At
narito, pagdaka'y nangagsitayo sa tapat ng bahay
na aming kinaroroonan, ang tatlong lalake na mga
sinugo sa akin buhat sa Cesarea. 12 At iniutos sa
akin ng Espiritu na ako'y sumama sa kanila, na
huwag magtangi. At nagsisama naman sa akin itong
anim na kapatid; at nagsipasok kami sa bahay ng
lalaking yaon: 13 At kaniyang isinaysay sa amin kung
paanong nakita niya ang anghel na nakatindig sa
kaniyang bahay, at nagsasabi, Magsugo ka sa Joppe,
at ipagsama mo si Simon, na may pamagat na Pedro;
14 Na siyang magsasaysay sa iyo ng mga salita, na
ikaliligtas mo, ikaw at ng buong sangbahayan mo. 15
At nang ako'y magpasimulang magsalita, ay bumaba
sa kanila ang Espiritu Santo, na gaya naman ng
pagbaba sa atin nang una. 16 At naalaala ko ang
salita ng Panginoon, kung paanong sinabi niya, Tunay
na si Juan ay nagbautismo ng tubig; datapuwa't
kayo'y babautismuhan sa Espiritu Santo. 17 Kung
ibinigay nga sa kanila ng Dios ang gayon ding kaloob
na gaya naman ng kaniyang ibinigay sa atin, nang
tayo'y nagsisisampalataya sa Panginoong Jesucristo,
sino baga ako, na makahahadlang sa Dios? 18
At nang marinig nila ang mga bagay na ito, ay
nagsitahimik sila, at niluwalhati ang Dios, na sinasabi,
Kung gayo'y binigyan din naman ng Dios ang mga
Gentil ng pagsisisi sa ikabubuhay. 19 Yaon ngang
nagsipangalat sa ibang lupain dahil sa kapighatian
na nangyari tungkol kay Esteban ay nangaglakbay
hanggang sa Fenicia, at sa Chipre, at sa Antioquia,
na hindi nagsaysay kanino man ng salita kundi sa
mga Judio lamang. 20 Datapuwa't may ilan sa kanila,
mga taong taga Chipre at taga Cirene, na, nang sila'y
magsidating sa Antioquia, ay nangagsalita naman
sa mga Griego, na ipinangangaral ang Panginoong
Jesus. 21 At sumasa kanila ang kamay ng Panginoon:
at ang lubhang marami sa nagsisisampalataya ay
nangagbalik-loob sa Panginoon. 22 At dumating
ang balita tungkol sa kanila sa mga tainga ng
iglesia na nasa Jerusalem: at kanilang sinugo si
Bernabe hanggang sa Antioquia: 23 Na, nang
siya'y dumating, at makita ang biyaya ng Dios,
ay nagalak; at kaniyang inaralan ang lahat, na sa
kapasiyahan ng puso ay magsipanatili sa Panginoon:
24 Sapagka't siya'y lalaking mabuti, at puspos ng

Espiritu Santo at ng pananampalataya: at maraming
tao ang nangaparagdag sa Panginoon. 25 At siya'y
naparoon sa Tarso upang hanapin si Saulo; 26 At
nang siya'y kaniyang masumpungan ay kaniyang
dinala siya sa Antioquia. At nangyari, na sa buong
isang taon sila'y nakisama sa iglesia, at nagsipagturo
sa maraming tao; at ang mga alagad ay pinasimulang
tawaging mga Cristiano, sa Antioquia. 27 Nang mga
araw ngang ito ay may lumusong sa Antioquia na mga
propetang galing sa Jerusalem. 28 At nagtindig ang
isa sa kanila na nagngangalang Agabo, at ipinaalam
sa pamamagitan ng Espiritu na magkakagutom ng
malaki sa buong sanglibutan: na nangyari nang mga
kaarawan ni Claudio. 29 At ang mga alagad, ayon sa
kaya ng bawa't isa, ay nangagpasiyang magpadala
ng saklolo sa mga kapatid na nangananahan sa
Judea: 30 Na siya nga nilang ginawa, na ipinadala
nila sa mga matanda sa pamamagitan ng kamay ni
Bernabe at ni Saulo.

12 Nang panahon ngang yaon ay iniunat ni Herodes
ang kaniyang mga kamay upang pahirapan
ang ilan sa iglesia. 2 At pinatay niya sa tabak si
Santiago na kapatid ni Juan. 3 At nang makita niya
na ito'y ikinatutuwa ng mga Judio, ay kaniya namang
ipinagpatuloy na hulihin si Pedro. At noo'y mga araw
ng mga tinapay na walang lebadura. 4 At nang
siya'y mahuli na niya, ay kaniyang inilagay siya sa
bilangguan at siya'y ibinigay sa apat na tigaapat na
kawal upang siya'y bantayan; na inaakalang siya'y
iharap sa bayan pagkatapos ng Paskua. 5 Kaya nga't
si Pedro ay iningatan sa bilangguan: datapuwa't ang
iglesia ay maningas na dumalangin sa Dios patungkol
sa kaniya. 6 At nang siya'y malapit nang ilabas ni
Herodes, nang gabi ring yaon ay natutulog si Pedro sa
gitna ng dalawang kawal, na nagagapos ng dalawang
tanikala: at ang mga bantay sa harap ng pintuan ay
nangagbabantay ng bilangguan. 7 At narito, tumayo
sa tabi niya ang isang anghel ng Panginoon, at
lumiwanag ang isang ilaw sa silid na kulungan: at
tinapik si Pedro sa tagiliran, at siya'y ginising, na
sinasabi, Magbangon kang madali. At nangalaglag
ang kaniyang mga tanikala sa kaniyang mga kamay.
8 At sinabi sa kaniya ng anghel, Magbigkis ka, at
itali mo ang iyong mga pangyapak. At gayon ang
ginawa niya. At sinabi niya sa kaniya. Isuot mo sa iyo
ang damit mo, at sumunod ka sa akin. 9 At siya'y
lumabas, at sumunod; at hindi niya nalalaman kung
tunay ang ginawa ng anghel kundi ang isip niya'y
nakakita siya ng isang pangitain. 10 At nang kanilang
maraanan na ang una at ang pangalawang bantay,
ay nagsirating sila sa pintuang-bakal na patungo
sa bayan; na kusang nabuksan sa kanila: at sila'y
nagsilabas, at nangagpatuloy sa isang lansangan; at
pagdaka'y humiwalay sa kaniya ang anghel. 11 At
nang si Pedro ay pagsaulian ng isip, ay kaniyang
sinabi, Ngayo'y nalalaman kong sa katotohanan ay
sinugo ng Panginoon ang kaniyang anghel at iniligtas
ako sa kamay ni Herodes at sa buong pagasa ng
bayan ng mga Judio. 12 At nang siya'y makapagnilay
na, ay naparoon siya sa bahay ni Maria na ina ni Juan
na may pamagat na Marcos; na kinaroroonan ng
maraming nangagkakatipon at nagsisipanalangin. 13
At nang siya'y tumuktok sa pintuang-daan, ay lumabas
upang sumagot, ang isang dalagang nagngangalang
Rode. 14 At nang makilala niya ang tinig ni Pedro,
sa tuwa'y hindi niya binuksan ang pintuan, kundi
nagtakbo sa loob, ipinagbigay-alam na nakatayo si
Pedro sa harap ng pintuan. 15 At kanilang sinabi sa
kaniya, Nauulol ka. Datapuwa't buong tiwala niyang
pinatunayan na gayon nga. At kanilang sinabi, na
yao'y kaniyang anghel. 16 Datapuwa't nanatili si
Pedro nang pagtuktok: at nang kanilang buksan, ay
nakita nila siya, at sila'y nangamangha. 17 Datapuwa't
siya, nang mahudyatan sila ng kaniyang kamay na
sila'y tumahimik, ay isinaysay sa kanila kung paanong
inilabas siya ng Panginoon sa bilangguan. At sinabi
niya, Ipagbigay-alam ninyo ang mga bagay na ito
kay Santiago, at sa mga kapatid. At siya'y umalis, at
napasa ibang dako. 18 Nang maguumaga na ay hindi
kakaunti ang kaguluhang nangyari sa mga kawal,
tungkol sa kung anong nangyari kay Pedro. 19 At
nang siya'y maipahanap na ni Herodes, at hindi siya
nasumpungan, ay siniyasat niya ang mga bantay, at
ipinagutos na sila'y patayin. At siya buhat sa Judea
ay lumusong sa Cesarea, at doon tumira. 20 At galit
na galit nga si Herodes sa mga taga Tiro at taga
Sidon: at sila'y nangagkaisang pumaroon sa kaniya,
at, nang makaibigan na nila si Blasto na katiwala ng
hari, ay kanilang ipinamanhik ang pagkakasundo,
sapagka't ang lupain nila'y pinakakain ng lupain ng
hari. 21 At isang takdang araw ay nagsuot si Herodes
ng damit-hari, at naupo sa luklukan, at sa kanila'y
tumalumpati. 22 At ang bayan ay sumigaw, Tinig ng
dios, at hindi ng tao. 23 At pagdaka'y sinaktan siya
ng isang anghel ng Panginoon, sapagka't hindi niya
ibinigay ang kaluwalhatian sa Dios: at siya'y kinain

ng mga uod, at nalagot ang hininga. 24 Datapuwa't
lumago ang salita ng Dios at dumami. 25 At nagbalik
na galing sa Jerusalem si Bernabe at si Saulo, nang
maganap na nila ang kanilang ministerio, na kanilang
isinama si Juan na may pamagat na Marcos.

13 Sa iglesia nga na nasa Antioquia ay may
mga propeta at mga guro, si Bernabe, at
si Simeon na tinatawag na Niger, at si Lucio na
taga Cirene, at si Manaen na kapatid sa gatas ni
Herodes na tetrarka, at si Saulo. 2 At nang sila'y
nagsisipaglingkod sa Panginoon, at nangagaayuno,
ay sinabi ng Espiritu Santo, Ibukod ninyo sa akin si
Bernabe at si Saulo sa gawaing itinawag ko sa kanila.
3 Nang magkagayon, nang sila'y makapagayuno na
at makapanalangin at maipatong ang mga kamay
nila sa kanila, ay kanilang pinayaon sila. 4 Sila nga,
palibhasa'y sinugo ng Espiritu Santo, ay nagsilusong
sa Seleucia; at buhat doo'y nangaglayag hanggang
sa Chipre. 5 At nang sila'y nasasa Salamina, ay
kanilang ipinangaral ang salita ng Dios sa mga
sinagoga ng mga Judio: at kanila namang katulong
si Juan. 6 At nang kanilang matahak na ang buong
pulo hanggang sa Pafos, ay nakasumpong sila ng
isang manggagaway, bulaang propeta, Judio, na
ang kaniyang pangalan ay Bar-Jesus; 7 Na kasama
ng proconsul, Sergio Paulo, lalaking matalino. Ito
rin ang nagpatawag kay Bernabe at kay Saulo,
at minimithing mapakinggan ang salita ng Dios. 8
Datapuwa't si Elimas na manggagaway (sapagka't
ganito nga ang pakahulugan sa kaniyang pangalan)
ay humadlang sa kanila, na pinagsisikapang ihiwalay
sa pananampalataya ang proconsul. 9 Datapuwa't
si Saulo, na tinatawag ding Pablo, na puspos ng
Espiritu Santo, ay itinitig sa kaniya ang kaniyang mga
mata, 10 At sinabi, Oh puspos ng lahat ng karayaan
at ng lahat ng kasamaan, ikaw na anak ng diablo,
ikaw na kaaway ng lahat ng katuwiran, hindi ka baga
titigil ng pagpapasama sa mga daang matuwid ng
Panginoon? 11 At ngayon, narito, nasa iyo ang kamay
ng Panginoon, at mabubulag ka, na hindi mo makikita
ang araw na kaunting panahon. At pagdaka'y nahulog
sa kaniya ang isang ulap at ang isang kadiliman;
at siya'y nagpalibot na humahanap ng sa kaniya'y
aakay sa kamay. 12 Nang magkagayon, pagkakita
ng proconsul sa nangyari, ay nanampalataya, na
nanggigilalas sa aral ng Panginoon. 13 Nagsitulak
nga sa Pafos si Pablo at ang kaniyang mga kasama,
at sumadsad sa Perga ng Pamfilia: at humiwalay
sa kanila si Juan at nagbalik sa Jerusalem. 14
Datapuwa't sila, pagkatahak sa Perga, ay nagsidating
sa Antioquia ng Pisidia; at sila'y nagsipasok sa
sinagoga nang araw ng sabbath, at nagsiupo. 15
At pagkatapos ng pagbasa ng kautusan at ng mga
propeta, ang mga pinuno sa sinagoga ay nagpautos
sa kanila, na sinasabi, Mga kapatid, kung mayroon
kayong anomang iaaral sa bayan, ay mangagsalita
kayo. 16 At nagtindig si Pablo, at ang kamay ay
ikinikiya na nagsabi, Mga lalaking taga Israel, at
kayong nangatatakot sa Dios, magsipakinig kayo.
17 Hinirang ng Dios nitong bayang Israel ang ating
mga magulang, at pinaunlakan ang bayan nang sila'y
nakipamayan sa Egipto, at sa pamamagitan ng taas
at unat na kamay ay kaniyang inilabas sila roon.
18 At nang panahong halos apat na pung taon, ay
kaniyang binata ang mga kaugalian nila sa ilang. 19 At
nang maiwasak na niya ang pitong bansa sa lupaing
Canaan, ay ibinigay niya sa kanila ang kanilang
lupain na pinakamana, sa loob ng halos apat na raa't
limangpung taon: 20 At pagkatapos ng mga bagay na
ito ay binigyan niya sila ng mga hukom hanggang kay
Samuel na propeta. 21 At pagkatapos ay nagsihingi
sila ng hari: at ibinigay ng Dios sa kanila si Saul na
anak ni Kis na isang lalake sa angkan ni Benjamin;
sa loob ng apat na pung taon. 22 At nang siya'y
alisin niya, ay ibinangon niya si David upang maging
hari nila; na siya rin namang pinatotohanan niya at
sinabi, Nasumpungan ko si David na anak ni Jesse
na isang lalaking kinalulugdan ng aking puso, na
gagawa ng buong kalooban ko. 23 Sa binhi ng taong
ito, ayon sa pangako, ang Dios ay nagkaloob ng isang
Tagapagligtas, na si Jesus; 24 Noong unang ipangaral
ni Juan ang bautismo ng pagsisisi sa buong bayang
Israel bago siya dumating. 25 At nang ginaganap na ni
Juan ang kaniyang katungkulan, ay sinabi niya, Sino
baga ako sa inyong akala? Hindi ako siya. Datapuwa't
narito, may isang dumarating sa hulihan ko na hindi
ako karapatdapat na magkalag ng mga pangyapak ng
kaniyang mga paa. 26 Mga kapatid, mga anak ng lahi
ni Abraham, at ang mga sa inyo'y nangatatakot sa
Dios, sa atin ipinadadala ang salita ng kaligtasang ito.
27 Sapagka't silang nangananahan sa Jerusalem at
ang mga pinuno nila, dahil sa hindi nila pagkakilala sa
kaniya, ni sa mga tinig ng mga propeta na sa tuwing
sabbath ay binabasa, ay kanilang tinupad ang hatol
sa kaniya. 28 At bagaman hindi sila nakasumpong sa
kaniya ng anomang kadahilanang sukat ipatay, gayon

ma'y kanilang hiningi kay Pilato na siya'y patayin. 29
At nang maganap na nila ang lahat ng mga bagay na
nasusulat tungkol sa kaniya, ay kanilang ibinaba siya
sa punong kahoy, at inilagay siya sa isang libingan.
30 Datapuwa't siya'y binuhay na maguli ng Dios sa
mga patay: 31 At siya'y nakitang maraming mga araw
ng mga kasama niyang nagsiahon buhat sa Galilea
hanggang sa Jerusalem, na siyang mga saksi niya
ngayon sa bayan. 32 At dinadalhan namin kayo ng
mabubuting balita ng pangakong ipinangako sa mga
magulang, 33 Na tinupad din ng Dios sa ating mga
anak nang muling buhayin niya si Jesus; gaya naman
ng nasusulat sa ikalawang awit, Ikaw ay aking Anak,
sa araw na ito ay naging anak kita. 34 At tungkol sa
muling binuhay niya, upang ngayon at kailan ma'y
huwag nang magbalik sa kabulukan, ay nagsalita
siya ng ganito, Ibibigay ko sa iyo ang banal at tunay
na mga pagpapala ni David. 35 Sapagka't sinabi rin
naman niya sa ibang awit, Hindi mo ipagkakaloob
na ang iyong Banal ay makakita ng kabulukan. 36
Sapagka't si David, nang maipaglingkod na niya sa
kaniyang sariling lahi ang pasiya ng Dios, ay natulog,
at isinama sa kaniyang mga magulang, at nakakita ng
kabulukan. 37 Datapuwa't yaong binuhay na maguli ng
Dios ay hindi nakakita ng kabulukan. 38 Kaya maging
hayag nawa sa inyo, mga kapatid, na sa pamamagitan
ng taong ito'y ibinabalita sa inyo ang kapatawaran
ng mga kasalanan: 39 At sa pamamagitan niya ang
bawa't nananampalataya ay inaaring ganap sa lahat
ng mga bagay, na sa mga ito'y hindi kayo aariing
ganap sa pamamagitan ng kautusan ni Moises. 40
Magsipagingat nga kayo, na baka magsisapit sa inyo
ang sinalita ng mga propeta: 41 Tingnan ninyo, mga
mapagwalang-halaga, at mangapagilalas kayo, at
kayo'y mangaparam: Sapagka't ako'y gumagawa ng
isang gawa sa inyong mga kaarawan, Isang gawang
sa anomang paraa'y hindi ninyo paniniwalaan kung
saysayin sa inyo ng sinoman. 42 At pagalis nila,
ay kanilang ipinamanhik na salitain sa kanila ang
mga salitang ito sa sabbath na susunod. 43 Nang
makaalis nga ang kapisanan sa sinagoga, marami
sa mga Judio at nangaging-Judiong masisipag sa
kabanalan ay nagsisunod kay Pablo at kay Bernabe;
na, sa pagsasalita sa kanila, ay sila'y hinimok na
magsipanatili sa biyaya ng Dios. 44 At nang sumunod
na sabbath ay nagkatipon halos ang buong bayan
upang pakinggan ang salita ng Dios. 45 Datapuwa't
nang makita ng mga Judio ang mga karamihan, ay
nangapuno ng kapanaghilian, at tinutulan ang mga
bagay na sinalita ni Pablo, at nagsipamusong. 46
At nagsipagsalita ng buong katapangan si Pablo
at si Bernabe, at nagsipagsabi, Kinakailangang
salitain muna ang salita ng Dios sa inyo. Yamang
inyong itinatakuwil, at hinahatulan ninyong hindi kayo
karapatdapat sa walang hanggang buhay, narito,
kami ay pasasa mga Gentil. (aiōnios g166) 47 Sapagka't
ganito ang ipinagutos sa amin ng Panginoon, na
sinasabi, Inilagay kitang isang ilaw ng mga Gentil,
Upang ikaw ay maging sa ikaliligtas hanggang sa
kahulihulihang hangganan ng lupa. 48 At nang marinig
ito ng mga Gentil, ay nangagalak sila, at niluwalhati
ang salita ng Dios: at nagsisampalataya ang lahat ng
mga itinalaga sa buhay na walang hanggan. (aiōnios
g166) 49 At lumaganap ang salita ng Panginoon sa
buong lupain. 50 Datapuwa't inudyukan ng mga Judio
ang mga babaing masisipag sa kabanalan na may
mga kalagayang mahal, at ang mga mahal na tao
sa bayan, at nangagbangon ng paguusig laban kay
Pablo at kay Bernabe, at kanilang pinalayas sila sa
kanilang mga hangganan. 51 Datapuwa't ipinagpag
nila ang alabok ng kanilang mga paa laban sa kanila,
at nagsiparoon sa Iconio. 52 At ang mga alagad ay
nangapuspos ng kagalakan at ng Espiritu Santo.

14 At nangyari sa Iconio na sila'y magkasamang
nagsipasok sa sinagoga ng mga Judio, at
nangagsalita ng gayon na lamang na ano pa't
nagsisampalataya ang lubhang marami sa mga Judio
at sa mga Griego. 2 Datapuwa't inudyukan ng mga
Judiong suwail ang mga kaluluwa ng mga Gentil, at
pinasama sila laban sa mga kapatid. 3 Nagsitira nga
sila doon ng mahabang panahon na nagsisipagsalita
ng buong katapangan sa Panginoon, na nagpapatotoo
sa salita ng kaniyang biyaya, na ipinagkakaloob na
gawin ng kanilang mga kamay ang mga tanda at mga
kababalaghan. 4 Datapuwa't nagkabahabahagi ang
karamihan sa bayan; at ang isang bahagi'y nakisama
sa mga Judio, at ang ibang bahagi'y nakisama sa
mga apostol. 5 At nang gawin ang pagdaluhong
ng mga Gentil at ng mga Judio naman na kasama
ang kanilang mga pinuno, upang sila'y halayin at
batuhin, 6 At sa pagkaalam nila nito, ay nagsitakas
na patungo sa mga bayan ng Licaonia, Listra at
Derbe, at sa palibotlibot ng lupain: 7 At doon nila
ipinangaral ang evangelio. 8 At sa Listra ay may isang
lalaking nakaupo, na sa mga paa'y walang lakas,
pilay mula pa sa tiyan ng kaniyang ina, na kailan

ma'y hindi nakalakad. 9 Narinig nitong nagsasalita
si Pablo: na, nang titigan siya ni Pablo, at makitang
may pananampalataya upang mapagaling, 10 Ay
nagsabi ng malakas na tinig, Magtindig kang matuwid
sa iyong mga paa. At siya'y lumukso at lumakad. 11
At nang makita ng karamihan ang ginawa ni Pablo,
ay nagsigawan sila, na sinasabi sa wikang Licaonia,
Ang mga dios ay nagsibaba sa atin sa anyo ng
mga tao. 12 At tinawag nilang Jupiter, si Bernabe;
at Mercurio, si Pablo, sapagka't siya ang pangulong
tagapagsalita. 13 At ang saserdote ni Jupiter na
ang kaniyang templo ay nasa harap ng bayan, ay
nagdala ng mga baka't mga putong na bulaklak sa
mga pintuang-daan, at ibig maghaing kasama ng mga
karamihan. 14 Datapuwa't nang marinig ito ng mga
apostol, na si Bernabe at si Pablo, ay hinapak nila
ang kanilang mga damit, at nagsipanakbo sa gitna
ng karamihan, na nagsisigaw, 15 At nagsisipagsabi,
Mga ginoo, bakit ninyo ginagawa ang mga bagay na
ito? Kami'y mga tao ring may mga karamdamang
gaya ninyo, at nangagdadala ng mabubuting balita
sa inyo, upang mula sa mga bagay na itong walang
kabuluhan ay magsibalik kayo sa Dios na buhay,
na gumawa ng langit at ng lupa at ng dagat, at ng
lahat ng nasa mga yaon: 16 Na nang mga panahong
nakaraan ay pinabayaan niya ang lahat ng mga
bansa ay magsilakad sa kanilang mga sariling daan.
17 At gayon man ay hindi nagpabayang di nagbigay
patotoo, tungkol sa kaniyang sarili, na gumawa ng
mabuti at nagbigay sa inyo ng ulang galing sa langit
at ng mga panahong sagana, na pinupuno ang inyong
mga puso ng pagkain at ng katuwaan. 18 At sa mga
pananalitang ito ay bahagya na nilang napigil ang
karamihan sa paghahain sa kanila. 19 Datapuwa't
nagsirating ang mga Judiong buhat sa Antioquia at
Iconio: at nang mahikayat nila ang mga karamihan,
ay kanilang pinagbabato si Pablo, at kinaladkad nila
siya sa labas ng bayan, na inaakalang siya'y patay
na. 20 Datapuwa't samantalang ang mga alagad
ay nangakatayo sa paligid niya, ay nagtindig siya,
at pumasok sa bayan: at nang kinabukasa'y umalis
siya na kasama ni Bernabe napasa Derbe. 21 At
nang maipangaral na nila ang evangelio sa bayang
yaon, at makahikayat ng maraming mga alagad, ay
nagsibalik sila sa Listra at sa Iconio, at sa Antioquia,
22 Na pinatitibay ang mga kaluluwa ng mga alagad, at
inaaralan sila na magsipanatili sa pananampalataya,
at sa pamamagitan ng maraming mga kapighatian
ay kinakailangang magsipasok tayo sa kaharian ng
Dios. 23 At nang makapaglagay na sa kanila ng mga
matanda sa bawa't iglesia, at nang makapanalanging
may pagaayuno, ay ipinagtagubilin sila sa Panginoong
kanilang sinampalatayanan. 24 At kanilang tinahak
ang Pisidia, at nagsiparoon sa Pamfilia. 25 At nang
masalita na nila ang salita sa Perga, ay nagsilusong
sila sa Atalia; 26 At buhat doo'y nagsilayag sila sa
Antioquia, na doo'y ipinagtagubilin sila sa biyaya ng
Dios dahil sa gawang kanilang natapos na. 27 At
nang sila'y magsidating, at matipon na ang iglesia, ay
isinaysay nila ang lahat ng mga bagay na ginawa
ng Dios sa kanila, at kung paanong binuksan niya
sa mga Gentil ang pintuan ng pananampalataya.
28 At nangatira silang hindi kakaunting panahon na
kasama ng mga alagad.

15 At may ibang mga taong nagsilusong mula
sa Judea ay nagsipagturo sa mga kapatid,
na sinasabi, Maliban na kayo'y mangagtuli ayon sa
kaugalian ni Moises, ay hindi kayo mangaliligtas. 2
At nang magkaroon si Pablo at si Bernabe ng di
kakaunting pagtatalo at pakikipagtuligsaan sa kanila,
ay ipinasiya ng mga kapatid na si Pablo at si Bernabe,
at ang ilan sa kanila, ay magsiahon sa Jerusalem, sa
mga apostol at sa mga matanda tungkol sa suliraning
ito. 3 Sila nga, palibhasa'y inihatid ng iglesia sa
kanilang paglalakbay, ay tinahak ang Fenicia at
Samaria, na isinasaysay ang pagbabalik-loob ng mga
Gentil: at sila'y nakapagbigay ng malaking kagalakan
sa lahat ng mga kapatid. 4 At nang sila'y magsidating
sa Jerusalem, ay tinanggap sila ng iglesia at ng
mga apostol at ng mga matanda, at isinaysay nila
ang lahat ng mga bagay na ginawa ng Dios sa
pamamagitan nila. 5 Datapuwa't nagsitindig ang
ilan sa sekta ng mga Fariseong nagsisampalataya
na nangagsasabi, Kinakailangang sila'y tuliin, at sa
kanila'y ipagbiling ganapin ang kautusan ni Moises.
6 At nangagkatipon ang mga apostol at ang mga
matanda upang pagusapan ang bagay na ito. 7 At
pagkatapos ng maraming pagtatalo, ay nagtindig si
Pedro, at sinabi sa kanila, Mga kapatid, nalalaman
ninyo na nang unang panahong nakaraan ay humirang
ang Dios sa inyo, upang sa pamamagitan ng aking
bibig ay mapakinggan ng mga Gentil ang salita ng
Evangelio, at sila'y magsisampalataya. 8 At ang
Dios, na nakatataho ng puso, ay nagpatotoo sa
kanila, na sa kanila'y ibinigay ang Espiritu Santo,
na gaya naman ng kaniyang ginawa sa atin; 9

At tayo'y hindi niya itinangi sa kanila, na nilinis sa
pamamagitan ng pananampalataya ang kanilang
mga puso. 10 Ngayon nga bakit ninyo tinutukso ang
Dios, na inyong nilalagyan ng pamatok ang batok
ng mga alagad na kahit ang ating mga magulang
ni tayo man ay hindi maaaring makadala? 11
Datapuwa't naniniwala tayo na tayo'y mangaliligtas
sa pamamagitan ng biyaya ng Panginoong Jesus, na
gaya rin naman nila. 12 At nagsitahimik ang buong
karamihan; at kanilang pinakinggan si Bernabe at
si Pablo na nagsisipagsaysay ng mga tanda at ng
mga kababalaghang ginawa ng Dios sa mga Gentil
sa pamamagitan nila. 13 At nang matapos na silang
magsitahimik, ay sumagot si Santiago, na sinasabi,
Mga kapatid, pakinggan ninyo ako: 14 Sinaysay na ni
Simeon kung paanong dinalaw na una ng Dios ang
mga Gentil, upang kumuha sa kanila ng isang bayan
sa kaniyang pangalan. 15 At dito'y nasasangayon
ang mga salita ng mga propeta; gaya ng nasusulat,
16 Pagkatapos ng mga bagay na ito, ako'y babalik,
At muli kong itatayo ang tabernakulo ni David, na
nabagsak; At muli kong itatayo ang nangasira sa
kaniya. At ito'y aking itatayo: 17 Upang hanapin ng
nalabi sa mga tao ang Panginoon, At ng lahat ng
mga Gentil, na tinatawag sa aking pangalan, 18
Sabi ng Panginoon, na nagpapakilala ng mga bagay
na ito mula nang una. (aiōn g165) 19 Dahil dito'y
ang hatol ko, ay huwag nating gambalain yaong
sa mga Gentil ay nangagbabalik-loob sa Dios; 20
Kundi sumulat tayo sa kanila, na sila'y magsilayo
sa mga ikahahawa sa diosdiosan, at sa pakikiapid,
at sa binigti, at sa dugo. 21 Sapagka't si Moises
mula nang unang panahon ay mayroon sa bawa't
bayan na nangangaral tungkol sa kaniya, palibhasa'y
binabasa sa mga sinagoga sa bawa't sabbath. 22
Nang magkagayo'y minagaling ng mga apostol at ng
matatanda, pati ng buong iglesia, na magsihirang
ng mga tao sa kanilang magkakasama, at suguin
sa Antioquia na kasama ni Pablo at ni Bernabe;
si Judas na tinatawag na Barsabas, at si Silas na
mga nangungulo sa mga kapatid: 23 At nagsisulat
sila sa pamamagitan nila, Ang mga apostol at ang
mga matanda, mga kapatid, sa mga kapatid na
nangasa mga Gentil sa Antioquia at Siria at Cilicia,
ay bumabati: 24 Sapagka't aming nabalitaan na ang
ilang nagsialis sa amin ay nangangbagabag sa inyo
ng mga salita, na isininsay ang inyong mga kaluluwa;
na sa kanila'y hindi kami nangagutos ng anoman;
25 Ay minagaling namin, nang mapagkaisahan na,
na magsihirang ng mga lalake at suguin sila sa inyo
na kasama ng aming mga minamahal na si Bernabe
at si Pablo, 26 Na mga lalaking nangagsapanganib
ng kanilang mga buhay alang-alang sa pangalan ng
ating Panginoong Jesucristo. 27 Kaya nga sinugo
namin si Judas at si Silas, na mangagsasaysay din
naman sila sa inyo ng gayon ding mga bagay sa
salita ng bibig. 28 Sapagka't minagaling ng Espiritu
Santo, at namin, na huwag kayong atangan ng lalong
mabigat na pasanin maliban sa mga bagay na ito
na kinakailangan: 29 Na kayo'y magsiilag sa mga
bagay na inihain sa mga diosdiosan, at sa dugo, at
sa mga binigti, at sa pakikiapid; kung kayo'y mangilag
sa mga bagay na ito, ay ikabubuti ninyo. Paalam na
sa inyo. 30 Kaya nga, nang sila'y mapayaon na, ay
nagsilusong sa Antioquia; at nang matipon na nila
ang karamihan, ay kanilang ibinigay ang sulat. 31 At
nang ito'y kanilang mabasa na, ay nangagalak dahil
sa pagkaaliw. 32 Si Judas at si Silas, palibhasa'y mga
propeta rin naman, ay inaralan ang mga kapatid ng
maraming mga salita, at sila'y pinapagtibay. 33 At
nang sila'y makapaggugol na ng ilang panahon doon,
ay payapang pinapagbalik sila ng mga kapatid sa mga
nagsipagsugo sa kanila. 34 Datapuwa't minagaling
ni Silas ang matira roon. 35 Datapuwa't nangatira
si Pablo at si Bernabe sa Antioquia, na itinuturo at
ipinangangaral ang salita ng Panginoon, na kasama
naman ng ibang marami. 36 At nang makaraan ang
ilang araw ay sinabi ni Pablo kay Bernabe, Pagbalikan
natin ngayon at dalawin ang mga kapatid sa bawa't
bayang pinangaralan natin ng salita ng Panginoon, at
tingnan natin kung ano ang lagay nila. 37 At inibig
ni Bernabe na kanilang isama naman si Juan, na
tinatawag na Marcos. 38 Datapuwa't hindi minagaling
ni Pablo na isama nila ang humiwalay sa kanila mula
sa Pamfilia, at hindi sumama sa kanila sa gawain. 39
At nagkaroon ng pagtatalo, ano pa't sila'y naghiwalay,
at isinama ni Bernabe si Marcos, at lumayag sa
Chipre: 40 Datapuwa't hinirang ni Pablo si Silas, at
yumaon, na sila'y ipinagtagubilin ng mga kapatid sa
biyaya ng Panginoon. 41 At kaniyang tinahak ang
Siria at Cilicia, na pinagtitibay ang mga iglesia.

16 At siya'y naparoon din naman sa Derbe at sa
Listra: at narito, naroon ang isang alagad, na
nagngangalang Timoteo, na anak ng isang Judiang
sumasampalataya; datapuwa't Griego ang kaniyang
ama. 2 Siya'y may mabuting patotoo ng mga kapatid

na nangasa Listra at Iconio. 3 Iniibig ni Pablo na
sumama siya sa kaniya; at kaniyang kinuha siya at
tinuli dahil sa mga Judio na nangasa mga dakong
yaon: sapagka't nalalaman ng lahat na ang kaniyang
ama'y Griego. 4 At sa kanilang pagtahak sa mga
bayan, ay ibinigay sa kanila ang mga utos na inilagda
ng mga apostol at ng mga matanda sa Jerusalem,
upang kanilang tuparin. 5 Kaya nga, ang mga iglesia'y
pinalakas sa pananampalataya at naragdagan ang
bilang araw-araw. 6 At nang kanilang matahak ang
lupain ng Frigia at Galacia, ay pinagbawalan sila
ng Espiritu Santo na saysayin ang salita sa Asia;
7 At nang sila'y magsidating sa tapat ng Misia, ay
pinagsikapan nilang magsipasok sa Bitinia; at hindi
sila tinulutan ng Espiritu ni Jesus; 8 At pagkaraan
nila sa Misia, ay nagsilusong sila sa Troas. 9 At
napakita ang isang pangitain sa gabi kay Pablo:
May isang lalaking taga Macedonia na nakatayo, na
namamanhik sa kaniya, at sinasabi, Tumawid ka sa
Macedonia, at tulungan mo kami. 10 At pagkakita
niya sa pangitain, pagdaka'y pinagsikapan naming
magsiparoon sa Macedonia, na pinatutunayang kami'y
tinawag ng Dios upang sa kanila'y ipangaral ang
evangelio. 11 Pagtulak nga sa Troas, ay pinunta
namin ang Samotracia, at nang kinabukasa'y ang
Neapolis; 12 At mula doo'y ang Filipos, na isang
bayan ng Macedonia, na siyang una sa purok, lupang
nasasakupan ng Roma: at nangatira kaming ilang
araw sa bayang yaon. 13 At nang araw ng sabbath ay
nagsilabas kami sa labas ng pintuan sa tabi ng ilog, na
doo'y sinapantaha naming may mapapanalanginan; at
kami'y nangaupo, at nakipagsalitaan sa mga babaing
nangagkatipon. 14 At isang babaing nagngangalang
Lidia, na mangangalakal ng kayong kulay-ube, na
taga bayan ng Tiatira, isang masipag sa kabanalan,
ay nakinig sa amin: na binuksan ng Panginoon ang
kaniyang puso upang unawain ang mga bagay na
sinalita ni Pablo. 15 At nang siya'y mabautismuhan
na, at ang kaniyang mga kasangbahay, ay namanhik
siya sa amin, na sinasabi, Kung inyong inaakalang
ako'y tapat sa Panginoon, ay magsipasok kayo sa
aking bahay, at kayo'y magsitira doon. At kami'y pinilit
niya. 16 At nangyari, na nang kami'y nagsisiparoon
sa mapapanalanginan, ay sinalubong kami ng
isang dalagang may karumaldumal na espiritu ng
panghuhula, at nagdadala ng maraming pakinabang
sa kaniyang mga panginoon sa pamamagitan ng
panghuhula. 17 Siya'y sumusunod kay Pablo at
sa amin at nagsisigaw, na sinasabi, Mga alipin
ng Kataastaasang Dios ang mga taong ito, na
nagsisipangaral sa inyo ng daan ng kaligtasan. 18 At
maraming mga araw na ginawa niya ito. Datapuwa't
palibhasa'y si Pablo ay totoong nababagabag, ay
lumingon at sinabi sa espiritu, Iniuutos ko sa iyo sa
pangalan ni Jesucristo na lumabas ka sa kaniya. At
ito ay lumabas nang oras ding yaon. 19 Datapuwa't
nang makita ng kaniyang mga panginoon na wala na
ang inaasahan nilang kapakinabangan, ay hinuli nila
si Pablo at si Silas, at kinaladkad sila sa pamilihan,
sa harapan ng mga may kapangyarihan, 20 At
nang maiharap na sila sa mga hukom, ay sinabi
nila, Ang mga lalaking ito, palibhasa'y mga Judio,
ay nagsisipanggulong totoo sa ating bayan, 21 At
nangaghahayag ng mga kaugaliang hindi matuwid
nating tanggapin, o gawin, palibhasa tayo'y Romano.
22 At samasamang nagsitindig ang karamihan laban
sa kanila: at hinapak ng mga hukom ang kanilang
mga damit, at ipinapalo sila ng mga panghampas.
23 At nang sila'y mapalo na nila ng marami, ay
ipinasok sila sa bilangguan, na ipinagtatagubilin sa
tagapamahala na sila'y bantayang maigi: 24 Na, nang
tanggapin nito ang gayong tagubilin, ay ipinasok
sila sa kalooblooban ng bilangguan, at piniit ang
kanilang mga paa sa mga pangawan. 25 Datapuwa't
nang maghahatinggabi na si Pablo at si Silas ay
nagsipanalangin at nagsiawit ng mga himno sa
Dios, at sila'y pinakikinggan ng mga bilanggo; 26
At kaginsaginsa'y nagkaroon ng isang malakas na
lindol, ano pa't nangagsiuga ang mga patibayan ng
bahay-bilangguan: at pagdaka'y nangabuksan ang
lahat ng mga pinto; at nangakalas ang mga gapos
ng bawa't isa. 27 At ang tagapamahala, palibhasa'y
nagising sa pagkakatulog at nang makitang bukas ang
mga pinto ng bilangguan, ay binunot ang kaniyang
tabak at magpapakamatay sana, sa pagaakalang
nangakatakas na ang mga bilanggo. 28 Datapuwa't
sumigaw si Pablo ng malakas na tinig, na sinasabi,
Huwag mong saktan ang iyong sarili: sapagka't
nangaririto kaming lahat. 29 At siya'y humingi ng mga
ilaw at tumakbo sa loob, at, nanginginig sa takot, ay
nagpatirapa sa harapan ni Pablo at ni Silas, 30 At sila'y
inilabas at sinabi, Mga ginoo, ano ang kinakailangan
kong gawin upang maligtas? 31 At kanilang sinabi,
Manampalataya ka sa Panginoong Jesus, at maliligtas
ka, ikaw at ang iyong sangbahayan. 32 At sa kaniya'y
sinalita nila ang salita ng Panginoon, pati sa lahat

ng nangasa kaniyang bahay. 33 At sila'y kaniyang
kinuha nang oras ding yaon ng gabi, at hinugasan
ang kanilang mga latay; at pagdaka'y binautismuhan,
siya at ang buong sangbahayan niya. 34 At sila'y
kaniyang ipinanhik sa kaniyang bahay, at hinainan
sila ng pagkain, at nagalak na totoo, pati ng buong
sangbahayan niya, na nagsisampalataya sa Dios.
35 Datapuwa't nang umaga na, ang mga hukom ay
nangagsugo ng mga sarhento, na nagsasabi, Pawalan
mo ang mga taong iyan. 36 At iniulat ng tagapamahala
kay Pablo ang mga salitang ito, na sinasabi, Ipinagutos
ng mga hukom na kayo'y pawalan: ngayon nga'y
magsilabas kayo, at magsiyaon kayong payapa. 37
Datapuwa't sinabi sa kanila ni Pablo, Pinalo nila kami
sa hayag, na hindi nangahatulan, bagama't mga
lalaking Romano, at kami'y ibinilanggo; at ngayo'y
lihim na kami'y pinawawalan nila? tunay na hindi nga;
kundi sila rin ang magsiparito at kami'y pawalan. 38 At
iniulat ng mga sarhento ang mga salitang ito sa mga
hukom: at sila'y nangatakot nang kanilang marinig
na sila'y mga Romano; 39 At sila'y nagsiparoon at
pinamanhikan sila; at nang kanilang mailabas na sila,
ay hiniling nila sa kanila na magsilabas sa bayan. 40
At sila'y nagsilabas sa bilangguan, at nagsipasok sa
bahay ni Lidia: at nang makita nila ang mga kapatid,
ay kanilang inaliw sila, at nagsialis.

17 Pagkatahak nga nila sa Amfipolis at sa
Apolonia, ay nagsirating sila sa Tesalonica, na
kinaroroonan ng isang sinagoga ng mga Judio. 2 At
si Pablo, ayon sa ugali niya ay pumasok sa kanila,
at sa tatlong sabbath ay nangatuwiran sa kanila sa
mga kasulatan, 3 Na binubuksan at pinatunayan
na kinakailangang si Cristo ay maghirap, at muling
mabuhay sa mga patay; at itong si Jesus, aniya,
na aking ipinangangaral sa inyo, ay siyang Cristo.
4 At nangahikayat ang ilan sa kanila, at nakikampi
kay Pablo at kay Silas; at gayon din ang lubhang
maraming mga Griegong masisipag sa kabanalan,
at hindi kakaunting mga babaing mararangal. 5
Datapuwa't ang mga Judio, palibhasa'y nangaudyokan
ng inggit, ay nangagsama ng ilang masasamang tao
sa pamilihan, at pagkatipon ng isang karamihan, ay
ginulo ang bayan; at pagkalusob sa bahay ni Jason,
ay pinagsikapan nilang sila'y iharap sa mga tao. 6
At nang hindi sila mangasumpungan, ay kanilang
kinaladkad si Jason at ang ilang kapatid sa harap ng
mga punong bayan, na ipinagsisigawan, Itong mga
nagsisipagtiwarik ng sanglibutan, ay nagsiparito rin
naman; 7 Na tinanggap sila ni Jason: at ang lahat
ng mga ito ay nagsisigawa ng laban sa mga utos ni
Cesar, na nagsasabing may ibang hari, si Jesus. 8 At
kanilang ginulo ang karamihan at ang mga punong
bayan, nang kanilang marinig ang mga bagay na
ito. 9 At nang matanggap na nila ang pinakaako kay
Jason at sa mga iba, ay kanilang pinawalan sila. 10
At pagdaka'y pinayaon sa gabi ng mga kapatid si
Pablo at si Silas sa Berea: na nang dumating sila
doon ay nagsipasok sa sinagoga ng mga Judio. 11
Ngayon lalong naging mararangal ang mga ito kay sa
mga taga Tesalonica, sapagka't tinanggap nila ang
salita ng buong pagsisikap, at sinisiyasat sa araw-
araw ang mga kasulatan, kung tunay nga ang mga
bagay na ito. 12 Kaya nga marami sa kanila ang mga
nagsisampalataya; gayon din sa mga babaing Griega
na may mga kalagayang mahal, at sa mga lalake,
ay hindi kakaunti. 13 Datapuwa't nang maunawa
ng mga Judiong taga Tesalonica na sa Berea ay
ipinangangaral din ni Pablo ang salita ng Dios, ay
nagsiparoon din naman, na ginulo at binagabag ang
mga karamihan. 14 At nang magkagayo'y pagdaka'y
pinayaon ng mga kapatid si Pablo na pumaroon
hanggang sa dagat: at nangatira pa roon si Silas at si
Timoteo. 15 Datapuwa't silang mga nagsipaghatid
kay Pablo ay dinala siya hanggang sa Atenas: at
nang matanggap na nila ang pautos kay Silas at
kay Timoteo na madalingmadali silang magsiparoon
sa kaniya, ay nagsialis sila. 16 Samantala ngang
sila'y hinihintay ni Pablo sa Atenas, ay namuhi ang
kaniyang espiritu sa loob niya sa pagkamasid niya
sa bayan na puno ng diosdiosan. 17 Kaya't sa
sinagoga'y nakipagmatuwiran siya sa mga Judio at
sa mga taong masisipag sa kabanalan, at sa araw-
araw sa pamilihan sa mga nakikipagkita sa kaniya.
18 At ilan naman sa mga pilosopong Epicureo at
Estoico ay nakipagtalo sa kaniya. At sinabi ng ilan,
Anong ibig sabihin ng masalitang ito? binagabag ang
mga iba, Parang siya'y tagapagbalita ng mga ibang
dios: sapagka't ipinangangaral niya si Jesus at ang
pagkabuhay na maguli. 19 At siya'y tinangnan nila, at
dinala siya sa Areopago, na sinasabi, Mangyayari
bagang maalaman namin kung ano itong bagong
aral, na sinasalita mo? 20 Sapagka't naghahatid ka
ng mga kakaibang bagay sa aming mga tainga: ibig
nga naming maalaman kung ano ang kahulugan ng
mga bagay na ito. 21 (Lahat nga ng mga Ateniense at
ang mga taga ibang bayang nakikipamayan doon ay

walang ibang ginagawa, kundi ang magsipagsaysay
o mangakinig ng anomang bagay na bago.) 22 At
tumindig si Pablo sa gitna ng Areopago, at sinabi,
Kayong mga lalaking taga Atenas, sa lahat ng mga
bagay ay napapansin kong kayo'y lubhang relihioso.
23 Sapagka't sa aking pagdaraan, at sa pagmamasid
ng mga bagay na inyong sinasamba, ay nakasumpong
din naman ako ng isang dambana na may sulat na
ganito, SA ISANG DIOS NA HINDI KILALA. Yaon
ngang inyong sinasamba sa hindi pagkakilala, siya
ang sa inyo'y ibinabalita ko. 24 Ang Dios na gumawa
ng sanglibutan at ng lahat ng mga bagay na naririto,
siya, palibhasa'y Panginoon ng langit at ng lupa, ay
hindi tumatahan sa mga templong ginawa ng mga
kamay; 25 Ni hindi rin naman pinaglilingkuran siya
ng mga kamay ng mga tao, na para bagang siya'y
nangangailangan ng anomang bagay, yamang siya
rin ang nagbibigay sa lahat ng buhay, at ng hininga,
at ng lahat ng mga bagay; 26 At ginawa niya sa isa
ang bawa't bansa ng mga tao upang magsipanahan
sa balat ng buong lupa, na itinakda ang kanilang
talagang ayos ng mga kapanahunan at ang mga
hangganan ng kanilang tahanan; 27 Upang kanilang
hanapin ang Dios baka sakaling maapuhap nila siya
at siya'y masumpungan, bagaman hindi siya malayo
sa bawa't isa sa atin: 28 Sapagka't sa kaniya tayo'y
nangabubuhay, at nagsisikilos, at mayroon tayong
pagkatao: na gaya naman ng sinabi ng ilan sa inyong
sariling mga manunula, Sapagka't tayo nama'y sa
kaniyang lahi. 29 Yamang tayo nga'y lahi ng Dios,
ay hindi marapat nating isipin na ang pagka Dios
ay katulad ng ginto, o ng pilak, o ng bato, na inukit
ng kabihasnan at katalinuhan ng tao. 30 Ang mga
panahon ng kahangalan ay pinalipas na nga ng
Dios; datapuwa't ngayo'y ipinaguutos niya sa mga
tao na mangagsisi silang lahat sa lahat ng dako: 31
Sapagka't siya'y nagtakda ng isang araw na kaniyang
ipaghuhukom sa sanglibutan ayon sa katuwiran sa
pamamagitan ng lalaking kaniyang itinalaga; na ito'y
pinatunayan niya sa lahat ng mga tao, nang siya'y
buhayin niyang maguli sa mga patay. 32 At nang
kanilang marinig ang tungkol sa pagkabuhay na
maguli, ay nanglibak ang ilan; datapuwa't sinabi
ng mga iba, Pakikinggan ka naming muli tungkol
dito. 33 Sa gayo'y umalis si Pablo sa gitna nila. 34
Datapuwa't nakisama sa kanya ang ilang mga tao, at
nagsisampalataya: na sa mga yao'y isa si Dionisio
na Areopagita, at ang isang babaing nagngangalang
Damaris, at mga iba pang kasama nila.

18 Pagkatapos ng mga bagay na ito'y umalis siya sa
Atenas, at napasa Corinto. 2 At nasumpungan
niya ang isang Judio na nagngangalang Aquila,
isang lalaking tubo sa Ponto, na hindi pa nalalaong
nanggagaling sa Italia, kasama ni Priscila na kaniyang
asawa, sapagka't ipinagutos ni Claudio na ang lahat
ng mga Judio ay magsialis sa Roma: at siya'y lumapit
sa kanila; 3 At sapagka't ang hanap-buhay niya'y
gaya rin ng kanila, ay nakipanuluyan siya sa kanila,
at sila'y nagsigawa: sapagka't ang hanap-buhay nila'y
gumawa ng mga tolda. 4 At siya'y nangangatuwiran
tuwing sabbath sa sinagoga, at hinihikayat ang mga
Judio at ang mga Griego. 5 Datapuwa't nang si Silas
at si Timoteo ay magsilusong mula sa Macedonia,
si Pablo ay napilitan sa pamamagitan ng salita, na
sinasaksihan sa mga Judio na si Jesus ang siyang
Cristo. 6 At nang sila'y magsitutol at magsipamusong,
ay ipinagpag niya ang kaniyang kasuotan at sa kanila'y
sinabi, Ang inyong dugo'y sumainyong sariling mga
ulo: ako'y malinis: buhat ngayo'y paparoon ako sa mga
Gentil. 7 At siya'y umalis doon, at pumasok sa bahay
ng isang lalaking nagngangalang Tito Justo, na isang
sumasamba sa Dios, na ang bahay niya'y karugtong
ng sinagoga. 8 At si Crispo, ang pinuno sa sinagoga,
ay nanampalataya sa Panginoon, pati ng buong
sangbahayan niya; at marami sa mga taga Corinto
na sa pakikinig ay nagsisampalataya, at pawang
nangabautismuhan. 9 At sinabi ng Panginoon kay
Pablo nang gabi sa pangitain, Huwag kang matakot,
kundi magsalita ka, at huwag kang tumahimik: 10
Sapagka't ako'y sumasaiyo, at sinoma'y hindi ka
madadaluhong upang saktan ka: sapagka't makapal
ang mga tao ko sa bayang ito. 11 At siya'y tumahan
doong isang taon at anim na buwan, na itinuturo
sa kanila ang salita ng Dios. 12 Datapuwa't nang
si Galion ay proconsul ng Acaya ang mga Judio
ay nangagkaisang nangagsitindig laban kay Pablo
at siya'y dinala sa harapan ng hukuman, 13 Na
nagsasabi, Hinihikayat ng taong ito ang mga tao
upang magsisamba sa Dios laban sa kautusan. 14
Datapuwa't nang bubukhin na ni Pablo ang kaniyang
bibig, ay sinabi ni Galion sa mga Judio, Kung ito'y
tunay na masamang gawa o mabigat na kasalanan,
Oh mga Judio, may matuwid na tiisin ko kayo: 15
Datapuwa't kung mga pagtatalo tungkol sa mga salita
at mga pangalan at sa inyong sariling kautusan,

kayo sa inyong sarili na ang bahala noon; ayaw
kong maging hukom sa mga bagay na ito. 16 At
sila'y pinalayas niya sa hukuman. 17 At hinawakan
nilang lahat si Sostenes, na pinuno sa sinagoga, at
siya'y hinampas sa harapan ng hukuman. At hindi
man lamang pinansin ni Galion ang mga bagay
na ito. 18 At si Pablo, pagkatapos na makatira na
roong maraming araw, ay nagpaalam sa mga kapatid,
at buhat doo'y lumayag na patungo sa Siria, at
kasama niya si Priscila at si Aquila: na inahit niya
ang kaniyang buhok sa Cencrea; sapagka't siya'y
may panata. 19 At sila'y nagsidating sa Efeso, at
sila'y iniwan niya doon: datapuwa't pumasok siya
sa sinagoga, at nangatuwiran sa mga Judio. 20 At
nang siya'y pamanhikan nila na tumigil pa roon ng
ilang panahon, ay hindi siya pumayag; 21 Kundi nang
siya'y nagpaalam sa kanila, at nagsabi, Babalik uli
ako sa inyo kung loobin ng Dios, siya'y naglayag
buhat sa Efeso. 22 At nang makalunsad na siya sa
Cesarea, ay siya'y umahon at bumati sa iglesia, at
lumusong sa Antioquia. 23 At nang makagugol na
siya roon ng ilang panahon, ay umalis siya, at tinahak
ang lupain ng Galacia, at Frigia, na sunodsunod, na
pinagtitibay ang lahat ng mga alagad. 24 Ngayon
ang isang Judio na nagngangalang Apolos, na isang
Alejandrino sa lahi, at taong marikit mangusap, ay
dumating sa Efeso; at siya'y makapangyarihan ukol
sa mga kasulatan. 25 Ang taong ito'y tinuruan sa
daan ng Panginoon; at palibhasa'y may maningas
na espiritu, ay kaniyang sinalita at itinurong maingat
ang mga bagay na tungkol kay Jesus, na ang
naalaman lamang ay ang bautismo ni Juan: 26 At
siya'y nagpasimulang magsalita ng buong tapang sa
sinagoga. Datapuwa't nang siya'y marinig ni Priscila
at ni Aquila, ay kanilang isinama siya, at isinaysay sa
kaniya ang daan ng Panginoon ng lalong maingat. 27
At nang ibig niyang lumipat sa Acaya, ay pinalakas
ng mga kapatid ang kaniyang loob at sila'y nagsisulat
sa mga alagad na siya'y tanggapin: at nang siya'y
dumating doon, ay lubos na tumulong siya sa mga
nagsisampalataya sa pamamagitan ng biyaya; 28
Sapagka't may kapangyarihang dinaig niya ang mga
Judio, at hayag, na ipinakilala sa pamamagitan ng
mga kasulatan na si Jesus ay ang Cristo.

19 At nangyari, na, samantalang si Apolos ay
nasa Corinto, pagkatahak ni Pablo ng mga
lupaing matataas ay napasa Efeso, at nakasumpong
ng ilang mga alagad: 2 At sa kanila'y sinabi niya,
Tinanggap baga ninyo ang Espiritu Santo nang kayo'y
magsisampalataya? At sinabi nila sa kaniya, Hindi,
hindi man lamang namin narinig na may ibinigay na
Espiritu Santo. 3 At sinabi niya, Kung gayo'y sa ano
kayo binautismuhan? At sinabi nila, Sa bautismo ni
Juan. 4 At sinabi ni Pablo, Nagbabautismo si Juan
ng bautismo ng pagsisisi, na sinasabi sa bayan na
sila'y magsisampalataya sa darating sa hulihan niya,
sa makatuwid baga'y kay Jesus. 5 At nang kanilang
marinig ito, ay nangapabautismo sila sa pangalan ng
Panginoong Jesus. 6 At nang maipatong na ni Pablo
sa kanila ang kaniyang mga kamay, ay bumaba sa
kanila ang Espiritu Santo; at sila'y nagsipagsalita ng
mga wika, at nagsipanghula. 7 At silang lahat ay
may labingdalawang lalake. 8 At siya'y pumasok sa
sinagoga, at nagsalitang may katapangan sa loob ng
tatlong buwan, na nangangatuwiran at nanghihikayat
tungkol sa mga bagay na nauukol sa kaharian ng
Dios. 9 Datapuwa't nang magsipagmatigas ang ilan at
ayaw magsipaniwala, na pinagsasalitaan ng masama
ang Daan sa harapan ng karamihan, ay umalis
siya sa kanila, at inihiwalay ang mga alagad, na
nangangatuwiran araw-araw sa paaralan ni Tiranno.
10 At ito'y tumagal sa loob ng dalawang taon; ano
pa't ang lahat ng mga nagsisitahan sa Asia ay
nangakarinig ng salita ng Panginoon, ang mga Judio
at gayon din ang mga Griego. 11 At gumawa ang
Dios ng mga tanging himala sa pamamagitan ng
mga kamay ni Pablo: 12 Ano pa't ang mga panyo
o mga tapi na mapadaiti sa kaniyang katawan ay
dinadala sa mga may-sakit, at nawawala sa kanila
ang mga sakit, at nangagsisilabas ang masasamang
espiritu. 13 Datapuwa't ilan sa mga Judiong pagalagala
na nagsisipagpalayas ng masasamang espiritu,
ay nagsipangahas na sambitlain ang pangalan ng
Panginoong Jesus sa mga may masasamang espiritu,
na nagsisipagsabi, Ipinamamanhik ko sa inyo sa
pamamagitan ni Jesus na siyang ipinangangaral ni
Pablo. 14 At may pitong anak na lalake ang isang
Esceva na Judio, isang pangulong saserdote, na
nagsisigawa nito. 15 At sumagot ang masamang
espiritu at sa kanila'y sinabi, Nakikilala ko si Jesus, at
nakikilala ko si Pablo; datapuwa't sino-sino kayo? 16
At ang taong kinaroroonan ng masamang espiritu
ay lumukso sa kanila, at sila'y kaniyang natalo, at
nadaig sila, ano pa't nagsitakas sila sa bahay na
yaon na mga hubo't hubad at mga sugatan. 17
At nahayag ito sa lahat, sa mga Judio at gayon

din sa mga Griego, na nangananahanan sa Efeso;
at sinidlan silang lahat ng takot, at pinadakila ang
pangalan ng Panginoong Jesus. 18 Marami rin
naman sa mga nagsisampalataya na ang nagsidating,
na ipinahahayag at isinasaysay ang kanilang mga
gawain. 19 At hindi kakaunti sa mga nagsisigamit
ng mga kabihasnang magica ay nagsipagtipon ng
kanilang mga aklat, at pinagsusunog sa paningin
ng lahat; at kanilang binilang ang halaga niyaon, at
nasumpungang may limampung libong putol na pilak.
20 Sa gayo'y lumagong totoo ang salita ng Panginoon
at nanaig. 21 Pagkatapos nga ng mga bagay na ito,
ay ipinasiya ni Pablo sa espiritu, nang matahak na
niya ang Macedonia at ang Acaya, na pumaroon sa
Jerusalem, na sinasabi, Pagkapanggaling ko roon,
ay kinakailangang makita ko naman ang Roma.
22 At nang maisugo na niya sa Macedonia ang
dalawa sa nagsisipaglingkod sa kaniya, na si Timoteo
at si Erasto, siya rin ay natirang ilang panahon
sa Asia. 23 At halos nang panahong yao'y may
nangyaring hindi mumunting kaguluhan tungkol sa
Daan. 24 Sapagka't may isang taong nagngangalang
Demetrio, pandaypilak, na gumagawa ng maliliit na
dambanang pilak ni Diana, ay nagbibigay ng hindi
kakaunting hanap-buhay sa mga panday; 25 Na sila'y
kaniyang tinipon pati ng mga manggagawa ng mga
gayong gawa, at sinabi, Mga Ginoo, talastas ninyo
na nagsisiyaman tayo sa hanap-buhay na ito. 26
At inyong nakikita at naririnig, na hindi lamang sa
Efeso, kundi halos sa buong Asia, ay nakaakit ang
Pablong ito at naghiwalay ng maraming mga tao, na
sinasabing hindi raw mga dios, ang mga ginagawa
ng mga kamay: 27 At hindi lamang may panganib
na mawalang kapurihan ang hanapbuhay nating ito;
kundi naman ang templo ng dakilang diosa Diana ay
mawawalan ng halaga, at hanggang sa malugso ang
kadakilaan niya na sinasamba ng buong Asia at ng
sanglibutan. 28 At nang marinig nila ito'y nangapuno
sila ng galit, at nangagsigawan, na nagsipagsabi,
Dakila ang Diana ng mga taga Efeso. 29 At napuno
ng kaguluhan ang bayan: at pinagkaisahan nilang
lusubin ang dulaan, na sinunggaban si Gayo at si
Aristarco, mga lalaking taga Macedonia, na kasama
ni Pablo sa paglalakbay. 30 At nang inakala ni Pablo
na pasukin ang mga tao, ay hindi siya tinulutan
ng mga alagad. 31 At ang ilan din naman sa mga
puno sa Asia, palibhasa'y kaniyang mga kaibigan,
ay nangagpasugo sa kaniya at siya'y pinakiusapang
huwag siyang pumaroon sa dulaan. 32 At ang iba
nga'y sumisigaw ng isang bagay, at ang iba'y iba
naman: sapagka't ang pulong ay nasa kaguluhan;
at hindi maalaman ng karamihan kung bakit sila'y
nangagkatipon. 33 At kanilang inilabas si Alejandro
sa karamihan, na siya'y itinutulak ng mga Judio sa
dakong harap. At inihudyat ang kamay ni Alejandro,
at ibig sanang magsanggalang sa harapan ng bayan.
34 Datapuwa't nang matalastas nilang siya'y Judio,
ay nangagkaisang lahat na mangagsigawan sa loob
halos ng dalawang oras, Dakila ang Diana ng mga
Efeso. 35 At nang mapatahimik na ng kalihim-
bayan ang karamihan, ay kaniyang sinabi, Kayong
mga lalaking taga Efeso, sino sa mga tao ang
hindi nakakaalam na ang bayan ng mga Efeso ay
tagapagingat ng templo ng dakilang Diana, at ng
larawang nahulog mula kay Jupiter? 36 Yamang
hindi nga maikakaila ang mga bagay na ito, ay
dapat kayong magsitahimik, at huwag magsigawa
ng anomang bagay sa madalian. 37 Sapagka't
dinala ninyo rito ang mga taong ito, na hindi mga
mangloloob sa templo, ni mga mamumusong man
sa ating diosa. 38 Kung si Demetrio nga, at ang
mga panday na kasama niya, ay mayroong anomang
sakdal laban sa kanino man, ay bukas ang mga
hukuman, at may mga proconsul: bayaan ninyong
mangagsakdal ang isa't isa. 39 Datapuwa't kung may
inuusig kayo sa ano pa mang ibang mga bagay,
ay mahahatulan sa karaniwang kapulungan. 40
Sapagka't totoong nanganganib tayo na mangasakdal
tungkol sa pagkakagulo sa araw na ito, palibhasa'y
walang anomang kadahilanan: at tungkol dito ay hindi
tayo makapagbibigay sulit tungkol sa pagkakatipong
ito. 41 At nang siya'y makapagsalitang gayon, ay
pinaalis niya ang kapulungan.

20 At pagkatapos na mapatigil ang kaguluhan,
nang maipatawag na ni Pablo ang mga alagad
at sila'y mapangaralan, ay nagpaalam sa kanila, at
umalis upang pumaroon sa Macedonia. 2 At nang
matahak na niya ang mga dakong yaon, at maaralan
na sila ng marami, siya'y napasa Grecia. 3 At nang
siya'y makapaggugol na ng tatlong buwan doon,
at mapabakayan siya ng mga Judio nang siya'y
lalayag na sa Siria, ay pinasiyahan niyang bumalik
na magdaan sa Macedonia. 4 At siya'y sinamahan
hanggang sa Asia, ni Sopatro na taga Berea, na anak
ni Pirro; at ng mga taga Tesalonicang si Aristarco at
si Segundo; at ni Gayo na taga Derbe, at ni Timoteo;

at ng mga taga Asiang si Tiquico at si Trofimo. 5
Datapuwa't nangauna ang mga ito, at hinintay kami
sa Troas. 6 At kami'y nagsilayag mula sa Filipos
pagkaraan ng mga kaarawan ng mga tinapay na
walang lebadura, at nagsidating kami sa kanila sa
Troas sa loob ng limang araw; na doo'y nagsitira
kaming pitong araw. 7 At nang unang araw ng
sanglinggo, nang kami'y nangagkakapisan upang
pagputolputulin ang tinapay, si Pablo ay nangaral
sa kanila, na nagaakalang umalis sa kinabukasan;
at tumagal ang kaniyang pananalita hanggang sa
hatinggabi. 8 At may maraming mga ilaw sa silid sa
itaas na pangkatipunan namin. 9 At may nakaupo
sa durungawan na isang binatang nagngangalang
Eutico, na mahimbing sa pagtulog; at samantalang
si Pablo ay nangangaral ng mahaba, palibhasa'y
natutulog ay nahulog buhat sa ikatlong grado, at
siya'y binuhat na patay. 10 At nanaog si Pablo, at
dumapa sa ibabaw niya, at siya'y niyakap na sinabi,
Huwag kayong magkagulo; sapagka't nasa kaniya
ang kaniyang buhay. 11 At nang siya'y makapanhik na,
at mapagputolputol na ang tinapay, at makakain na,
at makapagsalita sa kanila ng mahaba, hanggang sa
sumikat ang araw, kaya't siya'y umalis. 12 At kanilang
dinalang buhay ang binata, at hindi kakaunti ang
kanilang pagkaaliw. 13 Datapuwa't kami, na nangauna
sa daong, ay nagsilayag na patungong Ason, na doon
namin inaakalang ilulan si Pablo: sapagka't gayon ang
kaniyang ipinasiya, na ninanasa niyang maglakad.
14 At nang salubungin niya kami sa Ason, siya'y
inilulan namin, at nagsiparoon kami sa Mitilene. 15 At
pagtulak namin doon, ay sumapit kami nang sumunod
na araw sa tapat ng Chio; at nang kinabukasan ay
nagsidaong kami sa Samo; at nang kinabukasan ay
nagsirating kami sa Mileto. 16 Sapagka't ipinasiya
ni Pablo na lampasan ang Efeso, upang huwag na
siyang maggugol ng panahon sa Asia; sapagka't
siya'y nagmamadali upang kung maaari ay dumating
sa Jerusalem sa araw ng Pentecostes. 17 At mula sa
Mileto ay nagpasugo siya sa Efeso, at ipinatawag ang
mga matanda sa iglesia. 18 At nang sila'y magsidating
sa kaniya, ay sinabi niya sa kanila, Nalalaman ninyo,
na mula nang unang araw na ako'y tumungtong sa
Asia, kung paano ang pakikisama ko sa inyo sa buong
panahon, 19 Na ako'y naglilingkod sa Panginoon ng
buong pagpapakumbaba ng isip, at ng mga luha, at
ng mga pagsubok na dumating sa akin dahil sa mga
pagbakay ng mga Judio; 20 Kung paanong hindi ko
ikinait na ipahayag sa inyo ang anomang bagay na
pakikinabangan, at hayag na itinuro sa inyo, at sa
mga bahay-bahay, 21 Na sinasaksihan ko sa mga
Judio at gayon din sa mga Griego ang pagsisisi sa
Dios, at ang pananampalataya sa ating Panginoong
Jesucristo. 22 At ngayon, narito, ako na natatali sa
espiritu ay pasasa Jerusalem, na hindi nalalaman
ang mga bagay na mangyayari sa akin doon: 23
Maliban na pinatotohanan sa akin ng Espiritu Santo
sa bawa't bayan, na sinasabing ang mga tanikala at
ang mga kapighatian ay nagsisipagantay sa akin. 24
Datapuwa't hindi ko minamahal ang aking buhay na
waring sa akin ay mahalaga, maganap ko lamang ang
aking katungkulan, at ang ministeriong tinanggap ko
sa Panginoong Jesus, na magpatotoo ng evangelio
ng biyaya ng Dios. 25 At ngayon, narito, nalalaman
ko na kayong lahat, na aking nilibot na pinangaralan
ng kaharian, ay hindi na ninyo muling makikita pa
ang aking mukha. 26 Kaya nga pinatotohanan ko
sa inyo sa araw na ito, na ako'y malinis sa dugo
ng lahat ng mga tao. 27 Sapagka't hindi ko ikinait
ang pagsasaysay sa inyo ng buong kapasiyahan ng
Dios. 28 Ingatan ninyo ang inyong sarili, at ang buong
kawan, na sa kanila'y ginawa kayo ng Espiritu Santo
na mga obispo, upang pakanin ninyo ang iglesia ng
Panginoon na binili niya ng kaniyang sariling dugo. 29
Aking talastas na pagalis ko ay magsisipasok sa inyo
ang mga ganid na lobo, na hindi mangagpapatawad
sa kawan; 30 At magsisilitaw sa mga kasamahan din
ninyo ang mga taong mangagsasalita ng mga bagay
na masasama, upang mangagdala ng mga alagad sa
kanilang hulihan. 31 Kaya nga kayo'y mangagpuyat,
na alalahaning sa loob ng tatlong taon ay hindi ako
naglikat sa gabi at araw ng paalaala sa bawa't isa
na may pagluha. 32 At ngayo'y ipinagtatagubilin ko
kayo sa Dios, at sa salita ng kaniyang biyaya, na
makapagpapatibay, at makapagbibigay sa inyo ng
mana sa kasamahan ng lahat na mga pinapaging
banal. 33 Hindi ko inimbot ang pilak ninoman, o ang
ginto, o ang pananamit. 34 Nalalaman din ninyo na
ang mga kamay na ito ay nangaglilingkod sa mga
kinakailangan ko, at sa aking mga kasamahan. 35
Nagbigay halimbawa ako sa inyo sa lahat ng mga
bagay, na sa ganitong pagpapagal ay dapat kayong
magsisaklolo sa mahihina, at alalahanin ang mga
salita ng Panginoong Jesus, na siya rin ang may sabi,
Lalo pang mapalad ang magbigay kay sa tumanggap.
36 At nang makapagsalita na siya ng gayon, ay

nanikluhod siya at nanalanging kasama silang lahat.
37 At silang lahat ay nagsipanangis nang di kawasa,
at nangagsiyakap sa leeg ni Pablo at siya'y hinagkan
nila. 38 Na ikinahahapis ng lalo sa lahat ang salitang
sinabi niya, na hindi na nila makikitang muli pa ang
kaniyang mukha. At kanilang inihatid siya sa kaniyang
paglalakbay hanggang sa daong.

21 At nang mangyaring kami'y mangakahiwalay
na sa kanila at mangaglayag, ay tuloytuloy
na pinunta namin ang Coos, at nang kinabukasa'y
ang Rodas, at buhat doo'y ang Patara: 2 At
nang aming masumpungan ang isang daong na
dumaraang patungo sa Fenicia, ay nagsilulan kami, at
nagsipaglayag. 3 At nang matanaw namin ang Chipre,
na maiiwan namin sa dakong kaliwa ay nagsilayag
kaming hanggang sa Siria, at nagsidaong sa Tiro;
sapagka't ilulunsad doon ng daong ang kaniyang
lulan. 4 At nang masumpungan ang mga alagad,
ay nangatira kami doong pitong araw: at sinabi ng
mga ito kay Pablo na sa pamamagitan ng Espiritu,
na huwag siyang tutungtong sa Jerusalem. 5 At
nang mangyari na maganap namin ang mga araw na
yaon, ay nagsialis kami at nangagpatuloy sa aming
paglalakbay: at silang lahat, pati ng mga asawa at
mga anak, ay humatid sa amin sa aming paglalakad
hanggang sa labas ng bayan: at sa paninikluhod
namin sa baybayin, kami'y nagsipanalangin, at
nangagpaalaman sa isa't isa; 6 At nagsilulan kami sa
daong, datapuwa't sila'y muling nagsiuwi sa bahay. 7
At nang aming matapos ang paglalayag buhat sa Tiro,
ay nagsidating kami sa Tolemaida; at kami'y nagsibati
sa mga kapatid, at kami'y nagsitahan sa kanilang
isang araw. 8 At nang kinabukasan ay nagsialis kami,
at nagsidating sa Cesarea: at sa pagpasok namin
sa bahay ni Felipe na evangelista, na isa sa pito, ay
nagsitahan kaming kasama niya. 9 Ang tao ngang ito'y
may apat na anak na binibini, na nagsisipanghula. 10
At sa pagtira namin doong ilang araw, ay dumating na
galing sa Judea ang isang propeta, na nagngangalang
Agabo. 11 At paglapit sa amin, at pagkakuha ng
pamigkis ni Pablo, ay ginapos niya ang kaniyang
sariling mga paa't kamay, at sinabi, Ganito ang sabi
ng Espiritu Santo, Ganitong gagapusin ng mga Judio
sa Jerusalem ang lalaking may-ari ng pamigkis na
ito, at siya'y kanilang ibibigay sa mga kamay ng mga
Gentil. 12 At nang marinig namin ang mga bagay
na ito, kami at gayon din ang nangaroroon doon ay
nagsipamanhik sa kaniya na huwag ng umahon sa
Jerusalem. 13 Nang magkagayo'y sumagot si Pablo,
Anong ginagawa ninyo, na nagsisitangis at dinudurog
ang aking puso? sapagka't ako'y nahahanda na
hindi lamang gapusin, kundi mamatay rin naman
sa Jerusalem dahil sa pangalan ng Panginoong
Jesus. 14 At nang hindi siya pahikayat ay nagsitigil
kami, na nagsisipagsabi, Mangyari ang kalooban ng
Panginoon. 15 At pagkatapos ng mga araw na ito ay
binuhat namin ang aming daladalahan at nagsiahon
kami sa Jerusalem. 16 At nagsisama naman sa
aming mula sa Cesarea ang ilan sa mga alagad, at
kanilang isinama ang isang Mnason, na taga Chipre,
isa sa mga kaunaunahang alagad, na sa kaniya kami
magsisipanuluyan. 17 At nang magsidating kami sa
Jerusalem, ay tinanggap kami ng mga kapatid na
may kagalakan. 18 At nang sumunod na araw ay
pumaroon si Pablo na kasama kami kay Santiago;
at ang lahat ng mga matanda ay nangaroroon.
19 At nang sila'y mangabati na niya, ay isaisang
isinaysay niya sa kanila ang mga bagay na ginawa
ng Dios sa mga Gentil sa pamamagitan ng kaniyang
ministerio. 20 At sila, nang kanilang marinig yaon,
ay niluwalhati ang Dios; at sa kaniya'y sinabi nila,
Nakikita mo na, kapatid, kung ilang libo-libo ang
mga Judio na nagsisisampalataya; at silang lahat
ay pawang masisikap sa kautusan. 21 At nabalitaan
nila tungkol sa iyo, na itinuturo mo sa lahat ng mga
Judio na nangasa mga Gentil na magsihiwalay kay
Moises, na sinasabi mo sa kanila na huwag tuliin ang
kanilang mga anak ni mangagsilakad ng ayon sa mga
kaugalian. 22 Ano nga baga ito? tunay na kanilang
mababalitaang dumating ka. 23 Gawin mo nga itong
sinasabi namin sa iyo: Mayroon kaming apat katao
na may panata sa kanilang sarili; 24 Isama mo sila,
maglinis kang kasama nila, at pagbayaran mo ang
kanilang magugugol, upang sila'y mangagpaahit ng
kanilang mga ulo: at maalaman ng lahat na walang
katotohanan ang mga bagay na kanilang nabalitaan
tungkol sa iyo; kundi ikaw rin naman ay lumalakad
ng maayos na tumutupad ng kautusan. 25 Nguni't
tungkol sa mga Gentil na nagsisisampalataya, ay
sinulatan namin, na pinagpayuhang sila'y magsiilag
sa mga inihain sa mga diosdiosan, at sa dugo, at
sa binigti, at sa pakikiapid. 26 Nang magkagayo'y
isinama ni Pablo ang mga tao, at nang sumunod na
araw nang makapaglinis na siyang kasama nila ay
pumasok sa templo, na isinasaysay ang katuparan
ng mga araw ng paglilinis, hanggang sa ihain ang

haing patungkol sa bawa't isa sa kanila. 27 At
nang halos tapos na ang pitong araw, ang mga
Judiong taga Asia, nang siya'y makita nila sa templo,
ay kanilang ginulo ang buong karamihan at siya'y
kanilang dinakip, 28 Na nangagsisigawan, Mga
lalaking taga Israel, magsitulong kayo: Ito ang tao
na nagtuturo sa mga tao sa lahat ng dako laban sa
bayan, at sa kautusan, at sa dakong ito; at bukod pa
sa rito'y nagdala rin siya ng mga Griego sa templo, at
dinungisan itong dakong banal. 29 Sapagka't nakita
muna nila na kasama niya sa bayan si Trofimo taga
Efeso, na sinapantaha nilang ipinasok ni Pablo sa
templo. 30 At ang buong bayan ay napakilos, at
ang mga tao'y samasamang nagsipanakbuhan; at
kanilang sinunggaban si Pablo, at siya'y kinaladkad
na inilabas sa templo: at pagdaka'y inilapat ang
mga pinto. 31 At samantalang pinagpipilitan nilang
siya'y patayin, ay dumating ang balita sa pangulong
kapitan ng pulutong, na ang buong Jerusalem ay nasa
kaguluhan. 32 At pagdaka'y kumuha siya ng mga
kawal at mga senturion, at sumagasa sa kanila: at
sila, nang kanilang makita ang pangulong kapitan at
ang mga kawal ay nagsitigil ng paghampas kay Pablo.
33 Nang magkagayo'y lumapit ang pangulong kapitan,
at tinangnan siya, at siya'y ipinagapos ng dalawang
tanikala; at itinanong kung sino siya, at kung ano
ang ginawa niya. 34 At iba'y sumisigaw ng isang
bagay, ang iba'y iba naman, sa gitna ng karamihan: at
nang hindi niya maunawa ang katotohanan dahil sa
kaguluhan, ay ipinadala siya sa kuta. 35 At nang siya'y
dumating sa hagdanan ay nangyari na siya'y binuhat
ng mga kawal dahil sa pagagaw ng karamihan;
36 Sapagka't siya'y sinusundan ng karamihan ng
mga tao, na nangagsisigawan, Alisin siya. 37 At
nang ipapasok na si Pablo sa kuta, ay kaniyang
sinabi sa pangulong kapitan, Mangyayari bagang
magsabi ako sa iyo ng anoman? At sinabi niya,
Marunong ka baga ng Griego? 38 Hindi nga baga
ikaw yaong Egipcio, na nang mga nakaraang araw
ay nanghihikayat sa kaguluhan at nagdala sa ilang
ng apat na libong katao na mga Mamamatay-tao?
39 Datapuwa't sinabi ni Pablo, Ako'y Judio, na taga
Tarso sa Cilicia, isang mamamayan ng bayang hindi
kakaunti ang kahalagahan: at ipinamamanhik ko sa
iyo, na ipahintulot mo sa aking magsalita sa bayan.
40 At nang siya'y mapahintulutan na niya, si Pablo,
na nakatayo sa hagdanan, inihudyat ang kamay sa
bayan; at nang tumahimik nang totoo, siya'y nagsalita
sa kanila sa wikang Hebreo, na sinasabi,

22 Mga kapatid na lalake at mga magulang,
pakinggan ninyo ang pagsasanggalang na
gagawin ko ngayon sa harapan ninyo. 2 At nang
marinig nilang sila'y kinakausap niya sa wikang
Hebreo, ay lalo pang tumahimik sila: at sinabi niya,
3 Ako'y Judio, na ipinanganak sa Tarso ng Cilicia,
datapuwa't pinapagaral sa bayang ito, sa paanan
ni Gamaliel, na tinuruan alinsunod sa mahigpit na
kaparaanan ng kautusan ng ating mga magulang,
palibhasa'y masikap tungkol sa Dios, na gaya ninyong
lahat ngayon: 4 At aking pinagusig ang Daang ito
hanggang sa mamatay, na tinatalian at ipinapasok sa
mga bilangguan ang mga lalake at gayon din ang mga
babae. 5 Gaya rin naman ng pangulong saserdote
na nagpapatotoo sa akin, at ang buong kapulungan
ng matatanda: na sa kanila nama'y tumanggap ako
ng mga sulat sa mga kapatid, at naglakbay ako
sa Damasco upang dalhin ko namang mga gapos
sa Jerusalem ang nangaroroon upang parusahan.
6 At nangyari, na, samantalang ako'y naglalakbay,
at nalalapit na sa Damasco, nang magtatanghaling
tapat, biglang nagliwanag mula sa langit ang isang
malaking ilaw sa palibot ko. 7 At ako'y nasubasob sa
lupa, at narinig ko ang isang tinig na nagsasabi sa
akin, Saulo, Saulo, bakit mo ako pinaguusig? 8 At
ako'y sumagot, Sino ka baga, Panginoon? At sinabi
niya sa akin, Ako'y si Jesus na taga Nazaret, na
iyong pinaguusig. 9 At sa katotohana'y nakita ng
mga kasamahan ko ang ilaw, datapuwa't hindi nila
narinig ang tinig na nagsalita sa akin. 10 At sinabi
ko, Ano ang gagawin ko, Panginoon? At sinabi sa
akin ng Panginoon, Magtindig ka, at pumaroon ka sa
Damasco; at doo'y sasabihin sa iyo ang lahat ng mga
bagay na itinalagang gagawin mo. 11 At nang hindi
ako makakita dahil sa kaningningan ng ilaw na yaon,
palibhasa'y inakay ako sa kamay ng mga kasamahan
ko, ay pumasok ako sa Damasco. 12 At isang Ananias,
lalaking masipag sa kabanalan ayon sa kautusan, na
may mabuting katunayan ng lahat ng mga Judiong
nagsisitahan doon, 13 Ay lumapit sa akin, at natatayo
sa tabi ko ay nagsabi sa akin, Kapatid na Saulo,
tanggapin mo ang iyong paningin. At nang oras ding
yao'y tumingin ako sa kaniya. 14 At sinabi niya, Ang
Dios ng ating mga magulang ay itinalaga ka upang
mapagkilala mo ang kaniyang kalooban, at makita
mo ang Banal, at marinig mo ang isang tinig mula

sa kaniyang bibig. 15 Sapagka't magiging saksi ka
niya sa lahat ng mga tao tungkol sa mga bagay
na iyong nakita at narinig. 16 At ngayon bakit ka
tumitigil? magtindig ka, at ikaw ay magbautismo, at
hugasan mo ang iyong mga kasalanan, na tumatawag
sa kaniyang pangalan. 17 At nangyari, na, nang
ako'y makabalik na sa Jerusalem, at nang ako'y
nananalangin sa templo ay nawalan ako ng diwa, 18
At siya'y nakita ko na nagsasabi sa akin, Magmadali
ka, at umalis ka agad sa Jerusalem; sapagka't hindi
nila tatanggapin sa iyo ang patotoo tungkol sa akin.
19 At aking sinabi, Panginoon, napagtatalastas nila
na ako ang nagbilanggo at humampas sa bawa't
sinagoga sa mga nagsisisampalataya sa iyo: 20 At
nang ibubo ang dugo ni Estebang iyong saksi, ay
ako nama'y nakatayo sa malapit, at sinasangayunan
ko, at iningatan ko ang mga damit ng sa kaniya'y
nagsipatay. 21 At sinabi niya sa akin, Yumaon ka:
sapagka't susuguin kita sa malayo sa mga Gentil. 22
At kanilang pinakinggan siya hanggang sa salitang ito;
at sila'y nangagtaas ng kanilang tinig, at nangagsabi,
Alisin sa lupa ang isang gayong tao: sapagka't hindi
marapat na siya'y mabuhay. 23 At samantalang sila'y
nangagsisigawan, at ipinaghahagisan ang kanilang
mga damit, at nangagsasabog ng alabok sa hangin,
24 Ay ipinagutos ng pangulong kapitan na siya'y
ipasok sa kuta, na ipinaguutos na siya'y sulitin sa
pamamagitan ng hampas, upang maalaman niya
kung sa anong kadahilanan sila'y nangagsigawan ng
gayon laban sa kaniya. 25 At nang siya'y kanilang
magapos na ng mga panaling katad, ay sinabi ni
Pablo sa senturiong nakatayo sa malapit, Matuwid
baga sa iyo na hampasin ang isang taong taga Roma,
na hindi pa nahahatulan? 26 At nang ito'y marinig ng
senturion, ay naparoon siya sa pangulong kapitan
at sa kaniya'y ipinagbigay-alam, na sinasabi, Ano
baga ang gagawin mo? sapagka't ang taong ito ay
taga Roma. 27 At lumapit ang pangulong kapitan at
sinabi sa kaniya, Sabihin mo sa akin, ikaw baga'y
taga Roma? At sinabi niya, Oo. 28 At sumagot ang
pangulong kapitan, Binili ko ng totoong mahal ang
pagkamamamayang ito. At sinabi ni Pablo, Nguni't
ako'y katutubong taga Roma. 29 Pagkaraka nga'y
nagsilayo sa kaniya ang mga sa kaniya sana'y susulit:
at ang pangulong kapitan din naman ay natakot nang
maalamang siya'y taga Roma, at dahil sa pagkagapos
niya sa kaniya. 30 Datapuwa't nang kinabukasan,
sa pagkaibig na matanto ang katunayan kung bakit
siya'y isinakdal ng mga Judio, ay kaniyang pinawalan
siya, at pinapagpulong ang mga pangulong saserdote
at ang buong Sanedrin, at ipinapanaog si Pablo at
iniharap sa kanila.

23 At si Pablo, na tumititig na mabuti sa Sanedrin,
ay nagsabi, Mga kapatid na lalake, ako'y
nabuhay sa harapan ng Dios sa buong kabutihan ng
budhi hanggang sa mga araw na ito. 2 At ipinagutos ng
dakilang saserdoteng si Ananias sa mga nalalapit sa
kaniya na siya'y saktan sa bibig. 3 Nang magkagayo'y
sinabi sa kaniya ni Pablo, sasaktan ka ng Dios, ikaw
na pinaputing pader: at nakaupo ka baga upang ako'y
hatulan mo ayon sa kautusan, at ako'y sinasaktan mo
ng laban sa kautusan? 4 At sinabi ng nangakatayo sa
malapit, Nilalait mo ang dakilang saserdote ng Dios?
5 At sinabi ni Pablo, Hindi ko nalalaman, mga kapatid
na lalake, na siya'y dakilang saserdote: sapagka't
nasusulat, Huwag kang magsasalita ng masama sa
isang pinuno ng iyong bayan. 6 Datapuwa't nang
matalastas ni Pablo na ang isang bahagi ay mga
Saduceo at ang iba'y mga Fariseo, ay sumigaw siya
sa Sanedrin, Mga kapatid na lalake, ako'y Fariseo,
anak ng mga Fariseo: ako'y sinisiyasat tungkol sa
pagasa at pagkabuhay na maguli ng mga patay. 7
At nang masabi na niya ang gayon, nangyari ang
isang pagtatalo sa mga Fariseo at sa mga Saduceo;
at nagkabahabahagi ang kapulungan. 8 Sapagka't
sinasabi ng mga Saduceo na walang pagkabuhay
na maguli, ni anghel, ni espiritu; datapuwa't kapuwa
pinaniniwalaan ng mga Fariseo. 9 At nagkaroon ng
malaking sigawan, at nagsitindig ang ilan sa mga
eskriba na kakampi ng mga Fariseo, at nakikipagtalo,
na nagsipagsabi, Wala kaming masumpungang
anomang kasalanan sa taong ito: at ano kung siya'y
kinausap man ng isang espiritu, o ng isang anghel?
10 At nang magkaroon ng malaking pagtatalo, sa takot
ng pangulong kapitan na baka pagwaraywarayin nila
si Pablo, ay pinapanaog ang mga kawal at ipinaagaw
siya sa gitna nila, at siya'y ipinasok sa kuta. 11 At
nang sumunod na gabi ay lumapit sa kaniya ang
Panginoon, at sinabi, Laksan mo ang iyong loob:
sapagka't kung paano ang pagkapatotoo mo tungkol
sa akin sa Jerusalem, ay kailangang patotohanan
mo rin gayon sa Roma. 12 At nang araw na, ay
nangagkatipon ang mga Judio, at sila'y nangagpanata
sa ilalim ng sumpa, na nagsisipagsabi na hindi sila
kakain ni iinom man hanggang sa kanilang mapatay
si Pablo. 13 At mahigit sa apat na pu ang mga

nagsipanumpa ng ganito. 14 At sila'y nagsiparoon
sa mga pangulong saserdote at sa mga matanda,
at nangagsabi, Kami ay nangagpanata sa ilalim
ng mahigpit na sumpa, na hindi titikim ng anoman
hanggang sa mapatay namin si Pablo. 15 Ngayon
nga kayo pati ng Sanedrin ay mangagpahiwatig
sa pangulong kapitan na siya'y ipapanaog niya sa
inyo, na waring ibig ninyong mahatulan ng lalong
ganap ang sakdal tungkol sa kaniya: at kami, bago
siya dumating ay nangahanda upang siya'y patayin.
16 Datapuwa't ang anak na lalake ng kapatid na
babae ni Pablo ay narinig ang tungkol sa kanilang
pagbabakay, at siya'y naparoon at pumasok sa kuta
at isinaysay kay Pablo. 17 At tinawag ni Pablo ang isa
sa mga senturion, at sinabi, Dalhin mo ang binatang
ito sa pangulong kapitan; sapagka't siya'y may isang
bagay na sasabihin sa kaniya. 18 Kaya't siya'y
kinuha, at dinala siya sa pangulong kapitan, at sinabi,
Tinawag ako ng bilanggong si Pablo, at ipinamanhik
sa aking dalhin ko sa iyo ang binatang ito, na may
isang bagay na sasabihin sa iyo. 19 At tinangnan
siya ng pangulong kapitan sa kamay, at pagtabi ay
lihim na tinanong siya, Ano yaong sasabihin mo sa
akin? 20 At sinabi niya, Pinagkasunduan ng mga
Judio na sa iyo'y ipamanhik na iyong ipapanaog
bukas si Pablo sa Sanedrin, na waring ikaw ay
may sisiyasating lalong ganap tungkol sa kaniya.
21 Huwag ka ngang palamuyot sa kanila: sapagka't
binabakayan siya ng mahigit na apat na pung katao
sa kanila, na nangagsipagpanata sa ilalim ng sumpa,
na hindi kakain ni iinom man hanggang sa siya'y
kanilang mapatay: at ngayo'y nangahahanda sila, na
nangaghihintay ng pangako mo. 22 Kaya't pinaalis
ng pangulong kapitan ang binata, na ipinagbilin sa
kaniya, Huwag mong sasabihin sa kanino man na
ipinahiwatig mo sa akin ang mga bagay na ito. 23
At kaniyang tinawag ang dalawa sa mga senturion,
at sinabi, Ihanda ninyo ang dalawang daang kawal
upang magsiparoon hanggang sa Cesarea, at pitong
pung kabayuhan, at dalawang daang sibatan, sa
ikatlong oras ng gabi: 24 At pinapaghanda niya sila ng
mga hayop, upang mapagsakyan kay Pablo, at siya'y
maihatid na walang panganib kay Felix na gobernador.
25 At siya'y sumulat ng isang sulat, na ganito: 26
Si Claudio Lisias sa kagalanggalang na gobernador
Felix, bumabati. 27 Ang taong ito'y hinuli ng mga
Judio, at papatayin na lamang sana nila, nang dumalo
akong may kasamang mga kawal at siya'y iniligtas
ko, nang mapagtantong siya'y isang taga Roma.
28 At sa pagkaibig kong mapagunawa ang dahilan
kung bakit siya'y kanilang isinakdal, ay ipinanaog
ko siya sa kanilang Sanedrin: 29 Na nasumpungan
ko na siya'y kanilang isinasakdal sa mga suliranin
tungkol sa kanilang kautusan, datapuwa't walang
anomang sakdal laban sa kaniya na marapat sa
kamatayan o sa tanikala. 30 At nang ipakilala sa akin
na may banta laban sa taong iyan, ay ipinadala ko
siya agad sa iyo, na aking ipinagbilin din sa mga
sa kaniya'y nangagsasakdal na mangagsalita sa
harapan mo laban sa kaniya. 31 Kaya't ang mga
kawal, alinsunod sa iniutos sa kanila, ay kinuha
si Pablo at dinala siya sa gabi sa Antipatris. 32
Datapuwa't nang kinabukasan ay pinabayaan nilang
samahan siya ng mga kabayuhan, at nangagbalik sa
kuta: 33 At sila, nang sila'y magsidating sa Cesarea
at maibigay ang sulat sa gobernador, ay iniharap din
si Pablo sa harapan niya. 34 At nang mabasa niya ito,
ay itinanong niya kung taga saang lalawigan siya; at
nang maalamang siya'y taga Cilicia, 35 Pakikinggan
kitang lubos, ang sabi niya, pagdating naman ng
mga nagsisipagsakdal sa iyo: at ipinagutos na siya'y
ingatan sa palasio ni Herodes.

24 At pagkaraan ng limang araw ay lumusong
ang pangulong saserdoteng si Ananias na
kasama ang ilang matatanda, at ang isang Tertulo
na mananalumpati; at sila'y nangagbigay-alam sa
gobernador laban kay Pablo. 2 At nang siya'y
tawagin, si Tertulo ay nagpasimulang isakdal siya,
na sinasabi, Yamang dahil sa iyo'y nangagtatamo
kami ng malaking kapayapaan, at sa iyong kalinga
ay napawi sa bansang ito ang mga kasamaan, 3 Ay
tinatanggap namin ito sa lahat ng mga paraan at sa
lahat ng mga dako, kagalanggalang na Felix, ng buong
pagpapasalamat. 4 Datapuwa't, nang huwag akong
makabagabag pa sa iyo, ay ipinamamanhik ko sa iyo
na pakinggan mo kami sa iyong kagandahang loob
sa ilang mga salita. 5 Sapagka't nangasumpungan
namin ang taong ito'y isang taong mapangulo at
mapagbangon ng mga paghihimagsik sa gitna ng lahat
ng mga Judio sa buong sanglibutan, at namiminuno
sa sekta ng mga Nazareno: 6 Na kaniya rin namang
pinagsisikapang lapastanganin ang templo: na siya
ring dahil ng aming inihuli: 7 Datapuwa't dumating ang
pangulong pinunong si Lysias at sapilitang inagaw
siya sa aming mga kamay. 8 Na mapagtatalastas
mo, sa iyong pagsisiyasat sa kaniya, ang lahat ng

mga bagay na ito na laban sa kaniya'y isinasakdal
namin. 9 At nakianib naman ang mga Judio sa
pagsasakdal, na pinatutunayan na ang mga bagay
na ito'y gayon nga. 10 At nang siya'y mahudyatan ng
gobernador upang magsalita, si Pablo ay sumagot,
Yamang nalalaman ko na ikaw ay hukom sa loob ng
maraming mga taon sa bansang ito, ay masiglang
gagawin ko ang aking pagsasanggalang: 11 Sapagka't
napagtatalastas mo na wala pang labingdalawang
araw buhat nang ako'y umahon sa Jerusalem upang
sumamba: 12 At ni hindi nila ako nasumpungan sa
templo na nakikipagtalo sa kanino man o kaya'y
nanggugulo sa karamihan, ni sa mga sinagoga, ni sa
bayan. 13 Ni hindi rin mapatutunayan nila sa iyo ang
mga bagay na ngayo'y kanilang isinasakdal laban sa
akin. 14 Nguni't ito ang ipinahahayag ko sa iyo, na
ayon sa Daan na kanilang tinatawag na sekta, ay
gayon ang paglilingkod ko sa Dios ng aming mga
magulang, na sinasampalatayanan ang lahat ng mga
bagay na alinsunod sa kautusan, at nangasusulat
sa mga propeta; 15 Na may pagasa sa Dios, na
siya rin namang hinihintay nila, na magkakaroon ng
pagkabuhay na maguli ng mga ganap at gayon din
ng mga di ganap. 16 Na dahil nga rito'y lagi rin akong
nagsasanay upang magkaroon ng isang budhing
walang kapaslangan sa Dios at sa mga tao. 17 At
nang makaraan nga ang ilang mga taon ay naparito
ako upang magdala ng mga limos sa aking bansa, at
ng mga hain: 18 Na ganito nila ako nasumpungang
pinalinis sa templo, na walang kasamang karamihan,
ni wala ring kaguluhan: datapuwa't mayroon doong
ilang mga Judiong galing sa Asia. 19 Na dapat
magsiparito sa harapan mo, at mangagsakdal, kung
may anomang laban sa akin. 20 O kaya'y ang mga
tao ring ito ang mangagsabi kung anong masamang
gawa ang nasumpungan nila nang ako'y nakatayo
sa harapan ng Sanedrin, 21 Maliban na sa isang
tinig na ito na aking isinigaw nang nakatayo sa gitna
nila, Tungkol sa pagkabuhay na maguli ng mga patay
ako'y pinaghahatulan sa harapan ninyo sa araw na
ito. 22 Datapuwa't si Felix, na may lalong ganap nang
pagkatalastas tungkol sa Daan, ay ipinagpaliban
sila, na sinasabi, Paglusong ni Lisias na pangulong
kapitan, ay pasisiyahan ko ang inyong usap. 23 At
iniutos niya sa senturion na siya'y tanuran at siya'y
pagbigyang-loob; at huwag ipagbawal sa kanino
mang mga kaibigan niya na siya'y paglingkuran. 24
Datapuwa't nang makaraan ang ilang mga araw, si
Felix ay dumating na kasama si Drusila, na kaniyang
asawa, na isang Judia, at ipinatawag si Pablo, at
siya'y pinakinggan tungkol sa pananampalataya kay
Cristo Jesus. 25 At samantalang siya'y nagsasalaysay
tungkol sa katuwiran, at sa sariling pagpipigil, at
sa paghuhukom na darating, ay nangilabot si Felix,
at sumagot, Ngayo'y humayo ka; at pagkakaroon
ko ng kaukulang panahon ay ipatatawag kita. 26
Kaniyang inaasahan din naman na siya'y bibigyan
ni Pablo ng salapi: kaya naman lalong madalas na
ipinatatawag siya, at sa kaniya'y nakikipagusap. 27
Datapuwa't nang maganap ang dalawang taon, si
Felix ay hinalinhan ni Porcio Festo; at sa pagkaibig ni
Felix na siya'y kalugdan ng mga Judio, ay pinabayaan
sa mga tanikala si Pablo.

25 Nang makapasok na nga si Festo sa lalawigan,
pagkaraan ng tatlong araw ay umahon sa
Jerusalem mula sa Cesarea. 2 At ang mga pangulong
saserdote at ang mga maginoo sa mga Judio ay
nangagbigay-alam sa kaniya laban kay Pablo; at siya'y
kanilang pinamanhikan, 3 Na humihingi ng lingap
laban sa kaniya, na siya'y ipahatid sa Jerusalem; na
binabakayan upang siya'y mapatay sa daan. 4 Gayon
ma'y sumagot si Festo, na si Pablo ay tinatanuran
sa Cesarea, at siya'y paroroon sa lalong madaling
panahon. 5 Kaya nga, sinabi niya, ang mga may
kapangyarihan sa inyo ay magsisamang lumusong sa
akin, at kung may anomang pagkakasala ang taong
ito, ay isakdal siya nila. 6 At nang siya'y makatira
na sa kanila na hihigit sa walo o sangpung araw, ay
lumusong siya sa Cesarea: at nang kinabukasa'y
lumuklok siya sa hukuman, at ipinaharap sa kaniya
si Pablo. 7 At nang siya'y dumating, ay niligid
siya ng mga Judio na nagsilusong na galing sa
Jerusalem, na may dalang marami at mabibigat
na sakdal laban sa kaniya, na pawang hindi nila
mapatunayan; 8 Samantalang sinasabi ni Pablo sa
kaniyang pagsasanggalang, Laban man sa kautusan
ng mga Judio, ni laban sa templo, ni laban kay Cesar,
ay hindi ako nagkakasala ng anoman. 9 Datapuwa't si
Festo, sa pagkaibig na siya'y kalugdan ng mga Judio,
ay sumagot kay Pablo, at nagsabi, Ibig mo bagang
umahon sa Jerusalem, at doon ka hatulan sa mga
bagay na ito sa harapan ko? 10 Datapuwa't sinabi
ni Pablo, Nakatayo ako sa harapan ng hukuman
ni Cesar, na doon ako dapat hatulan: wala akong
ginawang anomang kasamaan sa mga Judio, gaya
rin naman ng pagkatalastas mong mabuti. 11 Kung

ako nga'y isang makasalanan, at nakagawa ng
anomang bagay na marapat sa kamatayan, ay hindi
ako tumatangging mamatay; datapuwa't kung walang
katotohanan ang mga bagay na ipinagsasakdal ng
mga ito laban sa akin, ay hindi ako maibibigay
ninoman sa kanila. Maghahabol ako kay Cesar. 12
Nang magkagayon si Festo, nang makapagpanayam
na sa Sanedrin, ay sumagot, Naghabol ka kay Cesar;
kay Cesar ka paparoon. 13 Nang makaraan nga ang
ilang mga araw, si Agripa na hari at si Bernice ay
nangagsidating sa Cesarea, at nagsibati kay Festo.
14 At nang sila'y magsitira roong maraming araw, ay
isinaysay ni Festo sa hari ang usapin ni Pablo, na
sinasabi, May isang taong bilanggo na iniwan ni Felix:
15 Tungkol sa kaniya nang ako'y nasa Jerusalem,
ang mga pangulong saserdote at ang mga matanda
sa mga Judio ay nangagbigay-alam sa akin, na
hinihinging ako'y humatol laban sa kaniya. 16 Sa
kanila'y aking isinagot, na hindi kaugalian ng mga taga
Roma na ibigay ang sinomang tao, hanggang hindi
nahaharap ang isinasakdal sa mga nagsisipagsakdal,
at siya'y magkaroon ng pagkakataong makagawa ng
kaniyang pagsasanggalang tungkol sa sakdal laban
sa kaniya. 17 Nang sila nga'y mangagkatipon dito,
ay hindi ako nagpaliban, kundi nang sumunod na
araw ay lumuklok ako sa hukuman, at ipinaharap
ko ang tao. 18 Tungkol sa kaniya, nang magsitindig
ang mga nagsisipagsakdal, ay walang anomang
sakdal na masamang bagay na maiharap sila na
gaya ng aking sinapantaha; 19 Kundi may ilang
mga suliranin laban sa kaniya tungkol sa kanilang
sariling relihion, at sa isang Jesus, na namatay, na
pinatutunayan ni Pablo na ito'y buhay. 20 At ako,
palibhasa'y naguguluhan tungkol sa kung paano
kayang mapagsisiyasat ang mga bagay na ito, ay
itinanong ko kung ibig niyang pumaroon sa Jerusalem
at doon siya hatulan tungkol sa mga bagay na ito. 21
Datapuwa't nang makapaghabol na si Pablo na siya'y
ingatan upang hatulan ng emperador, ay ipinagutos
kong ingatan siya hanggang sa siya'y maipadala ko
kay Cesar. 22 At sinabi ni Agripa kay Festo, Ibig ko
rin sanang mapakinggan ang tao. Bukas, sinasabi
niya, siya'y mapapakinggan mo. 23 Kaya't nang
kinabukasan, nang dumating si Agripa, at si Bernice,
na may malaking karilagan, at nang mangakapasok
na sila sa hukuman na kasama ang mga pangulong
kapitan at ang mga maginoo sa bayan, sa utos ni
Festo ay ipinasok si Pablo. 24 At sinabi ni Festo,
Haring Agripa, at lahat ng mga lalaking nangaririton
kasama namin, nakikita ninyo ang taong ito, na
tungkol sa kaniya'y nagsasakdal sa akin sa Jerusalem
at dito naman ang buong karamihan ng mga Judio, na
nangagsisigawang hindi marapat na siya'y mabuhay
pa. 25 Datapuwa't aking nasumpungang siya'y
walang anomang ginawang marapat sa kamatayan:
at sapagka't siya rin ay naghabol sa emperador ay
ipinasiya kong siya'y ipadala. 26 Tungkol sa kaniya'y
wala akong alam na tiyak na bagay na maisusulat sa
aking panginoon. Kaya dinala ko siya sa harapan
ninyo, at lalong-lalo na sa harapan mo, haring Agripa,
upang, pagkatapos ng pagsisiyasat, ay magkaroon
ng sukat na maisulat. 27 Sapagka't inaakala kong di
katuwiran, na sa pagpapadala ng isang bilanggo, ay
hindi magpahiwatig naman ng mga sakdal laban sa
kaniya.

26 At sinabi ni Agripa kay Pablo, Ipinahihintulot
sa iyong magsaysay ka sa ganang iyo. Nang
magkagayo'y iniunat ni Pablo ang kaniyang kamay, at
ginawa ang kaniyang pagsasanggalang: 2 Ikinaliligaya
kong lubha, haring Agripa, na sa harapan mo'y gawin
ko ang aking pagsasanggalang sa araw na ito tungkol
sa lahat ng mga bagay na isinasakdal ng mga Judio
laban sa akin. 3 Lalong-lalo na sapagka't bihasa
ka sa lahat ng mga kaugalian at mga suliranin na
mayroon ang mga Judio: kaya nga ipinamamanhik
ko sa iyo na pagdalitaan mong dinggin ako. 4 Ang
akin ngang pamumuhay mula sa aking pagkabata, na
nang una'y inugali ko sa gitna ng aking bansa at sa
Jerusalem, ay nalalaman ng lahat ng mga Judio; 5
Na napagtatalastas nila mula pa nang una, kung ibig
nilang magsisaksi, na alinsunod sa lalong mahigpit
na sekta ng aming relihion ay nabuhay akong isang
Fariseo. 6 At ngayo'y nakatayo ako upang hatulan
dahil sa pagasa sa pangakong ginawa ng Dios sa
aming mga magulang; 7 Dahil sa pangakong ito'y
ang aming labingdalawang angkan ay buong pusong
nagsisipaglingkod sa Dios gabi't araw, na inaasahang
kakamtin. At tungkol sa pagasang ito ako'y isinasakdal
ng mga Judio, Oh hari! 8 Bakit inaakala ninyong ito'y
hindi mapaniniwalaan, kung binubuhay ng Dios ang
mga patay? 9 Tunay na ako ma'y nagisip na dapat
akong gumawa ng maraming mga bagay laban sa
pangalan ni Jesus na taga Nazaret. 10 At ginawa
ko rin ito sa Jerusalem: at kinulong ko sa mga
bilangguan ang marami sa mga banal, pagkatanggap
ko ng kapamahalaan sa mga pangulong saserdote,

at nang sila'y ipinapapatay, ay ibinibigay ko ang aking
pagsangayon laban sa kanila. 11 At madalas sa
pagpaparusa ko sa kanila sa lahat ng mga sinagoga,
ay pinipilit ko silang magsipamusong; at sa totoong
pagkagalit ko sa kanila, ay sila'y pinaguusig ko
hanggang sa mga bayan ng ibang lupain. 12 Hinggil
dito sa paglalakbay kong patungo sa Damasco na
taglay ang kapamahalaan at bilin ng mga pangulong
saserdote, 13 Nang katanghalian, Oh hari, ay nakita
ko sa daan ang isang ilaw na mula sa langit, na lalong
maningning kay sa araw, at lumiwanag sa palibot ko
at sa mga nagsisipaglakbay na kasama ko. 14 At nang
mangapasubasob sa lupa kaming lahat, ay narinig
ko ang isang tinig na nagsasalita sa akin sa wikang
Hebreo, Saulo, Saulo, bakit mo ako pinaguusig?
mahirap sa iyo ang sumikad sa mga matulis. 15 At
sinabi ko, Sino ka baga, Panginoon? At sinabi ng
Panginoon, Ako'y si Jesus na iyong pinaguusig. 16
Datapuwa't magbangon ka, at ikaw ay tumindig sa
iyong mga paa: sapagka't dahil dito'y napakita ako sa
iyo, upang ihalal kitang ministro at saksi din naman
ng mga bagay na nakita mo sa akin, at ng mga bagay
na pagpapakitaan ko sa iyo; 17 Na ililigtas kita sa
bayan, at sa mga Gentil, na sa kanila'y sinusugo
kita, 18 Upang idilat mo ang kanilang mga mata,
upang sila'y mangagbalik sa ilaw mula sa kadiliman
at mula sa kapangyarihan ni Satanas hanggang sa
Dios, upang sila'y magsitanggap ng kapatawaran
ng mga kasalanan at ng mga mana sa kasamahan
ng mga pinapaging banal sa pamamagitan ng
pananampalataya sa akin. 19 Dahil nga dito, Oh
haring Agripa, hindi ako nagsuwail sa pangitain ng
kalangitan: 20 Kundi nangaral akong unauna sa mga
taga Damasco, at sa Jerusalem din naman, at sa
buong lupain ng Judea, at gayon din sa mga Gentil,
na sila'y mangagsisi at mangagbalik-loob sa Dios,
na mangagsigawa ng mga gawang karapatdapat sa
pagsisisi. 21 Dahil dito'y hinuli ako ng mga Judio
sa templo, at pinagsisikapang ako'y patayin. 22
Nang aking tamuhin nga ang tulong na mula sa
Dios, ay nananatili ako hanggang sa araw na ito na
nagpapatotoo sa maliliit at gayon din sa malalaki,
na wala akong sinasabing anoman kundi ang sinabi
ng mga propeta at ni Moises na mangyayari; 23
Kung paano na ang Cristo ay kailangang maghirap,
at kung paano na siya muna sa pamamagitan ng
pagkabuhay na maguli ng mga patay ay magtatanyag
ng ilaw sa bayan, at gayon din sa mga Gentil. 24
At nang magawa na niyang gayon ang kaniyang
pagsasanggalang ay sinabi ni Festo ng malakas na
tinig, Pablo, ikaw ay ulol; ang kalakhan ng dunong mo
ay siyang sa iyo'y nagpapaulol. 25 Datapuwa't sinabi
ni Pablo, Hindi ako ulol, kagalanggalang na Festo;
kundi nagsasalita ako ng mga salitang katotohanan
at kahinahunan. 26 Sapagka't nalalaman ng hari
ang mga bagay na ito, na sa kaniya'y nagsasalita
naman ako ng buong laya: sapagka't naniniwala ako
na sa kaniya'y walang nalilingid sa mga bagay na
ito; sapagka't ito'y hindi ginawa sa isang sulok. 27
Haring Agripa, naniniwala ka baga sa mga propeta?
Nalalaman kong naniniwala ka. 28 At sinabi ni Agripa
kay Pablo, Sa kakaunting paghikayat ay ibig mo
akong maging Cristiano. 29 At sinabi ni Pablo, Loobin
nawa ng Dios, na sa kakaunti o sa marami man,
ay hindi lamang ikaw, kundi pati ng lahat ng mga
nagsisipakinig sa akin ngayon, ay pawang maging
katulad ko naman, tangi lamang sa mga tanikalang
ito. 30 At nagtindig ang hari, at ang gobernador, at si
Bernice, at ang mga nagsiupong kasama nila: 31 At
nang sila'y makahiwalay, ay nangagsalitaan sila sa
isa't isa, na nagsisipagsabi, Ang taong ito ay walang
anomang ginagawa na marapat sa kamatayan o
sa mga tanikala. 32 At sinabi ni Agripa kay Festo,
mapalalaya sana ang taong ito, kung hindi naghabol
kay Cesar.

27 At nang ipasiya na kami ay lalayag na patungo
sa Italia, ay ibinigay nila si Pablo at ang iba pang
mga bilanggo sa isang senturion na nagngangalang
Julio, sa pulutong ni Augusto. 2 At sa paglulan
namin sa isang daong Adrameto, na palayag sa mga
dakong nasa baybayin ng Asia, ay nagsitulak kami, na
kasama namin si Aristarco na isang taga Macedonia
mula sa Tesalonica. 3 At nang sumunod na araw
ay nagsidaong kami sa Sidon: at pinagpakitaan ni
Julio ng magandang-loob si Pablo, at pinahintulutan
siyang pumaroon sa kaniyang mga kaibigan, at siya'y
magpakaginhawa. 4 At nang kami'y magsitulak buhat
doon, ay nagsilayag kami na nagsipanganlong sa
Chipre, sapagka't pasalunga ang hangin. 5 At nang
matawid na namin ang dagat na nasa tapat ng
Cilicia at Pamfilia, ay nagsirating kami sa Mira, na
isang bayan ng Licia. 6 At nasumpungan doon ng
senturion ang isang daong Alejandria na lumalayag
na patungo sa Italia; at inilulan niya kami roon. 7
At nang makapaglayag na kaming marahan nang
maraming mga araw, at may kahirapan kaming

nakarating sa tapat ng Gnido, na hindi kami tinulutan
ng hanging makasulong pa, ay nagsilayag kami na
nagsipanganlong sa Creta, sa tapat ng Salmon; 8
At sa pamamaybay namin dito na may kahirapan
ay nagsidating kami sa isang dako na tinatawag na
Mabubuting Daongan; na malapit doon ang bayan
ng Lasea. 9 At nang magugol na ang mahabang
panahon, at mapanganib na ang paglalayag, sapagka't
nakalampas na ang Pagaayuno, ay pinamanhikan
sila ni Pablo, 10 At sa kanila'y sinabi, Mga ginoo,
nakikita ko na ang paglalayag na ito ay makapipinsala
at magiging malaking kapahamakan, hindi lamang sa
lulan at sa daong, kundi naman sa ating mga buhay.
11 Datapuwa't may higit pang paniwala ang senturion
sa piloto at sa may-ari ng daong, kay sa mga bagay na
sinalita ni Pablo. 12 At sapagka't hindi bagay hintuan
sa tagginaw ang daongan, ay ipinayo ng karamihan
na tumulak mula roon, at baka sakaling sa anomang
paraan ay makarating sila sa Fenix, at doon huminto
sa tagginaw; na yao'y daungan ng Creta, na nasa
dakong hilagang-silanganan at timugang-silanganan.
13 At nang marahang humihihip ang hanging timugan
na inaakalang maisasagawa nila ang kanilang nasa,
itinaas nila ang sinepete at namaybay sa baybayin ng
Creta. 14 Datapuwa't hindi nalaon at humampas na
galing doon ang maunos na hangin, na tinatawag na
Euraclidon: 15 At nang ipadpad ang daong, at hindi
makasalungat sa hangin, ay nangagpabaya na kami,
at kami'y ipinadpad. 16 At sa pagtakbo ng daong na
nanganganlong sa isang maliit na pulo na tinatawag
na Clauda, ay may kahirapan naming maitaas ang
bangka: 17 At nang maitaas na ito, ay nagsigamit sila
ng mga lubid, na tinalian ang ibaba ng daong; at, sa
takot na baka mapapadpad sa Sirte, ay ibinaba nila
ang mga layag, at sa gayo'y napaanod sila. 18 At
sapagka't lubhang nakikipaglaban kami sa bagyo,
nang sumunod na araw ay nangagsimula silang
magtapon ng lulan sa dagat; 19 At nang ikatlong araw
ay kanilang ipinagtatapon ng kanilang sariling mga
kamay ang mga kasangkapan ng daong. 20 At nang
hindi sumisikat sa amin ang araw ni ang mga bituin
man nang maraming mga araw, at sumasa ibabaw
namin ang isang hindi munting bagyo, ay nawala ang
buong pagasa na kami'y makaliligtas. 21 At nang
maluwat nang hindi sila nagsisikain, ay tumayo nga si
Pablo sa gitna nila, at sinabi, Mga ginoo, nangakinig
sana kayo sa akin, at hindi umalis sa Creta, at
nailagan ang kapinsalaang ito at kapahamakan. 22
At ngayon ay ipinamamanhik ko sa inyo na inyong
laksan ang inyong loob; sapagka't walang buhay na
mapapahamak sa inyo, kundi ang daong lamang.
23 Sapagka't nang gabing ito ay tumayo sa tabi ko
ang anghel ng Dios na may-ari sa akin, at siya ko
namang pinaglilingkuran, 24 Na nagsabi, Huwag kang
matakot, Pablo; kailangang ikaw ay humarap kay
Cesar: at narito, ipinagkaloob sa iyo ng Dios ang
lahat ng kasama mo sa paglalayag. 25 Kaya nga,
mga ginoo, laksan ninyo ang inyong loob: sapagka't
ako'y sumasampalataya sa Dios, na mangyayari ayon
sa sinalita sa akin. 26 Datapuwa't tayo'y kailangang
mapapadpad sa isang pulo. 27 Datapuwa't nang
dumating ang ikalabingapat na gabi, samantalang
kami'y ipinapadpad ng hangin sa magkabikabila
ng Dagat ng Adriatico, nang maghahating gabi na
ay sinasapantaha ng mga mangdaragat na sila'y
nangalalapit na sa isang lupain. 28 At kanilang
tinarok, at nasumpungang may dalawangpung dipa;
at pagkasulongsulong ng kaunti, ay tinarok nilang
muli at nasumpungang may labinglimang dipa. 29
At sa takot naming mapapadpad sa batuhan, ay
nangaghulog sila ng apat na sinepete sa hulihan,
at iniibig magumaga na. 30 At sa pagpipilit ng
mga mangdaragat na mangagtanan sa daong, at
nang maibaba na ang bangka sa dagat, na ang
dinadahilan ay mangaghuhulog sila ng mga sinepete
sa unahan, 31 Ay sinabi ni Pablo sa senturion
at sa mga kawal, Maliban na magsipanatili ang
mga ito sa daong, kayo'y hindi mangakaliligtas. 32
Nang magkagayo'y pinutol ng mga kawal ang mga
lubid ng bangka, at pinabayaang mahulog. 33 At
samantalang naguumaga, ay ipinamanhik ni Pablo
sa lahat na magsikain, na sinasabi, Ang araw na ito
ang ikalabingapat na araw na kayo'y nangaghihintay
at nangagpapatuloy sa hindi pagkain, na walang
kinakaing anoman. 34 Kaya nga ipinamamanhik
ko sa inyo na kayo'y magsikain: sapagka't ito'y sa
ikaliligtas ninyo: sapagka't hindi mawawala kahit
isang buhok sa ulo ng sinoman sa inyo. 35 At nang
masabi na niya ito, at makadampot ng tinapay, ay
nagpasalamat siya sa Dios sa harapan ng lahat; at
kaniyang pinagputolputol, at pinasimulang kumain. 36
Nang magkagayo'y nagsilakas ang loob ng lahat, at
sila nama'y pawang nagsikain din. 37 At kaming lahat
na nangasa daong ay dalawang daan at pitongpu't
anim na kaluluwa. 38 At nang mangabusog na sila, ay
pinagaan nila ang daong, na ipinagtatapon sa dagat

ang trigo. 39 At nang magumaga na, ay hindi nila
makilala ang lupain; datapuwa't nababanaagan nila
ang isang look ng dagat na may baybayin, at sila'y
nangagsangusapan kung kanilang maisasadsad ang
daong doon. 40 At inihulog ang mga sinepete, at
kanilang pinabayaan sa dagat, samantalang kinakalag
ang mga tali ng mga ugit; at nang maitaas na nila sa
hangin ang layag sa unahan, ay nagsipatungo sila sa
baybayin. 41 Datapuwa't pagdating sa isang dako na
pinagsasalubungan ng dalawang dagat, ay kanilang
isinadsad ang daong; at ang unahan ng daong ay
napabunggo at tumigil na hindi kumikilos, datapuwa't
nagpasimulang magkawasakwasak ang hulihan sa
kalakasan ng mga alon. 42 At ang payo ng mga
kawal ay pagpapatayin ang mga bilanggo, upang
ang sinoma'y huwag makalangoy at makatanan. 43
Datapuwa't ang senturion, sa pagkaibig na iligtas si
Pablo, ay pinigil sila sa kanilang balak; at ipinagutos na
ang mga makalangoy ay magsitalon, at mangaunang
magsidating sa lupa; 44 At sa mga naiwan, ang iba'y
sa mga kahoy, at ang iba nama'y sa mga bagay na
galing sa daong. At sa ganito nangyari, na ang lahat
ay nangakatakas na ligtas hanggang sa lupa.

28 At nang kami'y mangakatakas na, nang
magkagayo'y napagtalastas namin na ang pulo'y
tinatawag na Melita. 2 At pinagpakitaan kami ng
hindi karaniwang kagandahang-loob ng mga barbaro:
sapagka't sila'y nagsiga, at tinanggap kaming lahat,
dahil sa ulan niyaon, at dahil sa ginaw. 3 Datapuwa't
pagkapagtipon ni Pablo ng isang bigkis na kahoy at
mailagay sa apoy, ay lumabas ang isang ulupong
dahil sa init, at kumapit sa kaniyang kamay. 4 At
nang makita ng mga barbaro ang makamandag na
hayop na nakabitin sa kaniyang kamay, ay nagsabi
ang isa sa iba, Walang salang mamamatay-tao
ang taong ito, na, bagama't siya'y nakatakas sa
dagat, gayon ma'y hindi siya pinabayaang mabuhay
ng Katarungan. 5 Gayon ma'y ipinagpag niya ang
hayop sa apoy, at siya'y hindi nasaktan. 6 Nguni't
kanilang hinihintay na siya'y mamaga, o biglang
mabuwal na patay: datapuwa't nang maluwat na
silang makapaghintay, at makitang walang nangyari
sa kaniyang anoman, ay nangagbago sila ng akala, at
nangagsabing siya'y isang dios. 7 At sa mga kalapit ng
dakong yao'y may mga lupain ang pangulo sa pulong
yaon, na nagngangalang Publio; na tumanggap sa
amin, at nagkupkop sa aming tatlong araw na may
kagandahang-loob. 8 At nangyari, nararatay ang ama
ni Publio na may-sakit na lagnat at iti: at pinasok siya
ni Pablo, at nanalangin, at nang maipatong sa kaniya
ang kaniyang mga kamay ay siya'y pinagaling. 9 At
nang magawa na ito, ay nagsiparoon naman ang
mga ibang maysakit sa pulo, at pawang pinagaling:
10 Kami nama'y kanilang pinarangalan ng maraming
pagpaparangal; at nang magsilayag kami, ay kanilang
inilulan sa daong ang mga bagay na kinakailangan
namin. 11 At nang makaraan ang tatlong buwan
ay nagsilayag kami sa isang daong Alejandria na
tumigil ng tagginaw sa pulo, na ang sagisag ay Ang
Magkapatid na Kambal. 12 At nang dumaong kami sa
Siracusa, ay nagsitigil kami roong tatlong araw. 13 At
mula doo'y nagsiligid kami, at nagsirating sa Regio: at
pagkaraan ng isang araw ay humihip ang timugan, at
nang ikalawang araw ay nagsirating kami sa Puteoli;
14 Na doo'y nakasumpong kami ng mga kapatid, at
kami'y pinakiusapang matira sa kanilang pitong araw:
at sa gayo'y nagsirating kami sa Roma. 15 At buhat
doo'y pagkabalita ng mga kapatid, ay sinalubong kami
sa Pamilihan ng Appio at sa Tatlong Bahay-Tuluyan;
na nang sila'y makita ni Pablo, ay nagpasalamat sa
Dios, at lumakas ang loob. 16 At nang mangakapasok
kami sa Roma, si Pablo ay pinahintulutang mamahay
na magisa na kasama ng kawal na sa kaniya'y
nagbabantay. 17 At nangyari, na nang makaraan ang
tatlong araw ay tinipon niya yaong mga pangulo sa
mga Judio: at nang sila'y mangagkatipon na, ay sinabi
niya sa kanila, Ako, mga kapatid, bagaman wala
akong ginawang anoman laban sa bayan, o sa mga
kaugalian ng ating mga magulang, ay ibinigay akong
bilanggo buhat sa Jerusalem sa mga kamay ng mga
taga Roma: 18 Na, nang ako'y kanilang masulit na,
ay ibig sana nila akong palayain, sapagka't wala sa
aking anomang kadahilanang marapat sa kamatayan.
19 Datapuwa't nang magsalita laban dito ang mga
Judio, ay napilitan akong maghabol hanggang kay
Cesar; hindi dahil sa mayroon akong anomang sukat
na maisakdal laban sa aking bansa. 20 Sanhi sa
dahilang ito tinawag ko kayo upang makipagkita at
makipagusap sa akin: sapagka't dahil sa pagasa ng
Israel ay nagagapos ako ng tanikalang ito. 21 At sinabi
nila sa kaniya, Kami'y hindi nagsitanggap ng mga
sulat na galing sa Judea tungkol sa iyo, ni naparito
man ang sinomang kapatid na magbalita o magsalita
ng anomang masama tungkol sa iyo. 22 Datapuwa't
ibig naming marinig sa iyo kung ano ang iyong iniisip:
sapagka't tungkol sa sektang ito'y talastas naming sa

lahat ng mga dako ay laban dito ang mga salitaan.
23 At nang mataningan na nila siya ng isang araw,
ay nagsiparoon ang lubhang marami sa kaniyang
tinutuluyan; at sa kanila'y kaniyang ipinaliwanag ang
bagay, na sinasaksihan ang kaharian ng Dios, at sila'y
hinihikayat tungkol kay Jesus, sa pamamagitan ng
kautusan ni Moises at gayon din sa pamamagitan ng
mga propeta, buhat sa umaga hanggang sa gabi. 24 At
ang mga iba'y nagsipaniwala sa mga bagay na sinabi,
at ang mga iba'y hindi nagsipaniwala. 25 At nang
sila'y hindi mangagkaisa, ay nangagsialis pagkasabi
ni Pablo ng isang salita, Mabuti ang pagkasalita ng
Espiritu Santo sa pamamagitan ng propeta Isaias sa
inyong mga magulang, 26 Na sinasabi, Pumaroon ka
sa bayang ito, at sabihin mo, Sa pakikinig ay inyong
mapapakinggan, at sa anomang paraa'y hindi ninyo
mapaguunawa; At sa pagtingin ay inyong makikita,
at sa anomang paraa'y hindi ninyo mamamalas:
27 Sapagka't kumapal ang puso ng bayang ito, At
mahirap na makarinig ang kanilang mga tainga, At
kanilang ipinikit ang kanilang mga mata; Baka sila'y
mangakakita ng kanilang mga mata, At mangakarinig
ng kanilang mga tainga, At mangakaunawa ng
kanilang puso, At muling mangagbalik-loob, At sila'y
aking pagalingin. 28 Maging hayag nawa sa inyo,
na ang kaligtasang ito ng Dios ay ipinadala sa mga
Gentil: sila'y makikinig naman. 29 At nang masabi na
niya ang mga salitang ito'y nagsialis ang mga Judio,
at sila-sila'y nangagtatalong mainam. 30 At tumahan
si Pablo na dalawang taong ganap sa kaniyang
tahanang inuupahan, at tinatanggap ang lahat ng
sa kaniya'y nagsisipagsadya, 31 Na ipinangangaral
ang kaharian ng Dios, at itinuturo ang mga bagay
na nauukol sa Panginoong Jesucristo ng buong
katapangan, wala sinomang nagbabawal sa kaniya.

Mga Roma

1 Si Pablo na alipin ni Jesucristo, na tinawag na
maging apostol, ibinukod sa evangelio ng Dios, 2
Na kaniyang ipinangako nang una sa pamamagitan
ng kaniyang mga propeta sa mga banal na kasulatan,
3 Tungkol sa kaniyang Anak, na ipinanganak sa binhi
ni David ayon sa laman, 4 Na ipinahayag na Anak
ng Dios na may kapangyarihan ayon sa espiritu
ng kabanalan, sa pamamagitan ng pagkabuhay
na maguli ng mga patay, sa makatuwid baga'y si
Jesucristo na Panginoon natin, 5 Na sa pamamagitan
niya'y tinanggap namin ang biyaya at pagkaapostol,
sa pagtalima sa pananampalataya sa lahat ng mga
bansa, dahil sa kaniyang pangalan; 6 Sa mga
ito kayo naman, ay tinawag kay Jesucristo: 7
Sa lahat ninyong nangasa Roma, mga iniibig ng
Dios, tinawag na mangagbanal: Sumainyo nawa
ang biyaya at kapayapaang mula sa Dios na ating
Ama at Panginoong Jesucristo. 8 Kaunaunahan, ay
nagpapasalamat ako sa aking Dios sa pamamagitan
ni Jesucristo tungkol sa inyong lahat, na ang inyong
pananampalataya ay bantog sa buong sanglibutan.
9 Sapagka't ang Dios ang aking saksi, na siyang
pinaglilingkuran ko sa aking espiritu sa evangelio ng
kaniyang Anak, na walang patid na aking kayong
binabanggit, sa aking mga panalangin, 10 At laging
isinasamo ko, kung ngayon sa wakas sa anomang
paraan ay magkapalad ako sa kalooban ng Dios
na makarating sa inyo. 11 Sapagka't ninanasa
kong makita kayo, upang ako'y makapamahagi sa
inyo ng kaloob na ukol sa espiritu, upang kayo'y
mangagsitibay; 12 Sa makatuwid baga, upang ako't
kayo ay maaliw sa inyo, ang bawa't isa sa atin sa
pananampalataya ng iba, ang sa inyo at sa akin. 13 At
hindi ko ibig, mga kapatid, na hindi ninyo matalastas
na madalas kong inaakalang makarating sa inyo
(datapuwa't hanggang ngayon ako'y nahahadlangan),
upang magkaroon naman ako sa inyo ng anomang
bunga, na gaya sa mga ibang Gentil. 14 Ako'y
may utang sa mga Griego at gayon din naman
sa mga barbaro, sa marurunong at gayon din sa
mga mangmang. 15 Kaya nga, sa ganang akin, ay
handa akong ipangaral din ang evangelio sa inyong
nangasa Roma. 16 Sapagka't hindi ko ikinahihiya
ang evangelio: sapagka't siyang kapangyarihan ng
Dios sa ikaliligtas ng bawa't sumasampalataya; una'y
sa Judio, at gayon din sa Griego. 17 Sapagka't
dito ang katuwiran ng Dios ay nahahayag mula sa
pananampalataya hanggang sa pananampalataya:
gaya ng nasusulat, Nguni't ang ganap ay mabubuhay
sa pamamagitan ng pananampalataya. 18 Sapagka't
ang poot ng Dios ay nahahayag mula sa langit laban
sa lahat na kasamaan at kalikuan ng mga tao, na
mga sinasawata ang katotohanan ng kalikuan; 19
Sapagka't ang nakikilala tungkol sa Dios ay hayag sa
kanila; sapagka't ito'y ipinahayag ng Dios sa kanila.
20 Sapagka't ang mga bagay niyang hindi nakikita
buhat pa nang lalangin ang sanglibutan ay nakikitang
maliwanag, sa pagkatanto sa pamamagitan ng mga
bagay na ginawa niya, maging ang walang hanggan
niyang kapangyarihan at pagka Dios; upang sila'y
walang madahilan: (aïdios g126) 21 Sapagka't kahit
kilala nila ang Dios, siya'y hindi niluwalhati nilang tulad
sa Dios, ni pinasalamatan; kundi bagkus niwalang
kabuluhan sa kanilang mga pagmamatuwid at ang
mangmang nilang puso ay pinapagdilim. 22 Ang
mga nangagmamarunong ay naging mga mangmang,
23 At pinalitan nila ang kaluwalhatian ng Dios na
hindi nasisira, ng isang katulad ng larawan ng tao
na nasisira, at ng mga ibon, at ng mga hayop na
may apat na paa, at ng mga nagsisigapang. 24 Dahil
dito'y sa karumihan ng mga pita ng kanilang mga
puso ay ibinigay sila ng Dios sa kahalayan, upang
alisan nila ng puri ang kanilang mga katawan sa
kanikanilang sarili: 25 Sapagka't pinalitan nila ang
katotohanan ng Dios ng kasinungalingan, at sila'y
nagsisamba at nangaglingkod sa nilalang kay sa
Lumalang, na siyang pinupuri magpakailan man.
Siya nawa. (aiōn g165) 26 Dahil dito'y ibinigay sila ng
Dios sa mga mahahalay na pita: sapagka't pinalitan
ng kanilang mga babae ang katutubong kagamitan
niyaong nalalaban sa katutubo: 27 At gayon din naman
ang mga lalake, na nang iwan na ang katutubong
kagamitan sa mga babae, ay nangagningas sa
kanilang karumihan ng pita ang isa't isa, na gumagawa
ng kahalayan ang mga lalake sa mga kapuwa lalake,
at tumatanggap sa kanilang sarili ng kagantihan ng
kanilang pagkakamali. 28 At palibhasa'y hindi nila
minagaling na kilalanin ang Dios, ibinigay sila ng Dios
sa isang mahalay na pagiisip, upang gawin yaong
mga bagay na hindi nangararapat; 29 Nangapuspus
sila ng buong kalikuan, ng kasamaan, ng kasakiman,
ng kahalayan; puspos ng kapanaghilian, ng pagpatay
sa kapuwa tao, ng pagtatalo, ng pagdaraya, ng mga
kasamaan; mga mapagupasala, 30 Mga mapanirang

puri, mga napopoot sa Dios, mga manglalait, mga
palalo, mga mapagmapuri, mga mangangatha ng
mga kasamaan, mga masuwayin sa mga magulang,
31 Mga haling, mga hindi tapat sa tipanan, mga
walang katutubong paggiliw, mga walang habag: 32
Na, bagama't nalalaman nila ang kautusan ng Dios,
na ang mga nagsisigawa ng gayong mga bagay ay
mga karapatdapat sa kamatayan, ay hindi lamang
gayon ang ginagawa, kundi naman pinapayagan ang
mga nagsisigawa ng mga yaon.

2 Dahil dito'y wala kang madadahilan, Oh tao, sino
ka man na humahatol: sapagka't sa iyong paghatol
sa iba, ay ang iyong sarili ang hinahatulan mo;
sapagka't ikaw na humahatol ay gumagawa ka ng
gayon ding mga bagay. 2 At nalalaman natin na ang
hatol ng Dios ay ayon sa katotohanan laban sa kanila
na mga nagsisigawa ng gayong mga bagay. 3 At
iniisip mo baga ito, Oh tao, na humahatol sa mga
nagsisigawa ng gayong mga bagay, at ginagawa mo
ang gayon din, na ikaw ay makatatanan sa hatol ng
Dios? 4 O hinahamak mo ang mga kayamanan ng
kaniyang kabutihan at pagtitiis at pagpapahinuhod,
na hindi mo nalalaman na ang kabutihan ng Dios ay
siyang umaakay sa iyo sa pagsisisi? 5 Datapuwa't
ayon sa iyong katigasan at iyong pusong hindi
nagsisisi ay nagtitipon ka sa iyong sarili ng poot
sa kaarawan ng kapootan at pagpapahayag ng
tapat na paghuhukom ng Dios; 6 Na siya ang
magbibigay sa bawa't tao ayon sa kaniyang mga
gawa: 7 Sa mga nagsisipagtiyaga sa mabubuting
gawa sa paghanap ng kaluwalhatian at puri at ng
di pagkasira, ay ang buhay na walang hanggan:
(aiōnios g166) 8 Datapuwa't ang sa mga palaaway,
at mga hindi nagsisitalima sa katotohanan, kundi
bagkus nagsisisunod sa kalikuan, ay ang kagalitan
at kapootan, 9 Kapighatian at kahapisan, ang sa
bawa't kaluluwa ng tao na gumagawa ng masama, ng
Judio una-una, at gayon din ng Griego; 10 Datapuwa't
kaluwalhatian at karangalan at kapayapaan ang sa
bawa't taong gumagawa ng mabuti, sa Judio ang
una-una, at gayon din sa Griego: 11 Sapagka't ang
Dios ay hindi nagtatangi ng mga tao. 12 Sapagka't
ang lahat ng nangagkasala ng walang kautusan ay
mangapapahamak din naman ng walang kautusan: at
ang lahat na nangagkasala sa ilalim ng kautusan ay
sa kautusan din sila hahatulan; 13 Sapagka't hindi ang
mga tagapakinig ng kautusan ang siyang mga ganap
sa harapan ng Dios, kundi ang nangagsisitalima sa
kautusan ay aariing mga ganap; 14 (Sapagka't kung
ang mga Gentil na walang kautusan sa katutubo, ay
nagsisigawa ng mga bagay ng kautusan, ang mga ito,
na walang kautusan, ay siyang kautusan sa kanilang
sarili; 15 Na nangagtatanyag ng gawa ng kautusang
nasusulat sa kanilang puso, na pinatotohanan ito
pati ng kanilang budhi, at ang kanilang mga pagiisip
ay nangagsusumbungan o nangagdadahilanan sa
isa't isa); 16 Sa araw na hahatulan ng Dios ang
mga lihim ng mga tao, ayon sa aking evangelio, sa
pamamagitan ni Jesucristo. 17 Nguni't kung ikaw
na may taglay na pangalang Judio, at nasasalig sa
kautusan, at nagmamapuri sa Dios, 18 At nakaaalam
ng kaniyang kalooban, at sumasangayon sa mga
bagay na magagaling, palibhasa'y tinuruan ka ng
kautusan, 19 At nagkakatiwala ka na ikaw ay tagaakay
ng mga bulag, ilaw ng mga nasa kadiliman, 20
Tagasaway sa mga di nakaaalam, guro ng mga bata,
na sa kautusan ay mayroon kang anyo ng pagkakilala
at ng katotohanan; 21 Ikaw nga na nagtuturo sa
iba, hindi mo tinuturuan ang iyong sarili? ikaw na
nangangaral sa tao na huwag magnanakaw, ay
nagnanakaw ka? 22 Ikaw na nagsasabing ang tao
ay huwag mangalunya, ay nangangalunya ka? ikaw
na nasusuklam sa mga diosdiosan, ay nanakawan
mo ang mga templo? 23 Ikaw na nagmamapuri
sa kautusan, sa iyong pagsuway sa kautusan ay
niwawalan mo ng puri ang Dios? 24 Sapagka't ang
pangalan ng Dios ay nalalait ng mga Gentil dahil sa
iyo, gaya ng nasusulat. 25 Sapagka't ang pagtutuli'y
tunay na pinakikinabangan, kung tinutupad mo ang
kautusan; datapuwa't kung ikaw ay masuwayin sa
kautusan, ang iyong pagtutuli ay nagiging di pagtutuli.
26 Kung ang di pagtutuli nga ay tumutupad ng
katuwiran ng kautusan, hindi baga aariing pagtutuli
ang kaniyang di pagtutuli? 27 At ang di pagtutuli
sa katutubo, kung tumupad ng kautusan, ay hindi
baga hahatol sa iyo na may titik at may pagtutuli na
masuwayin sa kautusan? 28 Sapagka't siya'y hindi
Judio kung sa labas lamang; ni magiging pagtutuli
yaong hayag sa laman; 29 Datapuwa't siya'y Judio sa
loob; at ang pagtutuli ay yaong sa puso, sa Espiritu
hindi sa titik; ang kaniyang kapurihan ay hindi sa mga
tao, kundi sa Dios.

3 Ano nga ang kahigitan ng Judio? o ano ang
mapapakinabang sa pagtutuli? 2 Marami sa
anomang paraan: ang una sa lahat, ay ipinagkatiwala
sa kanila ang mga aral ng Dios. 3 Ano nga kung

ang ilan ay hindi nangagsisampalataya? ang di
pananampalataya nila ay nagpapawalang halaga
baga sa pagtatapat ng Dios? 4 Huwag nawang
mangyari: oo, bagkus pa nga ang Dios ay tapat,
datapuwa't ang bawa't tao'y sinungaling; gaya ng
nasusulat, Upang ikaw ay ariing ganap sa iyong
mga salita, At makapagtagumpay ka kung ikaw ay
mahatulan. 5 Datapuwa't kung ang ating kalikuan ay
nagbibigay dilag sa katuwiran ng Dios, ano ang ating
sasabihin? Liko baga ang Dios na dumadalaw na may
poot? (nagsasalita akong ayon sa pagkatao.) 6 Huwag
nawang mangyari: sapagka't kung gayo'y paanong
paghatol ng Dios sa sanglibutan? 7 Datapuwa't
kung ang katotohanan ng Dios sa pamamagitan ng
aking kasinungalingan ay sumagana sa ikaluluwalhati
niya, bakit pa naman ako'y hinahatulang tulad sa
isang makasalanan? 8 At bakit hindi (gaya ng
pagkalibak sa atin, at gaya ng pinatotohanan ng
ilan na ating sinasabi), Magsigawa tayo ng masama
upang dumating ang mabuti? ang kaparusahan sa
mga gayon ay matuwid. 9 Ano nga? tayo baga'y
lalong mabuti kay sa kanila? Hindi, sa anomang
paraan: sapagka't ating kapuwa isinasakdal na muna
ang mga Judio at ang mga Griego, na silang lahat ay
nangasa ilalim ng kasalanan; 10 Gaya ng nasusulat,
Walang matuwid, wala, wala kahit isa; 11 Walang
nakatatalastas, Walang humahanap sa Dios; 12
Silang lahat ay nagsilihis, magkakasamang nawalan
ng kasaysayan; Walang gumagawa ng mabuti, wala,
wala kahit isa: 13 Ang kanilang lalamunan ay isang
libingang bukas; Nagsigamit ng daya sa pamamagitan
ng kanilang mga dila: Ang kamandag ng mga ulupong
ang siyang nasa ilalim ng kanilang mga labi: 14
Ang kanilang bibig ay puno ng panunumpa at ng
kapaitan: 15 Ang kanilang mga paa ay matulin sa
pagbububo ng dugo; 16 Kagibaan at kahirapan
ang nasa kanilang mga daan; 17 At ang daan
ng kapayapaan ay hindi nila nakilala; 18 Walang
pagkatakot sa Dios sa harap ng kanilang mga mata.
19 Ngayon ay nalalaman natin na ang anomang
sinasabi ng kautusan, yaon ay sinasabi sa nangasa
ilalim ng kautusan; upang matikom ang bawa't bibig,
at ang buong sanglibutan ay mapasa ilalim ng hatol
ng Dios: 20 Sapagka't sa pamamagitan ng mga gawa
ng kautusan ay walang laman na aariing-ganap sa
paningin niya; sapagka't sa pamamagitan ng kautusan
ay ang pagkakilala ng kasalanan. 21 Datapuwa't
ngayon bukod sa kautusan ay ipinahahayag ang isang
katuwiran ng Dios, na sinasaksihan ng kautusan at ng
mga propeta; 22 Sa makatuwid baga'y ang katuwiran
ng Dios sa pamamagitan ng pananampalataya kay
Jesucristo sa lahat ng mga nagsisisampalataya;
sapagka't walang pagkakaiba; 23 Sapagka't ang
lahat ay nangagkasala nga, at hindi nangakaabot sa
kaluwalhatian ng Dios; 24 Palibhasa'y inaring-ganap
na walang bayad ng kaniyang biyaya sa pamamagitan
ng pagtubos na nasa kay Cristo Jesus: 25 Na siyang
inilagay ng Dios na maging pangpalubagloob, sa
pamamagitan ng pananampalataya, sa kaniyang
dugo, upang maipakilala ang kaniyang katuwiran
dahil sa hindi pagpansin sa mga kasalanan na
nagawa nang nagdaang panahon sa pagpapahinuhod
ng Dios; 26 Sa pagpapakilala'y aking sinasabi,
ng kaniyang katuwiran sa panahong kasalukuyan,
upang siya'y maging ganap at tagaaring-ganap sa
may pananampalataya kay Cristo. 27 Kaya nga
saan naroon ang pagmamapuri? Ito'y inihiwalay
na. Sa pamamagitan ng anong kautusan? ng mga
gawa? Hindi: kundi sa pamamagitan ng kautusan ng
pananampalataya. 28 Kaya nga maipasisiya natin
na ang tao ay inaaring-ganap sa pananampalataya
na hiwalay sa mga gawa ng kautusan. 29 O ang
Dios baga ay Dios ng mga Judio lamang? hindi
baga siya ang Dios din ng mga Gentil? Oo, ng mga
Gentil din naman: 30 Kung gayon nga na iisa ang
Dios, at kaniyang aariing-ganap ang pagtutuli sa
pamamagitan ng pananampalataya, at ang di pagtutuli
sa pamamagitan ng pananampalataya. 31 Niwawalan
kaya nating kabuluhan ang kautusan sa pamamagitan
ng pananampalataya? Huwag nawang mangyari:
kundi pinagtitibay pa nga natin ang kautusan.

4 Ano nga ang ating sasabihin, na nasumpungan
ni Abraham na ating magulang ayon sa laman?
2 Sapagka't kung si Abraham ay inaring-ganap sa
pamamagitan ng mga gawa, ay mayroon sana siyang
ipagmamapuri; datapuwa't hindi sa Dios. 3 Sapagka't
ano ang sinasabi ng kasulatan? At sumampalataya
si Abraham sa Dios, at sa kaniya'y ibinilang na
katuwiran. 4 Ngayon sa kaniya na gumagawa'y,
hindi ibinibilang na biyaya ang ganti, kundi utang. 5
Datapuwa't sa kaniya na hindi gumagawa, nguni't
sumasampalataya sa kaniya na umaaring ganap sa
masama, ang kaniyang pananampalataya ay ibibilang
na katuwiran. 6 Gaya naman ng sinasambit ni David
na kapalaran ng tao, na sa kaniya'y ibinibilang ng
Dios ang katuwiran nang walang mga gawa, 7

Na sinasabi, Mapapalad yaong ang kanilang mga
pagsalangsang ay ipinatawad, At ang kanilang mga
kasalanan ay nangatakpan. 8 Mapalad ang tao na sa
kaniya'y hindi ibibilang ng Panginoon ang kasalanan.
9 Sinambit nga baga ang kapalarang ito tungkol
sa pagtutuli, o tungkol din naman sa di-pagtutuli?
sapagka't sinasabi natin, Kay Abraham ay ibinilang
na katuwiran ang kaniyang pananampalataya. 10
Paano ngang ito'y ibinilang? nang siya baga'y
nasa pagtutuli, o sa di-pagtutuli? Hindi sa pagtutuli,
kundi sa di-pagtutuli: 11 At tinanggap niya ang
tanda ng pagtutuli, na isang tatak ng katuwiran ng
pananampalataya na nasa kaniya samantalang siya'y
nasa di-pagtutuli: upang siya'y maging ama ng lahat
ng mga nagsisisampalataya, bagaman sila'y nasa di-
pagtutuli, upang ang katuwiran ay maibilang sa kanila;
12 At ang ama ng pagtutuli nila na hindi lamang sa
pagtutuli, kundi pati naman sa mga nagsisilakad
sa mga bakas niyaong pananampalataya ng ating
amang si Abraham na nasa kaniya nang siya'y nasa
di-pagtutuli. 13 Sapagka't hindi sa pamamagitan
ng kautusan ginawa ang pangako kay Abraham
o sa kaniyang binhi na siyang magmamana ng
sanglibutan, kundi sa pamamagitan ng katuwiran ng
pananampalataya. 14 Sapagka't kung silang nangasa
kautusan ay siyang mga tagapagmana, ay walang
kabuluhan ang pananampalataya, at nawawalang
kabuluhan ang pangako: 15 Sapagka't ang kautusan
ay gumagawa ng galit; datapuwa't kung saan walang
kautusan ay wala ring pagsalangsang. 16 Dahil dito'y
sa pananampalataya, upang maging ayon sa biyaya;
upang ang pangako ay lumagi sa lahat ng binhi;
hindi lamang sa nasa kautusan, kundi pati naman sa
nasa pananampalataya ni Abraham, na ama nating
lahat. 17 (Gaya ng nasusulat, Ginawa kitang ama
ng maraming bansa) sa harapan niyaong kaniyang
pinanampalatayanan, sa makatuwid baga'y ang Dios,
na nagbibigay ng buhay sa mga patay, at tumatawag
sa mga bagay na hindi pa hayag na tila hayag na. 18
Siya na sumampalataya na nasa pagasa laban sa
pagasa, upang maging ama ng maraming bansa ayon
sa sabi, Magiging gayon ang iyong binhi. 19 At hindi
humina sa pananampalataya na ipinalagay man ang
kaniyang katawang tulad sa patay na (gayon siya'y
may mga isang daang taon na), at ang pagkabaog
ng bahay-bata ni Sara; 20 Kundi, sa pagtingin niya
sa pangako ng Dios, ay hindi nagalinlangan sa
pamamagitan ng di pananampalataya, kundi lumakas
ng lumakas sa pamamagitan ng pananampalataya, na
niluluwalhati ang Dios, 21 At lubos nanalig na ang Dios
na nangako ay may kapangyarihang makagawa noon.
22 Dahil dito'y ibinilang naman na katuwiran sa kaniya.
23 Ngayo'y hindi lamang dahil sa kaniya isinulat, na
sa kaniya'y ibinilang; 24 Kundi dahil din naman sa
atin, na ibibilang sa ating mga nagsisisampalataya
sa kaniya na bumuhay na maguli sa mga patay,
kay Jesus na ating Panginoon, 25 Na ibinigay dahil
sa ating mga kasuwayan, at binuhay na maguli sa
ikaaaring-ganap natin.

5 Yaman nga na mga inaaring-ganap sa
pananampalataya, mayroon tayong kapayapaan sa
Dios sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesucristo;
2 Sa pamamagitan din naman niya'y nangagkaroon
tayo ng ating pagpasok sa pamamagitan ng
pananampalataya sa biyayang ito na diyan ay
nagsisilagi tayo; at nangagagalak tayo sa pagasa ng
kaluwalhatian ng Dios. 3 At hindi lamang gayon, kundi
naman nangagagalak tayo sa ating mga kapighatian
na nalalamang ang kapighatian ay gumagawa ng
katiyagaan; 4 At ang katiyagaan, ng pagpapatunay;
at ang pagpapatunay, ng pagasa: 5 At ang pagasa
ay hindi humihiya; sapagka't ang pagibig ng Dios
ay nabubuhos sa ating mga puso sa pamamagitan
ng Espiritu Santo na ibinigay sa atin. 6 Sapagka't
nang tayo ay mahihina pa ay namatay si Cristo sa
kapanahunan dahil sa mga masama. 7 Sapagka't
ang isang tao'y bahagya nang mamatay dahil sa
isang taong matuwid: bagama't dahil sa isang taong
mabuti marahil ay may mangangahas mamatay. 8
Datapuwa't ipinagtatagubilin ng Dios ang kaniyang
pagibig sa atin, na nang tayo'y mga makasalanan
pa, si Cristo ay namatay dahil sa atin. 9 Lubha
pa nga ngayong inaaring-ganap sa pamamagitan
ng kaniyang dugo, ay mangaliligtas tayo sa galit
ng Dios sa pamamagitan niya. 10 Sapagka't kung,
noong tayo'y mga kaaway ay pinakipagkasundo
tayo sa Dios sa pamamagitan ng kamatayan ng
kaniyang Anak, lubha pa, ngayong nangagkakasundo
na, ay mangaliligtas tayo sa kaniyang buhay; 11
At hindi lamang gayon, kundi tayo'y nangagagalak
naman sa Dios sa pamamagitan ng ating Panginoong
Jesucristo, na sa pamamagitan niya'y tinamo natin
ngayon ang pagkakasundo. 12 Kaya, kung paano
na sa pamamagitan ng isang tao ay pumasok ang
kasalanan sa sanglibutan, at ang kamataya'y sa
pamamagitan ng kasalanan; at sa ganito'y ang

kamatayan ay naranasan ng lahat ng mga tao,
sapagka't ang lahat ay nangagkasala: 13 Sapagka't
ang kasalanan ay nasa sanglibutan hanggang sa
dumating ang kautusan: nguni't hindi ibinibilang ang
kasalanan kung walang kautusan. 14 Bagaman ang
kamatayan ay naghari mula kay Adam hanggang
kay Moises, kahit doon sa hindi nangagkasala man
ng tulad sa pagsalangsang ni Adam, na siyang
anyo niyaong darating. 15 Datapuwa't gayon din ang
kaloob na walang bayad ay hindi gaya ng pagsuway.
Sapagka't kung sa pagsuway ng isa ay nangamatay
ang marami, lubha pang sumagana sa marami ang
biyaya ng Dios, at ang kaloob dahil sa biyaya ng
isang lalaking si Jesucristo. 16 At ang kaloob ay
hindi gaya ng nangyari sa pamamagitan ng isang
nagkasala: sapagka't ang kahatulan ay dumating
sa isa sa ipagdurusa, datapuwa't ang kaloob na
walang bayad ay dumating sa maraming pagsuway
sa ikaaaring ganap. 17 Sapagka't kung, sa pagsuway
ng isa, ay naghari ang kamatayan sa pamamagitan
ng isa; lubha pang magsisipaghari sa buhay ang
nagsisitanggap ng kasaganaan ng biyaya at kaloob
ng katuwiran sa pamamagitan ng isa, sa makatuwid
baga'y si Jesucristo. 18 Kaya kung paanong sa
pamamagitan ng isang pagsuway ay dumating ang
hatol sa lahat ng mga tao sa ipagdurusa; gayon din
naman sa pamamagitan ng isang gawa ng katuwiran,
ang kaloob na walang bayad ay dumating sa lahat ng
mga tao sa ikaaaring-ganap ng buhay. 19 Sapagka't
kung paanong sa pamamagitan ng pagsuway ng
isang tao ang marami ay naging mga makasalanan,
gayon din sa pamamagitan ng pagtalima ng isa ang
marami ay magiging mga matuwid. 20 At bukod sa
rito ay pumasok ang kautusan, upang ang pagsuway
ay makapanagana; datapuwa't kung saan nanagana
ang kasalanan, ay nanaganang lubha ang biyaya:
21 Upang, kung paanong ang kasalanan ay naghari
sa ikamamatay, ay gayon din naman ang biyaya ay
makapaghahari sa pamamagitan ng katuwiran sa
ikabubuhay na walang hanggan sa pamamagitan ni
Jesucristo na Panginoon natin. **(aiōnios g166)**

6 Ano nga ang ating sasabihin? Magpapatuloy
baga tayo sa pagkakasala upang ang biyaya
ay makapanagana? 2 Huwag nawang mangyari.
Tayong mga patay na sa pagkakasala, paano nga
tayong mabubuhay pa riyan? 3 O hindi baga ninyo
nalalaman na tayong lahat na mga nabautismuhan
kay Cristo Jesus ay nangabautismuhan sa kaniyang
kamatayan? 4 Tayo nga'y nangalibing na kalakip
niya sa pamamagitan ng bautismo sa kamatayan:
na kung paanong si Cristo ay nabuhay na maguli
sa mga patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian
ng Ama, ay gayon din naman tayo'y makalalakad
sa panibagong buhay. 5 Sapagka't kung tayo nga
ay naging kalakip niya dahil sa kawangisan ng
kaniyang kamatayan, ay magkakagayon din naman
tayo dahil sa kawangisan ng kaniyang pagkabuhay
na maguli; 6 Na nalalaman natin, na ang ating
datihang pagkatao ay kalakip niyang napako sa krus,
upang ang katawang salarin ay magiba, at nang sa
gayo'y huwag na tayong maalipin pa ng kasalanan; 7
Sapagka't ang namatay ay ligtas na sa kasalanan. 8
Datapuwa't kung tayo'y nangamatay na kalakip ni
Cristo, ay naniniwala tayo na mangabubuhay naman
tayong kalakip niya; 9 Na nalalaman nating si Cristo
na nabuhay na maguli sa mga patay ay hindi na
mamamatay; ang kamataya'y hindi naghahari sa
kaniya. 10 Sapagka't ang kamatayan na ikinamatay
niya, ay kaniyang ikinamatay na minsan sa kasalanan:
datapuwa't ang buhay na kaniyang ikinabubuhay,
ay kaniyang ikinabubuhay sa Dios. 11 Gayon din
naman kayo, ibilang ninyong kayo'y tunay na mga
patay na sa kasalanan, nguni't mga buhay sa Dios
kay Cristo Jesus. 12 Huwag ngang maghari ang
kasalanan sa inyong katawang may kamatayan,
upang kayo'y magsisunod sa kaniyang mga pita: 13
At huwag din naman ninyong ihandog ang inyong
mga sangkap sa kasalanan na pinaka kasangkapan
ng kalikuan; kundi ihandog ninyo ang inyong sarili
sa Dios, na tulad sa nangabuhay sa mga patay, at
ang inyong mga sangkap na pinaka kasangkapan ng
katuwiran sa Dios. 14 Sapagka't ang kasalanan ay
hindi makapaghahari sa inyo: sapagka't wala kayo
sa ilalim ng kautusan, kundi sa ilalim ng biyaya. 15
Ano nga? mangagkakasala baga tayo, dahil sa tayo'y
wala sa ilalim ng kautusan, kundi sa ilalim ng biyaya?
Huwag nawang mangyari. 16 Hindi baga ninyo
nalalaman, na kung kanino ninyo inihahandog ang
inyong mga sarili na pinaka alipin upang tumalima ay
kayo'y mga alipin niyaong inyong tinatalima; maging
ng kasalanan sa ikamamatay, maging ng pagtalima
sa ikapagiging matuwid? 17 Datapuwa't salamat
sa Dios, na, bagama't kayo'y naging mga alipin ng
kasalanan, kayo'y naging mga matalimahin sa puso
doon sa uri ng aral na pinagbigyan sa inyo; 18 At
yamang pinalaya kayo sa kasalanan ay naging mga

alipin kayo ng katuwiran. 19 Nagsasalita ako ayon sa
kaugalian ng mga tao dahil sa karupukan ng inyong
laman: sapagka't kung paanong inyong inihandog
ang inyong mga sangkap ng katawan na pinaka
alipin ng karumihan at ng lalo't lalong kasamaan,
gayon din ihandog ninyo ngayon ang inyong mga
sangkap na pinaka alipin ng katuwiran sa ikababanal.
20 Sapagka't nang kayo ay mga alipin ng kasalanan,
kayo'y laya tungkol sa katuwiran. 21 Ano nga ang
ibinunga ninyo sa panahong yaon sa mga bagay na
ngayo'y ikinahihiya ninyo? sapagka't ang wakas ng
mga bagay na yaon ay kamatayan. 22 Datapuwa't
ngayong mga laya na kayo sa kasalanan at naging
mga alipin ng Dios, kayo ay mayroong inyong bunga
sa ikababanal, at ang wakas ay ang buhay na walang
hanggan. (aiōnios g166) 23 Sapagka't ang kabayaran ng
kasalanan ay kamatayan; datapuwa't ang kaloob na
walang bayad ng Dios ay buhay na walang hanggan
kay Cristo Jesus na Panginoon natin. (aiōnios g166)

7 O hindi baga ninyo nalalaman mga kapatid
(sapagka't nagsasalita ako sa mga taong
nakakaalam ng kautusan), na ang kautusan ay
naghahari sa tao samantalang siya'y nabubuhay?
2 Sapagka't ang babae na may asawa ay itinali ng
kautusan sa asawa samantalang ito ay nabubuhay;
datapuwa't kung ang asawa'y mamatay, ay kalag na
sa kautusan ng asawa. 3 Kaya nga kung, samantalang
nabubuhay ang asawa, siya'y makikisama sa ibang
lalake, siya'y tatawaging mangangalunya: datapuwa't
kung mamatay ang asawa, ay laya na siya sa
kautusan, ano pa't siya'y hindi na mangangalunya,
bagaman siya'y makisama sa ibang lalake. 4 Gayon
din naman, mga kapatid ko, kayo'y nangamatay rin sa
kautusan sa pamamagitan ng katawan ni Cristo; upang
kayo'y makisama sa iba, sa makatuwid baga'y doon
sa nabuhay na maguli, upang tayo'y magsipagbunga
sa Dios. 5 Sapagka't nang tayo'y nangasa laman,
ang mga pitang salarin na pawang sa pamamagitan
ng kautusan, ay nagsigawa sa ating mga sangkap
upang magsipagbunga sa kamatayan. 6 Datapuwa't
ngayon tayo'y nangaligtas sa kautusan, yamang
tayo'y nangamatay doon sa nakatatali sa atin; ano
pa't nagsisipaglingkod na tayo sa panibagong espiritu,
at hindi sa karatihan ng sulat. 7 Ano nga ang ating
sasabihin? Ang kautusan baga'y kasalanan? Huwag
nawang mangyari. Datapuwa't, hindi ko sana nakilala
ang kasalanan, kundi sa pamamagitan ng kautusan:
sapagka't hindi ko sana nakilala ang kasakiman, kung
hindi sinasabi ng kautusan, Huwag kang mananakim:
8 Datapuwa't ang kasalanan, nang makasumpong ng
pagkakataon, ay gumawa sa akin sa pamamagitan
ng utos ng sarisaring kasakiman: sapagka't kung
walang kautusan ang kasalanan ay patay. 9 At
nang isang panahon ako'y nabubuhay na walang
kautusan: datapuwa't nang dumating ang utos, ay
muling nabuhay ang kasalanan at ako'y namatay; 10
At ang utos na sa ikabubuhay, ay nasumpungan kong
ito'y sa ikamamatay; 11 Sapagka't ang kasalanan,
nang makasumpong ng pagkakataon, ay dinaya ako
sa pamamagitan ng utos, at sa pamamagitan nito ay
pinatay ako. 12 Kaya nga ang kautusan ay banal, at
ang utos ay banal, at matuwid, at mabuti. 13 Ang
mabuti nga baga ay naging kamatayan sa akin?
Huwag nawang mangyari. Kundi ang kasalanan,
upang maipakilalang kasalanan, sa pamamagitan
ng mabuti ay gumawa sa akin ng kamatayan; na sa
pamamagitan ng utos ang kasalanan ay maging lalong
sala. 14 Sapagka't nalalaman natin na ang kautusa'y
sa espiritu: nguni't ako'y sa laman, na ipinagbili sa
ilalim ng kasalanan. 15 Sapagka't ang ginagawa ko'y
hindi ko nalalaman: sapagka't ang hindi ko ibig, ang
ginagawa ko; datapuwa't ang kinapopootan ko, yaon
ang ginagawa ko. 16 Nguni't kung ang hindi ko ibig,
ang siyang ginagawa ko, ay sumasangayon ako na
mabuti ang kautusan. 17 Kaya ngayo'y hindi ako
ang gumagawa nito, kundi ang kasalanang tumitira
sa akin. 18 Sapagka't nalalaman ko na sa akin, sa
makatuwid ay sa aking laman, ay hindi tumitira ang
anomang bagay na mabuti: sapagka't ang pagnanasa
ay nasa akin, datapuwa't ang paggawa ng mabuti ay
wala. 19 Sapagka't ang mabuti na aking ibig, ay hindi
ko ginagawa: nguni't ang masama na hindi ko ibig, ay
siya kong ginagawa. 20 Datapuwa't kung ang hindi
ko ibig, ang siya kong ginagawa, ay hindi na ako
ang gumagawa nito, kundi ang kasalanang tumitira
sa akin. 21 Kaya nga nasumpungan ko ang isang
kautusan na, kung ibig kong gumawa ng mabuti, ang
masama ay nasa akin. 22 Sapagka't ako'y nagagalak
sa kautusan ng Dios ayon sa pagkataong loob: 23
Datapuwa't nakikita ko ang ibang kautusan sa aking
mga sangkap na nakikipagbaka laban sa kautusan ng
aking pagiisip, at dinadala akong bihag sa ilalim ng
kautusan ng kasalanan na nasa aking mga sangkap.
24 Abang tao ako! sino ang magliligtas sa akin sa
katawan nitong kamatayan? 25 Nagpapasalamat ako
sa Dios sa pamamagitan ni Jesucristo na Panginoon

natin. Kaya nga tunay kong ipinaglilingkod ang aking
pagiisip, sa kautusan ng Dios; datapuwa't ang laman
ay sa kautusan ng kasalanan.

8 Ngayon nga'y wala nang anomang hatol sa mga
na kay Cristo Jesus. **2** Sapagka't ang kautusan ng
Espiritu ng buhay na kay Cristo Jesus ay pinalaya
ako sa kautusan ng kasalanan at ng kamatayan. **3**
Sapagka't ang hindi magawa ng kautusan, na mahina
sa pamamagitan ng laman, sa pagsusugo ng Dios sa
kaniyang sariling Anak na naganyong lamang salarin
at dahil sa kasalanan, ay hinatulan ng Dios sa laman
ang kasalanan: **4** Upang ang kahilingan ng kautusan
ay matupad sa atin, na hindi nangagsisilakad ayon sa
laman, kundi ayon sa Espiritu. **5** Sapagka't ang mga
ayon sa laman ay nangagsisitalima sa mga bagay ng
laman; datapuwa't ang mga ayon sa Espiritu ay sa
mga bagay ng Espiritu. **6** Sapagka't ang kaisipan ng
laman ay kamatayan; datapuwa't ang kaisipan ng
Espiritu ay buhay at kapayapaan. **7** Sapagka't ang
kaisipan ng laman ay pakikipagalit laban sa Dios;
sapagka't hindi napasasaklaw sa kautusan ng Dios,
ni hindi nga maaari: **8** At ang nangasa laman ay hindi
makalulugod sa Dios. **9** Datapuwa't kayo'y wala sa
laman kundi nasa sa Espiritu, kung gayo'y tumitira
sa inyo ang Espiritu ng Dios. Datapuwa't kung ang
sinoma'y walang Espiritu ni Cristo, siya'y hindi sa
kaniya. **10** At kung si Cristo ay nasa sa inyo, ang
katawan ay patay dahil sa kasalanan; datapuwa't
ang espiritu ay buhay dahil sa katuwiran. **11** Nguni't
kung ang Espiritu niyaong bumuhay na maguli kay
Jesus ay tumira sa inyo, ang bumuhay na maguli
kay Cristo Jesus sa mga patay ay magbibigay buhay
naman sa inyong mga katawang may kamatayan,
sa pamamagitan ng kaniyang Espiritu na tumitira sa
inyo. **12** Kaya nga, mga kapatid, mga may utang
tayo, hindi sa laman, upang mabuhay ayon sa laman:
13 Sapagka't kung mangabuhay kayo ng ayon sa
laman, ay mangamamatay kayo; datapuwa't kung
sa pamamagitan ng Espiritu ay pinapatay ninyo ang
mga gawa ng laman, ay mangabubuhay kayo. **14**
Sapagka't ang lahat ng mga pinapatnubayan ng
Espiritu ng Dios, ay sila ang mga anak ng Dios. **15**
Sapagka't hindi ninyo muling tinanggap ang espiritu
ng pagkaalipin sa ikatatakot; datapuwa't tinanggap
ninyo ang espiritu ng pagkukupkop, na dahil dito'y
sumisigaw tayo, Abba, Ama. **16** Ang Espiritu rin
ang nagpapatotoo kasama ng ating espiritu, na
tayo'y mga anak ng Dios: **17** At kung mga anak,
ay mga tagapagmana nga; mga tagapagmana sa
Dios, at mga kasamang tagapagmana ni Cristo; kung
gayon nga makipagtiis tayo sa kaniya, upang tayo'y
lumuwalhati namang kasama niya. **18** Sapagka't
napatutunayan ko na ang pagtitiis sa panahong ito'y
hindi karapatdapat maitumbas sa kaluwalhatiang
mahahayag sa atin. **19** Sapagka't ang maningas
na pagmimithi ng buong nilalang ay naghihintay ng
pagkahayag ng mga anak ng Dios. **20** Sapagka't ang
buong nilalang ay nasakop ng kawalang kabuluhan,
hindi sa kaniyang kalooban, kundi dahil doon sa
sumakop sa kaniya, sa pagasa **21** Na ang buong
nilalang naman ay magiging laya mula sa pagkaalipin
ng kabulukan sa kalayaang maluwalhati ng mga
anak ng Dios. **22** Sapagka't nalalaman natin na ang
buong nilalang ay humihibik at nagdaramdam na may
kahirapan na kasama natin hanggang ngayon. **23**
At hindi lamang gayon, kundi pati naman tayo na
mayroong mga pangunahing bunga ng Espiritu, sa
makatuwid baga'y tayo nama'y nangagsisihibik din sa
ating sarili, sa paghihintay ng pagkukupkop, na dili
iba't, ang pagtubos sa ating katawan. **24** Sapagka't
tayo'y iniligtas sa pagasa: datapuwa't ang pagasa na
nakikita ay hindi pagasa: kaya't sino nga ang umaasa
sa nakikita? **25** Datapuwa't kung nagsisiasa tayo
sa hindi natin nakikita, kung magkagayo'y hinihintay
nating may pagtitiis. **26** At gayon din naman ang
Espiritu ay tumutulong sa ating kahinaan: sapagka't
hindi tayo marunong manalangin ng nararapat; nguni't
ang Espiritu rin ang namamagitan dahil sa atin ng
mga hibik na hindi maisasaysay sa pananalita; **27**
At ang nakasisiyasat ng mga puso'y nakakaalam
kung ano ang kaisipan ng Espiritu, sapagka't siya
ang namamagitan dahil sa mga banal alinsunod sa
kalooban ng Dios. **28** At nalalaman natin na ang lahat
ng mga bagay ay nagkakalakip na gumagawa sa
ikabubuti ng mga nagsisiibig sa Dios, sa makatuwid
baga'y niyaong mga tinawag alinsunod sa kaniyang
nasa. **29** Sapagka't yaong mga nang una pa'y
kaniyang nakilala, ay itinalaga naman niya na maging
katulad ng larawan ng kaniyang Anak, upang siya
ang maging panganay sa maraming magkakapatid:
30 At yaong mga itinalaga niya, ay kaniyang tinawag
naman: at ang mga tinawag ay inaring-ganap naman
niya: at ang mga inaring-ganap ay niluwalhati din
naman niya. **31** Ano ang ating sasabihin sa mga
bagay na ito? Kung ang Dios ay kakampi natin,
sino ang laban sa atin? **32** Siya, na hindi ipinagkait

ang kaniyang sariling anak kundi ibinigay dahil sa
ating lahat, bakit hindi naman ibibigay sa atin ng
walang bayad ang lahat ng mga bagay? 33 Sino ang
magsasakdal ng anoman laban sa mga hirang ng
Dios? Ang Dios ay ang umaaring-ganap; 34 Sino
ang hahatol? Si Cristo Jesus na namatay, oo, yaong
nabuhay na maguli sa mga patay na siyang nasa
kanan ng Dios, na siya namang namamagitan dahil
sa atin. 35 Sino ang maghihiwalay sa atin sa pagibig
ni Cristo? ang kapighatian, o ang kahapisan, o ang
paguusig, o ang kagutum, o ang kahubaran, o ang
panganib, o ang tabak? 36 Gaya ng nasusulat, Dahil
sa iyo kami'y pinapatay sa buong araw; Kami ay
nabilang na parang mga tupa sa patayan. 37 Hindi,
kundi sa lahat ng mga bagay na ito tayo'y higit pa
sa mga mapagtagumpay sa pamamagitan niyaong
sa atin ay umibig. 38 Sapagka't ako'y naniniwalang
lubos, na kahit ang kamatayan man, kahit ang buhay,
kahit ang mga anghel, kahit ang mga pamunuan,
kahit ang mga bagay na kasalukuyan, kahit ang mga
bagay na darating, kahit ang mga kapangyarihan, 39
Kahit ang kataasan, kahit ang kababaan, kahit ang
alin mang ibang nilalang, ay hindi makapaghihiwalay
sa atin sa pagibig ng Dios, na nasa kay Cristo Jesus
na Panginoon natin.

9 Sinasabi ko ang katotohanang na kay Cristo, na
hindi ako nagsisinungaling, na ako'y sinasaksihan
ng aking budhi sa Espiritu Santo, 2 Na mayroon akong
malaking kalungkutan at walang tigil na karamdaman
sa aking puso. 3 Sapagka't ako'y makapagnanasa na
ako man ay itakuwil mula kay Cristo dahil sa aking
mga kapatid, na aking mga kamaganak ayon sa
laman. 4 Na pawang mga Israelita; na sa kanila ang
pagkukupkop, at ang kaluwalhatian, at ang mga tipan,
at ang pagbibigay ng kautusan, at ang paglilingkod
sa Dios, at ang mga kapangakuan; 5 Na sa kanila
ang mga magulang, at sa kanila mula ang Cristo
ayon sa laman, na siyang lalo sa lahat, Dios na
maluwalhati magpakailan man. Siya nawa. (aiōn g165)
6 Datapuwa't hindi sa ang salita ng Dios ay nauwi sa
wala. Sapagka't hindi ang lahat ng buhat sa Israel
ay mga taga Israel: 7 Ni sapagka't sila'y binhi ni
Abraham, ay mga anak na silang lahat: kundi, Kay
Isaac tatawagin ang iyong binhi. 8 Sa makatuwid,
ay hindi mga anak sa laman ang mga anak ng
Dios: kundi ang mga anak sa pangako'y siyang
ibibilang na isang binhi. 9 Sapagka't ito ang salita
ng pangako, Ayon sa panahong ito'y paririto ako, at
magkakaroon si Sara ng isang anak na lalake. 10
At hindi lamang gayon; kundi nang maipaglihi na ni
Rebeca sa pamamagitan ng isa, ito nga'y ng ating
ama na si Isaac- 11 Sapagka't ang mga anak nang
hindi pa ipinanganganak, at hindi pa nagsisigawa ng
anomang mabuti o masama, upang ang layon ng Dios
ay mamalagi alinsunod sa pagkahirang, na hindi sa
mga gawa, kundi doon sa tumatawag, 12 Ay sinabi sa
kaniya, Ang panganay ay maglilingkod sa bunso. 13
Gaya ng nasusulat, Si Jacob ay inibig ko, datapuwa't
si Esau ay aking kinapootan. 14 Ano nga ang ating
sasabihin? Mayroon baga kayang kalikuan sa Dios?
Huwag nawang mangyari. 15 Sapagka't sinasabi niya
kay Moises, Ako'y maaawa sa aking kinaaawaan,
at ako'y mahahabag sa aking kinahahabagan. 16
Kaya nga hindi sa may ibig, ni hindi sa tumatakbo,
kundi sa Dios na naaawa. 17 Sapagka't sinasabi ng
kasulatan tungkol kay Faraon, Dahil sa layong ito, ay
itinaas kita, upang aking maihayag sa pamamagitan
mo ang aking kapangyarihan, at upang ang aking
pangala'y maitanyag sa buong lupa. 18 Kaya nga
sa kaniyang ibig siya'y naaawa, at sa kaniyang ibig
siya'y nagpapatigas. 19 Sasabihin mo nga sa akin,
Bakit humahanap pa siya ng kamalian? Sapagka't
sino ang sumasalangsang sa kaniyang kalooban?
20 Nguni't, Oh tao, sino kang tumututol sa Dios?
Sasabihin baga ng bagay na ginawa doon sa gumawa
sa kaniya, Bakit mo ako ginawang ganito? 21 O wala
bagang kapangyarihan sa putik ang magpapalyok,
upang gawin sa isa lamang limpak ang isang sisidlan
sa ikapupuri, at ang isa'y sa ikahihiya. 22 Ano
kung ang Dios ay inibig na ihayag ang kaniyang
kagalitan, at ipakilala ang kaniyang kapangyarihan,
ay nagtiis ng malaking pagpapahinuhod sa mga
sisidlan ng galit na nangahahanda na sa pagkasira:
23 At upang maipakilala ang kayamanan ng kaniyang
kaluwalhatian sa mga sisidlan ng awa, na kaniyang
inihanda nang una pa sa kaluwalhatian, 24 Maging sa
atin na kaniya namang tinawag, hindi lamang mula
sa mga Judio, kundi naman mula sa mga Gentil?
25 Gaya naman ng sinasabi niya sa aklat ni Oseas,
Tatawagin kong aking bayan na hindi ko dating bayan;
At iniibig, na hindi dating iniibig. 26 At mangyayari,
na sa dakong pinagsabihan sa kanila, kayo'y hindi
ko bayan, Ay diyan sila tatawaging mga anak ng
Dios na buhay. 27 At si Isaias ay sumisigaw tungkol
sa Israel, Kung ang bilang man ng mga anak ng
Israel ay maging tulad sa buhangin sa dagat, ay

ang nalalabi lamang ang maliligtas: 28 Sapagka't
isasagawa ng Panginoon ang kaniyang salita sa lupa,
na tatapusin at paiikliin. 29 At gaya ng sinabi nang una
ni Isaias, Kung hindi nagiwan sa atin ng isang binhi
ang Panginoon ng mga hukbo, Tayo'y naging katulad
sana ng Sodoma, at naging gaya ng Gomorra. 30
Ano nga ang ating sasabihin? Na ang mga Gentil,
na hindi nangagsisisunod sa katuwiran, ay nagkamit
ng katuwiran, sa makatuwid baga'y ng katuwiran
sa pananampalataya: 31 Datapuwa't ang Israel sa
pagsunod sa kautusan ng katuwiran, ay hindi umabot
sa kautusang iyan. 32 Bakit? Sapagka't hindi nila
hinanap sa pamamagitan ng pananampalataya, kundi
ng ayon sa mga gawa. Sila'y nangatisod sa batong
katitisuran; 33 Gaya ng nasusulat, Narito, inilalagay
ko sa Sion ang isang batong katitisuran, at batong
pangbuwal: At ang sumasampalataya sa kaniya'y
hindi mapapahiya.

10 Mga kapatid, ang nais ng aking puso at ang
aking panalangin sa Dios ay patungkol sa
kanila, upang sila'y mangaligtas. 2 Sapagka't sila'y
pinatotohanan ko na may mga pagmamalasakit
sa Dios, datapuwa't hindi ayon sa pagkakilala. 3
Sapagka't sa hindi nila pagkaalam ng katuwiran ng
Dios, at sa pagsusumakit na maitayo ang sariling
kanila, ay hindi sila napasakop sa katuwiran ng Dios.
4 Sapagka't si Cristo ang kinauuwian ng kautusan sa
ikatutuwid ng bawa't sumasampalataya. 5 Sapagka't
isinulat ni Moises na ang tao na gumagawa ng
katuwirang ayon sa kautusan ay mabubuhay dahil
dito. 6 Datapuwa't sinasabi ng katuwiran ayon sa
pananampalataya ang ganito, Huwag mong sabihin
sa iyong puso, Sino ang aakyat sa langit? (sa
makatuwid baga'y upang ibaba si Cristo:) 7 O, Sino
ang mananaog sa kalalimlaliman? (sa makatuwid
baga'y upang iakyat si Cristo mula sa mga patay.)
(Abyssos g12) 8 Datapuwa't ano ang sinasabi nito?
Ang salita ay malapit sa iyo, sa iyong bibig, at
sa iyong puso: sa makatuwid baga'y ang salita
ng pananampalataya na aming ipinangangaral: 9
Sapagka't kung ipahahayag mo ng iyong bibig si
Jesus na Panginoon, at sasampalataya ka sa iyong
puso na binuhay siyang maguli ng Dios sa mga
patay ay maliligtas ka: 10 Sapagka't ang tao'y
nanampalataya ng puso sa ikatutuwid; at ginagawa
sa pamamagitan ng bibig ang pagpapahayag sa
ikaliligtas. 11 Sapagka't sinasabi ng kasulatan, Ang
lahat na sa kaniya'y nagsisisampalataya ay hindi
mapapahiya. 12 Sapagka't walang pagkakaiba ang
Judio at ang Griego: sapagka't ang Panginoon din
ay siyang Panginoon ng lahat, at mayaman siya sa
lahat ng sa kaniya'y nagsisitawag: 13 Sapagka't, Ang
lahat na nagsisitawag sa pangalan ng Panginoon ay
mangaliligtas. 14 Paano nga silang magsisitawag
doon sa hindi nila sinampalatayanan? at paano
silang magsisisampalataya sa kaniya na hindi nila
napakinggan? at paano silang mangakikinig na walang
tagapangaral? 15 At paano silang magsisipangaral,
kung hindi sila nga sinugo? gaya nga ng nasusulat,
Anong pagkaganda ng mga paa niyaong mga
nagdadala ng masasayang balita ng mga bagay
na mabuti! 16 Datapuwa't hindi silang lahat ay
nakinig ng masasayang balita. Sapagka't sinasabi
ni Isaias, Panginoon, sino ang naniwala sa aming
balita? 17 Kaya nga ang paniniwala'y nanggagaling
sa pakikinig, at ang pakikinig ay sa pamamagitan
ng salita ni Cristo. 18 Datapuwa't sinasabi ko, Hindi
baga sila'y nangakinig? Oo, tunay nga, Ang tinig
nila ay kumalat sa buong lupa, At ang kanilang mga
salita'y hanggang sa mga dulo ng sanglibutan. 19
Datapuwa't sinasabi ko, Hindi baga nalalaman ng
Israel? Unauna'y sinasabi ni Moises, Ipamumungkahi
ko kayo sa paninibugho sa pamamagitan niyaong
hindi bansa, Sa pamamagitan ng isang bansang
mangmang ay gagalitin ko kayo. 20 At si Isaias ay
buong tapang na nagsasabi, Ako'y nasumpungan
nilang mga hindi nagsisihanap sa akin; Nahayag ako
sa kanilang mga hindi nagsisipagtanong tungkol sa
akin. 21 Datapuwa't tungkol sa Israel ay sinasabi
niya, Sa buong araw ay iniunat ko ang aking mga
kamay sa isang bayang suwail at matutol.

11 Sinasabi ko nga, Itinakuwil baga ng Dios ang
kaniyang bayan? Huwag nawang mangyari.
Sapagka't ako man ay Israelita, sa binhi ni Abraham,
sa angkan ni Benjamin. 2 Hindi itinakuwil ng Dios
ang kaniyang bayan na nang una pa'y kinilala niya. O
hindi baga ninyo nalalaman ang sinasabi ng kasulatan
tungkol kay Elias? kung paanong namamagitan siya
sa Dios laban sa Israel na sinabi: 3 Panginoon,
pinatay nila ang iyong mga propeta, giniba nila ang
iyong mga dambana; at ako'y naiwang nagiisa, at
hinahanap nila ang aking buhay. 4 Datapuwa't ano
ang sinasabi ng kasagutan ng Dios sa kaniya?
Nagtira ako sa akin ng pitong libong lalake na
hindi nangagsiluhod kay Baal. 5 Gayon din nga sa
panahong itong kasalukuyan ay may isang nalalabi

ayon sa pagkahirang ng biyaya. 6 Nguni't kung ito'y
sa pamamagitan ng biyaya, ay hindi na sa mga gawa:
sa ibang paraan ang biyaya ay hindi biyaya. 7 Ano
nga? Ang hinahanap ng Israel ay hindi niya kinamtan;
datapuwa't ito'y kinamtan ng pagkahirang, at ang mga
iba'y pinapagmatigas: 8 Ayon sa nasusulat, Binigyan
sila ng Dios ng Espiritu ng pagkakatulog, ng mga
matang hindi nangakakakita, at ng mga pakinig na
hindi nangakakarinig, hanggang sa araw na ito. 9 At
sinasabi ni David, Ang kanilang dulang nawa'y maging
isang silo, at isang panghuli, At isang katitisuran, at
isang kabayaran sa kanila: 10 Manganglabo nawa ang
kanilang mga mata, upang sila'y huwag mangakakita,
At laging baluktutin mo nawa ang kanilang gulugod.
11 Sinasabi ko nga, Nangatisod kaya sila upang
mangahulog? Huwag nawang mangyari: datapuwa't
sa pagkahulog nila'y dumating ang pagkaligtas sa
mga Gentil, upang ipamungkahi sila sa paninibugho.
12 Ngayon kung ang pagkahulog nga nila ay siyang
kayamanan ng sanglibutan, at ang pagkalugi nila
ay siyang kayamanan ng mga Gentil; gaano pa ang
kapunuan nila? 13 Datapuwa't nagsasalita ako sa
inyong mga Gentil. Palibasa'y ako nga'y apostol ng
mga Gentil, ay niluluwalhati ko ang aking ministerio;
14 Baka sa anomang paraan ay maipamungkahi
ko sa paninibugho yaong aking mga kalaman, at
maligtas ang ilan sa kanila. 15 Sapagka't kung ang
pagkatakuwil sa kanila ay siyang pakikipagkasundo
ng sanglibutan, ano kaya ang pagtanggap sa kanila,
kundi buhay mula sa mga patay? 16 At kung ang
pangunahing bunga ay banal, ay gayon din ang
lahat: at kung ang ugat ay banal, ay gayon din ang
mga sanga. 17 Datapuwa't kung ang ilang mga
sanga'y nangabali, at ikaw, na isang olibong ligaw
ay isinanib ka sa kanila, at ikaw ay naging kabahagi
nila sa ugat ng katabaan ng punong olibo; 18 Huwag
kang magpalalo sa mga sanga: datapuwa't kung
magpalalo ka, ay hindi ikaw ang nagkakandili sa
ugat, kundi ang ugat ang nagkakandili sa iyo. 19
Sasabihin mo nga, Ang mga sanga ay nangabali
upang ako ay makasanib. 20 Mabuti; sa kawalan
nila ng pananampalataya ay nangabali sila, at sa
iyong pananampalataya'y nakatayo ka. Huwag kang
magpalalo kundi matakot ka: 21 Sapagka't kung hindi
nga pinatawad ng Dios ang mga talagang sanga, ikaw
man ay hindi patatawarin. 22 Masdan mo nga ang
kabutihan at ang kabagsikan ng Dios: ang kabagsikan
ay sa nangahulog, datapuwa't ang kabutihan ng
Dios ay sa iyo, kung mamamalagi ka sa kaniyang
kabutihan: sa ibang paraan ay ikaw man ay puputulin.
23 At sila naman, kung hindi mangagsisilagi sa di
pananampalataya ay mangakakasanib: sapagka't
makapangyarihan ang Dios upang sila'y isanib na muli.
24 Sapagka't kung ikaw ay pinutol doon sa talagang
olibong ligaw, at laban sa kaugalian ay isinanib ka
sa mabuting punong olibo; gaano pa nga ang mga
ito, na mga talagang sanga, na mangakakasanib
sa kanilang sariling punong olibo? 25 Sapagka't
hindi ko ibig, mga kapatid, na di ninyo maalaman
ang hiwagang ito, baka kayo'y mangagmarunong
sa inyong sariling mga haka, na ang katigasan ng
isang bahagi ay nangyari sa Israel, hanggang sa
pumasok ang kapunuan ng mga Gentil; 26 At sa
ganito'y ang buong Israel ay maliligtas: gaya ng
nasusulat, Magbubuhat sa Sion ang Tagapagligtas;
Siya ang maghihiwalay sa Jacob ng kalikuan: 27 At
ito ang aking tipan sa kanila, Pagka aalisin ko ang
kanilang mga kasalanan. 28 Tungkol sa evangelio, ay
mga kaaway sila dahil sa inyo: datapuwa't tungkol sa
pagkahirang, ay mga pinakaiibig sila dahil sa mga
magulang. 29 Sapagka't ang mga kaloob at ang
pagtawag ng Dios ay hindi nagbabago. 30 Sapagka't
kung paanong kayo nang nakaraang panahon ay
mga masuwayin sa Dios, datapuwa't ngayon kayo'y
nangagkamit ng habag sa pamamagitan ng kanilang
pagsuway, 31 Gayon din naman ang mga ito ay naging
mga masuwayin ngayon, upang sa pamamagitan
ng habag na ipinagkaloob sa inyo, sila nama'y
magkamit ngayon ng habag. 32 Sapagka't ang lahat
ay kinulong ng Dios sa kasuwayan, upang siya'y
mahabag sa lahat. (eleēsē g1653) 33 Oh kalaliman ng
mga kayamanan ng karunungan at ng kaalaman ng
Dios! oh di matingkalang mga hatol niya, at hindi
malirip na kaniyang mga daan! 34 Sapagka't sino
ang nakaalam ng pagiisip ng Panginoon? o sino ang
kaniyang naging kasangguni? 35 O sino ang nagbigay
na una sa kaniya, at siya'y babayarang muli? 36
Sapagka't kaniya, at sa pamamagitan niya, at sa
kaniya, ang lahat ng mga bagay. Sumakaniya nawa
ang kaluwalhatian magpakailan man. Siya nawa. (aiōn
g165)

12 Kaya nga, mga kapatid, ipinamamanhik ko sa
inyo, alangalang sa mga kahabagan ng Dios,
na inyong iharap ang inyong mga katawan na isang
haing buhay, banal, na kaayaaya sa Dios, na siya
ninyong katampatang pagsamba. 2 At huwag kayong

magsiayon sa sanglibutang ito: kundi magiba kayo
sa pamamagitan ng pagbabago ng inyong pagiisip,
upang mapatunayan ninyo kung alin ang mabuti
at kaayaaya at lubos na kalooban ng Dios. **(aiōn**
g165) **3** Sapagka't sinasabi ko, sa pamamagitan
ng biyaya na sa akin ay ibinigay, sa bawa't tao
sa inyo, na huwag magisip sa kaniyang sarili ng
totoong matayog kay sa nararapat niyang isipin; kundi
magisip na may kahinahunan, ayon sa kasukatan
ng pananampalataya na ibinahagi ng Dios sa bawa't
isa. **4** Sapagka't kung paanong sa isang katawan ay
mayroong tayong maraming mga sangkap, at ang
lahat ng mga sangkap ay hindi pareho ang gawain: **5**
Ay gayon din tayo, na marami, ay iisang katawan kay
Cristo, at mga sangkap na samasama sa isa't isa. **6** At
yamang may mga kaloob na nagkakaibaiba ayon sa
biyaya na ibinigay sa atin, kung hula, ay manganghula
tayo ayon sa kasukatan ng ating pananampalataya;
7 O kung ministerio, ay gamitin natin ang ating sarili
sa ating ministerio; o ang nagtuturo, ay sa kaniyang
pagtuturo; **8** O ang umaaral, ay sa kaniyang pagaral:
ang namimigay, ay magbigay na may magandang-
loob; ang nagpupuno, ay magsikap; ang nahahabag
ay magsaya. **9** Ang pagibig ay maging walang
pagpapaimbabaw. Kapootan ninyo ang masama;
makisanib kayo sa mabuti. **10** Sa pagibig sa mga
kapatid ay mangagmahalan kayo; sa kapurihan ay
ipagpauna ng isa't isa ang iba; **11** Huwag mga tamad sa
pagsusumikap; maningas sa espiritu; mapaglingkod
sa Panginoon; **12** Mangagalak sa pagasa; magmatiisin
sa kapighatian; magmatiyagain sa pananalangin;
13 Mapagdamay sa mga kailangan ng mga banal;
maging mapagpatuloy. **14** Pagpalain ninyo ang mga sa
inyo'y nagsisiusig; pagpalain ninyo, at huwag ninyong
sumpain. **15** Makigalak kayo sa nangagagalak;
makiiyak kayo sa nagsisiiyak. **16** Mangagkaisa kayo
ng pagiisip. Huwag ninyong ilagak ang inyong pagiisip
sa mga bagay na kapalaluan, kundi makiayon kayo sa
mga bagay na may kapakumbabaan. Huwag kayong
mga pantas sa inyong sariling mga haka. **17** Huwag
kayong mangagbayad sa kanino man ng masama sa
masama. Isipin ninyo ang mga bagay na kapuripuri
sa harapan ng lahat ng mga tao. **18** Kung maaari,
ayon sa inyong makakaya, ay magkaroon kayo ng
kapayapaan sa lahat ng mga tao. **19** Huwag kayong
mangaghigantihan, mga iniibig, kundi bigyan ninyong
daan ang galit ng Dios: sapagka't nasusulat, Akin ang
paghihiganti; ako ang gaganti, sabi ng Panginoon. **20**
Kaya't kung ang iyong kaaway ay magutom, pakanin
mo; kung siya'y mauhaw, painumin mo: sapagka't sa
paggawa mo ng gayon ay mga baga ng apoy ang
ibubunton mo sa kaniyang ulo. **21** Huwag kang padaig
sa masama, kundi bagkus daigin mo ng mabuti ang
masama.

13 Ang bawa't kaluluwa ay pasakop sa
matataas na kapangyarihan: sapagka't walang
kapangyarihan na hindi mula sa Dios; at ang mga
kapangyarihang yao'y hinirang ng Dios. **2** Kaya nga't
ang sumasalangsang sa kapangyarihan, ay sa utos ng
Dios sumasalangsang: at ang mga nagsisalangsang
ay magsisitanggap ng kahatulan sa kanilang sarili.
3 Sapagka't ang mga pinuno ay hindi kilabot sa
gawang mabuti, kundi sa masama. At ibig mo bagang
mawalaan ng takot sa may kapangyarihan? gawin
mo ang mabuti, at magkakamit ka ng kapurihan
sa kaniya: **4** Sapagka't siya'y ministro ng Dios sa
ikagagaling mo. Datapuwa't kung ginagawa mo ang
masama, ay matakot ka; sapagka't hindi walang
kabuluhan ang pagdadala niya ng tabak: sapagka't
siya'y ministro ng Dios, tagapaghiganti sa ikagagalit
sa gumagawa ng masama. **5** Kaya nga't dapat na
kayo'y pasakop, hindi lamang dahil sa kagalitan,
kundi naman dahil sa budhi. **6** Sapagka't dahil
dito ay nagsisipagbayad naman kayo ng buwis;
sapagka't sila'y mga tagapangasiwa ng paglilingkod
sa Dios, na nagsisipamahalang walang patid sa
bagay na ito. **7** Ibigay ninyo sa lahat ang sa kanila'y
nararapat: buwis sa dapat buwisan; ambag sa dapat
ambagan; takot sa dapat katakutan; puri sa dapat
papurihan. **8** Huwag kayong magkautang ng ano pa
man sa kanino man, maliban na sa mangagibigan
kayo: sapagka't ang umiibig sa kaniyang kapuwa'y
nakaganap na ng kautusan. **9** Sapagka't ito, Huwag
kang mangangalunya, Huwag kang papatay, Huwag
kang magnanakaw, Huwag kang mananakim, at kung
mayroon pang ibang utos, ay nauuwi sa salitang ito, sa
makatuwid baga'y Ibigin mo ang iyong kapuwa na gaya
ng sa iyong sarili. **10** Ang pagibig ay hindi gumagawa
ng masama sa kaniyang kapuwa: ang pagibig nga
ay siyang katuparan ng kautusan. **11** At ito, yamang
nakikilala ang panahon, na ngayo'y kapanahunan
nang magsigising kayo sa pagkakatulog: sapagka't
ngayon ay lalong malapit na sa atin ang kaligtasan
kay sa nang tayo'y magsisampalataya nang una.
12 Ang gabi ay totoong malalim, at ang araw ay
malapit na: iwaksi nga natin ang mga gawa ng

kadiliman, at ating isakbat ang mga sandata ng
kaliwanagan. 13 Magsilakad tayong mahinhin, gaya
ng sa araw; huwag sa katakawan at paglalasing,
huwag sa kalibugan at sa kahalayan, huwag sa mga
pagkakaalit at pagkakainggitan. 14 Kundi bagkus
isakbat ninyo ang Panginoong Jesucristo, at huwag
ninyong paglaanan ang laman, upang masunod ang
mga kahalayan noon.

14 Datapuwa't ang mahina sa pananampalataya
ay tanggapin ninyo, hindi upang pagtalunan
ang kaniyang pagaalinlangan. 2 May tao na may
pananampalataya na makakain ang lahat ng mga
bagay: nguni't ang mahina'y kumakain ng mga gulay.
3 Ang kumakain ay huwag magwalang halaga sa hindi
kumakain; at ang hindi kumakain ay huwag humatol
sa kumakain: sapagka't siya'y tinanggap ng Dios. 4
Sino kang humahatol sa alila ng iba? Sa kaniyang
sariling panginoon ay natatayo siya o nabubuwal.
Oo, patatayuin siya; sapagka't makapangyarihan ang
Panginoon na siya'y maitayo. 5 May nagmamahal
sa isang araw ng higit kay sa iba: may ibang
nagmamahal sa bawa't araw. Bawa't isa'y magtibay
sa kaniyang sariling pagiisip. 6 Ang nagmamahal
sa araw, ay minamahal ito sa Panginoon; at ang
kumakain, ay kumakain sa Panginoon, sapagka't
siya'y nagpapasalamat sa Dios; at ang hindi kumakain,
ay hindi kumakain sa Panginoon, at nagpapasalamat
sa Dios. 7 Sapagka't ang sinoman sa atin ay
hindi nabubuhay sa kaniyang sarili, at sinoman ay
hindi namamatay sa kaniyang sarili. 8 Sapagka't
kung nangabubuhay tayo, sa Panginoon tayo'y
nangabubuhay; o kung nangamamatay tayo, sa
Panginoon tayo'y nangamamatay: kaya't sa mabuhay
tayo, o sa mamatay man, tayo'y sa Panginoon. 9
Sapagka't dahil dito ay namatay si Cristo at nabuhay
na maguli, upang siya'y maging Panginoon ng mga
patay at gayon din ng mga buhay. 10 Datapuwa't
ikaw, bakit humahatol ka sa iyong kapatid? at ikaw
naman, bakit pinawalaang halaga mo ang iyong
kapatid? sapagka't tayong lahat ay tatayo sa harapan
ng hukuman ng Dios. 11 Sapagka't nasusulat, Buhay
ako, sabi ng Panginoon, sa akin ang bawa't tuhod ay
luluhod, At ang bawa't dila ay magpapahayag sa Dios.
12 Kaya nga ang bawa't isa sa atin ay magbibigay sulit
sa Dios ng kaniyang sarili. 13 Huwag na nga tayong
mangaghatulan pa sa isa't isa: kundi bagkus ihatol
ninyo ito, na ang sinoman ay huwag maglagay ng
katitisuran sa daan ng kaniyang kapatid o kadahilanan
ng ikararapa. 14 Nalalaman ko, at naniniwala akong
lubos kay Jesus na Panginoon, na walang anomang
bagay na marumi sa kaniyang sarili: maliban na doon
sa nagaakala na ang anomang bagay ay marumi,
sa kaniya'y marumi ito. 15 Sapagka't kung dahil sa
pagkain ang iyong kapatid ay naghinanakit ay hindi ka
na lumalakad sa pagibig. Huwag mong ipamahamak
sa iyong pagkain yaong pinagkamatayan ni Cristo.
16 Huwag nga ninyong pabayaan na pagsalitaan ng
masama ang inyong kabutihan: 17 Sapagka't ang
kaharian ng Dios ay hindi ang pagkain at paginom,
kundi ang katuwiran at ang kapayapaan at ang
kagalakan sa Espiritu Santo. 18 Sapagka't ang sa
ganito ay naglilingkod kay Cristo ay kalugodlugod
sa Dios, at pinatutunayan ng mga tao. 19 Kaya
nga sundin ang mga bagay na makapapayapa, at
ang mga bagay na makapagpapatibay sa isa't isa.
20 Huwag mong sirain ang gawa ng Dios dahil sa
pagkain. Tunay na ang lahat ng mga bagay ay
malilinis; gayon man ay masama sa tao ang kumakain
ng laban sa kaniyang budhi. 21 Mabuti ang huwag
kumain ng lamangkati, ni uminom ng alak, ni gumawa
ng anoman na katitisuran ng iyong kapatid. 22 Ang
pananampalataya mo na nasa iyo ay ingatan mo
sa iyong sarili sa harap ng Dios. Mapalad ang hindi
humahatol sa kaniyang sarili sa bagay na kaniyang
sinasangayunan. 23 Nguni't ang nagaalinlangan ay
hinahatulan kung kumakain, sapagka't hindi siya
kumakain sa pananampalataya; at ang anomang
hindi sa pananampalataya ay kasalanan.

15 Tayo ngang malalakas ay nararapat mangagbata
ng kahinaan ng mahihina, at huwag tayong
mangagbigay lugod sa ating sarili. 2 Bawa't isa sa
atin ay magbigay lugod sa kaniyang kapuwa, sa
kaniyang ikabubuti sa ikatitibay. 3 Sapagka't si Cristo
man ay hindi nagbigay lugod sa kaniyang sarili;
kundi gaya ng nasusulat, Ang mga pagalipusta ng
mga nagsisialipusta sa iyo, ay nangahulog sa akin.
4 Sapagka't ang anomang mga bagay na isinulat
nang una ay nangasulat dahil sa ikatututo natin,
upang sa pamamagitan ng pagtitiis at pagaliw ng
mga kasulatan ay mangagkaroon tayo ng pagasa.
5 Loobin nawa ng Dios ng pagtitiis at paggiliw, na
kayo ay magkaisa ng pagiisip sa isa't isa ayon kay
Cristo Jesus: 6 Upang kayo na may isang pagiisip
sa pamamagitan ng isang bibig ay luwalhatiin ninyo
ang Dios at Ama ng ating Panginoong Jesucristo. 7
Sa ganito'y mangagtanggapan kayo, gaya naman ni

Cristo na tinanggap kayo sa kaluwalhatian ng Dios.
8 Sapagka't sinasabi ko na si Cristo ay ginawang
ministro ng pagtutuli dahil sa katotohanan ng Dios,
upang kaniyang mapagtibay ang mga pangakong
ibinigay sa mga magulang, 9 At upang ang mga
Gentil ay makaluwalhati sa Dios dahil sa kaniyang
kahabagan; gaya ng nasusulat, Kaya nga't ikaw ay
aking pupurihin sa gitna ng mga Gentil. At aawit ako sa
iyong pangalan. 10 At muling sinasabi niya, Makigalak
kayo, kayong mga Gentil, sa kaniyang bayan. 11 At
muli, Purihin ninyo ang Panginoon, kayong lahat ng
mga Gentil; At purihin siya ng lahat ng mga bayan.
12 At muli, sinasabi ni Isaias, Magkakaroon ng ugat
kay Jesse, At siya'y lilitaw upang maghari sa mga
Gentil; Ay sa kaniya magsisiasa ang mga Gentil. 13
Puspusin nga kayo ng Dios ng pagasa ng buong
kagalakan at kapayapaan sa pananampalataya,
upang kayo'y managana sa pagasa sa pamamagitan
ng kapangyarihan ng Espiritu Santo. 14 At ako naman
sa aking sarili ay naniniwalang lubos tungkol sa inyo
mga kapatid ko, na kayo naman ay mangapuspos
ng kabutihan, pinuspos ng lahat ng kaalaman, na
ano pa't makapagpapaalaala naman kayo sa isa't
isa. 15 Nguni't sinulatan ko kayo na may dakilang
kalayaan na bilang pagpapaalaala sa inyo, dahil sa
biyaya na sa akin ay ibinigay ng Dios, 16 Upang
ako'y maging ministro ni Cristo Jesus sa mga Gentil,
na nangangasiwa sa evangelio ng Dios, upang ang
mga Gentil ay maging kalugodlugod na handog,
palibhasa'y pinapaging banal ng Espiritu Santo. 17
Mayroon nga akong ipinagmamapuri kay Cristo Jesus
sa mga bagay na nauukol sa Dios. 18 Sapagka't
hindi ako nangangahas magsalita ng anomang mga
bagay, maliban na sa mga ginawa ni Cristo sa
pamamagitan ko, sa pagtalima ng mga Gentil, sa
salita at sa gawa, 19 Sa bisa ng mga tanda at ng
mga kababalaghan, sa kapangyarihan ng Espiritu ng
Dios; ano pa't buhat sa Jerusalem, at sa palibotlibot
hanggang sa Ilirico, ay aking ipinangaral na lubos ang
evangelio ni Cristo; 20 Aking nilayon na maipangaral
ang evangelio, hindi doon sa napagbalitaan na kay
Cristo, upang huwag akong magtayo sa ibabaw ng
pinagsaligan ng iba; 21 Kundi, gaya ng nasusulat,
Makakakita silang mga hindi dinatnan ng mga balita
tungkol sa kaniya, At silang hindi nangakapakinig,
ay mangakakatalastas. 22 Kaya't madalas namang
napigil ako ng pagpariyan sa inyo: 23 Datapuwa't
ngayon, na wala nang dako sa mga lupaing ito, at
malaon nang panahong ako'y may nasang pumariyan
sa inyo, 24 Pagparoon ko sa Espana ay paririyan ako
(sapagka't inaasahan kong makikita ko kayo sa aking
paglalakbay, at ako'y sasamahan ninyo patungo doon,
pagkatapos na magkamit ng kaunting kasiyahan sa
pakikisama sa inyo). 25 Nguni't ngayon, sinasabi ko,
ako'y pasasa-Jerusalem, upang mamahagi sa mga
banal. 26 Sapagka't minagaling ng Macedonia at ng
Acaya na gumawa ng isang ambagang laan sa mga
dukha sa mga banal na nasa Jerusalem. 27 Oo, ito'y
kalugodlugod sa kanila; at sila'y may utang na loob sa
kanila. Sapagka't kung ang mga Gentil ay naging mga
kabahagi sa kanilang mga bagay na ayon sa Espiritu,
nararapat naman nilang paglingkuran ang mga yaon
sa mga bagay na ayon sa laman. 28 Kung maganap
ko nga ito, at aking matatakan na sa kanila ang
bungang ito, ay magdaraan ako sa inyong patungo
sa Espana. 29 At nalalaman ko na, pagpariyan ko
sa inyo, ay darating akong puspos ng pagpapala
ng evangelio ni Cristo. 30 Ngayo'y ipinamamanhik
ko sa inyo, mga kapatid, alangalang sa Panginoon
nating Jesucristo, at sa pagibig ng Espiritu, na
kayo'y makipagsikap na kasama ko sa inyong mga
pananalangin sa Dios patungkol sa akin; 31 Upang
ako'y maligtas sa mga hindi nagsisisampalataya na
nangasa Judea, at nang ang aking pamamahagi sa
Jerusalem ay maging kalugodlugod sa mga banal;
32 Upang sa pamamagitan ng kalooban ng Dios,
ako'y makarating sa inyo na may kagalakan, at ako'y
makipamahinga sa inyo. 33 Ngayon ang Dios ng
kapayapaan ay sumainyo nawang lahat. Siya nawa.

16 Ipinagtatagubilin ko sa inyo si Febe na ating
kapatid na babae, na lingkod sa iglesia na
nasa Cencrea: 2 Upang tanggapin ninyo siya sa
Panginoon, ayon sa nararapat sa mga banal, at
tulungan ninyo siya sa anomang bagay na magiging
kailangan niya sa inyo: sapagka't siya nama'y naging
katulong ng marami, at ng aking sarili naman. 3
Batiin ninyo si Prisca at si Aquila na aking mga
kamanggagawa kay Cristo Jesus, 4 Na ipinain ang
kanilang mga leeg dahil sa aking buhay; na sa
kanila'y hindi lamang ako ang nagpapasalamat, kundi
naman ang lahat ng mga iglesia ng mga Gentil: 5
At batiin ninyo ang iglesia na nasa kanilang bahay.
Batiin ninyo si Epeneto na minamahal ko, na siyang
pangunahing bunga ng Asia kay Cristo. 6 Batiin ninyo
si Maria, na lubhang nagpagal sa inyo. 7 Batiin ninyo
si Andronico at si Junias, na aking mga kamaganak,

at mga kasama ko sa pagkabilanggo, na siyang mga
bantog sa mga apostol, na sila nama'y nangauna sa
akin kay Cristo. **8** Batiin ninyo si Ampliato na aking
minamahal sa Panginoon. **9** Batiin ninyo si Urbano
na aming kamanggagawa kay Cristo, at si Estaquis
na minamahal ko. **10** Batiin ninyo si Apeles na subok
kay Cristo. Batiin ninyo ang mga kasangbahay ni
Aristobulo. **11** Batiin ninyo si Herodion na aking
kamaganak. Batiin ninyo ang mga kasangbahay
ni Narciso, yaong nangasa Panginoon. **12** Batiin
ninyo si Trifena at si Trifosa, na nangagpapagal sa
Panginoon. Batiin ninyo si Persida na minamahal,
na lubhang nagpagal sa Panginoon. **13** Batiin ninyo
si Rufo na hinirang sa Panginoon, at ang kaniyang
ina at akin. **14** Batiin ninyo si Asincrito, si Flegonte,
si Hermes, si Patrobas, si Hermas, at ang mga
kapatid na kasama nila. **15** Batiin ninyo si Filologo
at si Julia, si Nereo at ang kaniyang kapatid na
babae, at si Olimpas, at ang lahat ng mga banal na
kasama nila. **16** Mangagbatian kayo ng banal na
halik. Binabati kayo ng lahat ng mga iglesia ni Cristo.
17 Ngayo'y ipinamamanhik ko sa inyo, mga kapatid,
na tandaan ninyo yaong mga pinanggagalingan ng
pagkakabahabahagi at ng mga katitisuran, laban
sa mga aral na inyong nangapagaralan: at kayo'y
magsilayo sa kanila. **18** Sapagka't ang mga gayon
ay hindi nagsisipaglingkod sa Cristong Panginoon,
kundi sa kanilang sariling tiyan; at sa pamamagitan
ng kanilang mabuting pananalita at maiinam na
mga talumpati ay dinadaya ang mga puso ng mga
walang malay. **19** Sapagka't ang inyong pagtalima ay
naging bantog sa lahat ng mga tao. Kaya't nagagalak
ako tungkol sa inyo: datapuwa't ibig ko na kayo'y
maging marunong sa kabutihan, at musmos sa
kasamaan. **20** At si Satanas ay dudurugin ng Dios ng
kapayapaan sa madaling panahon sa ilalim ng inyong
mga paa. Ang biyaya nawa ng ating Panginoong
Jesucristo ay sumainyo. **21** Binabati kayo ni Timoteo
na aking kamanggagawa; at ni Lucio at ni Jason at ni
Sosipatro, na aking mga kamaganak. **22** Akong si
Tercio, na sumusulat ng sulat na ito, ay bumabati
sa inyo sa Panginoon. **23** Binabati kayo ni Gayo na
pinanununuluyanan ko, at ng buong iglesia. Binabati
kayo ni Erasto na ingat-yaman ng bayan, at ng kapatid
na si Cuarto. **24** Ang biyaya ng ating Panginoong
Jesucristo ay sumainyong lahat. Siya nawa. **25** At
ngayon sa kaniya na makapangyarihan na sa inyo'y
makapagpapatibay ayon sa aking evangelio at sa
pangangaral ni Jesucristo, ayon sa pahayag ng
hiwaga na natago sa katahimikan nang panahong
walang hanggan. **(aiōnios g166)** **26** Datapuwa't nahayag
na ngayon, at sa pamamagitan ng mga kasulatan ng
mga propeta, ayon sa ipinagutos ng Dios na walang
hanggan, ay ipinakilala sa lahat ng mga bansa upang
magsitalima sa pananampalataya: **(aiōnios g166)** **27**
Sa iisang Dios na marunong, sa pamamagitan ni
Jesucristo, na sumasa kaniya ang kaluwalhatian
magpakailan man. Siya nawa. **(aiōn g165)**

1 Mga Corinto

1 Si Pablo, na tinawag na maging apostol ni
Jesucristo sa pamamagitan ng kalooban ng Dios,
at si Sostenes na ating kapatid, **2** Sa iglesia ng
Dios na nasa Corinto, sa makatuwid baga'y sa
mga pinapagingbanal kay Cristo Jesus, na tinawag
na mangagbanal, na kasama ng lahat ng mga
nagsisitawag sa bawa't dako, sa pangalan ng ating
Panginoong Jesucristo, na kanila at ating Panginoon:
3 Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaang mula
sa Dios na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. **4**
Nagpapasalamat akong lagi sa aking Dios tungkol
sa inyo, dahil sa biyaya ng Dios na ipinagkaloob sa
inyo sa pamamagitan ni Cristo Jesus; **5** Na kayo
ay pinayaman sa kanya, sa lahat ng mga bagay
sa lahat ng pananalita at sa lahat ng kaalaman; **6**
Gaya ng pinagtibay sa inyo ang patotoo ni Cristo:
7 Ano pa't kayo'y hindi nagkulang sa anomang
kaloob; na nagsisipaghintay ng paghahayag ng
ating Panginoong Jesucristo; **8** Na siya namang
magpapatibay sa inyo hanggang sa katapusan, upang
huwag kayong mapagwikaan sa kaarawan ng ating
Panginoong Jesucristo. **9** Ang Dios ay tapat, na sa
pamamagitan niya ay tinawag kayo sa pakikisama ng
kaniyang anak na si Jesucristo na Panginoon natin.
10 Ngayo'y ipinamamanhik ko sa inyo, mga kapatid,
sa pamamagitan ng pangalan ng ating Panginoong
Jesucristo, na kayong lahat ay mangagsalita ng isa
lamang bagay, at huwag mangagkaroon sa inyo ng
mga pagkakabahabahagi; kundi kayo'y mangalubos
sa isa lamang pagiisip at isa lamang paghatol. **11**
Sapagka't ipinatalastas sa akin tungkol sa inyo, mga
kapatid ko, ng mga kasangbahay ni Cloe, na sa
inyo'y may mga pagtatalotalo. **12** Ibig ko ngang
sabihin ito, na ang bawa't isa sa inyo ay nagsasabi,
Ako'y kay Pablo; at ako'y kay Apolos; at ako'y
kay Cefas; at ako'y kay Cristo. **13** Nabahagi baga
si Cristo? ipinako baga sa krus si Pablo dahil sa
inyo? o binautismuhan baga kayo sa pangalan ni
Pablo? **14** Nagpapasalamat ako sa Dios na hindi
ko binautismuhan ang sinoman sa inyo, maliban si
Crispo at si Gayo; **15** Baka masabi ninoman na kayo'y
binautismuhan sa pangalan ko. **16** At binautismuhan
ko rin naman ang sangbahayan ni Estefanas: maliban
sa mga ito, di ko maalaman kung may nabautismuhan
akong iba pa. **17** Sapagka't hindi ako sinugo ni
Cristo upang bumautismo, kundi upang mangaral ng
evangelio: hindi sa karunungan ng mga salita baka
mawalan ng kabuluhan ang krus ni Cristo. **18** Sapagka't
ang salita ng krus ay kamangmangan sa kanila na
nangapapahamak; nguni't ito'y kapangyarihan ng
Dios sa atin na nangaliligtas. **19** Sapagka't nasusulat,
Iwawalat ko ang karunungan ng marurunong, At
isasawala ko ang kabaitan ng mababait. **20** Saan
naroon ang marunong? saan naroon ang eskriba?
saan naroon ang mapagmatuwid sa sanglibutang ito?
hindi baga ginawa ng Dios na kamangmangan ang
karunungan ng sanglibutan? **(aiōn g165)** **21** Sapagka't
yamang sa karunungan ng Dios ay hindi nakilala ng
sanglibutan ang Dios sa pamamagitan ng kaniyang
karunungan, ay kinalugdan ng Dios na iligtas ang
mga nagsisipanampalataya sa pamamagitan ng
kamangmangan ng pangangaral. **22** Ang mga Judio
nga ay nagsisihingi ng mga tanda, at ang mga Griego
ay nagsisihanap ng karunungan: **23** Datapuwa't ang
aming ipinangangaral ay ang Cristo na napako sa
krus, na sa mga Judio ay katitisuran, at sa mga
Gentil ay kamangmangan; **24** Nguni't sa kanila na
mga tinawag, maging mga Judio at mga Griego, si
Cristo ang kapangyarihan ng Dios, at ang karunungan
ng Dios. **25** Sapagka't ang kamangmangan ng
Dios ay lalong marunong kay sa mga tao; at ang
kahinaan ng Dios ay lalong malakas kay sa mga
tao. **26** Sapagka't masdan ninyo ang sa inyo'y
pagkatawag, mga kapatid, na hindi ang maraming
marurunong ayon sa laman, hindi ang maraming may
kapangyarihan, hindi ang maraming mahal na tao
ang mga tinawag: **27** Kundi pinili ng Dios ang mga
bagay na kamangmangan ng sanglibutan, upang
hiyain niya ang mga marurunong; at pinili ng Dios ang
mga bagay na mahihina ng sanglibutan, upang hiyain
niya ang mga bagay na malalakas; **28** At ang mga
bagay na mababa ng sanglibutan, at ang mga bagay
na hinamak, ang pinili ng Dios, oo at ang mga bagay
na walang halaga upang mawalang halaga ang mga
bagay na mahahalaga: **29** Upang walang laman na
magmapuri sa harapan ng Dios. **30** Datapuwa't sa
kaniya kayo'y nangasa kay Cristo Jesus, na sa atin ay
ginawang karunungang mula sa Dios, at katuwiran at
kabanalan, at katubusan: **31** Na, ayon sa nasusulat,
Ang nagmamapuri, ay magmapuri sa Panginoon.

2 At ako, mga kapatid, nang pumariyan sa inyo,
ay hindi ako napariyan na may kagalingan sa
pananalita o sa karunungan, na nagbabalita sa inyo
ng patotoo ng Dios. **2** Sapagka't aking pinasiyahang

walang maalaman anoman sa gitna ninyo, maliban
na si Jesucristo, at siya na napako sa krus. 3 At
ako'y nakisama sa inyo na may kahinaan, at may
katakutan, at may lubhang panginginig. 4 At ang
aking pananalita at ang aking pangangaral ay hindi
sa mga salitang panghikayat ng karunungan, kundi
sa patotoo ng Espiritu at ng kapangyarihan: 5 Upang
ang inyong pananampalataya ay huwag masalig sa
karunungan ng mga tao, kundi sa kapangyarihan
ng Dios. 6 Gayon man, ay nangagsasalita kami ng
karunungan sa mga may gulang: bagaman hindi
ng karunungan ng sanglibutang ito, o ng mga may
kapangyarihan sa sanglibutang ito, na ang mga ito'y
nangauuwi sa wala: (aiōn g165) 7 Kundi sinasalita
namin ang karunungan ng Dios sa hiwaga, yaong
karunungan na itinalaga ng Dios, bago nilalang
ang mga sanglibutan sa ikaluluwalhati natin: (aiōn
g165) 8 Na hindi napagkilala ng sinomang pinuno
sa sanglibutang ito: sapagka't kung nakilala sana
nila, ay dising di ipinako sa krus ang Panginoon
ng kaluwalhatian: (aiōn g165) 9 Datapuwa't gaya ng
nasusulat, Ang mga bagay na hindi nakita ng mata, at
ni narinig ng tainga, Ni hindi pumasok sa puso ng tao,
Anomang mga bagay na inihanda ng Dios sa kanila
na nangagsisiibig sa kaniya. 10 Nguni't ang mga ito
ay ipinahayag sa atin ng Dios sa pamamagitan ng
Espiritu; sapagka't nasisiyasat ng Espiritu ang lahat
ng mga bagay, oo, ang malalalim na mga bagay ng
Dios. 11 Sapagka't sino sa mga tao ang nakakakilala
ng mga bagay ng tao, kundi ang espiritu ng tao, na
nasa kaniya? gayon din naman ang mga bagay ng
Dios ay hindi nakikilala ng sinoman, maliban na ng
Espiritu ng Dios. 12 Nguni't ating tinanggap, hindi ang
espiritu ng sanglibutan, kundi ang espiritung mula sa
Dios; upang ating mapagkilala ang mga bagay na sa
atin ay ibinigay na walang bayad ng Dios. 13 Na ang
mga bagay na ito ay atin namang sinasalita, hindi sa
mga salitang itinuturo ng karunungan ng tao, kundi
sa itinuturo ng Espiritu; na iniwawangis natin ang
mga bagay na ayon sa espiritu sa mga pananalitang
ayon sa espiritu. 14 Nguni't ang taong ayon sa laman
ay hindi tumatanggap ng mga bagay ng Espiritu ng
Dios: sapagka't ang mga ito ay kamangmangan sa
kaniya; at hindi niya nauunawa, sapagka't ang mga
yaon ay sinisiyasat ayon sa espiritu. 15 Nguni't ang
sa espiritu ay nagsisiyasat sa lahat ng mga bagay,
at siya'y hindi sinisiyasat ng sinoman. 16 Sapagka't
sino ang nakakilala ng pagiisip ng Panginoon, upang
siya'y turuan niya? Datapuwa't nasa atin ang pagiisip
ni Cristo.

3 At ako, mga kapatid, ay hindi nakapagsalita sa
inyo na tulad sa mga nasa espiritu, kundi tulad sa
mga nasa laman, tulad sa mga sanggol kay Cristo.
2 Kinandili ko kayo ng gatas, at hindi ng lamang-
kati; sapagka't kayo'y wala pang kaya noon: wala, na
ngayon pa man ay wala kayong kaya; 3 Sapagka't
kayo'y mga sa laman pa: sapagka't samantalang sa
inyo'y may mga paninibugho at mga pagtatalo, hindi
baga kayo'y mga sa laman, at kayo'y nagsisilakad
ayon sa kaugalian ng mga tao? 4 Sapagka't kung
sinasabi ng isa, Ako'y kay Pablo; at ng iba, Ako'y
kay Apolos; hindi baga kayo'y mga tao? 5 Ano nga
si Apolos? at Ano si Pablo? Mga ministro na sa
pamamagitan nila ay nagsisampalataya kayo; at sa
bawa't isa ayon sa ipinagkaloob ng Panginoon sa
kaniya. 6 Ako ang nagtanim, si Apolos ang nagdilig;
nguni't ang Dios ang siyang nagpalago. 7 Ano pa't
walang anoman ang nagtatanim, ni ang nagdidilig;
kundi ang Dios na nagpapalago. 8 Ngayon ang
nagtatanim at ang nagdidilig ay iisa: nguni't ang bawa't
isa ay tatanggap ng kaniyang sariling kagantihan
ayon sa kaniyang sariling pagpapagal. 9 Sapagka't
tayo ay mga kamanggagawa ng Dios: kayo ang bukid
ng Dios, ang gusali ng Dios. 10 Ayon sa biyaya ng
Dios na ibinigay sa akin, na tulad sa matalinong
tagapagtayo ay inilagay ko ang pinagsasaligan; at
iba ang nagtatayo sa ibabaw nito. Nguni't ingatan ng
bawa't tao kung paano ang pagtatayo niya sa ibabaw
nito. 11 Sapagka't sinoman ay hindi makapaglalagay
ng ibang pinagsasaligan, kundi ang nalalagay na,
na ito'y si Cristo Jesus. 12 Datapuwa't kung ang
sinoma'y magtatayo sa ibabaw ng pinagsasaligang
ito ng ginto, pilak, mga mahahalagang bato, kahoy,
tuyong dayami; 13 Ang gawa ng bawa't isa ay
mahahayag: sapagka't ang araw ang magsasaysay,
sapagka't sa pamamagitan ng apoy inihahayag; at
ang apoy rin ang susubok sa gawa ng bawa't isa
kung ano yaon. 14 Kung ang gawa ng sinoman
ay manatili, na kaniyang itinayo sa ibabaw niyaon,
siya'y tatanggap ng kagantihan. 15 Kung ang gawa
ng sinoman ay masunog, ay malulugi siya: nguni't
siya sa kaniyang sarili ay maliligtas; gayon ma'y
tulad sa pamamagitan ng apoy. 16 Hindi baga ninyo
nalalaman na kayo'y templo ng Dios, at ang Espiritu
ng Dios ay nananahan sa inyo? 17 Kung gibain
ng sinoman ang templo ng Dios, siya'y igigiba ng

Dios; sapagka't ang templo ng Dios ay banal, na ang
templong ito ay kayo. 18 Sinoma'y huwag magdaya
sa kaniyang sarili. Kung ang sinoman sa inyo ay
nagiisip na siya'y marunong sa kapanahunang ito, ay
magpakamangmang siya, upang siya ang maging
marunong. (aiōn g165) 19 Sapagka't ang karunungan
ng sanglibutang ito ay kamangmangan sa Dios.
Sapagka't nasusulat, Hinuhuli niya ang marurunong
sa kanilang katusuhan: 20 At muli, Nalalaman ng
Panginoon ang pangangatuwiran ng marurunong,
na pawang walang kabuluhan. 21 Kaya't huwag
ipagmamapuri ninoman sa mga tao, Sapagka't ang
lahat ng mga bagay ay sa inyo. 22 Kahit si Pablo,
kahit si Apolos, kahit si Cefas, kahit ang sanglibutan,
kahit ang buhay, kahit ang kamatayan, kahit ang
mga bagay na kasalukuyan, kahit ang mga bagay na
darating; lahat ay sa inyo: 23 At kayo'y kay Cristo; at
si Cristo ay sa Dios.

4 Ipalagay nga kami ng sinoman na mga ministro
ni Cristo, at mga katiwala ng mga hiwaga ng Dios.
2 Bukod dito'y kinakailangan sa mga katiwala, na
ang bawa't isa ay maging tapat. 3 Datapuwa't sa
ganang akin ay isang bagay na totoong maliit ang
ako'y siyasatin ninyo, o ng pagsisiyasat ng tao: oo,
ako'y hindi nagsisiyasat sa aking sarili. 4 Sapagka't
wala akong nalalamang anomang laban sa aking
sarili; bagaman hindi dahil dito'y inaaring-ganap ako:
sapagka't ang nagsisiyasat sa akin ay ang Panginoon.
5 Kaya nga huwag muna kayong magsihatol ng
anoman, hanggang sa dumating ang Panginoon, na
siya ang maghahayag ng mga bagay na nalilihim sa
kadiliman, at ipahahayag naman ang mga haka ng
mga puso; at kung magkagayon ang bawa't isa ay
magkakaroon ng kapurihan sa Dios. 6 Ang mga bagay
ngang ito, mga kapatid, ay inianyo ko sa halimbawa
sa aking sarili at kay Apolos dahil sa inyo; upang sa
amin ay mangatuto kayo na huwag magsihigit sa
mga bagay na nangasusulat; upang ang sinoman sa
inyo ay huwag magpalalo ang isa laban sa iba. 7
Sapagka't sino ang gumawa na ikaw ay matangi?
at anong nasa iyo na hindi mo tinanggap? nguni't
kung tinanggap mo, ay bakit mo ipinagmamapuri na
tulad sa hindi mo tinanggap? 8 Kayo'y mga busog na,
kayo'y mayayaman na, kayo'y nangaghari nang wala
kami: at ibig ko sanang mangaghari kayo, upang kami
nama'y mangagharing kasama ninyo. 9 Sapagka't
iniisip ko, na pinalitaw ng Dios kaming mga apostol na
mga kahulihulihan sa lahat, na tulad sa mga itinalaga
sa kamatayan: sapagka't kami'y ginawang panoorin
ng sanglibutan, at ng mga anghel, at ng mga tao. 10
Kami'y mga mangmang dahil kay Cristo, nguni't kayo'y
marurunong kay Cristo; kami'y mahihina, nguni't kayo'y
malalakas; kayo'y may karangalan, datapuwa't kami
ay walang kapurihan. 11 Hanggang sa oras na ito'y
nangagugutom kami, at nangauuhaw, at mga hubad,
at mga tinampal, at wala kaming tiyak na tahanan;
12 At kami'y nangagpapagal, na nangagsisigawa ng
aming sariling mga kamay: bagama't inuupasala, ay
kami'y nangagpapala; bagama't mga pinaguusig, ay
nangagtitiis kami; 13 Bagama't mga sinisiraangpuri,
ay aming pinamamanhikan: kami'y naging tulad ng
yagit sa sanglibutan, sukal ng lahat ng mga bagay
hanggang ngayon. 14 Hindi ko isinusulat ang mga
bagay na ito upang kayo'y hiyain, kundi upang
paalalahanan kayong tulad sa aking mga minamahal
na anak. 15 Sapagka't bagaman mangagkaroon
kayo ng sampung libong mga guro kay Cristo, ay
wala nga kayong maraming mga ama; sapagka't kay
Cristo Jesus ipinanganak ko kayo sa pamamagitan
ng evangelio. 16 Ipinamamanhik ko nga sa inyo, na
kayo'y maging mga tagatulad sa akin. 17 Dahil dito'y
aking sinugo sa inyo si Timoteo, na aking minamahal
at tapat na anak sa Panginoon, na siya ang sa inyo'y
magpapaalaala ng aking mga daang nanga kay Cristo,
gaya ng itinuturo ko saan mang dako sa bawa't iglesia.
18 Ang mga iba nga'y nangagpapalalo, na waring
hindi na ako mapapariyan sa inyo. 19 Nguni't ako'y
paririyan agad sa inyo, kung loloobin ng Panginoon;
at aking aalamin, hindi ang salita ng nangagpapalalo,
kundi ang kapangyarihan. 20 Sapagka't ang kaharian
ng Dios ay hindi sa salita, kundi sa kapangyarihan.
21 Anong ibig ninyo? paririyan baga ako sa inyo na
may panghampas, o sa pagibig, at sa espiritu ng
kahinahunan?

5 Sa kasalukuya'y nababalita na sa inyo'y may
pakikiapid, at ang ganyang pakikiapid ay wala kahit
sa mga Gentil, na isa sa inyo'y nagaari ng asawa ng
kaniyang ama. 2 At kayo'y mga mapagpalalo, at hindi
kayo bagkus nangalumbay, upang maalis sa gitna
ninyo ang gumagawa ng gawang ito. 3 Sapagka't ako
sa katotohanan, bagama't wala sa harapan ninyo sa
katawan nguni't ako'y nasa harapan ninyo sa espiritu,
akin ngang hinatulan na ang gumawa ng bagay na
ito, na tulad sa ako'y nahaharap, 4 Sa pangalan ng
ating Panginoong Jesus, nang nangagkakatipon kayo,
at ang aking espiritu, na taglay ang kapangyarihan

ng ating Panginoong Jesus, 5 Upang ang ganyan
ay ibigay kay Satanas sa ikawawasak ng kaniyang
laman, upang ang espiritu ay maligtas sa araw
ng Panginoong Jesus. 6 Hindi mabuti ang inyong
pagmamapuri. Hindi baga ninyo nalalaman na ang
kaunting lebadura ay nagpapakumbo sa buong
limpak? 7 Alisin ninyo ang lumang lebadura, upang
kayo'y maging bagong limpak, na tulad sa kayo'y
walang lebadura. Sapagka't ang kordero ng ating
paskua ay naihain na, sa makatuwid baga'y si Cristo:
8 Kaya nga ipangilin natin ang pista, hindi sa lumang
lebadura, ni sa lebadura man ng masamang akala at
ng kasamaan, kundi sa tinapay na walang lebadura
ng pagtatapat at ng katotohanan. 9 Isinulat ko sa
inyo sa aking sulat na huwag kayong makisama
sa mga mapakiapid; 10 Tunay nga hindi ang ibig
sabihin ay sa mga mapakiapid sa sanglibutang ito,
o sa mga masasakim at mga manglulupig, o sa
mga mananamba sa diosdiosan; sapagka't kung
gayo'y kinakailangang magsialis kayo sa sanglibutan:
11 Datapuwa't sinusulatan ko nga kayo, na huwag
kayong makisama sa kanino mang tinatawag na
kapatid, kung siya'y mapakiapid, o masakim, o
mananamba sa diosdiosan, o mapagtungayaw, o
manglalasing, o manglulupig; sa gayo'y huwag man
lamang kayong makisalo. 12 Sapagka't ano sa akin
ang humatol sa nangasa labas? Hindi baga kayo
nagsisihatol sa nangasa loob? 13 Datapuwa't sa
nangasa labas ay Dios ang humahatol. Alisin nga
ninyo sa inyo ang masamang tao.

6 Nangangahas baga ang sinoman sa inyo, kung
mayroong anomang bagay laban sa iba, na siya'y
magsakdal sa harapan ng mga liko, at hindi sa
harapan ng mga banal? 2 O hindi baga ninyo
nalalaman na ang mga banal ay magsisihatol sa
sanglibutan? at kung ang sanglibutan ay hahatulan
ninyo, hindi kaya baga dapat magsihatol kayo sa mga
bagay na pinakamaliit? 3 Hindi baga ninyo nalalaman
na ating hahatulan ang mga anghel? gaano pa kaya
ang mga bagay na nauukol sa buhay na ito? 4
Kung kayo nga'y mayroong usapin na mga bagay
na nauukol sa buhay na ito, ilalagay baga ninyo
upang magsihatol ang mga taong walang halaga sa
iglesia? 5 Sinasabi ko ito upang mangahiya kayo. Ano,
diyata't wala baga sa inyo na isa mang marunong na
makapagpapayo sa kaniyang mga kapatid, 6 Kundi
ang kapatid ay nakikipagusapin laban sa kapatid, at
ito'y sa harapan ng mga hindi nagsisipanampalataya?
7 Ngayon nga, tunay na isang pagkukulang sa inyo
ang kayo-kayo'y magkaroon ng mga usapin. Bakit
hindi bagkus ninyong tiisin ang mga kalikuan? bakit
hindi bagkus kayo'y padaya? 8 Nguni't kayo rin ang
mga nagsisigawa ng kalikuan, at nangagdaraya, at
ito'y sa mga kapatid ninyo. 9 O hindi baga ninyo
nalalaman na ang mga liko ay hindi magsisipagmana
ng kaharian ng Dios? Huwag kayong padaya: kahit
ang mga mapakiapid, ni ang mga mananamba sa
diosdiosan, ni ang mga mangangalunya, ni ang mga
nangbababae, ni ang mga mapakiapid sa kapuwa
lalake. 10 Ni ang mga magnanakaw, ni ang mga
masasakim, ni ang mga manglalasing, ni ang mga
mapagtungayaw, ni ang mga manglulupig, ay hindi
mangagmamana ng kaharian ng Dios. 11 At ganyan
ang mga ilan sa inyo: nguni't nangahugasan na kayo,
nguni't binanal na kayo, nguni't inaring-ganap na kayo
sa pangalan ng Panginoong Jesucristo, at sa Espiritu
ng ating Dios. 12 Ang lahat ng mga bagay sa akin ay
matuwid; nguni't hindi ang lahat ay nararapat. Ang
lahat ng mga bagay sa akin ay matuwid; nguni't hindi
ako pasasakop sa kapangyarihan ng anoman. 13
Ang mga pagkain ay sa tiyan, at ang tiyan ay sa mga
pagkain: nguni't kapuwa iwawasak ng Dios yaon at
ang mga ito. Datapuwa't ang katawan ay hindi sa
pakikiapid, kundi sa Panginoon; at ang Panginoon
ay sa katawan: 14 At muling binuhay ng Dios ang
Panginoon, at muling bubuhayin naman tayo sa
pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan. 15 Hindi
baga ninyo nalalaman na ang inyong mga katawan
ay mga sangkap ni Cristo? kukunin ko nga baga ang
mga sangkap ni Cristo, at gagawin kong mga sangkap
ng isang patutot? Huwag nawang mangyari. 16 O
hindi baga ninyo nalalaman na ang nakikisama sa
patutot, ay kaisang katawan niya? sapagka't sinasabi
niya, Ang dalawa ay magiging isang laman. 17 Nguni't
ang nakikisama sa Panginoon, ay kaisang espiritu
niya. 18 Magsitakas kayo sa pakikiapid. Lahat ng
kasalanang gawin ng mga tao ay nangasa labas ng
katawan; nguni't ang gumagawa ng pakikiapid ay
nagkakasala laban sa kaniyang sariling katawan.
19 O hindi baga ninyo nalalaman na ang inyong
katawan ay templo ng Espiritu Santo na nasa inyo,
na tinanggap ninyo sa Dios? at hindi kayo sa inyong
sarili; 20 Sapagka't kayo'y binili sa halaga: luwalhatiin
nga ninyo ng inyong katawan ang Dios.

7 At tungkol sa mga bagay na isinulat ninyo sa akin:
Mabuti sa lalake ay huwag humipo sa babae. 2

Datapuwa't, dahil sa mga pakikiapid, ang bawa't lalake
ay magkaroon ng kaniyang sariling asawa, at bawa't
babae ay magkaroon ng kaniyang sariling asawa. 3
Ibigay ng lalake sa asawa ang sa kaniya'y nararapat:
at gayon din naman ang babae sa asawa. 4 Ang
babae ay walang kapangyarihan sa kaniyang sariling
katawan, kundi ang asawa: at gayon din naman
ang lalake ay walang kapangyarihan sa kaniyang
sariling katawan, kundi ang asawa. 5 Huwag magpigil
ang isa't isa, maliban kung pagkasunduan sa ilang
panahon, upang kayo'y mamalagi sa pananalangin,
at muling kayo'y magsama, baka kayo'y tuksuhin ni
Satanas dahil sa inyong kawalan ng pagpipigil. 6
Nguni't ito'y sinasabi ko na parang payo, hindi sa
utos. 7 Kaya't ibig ko sana, na ang lahat ng tao ay
maging gaya ko. Nguni't ang bawa't tao'y mayroong
kanikaniyang kaloob na mula sa Dios, ang isa'y ayon
sa paraang ito, at ang iba'y ayon sa paraan yaon. 8
Datapuwa't sinasabi ko sa mga walang asawa, at
sa mga babaing bao, Mabuti sa kanila kung sila'y
magsipanatiling gayon sa makatuwid baga'y gaya
ko. 9 Nguni't kung sila'y hindi makapagpigil, ay
magsipagasawa: sapagka't magaling ang magasawa
kay sa mangagningas ang pita. 10 Datapuwa't sa
mga may asawa ay aking ipinaguutos, Nguni't hindi
ako, kundi ang Panginoon, na ang babae ay huwag
humiwalay sa kaniyang asawa. 11 (Datapuwa't kung
siya'y humiwalay, ay manatiling walang asawa, o
kaya'y makipagkasundo sa kaniyang asawa); at
huwag hiwalayan ng lalake ang kaniyang asawa.
12 Datapuwa't sa iba, ay ako ang nagsasabi, hindi
ang Panginoon: Kung ang sinomang kapatid na
lalake ay may asawang hindi sumasampalataya,
at kung kalooban niyang makipamahay sa kaniya,
ay huwag niyang hiwalayan. 13 At ang babaing
may asawang hindi sumasampalataya, at kalooban
niyang makipamahay sa kaniya, ay huwag niyang
hiwalayan ang kaniyang asawa. 14 Sapagka't ang
lalaking hindi sumasampalataya ay nagiging banal sa
pamamagitan ng kaniyang asawa, at ang babaing hindi
sumasampalataya ay nagiging banal sa pamamagitan
ng kaniyang asawa: sa ibang paraa'y ang inyong mga
anak ay nangagkaroon ng kapintasan; nguni't ngayo'y
mga banal. 15 Gayon ma'y kung humiwalay ang hindi
sumasampalataya, ay bayaan siyang humiwalay: ang
kapatid na lalake o kapatid na babae ay hindi natatali
sa mga ganitong bagay: kundi sa kapayapaan kayo
tinawag ng Dios. 16 Sapagka't paanong malalaman
mo, Oh babae, kung maililigtas mo ang iyong asawa?
o paanong malalaman mo, Oh lalake, kung maililigtas
mo ang iyong asawa? 17 Ayon nga lamang sa
ipinamahagi ng Panginoon sa bawa't isa, at ayon
sa pagkatawag ng Dios sa bawa't isa, ay gayon
siya lumakad. At gayon ang iniuutos ko sa lahat
ng mga iglesia. 18 Tinawag baga ang sinomang
taong tuli na? huwag siyang maging di tuli. Tinawag
baga ang sinomang di tuli? huwag siyang maging
tuli. 19 Ang pagtutuli ay walang anoman, at ang di
pagtutuli ay walang anoman; kundi ang pagtupad
sa mga utos ng Dios. 20 Bayaang ang bawa't isa'y
manatili doon sa pagkatawag na itinawag sa kaniya.
21 Ikaw baga'y alipin ng ikaw ay tinawag? huwag kang
magalaala: kung maaaring ikaw ay maging malaya,
ay pagsikapan mo ng maging laya. 22 Sapagka't
ang tinawag sa Panginoon nang siya'y alipin, ay
malaya sa Panginoon: gayon din naman ang tinawag
nang siya'y malaya, ay alipin ni Cristo. 23 Sa halaga
kayo'y binili; huwag kayong maging mga alipin ng
mga tao. 24 Mga kapatid, bayaang ang bawa't isa'y
manatili sa Dios sa kalagayang itinawag sa kaniya. 25
Ngayon, tungkol sa mga dalaga ay wala akong utos
ng Panginoon: nguni't ibinibigay ko ang aking pasiya,
na tulad sa nagkamit ng habag ng Panginoon upang
mapagkatiwalaan. 26 Inaakala ko ngang mabuti ito
dahil sa kasalukuyang kahapisan, sa makatuwid
baga'y mabuti ngang ang tao'y manatili ng ayon sa
kaniyang kalagayan. 27 Natatali ka ba sa asawa?
huwag mong pagsikapang ikaw ay makakalag. Ikaw
baga'y kalag sa asawa? huwag kang humanap ng
asawa. 28 Nguni't kung ikaw ay magasawa, ay hindi ka
nagkakasala; at kung ang isang dalaga ay magasawa,
ay hindi siya nagkakasala. Datapuwa't ang mga
gayon ay magkakaroon ng kahirapan sa laman: at
ibig ko sanang kayo'y iligtas. 29 Nguni't sinasabi ko
ito, mga kapatid, ang panahon ay pinaikli, upang mula
ngayon ang mga lalaking may asawa ay maging mga
tulad sa wala; 30 At ang mga nagsisiiyak, ay maging
tulad sa mga hindi nagsisiiyak; at ang nangagagalak,
ay maging tulad sa hindi nangagagalak; at ang
mga nagsisibili, ay maging tulad sa mga walang
inaari; 31 At ang mga nagsisigamit ng sanglibutan,
ay maging tulad sa hindi nangagpapakalabis ng
paggamit: sapagka't ang kaasalan ng sanglibutang
ito ay lumilipas. 32 Datapuwa't ang ibig ko ay
mawalan kayo ng kabalisahan. Ang walang asawa ay
nagsusumakit sa mga bagay ng Panginoon, kung

paanong makalulugod sa Panginoon: 33 Nguni't
ang may asawa ay nagsusumakit sa mga bagay
ng sanglibutan, kung paanong makalulugod sa
kaniyang asawa, 34 At nagkakabahagi ang isipan.
Gayon din naman ang babaing walang asawa at
ang dalaga, ay nagsusumakit sa mga bagay ng
Panginoon, upang siya'y maging banal sa katawan at
sa espiritu man; nguni't ang babaing may asawa ay
nagsusumakit sa mga bagay ng sanglibutan, kung
paanong makalulugod sa kaniyang asawa. 35 At ito'y
sinasabi ko sa inyong sariling kapakinabangan; hindi
upang alisin ko ang inyong kalayaan, kundi dahil sa
bagay na nararapat, at upang kayo'y makapaglingkod
sa Panginoon nang walang abala. 36 Nguni't kung
iniisip ng sinomang lalake na hindi siya gumagawa
ng marapat sa kaniyang anak na dalaga, kung ito'y
sumapit na sa kaniyang katamtamang gulang, at kung
kailangan ay sundin niya ang kaniyang maibigan,
hindi siya nagkakasala; bayaang mangagasawa sila.
37 Subali't ang nananatiling matibay sa kaniyang
puso, na walang kailangan, kundi may kapangyarihan
tungkol sa kaniyang sariling kalooban, at pinasiyahan
sa kaniyang sariling puso na ingatan ang kaniyang
sariling anak na dalaga, ay mabuti ang gagawin. 38
Kaya nga ang nagpapahintulot sa kaniyang anak na
dalaga na magasawa ay gumagawa ng mabuti; at
ang hindi nagpapahintulot na siya'y magasawa ay
gumagawa ng lalong mabuti. 39 Ang babaing may
asawa ay natatalian samantalang nabubuhay ang
kaniyang asawa; nguni't kung patay na ang kaniyang
asawa, ay may kalayaan siyang makapagasawa
sa kanino mang ibig niya; sa kalooban lamang ng
Panginoon. 40 Nguni't lalong maligaya siya kung
manatili ng ayon sa kaniyang kalagayan, ayon sa
aking akala: at iniisip ko na ako'y may Espiritu rin
naman ng Dios.

8 Ngayon tungkol sa mga bagay na inihain sa mga
diosdiosan: Nalalaman natin na tayong lahat ay
may kaalaman. Ang kaalaman ay nagpapalalo, nguni't
ang pagibig ay nagpapatibay. 2 Kung ang sinoman
ay nagaakala na siya'y may nalalamang anoman,
ay wala pang nalalaman gaya ng nararapat niyang
maalaman; 3 Datapuwa't kung ang sinoman ay
umiibig sa Dios, ay kilala niya ang gayon. 4 Tungkol
nga sa pagkain ng mga bagay na inihain sa mga
diosdiosan, nalalaman natin na ang diosdiosan ay
walang kabuluhan sa sanglibutan, at walang Dios
liban sa iisa. 5 Sapagka't bagama't mayroong mga
tinatawag na mga dios, maging sa langit o maging
sa lupa; gaya nang may maraming mga dios at
maraming mga panginoon; 6 Nguni't sa ganang
atin ay may isang Dios lamang, ang Ama, na buhat
sa kaniya ang lahat ng mga bagay, at tayo'y sa
kaniya; at isa lamang Panginoon, si Jesucristo, na sa
pamamagitan niya ang lahat ng mga bagay, at tayo'y
sa pamamagitan niya. 7 Gayon ma'y wala sa lahat
ng mga tao ang kaalamang iyan: kundi ang ilan na
hanggang ngayon ay nangamimihasa sa diosdiosan,
ay kumakain na parang isang bagay na inihain sa
diosdiosan; at ang kanilang budhi palibhasa'y mahina
ay nangahahawa. 8 Datapuwa't ang pagkain ay hindi
magtataguyod sa atin sa Dios: ni hindi tayo masama,
kung tayo'y di magsikain; ni hindi tayo lalong mabuti,
kung tayo'y magsikain. 9 Datapuwa't magsipagingat
kayo baka sa anomang paraan ang inyong kalayaang
ito ay maging katitisuran sa mahihina. 10 Sapagka't
kung makita ng sinomang ikaw na may kaalaman
na nakikisalo sa pagkain sa templo ng diosdiosan,
hindi baga titibay ang kaniyang budhi, kung siya'y
mahina, upang kumain ng mga bagay na inihain sa
mga diosdiosan? 11 Sapagka't sa pamamagitan ng
iyong kaalaman ay napapahamak ang mahina, ang
kapatid na dahil sa kaniya'y namatay si Cristo. 12 At
sa ganitong pagkakasala laban sa mga kapatid, at sa
pagkakasugat ng kaniyang budhi kung ito'y mahina,
ay nangagkakasala kayo laban kay Cristo. 13 Kaya,
kung ang pagkain ay nakapagpapatisod sa aking
kapatid, kailan man ay hindi ako kakain ng lamang-
kati, upang ako'y huwag makapagpatisod sa aking
kapatid. (aiōn g165)

9 Hindi baga ako'y malaya? hindi baga ako'y apostol?
hindi ko baga nakita si Jesus na Panginoon natin?
hindi baga kayo'y gawa ko sa Panginoon? 2 Kung sa
iba'y hindi ako apostol, sa inyo man lamang ako'y
gayon; sapagka't ang tatak ng aking pagkaapostol ay
kayo sa Panginoon. 3 Ito ang aking pagsasanggalang
sa mga nagsisiyasat sa akin. 4 Wala baga kaming
matuwid na magsikain at magsiinom? 5 Wala baga
kaming matuwid na magsipagsama ng isang asawa
na sumasampalataya, gaya ng iba't ibang mga
apostol, at ng mga kapatid ng Panginoon, at ni
Cefas? 6 O ako baga lamang at si Bernabe ang
walang matuwid na magsitigil ng paggawa? 7 Sinong
kawal ang magpakailan pa man ay naglilingkod sa
kaniyang sariling gugol? sino ang nagtatanim ng
isang ubasan, at hindi kumakain ng bunga niyaon? o

sino ang nagpapakain sa kawan, at hindi kumakain
ng gatas ng kawan? 8 Ang mga ito baga'y sinasalita
ko ayon sa kaugalian lamang ng mga tao? o di
baga sinasabi rin naman ang gayon ng kautusan? 9
Sapagka't nasusulat sa kautusan ni Moises, Huwag
mong lalagyan ng busal ang baka pagka gumigiik.
Ang mga baka baga ay iniingatan ng Dios, 10 O
sinasabi kayang tunay ito dahil sa atin? Oo, dahil sa
atin ito sinulat: sapagka't ang nagsasaka ay dapat
magsaka sa pagasa, at ang gumigiik, ay sa pagasa
na makakabahagi. 11 Kung ipinaghasik namin kayo
ng mga bagay na ayon sa espiritu, malaking bagay
baga na aming anihin ang inyong mga bagay na
ayon sa laman? 12 Kung ang iba ay mayroon sa
inyong matuwid, hindi baga lalo pa kami? Gayon ma'y
hindi namin ginamit ang matuwid na ito; kundi aming
tinitiis ang lahat ng mga bagay, upang huwag kaming
makahadlang sa evangelio ni Cristo. 13 Hindi baga
ninyo nalalaman na ang mga nagsisipangasiwa sa
mga bagay na banal, ay nagsisikain ng mga bagay
na ukol sa templo, at ang mga nagsisipaglingkod sa
dambana ay mga kabahagi ng dambana? 14 Gayon
din naman ipinagutos ng Panginoon na ang mga
nagsisipangaral ng evangelio ay dapat mangabuhay
sa pamamagitan ng evangelio. 15 Nguni't ako'y hindi
gumamit ng anoman sa mga bagay na ito: at hindi
ko sinusulat ang mga bagay na ito upang gawin
ang gayon sa akin; sapagka't mabuti pa sa akin ang
mamatay, kay sa pawalang kabuluhan ninoman ang
aking karangalan. 16 Sapagka't kung ipinangangaral
ko ang evangelio, ay wala akong sukat ipagmapuri;
sapagka't ang pangangailangan ay iniatang sa akin;
sapagka't sa aba ko kung hindi ko ipangaral ang
evangelio. 17 Sapagka't kung ito'y gawin ko sa aking
sariling kalooban, ay may ganting-pala ako: nguni't
kung hindi sa aking sariling kalooban, ay mayroon
akong isang pamamahala na ipinagkatiwala sa akin.
18 Ano nga kaya ang aking ganting-pala? Na pagka
ipinangangaral ko ang evangelio, ay ang evangelio ay
maging walang bayad, upang huwag kong gamiting
lubos ang aking karapatan sa evangelio. 19 Sapagka't
bagaman ako ay malaya sa lahat ng mga tao, ay
napaalipin ako sa lahat, upang ako'y makahikayat ng
lalong marami. 20 At sa mga Judio, ako'y nagaring
tulad sa Judio, upang mahikayat ko ang mga Judio;
sa mga nasa ilalim ng kautusan ay gaya ng nasa
ilalim ng kautusan, bagaman wala ako sa ilalim ng
kautusan upang mahikayat ang mga nasa ilalim ng
kautusan; 21 Sa mga walang kautusan, ay tulad sa
walang kautusan, bagama't hindi ako walang kautusan
sa Dios, kundi nasa ilalim ng kautusan ni Cristo,
upang mahikayat ko ang mga walang kautusan. 22
Sa mga mahihina ako'y nagaring mahina, upang
mahikayat ko ang mahihina: sa lahat ng mga bagay
ay nakibagay ako sa lahat ng mga tao, upang sa
lahat ng mga paraan ay mailigtas ko ang ilan. 23 At
ginawa ko ang lahat ng mga bagay dahil sa evangelio,
upang ako'y makasamang makabahagi nito. 24 Hindi
baga ninyo nalalaman na ang mga nagsisitakbo sa
takbuhan ay tumatakbong lahat, nguni't iisa lamang
ang tumatanggap ng ganting-pala? Magsitakbo kayo
ng gayon; upang magsipagtamo kayo. 25 At ang
bawa't tao na nakikipaglaban sa mga palaruan ay
mapagpigil sa lahat ng mga bagay. Ginagawa nga
nila ito upang magsipagtamo ng isang putong na may
pagkasira; nguni't tayo'y niyaong walang pagkasira.
26 Ako nga'y tumatakbo sa ganitong paraan, na
hindi gaya ng nagsasapalaran; sa ganito rin ako'y
sumusuntok, na hindi gaya ng sumusuntok sa hangin:
27 Nguni't hinahampas ko ang aking katawan, at
aking sinusupil: baka sakaling sa anomang paraan,
pagkapangaral ko sa iba, ay ako rin ay itakuwil.

10 Sapagka't hindi ko ibig mga kapatid, na di
ninyo maalaman, na ang ating mga magulang
ay nangapasa ilalim ng alapaap, at ang lahat ay
nagsitawid sa dagat; 2 At lahat ay nangabautismuhan
kay Moises sa alapaap at sa dagat; 3 At lahat ay
nagsikain ng isang pagkain ding ayon sa espiritu;
4 At lahat ay nagsiinom ng isang inumin ding ayon
sa espiritu; sapagka't nagsiinom sa batong ayon
sa espiritu na sumunod sa kanila: at ang batong
yaon ay si Cristo. 5 Bagaman ang karamihan sa
kanila ay hindi nakalugod sa Dios; sapagka't sila'y
ibinuwal sa ilang. 6 Ang mga bagay na ito nga'y
pawang naging mga halimbawa sa atin, upang huwag
tayong magsipagnasa ng mga bagay na masama
na gaya naman nila na nagsipagnasa. 7 Ni huwag
din naman kayong mapagsamba sa mga diosdiosan,
gaya niyaong ilan sa kanila; ayon sa nasusulat,
Naupo ang bayan upang magsikain at magsiinom,
at nagsitindig upang magsipagsayaw. 8 Ni huwag
din naman tayong makiapid, na gaya ng ilan sa
kanila na nangakiapid, at ang nangabuwal sa isang
araw ay dalawangpu at tatlong libo. 9 Ni huwag din
naman nating tuksuhin ang Panginoon, na gaya ng
pagkatukso ng ilan sa kanila, at nangapahamak sa

pamamagitan ng mga ahas. 10 Ni huwag din kayong
mangagbulongbulungan, na gaya ng ilan sa kanila na
nangagbulungan, at nangapahamak sa pamamagitan
ng mga mangwawasak. 11 Ang mga bagay na ito
nga'y nangyari sa kanila na pinakahalimbawa; at
pawang nangasulat sa pagpapaalaala sa atin, na
mga dinatnan ng katapusan ng mga panahon. (aiōn
g165) 12 Kaya't ang may akalang siya'y nakatayo,
magingat na baka mabuwal. 13 Hindi dumating sa
inyo ang anomang tukso kundi yaong matitiis ng
tao: datapuwa't tapat ang Dios, na hindi niya itutulot
na kayo'y tuksuhin ng higit sa inyong makakaya;
kundi kalakip din ng tukso ay gagawin naman ang
paraan ng pagilag, upang ito'y inyong matiis. 14 Kaya,
mga minamahal ko, magsitakas kayo sa pagsamba
sa diosdiosan. 15 Ako'y nagsasalitang tulad sa
marurunong; hatulan ninyo ang sinasabi ko. 16
Ang saro ng pagpapala na ating pinagpapala, hindi
baga siyang pakikipagkaisa ng dugo ni Cristo? Ang
tinapay na ating pinagpuputolputol, hindi baga siyang
pakikipagkaisa ng katawan ni Cristo? 17 Bagaman
tayo'y marami, ay iisa lamang tinapay, iisang katawan:
sapagka't tayong lahat ay nakikibahagi sa isa lamang
tinapay. 18 Tingnan ninyo ang Israel na ayon sa
laman: ang mga nagsisikain baga ng mga hain
ay wala kayang pakikipagkaisa sa dambana? 19
Ano ang aking sinasabi? na ang hain baga sa mga
diosdiosan ay may kabuluhan? o ang diosdiosan
ay may kabuluhan? 20 Subali't sinasabi ko, na ang
mga bagay na inihahain ng mga Gentil, ay kanilang
inihahain sa mga demonio, at hindi sa Dios: at di ko
ibig na kayo'y mangagkaroon ng pakikipagkaisa sa
mga demonio. 21 Hindi ninyo maiinuman ang saro
ng Panginoon, at ang saro ng mga demonio: kayo'y
hindi maaaring makisalo sa dulang ng Panginoon,
at sa dulang ng mga demonio. 22 O minumungkahi
baga natin sa paninibugho ang Panginoon? tayo
baga'y lalong malakas kay sa kaniya? 23 Lahat ng
mga bagay ay matuwid; nguni't hindi ang lahat ng
mga bagay ay nararapat. Lahat ng mga bagay ay
matuwid; nguni't hindi ang lahat ng mga bagay ay
makapagpapatibay. 24 Huwag hanapin ninoman ang
sa kaniyang sarili, kundi ang ikabubuti ng kapuwa. 25
Lahat ng ipinagbibili sa pamilihan ay kanin ninyo, at
huwag kayong magsipagtanong ng anoman dahilan
sa budhi; 26 Sapagka't ang lupa ay sa Panginoon, at
ang kabuuan ng naririto. 27 Kung kayo'y aanyayahan
ng isang hindi sumasampalataya, at ibig ninyong
pumaroon; ang anomang ihain sa inyo ay kanin
ninyo, at huwag kayong magsipagtanong ng anoman
dahilan sa budhi. 28 Datapuwa't kung sa inyo'y may
magsabi, Ito'y inihandog na hain, ay huwag ninyong
kanin, dahilan doon sa nagpahayag at dahilan sa
budhi; 29 Budhi, sinasabi ko, hindi ang inyong sarili,
kundi ang sa iba; sapagka't bakit hahatulan ang
kalayaan ng budhi ng iba? 30 Kung nakikisalo ako
na may pagpapasalamat, bakit ako'y aalipustain ng
dahil sa aking ipinagpapasalamat? 31 Kaya kung
kayo'y nagsisikain man, o nagsisiinom man o anoman
ang inyong ginagawa, gawin ninyo ang lahat sa
ikaluluwalhati ng Dios. 32 Huwag kayong magbigay
ng dahilang ikatitisod, sa mga Judio man, sa mga
Griego man, o sa iglesia man ng Dios: 33 Na gaya ko
din naman, na sa lahat ng mga bagay ay nagbibigay
lugod ako sa lahat ng mga tao, na hindi ko hinahanap
ang aking sariling kapakinabangan, kundi ang sa
marami, upang sila'y mangaligtas.

11 Maging taga tulad kayo sa akin, na gaya ko
naman kay Cristo. 2 Kayo'y aking pinupuri
nga, na sa lahat ng mga bagay ay naaalaala ninyo
ako, at iniingatan ninyong matibay ang mga turo,
na gaya ng ibinigay ko sa inyo. 3 Datapuwa't ibig
ko na inyong maalaman, na ang pangulo ng bawa't
lalake ay si Cristo, at ang pangulo ng babae ay ang
lalake, at ang pangulo ni Cristo ay ang Dios. 4 Ang
bawa't lalaking nanalangin, o nanghuhula na may
takip ang ulo, ay niwawalan ng puri ang kaniyang
ulo. 5 Datapuwa't ang bawa't babaing nananalangin o
nanghuhula na walang lambong ang kaniyang ulo,
niwawalan ng puri ang kaniyang ulo; sapagka't gaya
rin ng kung kaniyang inahitan. 6 Sapagka't kung ang
babae ay walang lambong, ay pagupit naman; nguni't
kung kahiyahiya sa babae ang pagupit o paahit, ay
maglambong siya. 7 Sapagka't katotohanang ang
lalake ay hindi dapat maglambong sa kaniyang ulo,
palibhasa'y larawan siya at kaluwalhatian ng Dios:
nguni't ang babae ay siyang kaluwalhatian ng lalake.
8 Sapagka't ang lalake ay hindi sa babae; kundi ang
babae ay sa lalake: 9 Sapagka't hindi nilalang ang
lalake dahil sa babae; kundi ang babae dahil sa lalake;
10 Dahil dito'y nararapat na ang babae ay magkaroon
sa kaniyang ulo ng tanda ng kapamahalaan, dahil
sa mga anghel. 11 Gayon man, ang babae ay di
maaaring walang lalake at ang lalake ay di maaaring
walang babae, sa Panginoon. 12 Sapagka't kung
paanong ang babae ay sa lalake, gayon din naman

ang lalake ay sa pamamagitan ng babae; datapuwa't
ang lahat ng mga bagay ay sa Dios. 13 Hatulan ninyo
sa inyo-inyong sarili: nararapat baga na manalangin
ang babae sa Dios nang walang lambong? 14 Hindi
baga ang katalagahan din ang nagtuturo sa inyo, na
kung may mahabang buhok ang lalake, ay mahalay
sa kaniya? 15 Datapuwa't kung ang babae ang may
mahabang buhok, ay isang kapurihan niya; sapagka't
ang buhok sa kaniya'y ibinigay na pangtakip. 16
Datapuwa't kung tila mapagtunggali ang sinoman,
walang gayong ugali kami, ni ang iglesia man ng Dios.
17 Datapuwa't sa pagtatagubilin sa inyo nito, ay hindi
ko kayo pinupuri, sapagka't kayo'y nangagkakatipon
hindi sa lalong mabuti kundi sa lalong masama.
18 Sapagka't unauna'y nababalitaan ko na kung
nangagkakatipon kayo sa iglesia, ay mayroon sa
inyong mga pagkakabahabahagi; at may kaunting
paniniwala ako. 19 Sapagka't tunay na sa inyo'y
mayroong mga hidwang pananampalataya, upang
yaong mga napatunayan na ay mangahayag sa inyo.
20 Kung kayo nga ay nangagkakatipon, ay hindi
kayo maaaring magsikain ng hapunan ng Panginoon;
21 Sapagka't sa inyong pagkain, ang bawa't isa'y
kumukuha ng kanikaniyang sariling hapunan na
nagpapauna sa iba; at ang isa ay gutom, at ang
iba'y lasing. 22 Ano, wala baga kayong mga bahay
na inyong makakanan at maiinuman? o niwawalang
halaga ninyo ang iglesia ng Dios, at hinihiya ninyo
ang mga wala ng anoman? Ano ang aking sasabihin
sa inyo? Kayo baga'y aking pupurihin? Sa bagay
na ito ay hindi ko kayo pinupuri. 23 Sapagka't
tinanggap ko sa Panginoon ang ibinibigay ko naman
sa inyo; na ang Panginoong Jesus nang gabing siya'y
ipagkanulo ay dumampot ng tinapay; 24 At nang siya'y
makapagpasalamat, ay kaniyang pinagputolputol, at
sinabi, Ito'y aking katawan na pinagputolputol dahil
sa inyo: gawin ninyo ito sa pagaalaala sa akin. 25 At
gayon din naman hinawakan ang saro pagkatapos
na makahapon, na sinasabi, Ang sarong ito'y siyang
bagong tipan sa aking dugo: gawin ninyo ito sa
tuwing kayo'y magsisiinom, sa pagaalaala sa akin. 26
Sapagka't sa tuwing kanin ninyo ang tinapay na ito,
at inuman ninyo ang saro, ay inihahayag ninyo ang
pagkamatay ng Panginoon hanggang sa dumating
siya. 27 Kaya't ang sinomang kumain ng tinapay,
o uminom sa saro ng Panginoon, na di nararapat,
ay magkakasala sa katawan at dugo ng Panginoon.
28 Datapuwa't siyasatin ng tao ang kaniyang sarili,
at saka kumain ng tinapay, at uminom sa saro. 29
Sapagka't ang kumakain at umiinom, ay kumakain at
umiinom ng hatol sa kaniyang sarili, kung hindi niya
kinikilala ang katawan ng Panginoon. 30 Dahil dito'y
marami sa inyo ang mahihina at mga masasaktin,
at hindi kakaunti ang nangatutulog. 31 Datapuwa't
kung ating kilalanin ang ating sarili, ay hindi tayo
hahatulan. 32 Datapuwa't kung tayo'y hinahatulan,
ay pinarurusahan tayo ng Panginoon, upang huwag
tayong mahatulang kasama ng sanglibutan. 33 Dahil
dito, mga kapatid ko, kung kayo'y mangagsasalosalo
sa pagkain, ay mangaghintayan kayo. 34 Kung ang
sinoman ay magutom, kumain siya sa bahay; upang
ang inyong pagsasalosalo ay huwag maging sa
paghatol. At ang iba ay aking aayusin pagpariyan ko.

12 Ngayong tungkol sa mga kaloob na ayon sa
espiritu, mga kapatid, ay hindi ko ibig na hindi
kayo makaalam. 2 Nalalaman ninyo na nang kayo'y
mga Gentil pa, ay iniligaw kayo sa mga piping
diosdiosan, sa alin mang paraang pagkahatid sa inyo.
3 Kaya't ipinatatalastas ko sa inyo, na wala sinomang
nagsasalita sa pamamagitan ng Espiritu ng Dios ay
nagsasabi, Si Jesus ay itinakwil; at wala sinoman
ay makapagsasabi, Si Jesus ay Panginoon kundi sa
pamamagitan ng Espiritu Santo. 4 Ngayo'y may iba't
ibang mga kaloob, datapuwa't iisang Espiritu. 5 At
may iba't ibang mga pangangasiwa, datapuwa't iisang
Panginoon. 6 At may iba't ibang paggawa, datapuwa't
iisang Dios na gumagawa ng lahat ng mga bagay sa
lahat. 7 Datapuwa't sa bawa't isa ay ibinibigay ang
paghahayag ng Espiritu, upang pakinabangan naman.
8 Sapagka't sa isa, sa pamamagitan ng Espiritu ay
ibinibigay ang salita ng karunungan; at sa iba'y ang
salita ng kaalaman ayon din sa Espiritu: 9 Sa iba'y
ang pananampalataya, sa gayon ding Espiritu; at sa
iba'y ang mga kaloob na pagpapagaling, sa iisang
Espiritu. 10 At sa iba'y ang mga paggawa ng mga
himala; at sa iba'y hula; at sa iba'y ang pagkilala
sa mga espiritu; at sa iba'y ang iba't ibang wika;
at sa iba'y ang pagpapaliwanag ng mga wika. 11
Datapuwa't ang lahat ng ito ay ginagawa ng isa at
ng gayon ding Espiritu, na binabahagi sa bawa't isa
ayon sa kaniyang ibig. 12 Sapagka't kung paanong
ang katawan ay iisa, at mayroong maraming mga
sangkap, at ang lahat ng mga sangkap ng katawan,
bagama't marami, ay iisang katawan; gayon din
naman si Cristo. 13 Sapagka't sa isang Espiritu ay
binabautismuhan tayong lahat sa isang katawan,

maging tayo'y Judio o Griego, maging mga alipin
o mga laya; at tayong lahat ay pinainom sa isang
Espiritu. 14 Sapagka't ang katawan ay hindi iisang
sangkap, kundi marami. 15 Kung sasabihin ng paa,
Sapagka't hindi ako kamay, ay hindi ako sa katawan;
hindi nga dahil dito'y hindi sa katawan. 16 At kung
sasabihin ng tainga, Sapagka't hindi ako mata, ay
hindi ako sa katawan; hindi nga dahil dito'y hindi sa
katawan. 17 Kung ang buong katawan ay pawang
mata, saan naroroon ang pakinig? Kung ang lahat
ay pawang pakinig, saan naroroon ang pangamoy.
18 Datapuwa't ngayo'y inilagay ng Dios ang bawa't
isa sa mga sangkap ng katawan, ayon sa kaniyang
minagaling. 19 At kung ang lahat nga'y pawang
isang sangkap, saan naroroon ang katawan? 20
Datapuwa't maraming mga sangkap nga, nguni't iisa
ang katawan. 21 At hindi makapagsasabi ang mata sa
kamay, Hindi kita kinakailangan: at hindi rin ang ulo sa
mga paa, Hindi ko kayo kailangan. 22 Hindi, kundi lalo
pang kailangan yaong mga sangkap ng katawan na
wari'y lalong mahihina: 23 At yaong mga sangkap ng
katawan, na inaakala nating kakaunti ang kapurihan,
sa mga ito ipinagkakaloob natin ang lalong saganang
papuri; at ang mga sangkap nating mga pangit ay
siyang may lalong saganang kagandahan; 24 Yamang
ang mga sangkap nating magaganda ay walang
kailangan: datapuwa't hinusay ng Dios ang katawan
na binigyan ng lalong saganang puri yaong sangkap
na may kakulangan; 25 Upang huwag magkaroon
ng pagkakabahabahagi sa katawan; kundi ang mga
sangkap ay mangagkaroon ng magkasing-isang
pagiingat sa isa't isa. 26 At kung ang isang sangkap
ay nagdaramdam, ang lahat ng mga sangkap ay
nangagdaramdam na kasama niya; o kung ang isang
sangkap ay nagkakapuri, ang lahat ng mga sangkap
ay nangagagalak na kasama niya. 27 Kayo nga ang
katawan ni Cristo, at bawa't isa'y samasamang mga
sangkap niya. 28 At ang Dios ay naglagay ng ilan
sa iglesia, una-una'y mga apostol, ikalawa'y mga
propeta, ikatlo'y mga guro, saka mga himala, saka
mga kaloob na pagpapagaling, mga pagtulong, mga
pamamahala, at iba't ibang mga wika. 29 Lahat
baga'y mga apostol? lahat baga'y mga propeta? lahat
baga'y mga guro? lahat baga'y mga manggagawa ng
mga himala? 30 May mga kaloob na pagpapagaling
baga ang lahat? nangagsasalita baga ang lahat ng
mga wika? lahat baga ay nangagpapaliwanag? 31
Datapuwa't maningas ninyong nasain, ang lalong
dakilang mga kaloob. At itinuturo ko sa inyo ang isang
daang kagalinggalingan.

13 Kung ako'y magsalita ng mga wika ng mga tao at
ng mga anghel, datapuwa't wala akong pagibig,
ay ako'y naging tanso na tumutunog, o batingaw
na umaalingawngaw. 2 At kung magkaroon ako ng
kaloob na panghuhula, at maalaman ko ang lahat ng
mga hiwaga at ang lahat ng mga kaalaman; at kung
magkaroon ako ng buong pananampalataya, na ano
pa't mapalipat ko ang mga bundok, datapuwa't wala
akong pagibig, ay wala akong kabuluhan. 3 At kung
ipagkaloob ko ang lahat ng aking mga tinatangkilik
upang ipakain sa mga dukha, at kung ibigay ko
ang aking katawan upang sunugin, datapuwa't wala
akong pagibig, ay walang pakikinabangin sa akin. 4
Ang pagibig ay mapagpahinuhod, at magandang-
loob; ang pagibig ay hindi nananaghili; ang pagibig
ay hindi nagmamapuri, hindi mapagpalalo. 5 Hindi
naguugaling mahalay, hindi hinahanap ang kaniyang
sarili, hindi nayayamot, hindi inaalumana ang masama;
6 Hindi nagagalak sa kalikuan, kundi nakikigalak
sa katotohanan; 7 Lahat ay binabata, lahat ay
pinaniniwalaan, lahat ay inaasahan, lahat ay tinitiis. 8
Ang pagibig ay hindi nagkukulang kailan man: kahit
maging mga hula, ay mangatatapos; maging mga
wika, ay titigil: maging kaalaman, ay mawawala.
9 Sapagka't nangakakakilala tayo ng bahagya, at
nanganghuhula tayo ng bahagya; 10 Datapuwa't kung
dumating ang sakdal, ang bahagya ay matatapos. 11
Nang ako'y bata pa, ay nagsasalita akong gaya ng
bata, nagdaramdam akong gaya ng bata, nagiisip
akong gaya ng bata: ngayong maganap ang aking
pagkatao, ay iniwan ko na ang mga bagay ng
pagkabata. 12 Sapagka't ngayo'y malabo tayong
nakakikita sa isang salamin; nguni't pagkatapos ay
makikita natin sa mukhaan: ngayo'y nakikilala ko ng
bahagya, nguni't pagkatapos ay makikilala ko ng gaya
naman ng pagkakilala sa akin. 13 Datapuwa't ngayo'y
nanatili ang tatlong ito: ang pananampalataya, ang
pagasa, at ang pagibig; nguni't ang pinakadakila sa
mga ito ay ang pagibig.

14 Sundin ninyo ang pagibig; gayon ma'y maningas
ninyong pakanasain ang mga kaloob na ayon sa
espiritu, nguni't lalo na ang kayo'y mangakapanghula.
2 Sapagka't ang nagsasalita ng wika ay hindi sa
mga tao nagsasalita, kundi sa Dios; sapagka't
walang nakauunawa sa kaniya; kundi sa espiritu

ay nagsasalita ng mga hiwaga. 3 Datapuwa't ang
nanghuhula ay nagsasalita sa mga tao sa ikatitibay, at
sa ikapangangaral, at sa ikaaaliw. 4 Ang nagsasalita
ng wika, ay nagpapatibay sa sarili; nguni't ang
nanghuhula ay nagpapatibay sa iglesia. 5 Ibig ko
sanang kayong lahat ay mangagsalita ng mga wika,
datapuwa't lalo na ang kayo'y magsipanghula: at
lalong dakila ang nanghuhula kay sa nagsasalita ng
mga wika, maliban na kung siya'y magpapaliwanag
upang ang iglesia ay mapagtibay. 6 Ngayon nga, mga
kapatid, kung ako'y pumariyan sa inyo na nagsasalita
ng mga wika, anong inyong pakikinabangin sa
akin, maliban na kung kayo'y pagsalitaan ko sa
pamamagitan ng pahayag, o ng kaalaman, o ng
panghuhula, o ng aral? 7 Kahit ang mga bagay na
walang buhay, na nagsisitunog, maging plauta, o
alpa, kundi bigyan ng pagkakaiba ang mga tunog,
paanong malalaman kung ano ang tinutugtog sa
plauta o sa alpa? 8 Sapagka't kung ang pakakak ay
tumunog na walang katiyakan, sino ang hahanda
sa pakikibaka? 9 Gayon din naman kayo, kung
hindi ipinangungusap ninyo ng dila ang mga salitang
madaling maunawaan, paanong matatalos ang inyong
sinasalita? sapagka't sa hangin kayo magsisipagsalita.
10 Halimbawa, mayroon ngang iba't ibang mga tinig
sa sanglibutan, at walang di may kahulugan. 11
Kung hindi ko nga nalalaman ang kahulugan ng
tinig, magiging barbaro ako sa nagsasalita, at ang
nagsasalita ay magiging barbaro sa akin. 12 Gayon
din naman kayo, na yamang kayo'y mapagsikap
sa mga kaloob na ayon sa espiritu ay pagsikapan
ninyong kayo'y magsisagana sa ikatitibay ng iglesia.
13 Kaya't ang nagsasalita ng wika ay manalangin
na siya'y makapagpaliwanag. 14 Sapagka't kung
ako'y nananalangin sa wika, ay nananalangin ang
aking espiritu, datapuwa't ang aking pagiisip ay hindi
namumunga. 15 Ano nga ito? Mananalangin ako sa
espiritu, at mananalangin din naman ako sa pagiisip:
aawit ako sa espiritu, at aawit din naman ako sa
pagiisip. 16 Sa ibang paraan, kung ikaw ay nagpupuri
sa espiritu, ang nasa kalagayan ng di marunong,
paanong siya'y makapagsasabi ng Siya nawa, sa iyong
pagpapasalamat, palibhasa'y hindi nalalaman ang
inyong sinasabi? 17 Sapagka't ikaw sa katotohanan
ay nagpapasalamat kang mabuti, datapuwa't ang
iba'y hindi napapagtibay. 18 Nagpapasalamat ako sa
Dios, na ako'y nagsasalita ng mga wika na higit kay
sa inyong lahat: 19 Nguni't sa iglesia ibig ko pang
magsalita ng limang salita ng aking pagiisip, upang
makapagturo ako naman sa iba, kay sa magsalita ng
sangpung libong salita sa wika. 20 Mga kapatid, huwag
kayong mangagpakabata sa pagiisip; gayon ma'y sa
kahalayan ay mangagpakasanggol kayo, datapuwa't
sa pagiisip kayo'y mangagpakatao. 21 Sa kautusan
ay nasusulat, sa pamamagitan ng mga taong may
iba't ibang wika, at sa pamamagitan ng mga labi ng
mga taga ibang lupa ay magsasalita ako, sa bayang
ito: at gayon ma'y hindi ako pakikinggan nila, ang sabi
ng Panginoon. 22 Kaya nga ang mga wika ay pinaka
tanda, hindi sa mga nagsisisampalataya; kundi sa mga
hindi nagsisisampalataya; nguni't ang panghuhula ay
hindi sa mga hindi nagsisisampalataya, kundi sa mga
nagsisisampalataya. 23 Kung ang buong iglesia nga'y
magkatipon sa isang dako at lahat ay mangagsalita
ng mga wika, at mangagsipasok ang mga hindi
marurunong o hindi mga nagsisisampalataya, hindi
baga nila sasabihing kayo'y mga ulol? 24 Datapuwa't
kung ang lahat ay nagsisipanghula, at may pumasok
na isang hindi sumasampalataya, o hindi marunong,
mahihikayat siya ng lahat, masisiyasat siya ng lahat;
25 Ang mga lihim ng kaniyang puso ay nahahayag;
at sa gayo'y magpapatirapa siya at sasamba sa
Dios, na sasabihing tunay ngang ang Dios ay nasa
gitna ninyo. 26 Ano nga ito, mga kapatid? Pagka
kayo'y nangagkakatipon ang bawa't isa sa inyo'y
may isang awit, may isang aral, may isang pahayag,
may wika, may isang pagpapaliwanag. Gawin ninyo
ang lahat ng mga bagay sa ikatitibay. 27 Kung
nagsasalita ang sinoman ng wika, maging dalawa,
o huwag higit sa tatlo, at sunodsunod; at ang
isa'y magpaliwanag: 28 Datapuwa't kung walang
tagapagpaliwanag ay tumahimik siya sa iglesia; at
siya'y magsalita sa kaniyang sarili, at sa Dios. 29 At
ang dalawa o tatlo sa mga propeta ay magsipagsalita,
at ang mga iba'y mangagsiyasat. 30 Datapuwa't kung
may ipinahayag na anoman sa isang nauupo, ay
tumahimik ang nauuna. 31 Sapagka't kayong lahat
ay makapanghuhulang isa-isa, upang ang lahat ay
mangatuto, at ang lahat ay maaralan; 32 At ang mga
espiritu ng mga propeta ay nasasakupan ng mga
propeta; 33 Sapagka't ang Dios ay hindi Dios ng
kaguluhan, kundi ng kapayapaan. Gaya sa lahat ng
mga iglesia ng mga banal, 34 Ang mga babae ay
magsitahimik sa mga iglesia: sapagka't sila'y walang
kapahintulutang mangagsalita; kundi sila'y pasakop,
gaya naman ng sinasabi ng kautusan. 35 At kung ibig

nilang maalaman ang anomang bagay, magtanong
sila sa kanilang asawa sa bahay; sapagka't mahalay
na ang isang babae ay magsalita sa iglesia. 36 Ano?
lumabas baga mula sa inyo ang salita ng Dios? o sa
inyo lamang dumating? 37 Kung iniisip ninoman na
siya'y propeta, o ayon sa espiritu, ay kilalanin niya
ang mga bagay na sa inyo'y isinusulat ko, na pawang
utos ng Panginoon. 38 Datapuwa't kung ang sinoman
ay mangmang, ay manatili siyang mangmang. 39
Kaya nga, mga kapatid ko, maningas na pakanasain
ninyong makapanghula, at huwag ninyong ipagbawal
ang magsalita ng mga wika. 40 Datapuwa't gawin
ninyong may karapatan at may kaayusan ang lahat
ng mga bagay.

15 Ngayo'y ipinatatalastas ko sa inyo, mga kapatid,
ang evangelio na sa inyo'y aking ipinangaral,
na inyo namang tinanggap, na siya naman ninyong
pinananatilihan, 2 Sa pamamagitan naman nito'y
ligtas kayo kung matiyaga ninyong iingatan ang
salitang ipinangaral ko sa inyo, maliban na kung
kayo'y nagsipanampalataya nang walang kabuluhan.
3 Sapagka't ibinigay ko sa inyo una sa lahat, ang akin
namang tinanggap: na si Cristo ay namatay dahil
sa ating mga kasalanan, ayon sa mga kasulatan,
4 At siya'y inilibing; at siya'y muling binuhay nang
ikatlong araw ayon sa mga kasulatan; 5 At siya'y
napakita kay Cefas, at saka sa labingdalawa; 6
Pagkatapos ay napakita sa mahigit na limang daang
kapatid na paminsan, na ang karamihan sa mga
ito'y nangabubuhay hanggang ngayon, datapuwa't
ang mga iba'y nangatulog na; 7 Saka napakita kay
Santiago; at saka sa lahat ng mga apostol; 8 At
sa kahulihulihan, tulad sa isang ipinanganak sa di
kapanahunan, ay napakita naman siya sa akin. 9
Ako nga ang pinakamaliit sa mga apostol, at hindi
ako karapatdapat na tawaging apostol, sapagka't
pinagusig ko ang iglesia ng Dios. 10 Datapuwa't sa
pamamagitan ng biyaya ng Dios, ako nga'y ako; at
ang kaniyang biyaya na ibinigay sa akin ay hindi
nawawalan ng kabuluhan; bagkus ako'y malabis na
nagpagal kay sa kanilang lahat: bagaman hindi ako,
kundi ang biyaya ng Dios na sumasa akin. 11 Maging
ako nga o sila, ay gayon ang aming ipinangangaral,
at gayon ang inyong sinampalatayanan. 12 Kung si
Cristo nga'y ipinangangaral na siya'y muling binuhay
sa mga patay, bakit ang ilan sa inyo ay nagsisipagsabi
na walang pagkabuhay na maguli ng mga patay?
13 Datapuwa't kung walang pagkabuhay na maguli
ng mga patay, ay hindi rin nga muling binuhay si
Cristo: 14 At kung si Cristo'y hindi muling binuhay, ay
walang kabuluhan nga ang aming pangangaral, wala
rin namang kabuluhan ang inyong pananampalataya.
15 Oo, at kami ay nasusumpungang mga saksing
bulaan tungkol sa Dios; sapagka't aming sinasaksihan
tungkol sa Dios, na kaniyang muling binuhay si
Cristo; na hindi siyang muling nabuhay, kung tunay
nga ang mga patay ay hindi muling binubuhay. 16
Sapagka't kung hindi muling binubuhay ang mga
patay, ay hindi rin nga muling binuhay si Cristo: 17 At
kung si Cristo ay hindi muling binuhay, ang inyong
pananampalataya ay walang kabuluhan kayo'y nasa
inyong mga kasalanan pa. 18 Kung gayon nga, ang
mga nangatutulog din naman kay Cristo ay pawang
nangapahamak. 19 Kung sa buhay lamang na ito tayo
nagsisiasa kay Cristo, ay tayo sa lahat ng mga tao
ang lalong kahabaghabag. 20 Datapuwa't si Cristo
nga'y muling binuhay sa mga patay na siya ay naging
pangunahing bunga ng nangatutulog. 21 Sapagka't
yamang sa pamamagitan ng tao'y dumating ang
kamatayan, sa pamamagitan din naman ng tao'y
dumating ang pagkabuhay na maguli sa mga patay.
22 Sapagka't kung paanong kay Adam ang lahat
ay nangamamatay, gayon din naman kay Cristo
ang lahat ay bubuhayin. 23 Datapuwa't ang bawa't
isa'y sa kaniyang sariling katayuan; si Cristo ang
pangunahing bunga; pagkatapos ay ang mga kay
Cristo, sa kaniyang pagparito. 24 Kung magkagayo'y
darating ang wakas, pagka ibibigay na niya ang
kaharian sa Dios, sa makatuwid baga'y sa Ama;
pagka lilipulin na niya ang lahat ng paghahari, at lahat
ng kapamahalaan at kapangyarihan. 25 Sapagka't
kinakailangang siya'y maghari hanggang mailagay
niya sa ilalim ng kaniyang mga talampakan ang
lahat niyang mga kaaway. 26 Ang kahulihulihang
kaaway na lilipulin ay ang kamatayan. 27 Sapagka't
kaniyang pinasuko ang lahat ng mga bagay sa ilalim
ng kaniyang paa. Datapuwa't kung sinasabi, ang
lahat ng mga bagay ay pinasuko, ay maliwanag na
itinangi yaong nagpasuko ng lahat ng mga bagay
sa kaniya. 28 At kung ang lahat ng mga bagay ay
mapasuko na sa kaniya, kung magkagayo'y ang
Anak rin ay pasusukuin naman sa nagpasuko ng
lahat ng mga bagay sa kaniya, upang ang Dios ay
maging lahat sa lahat. 29 Sa ibang paraan, anong
gagawin ng mga binabautismuhan dahil sa mga
patay? Kung ang mga patay ay tunay na hindi muling

binubuhay, bakit nga sila'y binabautismuhan dahil
sa kanila? 30 Bakit baga naman tayo'y nanganganib
bawa't oras? 31 Ipinahahayag ko alangalang sa
ikaluluwalhati ninyo, mga kapatid, na taglay ko kay
Cristo Jesus na Panginoon natin na araw-araw ay
nasa panganib ng kamatayan ako. 32 Kung ako'y
nakipagbaka sa Efeso laban sa mga ganid, ayon
sa kaugalian ng tao, ano ang pakikinabangin ko?
Kung ang mga patay ay hindi muling binubuhay,
magsikain at magsiinom tayo yamang bukas tayo'y
mangamamatay. 33 Huwag kayong padaya: Ang
masasamang kasama ay sumisira ng magagandang
ugali. 34 Gumising kayo ng ayon sa katuwiran, at
huwag mangagkasala; sapagka't may mga ibang
walang pagkakilala sa Dios: sinasabi ko ito upang
kayo'y kilusin sa kahihiyan. 35 Datapuwa't sasabihin
ng iba, Paanong muling bubuhayin ang mga patay?
at anong anyo ng katawan ang iparirito nila? 36
Ikaw na mangmang, ang inyong inihahasik ay hindi
binubuhay maliban na kung mamatay: 37 At ang
iyong inihahasik ay hindi mo inihahasik ang katawang
lilitaw, kundi ang butil lamang, na marahil ay trigo, o
ibang bagay; 38 Datapuwa't ang Dios ay nagbibigay
ng katawan dito ayon sa kaniyang minagaling, at sa
bawa't binhi ay ang sariling katawan. 39 Hindi ang
lahat ng laman ay magkasing-isang laman: kundi may
laman sa mga tao, at ibang laman sa mga hayop, at
ibang laman sa mga ibon, at ibang laman sa mga
isda. 40 Mayroon namang mga katawang ukol sa
langit, at mga katawang ukol sa lupa: datapuwa't
iba ang kaluwalhatian ng ukol sa langit, at iba ang
ukol sa lupa. 41 Iba ang kaluwalhatian ng araw,
at iba ang kaluwalhatian ng buwan, at iba ang
kaluwalhatian ng mga bituin; sapagka't ang isang
bituin ay naiiba sa ibang bituin sa kaluwalhatian. 42
Gayon din naman ang pagkabuhay na maguli ng
mga patay. Itinatanim na may kasiraan; binubuhay
na maguli na walang kasiraan; 43 Itinatanim na
may pagkasiphayo; binubuhay na maguli na may
kaluwalhatian: itinatanim na may kahinaan; binubuhay
na maguli na may kapangyarihan: 44 Itinatanim na
may katawang ukol sa lupa; binubuhay na maguli na
katawang ukol sa espiritu. Kung may katawang ukol
sa lupa ay may katawang ukol sa espiritu naman.
45 Gayon din naman nasusulat, Ang unang taong
si Adam ay naging kaluluwang buhay. Ang huling
Adam ay naging espiritung nagbibigay buhay. 46
Bagaman ang ukol sa espiritu ay hindi siyang una,
kundi ang ukol sa lupa: pagkatapos ang ukol sa
espiritu. 47 Ang unang tao ay taga lupa na ukol sa
lupa: ang ikalawang tao ay taga langit. 48 Kung ano
ang ukol sa lupa, ay gayon din naman silang mga
taga lupa: at kung ano ang ukol sa langit ay gayon
din naman silang taga langit. 49 At kung paanong
tinaglay natin ang larawang ukol sa lupa, ay tataglayin
din naman natin ang larawang ukol sa langit. 50
Sinasabi ko nga ito, mga kapatid, na ang laman at
ang dugo ay hindi makapagmamana ng kaharian ng
Dios; ni ang kasiraan ay magmamana ng walang
kasiraan. 51 Narito, sinasaysay ko sa inyo ang isang
hiwaga: hindi tayong lahat ay mangatutulog, nguni't
tayong lahat ay babaguhin, 52 Sa isang sangdali, sa
isang kisap-mata, sa huling pagtunog ng pakakak:
sapagka't tutunog ang pakakak, at ang mga patay
ay mangabubuhay na maguli na walang kasiraan,
at tayo'y babaguhin. 53 Sapagka't kinakailangan na
itong may kasiraan ay magbihis ng walang kasiraan,
at itong may kamatayan ay magbihis ng walang
kamatayan. 54 Datapuwa't pagka itong may kasiraan
ay mabihisan ng walang kasiraan, at itong may
kamatayan ay mabihisan ng walang kamatayan, kung
magkakagayon ay mangyayari ang wikang nasusulat,
Nilamon ng pagtatagumpay ang kamatayan. 55 Saan
naroon, Oh kamatayan, ang iyong pagtatagumpay?
Saan naroon, Oh kamatayan, ang iyong tibo? (Hadēs
g86) 56 Ang tibo ng kamatayan ay ang kasalanan; at
ang kapangyarihan ng kasalanan ay ang kautusan:
57 Datapuwa't salamat sa Dios, na nagbibigay sa
atin ng pagtatagumpay sa pamamagitan ng ating
Panginoong Jesucristo. 58 Kaya nga, mga kapatid
kong minamahal, kayo'y magsitatag, huwag makilos,
na laging sumasagana sa gawa ng Panginoon,
yamang nalalaman ninyo na hindi walang kabuluhan
ang inyong gawa sa Panginoon.

16 Ngayon tungkol sa ambagan sa mga banal, ay
gawin din naman ninyong gaya ng iniutos ko
sa mga iglesia ng Galacia. 2 Tuwing unang araw
ng sanglinggo ang bawa't isa sa inyo ay magbukod
na magsimpan, ayon sa kaniyang iginiginhawa,
upang huwag nang gumawa ng mga ambagan sa
pagpariyan ko. 3 At pagdating ko, ang sinomang
inyong mamagalingin, ay sila ang aking susuguin na
may mga sulat upang makapagdala ng inyong abuloy
sa Jerusalem: 4 At kung nararapat na ako naman ay
pumaroon, sila'y isasama ko. 5 Nguni't ako'y paririyan
sa inyo, pagkaraan ko sa Macedonia; sapagka't

magdaraan ako sa Macedonia; **6** Datapuwa't marahil
ako'y matitira sa inyo o makikisama sa inyo sa taginaw,
upang ako'y tulungan ninyo sa aking paglalakbay saan
man ako pumaroon. **7** Sapagka't hindi ko ibig na kayo'y
makita ngayon sa paglalakbay; sapagka't inaasahan
kong ako'y makikisama sa inyong kaunting panahon,
kung itutulot ng Panginoon. **8** Datapuwa't ako'y titigil
sa Efeso hanggang sa Pentecostes; **9** Sapagka't
sa akin ay nabuksan ang isang pintuang malaki at
mapapakinabangan, at marami ang mga kaaway. **10**
Ngayon kung dumating si Timoteo, ingatan ninyo na
siya'y mapasainyo na walang pangamba; sapagka't
ginagawa niya ang gawain ng Panginoon, na gaya
ko rin naman: **11** Sinoman nga ay huwag humamak
sa kaniya. Kundi tulungan ninyo siyang payapa sa
kaniyang paglalakbay, upang siya'y makaparito sa
akin: sapagka't inaasahan ko siya'y kasama ng mga
kapatid. **12** Nguni't tungkol sa kapatid na si Apolos,
ay ipinamanhik ko sa kaniyang malabis na siya'y
pumariyan sa inyong kasama ng mga kapatid: at sa
anomang paraan ay hindi niya kalooban na pumariyan
ngayon; nguni't paririyan pagkakaroon niya ng
panahon. **13** Magsipagingat kayo, mangagpakatibay
kayo sa pananampalataya, kayo'y mangagpakalalake,
kayo'y mangagpakalakas. **14** Gawin ninyo sa pagibig
ang lahat ninyong ginagawa. **15** Ipinamamanhik ko
nga sa inyo, mga kapatid (nalalaman ninyo na ang
sangbahayan ni Estefanas ay siyang pangunahing
bunga ng Acaya, at nangagsitalaga sa paglilingkod
sa mga banal), **16** Na kayo'y pasakop naman sa
mga gayon, at sa bawa't tumutulong sa gawa at
nagpapagal. **17** At ikinagagalak ko ang pagdating ni
Estefanas at ni Fortunato at ni Acaico: sapagka't ang
kakulangan ninyo ay pinunan nila. **18** Sapagka't inaliw
nila ang aking espiritu at ang inyo: magsikilala nga
kayo sa mga gayon. **19** Binabati kayo ng mga iglesia
sa Asia. Kayo'y binabating malabis sa Panginoon ni
Aquila at ni Prisca pati ng iglesiang nasa kanilang
bahay. **20** Binabati kayo ng lahat ng mga kapatid.
Kayo'y mangagbatian ng halik na banal. **21** Ang bati
ko, ni Pablo na sinulat ng aking sariling kamay. **22**
Kung ang sinoman ay hindi umiibig sa Panginoon, ay
maging takuwil siya. Maranatha. **23** Ang biyaya ng
Panginoong Jesucristo ay sumainyo nawa. **24** Ang
aking pagibig kay Cristo Jesus ay sumainyo nawang
lahat. Siya nawa.

2 Mga Corinto

1 Si Pablo, na Apostol ni Cristo Jesus sa
pamamagitan ng kalooban ng Dios, at si Timoteo,
na ating kapatid sa Iglesia ng Dios na nasa Corinto,
kalakip ng lahat ng mga banal na nasa buong Acaya.
2 Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaang mula
sa Dios na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. **3**
Purihin nawa ang Dios at Ama ng ating Panginoong
Jesucristo, ang Ama ng mga kaawaan at Dios ng
buong kaaliwan; **4** Na siyang umaaliw sa atin sa lahat
ng kapighatian, upang ating maaliw ang nangasa
anomang kapighatian, sa pamamagitan ng pagaliw
na inialiw din sa atin ng Dios. **5** Sapagka't kung
paanong sumasagana sa atin ang mga sakit ni
Cristo, ay gayon din naman ang aming kaaliwan ay
sumasagana sa pamamagitan ni Cristo. **6** Datapuwa't
maging kami man ay mapighati, ay para sa inyong
kaaliwan at kaligtasan; o maging kami man ay maaliw
ay para sa inyong kaaliwan, na siyang gumagawa
sa pagdadalitang may pagtitiis ng mga gayon ding
pagbabata na amin namang binabata: **7** At ang
aming pagasa tungkol sa inyo ay matibay; yamang
nalalaman na kung paanong kayo'y mga karamay sa
mga sakit, ay gayon din naman kayo sa kaaliwan.
8 Hindi namin ibig na kayo'y di makaalam, mga
kapatid, ng tungkol sa mga kapighatian namin na
nangyari sa Asia, na kami ay totoong nabigatan, ng
higit sa aming kaya, ano pa't kami ay nawalan na
ng pagasa sa buhay: **9** Oo, kami'y nagkaroon sa
aming sarili ng hatol sa kamatayan, upang huwag
kaming magkatiwala sa amin ding sarili, kundi sa
Dios na bumubuhay na maguli ng mga patay: **10**
Na siyang sa amin ay nagligtas sa gayong lubhang
malaking kamatayan, at nagliligtas: na siya naming
inaasahan na siya namang magliligtas pa sa amin; **11**
Kayo naman na nagsisitulong ng inyong panalangin
na patungkol sa amin; upang dahil sa kaloob na
ipinagkaloob sa amin sa pamamagitan ng marami, ay
makapagpasalamat ang maraming tao dahil sa amin.
12 Sapagka't ang aming pagmamapuri ay ito, ang
pagpapatotoo ng aming budhi, ayon sa kabanalan
at pagtatapat sa Dios, hindi ayon sa karunungan ng
laman, kundi sa biyaya ng Dios, na kami'y nagugali
ng gayon sa sanglibutan at lalong sagana pa nga sa
inyo. **13** Sapagka't hindi namin kayo sinusulatan ng
ibang mga bagay, maliban na sa inyong binabasa,
o kinikilala, at umaasa ako na inyong kikilalanin
hanggang sa katapusan: **14** Gaya naman ng inyong
bahagyang pagkilala sa amin, na kami'y inyong
kapurihan, gayon din naman kayo'y sa amin, sa araw
ng Panginoong si Jesus. **15** At sa pagkakatiwalang
ito ay ninasa kong pumariyan muna sa inyo, upang
kayo'y mangagkaroon ng pangalawang pakinabang;
16 At magdaan sa inyo na patungo sa Macedonia,
at muling buhat sa Macedonia ay magbalik sa inyo,
at nang tulungan ninyo ako sa paglalakbay ko sa
Judea. **17** Nang nasain ko nga ang ganito, ako baga
kaya ay nagatubili? o ang mga bagay na ninasa
ko, ay mga ninasa ko baga ayon sa laman, upang
magkaroon sa akin ng oo, oo, at ng hindi, hindi? **18**
Nguni't palibhasa'y ang Dios ay tapat, ang aming
salita sa inyo ay di oo at hindi. **19** Sapagka't ang
Anak ng Dios, si Jesucristo, na ipinangaral namin sa
inyo, ako at si Silvano at si Timoteo, hindi naging oo
at hindi, kundi sa kaniya ay naging oo. **20** Sapagka't
maging gaano man ang mga pangako ng Dios,
ay nasa kaniya ang oo: kaya nga naman na sa
kaniya ang Siya Nawa sa ikaluluwalhati ng Dios
sa pamamagitan namin. **21** Ngayon, siya na ang
nagpapatibay sa amin na kasama ninyo kay Cristo,
at nagpahid sa atin, ay ang Dios, **22** Na siyang
nagtatak naman sa atin, at nagbigay ng patotoo
ng Espiritu sa ating mga puso. **23** Datapuwa't ang
Dios ang tinatawag kong maging saksi sa aking
kaluluwa, na upang huwag kayong papagdamdamin
ay hindi muna ako napariyan sa Corinto. **24**
Hindi sa kami ay may pagkapanginoon sa inyong
pananampalataya, kundi kami ay mga tagatulong sa
inyong katuwaan: sapagka't sa pananampalataya
kayo'y nangagsisitatag.

2 Datapuwa't ito'y ipinasiya ko sa aking sarili, na
hindi na ako muling paririyan sa inyo na may
kalumbayan. **2** Sapagka't kung kayo'y palulumbayin
ko, sino nga ang sa akin ay magpapagalak, kundi
yaong pinalulumbay ko? **3** At aking isinulat ang
bagay ring ito, upang pagdating ko ay huwag akong
magkaroon ng kalumbayan doon sa mga nararapat
kong ikagalak; sa pagkakatiwala sa inyong lahat, na
ang aking kagalakan ay kagalakan ninyong lahat. **4**
Sapagka't sa malaking kapighatian at hapis ng puso ay
sinulatan ko kayo na may maraming luha; hindi upang
kayo'y palumbayin, kundi upang inyong makilala ang
pagibig kong napakasagana sa inyo. **5** Datapuwa't
kung ang sinoman ay nakapagpalumbay, hindi ako
ang pinalumbay niya, kundi sa isang paraan ay

kayong lahat (upang huwag kong higpitang totoo). 6
Sukat na sa gayon ang kaparusahang ito na ipinarusa
ng marami; 7 Upang bagkus ninyong patawarin siya
at aliwin siya, baka sa anomang paraan ay madaig
ang gayon ng kaniyang malabis na kalumbayan. 8
Dahil dito'y ipinamamanhik ko sa inyo na papagtibayin
ninyo ang pagibig sa kaniya. 9 Sapagka't dahil din sa
bagay na ito ay sumulat ako, upang aking makilala
ang katunayan tungkol sa inyo, kung kayo'y mga
matalimahin sa lahat ng mga bagay. 10 Datapuwa't
ang inyong pinatatawad ng anoman ay pinatatawad
ko rin naman: sapagka't ang aking ipinatawad naman,
kung ako'y nagpapatawad ng anoman, ay dahil sa
inyo, sa harapan ni Cristo; 11 Upang huwag kaming
malamangan ni Satanas: sapagka't kami ay hindi
hangal sa kaniyang mga lalang. 12 Nang ako'y
dumating nga sa Troas dahil sa evangelio ni Cristo, at
nang mabuksan sa akin ang isang pinto sa Panginoon,
13 Ay hindi ako nagkaroon ng katiwasayan sa aking
espiritu, sapagka't hindi ko nasumpungan si Tito na
kapatid ko: datapuwa't pagkapagpaalam ko sa kanila,
ako'y napasa Macedonia. 14 Datapuwa't salamat sa
Dios, na laging pinapagtatagumpay tayo kay Cristo, at
sa pamamagitan natin ay ipinahahayag ang samyo ng
pagkakilala sa kaniya sa bawa't dako. 15 Sapagka't sa
mga inililigtas, at sa mga napapahamak ay masarap
tayong samyo ni Cristo sa Dios; 16 Sa isa ay samyo
mula sa kamatayan sa ikamamatay; at sa iba ay
samyong mula sa kabuhayan sa ikabubuhay. At sino
ang sapat sa mga bagay na ito? 17 Sapagka't hindi
kami gaya ng karamihan na kinakalakal ang salita ng
Dios: kundi sa pagtatapat, at gaya ng mula sa Dios,
sa harapan ng Dios ay nagsasalita kami para kay
Cristo.

3 Pinasisimulan baga naming muli na ipagkapuri
ang aming sarili? o kami baga ay nangangailangan
gaya ng iba, ng mga sulat na papuri sa inyo, o mula
sa inyo? 2 Kayo ay ang aming sulat, na nasusulat sa
aming mga puso, nakikilala at nababasa ng lahat ng
mga tao; 3 Yamang nahahayag na kayo'y sulat ni
Cristo, na pinangasiwaan namin, hindi isinulat ng tinta,
kundi ng Espiritu, ng Dios na buhay, hindi sa mga
tapyas ng bato, kundi sa mga tapyas ng pusong laman.
4 At ang gayong pagkakatiwala sa Dios ay taglay
namin sa pamamagitan ni Cristo: 5 Hindi sa kami ay
sapat na sa aming sarili, upang isiping ang anoman
ay mula sa ganang aming sarili; kundi ang aming
kasapatan ay mula sa Dios; 6 Na sa amin naman ay
nagpapaging sapat na mga ministro ng bagong tipan;
hindi ng titik, kundi ng espiritu: sapagka't ang titik ay
pumapatay, datapuwa't ang espiritu ay nagbibigay
ng buhay. 7 Nguni't kung ang pangangasiwa ng
kamatayan, na nasusulat, at nauukit sa mga bato,
ay nangyaring may kaluwalhatian, ano pa't ang mga
anak ni Israel ay hindi makatitig sa mukha ni Moises,
dahil sa kaluwalhatian ng kaniyang mukha; na ang
kaluwalhatiang ito'y lumilipas: 8 Paanong hindi lalong
magkakaroon ng kaluwalhatian ang pangangasiwa
ng espiritu? 9 Sapagka't kung ang pangangasiwa ng
kahatulan ay may kaluwalhatian, ay bagkus pa ngang
higit na sagana sa kaluwalhatian ang pangasiwang
ukol sa katuwiran. 10 Sapagka't katotohanang ang
pinaluwalhati ay hindi pinaluwalhati sa bagay na ito,
ng dahil sa kaluwalhatiang sumasagana. 11 Sapagka't
kung ang lumilipas ay may kaluwalhatian, ay lalo
pang nananatili ay nasa kaluwalhatian. 12 Yaman
ngang mayroong gayong pagasa ay ginagamit namin
ang buong katapangan ng pananalita, 13 At hindi
gaya ni Moises, na nagtalukbong ng kaniyang mukha
upang ang mga anak ni Israel ay huwag magsititig
sa katapusan niyaong lumilipas: 14 Datapuwa't
ang kanilang mga pagiisip ay nagsitigas: sapagka't
hanggang sa araw na ito, pagka binabasa ang
matandang tipan, ang talukbong ding iyon ay nananatili
na hindi itinataas, na ito'y naalis sa pamamagitan
ni Cristo. 15 Datapuwa't hanggang sa araw na ito,
kailan ma't binabasa ang mga aklat ni Moises, ay
may isang talukbong na nakatakip sa kanilang puso.
16 Nguni't kailan ma't magbalik sa Panginoon, ay
maaalis ang talukbong. 17 Ngayon ang Panginoon
ay siyang Espiritu: at kung saan naroroon ang
Espiritu ng Panginoon, doon ay may kalayaan. 18
Datapuwa't tayong lahat, na walang talukbong ang
mukha na tumitinging gaya ng sa isang salamin sa
kaluwalhatian ng Panginoon, ay nababago tayo sa
gayon ding larawan mula sa kaluwalhatian hanggang
sa kaluwalhatian, na gaya ng mula sa Panginoon na
Espiritu.

4 Kaya nga sa pagkakaroon namin ng ministeriong
ito, ayon sa aming tinanggap na kaawaan, ay
hindi kami nanghihina. 2 Bagkus tinanggihan namin
ang mga kahiyahiyang bagay na nangatatago, na
hindi kami nagsisilakad sa katusuhan, ni nagsisigamit
man na may daya ng mga salita ng Dios; kundi sa
pagpapahayag ng katotohanan ay ipinagtatagubilin
ang aming sarili sa bawa't budhi ng mga tao sa

harapan ng Dios. 3 At kung ang aming evangelio
ay natatalukbungan pa, ay may talukbong sa mga
napapahamak: 4 Na binulag ng dios ng sanglibutang
ito ang mga pagiisip ng mga hindi nagsisisampalataya,
upang sa kanila'y huwag sumilang ang kaliwanagan
ng evangelio ng kaluwalhatian ni Cristo, na siyang
larawan ng Dios. (aiōn g165) 5 Sapagka't hindi namin
ipinangangaral ang aming sarili, kundi si Cristo Jesus
na Panginoon, at kami ay gaya ng inyong mga alipin
dahil kay Cristo. 6 Yamang ang Dios, ang nagsabi,
Magniningning ang ilaw sa kadiliman, na siyang
nagningning sa aming mga puso, upang magbigay
ng liwanag ng pagkakilala sa kaluwalhatian ng Dios
sa mukha ni Jesucristo. 7 Nguni't taglay namin
ang kayamanang ito sa mga sisidlang-lupa, upang
ang dakilang kalakhan ng kapangyarihan ay maging
mula sa Dios, at huwag mula sa aming sarili; 8
Sa magkabikabila ay nangagigipit kami, gayon ma'y
hindi nangaghihinagpis; nangatitilihan, gayon ma'y
hindi nangawawalan ng pagasa; 9 Pinaguusig, gayon
ma'y hindi pinababayaan; inilulugmok, gayon ma'y
hindi nangasisira; 10 Laging saan ma'y tinataglay sa
katawan ang kamatayan ni Jesus, upang ang buhay
ni Jesus ay mahayag naman sa aming katawan. 11
Sapagka't kaming nangabubuhay ay laging ibinibigay
sa kamatayan dahil kay Jesus, upang ang buhay
naman ni Jesus ay mahayag sa aming lamang
may kamatayan. 12 Kaya nga ang kamatayan ay
gumagawa sa amin, datapuwa't ang buhay ay sa
inyo. 13 Nguni't yamang mayroong gayon ding
espiritu ng pananampalataya, na gaya ng nasusulat,
Sumampalataya ako, at kaya't nagsalita ako; kami
naman ay nagsisisampalataya, at kaya't kami naman
ay nangagsasalita; 14 Na aming nalalaman na ang
bumuhay na maguli sa Panginoong Jesus ay siya
ring bubuhay na maguli sa amin na kalakip ni Jesus,
at ihaharap kaming kasama ninyo. 15 Sapagka't ang
lahat ng mga bagay ay dahil sa inyo, upang ang
biyaya na pinarami sa pamamagitan ng marami,
ay siyang magpasagana ng pagpapasalamat sa
ikaluluwalhati ng Dios. 16 Kaya nga hindi kami
nanghihimagod; bagama't ang aming pagkataong
labas ay pahina, nguni't ang aming pagkataong loob
ay nababago sa araw-araw. 17 Sapagka't ang aming
magaang kapighatian, na sa isang sangdali lamang,
ay siyang gumagawa sa amin ng lalo't lalong bigat
ng kaluwalhatiang walang hanggan; (aiōnios g166) 18
Samantalang kami ay nagsisitingin hindi sa mga
bagay na nangakikita, kundi sa mga bagay na hindi
nangakikita: sapagka't ang mga bagay na nangakikita
ay may katapusan; datapuwa't ang mga bagay na
hindi nangakikita ay walang hanggan. (aiōnios g166)

5 Sapagka't nalalaman namin na kung masira ang
aming bahay na tabernakulong ukol sa lupa, ay
mayroong kaming isang gusaling mula sa Dios, bahay
na hindi gawa ng mga kamay, walang hanggan, sa
sangkalangitan. (aiōnios g166) 2 Sapagka't tunay na
sa ganito kami ay nagsisihibik, na nangagnanasang
mabihisan kami ng aming tahanang mula sa langit: 3
Na kung mabihisan nga kami niyaon ay hindi kami
mangasusumpungang hubad. 4 Sapagka't tunay na
kaming nangasa tabernakulong ito ay nagsisihibik, na
nangabibigatan; hindi sa ninanasa naming maging
hubad, kundi ninanasa naming kami'y bihisan, upang
ang may kamatayan ay lamunin ng buhay. 5 Ngayon
ang gumawa sa amin ng bagay ding ito ay ang Dios,
na nagbigay sa amin ng patotoo ng Espiritu. 6 Kaya
nga kami'y laging malakas ang loob, at nalalaman
namin na, samantalang kami ay nangasa tahanan sa
katawan, ay wala kami sa harapan ng Panginoon.
7 (Sapagka't nagsisilakad kami sa pamamagitan
ng pananampalataya, hindi sa pamamagitan ng
paningin); 8 Na malakas ang loob namin, ang sabi
ko, at ibig pa nga namin ang mawala sa katawan, at
mapasa tahanan na kasama ng Panginoon. 9 Kaya't
ang amin namang pinagsisikapan, maging sa tahanan
man o di man, ay maging kalugodlugod kami sa
kaniya. 10 Sapagka't tayong lahat ay kinakailangang
mahayag sa harapan ng hukuman ni Cristo; upang
tumanggap ang bawa't isa ng mga bagay na ginawa
sa pamamagitan ng katawan, ayon sa ginawa niya,
maging mabuti o masama. 11 Yamang nalalaman nga
ang pagkatakot sa Panginoon, ay aming hinihikayat
ang mga tao, nguni't kami ay nangahahayag sa Dios;
at inaasahan ko na kami ay nangahayag din naman sa
inyong mga budhi. 12 Hindi namin ipinagkakapuring
muli ang aming sarili sa inyo, kundi binibigyan namin
kayo ng dahilan na ikaluluwalhati ninyo dahil sa
amin, upang kayo'y mangagkaroon ng maisasagot sa
mga nagpapaluwalhati sa anyo, at hindi sa puso. 13
Sapagka't kung kami ay maging mga ulol, ay para
sa Dios; o maging kami ay mahinahon ang pagiisip,
ay para sa inyo. 14 Sapagka't ang pagibig ni Cristo
ay pumipilit sa amin; sapagka't ipinasisiya namin
ang ganito, na kung ang isa ay namatay dahil sa
lahat, kung gayo'y lahat ay nangamatay; 15 At siya'y

namatay dahil sa lahat, upang ang nangabubuhay
ay huwag nang mabuhay pa sa kanilang sarili,
kundi doon sa namatay dahil sa kanila at muling
nabuhay. 16 Kaya nga mula ngayon ay hindi namin
nakikilala ang sinoman ayon sa laman: bagama't
nakilala namin si Cristo ayon sa laman, nguni't sa
ngayo'y hindi na namin nakikilala siyang gayon. 17
Kaya't kung ang sinoman ay na kay Cristo, siya'y
bagong nilalang: ang mga dating bagay ay nagsilipas
na; narito, sila'y pawang naging mga bago. 18
Datapuwa't ang lahat ng mga bagay ay pawang
sa Dios, na pinakipagkasundo tayo sa kaniya rin
sa pamamagitan ni Cristo, at ibinigay sa amin ang
ministerio sa pagkakasundo; 19 Sa makatuwid baga'y,
na ang Dios kay Cristo ay pinakipagkasundo ang
sanglibutan sa kaniya rin, na hindi ibinibilang sa
kanila ang kanilang mga kasalanan, at ipinagkatiwala
sa amin ang salita ng pagkakasundo. 20 Kami
nga'y mga sugo sa pangalan ni Cristo, na waring
namamanhik ang Dios sa pamamagitan namin: kayo'y
pinamamanhikan namin sa pangalan ni Cristo, na
kayo'y makipagkasundo sa Dios. 21 Yaong hindi
nakakilala ng kasalanan ay kaniyang inaring may
sala dahil sa atin: upang tayo'y maging sa kaniya'y
katuwiran ng Dios.

6 At yamang kalakip niyang gumagawa ay
ipinamamanhik din namin sa inyo na huwag
ninyong tanggapin ang biyaya ng Dios na walang
kabuluhan. 2 (Sapagka't sinasabi niya, Sa panahong
ukol kita'y pinakinggan, At sa araw ng pagliligtas
kita'y sinaklolohan: Narito, ngayon ang panahong
ukol; narito, ngayon ang araw ng kaligtasan): 3 Na di
nagbibigay ng kadahilanang ikatitisod sa anoman,
upang ang aming ministerio ay huwag mapulaan; 4
Datapuwa't sa lahat ng mga bagay ay ipinagkakapuri
namin ang aming sarili, gaya ng mga ministro ng Dios,
sa maraming pagtitiis, sa mga kapighatian, sa mga
pangangailangan, sa mga paghihinagpis, 5 Sa mga
latay, sa mga pagkabilanggo, sa mga kaguluhan, sa
mga gawa, sa mga pagpupuyat, sa mga pagaayuno;
6 Sa kalinisan, sa kaalaman, sa pagpapahinuhod,
sa kagandahang-loob, sa Espiritu Santo, sa pagibig
na hindi pakunwari, 7 Sa salita ng katotohanan, sa
kapangyarihan ng Dios; sa pamamagitan ng mga
sandata ng katuwiran sa kanan at sa kaliwa, 8
Sa pamamagitan ng karangalan at ng kasiraang
puri, sa pamamagitan ng masamang ulat at ng
mabuting ulat; gaya ng mga magdaraya gayon ma'y
mga mapagtapat; 9 Waring hindi mga kilala, gayon
ma'y mga kilalang mabuti; tulad sa nangaghihingalo,
at narito, kami ay nangabubuhay; gaya ng mga
pinarurusahan, at hindi pinapatay; 10 Tulad sa
nangalulungkot, gayon ma'y laging nangagagalak;
tulad sa mga dukha, gayon ma'y nangagpapayaman
sa marami; gaya ng walang anomang pag-aari,
gayon ma'y mayroon ng lahat ng mga bagay. 11
Ang aming bibig ay bukas para sa inyo, Oh mga
taga Corinto, ang aming puso ay lumalaki. 12 Hindi
kayo nangakasisikip sa amin, kundi nangasisikipan
kayo sa inyong sariling pagibig. 13 Kaya nga
bilang ganti sa gayong bagay (nangungusap akong
gaya sa aking mga anak), ay mangagsilaki naman
kayo. 14 Huwag kayong makipamatok ng kabilan
sa mga di nagsisisampalataya: sapagka't anong
pakikisama mayroon ang katuwiran at kalikuan? o
anong pakikisama mayroon ang kaliwanagan sa
kadiliman? 15 At anong pakikipagkasundo mayroon
si Cristo kay Belial? o anong bahagi mayroon ang
sumasampalataya sa di sumasampalataya? 16 At
anong pakikipagkaisa mayroon ang templo ng Dios
sa mga diosdiosan? sapagka't tayo'y templo ng Dios
na buhay; gaya ng sabi ng Dios, Mananahan ako sa
kanila, at lalakad ako sa kanila; at ako'y magiging
kanilang Dios, at sila'y magiging aking bayan. 17 Kaya
nga, Magsialis kayo sa kanila, at magsihiwalay kayo,
sabi ng Panginoon, At huwag kayong magsihipo ng
mga bagay na marumi, At kayo'y aking tatanggapin,
18 At ako sa inyo'y magiging ama, At sa akin kayo'y
magiging mga anak na lalake at babae, sabi ng
Panginoong Makapangyarihan sa lahat.

7 Yamang taglay natin ang mga pangakong ito, mga
minamahal, ay magsipaglinis tayo sa lahat ng
karumihan ng laman at ng espiritu, na pakasakdalin
ang kabanalan sa takot sa Dios. 2 Buksan ninyo
sa amin ang inyong mga puso: hindi namin inapi
ang sinoman, hindi namin ipinasama ang sinoman,
hindi namin dinaya ang sinoman. 3 Hindi ko sinasabi
ito upang kayo'y hatulan: sapagka't sinabi ko na
nang una, na kayo'y nasa aming mga puso upang
magkasamang mamatay at magkasamang mabuhay.
4 Malaki ang katapangan ko ng pagsasalita sa inyo,
malaki ang aking kapurihan dahil sa inyo: ako'y
puspos ng kaaliwan, nananagana sa katuwaan sa
lahat ng aming kapighatian. 5 Sapagka't nagsidating
man kami sa Macedonia ang aming laman ay hindi
nagkaroon ng katiwasayan, kundi sa lahat kami ay

pinipighati; sa labas ay mga pagbabaka, sa loob ay
mga katakutan. 6 Gayon man ang Dios na umaaliw sa
mabababang-loob, ay kami'y inaliw sa pamamagitan
ng pagdating ni Tito; 7 At hindi lamang sa kaniyang
pagdating, kundi naman sa kaaliwan ng inialiw sa
kaniya dahil sa inyo, nang sa amin ay ibalita niya
ang inyong pananabik, ang inyong kalumbayan,
ang inyong pagmamalasakit dahil sa akin; ano pa't
ako'y lubha pang nagalak. 8 Sapagka't bagaman
ako'y nakapagpalumbay sa inyo sa aking sulat, ay
hindi ko dinaramdam: bagama't aking dinamdam
(sapagka't akin ngang natatalastas na ang sulat na
yaon ay nakapagpalumbay sa inyo, bagama't sa
maikling panahon lamang), 9 Ngayo'y nagagalak
ako, hindi dahil sa inyong pagkalumbay, kundi
dahil sa inyong mga pagkalumbay na ikapagsisisi;
sapagka't kayo'y pinalumbay sa paraang ukol sa Dios,
upang sa anoman ay huwag kayong mangagkaroon
ng kalugihan dahil sa amin. 10 Sapagka't ang
kalumbayang mula sa Dios, ay gumagawa ng pagsisisi
sa ikaliligtas, na hindi ikalulungkot: datapuwa't ang
kalumbayang ayon sa sanglibutan ay ikamamatay. 11
Narito nga, ito rin ang inyong ikinalulumbay na mula
sa Dios, gaanong sikap na pagiingat ang sa inyo'y
ginawa, oo't gaanong pagtatanggol ng inyong sarili,
oo't gaanong pagkagalit, oo't gaanong katakutan, oo't
gaanong pananabik, oo't gaanong pagmamalasakit,
oo't gaanong paghihiganti! Sa lahat ay napakita
kayong dalisay sa bagay na ito. 12 Kaya nga, bagama't
ako'y sumulat sa inyo, ay hindi dahil doon sa gumawa
ng kamalian, ni dahil doon sa nagbata ng kamalian,
kundi upang maihayag sa inyo ang inyong masikap
na pagiingat sa amin sa harapan ng Dios. 13 Kaya't
kami'y pawang nangaaliw: at sa aming pagkaaliw ay
bagkus pang nangagalak kami dahil sa kagalakan
ni Tito, sapagka't ang kaniyang espiritu ay inaliw
ninyong lahat. 14 Sapagka't kung ako ay nagmapuri
ng anoman sa kaniya dahil sa inyo, ay hindi ako
nahiya; datapuwa't kung paanong sinabi namin ang
lahat ng mga bagay sa inyo sa katotohanan, ay gayon
din naman ang aming pagmamapuri na ginawa ko
sa harap ni Tito ay nasumpungang totoo. 15 At ang
kaniyang pagibig ay lubha pang nanagana sa inyo,
samantalang naaalaala niya ang pagtalima ninyong
lahat, kung paanong siya'y tinanggap ninyo na may
takot at panginginig. 16 Ako'y nagagalak na sa lahat
ng mga bagay ay mayroon akong lubos na pagtitiwala
sa inyo.

8 Bukod dito, mga kapatid, ay ipinatatalastas namin
sa inyo ang biyaya ng Dios na ipinagkaloob sa
mga iglesia ng Macedonia; 2 Kung paanong sa
maraming pagsubok sa kapighatian ang kasaganaan
ng kanilang katuwaan at ang kanilang malabis na
karukhaan ay sumagana sa kayamanan ng kanilang
kagandahang-loob. 3 Sapagka't ayon sa kanilang
kaya, ay nagpapatotoo ako at higit pa sa kanilang
kaya, ay nagsiabuloy sila sa sariling kalooban, 4
Na lubhang ipinamamanhik sa amin ang tungkol
sa biyayang ito at sa pakikisama sa pangangasiwa
ng mga abuloy sa mga banal: 5 At ito, ay hindi
ayon sa aming inaasahan, kundi ibinigay muna
nila ang kanilang sarili sa Panginoon, at sa amin
sa pamamagitan ng kalooban ng Dios. 6 Ano
pa't namanhik kami kay Tito, na yamang siya'y
nagpasimula nang una, ay siya na rin ang gumanap
sa inyo ng biyayang ito. 7 Datapuwa't yamang
kayo'y nagsisisagana sa lahat ng mga bagay, sa
pananampalataya, at pananalita, at kaalaman, at sa
buong kasipagan, at sa inyong pagibig sa amin ay
magsisagana naman kayo sa biyayang ito. 8 Hindi
ako nangungusap na tulad sa naguutos, kundi gaya
ng sumusubok sa pamamagitan ng kasipagan ng iba
ang katapatan naman ng inyong pagibig. 9 Sapagka't
nalalaman ninyo ang biyaya ng ating Panginoong
Jesucristo, na, bagaman siya'y mayaman, gayon ma'y
nagpakadukha dahil sa inyo, upang sa pamamagitan
ng kaniyang karukhaan ay magsiyaman kayo. 10 At
sa ganito'y ibinibigay ko ang aking pasiya: sapagka't
ito'y nararapat sa inyo, na naunang nangagpasimula
na may isang taon na, hindi lamang sa paggawa,
kundi naman sa pagnanais. 11 Datapuwa't ngayo'y
tapusin din naman ninyo ang paggawa; upang kung
paanong nagkaroon ng sikap ng pagnanais, ay
gayon din namang magkaroon ng pagkatapos ayon
sa inyong kaya. 12 Sapagka't kung may sikap, ay
tinatanggap ayon sa tinataglay, hindi ayon sa di
tinataglay. 13 Sapagka't hindi ko sinasabi ito upang
ang mga iba ay magaanan at kayo'y mabigatan; 14
Kundi ayon sa pagkakapantay-pantay: ang inyong
kasaganaan ay naging abuloy sa panahong ito sa
kanilang kakulangan, upang ang kanilang kasaganaan
naman ay maging abuloy sa inyong kailangan;
upang magkaroon ng pagkakapantaypantay. 15 Gaya
ng nasusulat, Ang nagtipon ng marami ay hindi
naglabis; at ang nagtipon ng kaunti ay hindi kinulang.
16 Datapuwa't salamat sa Dios, na naglalagay sa

puso ni Tito niyaong masikap na pagiingat sa inyo.
17 Sapagka't tunay na tinanggap niya ang aming
pamanhik, nguni't palibhasa'y lubha siyang masikap,
ay napariyan sa inyo sa kaniyang sariling kalooban.
18 At sinugo naming kasama niya ang kapatid na ang
kaniyang kapurihan sa evangelio ay sa lahat ng mga
iglesia; 19 At hindi lamang gayon, kundi siya naman
ang inihalal ng mga iglesia na maglakbay na kasama
namin tungkol sa biyayang ito, na pinangangasiwaan
namin sa ikaluluwalhati ng Panginoon, at upang
ipamalas ang aming sikap: 20 Na iniilagan ito, na
sinoma'y huwag kaming sisihin tungkol sa abuloy na
ito na aming pinangangasiwaan: 21 Sapagka't iniisip
namin ang mga bagay na kapuripuri, hindi lamang sa
paningin ng Panginoon, kundi naman sa paningin
ng mga tao. 22 At aming sinugong kasama nila ang
aming kapatid, na aming nasubok na madalas na
masikap sa maraming bagay, datapuwa't ngayon ay
lalo nang masikap, dahil sa malaking pagkakatiwala
niya sa inyo. 23 Kung may magsiyasat tungkol kay
Tito, siya'y aking kasama at kamanggagawa sa
pagpapagal sa inyo; o sa aming mga kapatid, sila'y
mga sugo ng mga iglesia, at kaluwalhatian ni Cristo.
24 Inyo ngang ipakita sa kanila sa harapan ng mga
iglesia ang katunayan ng inyong pagibig, at ng aming
pagmamapuri dahil sa inyo.

9 Sapagka't tungkol sa pangangasiwa ng mga
abuloy sa mga banal, ay kalabisan na sa akin
ang isulat ko pa. 2 Sapagka't nakikilala ko ang
inyong sikap, na aking ipinagmamapuri tungkol sa
inyo sa mga taga Macedonia, na ang Acaya ay
nahahandang isang taon na; at ang inyong pagsisikap
ay nakapagudyok sa lubhang marami sa kanila.
3 Datapuwa't sinugo ko ang mga kapatid, upang
ang aming pagmamapuri dahil sa inyo ay huwag
mawalan ng kabuluhan sa bagay na ito; na, ayon
sa aking sinabi, kayo'y mangakapaghanda: 4 Baka
sakaling sa anomang paraan kung magsirating na
kasama ko ang ilang taga Macedonia at kayo'y
maratnang hindi nangahahanda, kami (upang huwag
sabihing kayo) ay mangapahiya sa pagkakatiwalang
ito. 5 Iniisip ko ngang kailangang ipamanhik sa
mga kapatid, na mangaunang pumariyan sa inyo,
at ihanda agad ang inyong abuloy na ipinangako
nang una, upang ito'y maihanda na gaya ng abuloy,
at hindi gaya ng sapilitan. 6 Datapuwa't sinasabi
ko, Ang naghahasik ng bahagya na ay magaani
namang bahagya na; at ang naghahasik na sagana ay
magaani namang sagana. 7 Magbigay ang bawa't isa
ayon sa ipinasiya ng kaniyang puso: huwag mabigat
sa loob, o dahil sa kailangan: sapagka't iniibig ng Dios
ang nagbibigay na masaya. 8 At maaaring gawin
ng Dios na ang lahat ng biyaya ay magsisagana
sa inyo; upang kayo, na mayroong laging buong
kaya sa lahat ay magsipanagana sa bawa't mabuting
gawa: 9 Gaya ng nasusulat, Siyang nagsabog, siyang
nagbigay sa mga dukha; Ang kaniyang katuwiran ay
nananatili magpakailan man. (aiōn g165) 10 At ang
nagbibigay ng binhi sa naghahasik at ng tinapay
na pinakapagkain, ay magbibigay at magpaparami
ng inyong binhi upang ihasik, at magdaragdag ng
mga bunga ng inyong katuwiran: 11 Yamang kayo'y
pinayaman sa lahat ng mga bagay na ukol sa lahat ng
kagandahang-loob, na nagsisigawa sa pamamagitan
namin ng pagpapasalamat sa Dios. 12 Sapagka't ang
pangangasiwa sa paglilingkod na ito ay hindi lamang
tumatakip sa pangangailangan ng mga banal, kundi
naman umaapaw sa pamamagitan ng maraming
pagpapasalamat sa Dios; 13 Palibhasa'y sa pagsubok
sa inyo sa pamamagitan ng ministeriong ito ay
niluluwalhati nila ang Dios dahil sa pagtalima ng
inyong pagkilala sa evangelio ni Cristo, at dahil sa
kagandahang-loob ng inyong ambag sa kanila at sa
lahat; 14 Samantalang sila rin naman, sa panalanging
patungkol sa inyo, ay nananabik sa inyo dahil sa
saganang biyaya ng Dios sa inyo. 15 Salamat sa Dios
dahil sa kaniyang kaloob na di masabi.

10 Ako ngang si Pablo ay namamanhik
sa inyo alangalang sa kaamuang-loob at
kapakumbabaan ni Cristo, ako na sa harapan ninyo
ay mapagpakumbaba sa gitna ninyo, nguni't ako'y
lubhang malakas ang loob kung wala sa harapan
ninyo: 2 Oo, ako'y namamanhik sa inyo, upang kung
ako'y nahaharap ay huwag akong magpakita ng
katapangang may pagkakatiwala na ipinasiya kong
ipagmatapang laban sa ilang nagiisip sa amin, na
waring kami ay nagsisilakad ng ayon sa laman. 3
Sapagka't bagaman kami ay nagsisilakad sa laman,
ay hindi kami nangakikipagbakang ayon sa laman. 4
(Sapagka't ang mga sandata ng aming pakikilaban ay
hindi ukol sa laman, kundi sa harapan ng Dios ay may
kapangyarihang gumiba ng mga kuta); 5 Na siyang
gumigiba ng mga maling haka, at ng bawa't bagay na
matayog na nagmamataas laban sa karunungan ng
Dios, at bumibihag sa lahat ng pagiisip sa pagtalima
kay Cristo; 6 At nangahahanda upang maghiganti sa

lahat ng pagsuway, kung maganap na ang inyong
pagtalima. 7 Minamasdan ninyo ang mga bagay na
nahaharap sa inyong mukha. Kung ang sinoman ay
mayroong pagkakatiwala sa kaniyang sarili na siya'y
kay Cristo, ay muling dilidilihin ito sa kaniyang sarili
na, kung paanong siya'y kay Cristo, kami naman ay
gayon din. 8 Sapagka't bagaman ako ay magmapuri
ng marami tungkol sa aming kapamahalaan (na
ibinigay ng Panginoon sa ikapagtitibay sa inyo, at hindi
sa ikagigiba ninyo) ay hindi ako mapapahiya. 9 Upang
huwag akong wari'y ibig ko kayong pangilabutin sa
takot sa aking mga sulat. 10 Sapagka't, sinasabi nila,
Ang kaniyang mga sulat, ay malaman at mabisa;
datapuwa't ang anyo ng kaniyang katawan ay mahina,
at ang kaniyang pananalita ay walang kabuluhan.
11 Bayaang isipin ng isang gayon ito, na, kung ano
kami sa pananalita sa mga sulat pagka kami ay
wala sa harapan, ay gayon din kami naman sa gawa
pagka kami ay nahaharap. 12 Sapagka't hindi kami
nangagmamatapang na makibilang o makitulad sa
mga ilan doon sa mga nagmamapuri sa kanilang
sarili: nguni't sila na sinusukat ang kanilang sarili
sa kanila rin, at kanilang itinutulad ang sarili sa
kanila rin ay mga walang unawa. 13 Datapuwa't hindi
naman ipinagmamapuri ang labis sa aming sukat,
kundi ayon sa sukat ng hangganang sa amin ay
ipinamamahagi ng Dios, na gaya ng sukat, upang
umabot hanggang sa inyo. 14 Sapagka't hindi kami
nagsisilagpas ng higit, na waring hindi na namin
kayo aabutin: sapagka't hanggang sa inyo naman
ay nagsirating kami sa evangelio ni Cristo: 15 Na
hindi namin ipinagmamapuri ang labis sa aming
sukat, sa makatuwid baga'y ang mga gawa ng
ibang mga tao; kundi yamang may pagasa, na ayon
sa paglago ng inyong pananampalataya, kami'y
pupurihin sa inyo ayon sa aming hangganan sa lalong
kasaganaan, 16 Upang ipangaral ang evangelio sa
mga dako pa roon ng lupain ninyo, at huwag kaming
mangagmapuri sa hangganan ng iba tungkol sa mga
bagay na nangahahanda na sa amin. 17 Datapuwa't
ang nagmamapuri ay magmapuri sa Panginoon. 18
Sapagka't hindi subok ang nagtatagubilin sa kaniyang
sarili, kundi ang ipinagtatagubilin ng Panginoon.

11 Kahimanawari'y mapagtiisan ninyo ako sa
kaunting kamangmangan: nguni't tunay na ako'y
inyong pinagtitiisan. 2 Sapagka't ako'y naninibugho
tungkol sa inyo ng panibughong ukol sa Dios:
sapagka't kayo'y aking pinapagasawa sa isa, upang
kayo'y maiharap ko kay Cristo na tulad sa dalagang
malinis. 3 Nguni't ako'y natatakot, baka sa anomang
paraan, kung paanong si Eva ay nadaya ng ahas sa
kaniyang katusuhan, ang inyong walang malay at
malinis na mga pagiisip na kay Cristo ay pasamain.
4 Sapagka't kung yaong paririto ay mangaral ng
ibang Jesus, na hindi namin ipinangaral, o kung
kayo'y nagsisitanggap ng ibang espiritu na hindi
ninyo tinanggap, o ibang evangelio na hindi ninyo
tinanggap, ay mabuting pagtiisan ninyo. 5 Sapagka't
inaakala kong sa anoman ay hindi ako huli sa lubhang
mga dakilang apostol. 6 Datapuwa't bagaman ako
ay magaspang sa pananalita, gayon ma'y hindi ako
sa kaalaman; hindi, kundi sa lahat ng paraan ay
ipinahayag namin ito sa inyo. 7 Ako nga baga'y
nagkasala sa pagpapakababa ko sa aking sarili,
upang kayo'y mangataas dahil sa ipinangaral ko sa
inyo na walang bayad ang evangelio ng Dios? 8 Aking
sinamsaman ang ibang mga iglesia, sa pagtanggap
ko ng upa sa kanila, upang ipangasiwa ko sa inyo; 9
At pagka ako'y kaharap ninyo at ako'y nagkukulang
ng ikabubuhay, ako'y hindi naging pasan sa kanino
man; sapagka't mga kapatid nang sila'y manggaling
sa Macedonia ay tumakip ng aming pangangailangan;
at sa lahat ng mga bagay ay pinagingatan kong
huwag maging pasanin ninyo, at magiingat nga
ako. 10 Kung paanong nasa akin ang katotohanan
ni Cristo, sinoman ay hindi makapipigil sa akin sa
pagmamapuring ito sa mga dako ng Acaya. 11 Bakit?
sapagka't hindi ko baga kayo iniibig? Nalalaman ng
Dios. 12 Datapuwa't ang aking ginagawa ay siya
kong gagawin, upang maputol ko ang kadahilanan sa
mga nagnanasa ng kadahilanan; upang sa anomang
ipinagmamapuri nila ay mangasumpungan sila na
gaya namin. 13 Sapagka't ang mga gayong tao ay mga
bulaang apostol, mga magdarayang manggagawa,
na nangagpapakunwaring mga apostol ni Cristo. 14
At hindi katakataka: sapagka't si Satanas man ay
nagpapakunwaring anghel ng kaliwanagan. 15 Hindi
malaking bagay nga na ang kaniyang mga ministro
naman ay magpakunwari na waring ministro ng
katuwiran; na ang kanilang wakas ay masasangayon
sa kanilang mga gawa. 16 Muling sinasabi ko,
Huwag isipin ng sinoman na ako'y mangmang; nguni't
kung gayon, gayon ma'y tanggapin ninyo akong
gaya ng isang mangmang, upang ako naman ay
makapagmapuri ng kaunti. 17 Ang ipinangungusap ko
ay hindi ko ipinangungusap ayon sa Panginoon, kundi

gaya ng sa kamangmangan, sa pagkakatiwalang ito
sa pagmamapuri. 18 Yamang maraming nagmamapuri
ayon sa laman, ako nama'y magmamapuri. 19
Sapagka't pinagtitiisan ninyo na may kasayahan ang
mga mangmang, palibhasa'y marurunong kayo. 20
Sapagka't inyong pinagtitiisan ang sinoman, kung
kayo'y inaalipin, kung kayo'y sinasakmal, kung kayo'y
binibihag, kung siya'y nagpapalalo, kung kayo'y
sinasampal sa mukha. 21 Sinasalita ko ang tungkol sa
kapulaan, na wari ay naging mahina kami. Nguni't kung
ang sinoman ay matapang sa anoman (nangungusap
ako sa kamangmangan), ako'y matapang din naman.
22 Sila baga'y mga Hebreo? ako man. Sila baga'y mga
Israelita? ako man. Sila baga'y binhi ni Abraham? ako
man. 23 Sila baga'y mga ministro ni Cristo? (ako'y
nangungusap na waring nasisira ang bait) lalo pa
ako; sa pagpapagal ako'y lubhang sagana, sa mga
bilangguan ay lubhang madalas, sa mga palo ay
walang bilang, sa mga ikamamatay ay malimit. 24
Sa mga Judio ay makalimang tumanggap ako ng
tigaapat na pung palo, kulang ng isa. 25 Makaitlong
ako'y hinampas ng mga panghampas, minsan ako'y
binato, makaitlong ako'y nabagbag, isang araw at
isang gabi na ako'y nasa kalaliman ng dagat; 26 Sa
mga paglalakbay ay madalas, sa mga kapanganiban
sa mga ilog, sa mga kapanganiban sa mga tulisan, sa
mga kapanganiban sa aking mga kababayan, sa mga
kapanganiban sa mga Gentil, sa mga kapanganiban
sa bayan, sa mga kapanganiban sa mga ilang, sa
mga kapanganiban sa dagat, sa mga kapanganiban
sa gitna ng mga bulaang kapatid; 27 Sa pagpapagal
at sa pagdaramdam, sa mga pagpupuyat ay madalas,
sa gutom at uhaw, mga pagaayuno ay madalas, sa
ginaw at kahubaran. 28 Bukod sa mga bagay na
yaon, ay may umiinis sa akin sa araw-araw, ang
kabalisahan dahil sa lahat ng mga iglesia. 29 Sino
ang nanghina, at ako'y hindi nanghina? Sino ang
napapatisod, at ako'y di nagdaramdam? 30 Kung
kinakailangang ako'y magmapuri, ako'y magmamapuri
sa mga bagay na nauukol sa aking kahinaan. 31
Ang Dios at Ama ng Panginoong Jesus, na mapalad
magpakailan pa man, ang nakakaalam na ako'y
hindi nagsisinungaling. (aiōn g165) 32 Sa Damasco
ay binantayan ng gobernador na sakop ng haring
Aretas ang bayan ng mga taga Damasco, upang
ako'y hulihin: 33 At sa isang dungawan, ay napahugos
ako sa kuta, sa isang balaong, at ako'y nakatanan sa
kanilang mga kamay.

12 Kinakailangang ako'y magmapuri, bagaman ito'y
hindi nararapat; nguni't aking sasaysayin ang
mga pangitain ko at mga pahayag ng Panginoon. 2
Nakikilala ko ang isang lalake kay Cristo, na mayroong
nang labingapat na taon (maging sa katawan, aywan
ko; o maging sa labas ng katawan, aywan ko; Dios
ang nakaaalam) na inagaw hanggang sa ikatlong
langit. 3 At nakikilala ko ang taong iyan (maging sa
katawan, o sa labas ng katawan, aywan ko; Dios ang
nakaaalam), 4 Na kung paanong siya'y inagaw sa
Paraiso, at nakarinig ng mga salitang di masayod na
hindi nararapat salitain ng tao. 5 Tungkol sa taong
yaon ako'y magmamapuri: nguni't tungkol sa aking
sarili ay hindi ako magmamapuri, maliban na sa
aking mga kahinaan. 6 Sapagka't kung ibigin kong
ako'y magmapuri, ay hindi ako magiging mangmang;
sapagka't sasalitain ko ang katotohanan: nguni't
nagpipigil ako, baka ang sinoman ay magakalang
ako'y mataas sa nakikita niya sa akin, o naririnig
sa akin. 7 At nang ako'y huwag magpalalo ng labis
dahil sa kadakilaan ng mga pahayag, ay binigyan ako
ng isang tinik sa laman, ng isang sugo ni Satanas,
upang ako'y tampalin, nang ako'y huwag magpalalo
ng labis. 8 Tungkol dito'y makaitlo akong nanalangin
sa Panginoon, upang ilayo ito sa akin. 9 At siya'y
nagsabi sa akin, Ang aking biyaya ay sapat na sa iyo:
sapagka't ang aking kapangyarihan ay nagiging sakdal
sa kahinaan. Kaya't bagkus akong magmamapuri
na may malaking galak sa aking kahinaan upang
manahan nawa sa akin ang kapangyarihan ni Cristo.
10 Kaya nga ako'y nagagalak sa mga kahinaan, sa
mga pagkaapi, sa mga pangangailangan, sa mga
pagkakausig, sa mga paghihinagpis, dahil kay Cristo:
sapagka't pagka ako'y mahina, ako nga'y malakas. 11
Ako'y naging mangmang: pinilit ninyo ako; ako sana'y
dapat ninyong purihin: sapagka't sa anoman ay hindi
ako naging huli sa lubhang mga dakilang apostol,
bagaman ako'y walang kabuluhan. 12 Tunay na ang
mga tanda ng apostol ay pawang nangyari sa inyo sa
buong pagtitiis, sa pamamagitan ng mga tanda at mga
kababalaghan at ng mga gawang makapangyarihan.
13 Sapagka't ano nga ang inyong ikinahuli sa ibang
mga iglesia, kundi ang ako'y hindi naging pasanin
ninyo? ipatawad ninyo sa akin ang kamaliang ito. 14
Narito, ito ang ikatlo na ako'y handang pumariyan sa
inyo; at ako'y hindi magiging pasanin ninyo: sapagka't
hindi ko hinahanap ang inyo, kundi kayo: sapagka't
hindi nararapat ipagtipon ng mga anak ang mga

magulang, kundi ng mga magulang ang mga anak.
15 At ako'y gugugol ng may malaking kagalakan
at pagugugol dahil sa inyong mga kaluluwa. Kung
kayo'y iniibig ko ng lalong higit, ako baga'y iniibig
ng kaunti? 16 Datapuwa't magkagayon man, ako'y
hindi naging pasan sa inyo; kundi dahil sa pagkatuso
ko, kayo'y hinuli ko sa daya. 17 Kayo baga'y aking
dinaya sa pamamagitan ng sinoman sa mga sinugo
sa inyo? 18 Pinamanhikan ko si Tito, at sinugo kong
kasama niya ang kapatid. Kayo baga'y dinaya ni Tito?
hindi baga kami ay nagsilakad sa isang Espiritu?
hindi baga kami ay nagsisunod sa gayon ding mga
hakbang? 19 Iniisip ninyo na sa buong panahong
ito'y kami ay nangagdadahilan sa inyo. Sa paningin
ng Dios ay nangagsasalita kami sa pangalan ni
Cristo. Datapuwa't ang lahat ng mga bagay, mga
minamahal, ay sa inyong mga ikatitibay. 20 Natatakot
nga ako na baka sa anomang paraan, kung ako'y
dumating ay kayo'y masumpungan kong hindi gaya
ng ibig ko, at ako ay inyong masumpungang hindi
gaya ng ibig ninyo; baka sa anomang paraan ay
magkaroon ng pagtatalo, mga paninibugho, mga
kagalitan, mga pagkakampikampi, mga pagsirang-
puri, mga paghatid-dumapit, mga kapalaluan, mga
pagkakagulo; 21 Baka pagka ako'y dumating na muli
ay ako'y pababain ng Dios ko sa harapan ninyo, at
ako'y malumbay dahil sa marami sa nangagkasalang
una, at hindi nangagsisi sa karumihan at sa pakikiapid
at sa kalibugan na ginawa nila.

13 Ito ang ikatlo na ako'y paririyan sa inyo. Sa bibig
ng dalawang saksi o ng tatlo ay papagtibayin
ang bawa't salita. 2 Sinabi ko na nang una, at muling
aking ipinagpapauna, gaya nang ako'y nahaharap
ng ikalawa, gayon din ngayon, na ako'y wala sa
harapan, sa mga nagkasala nang una, at sa mga
iba pa, na kung ako'y pumariyang muli ay hindi
ko na patatawarin; 3 Yamang nagsisihanap kayo
ng isang katunayan na si Cristo ay nagsasalita sa
akin; na siya sa inyo'y hindi mahina, kundi sa inyo'y
makapangyarihan: 4 Sapagka't siya'y ipinako sa
krus dahil sa kahinaan, gayon ma'y nabubuhay siya
dahil sa kapangyarihan ng Dios. Sapagka't kami
naman ay sa kaniya'y mahihina, nguni't kami ay
mabubuhay na kasama niya sa kapangyarihan ng
Dios sa inyo. 5 Siyasatin ninyo ang inyong sarili, kung
kayo'y nangasa pananampalataya; subukin ninyo
ang inyong sarili. Hindi baga ninyo nalalaman sa
ganang inyong sarili, na si Jesucristo ay nasa inyo?
maliban na nga kung kayo'y itinakuwil na. 6 Nguni't
inaasahan ko na inyong mangakikilala na kami ay
hindi itinakuwil. 7 Ngayo'y idinadalangin namin sa
Dios na kayo'y huwag magsigawa ng masama; hindi
upang kami'y mangakitang subok, kundi upang gawin
ninyo ang may karangalan, kahit kami'y maging gaya
ng itinakuwil. 8 Sapagka't kami'y walang anomang
magagawang laban sa katotohanan, kundi ayon sa
katotohanan. 9 Sapagka't kami'y natutuwa kung
kami'y mahihina, at kayo'y malalakas: at ito naman
ang idinadalangin namin, sa makatuwid baga'y ang
inyong pagkasakdal. 10 Dahil dito'y sinusulat ko
ang mga bagay na ito samantalang ako'y wala sa
harapan, upang kung nasa harapan ay huwag akong
gumamit ng kabagsikan, ayon sa kapamahalaang
ibinibigay sa akin ng Panginoon sa ikatitibay, at hindi
sa ikagigiba. 11 Sa katapustapusan, mga kapatid,
paalam na. Mangagpakasakdal kayo; mangaaliw
kayo; mangagkaisa kayo ng pagiisip; mangabuhay
kayo sa kapayapaan: at ang Dios ng pagibig at ng
kapayapaan ay sasa inyo. 12 Mangagbatian ang isa't
isa sa inyo ng banal na halik. 13 Binabati kayo ng
lahat ng mga banal. 14 Ang biyaya ng Panginoong
Jesucristo, at ang pagibig ng Dios, at ang pakikipisan
ng Espiritu Santo ay sumainyo nawang lahat.

Mga Galacia

1 Si Pablo, na Apostol (hindi mula sa mga tao, ni sa
pamamagitan man ng tao, kundi sa pamamagitan
ni Jesucristo, at ng Dios Ama, na siyang sa kaniya'y
muling bumuhay;) 2 At ang lahat ng mga kapatid
na mga kasama ko, sa mga iglesia ng Galacia: 3
Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaang mula
sa Dios na Ama, at sa ating Panginoong Jesucristo,
4 Na siyang nagbigay sa kaniyang sarili dahil sa
ating mga kasalanan, upang tayo'y mailigtas dito
sa kasalukuyang masamang sanglibutan, ayon sa
kalooban ng ating Dios at Ama: (aiōn g165) 5 Na
sumakaniya ang kaluwalhatian magpakailan man.
Siya nawa. (aiōn g165) 6 Ako'y namamangha na kay
dali ninyong nagsilipat sa ibang evangelio buhat sa
tumawag sa inyo sa biyaya ni Cristo; 7 Na ito'y
hindi ibang evangelio: kundi mayroong ilan na sa
inyo'y nagsisiligalig, at nangagiibig na pasamain ang
evangelio ni Cristo. 8 Datapuwa't kahima't kami,
o isang anghel na mula sa langit, ang mangaral
sa inyo ng anomang evangelio na iba sa aming
ipinangangaral sa inyo, ay matakuwil. 9 Ayon sa
aming sinabi nang una, ay muling gayon ang aking
sinasabi ngayon, Kung ang sinoman ay mangaral
sa inyo ng anomang evangelio na iba kay sa inyong
tinanggap na, ay matakuwil. 10 Sapagka't ako baga'y
nanghihikayat ngayon sa mga tao o sa Dios? o
ako baga'y nagsisikap na magbigay-lugod sa mga
tao? kung ako'y magbibigay-lugod pa sa mga tao,
ay hindi ako magiging alipin ni Cristo. 11 Sapagka't
aking ipinatatalastas sa inyo, mga kapatid, tungkol
sa evangelio na aking ipinangaral, na ito'y hindi
ayon sa tao. 12 Sapagka't hindi ko tinanggap ito sa
tao, ni itinuro man sa akin, kundi aking tinanggap
sa pamamagitan ng pahayag ni Jesucristo. 13
Sapagka't inyong nabalitaan ang aking pamumuhay
nang nakaraang panahon sa relihion ng mga Judio,
kung paanong aking inuusig na malabis, at nilipol ang
iglesia ng Dios: 14 At ako'y nangunguna sa relihion
ng mga Judio ng higit kay sa marami sa aking mga
kasing gulang sa aking mga kababayan, palibhasa'y
totoong masikap ako sa mga sali't-saling sabi ng
aking mga magulang. 15 Nguni't nang magalingin ng
Dios na siyang sa akin ay nagbukod, buhat pa sa
tiyan ng aking ina, at ako'y tawagin sa pamamagitan
ng kaniyang biyaya, 16 Na ihayag ang kaniyang Anak
sa akin, upang siya'y aking ipangaral sa gitna ng
mga Gentil; pagkaraka'y hindi ako sumangguni sa
laman at sa dugo: 17 Ni inahon ko man sa Jerusalem
silang mga apostol na nangauna sa akin: kundi
sa Arabia ako naparoon; at muling nagbalik ako
sa Damasco. 18 Nang makaraan nga ang tatlong
taon ay umahon ako sa Jerusalem upang dalawin
si Cefas, at natira akong kasama niyang labing-
limang araw. 19 Nguni't wala akong nakita sa mga
ibang apostol, maliban na kay Santiago na kapatid
ng Panginoon. 20 Tungkol nga sa mga bagay na
isinusulat ko sa inyo, narito, sa harapan ng Dios, hindi
ako nagsisinungaling. 21 Pagkatapos ay naparoon
ako sa mga lupain ng Siria at Cilicia. 22 At hindi pa
ako nakikilala sa mukha ng mga iglesia ng Judea
na pawang kay Cristo. 23 Kundi ang kanila lamang
naririnig na pinaguusapan ay, Yaong umuusig sa atin
nang una, ngayo'y nangangaral ng pananampalataya
na nang ibang panahon ay kaniyang sinisira; 24 At
kanilang niluluwalhati ang Dios sa akin.

2 Nang makaraan nga ang labingapat na taon ay
umahon akong muli sa Jerusalem na kasama
si Bernabe, at isinama ko rin naman si Tito. 2 At
ako'y umahon dahil sa pahayag; at isinaysay ko sa
harapan nila ang evangelio na aking ipinangangaral
sa gitna ng mga Gentil, datapuwa't sa harapan ng mga
may dangal ay sa lihim, baka sa anomang paraan
ako'y tatakbo, o tumakbo, ng walang kabuluhan.
3 Datapuwa't maging si Tito man na kasama ko,
bagama't Griego, ay hindi napilit na patuli. 4 At yaon
ay dahil sa mga hindi tunay na kapatid na ipinasok ng
lihim, na nagsipasok ng lihim upang tiktikan ang aming
kalayaan na taglay namin kay Cristo Jesus, upang
kami'y ilagay nila sa pagkaalipin: 5 Sa mga yaon ay
hindi kami napahinuhod na supilin kami, kahit isang
oras; upang ang katotohanan ng evangelio ay manatili
sa inyo. 6 Datapuwa't ang mga wari'y may dangal
ng kaunti (maging anoman sila, ay walang anoman
sa akin: ang Dios ay hindi tumatanggap ng anyo
ninoman) silang may dangal, sinasabi ko, ay hindi
nagbahagi sa akin ng anoman: 7 Kundi bagkus nang
makita nila na sa akin ay ipinagkatiwala ang evangelio
ng di-pagtutuli, gaya rin naman ng pagkakatiwala kay
Pedro ng evangelio ng pagtutuli; 8 (Sapagka't ang
naghanda kay Pedro sa pagkaapostol sa pagtutuli
ay naghanda rin naman sa akin sa pagkaapostol sa
mga Gentil); 9 At nang makita nila ang biyayang sa
akin ay ipinagkaloob, ang mga kanang kamay ng
pakikisama ay ibinigay sa akin at kay Bernabe ni

Santiago at ni Cefas at ni Juan, sila na mga inaaring
haligi, upang kami ay magsiparoon sa mga Gentil, at
sila'y sa pagtutuli; 10 Ang kanila lamang hinihiling ay
aming alalahanin ang mga dukha; na ang bagay ring
ito'y aking pinagsisikapan gawain. 11 Nguni't nang
dumating si Cefas sa Antioquia, ay sumalansang ako
sa kaniya ng mukhaan, sapagka't siya'y nararapat
hatulan. 12 Sapagka't bago nagsidating ang ilang
mula kay Santiago, ay nakisalo siya sa mga Gentil;
nguni't nang sila'y magsidating na, siya'y umurong,
at humiwalay sa mga Gentil, palibhasa'y natatakot
sa mga sa pagtutuli. 13 At ang ibang mga Judio ay
nangagpakunwari rin namang kasama niya: ano pa't
pati si Bernabe ay nabuyo sa kanilang pagkukunwari.
14 Nguni't nang aking makita na hindi sila nagsisilakad
ng matuwid ayon sa katotohanan ng evangelio, sinabi
ko kay Cefas sa harapan nilang lahat, Kung ikaw,
na Judio, ay namumuhay gaya ng mga Gentil, at
di gaya ng mga Judio, bakit mo pinipilit ang mga
Gentil na mamuhay na gaya ng mga Judio? 15 Tayo'y
mga Judio sa katutubo, at hindi mga makasalanang
Gentil, 16 Bagama't naaalaman na ang tao ay hindi
inaaring-ganap sa mga gawang ayon sa kautusan,
maliban na sa pamamagitan ng pananampalataya kay
Jesucristo, tayo rin ay nagsisampalataya kay Cristo
Jesus, upang tayo'y ariing-ganap sa pamamagitan
ng pananampalataya kay Cristo, at hindi dahil sa
mga gawang ayon sa kautusan: sapagka't sa mga
gawang ayon sa kautusan ay hindi aariing-ganap
ang sinomang laman. 17 Nguni't kung, samantalang
ating pinagsisikapan na tayo'y ariing-ganap kay
Cristo, ay tayo rin naman ay nangasusumpungang
mga makasalanan, si Cristo baga ay ministro ng
kasalanan? Huwag nawang mangyari. 18 Kung akin
ngang muling itayo ang mga bagay na aking sinira,
sa aking sarili ay pinatutunayan ko na ako'y suwail.
19 Sapagka't ako sa pamamagitan ng kautusan ay
namatay, sa kautusan, upang ako'y mabuhay sa Dios.
20 Ako'y napako sa krus na kasama ni Cristo; at hindi
na ako ang nabubuhay, kundi si Cristo ang nabubuhay
sa akin: at ang buhay na ikinabubuhay ko ngayon sa
laman ay ikinabubuhay ko sa pananampalataya, ang
pananampalataya na ito'y sa Anak ng Dios, na sa
akin ay umibig, at ibinigay ang kaniyang sarili dahil sa
akin. 21 Hindi ko niwawalan ng halaga ang biyaya ng
Dios: sapagka't kung sa pamamagitan ng kautusan
ay ang katuwiran, kung gayo'y si Cristo ay namatay
ng walang kabuluhan.

3 Oh mga mangmang na taga Galacia, sino ang
mga nagsigayuma sa inyo, na sa harapan ng
inyong mga mata'y si Jesucristo, na napako sa krus,
ay maliwanag na inihayag? 2 Ito lamang ang ibig
kong maalaman sa inyo, Tinanggap baga ninyo ang
Espiritu sa pamamagitan ng mga gawang ayon sa
kautusan, o sa pamamagitan ng pakikinig ng tungkol
sa pananampalataya? 3 Napakamangmang na baga
kayo? kayong nagpasimula sa Espiritu, ngayo'y
nangagpapakasakdal kayo sa laman? 4 Tiniis baga
ninyong walang kabuluhan ang lubhang maraming
mga bagay? kung tunay na walang kabuluhan. 5 Siya
na nagbibigay nga sa inyo ng Espiritu, at gumagawa
ng mga himala sa gitna ninyo, ginagawa baga sa
pamamagitan ng mga gawang ayon sa kautusan, o
sa pakikinig ng tungkol sa pananampalataya? 6 Gaya
nga ni Abraham na sumampalataya sa Dios, at ito'y
ibinilang sa kaniya na katuwiran. 7 Talastasin nga
ninyo na ang mga sa pananampalataya, ang mga
yaon ay mga anak ni Abraham. 8 At sapagka't ipinakita
na ng kasulatan, na aariing-ganap ng Dios ang mga
Gentil sa pamamagitan ng pananampalataya, ay
ipinangaral na nang una ang evangelio kay Abraham,
na sinasabi, Sa iyo ay pagpapalain ang lahat ng mga
bansa. 9 Kaya't ang mga sa pananampalataya ay
pinagpapala kay Abraham na may pananampalataya.
10 Sapagka't ang lahat na sa mga gawang ayon
sa kautusan ay nasa ilalim ng sumpa: sapagka't
nasusulat, Sinusumpa ang bawa't hindi nananatili sa
lahat ng mga bagay na nasusulat sa aklat ng kautusan,
upang gawin nila. 11 Maliwanag nga na sinoman
ay hindi inaaring-ganap sa kautusan sa harapan
ng Dios; sapagka't, Ang ganap ay mabubuhay sa
pananampalataya. 12 At ang kautusan ay hindi sa
pananampalataya; kundi, Ang gumaganap ng mga
yaon ay mabubuhay sa mga yaon. 13 Sa sumpa ng
kautusan ay tinubos tayo ni Cristo, na naging sumpa
sa ganang atin; sapagka't nasusulat, Sinusumpa
ang bawa't binibitay sa punong kahoy: 14 Upang sa
mga Gentil ay dumating ang pagpapala ni Abraham
na kay Cristo Jesus; upang sa pamamagitan ng
pananampalataya ay tanggapin natin ang pangako
ng Espiritu. 15 Mga kapatid, nagsasalita ako ayon sa
kaugalian ng mga tao: Bagama't ang pakikipagtipan
ay gawa lamang ng tao, gayon ma'y pagka pinagtibay,
sinoman ay hindi makapagpapawalang kabuluhan, o
makapagdaragdag man. 16 Ngayon kay Abraham
nga sinabi ang mga pangako, at sa kaniyang binhi.

Hindi sinasabi ng Dios, At sa mga binhi, na gaya
baga sa marami; kundi gaya sa iisa lamang, At
sa iyong binhi, na si Cristo. 17 Ito nga ang aking
sinasabi: Ang isang pakikipagtipang pinagtibay na
nang una ng Dios, ay hindi mapawawalang kabuluhan
ng kautusan, na sumipot nang makaraan ang apat na
raan at tatlongpung taon, ano pa't upang pawalang
kabuluhan ang pangako. 18 Sapagka't kung ang
mana ay sa pamamagitan ng kautusan, ay hindi na sa
pamamagitan ng pangako: datapuwa't ipinagkaloob
ng Dios kay Abraham sa pamamagitan ng pangako.
19 Ano nga ang kabuluhan ng kautusan? Idinagdag
dahil sa mga pagsalangsang, hanggang sa pumarito
ang binhi na siyang pinangakuan; at ito'y iniutos sa
pamamagitan ng mga anghel sa kamay ng isang
tagapamagitan. 20 Ngayon ang isang tagapamagitan
ay hindi tagapamagitan ng iisa; datapuwa't ang Dios
ay iisa. 21 Ang kautusan nga baga ay laban sa
mga pangako ng Dios? Huwag nawang mangyari:
sapagka't kung ibinigay sana ang isang kautusang
may kapangyarihang magbigay buhay, tunay ngang
ang katuwiran sana ay naging dahil sa kautusan. 22
Datapuwa't kinulong ng kasulatan ang lahat ng mga
bagay sa ilalim ng kasalanan, upang ang pangako sa
pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo ay
maibigay sa mga nagsisisampalataya. 23 Nguni't bago
dumating ang pananampalataya, ay nabibilanggo
tayo sa ilalim ng kautusan, na nakukulong tayo
hanggang sa ang pananampalataya ay ipahahayag
pagkatapos. 24 Ano pa't ang kautusan ay siyang
naging tagapagturo natin upang ihatid tayo kay
Cristo, upang tayo'y ariing-ganap sa pamamagitan ng
pananampalataya. 25 Datapuwa't ngayong dumating
na ang pananampalataya, ay wala na tayo sa ilalim
ng tagapagturo. 26 Sapagka't kayong lahat ay mga
anak ng Dios, sa pamamagitan ng pananampalataya,
kay Cristo Jesus. 27 Sapagka't ang lahat na sa inyo
ay binautismuhan kay Cristo ay ibinihis si Cristo.
28 Walang magiging Judio o Griego man, walang
magiging alipin o malaya man, walang magiging
lalake o babae man; sapagka't kayong lahat ay iisa
kay Cristo Jesus. 29 At kung kayo'y kay Cristo, kayo
nga'y binhi ni Abraham, at mga tagapagmana ayon
sa pangako.

4 Nguni't sinasabi ko na samantalang ang
tagapagmana ay bata, ay walang pagkakaibang
anoman sa alipin bagama't siya'y panginoon ng lahat;
2 Datapuwa't nasa ilalim ng mga tagapagampon at ng
mga tagapangasiwa hanggang sa panahong itinakda
ng ama. 3 Gayon din naman tayo, nang tayo'y mga
bata pa, tayo'y nasasakop ng pagkaalipin sa ilalim ng
mga pasimulang aral ng sanglibutan. 4 Datapuwa't
nang dumating ang kapanahunan, ay sinugo ng
Dios ang kaniyang Anak, na ipinanganak ng isang
babae, na ipinanganak sa ilalim ng kautusan, 5
Upang matubos niya ang nangasa ilalim ng kautusan,
upang matanggap natin ang pagkukupkop sa mga
anak. 6 At sapagka't kayo'y mga anak, ay sinugo
ng Dios ang Espiritu ng kaniyang Anak sa ating
mga puso, na sumisigaw, Abba, Ama. 7 Ano pa't
hindi ka na alipin, kundi anak; at kung anak, ay
tagapagmana ka nga sa pamamagitan ng Dios. 8
Gayon man nang panahong yaon, sa hindi ninyo
pagkakilala sa Dios, kayo'y nasa pagkaalipin ng sa
katutubo ay hindi mga dios: 9 Datapuwa't ngayon
yamang nakikilala na ninyo ang Dios, o ang lalong
mabuting sabihin, kayo'y nangakikilala ng Dios, bakit
muling nangagbabalik kayo doon sa mahihina at
walang bisang mga pasimulang aral, na sa mga
yao'y ninanasa ninyong magbalik sa pagkaalipin? 10
Ipinangingilin ninyo ang mga araw, at mga buwan, at
mga panahon, at mga taon. 11 Ako'y natatakot tungkol
sa inyo, baka sa anomang paraan ay nagpagal ako
sa inyo ng walang kabuluhan. 12 Ipinamamanhik ko
sa inyo, mga kapatid, na kayo'y mangagsitulad sa
akin, sapagka't ako'y katulad din ninyo. Wala kayong
ginawa sa aking anomang kasamaan. 13 Datapuwa't
nalalaman ninyo na dahil sa sakit ng laman, ay
ipinangaral ko sa inyo ang evangelio nang pasimula:
14 At yaong sa inyo'y isang tukso sa aking laman ay
hindi ninyo inalipusta, ni itinakuwil man; kundi ako'y
tinanggap ninyong tulad sa isang anghel ng Dios, tulad
kay Cristo Jesus. 15 Saan nga naroon yaong inyong
kapalaran? sapagka't pinatototohanan ko sa inyo, na,
kung mangyayari, ay inyong dinukit sana ang inyong
mga mata at ibinigay sa akin. 16 Kaya nga ako baga'y
naging kaaway ninyo, sa pagsasabi ko sa inyo ng
katotohanan? 17 May nangagmamalasakit sa inyo sa
hindi mabuting akala; subali't, ang ibig nila ay ihiwalay
kayo, upang ipagmalasakit ninyo sila. 18 Datapuwa't
mabuti ang ipagmalasakit sa mabuting bagay sa
lahat ng panahon, at hindi lamang samantalang ako'y
kaharap ninyo. 19 Maliliit kong mga anak, na muli
kong ipinagdaramdam sa panganganak hanggang si
Cristo ay mabadha sa inyo. 20 Datapuwa't, ibig kong
makaharap ninyo ako ngayon, at baguhin ang aking

tinig; sapagka't ako'y nagaalinlangan tungkol sa inyo.
21 Sabihin ninyo sa akin, kayong nagsisipagnasang
mapasa ilalim ng kautusan, hindi baga ninyo naririnig
ang kautusan? 22 Sapagka't nasusulat, na si Abraham
ay nagkaroon ng dalawang anak, ang isa'y sa aliping
babae, at ang isa'y sa babaing malaya. 23 Gayon
man ang anak sa alipin ay ipinanganak ayon sa
laman; nguni't ang anak sa babaing malaya ay sa
pamamagitan ng pangako. 24 Ang mga bagay na ito'y
may lamang talinghaga: sapagka't ang mga babaing
ito'y dalawang tipan; ang isa'y mula sa bundok ng
Sinai, na nanganganak ng mga anak sa pagkaalipin,
na ito'y si Agar. 25 Ang Agar ngang ito ay bundok
ng Sinai sa Arabia, at ito'y katulad ng Jerusalem
ngayon: sapagka't ito'y nasa pagkaalipin kasama
ng kaniyang mga anak. 26 Nguni't ang Jerusalem
na nasa itaas ay malaya, na siyang ina natin. 27
Sapagka't nasusulat, Magsaya ka, Oh baog na
hindi nanganganak; Magbiglang umawit at humiyaw
ka, ikaw na hindi nagdaramdam sa panganganak:
Sapagka't higit pa ang mga anak ng pinabayaan
kay sa mga anak ng may asawa. 28 At tayo, mga
kapatid, tulad ni Isaac, ay mga anak sa pangako. 29
Datapuwa't kung papaanong yaong ipinanganak ayon
sa laman ay nagusig sa ipinanganak ayon sa espiritu,
ay gayon din naman ngayon. 30 Gayon man ano ang
sinasabi ng kasulatan? Palayasin ang aliping babae
at ang kaniyang anak: sapagka't hindi magmamana
ang anak ng babaing alipin na kasama ng anak ng
babaing malaya. 31 Kaya nga, mga kapatid, hindi
tayo mga anak ng babaing alipin, kundi ng babaing
malaya.

5 Sa kalayaan ay pinalaya tayo ni Cristo: magsitibay
nga kayo, at huwag na kayong pasakop na muli
sa pamatok ng pagkaalipin. 2 Narito, akong si Pablo
ay nagsasabi sa inyo, na, kung inyong tinatanggap
ang pagtutuli, ay wala kayong mapapakinabang na
anoman kay Cristo. 3 Oo, pinatotohanan kong muli
sa bawa't taong tumatanggap ng pagtutuli, na siya'y
may kautangang tumupad ng buong kautusan. 4
Kayo'y hiwalay kay Cristo, kayong nangagiibig na
ariing-ganap ng kautusan; nangahulog kayo mula sa
biyaya. 5 Sapagka't tayo sa pamamagitan ng Espiritu
sa pananampalataya ay naghihintay ng pangako ng
katuwiran. 6 Sapagka't kay Cristo Jesus, kahit ang
pagtutuli ay walang kabuluhan, kahit man ang di-
pagtutuli; kundi ang pananampalataya na gumagawa
sa pamamagitan ng pagibig. 7 Nagsisitakbo kayong
mabuti nang una; sino ang gumambala sa inyo upang
kayo'y huwag magsisunod sa katotohanan? 8 Ang
paghikayat na ito ay hindi nagmula doon sa tumawag
sa inyo. 9 Ang kaunting lebadura ay nagpapakumbo
sa buong limpak. 10 Ako'y may pagkakatiwala sa inyo
sa Panginoon, na hindi kayo nagsipagisip ng ibang
paraan: datapuwa't ang gumagambala sa inyo ay
magtataglay ng kaniyang kahatulan, maging sinoman
siya. 11 Nguni't ako, mga kapatid, kung ipinangangaral
ko pa ang pagtutuli, bakit ako'y pinaguusig pa?
kung gayon ay natapos na ang katitisuran sa krus.
12 Ibig ko sana na ang mga nagsisigulo sa inyo
ay gumawa ng higit sa pagtutuli. 13 Sapagka't
kayo, mga kapatid, ay tinawag sa kalayaan; huwag
lamang gamitin ang inyong kalayaan, upang magbigay
kadahilanan sa laman, kundi sa pamamagitan ng
pagibig ay mangaglingkuran kayo. 14 Sapagka't ang
buong kautusan ay natutupad sa isang salita, sa
makatuwid ay dito: Ibigin mo ang inyong kapuwa
na gaya ng inyong sarili. 15 Nguni't kung kayo-kayo
rin ang nangagkakagatan at nangagsasakmalan,
magsipagingat kayo na baka kayo'y mangaglipulan
sa isa't isa. 16 Sinasabi ko nga, Magsilakad kayo
ayon sa Espiritu, at hindi ninyo gagawin ang mga pita
ng laman. 17 Sapagka't ang laman ay nagnanasa ng
laban sa Espiritu, at ang Espiritu ay laban sa laman;
sapagka't ang mga ito ay nagkakalaban; upang
huwag ninyong gawin ang bagay na inyong ibigin. 18
Datapuwa't kung kayo'y pinapatnubayan ng Espiritu,
ay wala kayo sa ilalim ng kautusan. 19 At hayag ang
mga gawa ng laman, sa makatuwid ay ang mga ito:
pakikiapid, karumihan, kalibugan, 20 Pagsamba sa
diosdiosan, pangkukulam, mga pagtataniman, mga
pagtatalo, mga paninibugho, mga pagkakaalitan, mga
pagkakampikampi, mga pagkakabahabahagi, mga
hidwang pananampalataya, 21 Mga kapanaghilian,
mga paglalasing, mga kalayawan, at ang mga
katulad nito; tungkol sa mga bagay na ito ay
aking ipinagpapaunang ipaalaala sa inyo, tulad sa
aking pagpapaalaala nang una sa inyo, na ang
mga nagsisigawa ng gayong mga bagay ay hindi
magsisipagmana ng kaharian ng Dios. 22 Datapuwa't
ang bunga ng Espiritu ay pagibig, katuwaan,
kapayapaan, pagpapahinuhod, kagandahang-loob,
kabutihan, pagtatapat, 23 Kaamuan, pagpipigil; laban
sa mga gayong bagay ay walang kautusan. 24 At
ipinako sa krus ng mga na kay Cristo Jesus ang
laman na kasama ang mga masasamang pita at mga

kahalayan nito. 25 Kung tayo'y nangabubuhay sa
pamamagitan ng Espiritu, ay mangagsilakad naman
tayo ayon sa Espiritu. 26 Huwag tayong maging mga
palalo, na tayo-tayo'y nangagmumungkahian sa isa't
isa, nangagiinggitan sa isa't isa.

6 Mga kapatid, kung ang sinoman ay masumpungan
sa anomang pagsuway, kayong mga sa espiritu,
ay inyong papanumbalikin ang gayon sa espiritu ng
kahinhinan; na iyong pagwariin ang iyong sarili, baka
ikaw naman ay matukso. 2 Mangagdalahan kayo ng
mga pasanin ng isa't isa, at tuparin ninyong gayon ang
kautusan ni Cristo. 3 Sapagka't kung ang sinoman ay
nagaakala na siya'y may kabuluhan bagaman siya ay
walang kabuluhan, ang kaniyang sarili ang dinadaya
niya. 4 Nguni't siyasatin ng bawa't isa ang kaniyang
sariling gawa, at kung magkagayon ay magkakaroon
siya ng kaniyang kapurihan tungkol sa kaniyang sarili
lamang, at hindi tungkol sa kapuwa. 5 Sapagka't
ang bawa't tao ay magpapasan ng kaniyang sariling
pasan. 6 Datapuwa't ang tinuturuan sa aral ng Dios
ay makidamay doon sa nagtuturo sa lahat ng mga
bagay na mabuti. 7 Huwag kayong padaya; ang Dios
ay hindi napabibiro: sapagka't ang lahat na ihasik
ng tao, ay siya namang aanihin niya. 8 Sapagka't
ang naghahasik ng sa kaniyang sariling laman ay
sa laman magaani ng kasiraan; datapuwa't ang
naghahasik ng sa Espiritu ay sa Espiritu magaani
ng buhay na walang hanggan. (aiōnios g166) 9 At
huwag tayong mangapagod sa paggawa ng mabuti:
sapagka't sa kapanahunan ay magsisipagani tayo,
kung hindi tayo manganghihimagod. 10 Kaya nga,
samantalang tayo'y may pagkakataon, ay magsigawa
tayo ng mabuti sa lahat, at lalong lalo na sa mga
kasangbahay sa pananampalataya. 11 Tingnan ninyo
kung gaano kalalaking mga titik ang isinulat ko sa
inyo ng aking sariling kamay. 12 Yaong lahat na
may ibig magkaroon ng isang mabuting anyo sa
laman, ay siyang pumipilit sa inyo na mangagtuli;
upang huwag lamang silang pagusigin dahil sa krus
ni Cristo. 13 Sapagka't yaon mang nangatuli na
ay hindi rin nagsisitupad ng kautusan; nguni't ibig
nilang kayo'y ipatuli, upang sila'y mangagmapuri
sa inyong laman. 14 Datapuwa't malayo nawa sa
akin ang pagmamapuri, maliban na sa krus ng ating
Panginoong Jesucristo, na sa pamamagitan niyao'y
ang sanglibutan ay napako sa krus sa ganang akin,
at ako'y sa sanglibutan. 15 Sapagka't ang pagtutuli ay
walang anoman, kahit man ang di-pagtutuli, kundi ang
bagong nilalang. 16 At ang lahat na mangagsisilakad
ayon sa alituntuning ito, kapayapaan at kaawaan
nawa ang sumakanila, at sa Israel ng Dios. 17 Buhat
ngayon sinoman ay huwag bumagabag sa akin;
sapagka't dala kong nakalimbag sa aking katawan
ang mga tanda ni Jesus. 18 Mga kapatid, ang biyaya
ng ating Panginoong Jesucristo ay sumainyo nawang
espiritu. Siya nawa.

Mga Efeso

1 Si Pablo, na apostol ni Cristo Jesus sa
pamamagitan ng kalooban ng Dios, sa mga banal
na nangasa Efeso, at sa mga tapat kay Cristo Jesus:
2 Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaang mula
sa Dios na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. **3**
Purihin nawa ang Dios at Ama ng ating Panginoong
Jesucristo, na siyang nagpala sa atin ng bawa't
pagpapalang ukol sa espiritu sa sangkalangitan kay
Cristo: **4** Ayon sa pagkapili niya sa atin sa kaniya
bago itinatag ang sanglibutan, upang tayo'y maging
mga banal at mga walang dungis sa harapan niya sa
pagibig: **5** Na tayo'y itinalaga niya nang una pa sa
pagkukupkop na tulad sa mga anak sa pamamagitan
ni Jesucristo sa ganang kaniya, ayon sa minagaling ng
kaniyang kalooban, **6** Sa ikapupuri ng kaluwalhatian
ng kaniyang biyaya, na sa atin ay ipinagkaloob na
masagana sa Minamahal: **7** Na sa kaniya'y mayroon
tayo ng ating katubusan sa pamamagitan ng kaniyang
dugo, na kapatawaran ng ating mga kasalanan,
ayon sa mga kayamanan ng kaniyang biyaya, **8** Na
pinasagana niya sa atin, sa buong karunungan at
katalinuhan, **9** Na ipinakikilala niya sa atin ang hiwaga
ng kaniyang kalooban, ayon sa kaniyang minagaling
na ipinasiya niya sa kaniya rin. **10** Sa pagiging
katiwala sa kaganapan ng mga panahon, upang
tipunin ang lahat ng mga bagay kay Cristo, ang mga
bagay na nangasa sangkalangitan, at ang mga bagay
na nangasa ibabaw ng lupa; sa kaniya, sinasabi ko,
11 Tayo rin naman sa kaniya ay ginawang mana, na
itinalaga na niya tayo nang una pa ayon sa pasiya
niyaong gumagawa ng lahat ng mga bagay ayon
sa pasiya ng kaniyang kalooban; **12** Upang tayo'y
maging kapurihan ng kaniyang kaluwalhatian, tayong
nagsiasa nang una kay Cristo: **13** Na sa kaniya'y
kayo rin naman, pagkarinig ng aral ng katotohanan,
ng evangelio ng inyong kaligtasan, na sa kaniya rin
naman, mula nang kayo'y magsisampalataya, ay
kayo'y tinatakan ng Espiritu Santo, na ipinangako,
14 Na siyang patotoo sa ating mana, hanggang
sa ikatutubos ng sariling pag-aari ng Dios, sa
ikapupuri ng kaniyang kaluwalhatian. **15** Dahil dito
ako rin naman, pagkarinig ng pananampalataya sa
Panginoong Jesus na nasa inyo, at ng pagibig na
inyong ipinakita sa lahat ng mga banal, **16** Ay hindi
ako tumitigil ng pagpapasalamat dahil sa inyo, na
aking binabanggit kayo sa aking mga panalangin;
17 Upang ipagkaloob sa inyo ng Dios ng ating
Panginoong Jesucristo, ng Ama ng kaluwalhatian,
ang espiritu ng karunungan at ng pahayag sa
pagkakilala sa kaniya; **18** Yamang naliwanagan
ang mga mata ng inyong puso, upang maalaman
ninyo kung ano ang pagasa sa kaniyang pagtawag,
kung ano ang mga kayamanan ng kaluwalhatian ng
kaniyang pamana sa mga banal, **19** At kung ano ang
dakilang kalakhan ng kaniyang kapangyarihan sa ating
nagsisisampalataya, ayon sa gawa ng kapangyarihan
ng kaniyang lakas, **20** Na kaniyang ginawa kay Cristo,
nang ito'y kaniyang buhaying maguli sa mga patay,
at pinaupo sa kaniyang kanan sa sangkalangitan,
21 Sa kaibaibabawan ng lahat na pamunuan, at
kapamahalaan, at kapangyarihan, at pagkasakop, at
sa bawa't pangalan na ipinangungusap, hindi lamang
sa sanglibutang ito, kundi naman sa darating: **(aiōn
g165)** **22** At ang lahat ng mga bagay ay pinasuko
niya sa ilalim ng kaniyang mga paa, at siyang
pinagkaloobang maging pangulo ng lahat ng mga
bagay sa iglesia, **23** Na siyang katawan niya, na
kapuspusan niyaong pumupuspos ng lahat sa lahat.

2 At kayo'y binuhay niya, nang kayo'y mga patay
dahil sa inyong mga pagsalangsang at mga
kasalanan, **2** Na inyong nilakaran noong una ayon
sa lakad ng sanglibutang ito, ayon sa pangulo ng
mga kapangyarihan ng hangin, ng espiritu na ngayon
ay gumagawa sa mga anak ng pagsuway; **(aiōn g165)**
3 Sa gitna ng mga yaon, tayo rin naman, ng ibang
panahon ay nangabubuhay sa mga kahalayan ng
ating laman, na ating ginagawa ang mga pita ng
laman at ng pagiisip, at tayo noo'y katutubong mga
anak ng kagalitan, gaya naman ng mga iba: **4** Nguni't
ang Dios, palibhasa'y mayaman sa awa, dahil sa
kaniyang malaking pagibig na kaniyang iniibig sa
atin, **5** Bagama't tayo'y mga patay dahil sa ating
mga kasalanan, tayo'y binuhay na kalakip ni Cristo
(sa pamamagitan ng biyaya kayo'y nangaligtas),
6 At tayo'y ibinangong kalakip niya, at pinaupong
kasama niya sa sangkalangitan, kay Cristo Jesus:
7 Upang sa mga panahong darating ay maihayag
niya ang dakilang kayamanan ng kaniyang biyaya
sa kagandahang-loob sa atin kay Cristo Jesus: **(aiōn
g165)** **8** Sapagka't sa biyaya kayo'y nangaligtas sa
pamamagitan ng pananampalataya; at ito'y hindi
sa inyong sarili, ito'y kaloob ng Dios; **9** Hindi sa
pamamagitan ng mga gawa, upang ang sinoman
ay huwag magmapuri. **10** Sapagka't tayo'y kaniyang

gawa, na nilalang kay Cristo Jesus para sa mabubuting
gawa, na mga inihanda ng Dios nang una upang
siya nating lakaran. 11 Kaya nga alalahanin ninyo,
na kayo noong una, mga Gentil sa laman, tinatawag
na Di-pagtutuli niyaong tinatawag na Pagtutuli sa
laman, na ginawa ng mga kamay: 12 Na kayo nang
panahong yaon ay mga hiwalay kay Cristo, na mga
di kabilang sa bansa ng Israel, at mga taga ibang
lupa tungkol sa mga tipan ng pangako, na walang
pagasa at walang Dios sa sanglibutan. 13 Datapuwa't
ngayon kay Cristo Jesus kayo na noong panahon ay
nalalayo ay inilapit sa dugo ni Cristo. 14 Sapagka't
siya ang ating kapayapaan, na kaniyang pinagisa
ang dalawa, at iginiba ang pader na nasa gitna na
nagpapahiwalay, 15 Na inalis ang pagkakaalit sa
pamamagitan ng kaniyang laman, kahit kautusan
na may mga batas at ang palatuntunan; upang sa
dalawa ay lalangin sa kaniyang sarili ang isang taong
bago, sa ganito'y ginagawa ang kapayapaan; 16
At upang papagkasunduin silang dalawa sa isang
katawan sa Dios sa pamamagitan ng krus, na sa
kaniya'y pinatay ang pagkakaalit. 17 At siya'y naparito
at ipinangaral ang kapayapaan sa inyong nalalayo,
at ang kapayapaan sa nangalalapit: 18 Sapagka't
sa pamamagitan niya tayo'y may pagpasok sa isang
Espiritu rin sa Ama. 19 Kaya nga hindi na kayo
mga taga ibang lupa at mga manglalakbay, kundi
kayo'y mga kababayan na kasama ng mga banal, at
sangbahayan ng Dios, 20 Na mga itinatayo sa ibabaw
ng kinasasaligan ng mga apostol at ng mga propeta,
na si Cristo Jesus din ang pangulong bato sa panulok;
21 Na sa kaniya'y ang buong gusali, na nakalapat na
mabuti, ay lumalago upang maging isang templong
banal sa Panginoon; 22 Na sa kaniya'y itinayo naman
kayo upang maging tahanan ng Dios sa Espiritu.

3 Dahil dito, akong si Pablo, na bilanggo ni Cristo
Jesus dahil sa inyong mga Gentil, 2 Kung tunay
na inyong narinig yaong pagiging katiwala sa biyaya
ng Dios na sa akin ay ibinigay sa ikagagaling ninyo;
3 Kung paanong sa pahayag ay ipinakilala sa akin
ang hiwaga, gaya ng isinulat ko nang una sa ilang
salita. 4 Sa pamamagitan niyaon, sa pagbasa ninyo,
ay inyong mapagtatalastas ang aking pagkakilala sa
hiwaga ni Cristo; 5 Na nang ibang panahon ay hindi
ipinakilala sa mga anak ng mga tao, na gaya ngayon
na ipinahayag sa kaniyang mga banal na apostol at
propeta sa Espiritu; 6 Na ang mga Gentil ay mga
tagapagmana, at mga kasangkap ng katawan, at
mga may bahagi sa pangako na kay Cristo Jesus sa
pamamagitan ng evangelio, 7 Na dito'y ginawa akong
ministro, ayon sa kaloob ng biyayang yaon ng Dios
na sa akin ay ibinigay ayon sa paggawa ng kaniyang
kapangyarihan. 8 Sa akin, na ako ang kababababaan
sa lahat ng lalong mababa sa mga banal, ay ibinigay
ang biyayang ito, upang ipangaral sa mga Gentil ang
mga di malirip na mga kayamanan ni Cristo; 9 At
maipakita sa lahat ng mga tao kung ano ang pagiging
katiwala sa hiwaga na sa lahat ng panahon ay
inilihim ng Dios na lumalang ng lahat ng mga bagay;
(aiōn g165) 10 Upang ngayo'y sa pamamagitan ng
iglesia, ay maipakikilala sa mga pamunuan at sa mga
kapangyarihan sa sangkalangitan ang kapuspusan
ng karunungan ng Dios, 11 Ayon sa panukalang
walang hanggan na ipinanukala kay Cristo Jesus
na Panginoon natin: **(aiōn g165)** 12 Na sa kaniya'y
mayroon tayong lakas ng loob at pagpasok na may
pagasa sa pamamagitan ng ating pananampalataya
sa kaniya. 13 Kaya nga ipinamamanhik ko na huwag
kayong manglupaypay sa mga kapighatian ko dahil
sa inyo, na pawang kapurihan ninyo. 14 Dahil dito
ay iniluluhod ko ang aking mga tuhod sa Ama, 15
Na sa kaniya'y kumukuha ng pangalan ang bawa't
sangbahayan sa langit at sa lupa, 16 Upang sa inyo'y
ipagkaloob niya, ayon sa mga kayamanan ng kaniyang
kaluwalhatian, na kayo'y palakasin ng kapangyarihan
sa pamamagitan ng kaniyang Espiritu sa pagkataong
loob; 17 Na si Cristo ay manahan sa inyong mga
puso sa pamamagitan ng pananampalataya; upang
kung kayo'y magugat at magtumibay sa pagibig.
18 Ay lumakas upang matalastas pati ng lahat ng
mga banal kung ano ang luwang at ang haba at
ang taas at lalim, 19 At makilala ang pagibig ni
Cristo na di masayod ng kaalaman, upang kayo'y
mangapuspos hanggang sa buong kapuspusan ng
Dios. 20 Ngayon sa makapangyarihang gumawa ng
lubhang sagana ng higit sa lahat ng ating hinihingi o
iniisip, ayon sa kapangyarihang gumagawa sa atin,
21 Ay sumakaniya nawa ang kaluwalhatian sa iglesia
at kay Cristo Jesus sa buong panahon magpakailan
man. Siya nawa. **(aiōn g165)**

4 Namamanhik nga sa inyo akong bilanggo sa
Panginoon, na kayo'y magsilakad ng nararapat
sa pagkatawag na sa inyo'y itinawag, 2 Ng
buong kapakumbabaan at kaamuan, na may
pagpapahinuhod, na mangagbatahan kayo-kayo
sa pagibig; 3 Na pagsakitan ninyong ingatan ang

pakikipagkaisa sa Espiritu sa tali ng kapayapaan. **4** May isang katawan, at isang Espiritu, gaya naman ng pagkatawag sa inyo sa isang pagasa ng pagtawag sa inyo; **5** Isang Panginoon, isang pananampalataya, isang bautismo, **6** Isang Dios at Ama ng lahat, na siyang sumasa ibabaw sa lahat, at sumasa lahat, at nasa lahat. **7** Datapuwa't ang bawa't isa sa atin ay binigyan ng biyaya ayon sa sukat na kaloob ni Cristo. **8** Kaya't sinasabi niya, Nang umakyat siya sa itaas ay dinala niyang bihag ang pagkabihag, At nagbigay ng mga kaloob sa mga tao. **9** (Ngayon ito, Umakyat Siya, ano ito, kundi siya'y bumaba rin naman sa mga dakong kalaliman ng lupa? **10** Ang bumaba ay siya rin namang umakyat sa kaitaasan ng buong sangkalangitan, upang kaniyang mapuspos ang lahat ng mga bagay.) **11** At pinagkalooban niya ang mga iba na maging mga apostol; at ang mga iba'y propeta; at ang mga iba'y evangelista; at ang mga iba'y pastor at mga guro; **12** Sa ikasasakdal ng mga banal, sa gawaing paglilingkod sa ikatitibay ng katawan ni Cristo: **13** Hanggang sa abutin nating lahat ang pagkakaisa ng pananampalataya, at ang pagkakilala sa Anak ng Dios, hanggang sa lubos na paglaki ng tao, hanggang sa sukat ng pangangatawan ng kapuspusan ni Cristo: **14** Upang tayo'y huwag nang maging mga bata pa, na napapahapay dito't doon at dinadala sa magkabikabila ng lahat na hangin ng aral, sa pamamagitan ng mga daya ng mga tao, sa katusuhan, ayon sa mga lalang ng kamalian; **15** Kundi sa pagsasalita ng katotohanan na may pagibig, ay mangagsilaki sa lahat ng mga bagay sa kaniya, na siyang pangulo, sa makatuwid baga'y si Cristo; **16** Na dahil sa kaniya'y ang buong katawan na nakalapat na mabuti at nagkakalakip sa pamamagitan ng tulong ng bawa't kasukasuan, ayon sa paggawang nauukol sa bawa't iba't ibang sangkap, ay nagpapalaki sa katawan sa ikatitibay ng kaniyang sarili sa pagibig. **17** Ito nga ang sinasabi ko, at sinasaksihan sa Panginoon, na kayo'y hindi na nagsisilakad pa na gaya naman ng lakad ng mga Gentil, sa pagpapalalo sa kanilang pagiisip, **18** Na sa kadiliman ng kanilang pagiisip, ay nangahiwalay sa buhay ng Dios, dahil sa kahangalang nasa kanila, dahil sa pagmamatigas ng kanilang puso; **19** Na sila sa di pagkaramdam ng kahihiyan ay napahikayat sa kalibugan, upang kalakalin ang lahat ng karumihan ng buong kasakiman. **20** Nguni't kayo'y hindi nangatuto ng ganito kay Cristo; **21** Kung tunay na siya'y inyong pinakinggan, at kayo'y tinuruan sa kaniya, gaya ng katotohanan na kay Jesus. **22** At inyong iwan, tungkol sa paraan ng inyong pamumuhay na nakaraan, ang dating pagkatao, na sumama ng sumama ayon sa mga kahalayan ng pagdaraya; **23** At kayo'y mangagbago sa espiritu ng inyong pagiisip, **24** At kayo'y mangagbihis ng bagong pagkatao, na ayon sa Dios ay nilalang sa katuwiran at sa kabanalan ng katotohanan. **25** Kaya nga, pagkatakuwil ng kasinungalingan, ay magsasalita ang bawa't isa sa inyo ng katotohanan sa kaniyang kapuwa: sapagka't tayo'y mga sangkap na isa't isa sa atin. **26** Kayo'y mangagalit at huwag kayong mangakasala: huwag lumubog ang araw sa inyong galit: **27** Ni bigyan daan man ang diablo. **28** Ang nagnanakaw ay huwag nang magnakaw pa: bagkus magpagal, na igawa ang kaniyang mga kamay ng mabuting bagay, upang siya'y may maibigay sa nangangailangan. **29** Anomang salitang mahalay ay huwag lumabas sa inyong bibig, kundi ang mabuting ikatitibay ayon sa pangangailangan, upang makinabang ng biyaya ang mga nagsisipakinig. **30** At huwag ninyong pighatiin ang Espiritu Santo ng Dios, na sa kaniya kayo'y tinatakan hanggang sa kaarawan ng pagkatubos. **31** Ang lahat ng kapaitan, at kagalitan, at pagkakaalit, at kadaldalan, at panglilibak, ay mangaalis nawa sa inyo, pati ng lahat ng masasamang akala: **32** At magmagandang-loob kayo sa isa't isa, mga mahabagin, na mangagpatawaran kayo sa isa't isa, gaya naman ng pagpapatawad sa inyo ng Dios kay Cristo.

5 Kayo nga'y magsitulad sa Dios, na gaya ng mga anak na minamahal; **2** At magsilakad kayo sa pagibig, gaya rin naman ng pagibig ni Cristo sa inyo, at ibinigay dahil sa atin ang kaniyang sarili, na hain at handog sa Dios upang maging samyo ng masarap na amoy. **3** Nguni't ang pakikiapid, at ang lahat ng karumihan, o kasakiman, ay huwag man lamang masambit sa inyo, gaya ng nararapat sa mga banal; **4** O ang karumihan man, o mga mangmang na pananalita, o ang mga pagbibiro, na di nangararapat: kundi kayo'y magpasalamat. **5** Sapagka't talastas ninyong lubos, na sinomang mapakiapid, o mahalay, o masakim, na isang mapagsamba sa mga diosdiosan, ay walang anomang mamanahin sa kaharian ni Cristo at ng Dios. **6** Huwag kayong madaya ng sinoman ng mga salitang walang kabuluhan: sapagka't dahil sa mga bagay na ito'y dumarating ang galit ng Dios sa

mga anak ng pagsuway. 7 Huwag kayong makibahagi
sa kanila; 8 Sapagka't noong panahon kayo'y
kadiliman, datapuwa't ngayon kayo'y kaliwanagan
sa Panginoon: magsilakad kayong gaya ng mga
anak ng kaliwanagan: 9 (Sapagka't ang bunga ng
kaliwanagan ay nabubuo ng kabutihan at katuwiran
at katotohanan), 10 Na inyong pinatutunayan ang
kinalulugdan ng Panginoon; 11 At huwag kayong
makibahagi sa mga walang mapapakinabang na
gawa ng kadiliman, kundi bagkus inyong sawatain;
12 Sapagka't ang mga bagay na ginagawa nila
sa lihim ay mahalay na salitain man lamang. 13
Datapuwa't ang lahat ng mga bagay pagka sawata
ay itinatanyag ng kaliwanagan: sapagka't ang lahat
ng mga bagay na itinatanyag ay kaliwanagan. 14
Kaya sinasabi niya, Gumising kang natutulog, at
magbangon ka sa gitna ng mga patay, at liliwanagan
ka ni Cristo. 15 Mangagingat nga kayong lubos
kung paano kayo lumalakad, huwag gaya ng mga
mangmang, kundi gaya ng marurunong; 16 Na
inyong samantalahin ang panahon, sapagka't ang
mga araw ay masasama. 17 Kaya huwag kayong
maging mga mangmang, kundi unawain ninyo kung
ano ang kalooban ng Panginoon. 18 At huwag
kayong magsipaglasing ng alak na kinaroroonan ng
kaguluhan, kundi kayo'y mangapuspos ng Espiritu;
19 Na kayo'y mangagusapan ng mga salmo at
mga himno at mga awit na ukol sa espiritu, na
nangagaawitan at nangagpupuri sa inyong mga puso
sa Panginoon; 20 Na kayo'y laging magpasalamat sa
lahat ng mga bagay sa pangalan ng ating Panginoong
Jesucristo sa Dios na ating Ama; 21 Na pasakop
kayo sa isa't isa sa takot kay Cristo. 22 Mga babae,
pasakop kayo sa inyo-inyong sariling asawa, na
gaya ng sa Panginoon. 23 Sapagka't ang lalake ay
pangulo ng kaniyang asawa, gaya naman ni Cristo
na pangulo ng iglesia, na siya rin ang tagapagligtas
ng katawan. 24 Datapuwa't kung paanong ang iglesia
ay nasasakop ni Cristo, ay gayon din naman ang
mga babae ay pasakop sa kani-kaniyang asawa sa
lahat ng mga bagay. 25 Mga lalake, ibigin ninyo ang
inyo-inyong asawa, gaya naman ni Cristo na umibig
sa iglesia, at ibinigay ang kaniyang sarili dahil sa
kaniya; 26 Upang kaniyang pakabanalin ito, na nilinis
sa pamamagitan ng paghuhugas ng tubig na may
salita, 27 Upang ang iglesia ay maiharap sa kaniyang
sarili na maluwalhati, na walang dungis o kulubot o
anomang gayong bagay; kundi ito'y nararapat maging
banal at walang kapintasan. 28 Gayon din naman
nararapat ibigin ng mga lalake ang kani-kaniyang
sariling asawa, na gaya ng kanilang sariling mga
katawan. Ang umiibig sa kaniyang sariling asawa
ay umiibig sa kaniyang sarili: 29 Sapagka't walang
sinoman na napoot kailan man sa kaniyang sariling
katawan; kundi kinakandili at minamahal, gaya naman
ni Cristo sa iglesia; 30 Sapagka't tayo ay mga sangkap
ng kaniyang katawan. 31 Dahil dito'y iiwan ng lalake
ang kaniyang ama at ina, at makikisama sa kaniyang
asawa; at ang dalawa ay magiging isang laman. 32
Ang hiwagang ito ay dakila: datapuwa't sinasalita ko
ang tungkol kay Cristo at tungkol sa iglesia. 33 Gayon
man ay umibig naman ang bawa't isa sa inyo sa kani-
kaniyang sariling asawa gaya ng sa kaniyang sarili;
at ang babae ay gumalang sa kaniyang asawa.

6 Mga anak, magsitalima kayo sa inyong mga
magulang sa Panginoon: sapagka't ito'y matuwid.
2 Igalang mo ang iyong ama at ina (na siyang unang
utos na may pangako), 3 Upang yumaon kang
mabuti, at ikaw ay mabuhay na malaon sa lupa. 4 At,
kayong mga ama, huwag ninyong ipamungkahi sa
galit ang inyong mga anak: kundi inyong turuan sila
ayon sa saway at aral ng Panginoon. 5 Mga alipin,
magsitalima kayo sa mga yaong ayon sa laman ay
inyong mga panginoon, na may takot at panginginig,
sa katapatan ng inyong puso, na gaya ng kay Cristo;
6 Hindi ang paglilingkod sa paningin, na gaya ng
pagbibigay lugod sa mga tao; kundi bagkus gaya ng
mga alipin ni Cristo, na ginagawa mula sa puso ang
kalooban ng Dios; 7 Maglingkod na may mabuting
kalooban, na gaya ng sa Panginoon, at hindi sa
mga tao: 8 Yamang napagaalaman na anomang
mabuting bagay na gawin ng bawa't isa, ay gayon din
ang muling tatanggapin niya sa Panginoon, maging
alipin o laya. 9 At kayong mga panginoon, gayon din
ang inyong gawin sa kanila, at iwan ninyo ang mga
pagbabala: yamang napagaalaman na ang Panginoon
nila at ninyo ay nasa langit, at sa kaniya'y walang
itinatanging tao. 10 Sa katapustapusa'y magpakalakas
kayo sa Panginoon, at sa kapangyarihan ng kaniyang
kalakasan. 11 Mangagbihis kayo ng buong kagayakan
ng Dios, upang kayo'y magsitibay laban sa mga
lalang ng diablo. 12 Sapagka't ang ating pakikibaka
ay hindi laban sa laman at dugo, kundi laban sa mga
pamunuan, laban sa mga kapangyarihan, laban sa
mga namamahala ng kadilimang ito sa sanglibutan,
laban sa mga ukol sa espiritu ng kasamaan sa

mga dakong kaitaasan. **(aiōn g165)** **13** Dahil dito
magsikuha kayo ng buong kagayakan ng Dios,
upang kayo'y mangakatagal sa araw na masama,
at kung magawa ang lahat, ay magsitibay. **14**
Magsitibay nga kayo, na ang inyong mga baywang
ay may bigkis na katotohanan, na may sakbat na
baluti ng katuwiran, **15** At ang inyong mga paa ay
may panyapak na paghahanda ng evangelio ng
kapayapaan; **16** Bukod dito ay taglayin ninyo ang
kalasag ng pananampalataya, na siyang ipapatay
ninyo sa lahat ng nangagniningas na suligi ng
masama. **17** At magsikuha rin naman kayo ng turbante
ng kaligtasan, at ng tabak ng Espiritu, na siyang
salita ng Dios: **18** Na magsipanalangin kayo sa
Espiritu ng lahat ng panalangin at daing sa buong
panahon, at mangagpuyat sa buong katiyagaan at
daing na patungkol sa lahat ng mga banal, **19** At
sa akin, upang ako'y pagkalooban ng pananalita sa
pagbubuka ng aking bibig, upang ipakilalang may
katapangan ang hiwaga ng evangelio, **20** Na dahil
dito ako'y isang sugong natatanikalaan; upang sa
ganito ako'y magsalita na may katapangan gaya ng
nararapat na aking salitain. **21** Datapuwa't upang
mangaalaman ninyo naman ang mga bagay na
ukol sa akin, at ang kalagayan ko, si Tiquico na
aking minamahal na kapatid at tapat na ministro sa
Panginoon, ay siyang magpapakilala sa inyo ng lahat
ng mga bagay: **22** Na siyang aking sinugo sa inyo
sa bagay na ito, upang makilala ninyo ang aming
kalagayan, at upang kaniyang aliwin ang inyong
mga puso. **23** Kapayapaan nawa sa mga kapatid, at
pagibig na may pananampalataya, mula sa Dios Ama
at sa Panginoong Jesucristo. **24** Ang biyaya nawa'y
sumalahat ng mga nagsisiibig sa ating Panginoong
Jesucristo ng pagibig na walang pagkasira. Siya
nawa.

Mga Filipos

1 Si Pablo at si Timoteo, na mga alipin ni Cristo
Jesus, sa lahat ng mga banal kay Cristo Jesus
na nangasa Filipos, pati ng mga obispo at ng
mga diakono: 2 Sumainyo nawa ang biyaya at
kapayapaang mula sa Dios na ating Ama at sa
Panginoong Jesucristo. 3 Ako'y nagpapasalamat
sa aking Dios, sa tuwing kayo'y aking naaalaala,
4 Na parating sa bawa't daing ko, ay masayang
nananaing ako na patungkol sa inyong lahat, 5
Dahil sa inyong pakikisama sa pagpapalaganap
ng evangelio, mula nang unang araw hanggang
ngayon; 6 Na ako'y may lubos na pagkakatiwala
sa bagay na ito, na ang nagpasimula sa inyo ng
mabuting gawa, ay lulubusin hanggang sa araw ni
Jesucristo: 7 Gaya ng matuwid na aking isiping
gayon tungkol sa inyong lahat, sapagka't kayo'y nasa
aking puso, palibhasa'y, sa aking mga tanikala at
pagsasanggalang at sa pagpapatunay naman sa
evangelio, kayong lahat na kasama ko ay may bahagi
sa biyaya. 8 Sapagka't saksi ko ang Dios, kung gaano
ang pananabik ko sa inyong lahat sa mahinahong
habag ni Cristo Jesus. 9 At ito'y idinadalangin ko, na
ang inyong pagibig ay lalo't lalo pang sumagana nawa
sa kaalaman at sa lahat ng pagkakilala; 10 Upang
inyong kilalanin ang mga bagay na magagaling;
upang kayo'y maging mga tapat at walang kapintasan
hanggang sa kaarawan ni Cristo; 11 Na mangapuspos
ng bunga ng kabanalan, na ito'y sa pamamagitan ni
Jesucristo, sa ikaluluwalhati at ikapupuri ng Dios. 12
Ngayon ibig ko na inyong maalaman, mga kapatid,
na ang mga bagay na nangyari sa akin ay nangyari
sa lalong ikasusulong ng evangelio; 13 Ano pa't ang
aking mga tanikala kay Cristo ay nahayag sa lahat ng
mga bantay ng pretorio, at sa mga iba't iba pa; 14
At ang karamihan sa mga kapatid sa Panginoon, na
palibhasa'y may pagkakatiwala sa aking mga tanikala,
ay lalong nagkaroon ng tapang upang salitaing walang
takot ang salita ng Dios. 15 Tunay na ipinangangaral
ng iba si Cristo sa kapanaghilian at sa pakikipagtalo;
at ng mga iba naman sa mabuting kalooban: 16
Ang isa'y gumagawa nito sa pagibig, palibhasa'y
nalalaman na ako'y nalalagay sa pagsasanggalang
ng evangelio; 17 Datapuwa't itinatanyag ng iba si
Cristo dahil sa pagkakampikampi, hindi sa pagtatapat,
na ang iniisip ay dalhan ako ng kapighatian sa aking
mga tanikala. 18 Ano nga? gayon man, sa lahat ng
paraan, maging sa pagdadahilan o sa katotohanan,
ay itinatanyag si Cristo; at sa ganito'y nagagalak ako,
oo, at ako'y magagalak. 19 Sapagka't nalalaman ko
na ang kahihinatnan nito'y sa aking ikaliligtas, sa
pamamagitan ng inyong pananaing at kapuspusan
ng Espiritu ni Cristo, 20 Ayon sa aking maningas
na paghihintay at pagasa, na, sa anoma'y hindi ako
mapapahiya, kundi sa buong katapangan, na gaya
ng dati, gayon din naman ngayon, ay dadakilain si
Cristo sa aking katawan, maging sa pamamagitan
ng kabuhayan, o sa pamamagitan ng kamatayan.
21 Sapagka't sa ganang akin ang mabuhay ay si
Cristo, at ang mamatay ay pakinabang. 22 Nguni't
kung ang mabuhay sa laman ay siya kong palad,
ito'y magiging mabungang pagpapagal, na aywan ko
nga kung ano ang aking pipiliin. 23 Sapagka't ako'y
nagigipit sa magkabila, akong may nasang umalis at
suma kay Cristo; sapagka't ito'y lalong mabuti: 24
Gayon ma'y ang manatili sa laman ay siyang lalong
kinakailangan dahil sa inyo. 25 At sa pagkakatiwalang
ito, ay aking nalalaman na ako'y mananatili, oo,
at mananatili ako na kasama ninyong lahat, sa
ikasusulong ninyo at ikagagalak sa pananampalataya;
26 Upang managana ang inyong pagmamapuri kay
Cristo Jesus sa akin sa pamamagitan ng aking
pagharap na muli sa inyo. 27 Ang inyo lamang
pamumuhay ay maging karapatdapat sa evangelio
ni Cristo: upang, maging ako ay dumating at kayo'y
makita, o wala man sa harap ninyo, ay mabalitaan
ko ang inyong kalagayan, na kayo'y matitibay sa
isang espiritu, na kayo'y mangagkaisa ng kaluluwa
na nangagsisikap sa pananampalataya sa evangelio;
28 At sa anoman ay huwag kayong mangatakot
sa mga kaaway: na ito sa kanila ay malinaw na
tanda ng kapahamakan, datapuwa't tanda ng inyong
pagkaligtas, at ito'y mula sa Dios; 29 Sapagka't
sa inyo'y ipinagkaloob alangalang kay Cristo, hindi
lamang upang manampalataya sa kaniya, kundi
upang magtiis din naman alangalang sa kaniya: 30
Yamang taglay ninyo ang pakikipagbuno na inyong
nakita rin sa akin, at ngayo'y nababalitaan ninyong
taglay ko.

2 Kaya nga kung mayroong anomang kasiglahan
kay Cristo, kung mayroong anomang kaaliwan ng
pagibig, kung mayroong anomang pakikisama ng
Espiritu, kung mayroong anomang mahinahong awa
at habag, 2 Ay lubusin ninyo ang aking katuwaan,
upang kayo'y mangagkaisa ng pagiisip, mangagtaglay

ng isa ring pagibig, na mangagkaisa ng akala, at
isa lamang pagiisip; 3 Na huwag ninyong gawin ang
anoman sa pamamagitan ng pagkakampikampi o sa
pamamagitan ng pagpapalalo, kundi sa kababaan ng
pagiisip, na ipalagay ng bawa't isa ang iba na lalong
mabuti kay sa kaniyang sarili; 4 Huwag tingnan ng
bawa't isa sa inyo ang sa kaniyang sarili, kundi ang
bawa't isa naman ay sa iba't iba. 5 Mangagkaroon
kayo sa inyo ng pagiisip, na ito'y na kay Cristo
Jesus din naman: 6 Na siya, bagama't nasa anyong
Dios, ay hindi niya inaring isang bagay na nararapat
panangnan ang pagkapantay niya sa Dios, 7 Kundi
bagkus hinubad niya ito, at naganyong alipin, na
nakitulad sa mga tao: 8 At palibhasa'y nasumpungan
sa anyong tao, siya'y nagpakababa sa kaniyang
sarili, na nagmasunurin hanggang sa kamatayan,
oo, sa kamatayan sa krus. 9 Kaya siya naman ay
pinakadakila ng Dios, at siya'y binigyan ng pangalang
lalo sa lahat ng pangalan; 10 Upang sa pangalan
ni Jesus ay iluhod ang lahat ng tuhod, ng nangasa
langit, at ng nangasa ibabaw ng lupa, at ng nangasa
ilalim ng lupa, 11 At upang ipahayag ng lahat ng mga
dila na si Jesucristo ay Panginoon, sa ikaluluwalhati
ng Dios Ama. 12 Kaya nga, mga minamahal ko,
kung paano ang inyong laging pagsunod, na hindi
lamang sa harapan ko, kundi bagkus pa ngayong
ako'y wala, ay lubusin ninyo ang gawain ng inyong
sariling pagkaligtas na may takot at panginginig;
13 Sapagka't Dios ang gumagawa sa inyo maging
sa pagnanasa at sa paggawa, ayon sa kaniyang
mabuting kalooban. 14 Gawin ninyo ang lahat ng mga
bagay na walang mga bulungbulong at pagtatalo:
15 Upang kayo'y maging walang sala at walang
malay, mga anak ng Dios na walang dungis sa gitna
ng isang lahing liko at masama, na sa gitna nila'y
lumiliwanag kayong tulad sa mga ilaw sa sanglibutan,
16 Na nagpapahayag ng salita ng kabuhayan; upang
may ipagkapuri ako sa kaarawan ni Cristo, na hindi
ako tumakbo nang walang kabuluhan ni nagpagal
man nang walang kabuluhan. 17 Oo, kahit ako'y
maging hain sa paghahandog at paglilingkod ng
inyong pananampalataya, ako'y nakikipagkatuwa,
at nakikigalak sa inyong lahat: 18 At sa ganyan
ding paraan kayo'y nakikipagkatuwa naman, at
nakikigalak sa akin. 19 Datapuwa't inaasahan ko
sa Panginoong Jesus na suguing madali sa inyo si
Timoteo, upang ako naman ay mapanatag, pagkaalam
ko ng inyong kalagayan. 20 Sapagka't walang taong
katulad ko ang pagiisip na magmamalasakit na totoo
sa inyong kalagayan. 21 Sapagka't pinagsisikapan
nilang lahat ang sa kanilang sarili, hindi ang mga
bagay ni Jesucristo. 22 Nguni't nalalaman ninyo
ang pagkasubok sa kaniya na gaya ng paglilingkod
ng anak sa ama, ay gayon naglilingkod siyang
kasama ko sa ikalalaganap ng evangelio. 23 Siya nga
ang aking inaasahang suguin madali, pagkakita ko
kung ano ang mangyayari sa akin: 24 Datapuwa't
umaasa ako sa Panginoon, na diya'y makararating
din naman akong madali. 25 Nguni't inakala kong
kailangang suguin sa inyo si Epafrodito, na aking
kapatid at kamanggagawa, at kapuwa kawal at inyong
sugo at katiwala sa aking kailangan. 26 Yamang
siya'y nananabik sa inyong lahat, at totoong siya'y
namanglaw, sapagka't inyong nabalitaan na siya'y
may-sakit: 27 Katotohanan ngang nagkasakit siya na
malapit na sa kamatayan: nguni't kinahabagan siya
ng Dios; at hindi lamang siya kundi pati ako, upang
ako'y huwag magkaroon ng sapinsaping kalumbayan.
28 Siya nga'y sinugo kong may malaking pagpipilit,
upang, pagkakitang muli ninyo sa kaniya, kayo'y
mangagalak, at ako'y mabawasan ng kalumbayan.
29 Tanggapin nga ninyo siya sa Panginoon ng buong
galak; at ang gayon ay papurihan ninyo: 30 Sapagka't
dahil sa pagpapagal kay Cristo ay nalapit siya sa
kamatayan, na isinasapanganib ang kaniyang buhay
upang punan ang kakulangan sa inyong paglilingkod
sa akin.

3 Sa katapustapusan, mga kapatid ko, mangagalak
kayo sa Panginoon. Ang pagsulat ko nga sa inyo
ng mga gayon ding bagay, sa akin ay tunay na
hindi nakangangalay, nguni't sa inyo'y katiwasayan.
2 Magsipagingat kayo sa mga aso, magsipagingat
kayo sa masasamang manggagawa, magsipagingat
kayo sa mga sa pagtutuli: 3 Sapagka't tayo ang
pagtutuli, na nagsisisamba sa Espiritu ng Dios,
at nangagmamapuri kay Cristo Jesus, at walang
anomang pagkakatiwala sa laman: 4 Bagama't ako'y
makapagkakatiwala sa laman: na kung ang iba ay
nagaakala na may pagkakatiwala sa laman, ay lalo
na ako: 5 Na tinuli ng ikawalong araw, mula sa lahi
ng Israel, mula sa angkan ni Benjamin, Hebreo sa
mga Hebreo; tungkol sa kautusan, ay Fariseo; 6
Tungkol sa pagsisikap, ay manguusig sa iglesia;
tungkol sa kabanalan na nasa kautusan, ay walang
kapintasan. 7 Gayon man ang mga bagay na sa akin
ay pakinabang, ay inari kong kalugihan, alangalang

kay Cristo. 8 Oo nga, at lahat ng mga bagay ay
inaari kong kalugihan dahil sa dakilang kagalingan
ng pagkakilala kay Cristo Jesus na Panginoon ko:
na alangalang sa kaniya'y tiniis ko ang kalugihan
ng lahat ng mga bagay, at inari kong sukal lamang,
upang tamuhin ko si Cristo, 9 At ako'y masumpungan
sa kaniya, na walang katuwirang aking sarili, sa
makatuwid baga'y sa kautusan, kundi ang katuwirang
sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo, ang
katuwiran ngang buhat sa Dios sa pamamagitan ng
pananampalataya: 10 Upang makilala ko siya, at ang
kapangyarihan ng kaniyang pagkabuhay na maguli,
at ang pakikisama ng kaniyang mga kahirapan, na
ako'y natutulad sa kaniyang pagkamatay; 11 Kung
aking tamuhin sa anomang paraan ang pagkabuhay
na maguli sa mga patay. 12 Hindi sa ako'y nagtamo
na, o ako'y nalubos na: kundi nagpapatuloy ako,
baka sakaling maabot ko yaong ikinaaabot naman
sa akin ni Cristo Jesus. 13 Mga kapatid, hindi ko
pa inaaring inabot: datapuwa't isang bagay ang
ginagawa ko, na nililimot ang mga bagay na nasa
likuran, at tinutungo ang mga bagay na hinaharap, 14
Nagtutumulin ako sa hangganan sa ganting-pala ng
dakilang pagtawag ng Dios na kay Cristo Jesus. 15
Kaya nga, kung ilan tayong mga sakdal, ay magisip
ng gayon: at kung sa anoma'y nangagkakaiba kayo
ng iniisip ay ipahahayag naman ito sa inyo ng Dios:
16 Lamang, ay magsilakad tayo ayon sa gayon ding
ayos na ating inabot na. 17 Mga kapatid, kayo'y
mangagkaisang tumulad sa akin, at tandaan ninyo ang
mga nagsisilakad ng gayon, ayon sa halimbawang
nakikita ninyo sa akin. 18 Sapagka't marami ang mga
nagsisilakad, na siyang madalas na aking sinabi sa
inyo, at ngayo'y sinasabi ko sa inyo na may pagiyak,
na sila ang mga kaaway ng krus ni Cristo: 19 Na
ang kanilang kahihinatnan ay ang kapahamakan,
na ang kanilang dios ay ang tiyan, at ang kanilang
kapurihan ay nasa kanilang kahihiyan, na nagiisip
ng mga bagay na ukol sa lupa. 20 Sapagka't ang
ating pagkamamamayan ay nasa langit; mula doon
ay hinihintay naman natin ang Tagapagligtas, ang
Panginoong Jesucristo: 21 Na siyang magbabago
ng katawan ng ating pagkamababa, upang maging
katulad ng katawan ng kaniyang kaluwalhatian, ayon
sa paggawa na maipagpapasuko niya sa lahat ng
mga bagay sa kaniya.

4 Kaya nga, mga kapatid kong minamahal at
pinananabikan, aking katuwaan at putong,
magsitibay nga kayo sa Panginoon, mga minamahal
ko. 2 Ipinamamanhik ko kay Euodias, at
ipinamamanhik ko kay Sintique, na mangagkaisa
ng pagiisip sa Panginoon. 3 Oo, ipinamamanhik ko
rin naman sa iyo, tapat na kasama sa pagtulong,
na iyong tulungan ang mga babaing ito, sapagka't
sila'y nangagpagal na kasama ko sa evangelio, at
kasama rin naman ni Clemente, at ng ibang aking
mga kamanggagawa, na ang kanilang pangalan ay
nangasa aklat ng buhay. 4 Mangagalak kayong lagi
sa Panginoon: muli kong sasabihin, Mangagalak
kayo. 5 Makilala nawa ang inyong kahinhinan ng
lahat ng mga tao. Ang Panginoon ay malapit na.
6 Huwag kayong mangabalisa sa anomang bagay;
kundi sa lahat ng mga bagay sa pamamagitan ng
panalangin at daing na may pagpapasalamat ay
ipakilala ninyo ang inyong mga kahilingan sa Dios. 7 At
ang kapayapaan ng Dios, na di masayod ng pagiisip,
ay magiingat ng inyong mga puso at ng inyong
mga pagiisip kay Cristo Jesus. 8 Katapustapusan,
mga kapatid, anomang bagay na katotohanan,
anomang bagay na kagalanggalang, anomang bagay
na matuwid, anomang bagay na malinis, anomang
bagay na kaibigibig, anomang bagay na mabuting
ulat; kung may anomang kagalingan, at kung may
anomang kapurihan, ay isipin ninyo ang mga bagay
na ito. 9 Ang mga bagay na inyong natutuhan at
tinanggap at narinig at nakita sa akin, ang mga
bagay na ito ang gawin ninyo: at ang Dios ng
kapayapaan ay sasa inyo. 10 Datapuwa't ako'y totoong
nagagalak sa Panginoon, na ngayon sa kahulihulihan
ay inyong binuhay ang inyong pagmamalasakit sa
akin; na dito'y katotohanang nangagkaroon kayo
ng malasakit, nguni't kayo'y nagkulang ng mabuting
pagkakataon. 11 Hindi sa sinasabi ko ang tungkol sa
kailangan: sapagka't aking natutuhan ang masiyahan
sa anomang kalagayang aking kinaroroonan. 12
Marunong akong magpakababa, at marunong naman
akong magpakasagana: sa bawa't bagay at sa lahat
ng bagay ay natutuhan ko ang lihim maging sa
kabusugan, at maging sa kagutuman, at maging sa
kasaganaan at maging sa kasalatan. 13 Lahat ng mga
bagay ay aking magagawa doon sa nagpapalakas sa
akin. 14 Gayon man ay mabuti ang inyong ginawa
na kayo'y nakiramay sa aking kapighatian. 15 At
kayo mga taga Filipos, nalalaman naman ninyo, na
nang pasimulan ang evangelio, nang ako'y umalis sa
Macedonia, alin mang iglesia ay walang nakipagkaisa

sa akin sa pagkakaloob at pagtanggap kundi kayo
lamang; **16** Sapagka't sa Tesalonica ay nagpadala
kayong minsan at muli para sa aking kailangan.
17 Hindi sa ako'y naghahanap ng kaloob; kundi
hinahanap ko ang bunga na dumadami sa ganang
inyo. **18** Datapuwa't mayroon ako ng lahat ng bagay,
at sumasagana: ako'y busog, palibhasa'y tumanggap
kay Epafrodito ng mga bagay na galing sa inyo, na
isang samyo ng masarap na amoy, isang handog na
kaayaaya, na lubhang nakalulugod sa Dios. **19** At
pupunan ng aking Dios ang bawa't kailangan ninyo
ayon sa kaniyang mga kayamanan sa kaluwalhatian
kay Cristo Jesus. **20** Ngayon nawa'y suma ating Dios
at Ama ang kaluwalhatian magpakailan man. Siya
nawa. **(aiōn g165)** **21** Batiin ninyo ang bawa't banal
kay Cristo Jesus. Binabati kayo ng mga kapatid na
kasama ko. **22** Binabati kayo ng lahat ng mga banal,
lalong lalo na ng mga kasangbahay ni Cesar. **23**
Ang biyaya ng Panginoong Jesucristo ay sumainyo
nawang espiritu.

Mga Colosas

1 Si Pablo, na apostol ni Jesucristo sa pamamagitan
ng kalooban ng Dios, at ang kapatid nating si
Timoteo, **2** Sa mga banal at tapat na mga kapatid
kay Cristo, na nangasa sa Colosas: Sumainyo nawa
ang biyaya at kapayapaang mula sa Dios na ating
Ama. **3** Nagpapasalamat kami sa Dios, na Ama
ng ating Panginoong Jesucristo, na kayo'y laging
idinadalangin, **4** Nang nabalitaan namin ng inyong
pananampalataya kay Cristo Jesus, at ang pagibig
ninyo sa lahat ng mga banal, **5** Dahil sa pagasa
na natataan para sa inyo sa langit, na nang una ay
inyong narinig sa salita ng katotohanan ng evangelio,
6 Na ito'y dumating sa inyo; gayon din naman kung
paano sa buong sanglibutan na namumunga at
lumalaganap, gaya rin naman sa inyo, mula nang
araw na inyong marinig at maalaman ang biyaya ng
Dios sa katotohanan; **7** Ayon sa inyong natutuhan
kay Epafras na aming minamahal na kasamang
lingkod, na isang tapat na ministro ni Cristo, sa
ganang atin; **8** Na siya rin namang sa amin ay
nagbalita ng inyong pagibig sa Espiritu. **9** Dahil dito'y
kami naman, mula nang araw na aming marinig
ito, ay hindi kami nagsisitigil ng pananalangin at
ng paghingi na patungkol sa inyo, upang kayo'y
puspusin ng kaalaman ng kaniyang kalooban, sa
buong karunungan at pagkaunawa ayon sa espiritu, **10**
Upang kayo'y magsilakad ng nararapat sa Panginoon,
sa buong ikalulugod niya, at magsipamunga sa bawa't
gawang mabuti, at magsilago sa kaalaman ng Dios;
11 Na kayo'y palakasin ng buong kapangyarihan,
ayon sa kalakasan ng kaniyang kaluwalhatian, sa
buong pagtitiis at pagpapahinuhod na may galak; **12**
Na nagpapasalamat sa Ama, na nagpaging dapat
sa atin upang makabahagi sa mana ng mga banal
sa kaliwanagan; **13** Na siyang nagligtas sa atin
sa kapangyarihan ng kadiliman, at naglipat sa atin
sa kaharian ng Anak ng kaniyang pagibig; **14** Na
siyang kinaroroonan ng ating katubusan, na siyang
kapatawaran ng ating mga kasalanan: **15** Na siya
ang larawan ng Dios na di nakikita, ang panganay ng
lahat ng mga nilalang; **16** Sapagka't sa kaniya nilalang
ang lahat na mga bagay, sa sangkalangitan at sa
sangkalupaan, na mga bagay na nakikita at ang mga
bagay na di nakikita, maging mga luklukan o mga
pagsakop o mga pamunuan o mga kapangyarihan;
lahat ng mga bagay ay nilalang sa pamamagitan niya
at ukol sa kaniya; **17** At siya'y una sa lahat ng mga
bagay, at ang lahat ng mga bagay ay nangabubuhay
dahil sa kaniya. **18** At siya ang ulo ng katawan, sa
makatuwid baga'y ng iglesia; na siya ang pasimula,
ang panganay sa mga patay; upang sa lahat ng mga
bagay, ay magkaroon siya ng kadakilaan. **19** Sapagka't
minagaling ng Ama na ang buong kapuspusan ay
manahanan sa kaniya; **20** At sa pamamagitan niya
ay pakipagkasunduin sa kaniya ang lahat ng mga
bagay, na pinapayapa niya sa pamamagitan ng dugo
ng kaniyang krus; sa pamamagitan niya, sinasabi
ko, maging mga bagay sa kalupaan, o mga bagay
sa sangkalangitan. **21** At kayo, nang nakaraang
panahon ay nangahihiwalay at mga kaaway sa inyong
pagiisip sa inyong mga gawang masasama. **22** Gayon
ma'y pinakipagkasundo niya ngayon sa katawan ng
kaniyang laman, sa pamamagitan ng kamatayan,
upang kayo'y iharap na mga banal at walang dungis
at walang kapintasan sa harapan niya: **23** Kung tunay
na kayo'y mamamalagi sa pananampalataya, na
nababaon at matitibay, at di makilos sa pagasa sa
evangelio na inyong narinig, na ipinangaral sa lahat
ng mga nilalang sa silong ng langit; na dito akong si
Pablo ay ginawang ministro. **24** Ngayo'y nagagalak
ako sa aking mga hirap dahil sa inyo, at aking
pinupunan sa akin ang kakulangan ng mga hirap ni
Cristo sa aking laman dahil sa kaniyang katawan, na
siyang iglesia; **25** Na ako'y ginawang ministro nito,
ayon sa pamamahala na mula sa Dios na ibinigay
sa akin para sa inyo upang maipahayag ang salita
ng Dios, **26** Maging ang hiwaga na inilihim sa lahat
ng panahon at lahi: datapuwa't ngayo'y ipinahayag
sa kaniyang mga banal, **(aiōn g165)** **27** Na sa kanila'y
minagaling ng Dios na ipakilala kung ano ang mga
kayamanan ng kaluwalhatian ng hiwagang ito sa
gitna ng mga Gentil, na ito'y si Cristo na nasa inyo,
na pagasa ninyo sa kaluwalhatian: **28** Na siya naming
inihahayag, na pinaaalalahanan ang bawa't tao at
tinuturuan ang bawa't tao, sa buong karunungan,
upang maiharap naming sakdal kay Cristo ang bawa't
tao; **29** Na dahil dito'y nagpapagal din naman ako, na
nagpipilit ayon sa kaniyang paggawa, na siyang sa
akin ay gumagawa na may kapangyarihan.

2 Sapagka't ibig ko na inyong maalaman kung gaano
kalaki ang aking pagpipilit dahil sa inyo, at sa
nangasa Laodicea, at sa lahat na hindi nakakita
ng mukha ko sa laman; **2** Upang mangaaliw ang
kanilang mga puso, sa kanilang pagkakalakip sa

pagibig, at sa lahat ng mga kayamanan ng lubos na
katiwasayan ng pagkaunawa, upang makilala nila
ang hiwaga ng Dios, sa makatuwid baga'y si Cristo, 3
Na siyang kinatataguan ng lahat ng mga kayamanan
ng karunungan at ng kaalaman. 4 Ito'y sinasabi ko,
upang huwag kayong madaya ng sinoman sa mga
pananalitang kaakitakit. 5 Sapagka't bagaman sa
laman ako'y wala sa harap, gayon ma'y nasa inyo ako
sa espiritu, na nagagalak at nakikita ko ang inyong
ayos, at ang katibayan ng inyong pananampalataya
kay Cristo. 6 Kung paano nga na inyong tinanggap si
Cristo Jesus na Panginoon, ay magsilakad kayong
gayon sa kaniya, 7 Na nangauugat at nangatatayo
sa kaniya, at matibay sa inyong pananampalataya,
gaya ng pagkaturo sa inyo, na sumasagana sa
pagpapasalamat. 8 Kayo'y magsipagingat, baka sa
inyo'y may bumihag sa pamamagitan ng kaniyang
pilosopia at walang kabuluhang pagdaraya, ayon sa
sali't saling sabi ng mga tao, ayon sa mga pasimulang
aral ng sanglibutan, at di ayon kay Cristo: 9 Sapagka't
sa kaniya'y nananahan ang buong kapuspusan ng
pagka Dios sa kahayagan ayon sa laman, 10 At sa
kaniya kayo'y napuspus na siyang pangulo ng lahat
na pamunuan at kapangyarihan: 11 Na sa kaniya ay
tinuli rin naman kayo ng pagtutuling hindi gawa ng
mga kamay, sa pagkahubad ng katawang laman,
sa pagtutuli ni Cristo; 12 Na nangalibing na kalakip
niya sa bautismo, na kayo nama'y muling binuhay na
kalakip niya, sa pamamagitan ng pananampalataya
sa pagawa ng Dios, na muling bumangon sa kaniya
sa mga patay. 13 At nang kayo'y mga patay dahil
sa inyong mga kasalanan, at sa di pagtutuli ng
inyong laman ay kaniyang binuhay kayo na kalakip
niya, na ipinatawad sa atin ang ating lahat na mga
kasalanan: 14 Na pinawi ang usapang nasusulat sa
mga palatuntunan laban sa atin, na hindi naayon
sa atin: at ito'y kaniyang inalis, na ipinako sa krus;
15 Pagkasamsam sa mga pamunuan at sa mga
kapangyarihan sila'y mga inilagay niya sa hayag
na kahihiyan, na nagtatagumpay siya sa kanila sa
bagay na ito. 16 Sinoman nga ay huwag humatol sa
inyo tungkol sa pagkain, o sa paginom, o tungkol sa
kapistahan, o bagong buwan o araw ng sabbath:
17 Na isang anino ng mga bagay na magsisidating:
nguni't ang katawan ay kay Cristo. 18 Sinoman
ay huwag manakawan ng ganting-pala sa inyo
sa pamamagitan ng kusang pagpapakababa at
pagsamba sa mga anghel, na nananatili sa mga
bagay na kaniyang nakita, na nagpapalalo ng walang
kabuluhan sa pamamagitan ng kaniyang akalang
ukol sa laman, 19 At hindi nangangapit sa Ulo, na
sa kaniya'y ang buong katawan, na inaalalayan at
nakalakip sa pamamagitan ng mga kasukasuan at
mga litid, ay lumalago ng paglagong mula sa Dios.
20 Kung kayo'y nangamatay na kalakip ni Cristo
mula sa mga pasimulang aral ng sanglibutan, bakit,
na waring kayo'y nangabubuhay pa sa sanglibutan,
kayo'y nangapasasakop sa mga palatuntunan, 21
Gaya ng: Huwag dumampot, ni huwag lumasap, ni
huwag humipo; 22 (Ang lahat ng mga bagay na ito
ay mangasisira sa paggamit), ayon sa mga utos
at mga aral ng mga tao? 23 Ang mga bagay na
iya'y katotohanang mayroong anyo ng karunungan
sa pagsambang kusa, at sa pagpapakababa, at sa
pagpapakahirap sa katawan; nguni't walang anomang
kabuluhan laban sa ikalalayaw ng laman.

3 Kung kayo nga'y muling binuhay na kalakip ni
Cristo, ay hanapin ninyo ang mga bagay na
nangasa itaas, na kinaroroonan ni Cristo, na nakaupo
sa kanan ng Dios. 2 Ilagak ninyo ang inyong pagiisip
sa mga bagay na nangasa itaas, huwag sa mga
bagay na nangasa ibabaw ng lupa. 3 Sapagka't kayo'y
nangamatay na, at ang inyong buhay ay natatagong
kasama ni Cristo sa Dios. 4 Pagka si Cristo na ating
buhay ay mahayag, ay mahahayag nga rin kayo na
kasama niya sa kaluwalhatian. 5 Patayin nga ninyo
ang inyong mga sangkap ng katawang nangasa
ibabaw ng lupa, pakikiapid, karumihan, masamang
pita, masasamang nasa, at kasakiman, na iya'y
pagsamba sa mga diosdiosan; 6 Na dahil sa mga
bagay na iyan ay dumarating ang kagalitan ng Dios sa
mga anak ng pagsuway: 7 Na inyo ring nilakaran nang
una, nang kayo'y nangabubuhay pa sa mga bagay
na ito; 8 Datapuwa't ngayon ay inyo namang layuan
ang lahat ng mga ito: galit, kapootan, paghihinala,
panunungayaw, mga salitang kahalay-halay na mula
sa inyong bibig: 9 Huwag kayong mangagbubulaan
sa isa't isa; yamang hinubad na ninyo ang datihang
pagkatao pati ng kaniyang mga gawa, 10 At kayo'y
nangagbihis ng bagong pagkatao, na nagbabago
sa kaalaman ayon sa larawan niyaong lumalang
sa kaniya: 11 Doo'y hindi maaaring magkaroon ng
Griego at ng Judio, ng pagtutuli at ng di pagtutuli, ng
barbaro, ng Scita, ng alipin, ng laya; kundi si Cristo
ang lahat, at sa lahat. 12 Mangagbihis nga kayo gaya
ng mga hinirang ng Dios, na mga banal at minamahal,

ng isang pusong mahabagin, ng kagandahangloob,
ng kababaan, ng kaamuan, ng pagpapahinuhod: 13
Mangagtiisan kayo sa isa't isa, at mangagpatawaran
kayo sa isa't isa, kung ang sinoman ay may sumbong
laban sa kanino man; na kung paanong pinatawad
kayo ng Panginoon, ay gayon din naman ang inyong
gawin: 14 At sa ibabaw ng lahat ng mga bagay
na ito ay mangagbihis kayo ng pagibig na siyang
tali ng kasakdalan. 15 At maghari sa inyong puso
ang kapayapaan ni Cristo, na diya'y tinawag din
naman kayo sa isang katawan; at kayo'y maging
mapagpasalamat. 16 Manahanan nawang sagana sa
inyo ang salita ni Cristo; ayon sa buong karunungan,
kayo'y mangagturuan at mangagpaalalahanan sa
isa't isa sa pamamagitan ng mga salmo at ng mga
himno at mga awit na ukol sa espiritu, na magsiawit
kayong may biyaya sa inyong puso sa Dios. 17 At
anomang inyong ginagawa, sa salita, o sa gawa, gawin
ninyong lahat sa pangalan ng Panginoong Jesus, na
nagpapasalamat kayo sa Dios sa pamamagitan niya.
18 Mga babae, pasakop kayo sa inyo-inyong asawa,
gaya ng nararapat sa Panginoon. 19 Mga lalake,
ibigin ninyo ang inyo-inyong asawa, at huwag kayong
maging mapait sa kanila. 20 Mga anak, magsitalima
kayo sa inyong magulang sa lahat ng mga bagay,
sapagka't ito'y totoong nakalulugod sa Panginoon.
21 Mga ama, huwag ninyong ipamungkahi sa galit
ang inyong mga anak, upang huwag manghina ang
loob nila. 22 Mga alipin, magsitalima kayo sa lahat
ng mga bagay sa mga yaong ayon sa laman ay
inyong mga panginoon: hindi ang paglilingkod sa
paningin, na gaya ng pagbibigay lugod sa mga tao,
kundi sa katapatan ng puso, na mangatakot sa
Panginoon: 23 Anomang inyong ginagawa, ay inyong
gawin ng buong puso, na gaya ng sa Panginoon,
at hindi sa mga tao; 24 Yamang inyong nalalaman
na sa Panginoon ay tatanggapin ninyo ang ganting
mana; sapagka't naglilingkod kayo sa Panginoong
Jesucristo. 25 Sapagka't ang gumagawa ng masama
ay tatanggap ng ayon sa masama na kaniyang
ginawa; at walang itinatanging mga tao.

4 Mga panginoon, gawin ninyo sa inyong mga
alipin ang matuwid, at katampatan; yamang
nalalaman ninyo na kayo naman ay mayroong ding
isang Panginoon sa langit. 2 Manatili kayong palagi
sa pananalangin, na kayo'y mangagpuyat na may
pagpapasalamat; 3 Na tuloy idalangin din ninyo kami,
na buksan sa amin ng Dios ang pinto sa salita, upang
aming salitain ang hiwaga ni Cristo, na dahil din
dito'y may mga tanikala ako; 4 Upang ito'y aking
maihayag, gaya ng aking nararapat na salitain. 5
Magsilakad kayo na may karunungan sa nangasa
labas, na inyong samantalahin ang panahon. 6 Ang
inyong pananalita nawa'y laging may biyaya, na
magkalasang asin, upang inyong maalaman kung
ano ang nararapat ninyong isagot sa bawa't isa. 7
Ang lahat na mga bagay ukol sa akin ay ipatatalastas
sa inyo ni Tiquico, na minamahal na kapatid at tapat
na ministro, at kasamang lingkod sa Panginoon: 8 Na
siyang aking sinugo sa inyo sa bagay na ito, upang
maalaman ninyo ang aming kalagayan, at upang
kaniyang aliwin ang inyong mga puso; 9 Na kasama
ni Onesimo, tapat at minamahal na kapatid, na siya'y
isa sa inyo. Sila ang magpapatalastas sa inyo ng
lahat ng mga bagay na nangyayari dini. 10 Binabati
kayo ni Aristarco na kasama ko sa bilangguan, at ni
Marcos na pinsan ni Bernabe (tungkol sa kaniya'y
tinanggap na ninyo ang mga utos: kung paririyan
siya sa inyo, ay inyong tanggapin), 11 At si Jesus na
tinatawag na Justo, na pawang sa pagtutuli: ang mga
ito lamang ang aking kamanggagawa sa kaharian
ng Dios, mga taong naging kaaliwan ko. 12 Binabati
kayo ni Epafras, na isa sa inyo, na lingkod ni Cristo
Jesus, na siyang laging nagsisikap dahil sa inyo sa
kaniyang pananalangin, upang kayo'y magsitatag na
mga sakdal at lubos na tiwasay sa lahat na kalooban
ng Dios. 13 Sapagka't siya'y binibigyan kong patotoo
na siya'y totoong nagpapagal sa inyo, at sa nangasa
Laodicea, at sa nangasa Hierapolis. 14 Binabati
kayo ni Lucas, ang minamahal na manggagamot,
at ni Demas. 15 Batiin ninyo ang mga kapatid na
nangasa Laodicea, at si Nimfas, at ang iglesiang
nasa kanilang bahay. 16 At pagkabasa ng sulat na ito
sa inyo, ay ipabasa naman ninyo sa iglesia ng mga
taga Laodicea; at basahin naman ninyo ang sulat na
mula sa Laodicea. 17 At sabihin ninyo kay Arquipo,
Ingatan mong tuparin ang ministerio na tinanggap mo
sa Panginoon. 18 Ang bating sinulat ng aking sariling
kamay, akong si Pablo. Alalahanin ninyo ang aking
mga tanikala. Ang biyaya'y sumasainyo nawa.

1 Mga Tesalonica

1 Si Pablo, at si Silvano, at si Timoteo, sa iglesia
ng mga taga Tesalonica sa Dios Ama at sa
Panginoong Jesucristo: Sumainyo nawa ang biyaya
at kapayapaan. **2** Nangagpapasalamat kaming lagi sa
Dios dahil sa inyong lahat, na aming binabanggit kayo
sa aming mga panalangin; **3** Na aming inaalaalang
walang patid sa harapan ng ating Dios at Ama, ang
inyong gawa sa pananampalataya at pagpapagal sa
pagibig at pagtitiis sa pagasa sa ating Panginoong
Jesucristo; **4** Yamang aming nalalaman, mga kapatid
na minamahal ng Dios, ang pagkahirang sa inyo, **5**
Kung paanong ang aming evangelio ay hindi dumating
sa inyo sa salita lamang, kundi sa kapangyarihan
din naman, at sa Espiritu Santo, at sa lubos na
katiwasayan; na gaya ng inyong nalalaman kung
anong pagkatao namin ang aming ipinakita sa inyo
dahil sa inyo. **6** At kayo'y nagsitulad sa amin, at
sa Panginoon, nang inyong tanggapin ang salita sa
malaking kapighatian, na may katuwaan sa Espiritu
Santo; **7** Ano pa't kayo'y naging uliran ng lahat
ng nangananampalatayang nangasa Macedonia at
nangasa Acaya. **8** Sapagka't mula sa inyo'y nabansag
ang salita ng Panginoon, hindi lamang sa Macedonia
at Acaya, kundi sa lahat ng mga dako ay natanyag
ang inyong pananampalataya sa Dios; ano pa't kami
ay wala nang kailangang magsabi pa ng anoman. **9**
Sapagka't sila rin ang nangagbalita tungkol sa amin
kung paanong nangakapasok kami sa inyo; at kung
paanong nangagbalik kayo sa Dios mula sa mga
diosdiosan, upang mangaglingkod sa Dios na buhay
at tunay, **10** At upang hintayin ang kaniyang Anak na
mula sa langit, na kaniyang ibinangon sa mga patay,
si Jesus nga na nagligtas sa atin mula sa galit na
darating.

2 Kaya nga nalalaman ninyo rin, mga kapatid, na
ang aming pagkapasok sa inyo, ay hindi nawalan
ng kabuluhan: **2** Kundi palibhasa'y nagsipagbata kami
nang una at inalipusta, gaya ng inyong nalalaman,
sa Filipos, ay nangagkaroon kami ng kalakasan ng
loob dahil sa ating Dios upang salitain sa inyo ang
evangelio ng Dios sa gitna ng maraming kaligaligan. **3**
Sapagka't ang aming iniaaral ay hindi sa kamalian, ni
sa karumihan, ni sa pagdaraya. **4** Kundi kung paanong
kami'y minarapat ng Dios upang pagkatiwalaan
kami ng evangelio, ay gayon namin sinasalita; hindi
gaya ng nangagbibigay lugod sa mga tao, kundi
sa Dios na sumusubok ng aming mga puso. **5**
Sapagka't hindi kami nasusumpungang nagsisigamit
kailan man ng mga salitang paimbabaw, gaya ng
nalalaman ninyo, ni ng balabal man ng kasakiman,
saksi ang Dios; **6** Ni nagsihanap man sa mga tao
ng kapurihan, ni sa inyo man, ni sa mga iba man,
nang maaaring magsigamit kami ng kapamahalaan
gaya ng mga apostol ni Cristo. **7** Kundi kami ay
nangagpapakalumanay sa gitna ninyo, na gaya ng
isang sisiwa pagka inaamoamo ang kaniyang sariling
mga anak: **8** Gayon din kami, palibhasa'y may
magiliw na pagibig sa inyo, ay kinalugdan naming
kayo'y bahaginan, hindi lamang ng evangelio ng
Dios, kundi naman ng aming sariling mga kaluluwa,
sapagka't kayo'y naging lalong mahal sa amin. **9**
Sapagka't inaalaala ninyo, mga kapatid, ang aming
pagpapagal at pagdaramdam: amin ngang ipinangaral
ang evangelio ng Dios na kami ay gumagawa gabi't
araw, upang huwag kaming maging isang pasanin sa
kanino man sa inyo. **10** Kayo'y mga saksi, at ang Dios
man, kung gaanong pagkabanal at pagkamatuwid at
pagkawalang kapintasan ang inugali namin sa inyong
nagsisisampalataya: **11** Gaya ng inyong nalalaman
kung ano ang inugali namin sa bawa't isa sa inyo, na
gaya ng isang ama sa kaniyang sariling mga anak,
na kayo'y inaaralan, at pinalalakas ang loob ninyo,
at nagpapatotoo, **12** Upang kayo'y magsilakad ng
nararapat sa Dios, na siyang tumawag sa inyo sa
kaniyang sariling kaharian at kaluwalhatian. **13** At
dahil naman dito kami ay nangagpapasalamat na
walang patid sa Dios, na nang inyong tanggapin sa
amin ang salita na ipinangaral, sa makatuwid baga'y
ang salita ng Dios, ay inyong tinanggap na hindi gaya
ng salita ng mga tao, kundi, ayon sa katotohanan,
na salita ng Dios, na gumagawa naman sa inyo na
nagsisisampalataya. **14** Sapagka't kayo, mga kapatid,
ay nagsitulad sa mga iglesia ng Dios na nasa Judea
kay Cristo Jesus: sapagka't nagsipagbata naman kayo
sa inyong sariling mga kababayan, gaya naman nila
sa mga Judio; **15** Na nagsipatay sa Panginoong Jesus,
at gayon din sa mga propeta, at kami ay kanilang
pinalayas, at di nangagbibigay lugod sa Dios, at laban
sa lahat ng mga tao; **16** Na pinagbabawalan kaming
makipagusap sa mga Gentil upang mangaligtas
ang mga ito; upang kanilang paramihing lagi ang
kanilang mga kasalanan: nguni't dumating sa kanila
ang kagalitan, hanggang sa katapusan. **17** Nguni't
kami, mga kapatid, na nangahiwalay sa inyong

sangdaling panahon, sa katawan hindi sa puso, ay
nangagsisikap na lubha, upang makita ang inyong
mukha na may dakilang pagnanais: 18 Sapagka't
nangagnasa kaming pumariyan sa inyo, akong si
Pablo, na minsan at muli; at hinadlangan kami ni
Satanas. 19 Sapagka't ano ang aming pagasa, o
katuwaan, o putong, na ipinagmamapuri? Hindi baga
kayo rin sa harapan ng ating Panginoong Jesucristo
sa kaniyang pagparito? 20 Sapagka't kayo ang aming
kaluwalhatian at aming katuwaan.

3 Kaya't nang hindi na kami mangakatiis, ay
minagaling naming maiwang nangagiisa sa Atenas;
2 At aming sinugo si Timoteo, na aming kapatid
at ministro ng Dios sa evangelio ni Cristo, upang
kayo'y kaniyang patibayin at aliwin, tungkol sa inyong
pananampalataya; 3 Upang ang sinoma'y huwag
mabagabag sa pamamagitan ng mga kapighatiang
ito; sapagka't kayo rin ang nangakaaalam na itinalaga
kami sa bagay na ito. 4 Sapagka't sa katotohanan,
nang kami ay kasama ninyo ay aming sinabi nang una
sa inyo na kami ay mangagbabata ng kapighatian;
gaya nga na nangyari, at nalalaman ninyo. 5 Dahil
dito naman, nang hindi ko na matiis pa, ako'y nagsugo
upang matalastas ko ang inyong pananampalataya,
baka sa anomang paraan kayo'y nangatukso ng
manunukso, at ang aming pagpapagal ay mawalan
ng kabuluhan. 6 Datapuwa't nang si Timoteo ay
dumating sa amin ngayon na buhat sa inyo, at
nagdala sa amin ng mabubuting balita tungkol sa
inyong pananampalataya at pagibig, at laging kami'y
inaalaalang mabuti ninyo, na ninanasang makita kami
na gaya naman namin sa inyo; 7 Dahil dito'y nangaaliw
kami, mga kapatid, tungkol sa inyo sa pamamagitan
ng inyong pananampalataya sa lahat naming kagipitan
at kapighatian: 8 Sapagka't ngayon ay nangabubuhay
kami, kung kayo'y nangamamalaging matibay sa
Panginoon. 9 Sapagka't ano ngang pagpapasalamat
ang aming muling maibibigay sa Dios dahil sa inyo,
dahil sa buong kagalakan na aming ikinagalak dahil
sa inyo sa harapan ng aming Dios; 10 Gabi't araw ay
idinadalangin naming buong ningas na aming makita
ang inyong mukha, at aming malubos ang inyong
pananampalataya. 11 Ngayo'y patnugutan nawa ng
atin ding Dios at Ama, at ng ating Panginoong Jesus,
ang aming paglalakbay sa inyo: 12 At kayo'y palaguin
at pasaganain ng Panginoon sa pagibig sa isa't isa,
at sa lahat ng mga tao, na gaya naman ng amin sa
inyo; 13 Upang patibayin niya ang inyong mga puso,
na walang maipipintas sa kabanalan sa harapan ng
ating Dios at Ama, sa pagparito ng ating Panginoong
Jesus na kasama ang kaniyang lahat na mga banal.

4 Katapustapusan nga, mga kapatid, kayo'y aming
pinamamanhikan at inaaralan sa Panginoong
Jesus, na, ayon sa tinanggap ninyo sa amin, na kung
paanong kayo'y dapat magsilakad at mangagbigay
lugod sa Dios, na gaya ng inyong paglakad, upang
kayo'y magsipanagana ng higit at higit. 2 Sapagka't
talastas ninyo kung anong mga tagubilin ang ibinigay
namin sa inyo sa pamamagitan ng Panginoong
Jesus. 3 Sapagka't ito ang kalooban ng Dios, sa
makatuwid baga'y ang inyong pagpapakabanal, na
kayo'y magsiilag sa pakikiapid; 4 Na ang bawa't
isa sa inyo'y makaalam na maging mapagpigil sa
kaniyang sariling katawan sa pagpapakabanal at
kapurihan, 5 Hindi sa pita ng kahalayan, na gaya
ng mga Gentil na hindi nangakakakilala sa Dios;
6 Na sinoma'y huwag lumapastangan at magdaya
sa kaniyang kapatid sa bagay na ito: sapagka't
ang Panginoon ay mapaghiganti sa lahat ng mga
bagay na ito, na gaya naman ng aming ipinatalastas
nang una na sa inyo at pinatotohanan. 7 Sapagka't
tayo'y tinawag ng Dios hindi sa ikarurumi, kundi sa
pagpapakabanal. 8 Kaya't ang nagtatakuwil, hindi ang
tao ang itinatakuwil, kundi ang Dios, na nagbibigay sa
inyo ng kaniyang Espiritu Santo. 9 Datapuwa't tungkol
sa pagiibigang kapatid ay hindi ninyo kailangan na
kayo'y sulatan ng sinoman: sapagka't kayo rin ay
tinuruan ng Dios na mangagibigan kayo sa isa't
isa; 10 Sapagka't katotohanang ginagawa ninyo
ang gayon sa lahat ng kapatid na nangasa buong
Macedonia. Nguni't aming iniaaral sa inyo, mga
kapatid, na kayo'y lalo't lalong magsipanagana. 11
At pagaralan ninyong maging matahimik, at gawin
ang inyong sariling gawain, at kayo'y mangagpagal
ng inyong sariling mga kamay, na gaya ng aming
ipinagbilin sa inyo; 12 Upang kayo'y magsilakad ng
nararapat sa nangasa labas, at huwag kayong maging
mapagkailangan. 13 Nguni't hindi namin ibig na kayo'y
di makaalam, mga kapatid, tungkol sa nangatutulog;
upang kayo'y huwag mangalumbay, na gaya ng
mga iba, na walang pagasa. 14 Sapagka't kung
tayo'y nagsisisampalatayang si Jesus ay namatay
at nabuhay na maguli, ay gayon din naman ang
nangatutulog kay Jesus ay dadalhin ng Dios na
kasama niya. 15 Sapagka't ito'y sinasabi namin sa inyo
sa salita ng Panginoon, na tayong nangabubuhay, na

nangatitira hanggang sa pagparito ng Panginoon,
ay hindi tayo mangauuna sa anomang paraan sa
nangatutulog. 16 Sapagka't ang Panginoon din ang
bababang mula sa langit, na may isang sigaw, may
tinig ng arkanghel, at may pakakak ng Dios: at ang
nangamatay kay Cristo ay unang mangabubuhay na
maguli; 17 Kung magkagayon, tayong nangabubuhay,
na nangatitira, ay aagawing kasama nila sa mga
alapaap, upang salubungin ang Panginoon sa hangin:
at sa ganito'y sasa Panginoon tayo magpakailan
man. 18 Kaya't mangagaliwan kayo sa isa't isa ng
mga salitang ito.

5 Datapuwa't tungkol sa mga kapanahunan at mga
bahagi ng panahon, mga kapatid, hindi ninyo
kailangan na isulat ko pa sa inyo ang anoman. 2
Sapagka't kayo rin ang mga lubos na nangakakaalam,
na ang pagdating ng kaarawan ng Panginoon ay gaya
ng magnanakaw sa gabi. 3 Pagka sinasabi ng mga
tao, Kapayapaan at katiwasayan, kung magkagayo'y
darating sa kanila ang biglang pagkawasak, na
gaya ng pagdaramdam, sa panganganak ng babaing
nagdadalang-tao; at sila'y hindi mangakatatanan sa
anomang paraan. 4 Nguni't kayo, mga kapatid, ay wala
sa kadiliman, upang sa araw na yaon ay masubukan
kayong gaya ng magnanakaw: 5 Sapagka't kayong
lahat ay pawang mga anak ng kaliwanagan, at
mga anak ng araw: tayo'y hindi ng gabi, ni ng
kadiliman man; 6 Huwag nga tayong mangatulog,
gaya ng mga iba, kundi tayo'y mangagpuyat at
mangagpigil. 7 Sapagka't ang nangatutulog ay
nangatutulog sa gabi; at ang nangaglalasing ay
nangaglalasing sa gabi. 8 Datapuwa't palibhasa'y
mga anak tayo ng araw, mangagpigil tayo, na isuot
ang baluti ng pananampalataya at ng pagibig; at
ang maging turbante ay ang pagasa ng kaligtasan.
9 Sapagka't tayo'y hindi itinalaga ng Dios sa galit,
kundi sa pagtatamo ng pagkaligtas sa pamamagitan
ng ating Panginoong Jesucristo, 10 Na namatay
dahil sa atin, upang tayo, sa gising o tulog man,
ay mangabuhay tayong kasama niya. 11 Dahil dito
kayo'y mangagpangaralan, at mangagpatibayan sa
isa't isa sa inyo, gaya ng inyong ginagawa. 12
Datapuwa't ipinamamanhik namin sa inyo, mga
kapatid, na inyong kilalanin ang nangagpapagal sa
inyo, at nangamumuno sa inyo sa Panginoon, at
nangagpapaalaala sa inyo; 13 At inyong lubos na
pakamahalin sila sa pagibig, dahil sa kanilang gawa.
Magkaroon kayo-kayo ng kapayapaan. 14 At aming
ipinamamanhik sa inyo, mga kapatid, na inyong
paalalahanan ang mga manggugulo, palakasin ang
mga mahihinang-loob, alalayan ang mga mahihina, at
maging mapagpahinuhod kayo sa lahat. 15 Tingnan
nga ninyo na huwag gumanti ang sinoman ng masama
sa masama; nguni't sundin ninyong lagi ang mabuti,
ang isa'y sa iba, at sa lahat. 16 Mangagalak kayong
lagi; 17 Magsipanalangin kayong walang patid; 18 Sa
lahat ng mga bagay ay magpasalamat kayo; sapagka't
ito ang kalooban ng Dios kay Cristo tungkol sa inyo.
19 Huwag ninyong patayin ang ningas ng Espiritu; 20
Huwag ninyong hamakin ang mga panghuhula; 21
Subukin ninyo ang lahat ng mga bagay, ingatan ninyo
ang mabuti; 22 Layuan ninyo ang bawa't anyo ng
masama. 23 At pakabanalin kayong lubos ng Dios din
ng kapayapaan; at ang inyong espiritu at kaluluwa at
katawan ay ingatang buo, na walang kapintasan sa
pagparito ng ating Panginoong Jesucristo. 24 Tapat
yaong sa inyo'y tumatawag, na gagawa rin naman
nito. 25 Mga kapatid, idalangin ninyo kami. 26 Batiin
ninyo ang lahat ng mga kapatid ng banal na halik. 27
Idinadaing ko sa inyo alangalang sa Panginoon na
basahin sa lahat ng mga kapatid ang sulat na ito.
28 Ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo ay
sumainyo nawa.

2 Mga Tesalonica

1 Si Pablo, at si Silvano, at si Timoteo, sa iglesia
ng mga taga Tesalonica na nasa Dios na ating
Ama at sa Panginoong Jesucristo; 2 Sumainyo
nawa ang biyaya at kapayapaang mula sa Dios
Ama at sa Panginoong Jesucristo. 3 Kami ay
nararapat, mga kapatid, na mangagpasalamat na
lagi sa Dios dahil sa inyo, gaya ng marapat, dahil sa
ang inyong pananampalataya ay lumalaking lubha, at
ang pagibig ng bawa't isa sa iba't iba sa inyong lahat
ay sumasagana; 4 Ano pa't kami sa aming sarili ay
nangagkakapuri sa inyo sa mga iglesia ng Dios dahil
sa inyong pagtitiis at pananampalataya sa lahat ng
mga paguusig sa inyo at sa mga kapighatiang inyong
tinitiis; 5 Na isang tandang hayag ng matuwid na
paghukom ng Dios; upang kayo'y ariing karapatdapat
sa kaharian ng Dios, na dahil dito'y nangagbabata rin
naman kayo: 6 Kung isang bagay na matuwid sa Dios
na gantihin ng kapighatian ang mga pumipighati sa
inyo, 7 At kayong mga pinighati ay bigyang kasama
namin ng kapahingahan sa pagpapakahayag ng
Panginoong Jesus mula sa langit na kasama ang
mga anghel ng kaniyang kapangyarihan na nasa
nagniningas na apoy, 8 Na maghihiganti sa hindi
nagsisikilala sa Dios, at sa kanila na hindi nagsisitalima
sa evangelio ng ating Panginoong Jesus: 9 Na siyang
tatanggap ng kaparusahan, na walang hanggang
kapahamakang mula sa harapan ng Panginoon at
mula sa kaluwalhatian ng kaniyang kapangyarihan.
(aiōnios g166) 10 Pagka paririto siya upang luwalhatiin
sa kaniyang mga banal, at upang siya'y maging
kahangahanga sa lahat ng mga nagsisampalataya sa
araw na yaon (sapagka't ang aming patotoo sa inyo
ay pinaniwalaan). 11 Dahil din dito ay lagi naming
idinadalangin kayo, upang kayo'y ariing karapatdapat
ng ating Dios sa pagkatawag sa inyo, at ganaping
may kapangyarihan ang bawa't nais sa kabutihan at
gawa ng pananampalataya; 12 Upang ang pangalan
ng ating Panginoong Jesus ay luwalhatiin sa inyo, at
kayo'y sa kaniya, ayon sa biyaya ng ating Dios at ng
Panginoong Jesucristo.

2 Ngayon aming ipinamamanhik sa inyo, mga
kapatid, tungkol sa pagparito ng ating Panginoong
Jesucristo, at sa ating pagkakatipon sa kaniya: 2
Upang huwag kayong madaling makilos sa inyong
pagiisip, at huwag din naman kayong mabagabag
maging sa pamamagitan man ng espiritu, o sa
pamamagitan ng salita, o sa pamamagitan ng sulat
na waring mula sa amin, na wari bagang nalalapit
na ang kaarawan ng Panginoon; 3 Huwag kayong
padaya kanino man sa anomang paraan: sapagka't
ito'y hindi darating, maliban nang dumating mula ang
pagtaliwakas, at mahayag ang taong makasalanan,
ang anak ng kapahamakan, 4 Na sumasalangsang
at nagmamataas laban sa lahat na tinatawag na
Dios o sinasamba; ano pa't siya'y nauupo sa templo
ng Dios, na siya'y nagtatanyag sa kaniyang sarili
na tulad sa Dios. 5 Hindi baga ninyo naaalaala
nang ako'y kasama ninyo pa, ay sinabi ko sa inyo
ang mga bagay na ito? 6 At ngayo'y nalalaman
ninyo ang nakapipigil, upang siya'y mahayag sa
kaniyang talagang kapanahunan. 7 Sapagka't ang
hiwaga ng kasamaan ay gumagawa na: lamang ay
may pumipigil ngayon, hanggang sa alisin ito. 8
At kung magkagayo'y mahahayag ang tampalasan,
na papatayin ng Panginoong Jesus ng hininga ng
kaniyang bibig, at sa pamamagitan ng pagkahayag
ng kaniyang pagparito ay lilipulin; 9 Siya, na ang
kaniyang pagparito ay ayon sa paggawa ni Satanas
na may buong kapangyarihan at mga tanda at mga
kahangahangang kasinungalingan, 10 At may buong
daya ng kalikuan sa nangapapahamak; sapagka't
hindi nila tinanggap ang pagibig sa katotohanan,
upang sila'y mangaligtas. 11 At dahil dito'y ipinadadala
sa kanila ng Dios ang paggawa ng kamalian, upang
magsipaniwala sila sa kasinungalingan: 12 Upang
mangahatulan silang lahat na hindi nagsisampalataya
sa katotohanan, kundi nangalugod sa kalikuan. 13
Nguni't kami ay nararapat magpasalamat sa Dios dahil
sa inyo, mga kapatid na minamahal ng Panginoon,
sa pagkakahirang sa inyo ng Dios buhat nang
pasimula sa ikaliligtas sa pagpapabanal ng Espiritu at
pananampalataya sa katotohanan: 14 Sa kalagayang
ito'y tinawag niya kayo sa pamamagitan ng aming
evangelio, upang magkamit ng kaluwalhatian ng ating
Panginoong Jesucristo. 15 Kaya nga, mga kapatid,
kayo'y mangagpakatibay, at inyong panghawakan ang
mga aral na sa inyo'y itinuro, maging sa pamamagitan
ng salita, o ng aming sulat. 16 Ngayon ang ating
Panginoong Jesucristo rin, at ang Dios na ating
Ama na sa amin ay umibig at sa amin ay nagbigay
ng walang hanggang kaaliwan at mabuting pagasa
sa pamamagitan ng biyaya, (aiōnios g166) 17 Aliwin
nawa ang inyong puso, at patibayin kayo sa bawa't
mabuting gawa at salita.

3 Katapustapusan, mga kapatid, ay inyong idalangin
kami, upang ang salita ng Panginoon ay lumaganap
at luwalhatiin nawa na gaya rin naman sa inyo; **2** At
upang kami ay mangaligtas sa mga taong walang
katuwiran at masasama; sapagka't hindi lahat ay
mayroong pananampalataya. **3** Nguni't tapat ang
Panginoon na magpapatibay sa inyo, at sa inyo'y
magiingat sa masama. **4** At may pagkakatiwala kami
sa Panginoon tungkol sa inyo, na inyong ginagawa at
gagawin naman ang mga bagay na aming iniuutos.
5 At patnubayan nawa ng Panginoon ang inyong
mga puso sa pagibig ng Dios, at sa pagtitiis ni
Cristo. **6** Aming inuutos nga sa inyo, mga kapatid, sa
pangalan ng ating Panginoong Jesucristo, na kayo'y
magsihiwalay sa bawa't kapatid na lumalakad ng
walang kaayusan, at hindi ayon sa aral na tinanggap
nila sa amin. **7** Sapagka't kayo rin ang nangakakaalam
kung paano kami ay inyong dapat tularan: sapagka't
kami ay hindi nangagugali ng walang kaayusan sa
inyo; **8** Ni nagsikain man kami ng walang bayad
ng tinapay ng sinoman; kundi sa pagpapagal at sa
pagdaramdam na gumagawa gabi't araw, upang
kami ay huwag maging pasanin sa kanino man sa
inyo: **9** Hindi dahil sa kami ay walang karapatan,
kundi upang kami ay mangakapagbigay sa inyo
ng isang uliran, upang kami ay inyong tularan. **10**
Sapagka't noon pa mang kami ay kasama ninyo,
ay aming iniutos ito sa inyo, Kung ang sinoman
ay ayaw gumawa, ay huwag din namang kumain.
11 Sapagka't aming nababalitaan ang ilan sa inyo
na nagsisilakad ng walang kaayusan, na hindi man
lamang nagsisigawa, kundi mga mapakialam sa mga
bagay ng iba. **12** Sa mga gayon nga ay aming
iniuutos at ipinamamanhik sa Panginoong Jesucristo,
na sila'y magsigawang may katahimikan, at magsikain
ng kanilang sariling tinapay. **13** Nguni't kayo, mga
kapatid, huwag kayong mangapagod sa paggawa
ng mabuti. **14** At kung ang sinoma'y hindi tumalima
sa aming salita sa pamamagitan ng sulat na ito,
inyong tandaan ang taong yaon, upang huwag kayong
makisama sa kaniya, nang siya'y mahiya. **15** At gayon
ma'y huwag ninyong ariin siyang kaaway, kundi inyo
siyang paalalahanan tulad sa kapatid. **16** Ngayon ang
Panginoon din ng kapayapaan ay magbigay nawa sa
inyo ng kapayapaan sa buong panahon at sa lahat ng
paraan. Ang Panginoon ay sumainyo nawang lahat.
17 Ang bati na sinulat ng aking sariling kamay, akong
si Pablo, na siyang tanda sa bawa't sulat: gayon
sumusulat ako. **18** Ang biyaya ng ating Panginoong
Jesucristo ay sumainyo nawang lahat.

1 Timoteo

1 Si Pablo, na apostol ni Cristo Jesus ayon sa utos
ng Dios na ating Tagapagligtas, at ni Cristo Jesus
na ating pagasa; 2 Kay Timoteo na aking tunay
na anak sa pananampalataya: Biyaya, kahabagan,
at kapayapaan nawang mula sa Dios na Ama
at kay Jesucristo na Panginoon natin. 3 Kung
paanong ipinamanhik ko sa iyo na ikaw ay matira sa
Efeso, nang pumaparoon ako sa Macedonia, upang
maipagbilin mo sa ilang tao na huwag magsipagturo
ng ibang aral, 4 Ni huwag makinig sa mga katha
at sa mga kasaysayan ng mga lahi na walang
katapusan, na pinanggagalingan ng pagtatalo, at
hindi ng pagkakatiwalang mula sa Dios na nasa
pananampalataya; ay gayon din ang ipinamamanhik
ko ngayon. 5 Nguni't ang kinauuwian ng bilin ay
ang pagibig na nagbubuhat sa malinis na puso
at sa mabuting budhi at sa pananampalatayang
hindi paimbabaw: 6 Na pagkasinsay ng iba sa mga
bagay na ito ay nagsibaling sa walang kabuluhang
pananalita; 7 Na nagsisipagnasang maging mga
guro ng kautusan, bagaman di nila natatalastas kahit
ang kanilang sinasabi, kahit ang kanilang buong
tiwalang pinatutunayan. 8 Datapuwa't nalalaman
natin na ang kautusan ay mabuti, kung ginagamit ng
tao sa matuwid, 9 Yamang nalalaman ito, na ang
kautusan ay hindi ginawa dahil sa taong matuwid,
kundi sa mga walang kautusan at manggugulo, dahil
sa masasama at mga makasalanan, dahil sa mga di
banal at mapaglapastangan, dahil sa nagsisipatay
sa ama at sa nagsisipatay sa ina, dahil sa mga
mamamatay-tao, 10 Dahil sa mga nakikiapid, dahil
sa mga mapakiapid sa kapuwa lalake, dahil sa mga
nagnanakaw ng tao, dahil sa mga bulaan, dahil sa
mga mapagsumpa ng kabulaanan, at kung mayroon
pang ibang bagay laban sa mabuting aral; 11 Ayon
sa evangelio ng kaluwalhatian ng mapagpalang Dios,
na ipinagkatiwala sa akin. 12 Nagpapasalamat ako sa
kaniya na nagpapalakas sa akin, kay Cristo Jesus na
Panginoon natin, sapagka't ako'y inari niyang tapat, na
ako'y inilagay sa paglilingkod sa kaniya; 13 Bagaman
nang una ako'y naging mamumusong, at manguusig;
at mangaalipusta: gayon ma'y kinahabagan ako,
sapagka't yao'y ginawa ko sa di pagkaalam sa kawalan
ng pananampalataya; 14 At totoong sumagana ang
biyaya ng ating Panginoon na nasa pananampalataya
at pagibig na pawang kay Cristo Jesus. 15 Tapat
ang pasabi, at nararapat tanggapin ng lahat, na
si Cristo Jesus ay naparito sa sanglibutan upang
iligtas ang mga makasalanan; na ako ang pangulo
sa mga ito; 16 Gayon ma'y dahil dito, kinahabagan
ako, upang sa akin na pangulong makasalanan, ay
maipahayag ni Jesucristo ang buong pagpapahinuhod
niya, na halimbawa sa mga magsisisampalataya
sa kaniya, sa ikabubuhay na walang hanggan.
(aiōnios g166) 17 Ngayon sa Haring walang hanggan,
walang kamatayan, di nakikita, sa iisang Dios, ay
ang kapurihan at kaluwalhatian magpakailan kailan
man. Siya nawa. (aiōn g165) 18 Ang biling ito ay
ipinagtatagubilin ko sa iyo, Timoteo na aking anak,
ayon sa mga hula na nangauna tungkol sa iyo, upang
sa pamamagitan ng mga ito ay makipagbaka ka
ng mabuting pakikipagbaka; 19 Na ingatan mo ang
pananampalataya at ang mabuting budhi; na nang
ito'y itakuwil ng iba sa kanila ay nangabagbag tungkol
sa pananampalataya: 20 Na sa mga ito'y si Himeneo
at si Alejandro; na sila'y aking ibinigay kay Satanas,
upang sila'y maturuang huwag mamusong.

2 Una-una nga sa lahat ng mga bagay, ay iniaaral
ko na manaing, manalangin, mamagitan, at
magpasalamat na patungkol sa lahat ng mga tao; 2
Ang mga hari at ang lahat ng nangasa mataas na
kalagayan; upang tayo'y mangabuhay na tahimik
at payapa sa buong kabanalan at kahusayan. 3
Ito'y mabuti at nakalulugod sa paningin ng Dios na
ating Tagapagligtas; 4 Na siyang may ibig na ang
lahat ng mga tao'y mangaligtas, at mangakaalam ng
katotohanan. 5 Sapagka't may isang Dios at may
isang Tagapamagitan sa Dios at sa mga tao, ang
taong si Cristo Jesus, 6 Na ibinigay ang kaniyang
sarili na pangtubos sa lahat; na pagpapatotoong
mahahayag sa sariling kapanahunan; 7 Na dito'y
itinalaga ako na tagapangaral at apostol (sinasabi ko
ang katotohanan, hindi ako nagsisinungaling), guro
sa mga Gentil sa pananampalataya at katotohanan.
8 Ibig ko ngang ang mga tao'y magsipanalangin sa
bawa't dako, na iunat ang mga kamay na banal, na
walang galit at pakikipagtalo. 9 Gayon din naman,
na ang mga babae ay magsigayak ng mahinhing
damit na may katimtiman at hinahon; hindi ng
mahalagang hiyas ng buhok, at ginto o perlas o
damit na mahalaga; 10 Kundi (siyang nararapat
sa mga babae na magpakabanal) sa pamamagitan
ng mabubuting gawa. 11 Ang babae'y magaral na
tumahimik na may buong pagkapasakop. 12 Nguni't

hindi ko ipinahihintulot na ang babae ay magturo, ni
magkaroon ng pamumuno sa lalake, kundi tumahimik.
13 Sapagka't si Adam ay siyang unang nilalang, saka si
Eva; 14 At si Adam ay hindi nadaya, kundi ang babae
nang madaya ay nahulog sa pagsalangsang; 15
Nguni't ililigtas siya sa pamamagitan ng panganganak,
kung sila'y magsisipamalagi sa pananampalataya at
pagibig at sa pagpapakabanal na may hinahon.

3 Tapat ang pasabi, Kung ang sinoman ay
magsisikap na maging obispo, ay mabuting gawa
ang ninanasa. 2 Dapat nga na ang obispo ay walang
kapintasan, asawa ng isa lamang babae, mapagpigil,
mahinahon ang pagiisip, mahusay, mapagpatuloy,
sapat na makapagturo; 3 Hindi magulo, hindi
palaaway, kundi malumanay, hindi mapakipagtalo,
hindi maibigin sa salapi; 4 Namamahalang mabuti
ng kaniyang sariling sangbahayan, na sinusupil ang
kaniyang mga anak na may buong kahusayan; 5
(Nguni't kung ang sinoman nga ay hindi marunong
mamahala sa kaniyang sariling sangbahayan paanong
makapamamahala sa iglesia ng Dios?) 6 Hindi
baguhan, baka siya kung magpalalo ay mahulog
sa kaparusahan ng diablo. 7 Bukod dito'y dapat
din namang siya'y magkaroon ng mabuting patotoo
ng nangasa labas, baka mahulog sa kapintasan
at silo ng diablo. 8 Gayon din naman ang mga
diakono dapat ay mahuhusay, hindi dalawang dila,
hindi mahilig sa maraming alak, hindi mga sakim sa
mahahalay na kapakinabangan; 9 Na iniingatan ang
hiwaga ng pananampalataya ng malinis na budhi. 10
At ang mga ito rin naman ay subukin muna; kung
magkagayo'y mamahalang may pagka diakono, kung
walang kapintasan. 11 Gayon din naman ang mga
babae dapat ay mahuhusay, hindi palabintangin,
mapagpigil, tapat sa lahat ng mga bagay. 12 Maging
asawa ang mga diakono ng tigiisa lamang na babae,
na pamahalaang mabuti ang kanilang mga anak
at ang kanilang sariling mga sangbahayan. 13
Sapagka't ang nangamamahalang mabuti sa pagka
diakono, ay nangagtatamo sa kanilang sarili ng
isang mabuting kalagayan, at malaking katapangan
sa pananampalataya na kay Cristo Jesus. 14 Ang
mga bagay na ito ay aking isinusulat sa iyo, na
inaasahang makararating sa iyong madali; 15 Nguni't
kung ako'y magluwat ng mahabang panahon, ay
upang maalaman mo kung paano ang dapat sa mga
tao na ugaliin nila sa bahay ng Dios, na siyang
iglesia ng Dios na buhay, at haligi at suhay ng
katotohanan. 16 At walang pagtatalo, dakila ang
hiwaga ng kabanalan; Yaong nahayag sa laman,
Pinapaging-banal sa espiritu, Nakita ng mga anghel,
Ipinangaral sa mga bansa, Sinampalatayanan sa
sanglibutan, Tinanggap sa itaas sa kaluwalhatian.

4 Nguni't hayag na sinasabi ng Espiritu, na sa
mga huling panahon ang iba'y magsisitalikod sa
pananampalataya, at mangakikinig sa mga espiritung
mapanghikayat at sa mga aral ng mga demonio,
2 Sa pamamagitan ng pagpapaimbabaw ng mga
tao na nagsisipagsalita ng mga kasinungalingan,
na hinerohan ang kanilang mga sariling budhi ng
waring bakal na nagbabaga; 3 Na ipinagbabawal
ang pagaasawa, at ipinaguutos na lumayo sa mga
lamangkati, na nilalang ng Dios upang tanggapin na
may pagpapasalamat ng mga nagsisisampalataya
at nangakakaalam ng katotohanan. 4 Sapagka't
ang bawa't nilalang ng Dios ay mabuti, at walang
anomang nararapat na itakuwil, kung tinatanggap na
may pagpapasalamat: 5 Sapagka't pinakababanal sa
pamamagitan ng salita ng Dios at ng pananalangin. 6
Kung ipaalaala mo sa mga kapatid ang mga bagay na
ito, ikaw ay magiging isang mabuting ministro ni Cristo
Jesus, na kinandili sa mga salita ng pananampalataya
at ng mabuting aral na sinusunod mo hanggang
ngayon: 7 Datapuwa't itakuwil mo ang mga kathang
masasama at walang kabuluhan. At magsanay ka sa
kabanalan: 8 Sapagka't sa pagsasanay ng katawan
ay may kaunting pakinabang, nguni't ang kabanalang
sa lahat ng mga bagay ay pinakikinabangan, na may
pangako sa buhay na ito, at sa darating. 9 Tapat ang
pasabi, at nararapat tanggapin ng lahat. 10 Sapagka't
dahil dito ay nagsisipagpagal kami at nagsisipagsikap,
sapagka't may pagasa kami sa Dios na buhay, na
siyang Tagapagligtas sa lahat ng mga tao, lalong lalo
na sa mga nagsisisampalataya. 11 Ang mga bagay
na ito'y iyong iutos at ituro. 12 Huwag hamakin ng
sinoman ang iyong kabataan; kundi ikaw ay maging
uliran ng mga nagsisisampalataya, sa pananalita, sa
pamumuhay, sa pagibig, sa pananampalataya, sa
kalinisan. 13 Hanggang ako'y pumariyan ay magsikap
ka sa pagbasa, sa pangangaral, sa pagtuturo. 14
Huwag mong pabayaan ang kaloob na nasa iyo, na
sa iyo'y ibinigay sa pamamagitan ng hula, na may
pagpapatong ng mga kamay ng kapulungan ng mga
presbitero. 15 Magsipag ka sa mga bagay na ito;
tumalaga kang lubos sa mga ito; upang ang iyong
pagkasulong ay mahayag sa lahat. 16 Magingat ka sa

iyong sarili, at sa iyong turo. Manatili ka sa mga bagay
na ito; sapagka't sa paggawa nito ay ang iyo ring sarili
ang ililigtas mo at pati ng mga nagsisipakinig sa iyo.

5 Huwag mong pagwikaan ang matanda, kundi
pangaralan mo siyang tulad sa ama; ang mga
kabataang lalake na tulad sa mga kapatid: **2** Ang
mga babaing matatanda na tulad sa mga ina; at ang
mga kabataang babae na tulad sa mga kapatid na
babae sa buong kalinisan. **3** Papurihan mo ang mga
babaing bao na tunay na bao. **4** Nguni't kung ang
sinomang babaing bao ay may mga anak o mga apo,
magsipagaral ang mga ito muna ng pamamahalang
may kabanalan sa kanilang sariling sangbahayan,
at magsiganti sa kanilang mga magulang: sapagka't
ito'y nakalulugod sa paningin ng Dios. **5** Kaya't ang
tunay na babaing bao at walang nagaampon, ay
may pagasa sa Dios, at nananatili sa mga pagdaing
at mga panalangin gabi't araw. **6** Datapuwa't ang
nangagpapakabuyo sa mga kalayawan, bagama't
buhay ay patay. **7** Ang mga bagay na ito'y iutos mo
rin naman, upang sila'y mawalan ng kapintasan. **8**
Datapuwa't kung ang sinoman ay hindi nagkakandili sa
mga sariling kaniya, lalong lalo na sa kaniyang sariling
sangbahayan, ay tumanggi siya sa pananampalataya
at lalong masama kay sa hindi sumasampalataya. **9**
Huwag itala na gaya ng babaing bao samantalang
walang anim na pung taon, na naging asawa ng
isang lalake, **10** Na may mabuting patotoo tungkol sa
mabubuting gawa; kung siya'y nagalaga sa mga anak,
kung siya'y nagpatuloy sa mga taga ibang bayan,
kung siya'y naghugas ng mga paa ng mga banal, kung
siya'y umabuloy sa mga napipighati, kung ginanap
niya na may kasipagan ang bawa't mabuting gawa. **11**
Nguni't tanggihan mo ang mga batang babaing bao:
sapagka't pagkakaroon nila ng masamang pita na
hiwalay kay Cristo, ay nagsisipagnasang magasawa;
12 Na nagkakaroon ng kahatulan, sapagka't itinakuwil
nila ang unang pananampalataya. **13** At bukod dito
ay nangagaaral din naman na maging mga tamad, na
nagpapalipatlipat sa bahay-bahay; at hindi lamang
mga tamad, kundi matatabil din naman at mga
mapakialam, na nagsisipagsalita ng mga bagay na di
nararapat. **14** Ibig ko ngang magsipagasawa ang mga
batang babaing bao, magsipanganak, magsipamahala
ng sangbahayan, huwag magbigay sa kaaway ng
anomang pagkadahilanan ng ikalilibak: **15** Sapagka't
ang mga iba'y nagsibaling na sa hulihan ni Satanas.
16 Kung ang sinomang babaing nanampalataya ay
may inaampong mga babaing bao, ay umabuloy
sa kanila, at huwag pabigatan ang iglesia, upang
maabuluyan nito ang mga tunay na bao. **17** Ang
mga matanda na nagsisipamahalang mabuti ay ariing
may karapatan sa ibayong kapurihan, lalong lalo na
ang mga nangagpapagal sa salita at sa pagtuturo.
18 Sapagka't sinasabi ng kasulatan, Huwag mong
lalagyan ng busal ang baka pagka gumigiik. At, ang
nagpapagal ay karapatdapat sa kaupahan sa kaniya.
19 Laban sa matanda ay huwag kang tatanggap ng
sumbong, maliban sa dalawa o tatlong saksi. **20**
Sila na mga nagkakasala ay paalalahanan mo sa
harapan ng lahat upang ang iba nama'y mangatakot.
21 Pinagbibilinan kita sa paningin ng Dios, at ni
Cristo Jesus, at ng mga anghel na hinirang, na iyong
ganapin ang mga bagay na ito na walang pagtatangi
na huwag mong gagawin ang anomang pagayo. **22**
Huwag mong ipatong na madalian ang iyong mga
kamay sa kanino man, ni huwag kang makaramay
sa mga kasalanan ng iba: ingatan mong malinis ang
iyong sarili. **23** Huwag kang iinom pa ng tubig lamang,
kundi gumamit ka ng kaunting alak dahil sa iyong
sikmura at sa iyong madalas na pagkakasakit. **24**
Ang mga kasalanan ng ilang tao ay hayag na, na
nagsisipanguna sa paghukom: at ang ilang mga tao
naman ay kanilang sinusundan. **25** Gayon din naman
ang mabubuting gawa ay hayag: at ang mga di gayo'y
hindi maaaring ilihim.

6 Ang lahat ng mga alipin na nangasa ilalim ng
pamatok ay ariin ang kanilang mga panginoon
na karapatdapat sa buong kapurihan, upang
ang pangalan ng Dios at ang aral ay huwag
malapastangan. **2** At ang mga may panginoong
nagsisisampalataya, ay huwag mayamot sa kanila,
sapagka't sila'y pawang magkakapatid; kundi
bagkus paglingkuran nila silang mabuti, sapagka't
nagsisipanampalataya at mga minamahal ang mga
nagsisitanggap ng kapakinabangan. Iyong ituro at
iaral ang mga bagay na ito. **3** Kung ang sinoma'y
nagtuturo ng ibang aral, at hindi sumasangayon
sa mga salitang nakagagaling, sa makatuwid ay
sa mga salita ng ating Panginoong Jesucristo, at
sa aral na ayon sa kabanalan; **4** Ang gayon ay
palalo, walang nalalamang anoman, kundi may-
sakit sa mga usapan at mga pagtatalo, sa mga
salitang pinagbubuhatan ng kapanaghilian, mga
pagkakaalit, mga pagalipusta, mga masasamang
akala. **5** Pagtataltalan ng mga taong masasama ang

pagiisip at salat sa katotohanan, na nagsisipagakala
na ang kabanalan ay paraan ng pakinabang. 6
Datapuwa't ang kabanalan na may kasiyahan ay
malaking kapakinabangan: 7 Sapagka't wala tayong
dinalang anoman sa sanglibutan, at wala rin naman
tayong mailalabas na anoman; 8 Nguni't kung tayo'y
may pagkain at pananamit ay masisiyahan na tayo
doon. 9 Datapuwa't ang mga nagsisipagnasang
yumaman, ay nangahuhulog sa tukso at sa silo at
sa maraming mga pitang hangal at nakasasama, na
siyang naglulubog sa mga tao sa kapahamakan at
kamatayan. 10 Sapagka't ang pagibig sa salapi ay
ugat ng lahat ng uri ng kasamaan; na sa pagnanasa ng
iba ay nangasinsay sa pananampalataya, at tinuhog
ang kanilang sarili ng maraming mga kalumbayan.
11 Datapuwa't ikaw, Oh tao, ng Dios, tumakas ka
sa mga bagay na ito, at sumunod ka sa katuwiran,
sa kabanalan, sa pananampalataya, sa pagibig, sa
pagtitiis, sa kaamuan. 12 Makipagbaka ka ng mabuting
pakikipagbaka ng pananampalataya, manangan ka
sa buhay na walang hanggan, na dito'y tinawag
ka, at ipinahayag mo ang mabuting pagpapahayag
sa harapan ng maraming mga saksi. **(aiōnios g166)**
13 Ipinagbibilin ko sa iyo sa paningin ng Dios na
bumubuhay sa lahat ng mga bagay, at ni Cristo
Jesus, na sa harapan ni Poncio Pilato ay sumaksi ng
mabuting pagpapahayag; 14 Na tuparin mo ang utos,
na walang dungis, walang kapintasan hanggang sa
pagpapakita ng ating Panginoong Jesucristo: 15 Na
sa kaniyang kapanahunan ay ipahahayag siya, na
mapalad at tanging Makapangyarihan Hari ng mga
hari, at Panginoon ng mga panginoon; 16 Na siya
lamang ang walang kamatayan, na nananahan sa
liwanag na di malapitan; na di nakita ng sinomang
tao, o makikita man: sumakaniya nawa ang kapurihan
at paghaharing walang hanggan. Siya nawa. **(aiōnios
g166)** 17 Ang mayayaman sa sanglibutang ito, ay
pagbilinan mo na huwag magsipagmataas ng pagiisip,
at huwag umasa sa mga kayamanang di nananatili,
kundi sa Dios na siyang nagbibigay sa ating sagana
ng lahat ng mga bagay upang ating ikagalak; **(aiōn
g165)** 18 Na sila'y magsigawa ng mabuti, na sila'y
magsiyaman sa mabuting gawa, na sila'y maging
handa sa pamimigay, maibigin sa pamamahagi; 19
Na mangagtipon sa kanilang sarili ng isang mabuting
kinasasaligan para sa panahong darating, upang
sila'y makapanangan sa buhay na tunay na buhay.
20 Oh Timoteo, ingatan mo ang ipinagkatiwala sa
iyo, na ilagan mo ang mga usapan na walang
kabuluhan at ang mga pagsalungat ng maling tawag
na kaalaman; 21 Na palibhasa'y pinaniwalaan ng ilan
ay nangasinsay tungkol sa pananampalataya. Ang
biyaya ay sumainyo nawa.

2 Timoteo

1 Si Pablo, na apostol ni Cristo Jesus sa
pamamagitan ng kalooban ng Dios, ayon sa
pangako ng buhay na nasa kay Cristo Jesus,
2 Kay Timoteo na aking minamahal na anak:
Biyaya, kaawaan, kapayapaan nawang mula sa Dios
Ama at kay Cristo Jesus na Panginoon natin. **3**
Nagpapasalamat ako sa Dios, na mula sa aking
kanununununan ay aking pinaglilingkuran sa budhing
malinis, na walang patid na inaalaala kita sa aking
mga daing, gabi't araw; **4** Na kinasasabikan kong
makita kita, na inaalaala ang iyong mga pagluha,
upang ako'y mapuspos ng kagalakan; **5** Na inaalaala
ko ang pananampalatayang hindi pakunwari na nasa
iyo; na namalagi muna kay Loida na iyong lelang, at
kay Eunice na iyong ina; at, ako'y naniniwalang lubos,
na nasa iyo rin naman. **6** Dahil dito ay ipinaaalaala
ko sa iyo na paningasin mo ang kaloob ng Dios, na
nasa iyo sa pamamagitan ng pagpapatong ng aking
mga kamay. **7** Sapagka't hindi tayo binigyan ng Dios
ng espiritu ng katakutan; kundi ng kapangyarihan at
ng pagibig at ng kahusayan. **8** Huwag mo ngang
ikahiya ang pagpapatotoo sa ating Panginoon, ni ako
na bilanggo niya: kundi magtiis ka ng mga kahirapan
dahil sa evangelio ayon sa kapangyarihan ng Dios; **9**
Na siyang sa atin ay nagligtas, at sa atin ay tumawag
ng isang banal na pagtawag, hindi ayon sa ating mga
gawa, kundi ayon sa kaniyang sariling akala at biyaya,
na ibinigay sa atin kay Cristo Jesus buhat pa ng mga
panahong walang hanggan. **(aiōnios g166)** **10** Nguni't
ngayon ay nahayag sa pamamagitan ng pagpapakita
ng ating Tagapagligtas na si Cristo Jesus, na siyang
nagalis ng kamatayan, at nagdala sa liwanag ng
buhay at ng walang pagkasira sa pamamagitan ng
evangelio, **11** Na sa bagay na ito ay ako'y itinalaga
na tagapangaral, at apostol at guro. **12** Dahil dito'y
nagtiis din ako ng mga bagay na ito: gayon ma'y hindi
ako nahihiya; sapagka't nakikilala ko yaong aking
sinampalatayanan, at lubos akong naniniwalang siya'y
makapagiingat ng aking ipinagkatiwala sa kaniya
hanggang sa araw na yaon. **13** Ingatan mo ang
mga ulirang mga salitang magagaling na narinig mo
sa akin, sa pananampalataya at pagibig na nasa
kay Cristo Jesus. **14** Yaong mabuting bagay na
ipinagkatiwala sa iyo ay ingatan mo sa pamamagitan
ng Espiritu Santo na nananahan sa atin. **15** Ito'y
nalalaman mo, na nagsihiwalay sa akin ang lahat
ng nangasa Asia; na sa mga yaon ay si Figello at si
Hermogenes. **16** Pagkalooban nawa ng Panginoon
ng habag ang sangbahayan ni Onesiforo: sapagka't
madalas niya akong pinaginhawa, at hindi ikinahiya
ang aking tanikala; **17** Kundi, nang siya'y nasa
Roma, ay hinanap niya ako ng buong sikap, at ako'y
nasumpungan niya. **18** (Pagkalooban nawa siya ng
Panginoon na masumpungan niya ang kahabagan ng
Panginoon sa araw na yaon); at totoong alam mo
kung gaano karaming mga bagay ang ipinaglingkod
niya sa Efeso.

2 Ikaw nga, anak ko, magpakalakas ka sa biyayang
nasa kay Cristo Jesus. **2** At ang mga bagay
na iyong narinig sa akin sa gitna ng maraming
saksi, ay siya mo ring ipagkatiwala sa mga taong
tapat, na makapagtuturo naman sa mga iba. **3**
Makipagtiis ka sa akin ng mga kahirapan, na gaya
ng mabuting kawal ni Cristo Jesus. **4** Sinomang
kawal na nasa pagkakawal ay hindi nahalubilo sa
mga bagay ng buhay na ito; upang siya'y kalugdan
niyaong nagtala sa pagkakawal. **5** At kung ang
sinoman ay makikipaglaban naman sa mga laro, ay
hindi pinuputungan maliban na kung makipaglabang
matuwid. **6** Ang magsasaka na nagpapagal ay siyang
kailangang unang makabahagi sa mga bunga. **7**
Isipin mo ang sinasabi ko; sapagka't bibigyan ka ng
Panginoon ng pagkaunawa sa lahat ng mga bagay.
8 Alalahanin mo si Jesucristo na muling nabuhay
sa mga patay, sa binhi ni David, ayon sa aking
evangelio: **9** Na siyang pinagtitiisan ko ng kahirapan
sa mga tanikala, na tulad sa tampalasan; nguni't
ang salita ng Dios ay hindi natatanikalaan. **10** Kaya
aking tinitiis ang lahat ng mga bagay dahil sa mga
hinirang, upang kamtan naman nila ang pagkaligtas
na nasa kay Cristo Jesus na may kaluwalhatiang
walang hanggan. **(aiōnios g166)** **11** Tapat ang pasabi:
Sapagka't kung tayo'y nangamatay na kalakip niya, ay
mangabubuhay naman tayong kasama niya: **12** Kung
tayo'y mangagtiis, ay mangaghahari naman tayong
kasama niya: kung ating ikaila siya, ay ikakaila naman
niya tayo: **13** Kung tayo'y hindi mga tapat, siya'y
nananatiling tapat; sapagka't hindi makapagkakaila
sa kaniyang sarili. **14** Ipaalaala mo sa kanila ang
mga bagay na ito, na sila'y pagbilinan sa paningin
ng Panginoon, na sila'y huwag makipagtalo tungkol
sa mga salitaan na hindi mapapakinabangan, sa
ikapapahamak ng mga nakikinig. **15** Pagsikapan
mong humarap na subok sa Dios, manggagawang

walang anomang ikahihiya, na gumagamit na matuwid
ng salita ng katotohanan. 16 Datapuwa't ilagan mo
ang mga usapang walang kabuluhan: sapagka't sila'y
lalong magpapatuloy sa kasamaan, 17 At ang kanilang
salita ay kakalat na gaya ng ganggrena: na sa mga ito
ay si Himeneo at si Fileto; 18 Na mga taong tungkol
sa katotohanan ay nangasinsay, na sinasabing ang
pagkabuhay na maguli ay nakaraan na, at ginugulo
ang pananampalataya ng iba. 19 Gayon ma'y ang
matibay na pinagsasaligan ng Dios ay nananatili
na may tatak nito, Nakikilala ng Panginoon ang
mga kaniya: at, Lumayo sa kalikuan ang bawa't isa
na sumasambitla ng pangalan ng Panginoon. 20
Datapuwa't sa isang malaking bahay ay hindi lamang
may mga sisidlang ginto at pilak, kundi mayroon din
namang kahoy at lupa; at ang iba'y sa ikapupuri, at
ang iba'y sa ikasisirang-puri. 21 Kung ang sinoman
nga ay malinis sa alin man sa mga ito, ay magiging
sisidlang ikapupuri, pinakabanal, marapat gamitin
ng mayari, nahahanda sa lahat ng gawang mabuti.
22 Datapuwa't layuan mo ang masasamang pita
ng kabinataan, at sundin mo ang kabanalan, ang
pananampalataya, ang pagibig, ang kapayapaan,
kasama ng mga nagsisitawag sa Panginoon mula
sa pusong malinis. 23 Nguni't tanggihan mo ang
mga usapang walang kabuluhan at hangal, yamang
nalalaman mo na namumunga ng mga pagtatalo.
24 At ang alipin ng Panginoon ay hindi nararapat
na makipagtalo, kundi maamo sa lahat, sapat na
makapagturo, matiisin, 25 Na sawaying may kaamuan
ang mga nagsisisalangsang; baka sakaling sila'y
pagkalooban ng Dios ng pagsisisi sa ikaaalam ng
katotohanan, 26 At sila'y makawala sa silo ng diablo,
na bumihag sa kanila ayon sa kaniyang kalooban.

3 Datapuwa't alamin mo ito, na sa mga huling araw
ay darating ang mga panahong mapanganib.
2 Sapagka't ang mga tao'y magiging maibigin sa
kanilang sarili, maibigin sa salapi, mayayabang,
mga mapagmalaki, mapagtungayaw, masuwayin sa
mga magulang, mga walang turing, mga walang
kabanalan, 3 Walang katutubong pagibig, mga walang
paglulubag, mga palabintangin, mga walang pagpipigil
sa sarili, mga mabangis, hindi mga maibigin sa
mabuti, 4 Mga lilo, mga matitigas ang ulo, mga palalo,
mga maibigin sa kalayawan kay sa mga maibigin
sa Dios; 5 Na may anyo ng kabanalan, datapuwa't
tinanggihan ang kapangyarihan nito: lumayo ka rin
naman sa mga ito. 6 Sapagka't sa mga ito ang
nanganggagapang sa mga bahay, at binibihag ang
babaing haling na lipos ng mga kasalanan, hinihila ng
mga iba't ibang pita, 7 Na laging nagsisipagaral, at
kailan pa man ay hindi nakararating sa pagkaalam
ng katotohanan. 8 At kung paanong si Janes at si
Jambres ay nagsilaban kay Moises, ay gayon din
naman ang mga ito'y nagsisilaban sa katotohanan;
mga taong masasama ang pagiisip, mga itinakuwil
tungkol sa pananampalataya. 9 Nguni't sila'y hindi
mangagpapatuloy: sapagka't mangahahayag sa lahat
ng mga tao ang kanilang kamangmangan, gaya naman
ng pagkahayag ng sa mga yaon. 10 Nguni't sinunod
mo ang aking aral, ugali, akala, pananampalataya,
pagpapahinuhod, pagibig, pagtitiis, 11 Mga paguusig,
mga pagbabata; anomang mga bagay ang nangyari
sa akin sa Antioquia, sa Iconio, sa Listra; anomang
mga paguusig ang tiniis ko: at sa lahat ay iniligtas ako
ng Panginoon. 12 Oo, at lahat na ibig mabuhay na
may kabanalan kay Cristo Jesus ay mangagbabata
ng paguusig. 13 Datapuwa't ang masasamang tao
at mga magdaraya ay lalong sasama ng sasama,
na mangagdadaya, at sila rin ang mangadadaya.
14 Datapuwa't manatili ka sa mga bagay na iyong
pinagaralan at sa pinagkaroonan mo ng katunayan,
yamang nalalaman mo kung kanino mo nangatutuhan;
15 At mula sa pagkasanggol ay iyong nalalaman ang
mga banal na kasulatan na makapagpadunong sa iyo
sa ikaliligtas sa pamamagitan ng pananampalataya
kay Cristo Jesus. 16 Ang lahat ng mga kasulatan
na kinasihan ng Dios ay mapapakinabangan din
naman sa pagtuturo, sa pagsansala, sa pagsaway,
sa ikatututo na nasa katuwiran: 17 Upang ang tao ng
Dios ay maging sakdal, tinuruang lubos sa lahat ng
mga gawang mabuti.

4 Ipinagbibilin ko sa iyo sa paningin ng Dios, at ni
Cristo Jesus, na siyang huhukom sa mga buhay
at sa mga patay, sa pamamagitan ng kaniyang
pagpapakita at sa kaniyang kaharian: 2 Ipangaral mo
ang salita; magsikap ka sa kapanahunan, at sa di
kapanahunan, sumawata ka, sumaway ka, mangaral
ka na may buong pagpapahinuhod at pagtuturo. 3
Sapagka't darating ang panahon na hindi nila titiisin
ang magaling na aral; kundi, pagkakaroon nila ng
kati ng tainga, ay magsisipagbunton sila sa kanilang
sarili ng mga gurong ayon sa kanilang sariling mga
masasamang pita; 4 At ihihiwalay sa katotohanan
ang kanilang mga tainga, at mga ibabaling sa katha.
5 Nguni't ikaw ay magpigil sa lahat ng mga bagay,

magtiis ka ng mga kahirapan, gawin mo ang gawa
ng evangelista, ganapin mo ang iyong ministerio. **6**
Sapagka't ako'y iniaalay na, at ang panahon ng aking
pagpanaw ay dumating na. **7** Nakipagbaka ako ng
mabuting pakikipagbaka, natapos ko na ang aking
takbo, iningatan ko ang pananampalataya: **8** Buhat
ngayon ay natataan sa akin ang putong na katuwiran,
na ibibigay sa akin ng Panginoon na tapat na hukom
sa araw na yaon; at hindi lamang sa akin, kundi sa
lahat din naman ng mga naghahangad sa kaniyang
pagpapakita. **9** Magsikap kang pumarini na madali
sa akin: **10** Sapagka't ako'y pinabayaan ni Demas,
palibhasa'y iniibig niya ang sanglibutang ito, at napasa
Tesalonica; si Crescente ay napasa Galacia, at si Tito
ay sa Dalmacia. **(aiōn g165)** **11** Si Lucas lamang ang
kasama ko. Kaunin mo si Marcos, at ipagsama mo;
sapagka't siya'y napapakinabangan ko sa ministerio.
12 Datapuwa't si Tiquico ay sinugo ko sa Efeso. **13**
Ang balabal na aking iniwan sa Troas kay Carpo
ay iyong dalhin pagparini mo, at ang mga aklat,
lalong lalo na ang mga pergamino. **14** Si Alejandro na
panday-tanso ay ginawan ako ng lubhang masama:
gagantihan siya ng Panginoon ayon sa kaniyang mga
gawa: **15** Magingat ka rin naman sa kaniya; sapagka't
totoong kaniyang sinalangsang ang aming mga salita.
16 Sa aking unang pagsasanggalang sinoman ay
walang kumampi sa akin, bagkus pinabayaan ako
ng lahat: huwag nawang ibilang sa kanila ito. **17**
Datapuwa't ang Panginoon ay sumaakin, at ako'y
pinalakas; upang sa pamamagitan ko ang mabuting
balita ay maitanyag ng ganap, at upang mapakinggan
ng lahat ng mga Gentil: at ako'y iniligtas sa bibig
ng leon. **18** Ako'y ililigtas ng Panginoon sa bawa't
gawa ng masama, at ako'y kaniyang iingatan sa
kaniyang kaharian sa langit: na sumakaniya nawa
ang kaluwalhatian magpakailan man. Siya nawa.
(aiōn g165) **19** Batiin mo si Prisca at si Aquila, at ang
sangbahayan ni Onesiforo. **20** Si Erasto ay natira sa
Corinto; datapuwa't si Trofimo ay iniwan kong may-
sakit sa Mileto. **21** Magsikap kang pumarini bago
magtaginaw. Binabati ka ni Eubulo, at ni Pudente, at
ni Lino, at ni Claudia, at ng lahat ng mga kapatid.
22 Ang Panginoon nawa'y sumainyong espiritu. Ang
biyaya nawa'y sumainyo.

Tito

1 Si Pablo, na alipin ng Dios, at apostol ni Jesucristo,
ayon sa pananampalataya ng mga hinirang ng
Dios, at sa pagkaalam ng katotohanan na ayon sa
kabanalan, **2** Sa pagasa sa buhay na walang hanggan,
na ipinangako ng Dios na di makapagsisinungaling
buhat pa ng mga panahong walang hanggan; **(aiōnios**
g166) **3** Nguni't sa kaniyang mga panahon ay
ipinahayag ang kaniyang salita sa pangangaral, na sa
akin ay ipinagkatiwala ayon sa utos ng Dios na ating
Tagapagligtas; **4** Kay Tito na aking tunay na anak ayon
sa pananampalataya ng lahat: Biyaya at kapayapaan
nawang mula sa Dios Ama at kay Cristo Jesus na
Tagapagligtas natin. **5** Dahil dito'y iniwan kita sa Creta,
upang husayin mo ang mga bagay na nagkukulang,
at maghalal ng mga matanda sa bawa't bayan, na
gaya ng ipinagbilin ko sa iyo; **6** Kung ang sinoman ay
walang kapintasan, asawa ng isang babae lamang,
na may mga anak na nagsisisampalataya, na hindi
maisusumbong sa pangliligalig o suwail. **7** Sapagka't
dapat na ang obispo ay walang kapintasan, palibhasa
siya'y katiwala ng Dios; hindi mapagsariling kalooban,
hindi magagalitin, hindi manggugulo, hindi palaaway,
hindi masakim sa mahalay na kapakinabangan; **8**
Kundi mapagpatuloy, maibigin sa mabuti, mahinahon
ang pagiisip, matuwid, banal, mapagpigil; **9** Na
nananangan sa tapat na salita na ayon sa turo,
upang umaral ng magaling na aral, at papaniwalain
ang nagsisisalangsang. **10** Sapagka't may maraming
mga suwail, na mapagsalita ng walang kabuluhan
at mga magdaraya, lalong lalo na yaong mga sa
pagtutuli, **11** Na ang kanilang mga bibig ay nararapat
matikom; mga taong nagsisipanggulo sa buong mga
sangbahayan, na nangagtuturo ng mga bagay na
di nararapat, dahil sa mahalay na kapakinabangan.
12 Sinabi ng isa sa kanila rin, ng isang propetang
sarili nila, Ang mga taga Creta kailan pa man ay
mga sinungaling, masasamang hayop, matatakaw
na mga tamad. **13** Ang patotoong ito ay tunay. Dahil
dito'y sawayin mong may kabagsikan sila, upang
mangapakagaling sa pananampalataya, **14** Na huwag
mangakinig sa mga katha ng mga Judio, at sa mga
utos ng mga tao na nangagsisisinsay sa katotohanan.
15 Sa malinis ang lahat ng mga bagay ay malinis:
datapuwa't sa nangahawa at di nagsisisampalataya
ay walang anomang malinis; kundi pati ng kanilang
pagiisip at kanilang budhi ay pawang nangahawa. **16**
Sila'y nangagpapanggap na nakikilala nila ang Dios;
nguni't ikinakaila sa pamamagitan ng kanilang mga
gawa, palibhasa'y mga malulupit, at mga masuwayin,
at mga itinakuwil sa bawa't gawang mabuti.

2 Nguni't magsalita ka ng mga bagay na nauukol
sa aral na magaling: **2** Na ang matatandang
lalake ay maging mapagpigil, mahusay, mahinahon
ang pagiisip, magagaling sa pananampalataya, sa
pagibig, sa pagtitiis: **3** Na gayon din ang matatandang
babae ay maging magalang sa kanilang kilos, hindi
palabintangin ni paalipin man sa maraming alak,
mga guro ng kabutihan; **4** Upang kanilang maturuan
ang mga babaing may kabataan na magsiibig sa
kanikaniyang asawa, magsiibig sa kanilang mga
anak, mangagpakahinahon, **5** Mangagpakahinahon,
mangagpakalinis, mangagpakasipag sa bahay,
magagandang-loob, pasakop sa kanikaniyang asawa,
upang huwag lapastanganin ang salita ng Dios: **6**
Iaral mo rin naman sa mga bagong tao na sila'y
mangagpakahinahon ng pagiisip: **7** Sa lahat ng mga
bagay ay magpakilala kang ikaw ay isang uliran sa
mabubuting gawa; at sa iyong aral ay ipakilala mo ang
walang kamalian ang kahusayan, **8** Pangungusap na
magaling, na di mahahatulan; upang sila na nasa
kabilang panig ay mahiya, nang walang anomang
masamang masabi tungkol sa atin. **9** Iaral mo sa mga
alipin na sila'y pasakop sa kanikaniyang Panginoon,
at kanilang kalugdan sa lahat ng mga bagay; at
huwag mga masagutin; **10** Huwag mangagdaya, kundi
mangagpakita ng buong buting pagtatapat; upang
pamutihan sa lahat ng mga bagay ang aral ng Dios na
ating Tagapagligtas. **11** Sapagka't napakita ang biyaya
ng Dios, na may dalang kaligtasan sa lahat ng mga
tao, **12** Na nagtuturo sa atin, upang, pagtanggi natin
sa kalikuan at sa mga kahalayan ng sanglibutan, ay
marapat mabuhay tayong may pagpipigil at matuwid
at banal sa panahong kasalukuyan ng sanglibutang
ito; **(aiōn g165)** **13** Na hintayin yaong mapalad na
pagasa at ang pagpapakita ng kaluwalhatian ng
ating dakilang Dios at Tagapagligtas na si Jesucristo;
14 Na siyang nagbigay ng kaniyang sarili dahil sa
atin, upang tayo'y matubos niya sa lahat ng mga
kasamaan, at malinis niya sa kaniyang sarili ang
bayang masikap sa mabubuting gawa, upang maging
kaniyang sariling pag-aari. **15** Ang mga bagay na
ito ay iyong salitain at iaral at isaway ng buong
kapangyarihan. Sinoman ay huwag humamak sa iyo.

3 Ipaalala mo sa kanilang pasakop sa mga pinuno,
sa mga may kapangyarihan, na mangagmasunurin,
na humanda sa bawa't gawang mabuti, **2** Na
huwag magsalita ng masama tungkol sa kanino
man, na huwag makipagtalo, kundi mapakahinhin,
at magpakahinahon sa lahat ng mga tao. **3**
Sapagka't tayo rin naman nang unang panahon
ay mga mangmang, mga suwail, mga nadaya, na
nagsisipaglingkod sa sarisaring masamang pita at
kalayawan, na nangamumuhay sa masasamang
akala at kapanaghilian, mga napopoot, at tayo'y
nangagkakapootan. **4** Nguni't nang mahayag na ang
kagandahang-loob ng Dios na ating Tagapagligtas,
at ang kaniyang pagibig sa tao, **5** Na hindi dahil sa
mga gawa sa katuwiran na ginawa nating sarili, kundi
ayon sa kaniyang kaawaan ay kaniyang iniligtas
tayo, sa pamamagitan ng paghuhugas sa muling
kapanganakan at ng pagbabago sa Espiritu Santo,
6 Na kaniyang ibinuhos ng sagana sa atin, sa
pamamagitan ni Jesucristo na ating Tagapagligtas; **7**
Upang, sa pagkaaring-ganap sa atin sa pamamagitan
ng kaniyang biyaya, ay maging tagapagmana tayo
ayon sa pagasa sa buhay na walang hanggan. **(aiōnios
g166)** **8** Tapat ang pasabi, at tungkol sa mga bagay
na ito ay ninanasa kong patotohanan mong may
pagkakatiwala, upang ang mga nagsisipanampalataya
sa Dios ay maging maingat na papanatilihin ang
mabubuting gawa. Ang mga bagay na ito ay pawang
mabubuti at mapapakinabangan ng mga tao: **9** Nguni't
ilagan mo ang mga hangal na usapan, at ang mga
pagsasalaysay ng lahi, at ang mga pagtatalo, at
pagtataltalan tungkol sa kautusan; sapagka't ang mga
ito ay di pinakikinabangan at walang kabuluhan. **10**
Ang taong may maling pananampalataya pagkatapos
nang una at ikalawang pagsaway ay itakuwil mo; **11**
Yamang nalalaman mo na ang gayon ay napahamak,
at nagkakasala at siya'y hinahatulan ng kaniyang
sarili. **12** Pagka susuguin ko sa iyo si Artemas, o
si Tiquico, ay magsikap kang pumarini sa akin sa
Nicopolis: sapagka't pinasiyahan kong doon matira
sa taginaw. **13** Suguin mong may sikap si Zenas na
tagapagtanggol ng kautusan at si Apolos sa kanilang
paglalakbay, upang sila'y huwag kulangin ng ano
man. **14** At pagaralan din naman ng ating mga tao
na manatili sa mabubuting gawa sa kagamitang
kailangan, upang huwag mawalan ng bunga. **15**
Binabati ka ng lahat ng mga kasama ko. Batiin mo
ang mga nagsisiibig sa atin sa pananampalataya.
Biyaya ang sumainyo nawang lahat.

Filemon

1 Si Pablo, na bilanggo ni Cristo Jesus, at si Timoteo
na ating kapatid kay Filemon na aming minamahal
at kamanggagawa, 2 At kay Apia na ating kapatid na
babae, at kay Arquipo na kapuwa kawal namin, at sa
iglesia sa iyong bahay: 3 Sumainyo nawa ang biyaya
at kapayapaang mula sa Dios na ating Ama at sa
Panginoong Jesucristo. 4 Nagpapasalamat akong lagi
sa aking Dios, na ikaw ay binabanggit ko sa aking mga
panalangin, 5 Sa pagkabalita ko ng iyong pagibig, at
ng pananampalataya mo sa Panginoong Jesus, at
sa lahat ng mga banal; 6 Upang ang pakikipagkaisa
ng iyong pananampalataya, ay maging mabisa sa
pagkaalam ng bawa't mabuting bagay na nasa iyo,
sa kay Cristo. 7 Sapagka't ako'y totoong nagalak at
naaliw sa iyong pagibig, sapagka't ang mga puso ng
mga banal ay naginhawahan sa pamamagitan mo,
kapatid. 8 Kaya, bagama't kay Cristo ay mayroon
akong buong pagkakatiwala upang ipagtagubilin ko
sa iyo ang nauukol, 9 Gayon ma'y alangalang sa
pagibig ay bagkus akong namamanhik, kung sa
bagay akong si Pablo ay matanda na, at ngayon
nama'y bilanggo ni Cristo Jesus: 10 Ipinamamanhik
ko sa iyo ang aking anak, na aking ipinanganak sa
aking mga tanikala, si Onesimo, 11 Na nang unang
panahon ay hindi mo pinakinabangan, datapuwa't
ngayon ay may pakikinabangin ka at ako man: 12
Na siya'y aking pinabalik sa iyo sa kaniyang sariling
katawan, sa makatuwid baga'y, ang aking sariling
puso: 13 Na ibig ko sanang pigilin siya sa aking
piling, upang sa iyong pangalan ay paglingkuran
ako sa mga tanikala ng evangelio: 14 Datapuwa't
kung wala kang pasiya ay wala akong magagawang
anoman; upang ang iyong kabutihang-loob ay huwag
maging tila sa pagkakailangan, kundi sa sariling
kalooban. 15 Sapagka't marahil sa ganito siya'y
nahiwalay sa iyo sa sangdaling panahon, upang
siya'y mapasa iyo magpakailan man; **(aiōnios g166)** 16
Na hindi na alipin, kundi higit sa alipin, isang kapatid
na minamahal, lalong lalo na sa akin, nguni't gaano
pa kaya sa iyo, na siya'y minamahal mo maging sa
laman at gayon din sa Panginoon. 17 Kung ako nga
ay inaari mong kasama, ay tanggapin mo siyang tila
ako rin. 18 Nguni't kung siya'y nagkasala sa iyo ng
anoman, o may utang sa iyong anoman, ay ibilang
mo sa akin; 19 Akong si Pablo na sumusulat nito ng
aking sariling kamay, ay siyang magbabayad sa iyo:
hindi sa sinasabi ko sa iyo na ikaw man ay utang
mo pa sa akin. 20 Oo, kapatid, magkaroon nawa
ako ng katuwaan sa iyo sa Panginoon: panariwain
mo ang aking puso kay Cristo. 21 Kita'y sinulatan
sa pagkakatiwala sa iyong pagtalima, palibhasa'y
aking nalalaman na gagawin mo ang higit pa kay
sa aking sinasabi. 22 Datapuwa't bago ang lahat
ay ipaghanda mo ako ng matutuluyan: sapagka't
inaasahan kong sa pamamagitan ng inyong mga
panalangin ay ipagkakaloob ako sa inyo. 23 Binabati
ka ni Epafras, na aking kasama sa pagkabilanggo kay
Cristo Jesus; 24 At gayon din ni Marcos, ni Aristarco,
ni Demas, at ni Lucas na aking mga kamanggagawa.
25 Ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo ay
sumainyo nawang espiritu. Siya nawa.

Mga Hebreo

1 Ang Dios, na nagsalita nang unang panahon sa
ating mga magulang sa iba't ibang panahon at sa
iba't ibang paraan sa pamamagitan ng mga propeta,
2 Ay nagsalita sa atin sa mga huling araw na ito sa
pamamagitan, ng kaniyang Anak, na siyang itinalaga
na tagapagmana ng lahat ng mga bagay, na sa
pamamagitan naman niya'y ginawa ang sanglibutan;
(aiōn g165) 3 Palibhasa'y siyang sinag ng kaniyang
kaluwalhatian, at tunay na larawan ng kaniyang
pagka-Dios, at umaalalay ng lahat ng mga bagay sa
pamamagitan ng salita ng kaniyang kapangyarihan,
nang kaniyang magawa na ang paglilinis ng mga
kasalanan, ay lumuklok sa kanan ng Karangalan sa
kaitaasan; 4 Na naging lalong mabuti kay sa mga
anghel, palibhasa'y nagmana ng lalong marilag na
pangalan kay sa kanila. 5 Sapagka't kanino nga sa
mga anghel sinabi niya kailan man, Ikaw ay aking
Anak, Ikaw ay aking ipinanganak ngayon? at muli,
Ako'y magiging kaniyang Ama, At siya'y magiging
aking Anak? 6 At muli nang dinadala niya ang
panganay sa sangkalupaan ay sinasabi, At sambahin
siya ng lahat ng mga anghel ng Dios. 7 At sinasabi
niya tungkol sa mga anghel, Yaong ginagawang mga
anghel niya ang mga hangin, At ang kaniyang mga
ministro ay ningas ng apoy: 8 Nguni't tungkol sa
Anak ay sinasabi, Ang iyong luklukan, Oh Dios, ay
magpakailan man; At ang setro ng katuwiran ay
siyang setro ng iyong kaharian. (aiōn g165) 9 Inibig
mo ang katuwiran, at kinapootan mo ang kasamaan;
Kaya't ang Dios, ang Dios mo, ay nagbuhos sa
inyo, Ng langis ng kasayahang higit sa iyong mga
kasamahan. 10 At, Ikaw, Panginoon, nang pasimula'y
inilagay mo ang kinasasaligan ng lupa, At ang mga
langit ay mga gawa ng iyong mga kamay: 11 Sila'y
mangapapahamak; datapuwa't ikaw ay nananatili:
At silang lahat ay mangalulumang gaya ng isang
kasuutan; 12 At gaya ng isang balabal sila'y iyong
bibilutin, At sila'y mapapalitang gaya ng kasuutan:
Nguni't ikaw ay ikaw rin, At ang iyong mga taon
ay di matatapos. 13 Nguni't kanino sa mga anghel
sinabi niya kailan man, Lumuklok ka sa aking kanan,
Hanggang sa ang iyong mga kaaway ay gawin kong
tungtungan ng iyong mga paa? 14 Hindi baga silang
lahat ay mga espiritung tagapaglingkod, na mga
sinugo upang magsipaglingkod sa kapakinabangan
ng mangagmamana ng kaligtasan?

2 Kaya't nararapat nating pagkatantuin ang
mga bagay na narinig, baka sakaling tayo'y
makahagpos. 2 Sapagka't kung ang ipinangusap na
salita sa pamamagitan ng mga anghel ay nagtibay,
at ang bawa't pagsalangsang at pagsuway ay
tumanggap ng matuwid na parusa na kabayaran; 3
Paanong makatatanan tayo, kung ating pabayaan
ang ganitong dakilang kaligtasan? na ipinangusap
ng Panginoon noong una ay pinatunayan sa atin
sa pamamagitan ng mga nakarinig; 4 Na pawang
sinasaksihan naman ng Dios na kasama nila, sa
pamamagitan ng mga tanda at mga kababalaghan, at
ng saganang kapangyarihan, at ng mga kaloob ng
Espiritu Santo, ayon sa kaniyang sariling kalooban. 5
Sapagka't hindi niya ipinasakop sa mga anghel ang
sanglibutang darating, na siya naming isinasaysay.
6 Nguni't pinatunayan ng isa sa isang dako, na
sinasabi, Ano ang tao, upang siya'y iyong alalahanin?
O ang anak ng tao, upang siya'y iyong dalawin? 7
Siya'y ginawa mong mababa ng kaunti kay sa mga
anghel; Siya'y pinutungan mo ng kaluwalhatian at
ng karangalan, At siya'y inilagay mo sa ibabaw ng
mga gawa ng iyong mga kamay: 8 Inilagay mo ang
lahat ng mga bagay sa pagsuko sa ilalim ng kaniyang
mga paa. Sapagka't nang pasukuin niya ang lahat
ng mga bagay sa kaniya, ay wala siyang iniwan
na di sumuko sa kaniya. Nguni't ngayon ay hindi
pa natin nakikitang sumuko sa kaniya ang lahat ng
mga bagay. 9 Kundi nakikita natin ang ginawang
mababa ng kaunti kay sa mga anghel, sa makatuwid
ay si Jesus, na dahil sa pagbata ng kamatayan ay
pinutungan ng kaluwalhatian at karangalan, upang sa
pamamagitan ng biyaya ng Dios ay lasapin niya ang
kamatayan dahil sa bawa't tao. 10 Sapagka't marapat
sa kaniya na pinagukulan ng lahat ng mga bagay,
at sa pamamagitan niya ang lahat ng mga bagay,
sa pagdadala ng maraming anak sa kaluwalhatian
na gawing sakdal siyang may gawa ng kaligtasan
nila sa pamamagitan ng mga sakit. 11 Sapagka't ang
nagpapagingbanal at ang mga pinapagingbanal ay
pawang sa isa: na dahil dito'y hindi siya nahihiyang
tawagin silang mga kapatid, 12 Na sinasabi, Ibabalita
ko ang iyong pangalan sa aking mga kapatid, Sa gitna
ng kapisanan ay aawitin ko ang kapurihan mo. 13 At
muli, ilalagak ko ang aking pagkakatiwala sa kaniya.
At muli, Narito, ako at ang mga anak na ibinigay sa
akin ng Dios. 14 Dahil sa ang mga anak ay mga may
bahagi sa laman at dugo, siya nama'y gayon ding

nakabahagi sa mga ito; upang sa pamamagitan ng
kamatayan ay kaniyang malipol yaong may paghahari
sa kamatayan, sa makatuwid ay ang diablo: 15 At
mailigtas silang lahat na dahil sa takot sa kamatayan
ay nangasailalim ng pagkaalipin sa buong buhay
nila. 16 Sapagka't tunay na hindi niya tinutulungan
ang mga anghel, kundi tinutulungan niya ang binhi ni
Abraham. 17 Kaya't nararapat sa kaniya na sa lahat
ng mga bagay ay matulad sa kaniyang mga kapatid,
upang maging isang dakilang saserdoteng maawain
at tapat sa mga bagay na nauukol sa Dios, upang
gumawa ng pangpalubag-loob patungkol sa mga
kasalanan ng bayan. 18 Palibhasa'y nagbata siya sa
pagkatukso, siya'y makasasaklolo sa mga tinutukso.

3 Kaya, mga banal na kapatid, mga may bahagi
sa pagtawag ng kalangitan, inyong isipin ang
Apostol at Dakilang Saserdote na ating kinikilala, si
Jesus; 2 Na siya'y tapat sa naglagay sa kaniya na
gaya rin naman ni Moises sa buong sangbahayan
niya. 3 Sapagka't siya ay inaring may karapatan sa
lalong kaluwalhatian kay sa kay Moises, palibhasa'y
may lalong karangalan kay sa bahay yaong nagtayo
ng bahay. 4 Sapagka't ang bawa't bahay ay may
nagtayo; datapuwa't ang nagtayo ng lahat ng mga
bagay ay ang Dios. 5 At sa katotohanang si Moises
ay tapat sa buong sangbahayan niya gaya ng
lingkod, na pinakapatotoo sa mga bagay na sasabihin
pagkatapos; 6 Datapuwa't si Cristo, gaya ng anak
ay puno sa bahay niya; na ang bahay niya ay tayo,
kung ating ingatang matibay ang ating pagkakatiwala
at pagmamapuri sa pagasa natin hanggang sa
katapusan. 7 Gaya nga ng sabi ng Espiritu Santo,
Ngayon kung marinig ninyo ang kaniyang tinig, 8
Huwag ninyong papagmatigasin ang inyong mga
puso, na gaya ng sa pamumungkahi, Gaya nang sa
araw ng pagtukso sa ilang, 9 Na doon ako tinukso ng
inyong mga magulang sa pagsubok sa akin, At apat na
pung taon na nangakita ang aking mga gawa. 10 Dahil
dito'y nagalit ako sa lahing ito, At aking sinabi, Laging
sila'y nangagkakamali sa kanilang puso: Nguni't hindi
nila nangakilala ang aking mga daan; 11 Ano pa't aking
isinumpa sa aking kagalitan, Sila'y hindi magsisipasok
sa aking kapahingahan. 12 Magsipagingat kayo,
mga kapatid, baka sakaling mayroon sa kanino
man sa inyo ng isang pusong masama na walang
pananampalataya, na naghihiwalay sa inyo sa Dios
na buhay: 13 Nguni't kayo'y mangagpangaralan sa
isa't isa araw-araw, samantalang sinasabi, Ngayon;
baka papagmatigasin ang sinoman sa inyo ng daya
ng kasalanan: 14 Sapagka't tayo'y nagiging kabahagi
ni Cristo, kung ating iniingatang matibay ang pasimula
ng ating pagkakatiwala hanggang sa katapusan: 15
Samantalang sinasabi, Ngayon kung marinig ninyo
ang kaniyang tinig, Huwag ninyong papagmatigasin
ang inyong mga puso, na gaya ng sa pamumungkahi.
16 Sapagka't sino-sino, na pagkarinig ay namungkahi?
nguni't, hindi baga yaong lahat na nagsialis sa Egipto
sa pamamagitan ni Moises? 17 At sino-sino ang
kinagalitan niyang apat na pung taon? hindi baga
yaong nangagkasala, na ang kanilang mga katawan
ay nangabuwal sa ilang? 18 At sa kani-kanino
isinumpa niyang hindi makapapasok sa kaniyang
kapahingahan, kundi yaong mga nagsisuway? 19 At
nakikita natin na sila'y hindi nangakapasok dahil sa
kawalan ng pananampalataya.

4 Mangatakot nga tayo, yamang may iniwang
pangako ng pagpasok sa kaniyang kapahingahan,
baka sakaling sinoman sa inyo ay maging tulad
sa di nakaabot niyaon. 2 Sapagka't tunay na
tayo'y pinangaralan ng mabubuting balita, gaya rin
naman nila: nguni't hindi nila pinakinabangan ang
salitang napakinggan, dahil sa walang kalakip na
pananampalataya ang nangakarinig. 3 Sapagka't
tayong nagsisipanampalataya ay nagsisipasok sa
kapahingahang yaon; gaya ng sinabi niya, Gaya
ng aking isinumpa sa aking kagalitan, Sila'y hindi
magsisipasok sa aking kapahingahan: bagama't ang
mga gawa ay nangatapos mula nang itatag ang
sanglibutan. 4 Sapagka't sa isang dako ay sinabi niya
ang ganito tungkol sa ikapitong araw, At nagpahinga
nang ikapitong araw ang Dios sa lahat ng kaniyang
mga gawa; 5 At sa dakong ito ay muling sinabi,
Sila'y hindi magsisipasok sa aking kapahingahan.
6 Kaya't yamang may natitira pang ibang dapat
magsipasok doon, at ang mga pinangaralan nang una
ng mabubuting balita ay hindi nangapasok dahil sa
pagsuway, 7 Ay muling nagtangi siya ng isang araw,
Ngayon pagkatapos ng ilang panahon na sinabi sa
mga awit ni David (ayon sa sinabi na ng una), Ngayon
kung marinig ninyo ang kaniyang tinig, Huwag ninyong
papagmatigasin ang inyong mga puso. 8 Sapagka't
kung ibinigay sa kanila ni Josue ang kapahingahan,
ay hindi na sana niya sasalitain pagkatapos ang ibang
araw. 9 May natitira pa ngang isang pamamahingang
sabbath, ukol sa bayan ng Dios. 10 Sapagka't ang
pumasok sa kaniyang kapahingahan ay nagpahinga

naman sa kaniyang mga gawa, gaya ng Dios sa
kaniyang mga gawa. 11 Magsipagsikap nga tayo ng
pagpasok sa kapahingahang yaon, upang huwag
marapa ang sinoman ayon sa gayong halimbawa
ng pagsuway. 12 Sapagka't ang salita ng Dios ay
buhay, at mabisa, at matalas kay sa alin mang tabak
na may dalawang talim, at bumabaon hanggang
sa paghihiwalay ng kaluluwa at espiritu, ng mga
kasukasuan at ng utak, at madaling kumilala ng mga
pagiisip at mga haka ng puso. 13 At walang anomang
nilalang na hindi nahahayag sa kaniyang paningin:
nguni't ang lahat ng mga bagay ay hubad at hayag
sa harapan ng mga mata niyaong ating pagsusulitan.
14 Yaman ngang tayo'y mayroong isang lubhang
dakilang saserdote, na pumasok sa kalangitan, si
Jesus na Anak ng Dios, ay ingatan nating matibay
ang ating pagkakilala. 15 Sapagka't tayo'y walang
isang dakilang saserdote na hindi maaaring mahabag
sa ating kahinaan, kundi isa na tinukso sa lahat
ng mga paraan gaya rin naman natin gayon ma'y
walang kasalanan. 16 Magsilapit nga tayong may
pagkakatiwala sa luklukan ng biyaya, upang tayo'y
magsipagtamo ng awa, at mangakasumpong ng
biyaya upang tumulong sa atin sa panahon ng
pangangailangan.

5 Sapagka't ang bawa't dakilang saserdote
palibhasa'y hinugot sa mga tao, ay inilagay dahil
sa mga tao sa mga bagay na nauukol sa Dios,
upang siya'y makapaghandog ng mga kaloob at mga
hain namang patungkol sa mga kasalanan: 2 Na
makapagtitiis na may kaamuan sa mga di nakaaalam
at nangamamali, yamang siya rin naman ay nalilibid
ng kahinaan; 3 At dahil dito'y nararapat siyang
maghandog dahil sa mga kasalanan, at hindi lamang
patungkol sa mga tao, kundi naman sa kaniyang
sarili. 4 At sinoman ay hindi tumatanggap sa kaniyang
sarili ng karangalang ito, liban na kung tawagin siya
ng Dios, na gaya ni Aaron. 5 Gayon din si Cristo
man ay hindi nagmapuri sa kaniyang sarili upang
maging dakilang saserdote, kundi yaong sa kaniya
ay nagsabi, Ikaw ay aking Anak. Ikaw ay aking
naging anak ngayon: 6 Gaya rin naman ng sinasabi
niya sa ibang dako, Ikaw ay saserdote magpakailan
man Ayon sa pagkasaserdote ni Melquisedec. (aiōn
g165) 7 Na siya sa mga araw ng kaniyang laman
ay naghandog ng mga panalangin at mga daing
na sumisigaw ng malakas at lumuluha doon sa
may kapangyarihang makapagligtas sa kaniya sa
kamatayan, at siya'y dininig dahil sa kaniyang banal
na takot, 8 Bagama't siya'y Anak, gayon may natuto
ng pagtalima sa pamamagitan ng mga bagay na
kaniyang tiniis; 9 At nang siya'y mapaging sakdal, ay
siya ang gumawa ng walang hanggang kaligtasan ng
lahat na mga nagsisitalima sa kaniya; (aiōnios g166)
10 Pinanganlan ng Dios na dakilang saserdote ayon
sa pagkasaserdote ni Melquisedec. 11 Tungkol sa
kaniya'y marami kaming sasabihin, at mahirap na
saysayin, palibhasa'y nagsipurol kayo sa pakikinig.
12 Sapagka't nang kayo'y nangararapat nang maging
mga guro dahil sa kaluwatan, ay muling kayo'y
nangangailangan na kayo'y turuan ninoman ng mga
unang simulain ng aral ng Dios; at naging tulad sa
mga nangangailangan ng gatas, at hindi ng pagkaing
matigas. 13 Sapagka't bawa't tumatanggap ng gatas
ay walang karanasan sa salita ng katuwiran; sapagka't
siya'y isang sanggol. 14 Nguni't ang pagkaing matigas
ay sa mga may gulang, sa makatuwid ay doon sa
mga sa pamamagitan ng pamimihasa ay nangasanay
ang kanilang mga pakiramdam, upang makilala ang
mabuti at ang masama.

6 Kaya't tayo'y tumigil na ng pagsasalita ng mga
unang simulain ng aral ni Cristo, at tayo'y
mangagpatuloy sa kasakdalan; na huwag nating
ilagay na muli ang kinasasaligan ng pagsisisi sa
mga patay na gawa, at ng pananampalataya sa
Dios, 2 Ng aral na tungkol sa mga paglilinis, at ng
pagpapatong ng mga kamay, at ng pagkabuhay na
maguli ng mga patay, at ng paghuhukom na walang
hanggan. (aiōnios g166) 3 At ating gagawin ito, kung
ipahihintulot ng Dios. 4 Sapagka't tungkol sa mga
minsang naliwanagan at nakalasap ng kaloob ng
kalangitan, at mga nakabahagi ng Espiritu Santo, 5
At nakalasap ng mabuting salita ng Dios, at ng mga
kapangyarihan ng panahong darating, (aiōn g165) 6 At
saka nahiwalay sa Dios ay di maaaring baguhin silang
muli sa pagsisisi; yamang kanilang ipinapapakong
muli sa ganang kanilang sarili ang Anak ng Dios,
at inilalagay na muli siya sa hayag na kahihiyan. 7
Sapagka't ang lupang humitit ng ulang madalas na
lumalagpak sa kaniya, at tinutubuan ng mga damong
pakikinabangan ng mga yaon na dahil sa kanila'y
binukid, ay tumanggap ng pagpapalang mula sa
Dios: 8 Datapuwa't kung namumunga ng mga tinik at
dawag, ay itinatakuwil at malapit sa sumpa; at ang
kaniyang kahihinatnan ay ang sunugin. 9 Nguni't, mga
minamahal, naniniwala kaming lubos sa magagaling

na bagay tungkol sa inyo, at sa mga bagay na kalakip
ng pagkaligtas, bagama't kami ay nagsasalita ng
ganito: 10 Sapagka't ang Dios ay hindi liko upang
limutin ang inyong gawa at ang pagibig na inyong
ipinakita sa kaniyang pangalan, sa inyong paglilingkod
sa mga banal, at hanggang ngayo'y nagsisipaglingkod
kayo. 11 At ninanasa namin na ang bawa't isa sa inyo
ay magpakita ng gayon ding sikap sa ikalulubos ng
pagasa hanggang sa katapusan: 12 Na huwag kayong
mga tamad, kundi mga taga tulad kayo sa mga na
sa pamamagitan ng pananampalataya at ng pagtitiis
ay nagsisipagmana ng mga pangako. 13 Sapagka't
nang mangako ang Dios kay Abraham, palibhasa'y
hindi niya maipanumpa ang anomang lalong mataas,
ay ipinanumpa ang kaniyang sarili, 14 Na sinasabi,
Tunay sa pagpapala ay pagpapalain kita, at sa
pagpaparami ay pararamihin kita. 15 At sa ganito,
nang makapaghintay na may pagtitiis, ay nagtamo
siya ng pangako. 16 Sapagka't ipinanunumpa ng mga
tao ang lalong mataas: at sa bawa't pagtatalo nila'y
ang sumpa sa pagpapatotoo ang siyang katapusan.
17 Sa ganito, sa pagkaibig ng Dios na maipakitang
lalong sagana sa mga tagapagmana ng pangako
ang kawalan ng pagbabago ng kaniyang pasiya, ay
ipinamagitan ang sumpa; 18 Upang sa dalawang
bagay na di mababago, na diya'y di maaaring ang
Dios ay magbulaan, ay mangagkaroon tayo ng
isang matibay na kasiglahan, tayong nangagsitakas
na sumakanlong upang mangapit sa pagasang
nalalagay sa ating unahan: 19 Na ating inaring
tulad sa sinepete ng kaluluwa, isang pagasa na
matibay at matatag at pumapasok sa nasa loob
ng tabing; 20 Na doo'y pumasok dahil sa atin si
Jesus, na gaya ng pangunahin, na naging dakilang
saserdote magpakailan man ayon sa pagkasaserdote
ni Melquisedec. (aiōn g165)

7 Sapagka't itong si Melquisedec, hari sa Salem,
saserdote ng Kataastaasang Dios, na siyang
sumalubong kay Abraham sa pagbabalik na galing sa
paglipol sa mga hari at siya'y pinagpala niya, 2 Na siya
namang binahagihan ni Abraham ng ikasangpung
bahagi ng lahat (na kung sasaysayin, una-una, siya'y
Hari ng katuwiran, at saka Hari naman sa Salem,
na sa makatuwid, ay Hari ng kapayapaan; 3 Na
walang ama, walang ina, walang tandaan ng lahi,
at walang pasimula ng mga araw ni katapusan ng
buhay man, datapuwa't naging katulad ng Anak ng
Dios), ay nanatiling saserdote magpakailan man. 4
Nilaynilayin nga ninyo kung gaano ang kadakilaan ng
taong ito, na binigyan ni Abraham, na patriarka, ng
ikasangpung bahagi ng mga pinakamagagaling na
samsam. 5 At katotohanan ang mga sa anak ni Levi
na nagsisitanggap ng katungkulang saserdote, ay
mayroong utos na kumuha ng ikasangpung bahagi sa
bayan ayon sa kautusan, sa makatuwid ay sa kanilang
mga kapatid, bagama't ang mga ito ay nagsilabas
sa mga balakang ni Abraham: 6 Nguni't yaong ang
talaan ng lahi ay hindi ibinibilang sa kanila ay kumuha
ng ikasangpung bahagi kay Abraham, at pinagpala
yaong may mga pangako. 7 Datapuwa't walang
anomang pagtatalo ang mababa ay pinagpapala ng
mataas. 8 At dito'y ang mga taong may kamatayan
ay tumatanggap ng ikasangpung bahagi; datapuwa't
doon ay ang isa, na pinatutunayang nabubuhay. 9 At
sa makatuwid baga'y sa pamamagitan ni Abraham
pati si Levi, na tumatanggap ng ikasangpung bahagi,
ay nagbayad ng ikasangpung bahagi; 10 Sapagka't
siya'y nasa mga balakang pa ng kaniyang ama,
nang ito'y salubungin ni Melquisedec. 11 Ngayon
kung may kasakdalan nga sa pamamagitan ng
pagkasaserdote ng mga Levita (sapagka't sa ilalim
nito ay tinanggap ng bayan ang kautusan), anong
kailangan pa na magbangon ang ibang saserdote,
ayon sa pagkasaserdote ni Melquisedec at hindi
ibilang ayon sa pagkasaserdote ni Aaron? 12
Sapagka't nang palitan ang pagkasaserdote ay
kinailangang palitan naman ang kautusan. 13
Sapagka't yaong tungkol sa kaniya ay sinasabi ang
mga bagay na ito ay naukol sa ibang angkan, na
doon ang sinoma'y hindi naglilingkod sa dambana.
14 Sapagka't maliwanag na ang ating Panginoon
ay lumitaw mula kay Juda; na tungkol sa angkang
yao'y walang sinalitang anoman si Moises hinggil
sa mga saserdote. 15 At lalo pang napakaliwanag
ito, kung ayon sa anyo ni Melquisedec ay lumitaw
ang ibang saserdote, 16 Na ginawa, hindi ayon sa
kautusan ng utos na ukol sa laman, kundi ayon sa
kapangyarihan ng isang buhay na walang katapusan:
17 Sapagka't pinatotohanan tungkol sa kaniya, Ikaw ay
saserdote magpakailan man Ayon sa pagkasaserdote
ni Melquisedec. (aiōn g165) 18 Sapagka't napapawi
ang unang utos dahil sa kaniyang kahinaan at
kawalan ng kapakinabangan. 19 (Sapagka't ang
kautusan ay walang anomang pinasasakdal), at may
pagpapasok ng isang pagasang lalong magaling, na
sa pamamagitan nito ay nagsisilapit tayo sa Dios.

20 At yamang yao'y hindi naging sa walang sumpa:
21 (Sapagka't sila'y sa katotohanan ay ginawang
mga saserdote na walang sumpa; datapuwa't siya'y
may sumpa sa pamamagitan niyaong nagsasabi
tungkol sa kaniya, Sumumpa ang Panginoon at
hindi siya nagsisisi, Ikaw ay saserdote magpakailan
man); (aiōn g165) 22 Ay gayon din naman si Jesus ay
naging tagapanagot sa lalong mabuting tipan. 23
At katotohanang sila'y marami sa bilang na naging
mga saserdote, sapagka't dahil sa kamatayan ay
napigil sila ng pagpapatuloy: 24 Datapuwa't siya,
sapagka't namamalagi magpakailan man ay may
pagkasaserdote siyang di mapapalitan. (aiōn g165)
25 Dahil dito naman siya'y nakapagliligtas na lubos
sa mga nagsisilapit sa Dios sa pamamagitan niya,
palibhasa'y laging nabubuhay siya upang mamagitan
sa kanila. 26 Sapagka't nararapat sa atin ang
gayong dakilang saserdoteng banal, walang sala,
walang dungis, nahihiwalay sa mga makasalanan, at
ginawang lalong mataas pa kay sa mga langit; 27 Na
hindi nangangailangan araw-araw na maghandog ng
hain, na gaya niyaong mga dakilang saserdote una-
una'y patungkol sa kaniyang sariling mga kasalanan
at saka patungkol sa mga kasalanan ng bayan:
sapagka't ito'y ginawa niyang minsan magpakailan
man, nang kaniyang ihandog ang kaniyang sarili.
28 Sapagka't inilagay ng kautusan na mga dakilang
saserdote ang mga taong may kahinaan; nguni't ang
salita ng sumpa na kasunod ng kautusan ay siyang
naglalagay sa Anak, na sakdal magpakailan man.
(aiōn g165)

8 Ang kinauuwian nga ng mga bagay na aming
sinasabi ay ito: Mayroon tayong isang dakilang
saserdote, na nakaupo sa kanan ng luklukan ng
Karangalan sa mga langit, 2 Ministro sa santuario, at sa
tunay na tabernakulo, na itinayo ng Panginoon, hindi
ng tao. 3 Sapagka't ang bawa't dakilang saserdote
ay inilagay upang maghandog ng mga kaloob at
ng mga hain naman: sa ganito'y kinakailangan din
namang siya'y magkaroon ng anomang ihahandog. 4
Kung siya nga'y nasa lupa ay hindi siya saserdote
sa anomang paraan, palibhasa'y mayroon nang
nagsisipaghandog ng mga kaloob ayon sa kautusan;
5 Na nangaglilingkod sa anyo at anino ng mga
bagay sa kalangitan, gaya naman ni Moises na
pinagsabihan ng Dios nang malapit ng gawin niya
ang tabernakulo: sapagka't sinabi niya, Ingatan mo
na iyong gawin ang lahat ng mga bagay ayon sa
anyong ipinakita sa iyo sa bundok. 6 Datapuwa't
ngayo'y kinamtan niya ang ministeriong lalong
marangal, palibhasa'y siya nama'y tagapamagitan sa
isang tipang lalong magaling, na inilagda sa lalong
mabubuting pangako. 7 Sapagka't kung ang unang
tipang yaon ay naging walang kakulangan, ay hindi
na sana inihanap ng pangangailangan ang ikalawa.
8 Sapagka't sa pagkakita ng kakulangan sa kanila,
ay sinabi niya, Narito, dumarating ang mga araw,
sinasabi ng Panginoon, Na ako'y gagawa ng isang
bagong pakikipagtipan; sa sangbahayan ni Israel at
sa sangbahayan ni Juda. 9 Hindi ayon sa tipang
aking ipinakipagtipan sa kanilang mga magulang
Nang araw na sila'y aking tangnan sa kamay, upang
sila'y ihatid sa labas ng lupain ng Egipto; Sapagka't
sila'y hindi nanatili sa aking tipan, At akin silang
pinabayaan, sinasabi ng Panginoon. 10 Sapagka't ito
ang pakikipagtipang aking gagawin sa sangbahayan
ni Israel Pagkatapos ng mga araw na yaon, sinasabi
ng Panginoon; Ilalagay ko ang aking mga kautusan
sa kanilang pagiisip, At sa kanilang mga puso'y aking
isusulat ang mga ito. At ako'y magiging Dios nila, At
sila'y magiging bayan ko: 11 At hindi magtuturo ang
bawa't isa sa kaniyang kababayan, At ang bawa't isa
sa kaniyang kapatid, na sasabihing, Kilalanin mo ang
Panginoon: Sapagka't ako'y makikilala ng lahat, Mula
sa kaliitliitan hanggang sa kadakidakilaan sa kanila.
12 Sapagka't ako'y magiging mahabagin sa kanilang
kalikuan, At ang kanilang mga kasalanan ay hindi ko
na aalalahanin pa. 13 Doon sa sinasabi niya, Isang
bagong tipan, ay linuma niya ang una. Datapuwa't ang
nagiging luma at tumatanda ay malapit ng lumipas.

9 Ngayon, ang unang tipan din ay nagkaroon ng
mga palatuntunan ng pagsamba sa Dios, at ng
kaniyang santuario, ang santuario ng sanglibutang ito.
2 Sapagka't inihanda ang isang tabernakulo, ang una,
na kinaroroonan ng kandelero, at ng dulang, at ng mga
tinapay na handog; na siyang tinatawag na Dakong
Banal. 3 At sa likod ng ikalawang tabing ay ang
tabernakulo na tinatawag na Dakong Kabanalbanalan;
4 Na may isang gintong dambana ng kamangyan at
kaban ng tipan, at ang paligid ay nakakalupkupan
ng ginto, na siyang kinaroroonan ng sisidlang-ginto
na may lamang mana, at tungkod ni Aaron na
namulaklak, at mga tapyas na bato ng tipan; 5 At sa
ibabaw nito ay ang mga querubin ng kaluwalhatian na
nangagsisililim sa luklukan ng awa; na ang mga bagay
na ito ay hindi natin mapaguusapan ngayon ng isa isa.

6 At sa ganitong pagkahanda ng mga bagay na ito,
sa unang tabernakulo ay palaging nagsisipasok ang
mga saserdote, na tinutupad ang mga katungkulan;
7 Datapuwa't sa ikalawa ay pumapasok na nagiisa
ang dakilang saserdote, minsan sa isang taon,
na hindi walang dalang dugo, na inihahandog na
patungkol sa kaniyang sarili, at sa mga kamalian
ng bayan: 8 Na ipinakikilala ng Espiritu Santo, na
hindi pa naihahayag ang pagpasok sa dakong banal
samantalang natatayo pa ang unang tabernakulo; 9
Na yao'y isang talinghaga ng panahong kasalukuyan;
ayon dito ay inihahandog ang mga kaloob at ang mga
hain, tungkol sa budhi, na hindi magpapasakdal sa
sumasamba, 10 Palibhasa'y palatuntunan lamang na
ukol sa laman, na iniatang hanggang sa panahon ng
pagbabago (gaya ng mga pagkain, at mga inumin at
sarisaring paglilinis). 11 Nguni't pagdating ni Cristo
na dakilang saserdote ng mabubuting bagay na
darating, sa pamamagitan ng lalong malaki at lalong
sakdal na tabernakulo, na hindi gawa ng mga kamay,
sa makatuwid baga'y hindi sa paglalang na ito, 12
At hindi rin naman sa pamamagitan ng dugo ng
mga kambing at ng mga bulong baka, kundi sa
pamamagitan ng kaniyang sariling dugo, ay pumasok
na minsan magpakailan man sa dakong banal, na
kinamtan ang walang hanggang katubusan. (aiōnios
g166) 13 Sapagka't kung ang dugo ng mga kambing at
ng mga baka, at ang abo ng dumalagang baka na
ibinubudbod sa mga nadungisan, ay makapagiging
banal sa ikalilinis ng laman: 14 Gaano pa kaya ang
dugo ni Cristo, na sa pamamagitan ng Espiritu na
walang hanggan ay inihandog ang kaniyang sarili na
walang dungis sa Dios, ay maglilinis ng inyong budhi
sa mga gawang patay upang magsipaglingkod sa
Dios na buhay? (aiōnios g166) 15 At dahil dito'y siya
ang tagapamagitan ng isang bagong tipan, upang
sa pamamagitan ng isang kamatayan na ukol sa
ikatutubos ng mga pagsalangsang na nasa ilalim
ng unang tipan, ang mga tinawag ay magsitanggap
ng pangako na manang walang hanggan. (aiōnios
g166) 16 Sapagka't kung saan mayroong tipan doo'y
kinakailangan ang kamatayan ng gumawa niyaon. 17
Sapagka't ang isang tipan ay may kabuluhan kung
mamatay ang gumawa: sa ibang paraa'y walang
anomang kabuluhan samantalang nabubuhay ang
gumawa. 18 Kaya't ang una mang tipan ay hindi
itinalaga ng walang dugo. 19 Sapagka't nang salitain
ni Moises ang bawa't utos sa buong bayan ayon
sa kautusan, ay kumuha siya ng dugo ng mga
bulong baka at ng mga kambing, na may tubig at
balahibong mapula ng tupa at isopo, at winisikan
ang aklat at gayon din ang buong bayan, 20 Na
sinasabi, Ito ang dugo ng tipan na iniutos ng Dios
tungkol sa inyo. 21 Gayon din ang tabernakulo at
ang lahat ng mga kasangkapan sa pangangasiwa ay
pinagwiwisikan niya ng dugo sa gayon ding paraan.
22 At ayon sa kautusan, ay halos masasabi kong lahat
ng mga bagay ay nililinis ng dugo, at maliban na sa
pagkabuhos ng dugo ay walang kapatawaran. 23
Kinakailangan nga na ang mga anyo ng mga bagay sa
sangkalangitan ay linisin ng mga ito; nguni't ang mga
bagay ring ito sa sangkalangitan ay linisin ng lalong
mabubuting handog kay sa rito. 24 Sapagka't hindi
pumasok si Cristo sa dakong banal na ginawa ng mga
kamay, na kahalintulad lamang ng tunay; kundi sa
talagang langit, upang humarap ngayon sa harapan
ng Dios dahil sa atin: 25 At siya'y hindi rin naman
kailangang ihandog na madalas pa ang kaniyang
sarili, na gaya ng dakilang saserdote na pumapasok
sa dakong banal taon-taon na may dalang dugo na
hindi niya sarili; 26 Sa ibang paraan ay kailangan
na siya'y magbatang madalas mula nang itatag ang
sanglibutan: datapuwa't ngayon ay minsan siya'y
nahayag sa katapusan ng mga panahon upang alisin
ang kasalanan sa pamamagitan ng pagkahandog
ng kaniyang sarili. (aiōn g165) 27 At kung paanong
itinakda sa mga tao ang mamatay na minsan, at
pagkatapos nito ay ang paghuhukom; 28 Ay gayon
din naman si Cristo, na inihandog na minsan upang
dalhin ang mga kasalanan ng marami, sa ikalawa'y
pakikita na hiwalay sa kasalanan, sa ikaliligtas ng
mga nagsisipaghintay sa kaniya.

10 Sapagka't ang kautusan na may isang anino
ng mabubuting bagay na darating, hindi ang
tunay na larawan ng mga bagay, kailan pa man ay
di maaaring magpasakdal sa mga nagsisilapit sa
pamamagitan ng mga hain na laging inihahandog
sa taon-taon. 2 Sa ibang paraan ay hindi kaya
baga nagsipaglikat sila ng paghahandog? sapagka't
ang mga nagsisisamba, yamang nalinis na minsan,
ay hindi na sana nagkaroon pa ng budhi sa mga
kasalanan. 3 Nguni't sa mga hain yaon ginagawa ang
pagaalaala sa mga kasalanan taon-taon. 4 Sapagka't
di maaari na ang dugo ng mga baka at ng mga
kambing ay makapagalis ng mga kasalanan. 5 Kaya't
pagpasok niya sa sanglibutan, ay sinasabi, Hain at

handog ay hindi mo ibig. Nguni't isang katawan ang sa
akin ay inihanda mo; 6 Sa mga handog na susunugin
at mga haing patungkol sa mga kasalanan ay hindi ka
nalugod. 7 Nang magkagayo'y sinabi ko, Narito, ako'y
pumarito (sa balumbon ng aklat ay nasusulat tungkol
sa akin.) Upang gawin, Oh Dios, ang iyong kalooban.
8 Sa itaas ay sinasabi, Mga hain at mga handog at mga
handog na susunuging buo at mga haing patungkol sa
kasalanan ay hindi mo ibig, at di mo rin kinalulugdan
(mga bagay na inihahandog ayon sa kautusan), 9
Saka sinabi niya, Narito, ako'y pumarito upang gawin
ang iyong kalooban. Inaalis niya ang una, upang
maitatag ang ikalawa. 10 Sa kaloobang yaon tayo'y
pinapaging-banal, sa pamamagitan ng pagkahandog
ng katawan ni Cristo na minsan magpakailan man.
11 At katotohanang ang bawa't saserdote na araw-
araw ay nangangasiwa ng patayo at naghahandog na
madalas ng gayon ding mga hain, na hindi makaalis
kailan pa man ng mga kasalanan: 12 Nguni't siya,
nang makapaghandog ng isa lamang hain patungkol
sa mga kasalanan magpakailan man, ay umupo
sa kanan ng Dios; 13 Buhat noon ay naghihintay
hanggang sa ang kaniyang mga kaaway ay maging
tungtungan ng kaniyang mga paa. 14 Sapagka't sa
pamamagitan ng isang paghahandog ay kaniyang
pinasakdal magpakailan man ang mga pinapagiging-
banal. 15 At ang Espiritu Santo ay nagbibigay patotoo
rin naman sa atin; sapagka't pagkasabi niya na, 16
Ito ang tipang gagawin ko sa kanila Pagkatapos
ng mga araw na yaon, sabi ng Panginoon; Ilalagay
ko ang aking mga kautusan sa kanilang puso, At
isusulat ko rin naman sa kanilang pagiisip; 17
At ang kanilang mga kasalanan at kanilang mga
kasamaan ay hindi ko na aalalahanin pa. 18 At kung
saan may kapatawaran ng mga ito ay wala nang
paghahandog na patungkol pa sa kasalanan. 19 Mga
kapatid, yamang may kalayaan ngang makapasok sa
dakong banal sa pamamagitan ng dugo ni Jesus,
20 Sa pamamagitan ng daang bago at buhay na
kaniyang itinalaga sa atin, sa pamamagitan ng tabing,
sa makatuwid baga'y sa kaniyang laman; 21 At
yamang may isang Dakilang Saserdote na pangulo
sa bahay ng Dios; 22 Tayo'y magsilapit na may
tapat na puso sa lubos na pananampalataya, na
ang ating mga puso na winisikan mula sa isang
masamang budhi: at mahugasan ang ating katawan
ng dalisay na tubig, 23 Na ating ingatang matibay
ang pagkakilala ng ating pagasa upang huwag
magalinlangan: sapagka't tapat ang nangako: 24 At
tayo'y mangagtinginan upang tayo'y mangaudyok
sa pagiibigan at mabubuting gawa; 25 Na huwag
nating pabayaan ang ating pagkakatipon, na gaya
ng ugali ng iba, kundi mangagaralan sa isa't isa;
at lalo na kung inyong namamalas na nalalapit na
ang araw. 26 Sapagka't kung ating sinasadya ang
pagkakasala pagkatapos na ating matanggap ang
pagkakilala sa katotohanan, ay wala nang haing
natitira pa tungkol sa mga kasalanan, 27 Kundi
isang kakilakilabot na paghihintay sa paghuhukom,
at isang kabangisan ng apoy na lalamon sa mga
kaaway. 28 Ang magpawalang halaga sa kautusan
ni Moises sa patotoo ng dalawa o tatlong saksi, ay
mamamatay na walang awa: 29 Gaano kayang higpit
ng parusa, sa akala ninyo, ang ihahatol na nauukol
doon sa yumurak sa Anak ng Dios, at umaring di
banal sa dugo ng tipan na nagpabanal sa kaniya,
at umalipusta sa Espiritu ng biyaya? 30 Sapagka't
ating nakikilala yaong nagsabi, Akin ang paghihiganti,
ako ang gaganti. At muli, Huhukuman ng Panginoon
ang kaniyang bayan. 31 Kakilakilabot na bagay
ang mahulog sa mga kamay ng Dios na buhay. 32
Datapuwa't alalahanin ang mga nakaraang araw, na
sa mga yaon, pagkatapos na kayo'y maliwanagan,
ay nangagtiis kayo ng malaking pakikilaban ng
mga pagbabata; 33 Na una una ay naging isang
katawatawa dahil sa mga pagkasiphayo at gayon din
sa mga kahirapan; at sa ikalawa, ay naging kasama
niyaong mga inaring gayon. 34 Sapagka't kayo'y
nangahabag sa mga may tanikala, at tinanggap ninyo
ng buong galak ang pagkaagaw ng inyong pag-
aari, palibhasa'y inyong nalalamang mayroon kayo
sa inyong sarili ng isang pag-aaring lalong mabuti
at tumatagal. 35 Huwag nga ninyong itakuwil ang
inyong pagkakatiwala, na may dakilang ganting-pala.
36 Sapagka't kayo'y nangangailangan ng pagtitiis,
upang kung inyong magawa ang kalooban ng Dios,
ay magsitanggap kayo ng pangako. 37 Sapagka't sa
madaling panahon, Siyang pumaparito ay darating,
at hindi magluluwat. 38 Nguni't ang aking lingkod
na matuwid ay mabubuhay sa pananampalataya:
At kung siya ay umurong, ay hindi kalulugdan ng
aking kaluluwa. 39 Nguni't tayo'y hindi doon sa mga
nagsisibalik sa kapahamakan; kundi doon sa mga
may pananampalataya sa ikaliligtas ng kaluluwa.

11 Ngayon, ang pananampalataya ay siyang
kapanatagan sa mga bagay na hinihintay,

ang katunayan ng mga bagay na hindi nakikita. 2
Sapagka't sa pamamagitan nito ang mga matanda ay
sinaksihan. 3 Sa pananampalataya ay natatalastas
natin na ang sanglibutan ay natatag sa pamamagitan
ng salita ng Dios, ano pa't ang nakikita ay hindi
ginawa sa mga bagay na nakikita. (aiōn g165) 4
Sa pananampalataya si Abel ay naghandog sa
Dios ng lalong mabuting hain kay sa kay Cain, sa
pamamagitan nito'y sinaksihan sa kaniyang siya'y
matuwid, na nagpapatotoo ang Dios tungkol sa
kaniyang mga kaloob: at sa pamamagitan nito patay
na siya ay nagsasalita pa. 5 Sa pananampalataya
si Enoc ay inilipat upang huwag niyang makita ang
kamatayan; at hindi siya nasumpungan, sapagka't
siya'y inilipat ng Dios: sapagka't bago siya inilipat ay
pinatotohanan sa kaniyang siya'y naging kalugodlugod
sa Dios: 6 At kung walang pananampalataya ay hindi
maaaring maging kalugodlugod sa kaniya; sapagka't
ang lumalapit sa Dios ay dapat sumampalatayang
may Dios, at siya ang tagapagbigay ganti sa mga
sa kaniya'y nagsisihanap. 7 Sa pananampalataya
si Noe, nang paunawaan ng Dios tungkol sa mga
bagay na hindi pa nakikita, dala ng banal na takot, ay
naghanda ng isang daong sa ikaliligtas ng kaniyang
sangbahayan; na sa pamamagitan nito ay hinatulan
niya ang sanglibutan, at naging tagapagmana ng
katuwiran na ayon sa pananampalataya. 8 Sa
pananampalataya si Abraham, nang tawagin, ay
tumalima upang pumaroon sa isang dakong kaniyang
tatanggaping mana; at siya'y yumaon na di nalalaman
kung saan siya paroroon. 9 Sa pananampalataya
siya'y naging manglalakbay sa lupang pangako,
na gaya sa hindi niya sariling lupa, at tumahan
sa mga tolda na kasama si Isaac at si Jacob, na
mga tagapagmana ng isang pangako na kasama
niya: 10 Sapagka't inaasahan niya ang bayang may
mga kinasasaligan, na ang nagtayo at gumawa
ay ang Dios. 11 Sa pananampalataya si Sara rin
ay tumanggap ng lakas upang ipaglihi ang binhi,
nang lipas na ang kaniyang gulang, palibhasa'y
inari niyang tapat ang nangako: 12 Kaya naman
sumibol sa isa, sa kaniya na tila patay na, ang kasing
dami ng mga bituin sa langit sa karamihan, at di
mabilang na gaya ng mga buhanging nasa tabi ng
dagat. 13 Ayon sa pananampalataya ay nangamatay
ang lahat ng mga ito, na hindi kinamtan ang mga
pangako, nguni't kanilang nangakita na natanaw mula
sa malayo, at kanilang ipinahayag na sila'y pawang
taga ibang bayan at manglalakbay sa ibabaw ng lupa.
14 Sapagka't ang mga nagsisipagsabi ng mga gayong
bagay ay nagpapakilalang hinahanap nila ang lupaing
kanilang sarili. 15 At katotohanang kung kanilang
naalaala yaong lupaing kanilang pinanggalingan,
ay nagkaroon sana sila ng mabuting pagkakataon
upang bumalik. 16 Nguni't ngayon ay nagnanasa sila
ng lalong magaling na lupain, sa makatuwid baga'y
ang sa langit: kaya hindi sila ikinahihiya ng Dios na
tawaging Dios nila; sapagka't kaniyang ipinaghanda
sila ng isang bayan. 17 Sa pananampalataya, nang
subukin si Abraham, ay inihandog si Isaac: oo,
siyang tumanggap na may galak ng mga pangako
ay siyang naghandog sa kaniyang bugtong na anak;
18 Sa makatuwid baga'y yaong pinagsabihan, Kay
Isaac ay tatawagin ang iyong binhi: 19 Na inisip na
maging sa gitna ng mga patay ay maaaring buhayin
siyang maguli ng Dios; mula diyan din naman ay
muli siyang tinanggap sa isang halimbawa. 20 Sa
pananampalataya'y binasbasan ni Isaac si Jacob
at si Esau, tungkol sa mga bagay na darating. 21
Sa pananampalataya, si Jacob ng mamatay na ay
binasbasan niya ang bawa't isa sa mga anak ni Jose;
at sumambang nakatangan sa puno ng kaniyang
tungkod. 22 Sa pananampalataya, nang malapit nang
mamatay si Jose, ay binanggit niya ang pagalis sa
Egipto ng mga anak ni Israel; at nagutos tungkol sa
kaniyang mga buto. 23 Sa pananampalataya, nang
ipanganak si Moises, ay itinagong tatlong buwan ng
kaniyang mga magulang, sapagka't kanilang nakitang
maganda ang bata; at hindi sila natakot sa utos
ng hari. 24 Sa pananampalataya, nang lumaki na
si Moises, ay tumangging siya'y tawaging anak ng
anak na babae ni Faraon; 25 Na pinili pa ang siya'y
tampalasanin na kasama ng bayan ng Dios, kay
sa magtamo ng nagsisikupas na kaligayahan sa
pagkakasala; 26 Na inaring malaking kayamanan
ang kadustaan ni Cristo, kay sa mga kayamanan
ng Egipto: sapagka't ang kaniyang tinititigan ay ang
gantingpalang kabayaran. 27 Sa pananampalataya'y
iniwan niya ang Egipto, na hindi natakot sa poot
ng hari: sapagka't nagtitiyagang tulad sa nakakita
niyaong di nakikita. 28 Sa pananampalataya'y itinatag
niya ang paskua, at ang pagwiwisik ng dugo, upang
ang manglilipol sa mga panganay ay huwag silang
lipulin. 29 Sa pananampalataya'y nagsipagdaan
sila sa gitna ng Dagat na Mapula na gaya ng
sa lupang tuyo: na nang subuking gawin ito ng

mga taga Egipto ay pawang nangalunod. 30 Sa
pananampalataya'y nangalagpak ang mga kuta ng
Jerico, pagkatapos na makubkob na pitong araw. 31
Sa pananampalataya'y hindi napahamak na kasama
ng mga manunuway, ang patutot na si Rahab, na
tumanggap na payapa sa mga tiktik. 32 At ano pa
ang aking sasabihin? sapagka't kukulangin ako ng
panahon kung sasaysayin ko ang tungkol kay Gideon,
kay Barac, kay Samson, kay Jefte; tungkol kay David,
at kay Samuel at sa mga propeta: 33 Na ang mga ito,
sa pamamagitan ng pananampalataya'y nagsilupig ng
mga kaharian, nagsigawa ng katuwiran, nangagtamo
ng mga pangako, nangagtikom ng mga bibig ng mga
leon, 34 Nagsipatay ng bisa ng apoy, nangakatanan sa
talim ng tabak, nagsilakas sa kahinaan, naging mga
makapangyarihan sa pakikipagbaka, nangagpaurong
ng mga hukbong taga ibang lupa. 35 Tinanggap ng
mga babae ang kanilang mga patay sa pamamagitan
ng pagkabuhay na maguli: at ang iba'y nangamatay sa
hampas, na hindi tinanggap ang kanilang katubusan;
upang kamtin nila ang lalong mabuting pagkabuhay
na maguli: 36 At ang iba'y nangagkaroon ng pagsubok
sa pagkalibak at pagkahampas, oo, bukod dito'y
sa mga tanikala at bilangguan naman: 37 Sila'y
pinagbabato, pinaglagari, pinagtutukso, pinagpapatay
sa tabak: sila'y nagsilakad na paroo't parito na
may balat ng mga tupa't kambing: na mga salat,
nangapipighati, tinatampalasan; 38 (Na sa mga
yaon ay hindi karapatdapat ang sanglibutan), na
nangaliligaw sa mga ilang at sa mga kabundukan at
sa mga yungib, at sa mga lungga ng lupa. 39 At ang
lahat ng mga ito, nang sila'y mapatotohanan na dahil
sa kanilang pananampalataya, ay hindi kinamtan
ang pangako, 40 Na ipinaghanda ng Dios ng lalong
mabuting bagay tungkol sa atin, upang sila'y huwag
maging sakdal ng bukod sa atin.

12 Kaya't yamang nakukubkob tayo ng makapal na
bilang ng mga saksi, itabi namang walang liwag
ang bawa't pasan, at ang pagkakasalang pumipigil sa
atin, at ating takbuhing may pagtitiis ang takbuhing
inilagay sa harapan natin, 2 Na masdan natin si Jesus
na gumawa at sumakdal ng ating pananampalataya,
na siya dahil sa kagalakang inilagay sa harapan
niya ay nagtiis ng krus, na niwalang bahala ang
kahihiyan, at umupo sa kanan ng luklukan ng Dios. 3
Sapagka't dilidilihin ninyo yaong nagtiis ng gayong
pagsalangsang ng mga makasalanan laban sa
kaniyang sarili, upang kayo'y huwag magsihina, na
manglupaypay sa inyong mga kaluluwa. 4 Hindi
pa kayo nakikipaglaban hanggang sa mabubo ang
dugo, na nakikipagaway laban sa kasalanan: 5 At
inyong nilimot ang iniaral na ipinakikipagtalo sa inyong
tulad sa mga anak, Anak ko, huwag mong waling
bahala ang parusa ng Panginoon, O manglupaypay
man kung ikaw ay pinagwiwikaan niya; 6 Sapagka't
pinarurusahan ng Panginoon ang kaniyang iniibig,
At hinahampas ang bawa't tinatanggap na anak. 7
Na dahil sa ito'y parusa kayo'y nagtitiis; inaari kayo
ng Dios na tulad sa mga anak; sapagka't alin ngang
anak ang hindi pinarurusahan ng kaniyang ama?
8 Datapuwa't kung kayo'y hindi pinarurusahan, na
pawang naranasan ng lahat, kung gayo'y mga anak sa
ligaw kayo, at hindi tunay na anak. 9 Bukod dito, tayo'y
nangagkaroon ng mga ama ng ating laman upang
tayo'y parusahan, at sila'y ating iginagalang: hindi
baga lalong tayo'y pasasakop sa Ama ng mga espiritu,
at tayo'y mabubuhay? 10 Sapagka't katotohanang
tayo'y pinarusahan nilang ilang araw ayon sa kanilang
minagaling; nguni't siya'y sa kapakinabangan natin,
upang tayo'y makabahagi ng kaniyang kabanalan.
11 Lahat ng parusa sa ngayon ay tila man din hindi
ikaliligaya kundi ikalulungkot; gayon ma'y pagkatapos
ay namumunga ng bungang mapayapa ng katuwiran
sa mga nagsipagsanay sa pamamagitan nito. 12
Kaya't itaas ninyo ang mga kamay na nakababa, ang
mga tuhod namang nanginginig; 13 At magsigawa
kayo ng matuwid na landas sa inyong mga paa, upang
huwag maligaw ang pilay, kundi bagkus gumaling. 14
Sundin ninyo ang kapayapaan sa lahat ng mga tao,
at ang pagpapakabanal na kung wala ito'y sinoman
ay di makakakita sa Panginoon: 15 Na pakaingatan
na baka ang sinoma'y di makaabot sa biyaya ng
Dios; baka kayo'y bagabagin ng anomang ugat
ng kapaitan na sumisibol, at dahil dito'y mahawa
ang marami; 16 Baka magkaroon ng sinomang
mapakiapid, o mapaglapastangan, gaya ni Esau, na
sa isang pinggang pagkain ay ipinagbili ang kaniyang
sariling pagkapanganay. 17 Sapagka't nalalaman
ninyo na bagama't pagkatapos ay ninanasa niyang
magmana ng pagpapala, siya'y itinakuwil; sapagka't
wala na siyang nasumpungang pagkakataon ng
pagsisisi sa kaniyang ama, bagama't pinagsisikapan
niyang mapilit na lumuluha. 18 Sapagka't hindi kayo
nagsilapit sa bundok na nahihipo, at nagliliyab sa
apoy, at sa kapusikitan, at sa kadiliman, at sa unos,
19 At tunog ng pakakak, at tinig ng mga salita; na ang

nakarinig ng tinig na ito ay nagsipamanhik na huwag
nang sa kanila'y salitain pa ang anomang salita; 20
Sapagka't hindi matiis ang iniuutos, Kahit ang isang
hayop kung tumungtong sa bundok ay babatuhin; 21
At totoong kakilakilabot ang napanood, ano pa't sinabi
ni Moises, Ako'y totoong nasisindak at nanginginig:
22 Datapuwa't nagsilapit kayo sa bundok ng Sion,
at sa bayan ng Dios na buhay, ang Jerusalem sa
kalangitan, at sa mga di mabilang na hukbo ng mga
anghel, 23 Sa pangkalahatang pulong at iglesia ng
mga panganay na nangatatala sa langit, at sa Dios na
Hukom ng lahat, at mga espiritu ng mga taong ganap
na pinasakdal, 24 At kay Jesus na tagapamagitan ng
bagong tipan, at dugong pangwisik na nagsasalita ng
lalong mabuti kay sa dugo ni Abel. 25 Pagingatan
ninyong kayo'y huwag tumanggi sa nagsasalita.
Sapagka't kung hindi nakatanan ang mga nagsitanggi
sa nagbalita sa kanila sa ibabaw ng lupa, ay lalo pa
tayong hindi makatatanan na nagsisihiwalay Doon sa
nagbabalitang buhat sa langit: 26 Na ang tinig na yaon
ay nagpayanig noon ng lupa: datapuwa't ngayo'y
nangako siya, na nagsasabi, Minsan pang yayanigin
ko, hindi lamang ang lupa, kundi pati ng langit. 27
At itong salita, Minsan pang, ay pinakakahuluganan
ang pagaalis niyaong mga bagay na niyanig, gaya
ng mga bagay na ginawa, upang mamalagi ang
mga hindi niyanig. 28 Kaya't pagkatanggap ng isang
kahariang hindi magagalaw, ay magkaroon tayo ng
biyayang sa pamamagitan nito ay makapaghahandog
tayong may paggalang at katakutan ng paglilingkod
na nakalulugod sa Dios: 29 Sapagka't ang Dios natin
ay isang apoy na mamumugnaw.

13 Mamalagi nawa ang pagibig sa mga kapatid.
2 Huwag ninyong limutin ang pagpapakita
ng pagibig sa mga taga ibang lupa: sapagka't
sa pamamagitan nito ang iba'y walang malay na
nakapagpapatuloy ng mga anghel. 3 Alalahanin ninyo
ang mga may tanikala, gaya ng kayo'y nangagagapos
na kasama nila; ang mga tinatampalasan na gaya ng
kayo naman ay tinatampalasan sa katawan. 4 Maging
marangal nawa sa lahat ang pagaasawa, at huwag
nawang magkadungis ang higaan: sapagka't ang mga
mapakiapid at ang mga mapangalunya ay pawang
hahatulan ng Dios. 5 Mangilag kayo sa pagibig sa
salapi; mangagkasiya kayo sa inyong tinatangkilik:
sapagka't siya rin ang nagsabi, Sa anomang paraan
ay hindi kita papagkukulangin, sa anomang paraan ni
hindi kita pababayaan. 6 Ano pa't ating masasabi ng
buong tapang, Ang Panginoon ang aking katulong;
hindi ako matatakot: Anong magagawa sa akin
ng tao? 7 Alalahanin ninyo ang nangagkaroon ng
pagpupuno sa inyo na siyang nangagsalita sa inyo
ng salita ng Dios; at sa pagdidilidili ng wakas ng
kanilang pamumuhay, ay inyong tularan ang kanilang
pananampalataya. 8 Si Jesucristo ay siya ring
kahapon at ngayon, oo at magpakailan man. **(aiōn g165)**
9 Huwag nga kayong padala sa mga turong sarisari at
di kilala: sapagka't mabuti na ang puso ay patibayin
sa pamamagitan ng biyaya; hindi sa pamamagitan
ng mga pagkain, na di pinakikinabangan ng mga
nagabala sa kanila. 10 Tayo ay may isang dambana,
na hindi matuwid kainan ng mga nagsisipaglingkod
sa tabernakulo. 11 Sapagka't ang mga katawan ng
mga hayop na ang mga dugo'y dinadala ng dakilang
saserdote sa dakong banal na handog na patungkol
sa kasalanan, ay sinusunog sa labas ng kampamento.
12 Kaya naman si Jesus, upang mapaging banal sa
pamamagitan ng kanilang sariling dugo ang bayan,
ay nagbata sa labas ng pintuan. 13 Atin nga siyang
labasin sa labas ng kampamento na dalhin natin ang
kaniyang pagkadusta. 14 Sapagka't dito'y wala tayong
bayan na namamalagi, nguni't hinahanap natin ang
bayan na darating. 15 Sa pamamagitan nga niya
ay maghandog tayong palagi ng hain ng pagpupuri
sa Dios, sa makatuwid baga, ay ng bunga ng mga
labi na nagpapahayag ng kaniyang pangalan. 16
Datapuwa't ang paggawa ng mabuti at ang pagabuloy
ay huwag ninyong kalimutan: sapagka't sa mga
gayong hain ang Dios ay totoong nalulugod. 17
Magsitalima kayo sa namiminuno sa inyo, at kayo'y
pasakop sa kanila: sapagka't pawang nangagpupuyat
dahil sa inyong mga kaluluwa, na parang sila
ang mangagsusulit; upang ito'y gawin nilang may
kagalakan, at huwag may hapis: sapagka't sa ganito'y
di ninyo mapapakinabangan. 18 Idalangin ninyo kami:
sapagka't kami'y naniniwalang lubos na kami ay
may mabuting budhi, na nagnanasang mabuhay na
marangal sa lahat ng mga bagay. 19 At iniaaral ko
sa inyong malabis na inyong gawin ito, upang ako'y
masauli na lalong madali sa inyo. 20 Ngayon ang Dios
ng kapayapaan na muling nagdala mula sa mga patay
sa dakilang pastor ng mga tupa sa pamamagitan
ng dugo ng walang hanggang tipan, sa makatuwid
baga'y ang Panginoon nating si Jesus, **(aiōnios g166)** 21 Ay pakasakdalin nawa niya kayo sa bawa't
mabuting gawa upang gawin ang kanyang kalooban,

na gawin sa atin ang nakalulugod sa paningin niya, sa
pamamagitan ni Jesucristo; na mapasa kaniya nawa
ang kaluwalhatian magpakailan man. Siya nawa.
(aiōn g165) 22 Datapuwa't ipinamamanhik ko sa inyo,
mga kapatid, na inyong pagtiisan ang salitang iniaral:
sapagka't kayo'y sinulatan ko ng ilang salita. 23
Inyong talastasin na ang ating kapatid na si Timoteo
ay pinawalan na; na kung siya'y dumating na madali,
kayo'y makikita kong kasama niya. 24 Batiin ninyo
ang lahat ng mga namiminuno sa inyo, at ang lahat
ng mga banal. Kayo'y binabati ng nangasa Italia. 25
Ang biyaya'y sumainyo nawang lahat. Siya nawa.

Santiago

1 Si Santiago, na alipin ng Dios at ng Panginoon
Jesucristo, ay bumabati sa labingdalawang angkan
na nasa Pangangalat. **2** Mga kapatid ko, ariin
ninyong buong kagalakan, kung kayo'y mangahulog
sa sarisaring tukso; **3** Yamang nalalaman na
ang pagsubok sa inyong pananampalataya ay
gumagawa ng pagtitiis. **4** At inyong pabayaan na
ang pagtitiis ay magkaroon ng sakdal na gawa,
upang kayo'y maging sakdal at ganap, na walang
anoman kakulangan. **5** Nguni't kung nagkukulang
ng karunungan ang sinoman sa inyo, ay humingi
sa Dios, na nagbibigay ng sagana sa lahat at
hindi nanunumbat; at ito'y ibibigay sa kaniya. **6**
Nguni't humingi siyang may pananampalataya, na
walang anomang pagaalinlangan: sapagka't yaong
nagaalinlangan ay katulad ng isang alon ng dagat na
itinutulak ng hangin at ipinapadpad sa magkabikabila.
7 Sapagka't huwag isipin ng taong yaon na siya'y
tatanggap ng anoman bagay sa Panginoon; **8** Ang
taong may dalawang akala, ay walang tiyaga sa
lahat ng kaniyang mga paglakad. **9** Datapuwa't ang
kapatid na mababang kapalaran ay magmapuri sa
kaniyang mataas na kalagayan: **10** At ang mayaman,
dahil sa siya'y pinababa: sapagka't siya'y lilipas na
gaya ng bulaklak ng damo. **11** Sapagka't sumisikat
ang araw na may hanging nakakasunog, at naluluoy
ang damo; at nangalalagas ang bulaklak nito, at
nawawala ang karikitan ng kaniyang anyo: gayon
din naman ang taong mayaman na malalanta sa
lahat ng kaniyang mga paglakad. **12** Mapalad ang
taong nagtitiis ng tukso; sapagka't pagkasubok sa
kaniya, siya'y tatanggap ng putong ng buhay, na
ipinangako ng Panginoon sa mga nagsisiibig sa
kaniya. **13** Huwag sabihin ng sinoman pagka siya'y
tinutukso, Ako'y tinutukso ng Dios; sapagka't ang Dios
ay hindi matutukso sa masamang bagay, at hindi rin
naman siya nanunukso sa kanino man: **14** Kundi ang
bawa't tao ay natutukso, pagka nahihila ng sariling
masamang pita at nahihikayat. **15** Kung magkagayo'y
ang kahalayan, kung maipaglihi ay nanganganak
ng kasalanan: at ang kasalanan, pagka malaki na
ay namumunga ng kamatayan. **16** Huwag kayong
padaya, mga minamahal kong kapatid. **17** Ang bawa't
mabuting kaloob at ang bawa't sakdal na kaloob ay
pawang buhat sa itaas, na bumababa mula sa Ama
ng mga ilaw, na walang pagbabago, ni kahit anino
man ng pagiiba. **18** Sa kaniyang sariling kalooban
ay kaniya tayong ipinanganak sa pamamagitan ng
salita ng katotohanan, upang tayo'y maging isang
uri ng mga pangunahing bunga ng kaniyang mga
nilalang. **19** Nalalaman ninyo ito, minamahal kong
mga kapatid. Nguni't magmaliksi ang bawa't tao sa
pakikinig, magmakupad sa pananalita, magmakupad
sa pagkagalit; **20** Sapagka't ang galit ng tao ay hindi
gumagawa ng katuwiran ng Dios. **21** Kaya't ihiwalay
ninyo ang lahat na karumihan at ang pagapaw ng
kasamaan, at tanggapin ninyo na may kaamuan ang
salitang itinanim, na makapagliligtas ng inyong mga
kaluluwa. **22** Datapuwa't maging tagatupad kayo
ng salita, at huwag tagapakinig lamang, na inyong
dinadaya ang inyong sarili. **23** Sapagka't kung ang
sinoman ay tagapakinig ng salita at hindi tagatupad,
ay katulad siya ng isang tao na tinitingnan ang
kaniyang talagang mukha sa salamin: **24** Sapagka't
minamasdan niya ang kaniyang sarili, at siya'y umaalis
at pagdaka'y kaniyang nalilimutan kung ano siya.
25 Nguni't ang nagsisiyasat ng sakdal na kautusan,
ang kautusan ng kalayaan, at nananatiling gayon, na
hindi tagapakinig na lumilimot, kundi tagatupad na
gumagawa, ay pagpapalain ang taong ito sa kaniyang
ginagawa. **26** Kung ang sinoman ay nagiisip na siya'y
relihioso samantalang hindi pinipigil ang kaniyang
dila, kundi dinadaya ang kaniyang puso, ang relihion
ng taong ito ay walang kabuluhan. **27** Ang dalisay na
relihion at walang dungis sa harapan ng ating Dios at
Ama ay ito, dalawin ang mga ulila at mga babaing
bao sa kanilang kapighatian, at pagingatang walang
dungis ang kaniyang sarili sa sanglibutan.

2 Mga kapatid ko, yayamang mayroon kayong
pananampalataya ng ating Panginoong Jesucristo,
na Panginoon ng kaluwalhatian ay huwag magtatangi
sa mga tao. **2** Sapagka't kung may pumapasok sa
inyong sinagoga ang isang tao na may singsing
na ginto, at may magandang kasuotan, at may
pumapasok namang isang dukha na may damit na
hamak; **3** At inyong itangi ang may suot na damit na
maganda, at inyong sabihin, Maupo ka rito sa dakong
mabuti; at sa dukha ay inyong sabihin, Tumayo ka
riyan, o maupo ka sa ibaba ng aking tungtungan;
4 Hindi baga kayo'y nagtatangi sa inyong sarili, at
nagiging mga hukom na may masasamang pagiisip?
5 Dinggin ninyo, mga minamahal kong kapatid; hindi
baga pinili ng Dios ang mga dukha sa sanglibutang ito
upang maging mayayaman sa pananampalataya, at

mga tagapagmana ng kahariang ipinangako niya sa
mga nagsisiibig sa kaniya? 6 Nguni't inyong niwalang-
puri ang dukha. Hindi baga kayo'y pinahihirapan
ng mayayaman, at sila rin ang kumakaladkad sa
inyo sa harapan ng mga hukuman? 7 Hindi baga
nilalapastangan nila yaong marangal na pangalan
na sa inyo'y itinatawag? 8 Gayon man kung inyong
ganapin ang kautusang hari, ayon sa kasulatan, libigin
mo ang iyong kapuwa na gaya ng sa iyong sarili,
ay nagsisigawa kayo ng mabuti: 9 Datapuwa't kung
kayo'y nagtatangi ng mga tao, ay nangagkakasala
kayo, at kayo'y hinahatulan ng kautusan na gaya ng
mga suwail. 10 Sapagka't ang sinomang gumaganap
ng buong kautusan, at gayon ma'y natitisod sa isa,
ay nagiging makasalanan sa lahat. 11 Sapagka't
ang nagsabi, Huwag kang mangalunya, ay nagsabi,
naman, Huwag kang pumatay. Ngayon, kung ikaw
ay hindi nangangalunya, nguni't pumapatay ka, ay
nagiging suwail ka sa kautusan. 12 Gayon ang inyong
salitain, at gayon ang inyong gawin, na gaya ng
mga taong huhukuman sa pamamagitan ng kautusan
ng kalayaan. 13 Sapagka't ang paghuhukom ay
walang awa doon sa hindi nagpakita ng awa: ang awa
ay lumuluwalhati laban sa paghuhukom. 14 Anong
pakikinabangin, mga kapatid ko, kung sinasabi ng
sinoman na siya'y may pananampalataya, nguni't
walang mga gawa? makapagliligtas baga sa kaniya
ang pananampalatayang iyan? 15 Kung ang isang
kapatid na lalake o babae ay hubad at walang kakanin
araw-araw, 16 At ang isa sa inyo ay magsabi sa kanila,
Magsiyaon kayong payapa, kayo'y mangagpainit
at mangagpakabusog; at gayon ma'y hindi ninyo
ibinibigay sa kanila ang mga bagay na kinakailangan
ng katawan; anong mapapakinabang dito? 17 Gayon
din naman ang pananampalataya na walang mga
gawa, ay patay sa kaniyang sarili. 18 Oo, sasabihin
ng isang tao, Ikaw ay mayroong pananampalataya,
at ako'y mayroong mga gawa: ipakita mo sa akin
ang iyong pananampalatayang hiwalay sa mga
gawa, at ako sa pamamagitan ng aking mga gawa
ay ipakita sa iyo ang aking pananampalataya. 19
Ikaw ay sumasampalataya na ang Dios ay iisa;
mabuti ang iyong ginagawa: ang mga demonio
man ay nagsisisampalataya, at nagsisipanginig. 20
Datapuwa't ibig mo bagang maalaman, Oh taong
walang kabuluhan, na ang pananampalataya na
walang mga gawa ay baog? 21 Hindi baga ang ating
amang si Abraham ay inaring ganap sa pamamagitan
ng mga gawa, dahil sa kaniyang inihain si Isaac na
kaniyang anak sa ibabaw ng dambana? 22 Nakikita
mo na ang pananampalataya ay gumagawang kalakip
ng kaniyang mga gawa, at sa pamamagitan ng mga
gawa ay naging sakdal ang pananampalataya; 23 At
natupad ang kasulatan na nagsasabi, At si Abraham
ay sumampalataya sa Dios, at yao'y ibinilang na
katuwiran sa kaniya; at siya'y tinawag na kaibigan
ng Dios. 24 Nakikita ninyo na sa pamamagitan ng
mga gawa'y inaaring ganap ang tao, at hindi sa
pamamagitan ng pananampalataya lamang. 25 At
gayon din naman hindi rin baga si Rahab na patutot
ay inaring ganap sa pamamagitan ng mga gawa,
dahil sa tinanggap niya ang mga sugo, at kaniyang
pinapagdaan sila sa ibang daan? 26 Sapagka't kung
paanong ang katawan na walang espiritu ay patay,
ay gayon din ang pananampalataya na walang mga
gawa ay patay.

3 Huwag maging guro ang marami sa inyo, mga
kapatid ko, yamang nalalamang tayo'y tatanggap
ng lalong mabigat na hatol. 2 Sapagka't sa maraming
mga bagay tayong lahat ay nangatitisod. Kung ang
sinoman ay hindi natitisod sa salita, ay isang taong
sakdal ang gayon, may kaya rin namang makapigil
ng buong katawan. 3 Kung atin ngang inilalagay
ang mga preno ng kabayo sa kanilang mga bibig,
upang tayo'y talimahin, ay ibinabaling din naman
natin ang kanilang buong katawan. 4 Narito, ang
mga daong naman, bagama't lubhang malalaki at
itinutulak ng malalakas na hangin, gayon ma'y sa
pamamagitan ng isang lubhang maliit na ugit ay
napapabaling kung saan ibig ng tagaugit. 5 Gayon
din naman ang dila ay isang maliit na sangkap, at
nagpapalalo ng malalaking bagay. Narito, kung gaano
kalaking gubat ang pinagaalab ng lubhang maliit na
apoy! 6 At ang dila'y isang apoy: ang sanglibutan
ng kasamaan sa ating mga sangkap ay dili iba't
ang dila, na nakakahawa sa buong katawan, at
pinagningas ang gulong ng katalagahan, at ang dila'y
pinagniningas ng impierno. (Geenna g1067) 7 Sapagka't
ang bawa't uri ng mga hayop at mga ibon, ng mga
nagsisiusad at mga bagay sa dagat, ay pinaaamo, at
napaaamo ng tao: 8 Datapuwa't ang dila ay hindi
napaaamo ng sinomang tao; isang masamang hindi
nagpapahinga, na puno ng lasong nakamamatay. 9
Siyang ating ipinagpupuri sa Panginoon at Ama; at
siyang ating ipinanglalait sa mga taong ginawang
ayon sa larawan ng Dios: 10 Sa bibig din lumalabas

ang pagpuri't paglait. Mga kapatid ko, ang mga bagay
na ito ay hindi nararapat magkagayon. 11 Ang bukal
baga'y sa isa lamang siwang ay binubukalan ng
matamis at mapait? 12 Maaari baga, mga kapatid
ko, na ang puno ng igos ay magbunga ng aseitunas,
o ng mga igos ang puno ng ubas? hindi rin naman
babalungan ng matamis ang maalat na tubig. 13 Sino
ang marunong at matalino sa inyo? ipakita niya sa
pamamagitan ng mabuting kabuhayan ang kaniyang
mga gawa sa kaamuan ng karunungan. 14 Nguni't
kung kayo'y mayroong mapapait na paninibugho
at pagkakampikampi sa inyong puso, ay huwag
ninyong ipagmapuri at huwag magsinungaling laban
sa katotohanan. 15 Hindi ito ang karunungang
bumababa mula sa itaas, kundi ang nauukol sa
lupa, sa laman, sa diablo. 16 Sapagka't kung saan
mayroong paninibugho at pagkakampikampi, ay doon
mayroong kaguluhan at lahat ng gawang masama.
17 Nguni't ang karunungang buhat sa itaas, ay una-
una'y malinis saka mapayapa, banayad, madaling
panaingan, puspos ng kaawaan at ng mabubuting
bunga, walang inaayunan, walang pagpapaimbabaw.
18 At ang bunga ng katuwiran ay natatanim sa
kapayapaan sa mga nagsisigawa ng kapayapaan.

4 Saan nagbubuhat ang mga pagbabaka at saan
nagbubuhat ang mga pagaaway sa inyo? hindi
baga nagbubuhat dito, sa inyong mga kalayawan
na bumabaka sa inyong mga sangkap? 2 Kayo'y
nangagiimbot, at kayo'y wala: kayo'y nagsisipatay,
at kayo'y nangaiinggit, at hindi maaaring kamtan:
kayo'y nangakikipagaway at nangakikipagbaka;
kayo'y wala, sapagka't hindi kayo nagsisihingi. 3
Kayo'y nagsisihingi, at hindi kayo nagsisitanggap,
sapagka't nagsisihingi kayo ng masama, upang
gugulin sa inyong mga kalayawan. 4 Kayong mga
mangangalunya, hindi baga ninyo nalalaman na ang
pakikipagkaibigan sa sanglibutan ay pakikipagaway
sa Dios? Sinoman ngang magibig na maging kaibigan
ng sanglibutan ay nagiging kaaway ng Dios. 5 O
iniisip baga ninyo na ang kasulatan ay nagsasalita
ng walang kabuluhan? Ang Espiritu baga na pinatira
sa atin ay nagnanais hanggang sa kapanaghilian?
6 Nguni't siya'y nagbibigay ng lalong biyaya. Kaya't
sinasabi ng kasulatan, Ang Dios ay sumasalansang
sa mga palalo, datapuwa't nagbibigay ng biyaya sa
mga mapagpakumbaba. 7 Pasakop nga kayo sa
Dios; datapuwa't magsisalangsang kayo sa diablo, at
tatakas siya sa inyo. 8 Magsilapit kayo sa Dios, at
siya'y lalapit sa inyo. Mangaglinis kayo ng inyong mga
kamay, kayong mga makasalanan; at dalisayin ninyo
ang inyong mga puso, kayong mga may dalawang
akala. 9 Kayo'y mangagpighati, at magsihibik, at
magsitangis: inyong palitan ang inyong pagtawa ng
paghibik, at ang inyong kagalakan ng kalumbayan.
10 Mangagpakababa kayo sa paningin ng Panginoon, at
kaniyang itataas kayo. 11 Huwag kayong mangagsalita
ng laban sa isa't isa, mga kapatid. Ang nagsasalita
laban sa kapatid, o humahatol sa kaniyang kapatid,
ay nagsasalita laban sa kautusan, at humahatol sa
kautusan: datapuwa't kung ikaw ay humahatol sa
kautusan, hindi ka na tagatupad ng kautusan, kundi
hukom. 12 Iisa ang tagapagbigay ng kautusan at
hukom, sa makatuwid baga'y ang makapagliligtas at
makapagwawasak: datapuwa't sino ka na humahatol
sa iyong kapuwa? 13 Magsiparito ngayon, kayong
nagsisipagsabi, Ngayon o bukas ay magsisiparoon
kami sa gayong bayan, at titira kami doong isang
taon, at mangangalakal, at magtutubo: 14 Kayo
ngang hindi nakaaalam ng mangyayari bukas. Ano
ang inyong buhay? Kayo nga'y isang singaw na
sa sangdaling panahon ay lumilitaw, at pagdaka'y
napapawi. 15 Sapagka't ang dapat ninyong sabihin ay,
Kung loloobin ng Panginoon ay mangabubuhay kami,
at gagawin namin ito o yaon. 16 Datapuwa't ngayon
ay nagmamapuri kayo sa inyong mga pagpapalalo:
ang lahat ng ganitong pagmamapuri ay masama. 17
Sa nakakaalam nga ng paggawa ng mabuti, at hindi
ginagawa, ito'y kasalanan sa kaniya.

5 Magsiparito ngayon, kayong mayayaman, kayo'y
magsitangis at magsihagulhol dahil sa mga
karalitaan ninyong sa inyo'y darating. 2 Ang inyong
mga kayamanan ay mga bulok, at ang inyong mga
damit ay nginangatngat ng tanga. 3 Ang inyong ginto
at ang inyong pilak ay kinakalawang na; at ang mga
kalawang na ito ay siyang magiging patotoo laban
sa inyo, at gaya ng apoy na lalamunin ang inyong
laman. Kayo'y nagtipon ng inyong mga kayamanan
sa mga huling araw. 4 Narito, ang kaupahan ng mga
manggagawa na nagsiani sa inyong mga bukid, na
iniring ninyo sa pamamagitan ng daya, ay humihibik:
at ang mga hibik ng mga nagsiani ay nagsipasok
sa mga pakinig ng Panginoon ng mga hukbo. 5
Kayo'y nangabuhay ng tamasa sa ibabaw ng lupa,
at nangagalak; inyong pinataba ang inyong mga
puso sa araw ng patayan. 6 Inyong hinatulan, inyong
pinatay ang matuwid; hindi niya kayo nilalabanan.

7 Mangagtiis nga kayo, mga kapatid, hanggang
sa pagparito ng Panginoon. Narito, inaasahan ng
magsasaka ang mahalagang bunga ng lupa, na may
pagtitiis, hanggang sa tanggapin ang ulang maaga
at huli. 8 Mangagtiis din naman kayo; pagtibayin
ninyo ang inyong mga puso, sapagka't ang pagparito
ng Panginoon ay malapit na. 9 Huwag kayong
mangagupasalaan, mga kapatid, laban sa isa't isa,
upang kayo'y huwag mahatulan; narito, ang hukom
ay nakatayo sa harapan ng mga pinto. 10 Kunan
ninyong halimbawa ng pagbabata at ng pagtitiis,
mga kapatid, ang mga propeta na nagsipagsalita sa
pangalan ng Panginoon. 11 Narito, tinatawag nating
mapapalad ang nangagtiis: inyong nabalitaan ang
pagtitiis ni Job, at inyong nakita ang pinapangyari ng
Panginoon, kung gaano ang lubos na pagkahabag at
ang pagkamaawain ng Panginoon. 12 Nguni't higit
sa lahat ng mga bagay, mga kapatid ko, ay huwag
ninyong ipanumpa, kahit ang langit, ni ang lupa, ni
ang anomang ibang sumpa: kundi ang inyong oo,
ay maging oo; at ang inyong hindi, ay maging hindi;
upang kayo'y huwag mangahulog sa ilalim ng hatol.
13 Nagbabata baga ang sinoman sa inyo? siya'y
manalangin. Natutuwa ang sinoman? awitin niya ang
mga pagpupuri. 14 May sakit baga ang sinoman sa
inyo? ipatawag niya ang mga matanda sa iglesia;
at ipanalangin nila siya, na pahiran nila ng langis
sa pangalan ng Panginoon: 15 At ang panalangin
ng pananampalataya ay magliligtas sa may sakit, at
ibabangon siya ng Panginoon; at kung nagkasala
siya, ay ipatatawad sa kaniya. 16 Mangagpahayagan
nga kayo sa isa't isa ng inyong mga kasalanan,
at ipanalangin ng isa't isa ang iba, upang kayo'y
magsigaling. Malaki ang nagagawa ng maningas na
panalangin ng taong matuwid. 17 Si Elias ay isang
taong may pagkataong gaya rin ng atin, at siya'y
nanalangin ng buong ningas upang huwag umulan;
at hindi umulan sa lupa sa loob ng tatlong taon at
anim na buwan. 18 At muli siyang nanalangin; at ang
langit ay nagbigay ng ulan, at ang lupa ay namunga
ng kaniyang bunga. 19 Mga kapatid ko, kung ang
sinoman sa inyo ay nalilihis sa katotohanan, at siya'y
papagbaliking loob ng sinoman; 20 Ay alamin nito na
ang nagpapabalik-loob ng isang makasalanan, mula
sa kamalian ng lakad niya ay magliligtas ng isang
kaluluwa sa kamatayan, at magtatakip ng karamihang
kasalanan.

1 Pedro

1 Si Pedro, na apostol ni Jesucristo, sa mga hinirang
na nangingibang bayan na nasa Pangangalat sa
Ponto, Galacia, Capadocia, Asia at Bitinia, **2** Ayon
sa paunang kaalaman ng Dios Ama, sa pagpabanal
ng Espiritu, upang magsitalima at mangawisikan
ng dugo ni Jesucristo: Biyaya at kapayapaan nawa
ang sa inyo'y sumagana. **3** Purihin nawa ang Dios
at Ama ng ating Panginoong Jesucristo, na ayon
sa kaniyang malaking awa ay ipinanganak na muli
tayo sa isang buhay na pagasa sa pamamagitan ng
pagkabuhay na maguli ni Jesucristo sa mga patay, **4**
Sa isang manang di nasisira, at walang dungis, at hindi
kumukupas, na inilaan sa langit para sa inyo, **5** Na sa
kapangyarihan ng Dios ay iniingatan sa pamamagitan
ng pananampalataya sa ikaliligtas na nahanda upang
ihayag sa huling panahon. **6** Na ito ang inyong
totoong ikinagagalak, bagama't ngayo'y sa sangdaling
panahon, kung kailangan, ay pinalumbay kayo sa
muli't muling pagsubok, **7** Upang ang pagsubok sa
inyong pananampalataya na lalong mahalaga kay
sa ginto na nasisira bagama't ito'y sinusubok sa
pamamagitan ng apoy, ay masumpungan sa ikapupuri
at ikaluluwalhati at ikararangal sa pagpapakahayag
ni Jesucristo: **8** Na hindi ninyo nakita ay inyong
iniibig; na bagama't ngayon ay hindi ninyo siya
nakikita, gayon ma'y inyong sinasampalatayanan, na
kayo'y nangagagalak na totoo na may galak na di
masayod at puspos ng kaluwalhatian: **9** Na inyong
tinatanggap ang layunin ng inyong pananampalataya,
ang pagkaligtas ng inyong mga kaluluwa. **10** Tungkol
sa pagkaligtas na ito ay nagsikap at nagsiyasat na
maigi ang mga propeta, na nangagsihula tungkol sa
biyayang dadating sa inyo: **11** Na sinisiyasat ang
kahulugan kung ano at kailang panahon itinuro ng
Espiritu ni Cristo na sumasa kanila, nang patotohanan
nang una ang mga pagbabata ni Cristo, at ang
mga kaluwalhatiang hahalili sa mga ito. **12** Na
ipinahayag sa kanila, na hindi sa ganang kanilang
sarili, kundi sa ganang inyo, pinangasiwaan nila
ang mga bagay na ito, na ngayo'y ibinalita sa inyo
sa pamamagitan ng mga nagsipangaral sa inyo ng
evangelio sa pamamagitan ng Espiritu Santo na
sinugo mula sa langit; na ang mga bagay na ito'y
ninanasang mamasdan ng mga anghel. **13** Kaya't
inyong bigkisan ang mga baywang ng inyong pagiisip,
na maging mapagpigil kayo at inyong ilagak na lubos
ang inyong pagasa sa biyayang dadalhin sa inyo sa
pagkahayag ni Jesucristo; **14** Na gaya ng mga anak
na matalimahin, na huwag kayong mangagasal na
ayon sa inyong dating mga masasamang pita nang
kayo'y na sa kawalang kaalaman: **15** Nguni't yamang
banal ang sa inyo'y tumawag, ay mangagpakabanal
naman kayo sa lahat ng paraan ng pamumuhay;
16 Sapagka't nasusulat, Kayo'y mangagpakabanal;
sapagka't ako'y banal. **17** At kung inyong tinatawagan,
na Ama, siyang walang itinatanging tao, na humahatol
ayon sa gawa ng bawa't isa, ay gugulin ninyo sa
takot ang panahon ng inyong pangingibang bayan:
18 Na inyong nalalamang kayo'y tinubos hindi ng
mga bagay na nangasisira, ng pilak o ginto, mula sa
inyong walang kabuluhang paraan ng pamumuhay,
na ipinamana sa inyo ng inyong mga magulang; **19**
Kundi ng mahalagang dugo, gaya ng sa korderong
walang kapintasan at walang dungis, sa makatuwid
baga'y ang dugo ni Cristo: **20** Na nakilala nga nang
una bago itinatag ang sanglibutan, nguni't inihayag
sa mga huling panahon dahil sa inyo, **21** Na sa
pamamagitan niya ay nanganampalataya kayo sa
Dios, na sa kaniya'y bumuhay na maguli sa mga patay,
at sa kaniya'y nagbigay ng kaluwalhatian; upang
ang inyong pananampalataya at pagasa ay mapasa
Dios. **22** Yamang nilinis ninyo ang mga kaluluwa sa
inyong pagtalima sa katotohanan, sa pagibig na hindi
pakunwari sa mga kapatid, ay mangagibigan kayo
ng buong ningas ng inyong puso sa isa't isa: **23**
Yamang ipinanganak kayong muli, hindi sa binhing
nasisira, kundi sa walang kasiraan, sa pamamagitan
ng salita ng Dios na nabubuhay at namamalagi. **(aiōn g165)** **24** Sapagka't, Ang lahat ng laman ay gaya ng
damo, At ang lahat ng kaniyang karangalan ay gaya
ng bulaklak ng damo. Ang damo'y natutuyo, at ang
bulaklak ay nalalanta: **25** Datapuwa't ang salita ng
Panginoon ay namamalagi magpakailan man. At ito
ang salita ng mabubuting balita na ipinangaral sa
inyo. **(aiōn g165)**

2 Kaya't sa paghihiwalay ng lahat na kasamaan,
at lahat ng pagdaraya, at pagpapaimbabaw,
at mga pananaghili, at ng lahat ng panglalait, **2**
Gaya ng mga sanggol na bagong panganak ay
nasain ninyo ang gatas na walang daya na ukol sa
espiritu, upang sa pamamagitan nito'y magsilago
kayo sa ikaliligtas; **3** Kung inyong napagkilala
na ang Panginoon ay mapagbiyaya: **4** Na kayo'y
magsilapit sa kaniya, na isang batong buhay, na sa

katotohana'y itinakuwil ng mga tao, datapuwa't sa
Dios ay hirang, mahalaga, 5 Kayo rin naman, na
gaya ng mga batong buhay, ay natatayong bahay na
ukol sa espiritu, upang maging pagkasaserdoteng
banal, upang maghandog ng mga hain na ukol sa
espiritu, na nangakalulugod sa Dios sa pamamagitan
ni Jesucristo. 6 Sapagka't ito ang nilalaman ng
kasulatan, Narito, aking inilalagay sa Sion ang isang
batong panulok na pangulo, hirang mahalaga: At ang
sumasampalataya sa kaniya ay hindi mapapahiya. 7
Sa inyo ngang nangananampalataya, siya'y mahalaga:
datapuwa't sa hindi nangananampalataya, Ang batong
itinakuwil ng nagsisipagtayo ng bahay Siyang naging
pangulo sa panulok; 8 At, Batong katitisuran, at
bato na pangbuwal; Sapagka't sila ay natitisod sa
salita, palibhasa'y mga suwail: na dito rin naman
sila itinalaga, 9 Datapuwa't kayo'y isang lahing
hirang, isang makaharing pagkasaserdote, bansang
banal, bayang pag-aaring sarili ng Dios, upang
inyong ipahayag ang mga karangalan niyaong
tumawag sa inyo mula sa kadiliman, hanggang
sa kaniyang kagilagilalas na kaliwanagan: 10 Na
nang nakaraang panahon ay hindi bayan, datapuwa't
ngayo'y bayan ng Dios: na hindi nagsipagkamit ng
awa, datapuwa't ngayo'y nagsipagkamit ng awa. 11
Mga minamahal, ipinamamanhik ko sa inyong tulad
sa mga nangingibang bayan at nagsisipaglakbay,
na kayo'y magsipagpigil sa mga masamang pita
ng laman, na nakikipaglaban sa kaluluwa; 12 Na
kayo'y mangagkaroon ng timtimang ugali sa gitna ng
mga Gentil; upang, sa mga bagay na ipinagsasalita
nila laban sa inyong tulad sa nagsisigawa ng
masama, dahil sa inyong mabubuting gawa na
kanilang nakikita, ay purihin nila ang Dios sa araw ng
pagdalaw. 13 Kayo'y pasakop sa bawa't palatuntunan
ng tao alangalang sa Panginoon: maging sa hari, na
kataastaasan; 14 O sa mga gobernador, na sinugo
niya sa panghihiganti sa nagsisigawa ng masama at
sa kapurihan ng nagsisigawa ng mabuti. 15 Sapagka't
siyang kalooban ng Dios, na dahil sa paggawa ng
mabuti ay inyong mapatahimik ang kamangmangan
ng mga taong palalo: 16 Na gaya nang kayo'y mga
laya, at ang inyong kalayaan ay hindi ginagamit na
balabal ng kasamaan, kundi gaya ng mga alipin ng
Dios. 17 Igalang ninyo ang lahat ng mga tao. Ibigin
ninyo ang pagkakapatiran. Mangatakot kayo sa Dios.
Igalang ninyo ang hari. 18 Mga alila, kayo'y magsisuko
na may buong takot sa inyong mga panginoon; hindi
lamang sa mabubuti at mahihinahon, kundi naman
sa mababagsik. 19 Sapagka't ito'y kalugodlugod,
kung dahil sa budhing ukol sa Dios ay magtiis ang
sinoman ng mga kalumbayan, na magbata ng di
matuwid. 20 Sapagka't anong kapurihan nga, kung
kayo'y nangagkakasala, at kayo'y tinatampal ay
inyong tanggapin na may pagtitiis? nguni't kung
kayo'y gumagawa ng mabuti, at kayo'y nagbabata, ay
inyong tanggapin na may pagtitiis, ito'y kalugodlugod
sa Dios. 21 Sapagka't sa ganitong bagay kayo'y
tinawag: sapagka't si Cristo man ay nagbata dahil
sa inyo, na kayo'y iniwanan ng halimbawa, upang
kayo'y mangagsisunod sa mga hakbang niya: 22
Na siya'y hindi nagkasala, o kinasumpungan man
ng daya ang kaniyang bibig: 23 Na, nang siya'y
alipustain, ay hindi gumanti ng pagalipusta; nang
siya'y magbata, ay hindi nagbala; kundi ipinagkatiwala
ang kaniyang sarili doon sa humahatol ng matuwid:
24 Na siya rin ang nagdala ng ating mga kasalanan
sa kaniyang katawan sa ibabaw ng kahoy, upang
pagkamatay natin sa mga kasalanan, ay mangabuhay
tayo sa katuwiran; na dahil sa kaniyang mga sugat
ay nangagsigaling kayo. 25 Sapagka't kayo'y gaya
ng mga tupang nangaliligaw; datapuwa't ngayon ay
nangabalik kayo sa Pastor at Obispo ng inyong mga
kaluluwa.

3 Gayon din naman, kayong mga asawang babae,
pasakop kayo sa inyong sarisariling asawa;
upang, kung ang ilan ay hindi tumalima sa salita,
ay mangahikayat ng walang salita sa pamamagitan
ng ugali ng kanikaniyang asawang babae; 2 Sa
pagkamasid nila ng inyong ugaling mahinhin na may
takot. 3 Na huwag sa labas ang kanilang paggayak
na gaya ng pagpapahiyas ng buhok, at pagsusuot
ng mga hiyas na ginto, o pagbibihis ng maringal na
damit; 4 Kundi ang pagkataong natatago sa puso na
may damit na walang kasiraan ng espiritung maamo
at payapa, na may malaking halaga sa paningin
ng Dios. 5 Sapagka't nang unang panahon, ay
ganito naman nagsigayak ang mga babaing banal
na nagsiasa sa Dios, na pasakop sa kanikaniyang
asawa; 6 Na gaya ni Sara na tumalima kay Abraham,
na kaniyang tinawag na panginoon: na kayo ang
mga anak niya ngayon, kung nagsisigawa kayo
ng mabuti, at di kayo nangatatakot sa anomang
kasindakan. 7 Gayon din naman kayong mga
lalake, magsipamahay kayong kasama ng inyo-inyong
asawa ayon sa pagkakilala, na pakundanganan ang

babae, na gaya ng marupok na sisidlan, yamang
kayo nama'y kasamang tagapagmana ng biyaya ng
kabuhayan: upang ang inyong mga panalangin ay
huwag mapigilan. 8 Katapustapusan, kayong lahat ay
mangagkaisang akala, madamayin, mangagibigang
tulad sa magkakapatid, mga mahabagin, mga
mapagkumbabang pagiisip: 9 Na huwag ninyong
gantihin ng masama ang masama, o ng alipusta ang
pagalipusta; kundi ng pagpapala; sapagka't dahil
dito kayo'y tinawag, upang kayo'y mangagmana ng
pagpapala. 10 Sapagka't, Ang magnais umibig sa
buhay, At makakita ng mabubuting araw, Ay magpigil
ng kaniyang dila sa masama, At ang kaniyang mga
labi ay huwag magsalita ng daya: 11 At tumalikod
siya sa masama, at gumawa ng mabuti; Hanapin
ang kapayapaan, at kaniyang sundan. 12 Sapagka't
ang mga mata ng Panginoon ay nasa mga matuwid,
At ang kaniyang mga pakinig ay sa kanilang mga
daing: Nguni't ang mukha ng Panginoon ay laban sa
mga nagsisigawa ng masama. 13 At sino ang sa inyo
ay aapi, kung kayo'y mapagmalasakit sa mabuti?
14 Datapuwa't kung mangagbata kayo ng dahil sa
katuwiran ay mapapalad kayo: at huwag kayong
mangatakot sa kanilang pangtakot, o huwag kayong
mangagulo; 15 Kundi inyong ariing banal si Cristo na
Panginoon sa inyong mga puso: na lagi kayong handa
ng pagsagot sa bawa't tao na humihingi sa inyo ng
katuwiran tungkol sa pagasang nasa inyo, nguni't sa
kaamuan at takot: 16 Na taglay ang mabuting budhi;
upang, sa mga bagay na salitain laban sa inyo, ay
mangapahiya ang nagsisialipusta sa inyong mabuting
paraan ng pamumuhay kay Cristo. 17 Sapagka't lalong
magaling, kung gayon ang iniibig ng kalooban ng Dios
na kayo'y mangagbata dahil sa paggawa ng mabuti
kay sa dahil sa paggawa ng masama. 18 Sapagka't
si Cristo man ay nagbata ring minsan dahil sa mga
kasalanan, ang matuwid dahil sa mga di matuwid,
upang tayo'y madala niya sa Dios; siyang pinatay sa
laman, nguni't binuhay sa espiritu; 19 Na iyan din
ang kaniyang iniyaon at nangaral sa mga espiritung
nasa bilangguan, 20 Na nang unang panahon ay mga
suwail, na ang pagpapahinuhod ng Dios, ay nanatili
noong mga araw ni Noe, samantalang inihahanda
ang daong, na sa loob nito'y kakaunti, sa makatuwid
ay walong kaluluwa, ang nangaligtas sa pamamagitan
ng tubig: 21 Na ayon sa tunay na kahawig ngayo'y
nagligtas, sa makatuwid baga'y ang bautismo, hindi sa
pagaalis ng karumihan ng laman, kundi sa paghiling
ng isang mabuting budhi sa Dios, sa pamamagitan
ng pagkabuhay na maguli ni Jesucristo; 22 Na
nasa kanan ng Dios, pagkaakyat niya sa langit; na
ipinasakop sa kaniya ang mga anghel at ang mga
kapamahalaan ang mga kapangyarihan.

4 Kung paano ngang si Cristo ay nagbata sa
laman, ay magsandata rin naman kayo ng gayong
pagiisip; sapagka't siya na nagbata sa laman ay
nagpapatigil sa kasalanan; 2 Upang huwag na
kayong mangabuhay sa laman sa inyong nalalabing
panahon sa mga masamang pita ng mga tao, kundi
sa kalooban ng Dios. 3 Sapagka't sukat na ang
nakaraang panahon upang gawin ang hangad ng mga
Gentil, at lumakad sa kalibugan, sa mga masamang
pita, sa mga paglalasing, sa mga kalayawan, sa mga
kayamuan, at sa kasuklamsuklam na pagsamba sa
mga diosdiosan: 4 Ikinahahanga nila ang bagay na ito
na kayo'y hindi nakikitakbong kasama nila sa gayong
pagpapakalabis ng kaguluhan, kung kaya't kayo'y
pinagsasalitaan ng masama: 5 Na sila'y magbibigay
sulit sa kaniya na handang humukom sa mga buhay
at sa mga patay. 6 Sapagka't dahil dito'y ipinangaral
maging sa mga patay ang evangelio, upang sila, ayon
sa mga tao sa laman ay mangahatulan, datapuwa't
mangabuhay sa espiritu ayon sa Dios. 7 Nguni't
ang wakas ng lahat ng mga bagay ay malapit na:
kayo nga'y mangagpakahinahon, at mangagpuyat
sa pananalangin: 8 Na una sa lahat ay maging
maningas kayo sa inyong pagiibigan; sapagka't ang
pagibig ay nagtatakip ng karamihang kasalanan: 9 Na
mangagpatuluyan kayo ng walang bulongbulungan:
10 Na ayon sa kaloob na tinanggap ng bawa't isa, ay
ipaglingkod sa inyo-inyo rin, na gaya ng mabubuting
katiwala ng masaganang biyaya ng Dios; 11 Na kung
ang sinoma'y nagsasalita, ay gaya ng sa mga aral
ng Dios: kung ang sinoman ay nangangasiwa, ay
gaya ng sa kalakasang ibinibigay ng Dios: upang
ang Dios ay papurihan sa lahat ng mga bagay
sa pamamagitan ni Jesucristo, na sa kaniya ang
kaluwalhatian at ang paghahari magpakailan man.
Siya nawa. **(aiōn g165)** 12 Mga minamahal, huwag
kayong mangagtaka tungkol sa mahigpit na pagsubok
sa inyo, na dumarating sa inyo upang kayo'y subukin,
na waring ang nangyayari sa inyo'y di karaniwang
bagay: 13 Kundi kayo'y mangagalak, sapagka't kayo'y
mga karamay sa mga hirap ni Cristo; upang sa
pagkahayag ng kaniyang kaluwalhatian naman ay
mangagalak kayo ng malabis na galak. 14 Kung kayo'y

mapintasan dahil sa pangalan ni Cristo, ay mapapalad
kayo; sapagka't ang Espiritu ng kaluwalhatian at ang
Espiritu ng Dios ay nagpapahingalay sa inyo. **15**
Nguni't huwag magbata ang sinoman sa inyo na gaya
ng mamamatay-tao, o magnanakaw, o manggagawa
ng masama, o gaya ng mapakialam sa mga bagay
ng iba: **16** Nguni't kung ang isang tao ay magbata na
gaya ng Cristiano, ay huwag mahiya; kundi luwalhatiin
ang Dios sa pangalang ito. **17** Sapagka't dumating
na ang panahon ng pasimula ng paghuhukom sa
bahay ng Dios: at kung mauna sa atin, ano kaya
ang wakas ng mga hindi nagsisitalima sa evangelio
ng Dios? **18** At kung ang matuwid ay bahagya ng
makaliligtas, ang masama at ang makasalanan ay
saan kaya magsisiharap? **19** Kaya't ipagkatiwala
naman ng nangagbabata ayon sa kalooban ng Dios
ang kanilang mga kaluluwa sa paggawa ng mabuti sa
tapat na Lumalang.

5 Sa matatanda nga sa inyo'y umaaral ako, akong
matandang kasamahan ninyo, at isang saksi
ng mga hirap ni Cristo, na may bahagi naman
sa kaluwalhatiang ihahayag: **2** Pangalagaan ninyo
ang kawan ng Dios na nasa inyo, na magsigamit
kayo ng pagpupuno, na hindi sapilitan, kundi may
kasayahan, na ayon sa kalooban ng Dios; ni hindi
dahil sa mahalay na kapakinabangan, kundi sa
handang pagiisip; **3** Ni hindi din naman ang gaya ng
kayo'y may pagkapanginoon sa pinangangasiwaang
ipinagtagubilin sa inyo, kundi kayo'y maging mga
uliran ng kawan. **4** At pagkahayag ng pangulong
Pastor, ay magsisitanggap kayo ng di nasisirang
putong ng kaluwalhatian. **5** Gayon din naman, kayong
mga kabataan, ay magsisuko sa matatanda. Oo,
kayong lahat ay mangagbigkis ng kapakumbabaan,
na kayo-kayo'y maglingkuran: sapagka't ang Dios
ay sumasalangsang sa mga palalo, datapuwa't
nagbibigay ng biyaya sa mga mapagpakumbaba.
6 Kaya't kayo'y mangagpakababa sa ilalim ng
makapangyarihang kamay ng Dios, upang kayo'y
kaniyang itaas sa kapanahunan; **7** Na inyong ilagak
sa kaniya ang lahat ng inyong kabalisahan, sapagka't
kayo'y ipinagmamalasakit niya. **8** Kayo'y maging
mapagpigil, kayo'y maging mapagpuyat; ang inyong
kalaban na diablo, na gaya ng leong umuungal, ay
gumagala na humahanap ng masisila niya: **9** Na siya'y
labanan ninyong matatag sa inyong pananampalataya,
yamang inyong nalalaman na ang mga gayong hirap
ay nagaganap sa inyong mga kapatid na nangasa
sanglibutan. **10** At ang Dios ng buong biyaya na
sa inyo'y tumawag sa kaniyang walang hanggang
kaluwalhatian kay Cristo, pagkatapos na kayo'y
makapagbatang sangdaling panahon, ay siya rin ang
magpapasakdal, magpapatibay, at magpapalakas
sa inyo. **(aiōnios g166)** **11** Sumasakaniya nawa ang
paghahari magpakailan man. Siya nawa. **(aiōn g165)** **12**
Sa pamamagitan ni Silvano, na tapat nating kapatid,
ayon sa aking palagay sa kaniya, ay sinulatan ko
kayo ng maiksi, na aking iniaaral at sinasaksihan
na ito ang tunay na biyaya ng Dios: magsitibay
kayo dito. **13** Binabati kayo ng nasa Babilonia, na
kasamang hinirang; at ni Marcos na aking anak. **14**
Mangagbatian kayo ng halik ng pagibig. Kapayapaan
nawa ang sumainyong lahat na na kay Cristo.

2 Pedro

1 Si Simon Pedro, na alipin at apostol ni
Jesucristo, sa nagsipagkamit na kasama namin
ng mahalagang pananampalataya sa katuwiran ng
ating Dios at Tagapagligtas na si Jesucristo: **2**
Biyaya at kapayapaan ang sa inyo'y dumami sa
pagkakilala sa Dios at kay Jesus na Panginoon natin;
3 Yamang ipinagkaloob sa atin ng kaniyang banal na
kapangyarihan ang lahat ng mga bagay na nauukol
sa kabuhayan at sa kabanalan, sa pamamagitan
ng pagkakilala sa kaniya na tumawag sa atin sa
pamamagitan ng kaniyang sariling kaluwalhatian at
kagalingan; **4** Na dahil dito ay ipinagkaloob niya sa
atin ang kaniyang mahahalaga at napakadakilang
pangako; upang sa pamamagitan ng mga ito ay
makabahagi kayo sa kabanalang mula sa Dios,
yamang nakatanan sa kabulukang nasa sanglibutan
dahil sa masamang pita. **5** Oo, at dahil din dito, sa
pagkaragdag sa ganang inyo ng buong sikap, ay
ipamahagi ninyo sa inyong pananampalataya ang
kagalingan; at sa kagalingan ay ang kaalaman; **6** At
sa kaalaman ay ang pagpipigil; at sa pagpipigil ay
ang pagtitiis; at sa pagtitiis ay ang kabanalan; **7** At sa
kabanalan ay ang mabuting kalooban sa kapatid; at
sa mabuting kalooban sa kapatid ay ang pagibig. **8**
Sapagka't kung nasa inyo ang mga bagay na ito at
sumasagana, ay hindi kayo pababayaang maging
mga tamad o mga walang bunga sa pagkakilala sa
ating Panginoong Jesucristo. **9** Sapagka't yaong wala
ng mga bagay na ito ay bulag, na ang nakikita lamang
ay ang nasa malapit, sa pagkalimot ng paglilinis
ng kaniyang dating mga kasalanan. **10** Kaya, mga
kapatid, lalong pagsikapan ninyo na mangapanatag
kayo sa pagkatawag at pagkahirang sa inyo: sapagka't
kung gawin ninyo ang mga bagay na ito ay hindi
kayo mangatitisod kailan man: **11** Sapagka't sa gayon
ay ipinamamahaging sagana sa inyo ang pagpasok
sa kahariang walang hanggan ng Panginoon natin
at Tagapagligtas na si Jesucristo. **(aiōnios g166)** **12**
Kaya't magiging handa akong lagi na ipaalaala ko
sa inyo ang mga bagay na ito, bagama't inyong
nalalaman, at kayo'y pinatitibay sa katotohanang nasa
inyo. **13** At inaakala kong matuwid, na samantalang
ako'y nasa tabernakulong ito, ay kilusin ko kayo na
ipaalaala ko sa inyo; **14** Yamang aking nalalaman na
dumarating na madali ang paghiwalay ko sa aking
tabernakulo, na gaya ng ipinahiwatig sa akin ng
Panginoon nating Jesucristo. **15** Oo, pagsisikapan ko
na sa tuwituwi na, pagkamatay ko'y inyong maalaala
ang mga bagay na ito. **16** Sapagka't kami ay hindi
nagsisunod sa mga kathang ginawang mainam,
noong aming ipinakilala sa inyo ang kapangyarihan
at pagparito ng ating Panginoong Jesucristo, kundi
kami ay naging mga saksing nakakita ng kaniyang
karangalan. **17** Sapagka't siya'y tumanggap sa Dios
Ama ng karangalan at kaluwalhatian, nang dumating
sa kaniya ang isang tinig mula sa Marangal na
Kaluwalhatian, Ito ang sinisinta kong Anak, na siya
kong kinalulugdan: **18** At ang tinig na ito ay aming
narinig na nanggaling sa langit, nang kami ay kasama
niya sa banal na bundok. **19** At kami ay mayroong
lalong panatag na salita ng hula; na mabuti ang inyong
ginagawa kung ito'y inyong sinusundan, na gaya
ng sa isang ilawang lumiliwanag sa isang dakong
madilim, hanggang sa pagbubukang liwayway, at ang
tala sa umaga ay sumilang sa inyong mga puso: **20** Na
maalaman muna ito, na alin mang hula ng kasulatan
ay hindi nagbuhat sa sariling pagpapaliwanag. **21**
Sapagka't hindi sa kalooban ng tao dumating ang
hula kailanman: kundi ang mga tao ay nagsalita buhat
sa Dios, na nangaudyokan ng Espiritu Santo.

2 Nguni't may nagsilitaw din naman sa bayan
na mga bulaang propeta, na gaya naman sa
inyo'y magkakaroon ng mga bulaang guro, na
mangagpapasok sa lihim ng mga makakapahamak na
mga hiduwang pananampalataya, na itatatuwa pati
ang Panginoon na bumili sa kanila, na mangagtataglay
sa kanilang sarili ng madaling pagkapahamak. **2** At
maraming magsisisunod sa kanilang mga gawang
mahahalay; na dahil sa kanila ay pagsasalitaan ng
masama ang daan ng katotohanan. **3** At sa kasakiman
sa mga pakunwaring salita ay ipangangalakal kayo:
na ang hatol nga sa kanila mula nang una ay hindi
nagluluwat, at ang kanilang kapahamakan ay hindi
nagugupiling. **4** Sapagka't kung ang Dios ay hindi
nagpatawad sa mga anghel nang mangagkasala
ang mga yaon, kundi sila'y ibinulid sa impierno,
at kinulong sa mga hukay ng kadiliman, upang
ilaan sa paghuhukom; **(Tartaroō g5020)** **5** At ang
dating sanglibutan ay hindi pinatawad, datapuwa't
iningatan si Noe na tagapangaral ng katuwiran
na kasama ng ibang pito pa, noong dalhin ang
pagkagunaw sa sanglibutan ng masasama; **6** At
pinarusahan niya ng pagkalipol ang mga bayan
ng Sodoma at Gomorra na pinapaging abo, nang

maging halimbawa sa mga magsisipamuhay na
masama: 7 At iniligtas ang matuwid na si Lot, na
lubhang nahahapis sa mahahalay na pamumuhay
ng masasama: 8 (Sapagka't ang matuwid na ito
na namamayang kasama nila, ay lubhang nahapis
araw-araw ang kaniyang matuwid na kaluluwa sa
pagkakita at pagkarinig niya, ng mga gawa nilang
laban sa kautusan): 9 Ang Panginoon ay marunong
magligtas ng mga banal, sa tukso at maglaan ng mga
di matuwid sa ilalim ng kaparusahan hanggang sa
araw ng paghuhukom; 10 Datapuwa't lalong-lalo na
ng mga nagsisilakad ng ayon sa laman sa masamang
pita ng karumihan, at nangapopoot sa pagkasakop.
Mga pangahas, mapagsariling kalooban, sila'y hindi
natatakot na magsialipusta sa mga pangulo: 11
Samantalang ang mga anghel, bagama't lalong dakila
ang lakas at kapangyarihan, ay hindi nagtataglay
ng paghatol na may alipusta laban sa kanila sa
harapan ng Panginoon. 12 Datapuwa't ang mga
ito, na gaya ng mga kinapal na walang bait, na
ipinanganak na talagang mga hayop upang hulihin
at lipulin, na nagsisialipusta sa mga bagay na
hindi nila nalalaman ay walang pagsalang lilipulin
sa kanila ring pagkalipol. 13 Na nangagbabata
ng masama na kabayaran ng gawang masama;
palibhasa'y inaari nilang isang kaligayahan ang
magpakalayaw kung araw, mga dungis at kapintasan,
na nangagpapakalayaw sa kanilang mga daya,
samantalang sila'y nangakikipagpiging sa inyo; 14
Na may mga matang puspos ng pangangalunya, at
hindi maaaring maglikat sa pagkakasala; na umaakit
sa mga kaluluwang walang tiyaga; na may pusong
sanay sa kasakiman; mga anak ng paglait, 15 Na
pagkaalis sa daang matuwid ay nangaligaw sila,
palibhasa'y nagsisunod sa daan ni Balaam na anak ni
Beor, na nagibig ng kabayaran ng gawang masama;
16 Datapuwa't siya'y sinasaway dahil sa kaniyang
sariling pagsalangsang: na isang asnong pipi ay
nangusap ng tinig ng tao at pinigil ang kaululan ng
propeta. 17 Ang mga ito'y mga bukal na walang
tubig, mga ulap na tinatangay ng unos; na sa
kanila'y itinaan ang kapusikitan ng kadiliman; 18
Sapagka't, sa pananalita ng mga kapalaluan na
walang kabuluhan, ay umaakit sila sa masasamang
pita ng laman, sa pamamagitan ng kalibugan, doon sa
nagsisitakas sa nangamumuhay sa kamalian; 19 Na
pinangangakuan ng kalayaan, samantalang sila'y mga
alipin ng kabulukan; sapagka't ang nadaig ninoman ay
naging alipin din naman niyaon. 20 Sapagka't kung,
pagkatapos na sila'y makatakas sa mga pagkahawa
sa sanglibutan sa pamamagitan ng pagkakilala sa
Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo, ay
muling mahalubiluhan at madaig niyaon, ay lalong
sumasama ang huling kalagayan nila kay sa nang
una. 21 Sapagka't magaling pa sa kanila ang hindi
nakakilala ng daan ng katuwiran, kay sa, pagkatapos
na makakilala ito ay tumalikod sa banal na utos na
ibinigay sa kanila. 22 Nangyari sa kanila ang ayon
sa kawikaang tunay, Nagbabalik na muli ang aso sa
kaniyang sariling suka, at sa paglulubalob sa pusali
ang babaing baboy na nahugasan.

3 Ito nga ang ikalawang sulat, mga minamahal, na
isinusulat ko sa inyo; at sa dalawa'y ginigising
ko ang inyong tapat na pagiisip sa pamamagitan
ng pagpapaalaala sa inyo; 2 Upang maalaala ninyo
ang mga salitang sinabi nang una ng mga banal na
propeta, at ang utos ng Panginoon at Tagapagligtas
sa pamamagitan ng inyong mga apostol: 3 Na
maalaman muna ito, na sa mga huling araw ay
magsisiparito ang mga manunuya na may pagtuya, na
magsisilakad ayon sa kanikanilang masasamang pita,
4 At magsisipagsabi, Saan naroon ang pangako ng
kaniyang pagparito? sapagka't, buhat nang araw na
mangatulog ang mga magulang, ay nangananatili ang
lahat ng mga bagay na gaya ng kalagayan nila mula
nang pasimulan ang paglalang. 5 Sapagka't sadyang
nililimot nila, na mayroong sangkalangitan mula nang
unang panahon, at isang lupang inanyuan sa tubig
at sa gitna ng tubig, sa pamamagitan ng salita ng
Dios; 6 Na sa pamamagitan din nito ang sanglibutan
noon, na inapawan ng tubig, ay napahamak: 7
Nguni't ang sangkalangitan ngayon, at ang lupa, sa
pamamagitan ng gayon ding salita ay iningatang
talaga sa apoy, na itinataan sa araw ng paghuhukom
at ng paglipol sa mga taong masama. 8 Datapuwa't
huwag ninyong kalimutan, mga minamahal, ang isang
bagay na ito, na ang isang araw sa Panginoon
ay katulad ng isang libong taon, at ang isang
libong taon ay katulad ng isang araw. 9 Hindi
mapagpaliban ang Panginoon tungkol sa kaniyang
pangako, na gaya ng pagpapalibang ipinalalagay
ng iba; kundi mapagpahinuhod sa inyo, na hindi
niya ibig na sinoman ay mapahamak, kundi ang
lahat ay magsipagsisi. 10 Datapuwa't darating ang
araw ng Panginoon na gaya ng magnanakaw; na
ang sangkalangitan sa araw na iyan ay mapaparam

na kasabay ng malaking ugong, at ang mga bagay
sa langit ay mapupugnaw sa matinding init, at ang
lupa at ang mga gawang nasa lupa ay pawang
masusunog. **11** Yamang ang lahat ng mga bagay na
ito ay mapupugnaw ng ganito, ano ngang anyo ng
mga pagkatao ang nararapat sa inyo sa banal na
pamumuhay at pagkamaawain, **12** Na ating hinihintay
at pinakananasa ang pagdating ng kaarawan ng Dios,
na dahil dito'y ang sangkalangitan na nagniningas
ay mapupugnaw, at ang mga bagay sa langit ay
matutunaw sa matinding init? **13** Nguni't, ayon sa
kaniyang pangako, ay naghihintay tayo ng bagong
langit at ng bagong lupa, na tinatahanan ng katuwiran.
14 Kaya nga, mga minamahal, yamang kayo'y
nagsisipaghintay ng mga bagay na ito, ay pagsikapan
ninyong masumpungan kayo sa kapayapaan, na
walang dungis at walang kapintasan sa paningin
niya. **15** At inyong ariin na ang pagpapahinuhod ng
ating Panginoon ay pagliligtas; na gaya rin naman ni
Pablo, na ating minamahal na kapatid, na ayon sa
karunungang ibinigay sa kaniya, ay sinulatan kayo;
16 Gayon din naman sa lahat ng kaniyang mga sulat,
na doo'y sinasalita ang mga bagay na ito; na doo'y
may ilang bagay na mahirap unawain, na isinisinsay
ng mga di nakaaalam at ng mga walang tiyaga, na
gaya rin naman ng kanilang ginagawa sa ibang mga
kasulatan, sa ikapapahamak din nila. **17** Kaya nga,
mga minamahal, yamang nalalaman na ninyo nang
una ang mga bagay na ito, ay magsipagingat kayo,
baka kung mangaligaw kayo sa pamamagitan ng
kamalian ng masasama, ay mangahulog kayo sa
inyong sariling katiyagaan. **18** Datapuwa't magsilago
kayo sa biyaya at sa pagkakilala sa ating Panginoon
at Tagapagligtas na si Jesucristo. Sumakaniya nawa
ang kaluwalhatian ngayon at magpakailan man. Siya
nawa. **(aiōn g165)**

1 Juan

1 Yaong buhat sa pasimula, yaong aming narinig,
yaong nakita ng aming mga mata, yaong aming
namasdan, at nahipo ng aming mga kamay, tungkol
sa salita ng buhay; 2 (At ang buhay ay nahayag, at
aming nakita, at pinatotohanan, at sa inyo'y aming
ibinabalita ang buhay, ang buhay na walang hanggan,
na kasama ng Ama at sa atin ay nahayag); (aiōnios
g166) 3 Yaong aming nakita at narinig ay siya rin
naming ibinabalita sa inyo, upang kayo naman ay
magkaroon ng pakikisama sa amin: oo, at tayo ay
may pakikisama sa Ama, at sa kaniyang Anak na
si Jesucristo: 4 At ang mga bagay na ito ay aming
isinusulat, upang ang ating kagalakan ay malubos.
5 At ito ang pasabing aming narinig sa kaniya at
sa inyo'y aming ibinabalita, na ang Dios ay ilaw,
at sa kaniya'y walang anomang kadiliman. 6 Kung
sinasabi nating tayo'y may pakikisama sa kaniya at
nagsisilakad tayo sa kadiliman, ay nangagbubulaan
tayo, at hindi tayo nagsisigawa ng katotohanan: 7
Nguni't kung tayo'y nagsisilakad sa liwanag, na gaya
niyang nasa liwanag, ay may pakikisama tayo sa isa't
isa, at nililinis tayo ng dugo ni Jesus na kaniyang
Anak sa lahat ng kasalanan. 8 Kung sinasabi nating
tayo'y walang kasalanan, ay ating dinadaya ang ating
sarili, at ang katotohanan ay wala sa atin. 9 Kung
ipinahahayag natin ang ating mga kasalanan, ay
tapat at banal siya na tayo'y patatawarin sa ating mga
kasalanan, at tayo'y lilinisin sa lahat ng kalikuan. 10
Kung sinasabi nating tayo'y hindi nangagkasala, ay
ating ginagawang sinungaling siya, at ang kaniyang
salita ay wala sa atin.

2 Mumunti kong mga anak, ang mga bagay na
ito ay isinusulat ko sa inyo upang kayo'y huwag
mangagkasala. At kung ang sinoman ay magkasala,
ay may Tagapamagitan tayo sa Ama, si Jesucristo
ang matuwid: 2 At siya ang pangpalubag-loob sa
ating mga kasalanan; at hindi lamang sa ating mga
kasalanan, kundi ng sa buong sanglibutan din naman.
3 At sa ganito'y nalalaman natin na siya'y ating
nakikilala, kung tinutupad natin ang kaniyang mga
utos. 4 Ang nagsasabing, Nakikilala ko siya, at hindi
tumutupad ng kaniyang mga utos, ay sinungaling, at
ang katotohanan ay wala sa kaniya; 5 Datapuwa't
ang sinomang tumutupad ng kaniyang salita, tunay
na sa kaniya ay naging sakdal ang pagibig ng Dios.
Dahil dito'y nalalaman nating tayo'y nasa kaniya: 6
Ang nagsasabing siya'y nananahan sa kaniya ay
nararapat din namang lumakad na gaya ng inilakad
niya. 7 Mga minamahal, wala akong isinusulat sa
inyo na anomang bagong utos, kundi ang dating
utos na nasa inyo buhat nang pasimula; ang dating
utos ay ang salita na inyong narinig. 8 Muli, isang
bagong utos ang isinusulat ko sa inyo, bagay na
tunay sa kaniya at sa inyo; sapagka't ang kadiliman
ay lumilipas, at ang tunay na ilaw ay lumiliwanag
na. 9 Ang nagsasabing siya'y nasa liwanag at
napopoot sa kaniyang kapatid, ay nasa kadiliman pa
hanggang ngayon. 10 Ang umiibig sa kaniyang kapatid
ay nananahan sa liwanag, at sa kaniya'y walang
anomang kadahilanang ikatitisod. 11 Nguni't ang
napopoot sa kaniyang kapatid ay nasa kadiliman, at
lumalakad sa kadiliman, at hindi niya nalalaman kung
saan siya naparoroon, sapagka't ang kaniyang mga
mata ay binulag ng kadiliman. 12 Kayo'y sinusulatan
ko, mumunti kong mga anak, sapagka't ipinatawad sa
inyo ang inyong mga kasalanan dahil sa kaniyang
pangalan. 13 Kayo'y sinusulatan ko, mga ama,
sapagka't inyong nakikilala yaong buhat pa nang
pasimula ay siya na. Kayo'y sinusulatan ko, mga
binata, sapagka't inyong dinaig ang masama. Kayo'y
aking sinulatan, mumunting mga anak, sapagka't
inyong nakikilala ang Ama. 14 Kayo'y aking sinulatan,
mga ama, sapagka't inyong nakikilala yaong buhat pa
nang pasimula ay siya na. Kayo'y aking sinulatan,
mga binata, sapagka't kayo'y malalakas, at ang salita
ng Dios ay nananahan sa inyo, at inyong dinaig ang
masama. 15 Huwag ninyong ibigin ang sanglibutan,
ni ang mga bagay na nasa sanglibutan. Kung ang
sinoman ay umiibig sa sanglibutan, ay wala sa kaniya
ang pagibig ng Ama. 16 Sapagka't ang lahat na
nangasa sanglibutan, ang masamang pita ng laman at
ang masamang pita ng mga mata at ang kapalaluan
sa buhay, ay hindi mula sa Ama, kundi sa sanglibutan.
17 At ang sanglibutan ay lumilipas, at ang masamang
pita niyaon; datapuwa't ang gumagawa ng kalooban
ng Dios ay nananahan magpakailan man. (aiōn g165)
18 Mumunting mga anak, ito ang huling oras: at gaya
ng inyong narinig na darating ang anticristo, kahit
ngayon ay lumitaw ang marami nang anticristo; kaya
nga nalalaman natin na ito na ang huling oras. 19
Sila'y nangagsilabas sa atin, nguni't sila'y hindi sa
atin; sapagka't kung sila'y sa atin ay nagsipanatili
sana sa atin: nguni't nangagsilabas, upang sila'y
mahayag na silang lahat ay hindi sa atin. 20 At kayo'y

may pahid ng Banal, at nalalaman ninyo ang lahat
ng mga bagay. 21 Hindi ko kayo sinulatan ng dahil
sa hindi ninyo nalalaman ang katotohanan, kundi
dahil sa inyong nalalaman, at sapagka't alin mang
kasinungalingan ay hindi sa katotohanan. 22 Sino
ang sinungaling kundi ang tumatanggi na si Jesus ay
siyang Cristo? Ito ang anticristo, sa makatuwid ay
ang tumatanggi sa Ama at sa Anak. 23 Ang sinomang
tumatanggi sa Anak, ay hindi sumasa kaniya ang
Ama: ang nagpapahayag sa Anak ay sumasa kaniya
naman ang Ama. 24 Tungkol sa inyo, ay manahan
sa inyo ang inyong narinig buhat nang pasimula.
Kung manahan sa inyo yaong buhat nang pasimula
ay inyong narinig, kayo naman ay mananahan sa
Anak, at sa Ama. 25 At ito ang pangakong kaniyang
ipinangako sa atin, ang buhay na walang hanggan.
(aiōnios g166) 26 Isinulat ko sa inyo ang mga bagay
na ito tungkol sa mga may ibig na magligaw sa
inyo. 27 At tungkol sa inyo, ang pagkapahid na sa
kaniya'y inyong tinanggap ay nananahan sa inyo, at
hindi ninyo kailangang kayo'y turuan ng sinoman;
nguni't kung paanong kayo'y tinuturuan ng kaniyang
pahid tungkol sa lahat ng mga bagay, at siyang totoo,
at hindi kasinungalingan, at kung paanong kayo'y
tinuruan nito, ay gayon kayong nananahan sa kaniya.
28 At ngayon, mumunti kong mga anak, manahan
kayo sa kaniya; upang, kung siya'y mahayag, ay
magkaroon kayo ng pagkakatiwala, at huwag tayong
mangapahiya sa harapan niya sa kaniyang pagparito.
29 Kung nalalaman ninyong siya'y matuwid, nalalaman
naman ninyo na ang bawa't gumagawa ng katuwiran
ay ipinanganak niya.

3 Masdan ninyo kung gaanong pagibig ang
ipinagkaloob sa atin ng Ama, upang tayo'y
mangatawag na mga anak ng Dios; at tayo'y gayon
nga. Dahil dito'y hindi tayo nakikilala ng sanglibutan,
sapagka't siya'y hindi nakilala nito. 2 Mga minamahal,
ngayon ay mga anak tayo ng Dios, at hindi pa
nahahayag kung magiging ano tayo. Nalalaman natin,
na kung siya'y mahayag, tayo'y magiging katulad
niya: sapagka't siya'y ating makikitang gaya ng
kaniyang sarili. 3 At sinomang mayroon ng pagasang
ito sa kaniya ay naglilinis sa kaniyang sarili, gaya
naman niyang malinis. 4 Ang sinomang gumagawa
ng kasalanan ay sumasalangsang din naman sa
kautusan: at ang kasalanan ay ang pagsalangsang
sa kautusan. 5 At nalalaman ninyo na siya'y nahayag
upang magalis ng mga kasalanan; at sa kaniya'y
walang kasalanan. 6 Ang sinomang nananahan sa
kaniya ay hindi nagkakasala; sinomang nagkakasala
ay hindi nakakita sa kaniya, ni hindi man nakakilala
sa kaniya. 7 Mumunti kong mga anak, huwag kayong
padaya kanino man: ang gumagawa ng katuwiran ay
matuwid, gaya niya na matuwid: 8 Ang gumagawa
ng kasalanan ay sa diablo; sapagka't buhat pa nang
pasimula ay nagkakasala ang diablo. Sa bagay na
ito'y nahayag ang Anak ng Dios, upang iwasak ang
mga gawa ng diablo. 9 Ang sinomang ipinanganak ng
Dios ay hindi nagkakasala, sapagka't ang kaniyang
binhi ay nananahan sa kaniya: at siya'y hindi maaaring
magkasala, sapagka't siya'y ipinanganak ng Dios.
10 Dito nahahayag ang mga anak ng Dios, at ang
mga anak ng diablo: ang sinomang hindi gumagawa
ng katuwiran ay hindi sa Dios, ni ang hindi umiibig
sa kaniyang kapatid. 11 Sapagka't ito ang pasabing
inyong narinig buhat ng pasimula, na mangagibigan
tayo sa isa't isa: 12 Hindi gaya ni Cain na siya'y sa
masama, at pinatay ang kaniyang kapatid. At bakit
niya pinatay? Sapagka't ang kaniyang mga gawa ay
masasama, at ang mga gawa ng kaniyang kapatid
ay matuwid. 13 Huwag kayong mangagtaka, mga
kapatid, kung kayo'y kinapopootan ng sanglibutan.
14 Nalalaman nating tayo'y nangalipat na sa buhay
mula sa kamatayan, sapagka't tayo'y nagsisiibig sa
mga kapatid. Ang hindi umiibig ay nananahan sa
kamatayan. 15 Ang sinomang napopoot sa kaniyang
kapatid ay mamamatay-tao: at nalalaman ninyong
sinomang mamamatay-tao ay hindi pinananahanan
ng buhay na walang hanggan. (aiōnios g166) 16 Dito'y
nakikilala natin ang pagibig, sapagka't kaniyang
ibinigay ang kaniyang buhay dahil sa atin; at nararapat
nating ibigay ang ating mga buhay dahil sa mga
kapatid. 17 Datapuwa't ang sinomang mayroong mga
pag-aari sa sanglibutang ito, at nakikita ang kaniyang
kapatid na nangangailangan, at doo'y ipagkait ang
kaniyang awa, paanong mananahan ang pagibig ng
Dios sa kaniya? 18 Mumunti kong mga anak, huwag
tayong magsiibig ng salita, ni ng dila man; kundi ng
gawa at katotohanan. 19 Dito'y makikilala nating tayo'y
sa katotohanan, at papapanatagin natin ang ating mga
puso sa harapan niya. 20 Sapagka't kung hinahatulan
tayo ng ating puso, ang Dios ay lalong dakila kay sa
ating puso, at nalalaman niya ang lahat ng mga bagay.
21 Mga minamahal, kung tayo'y hindi hinahatulan ng
ating puso, ay may pagkakatiwala tayo sa Dios; 22 At
anomang ating hingin ay tinatanggap natin sa kaniya,

sapagka't tinutupad natin ang kaniyang mga utos at
ginagawa natin ang mga bagay na kalugodlugod sa
kaniyang paningin. 23 At ito ang kaniyang utos, na
manampalataya tayo sa pangalan ng kaniyang Anak
na si Jesucristo, at tayo'y mangagibigan, ayon sa
ibinigay niyang utos sa atin. 24 At ang tumutupad
ng kaniyang mga utos ay mananahan sa kaniya, at
siya ay sa kaniya. At dito'y nakikilala natin na siya'y
nananahan sa atin, sa pamamagitan ng Espiritu na
kaniyang ibinigay sa atin.

4 Mga minamahal, huwag kayong magsipaniwala
sa bawa't espiritu, kundi inyong subukin ang mga
espiritu, kung sila'y sa Dios: sapagka't maraming
nagsilitaw na mga bulaang propeta sa sanglibutan.
2 Dito'y nakikilala ninyo ang Espiritu ng Dios: ang
bawa't espiritung nagpapahayag na si Jesucristo ay
naparitong nasa laman ay sa Dios: 3 At ang bawa't
espiritung hindi ipinahahayag si Jesus, ay hindi sa
Dios: at ito ang sa anticristo, na inyong narinig na
darating; at ngayo'y nasa sanglibutan na. 4 Kayo'y sa
Dios, mumunti kong mga anak, at inyong dinaig sila:
sapagka't lalong dakila siyang nasa inyo kay sa nasa
sanglibutan. 5 Sila'y sa sanglibutan: kaya't tungkol sa
sanglibutan ang sinasalita nila, at sila'y dinidinig ng
sanglibutan. 6 Tayo nga'y sa Dios: ang nakakakilala
sa Dios ay dumirinig sa atin; ang hindi sa Dios ay
hindi dumirinig sa atin. Dito'y ating nakikilala ang
espiritu ng katotohanan, at ang espiritu ng kamalian.
7 Mga minamahal, mangagibigan tayo sa isa't isa:
sapagka't ang pagibig ay sa Dios; at ang bawa't
umiibig ay ipinanganak ng Dios, at nakakakilala
sa Dios. 8 Ang hindi umiibig ay hindi nakakakilala
sa Dios; sapagka't ang Dios ay pagibig. 9 Dito
nahayag ang pagibig ng Dios sa atin, sapagka't
sinugo ng Dios ang kaniyang bugtong na Anak sa
sanglibutan upang tayo'y mabuhay sa pamamagitan
niya. 10 Narito ang pagibig, hindi sa tayo'y umibig sa
Dios, kundi siya ang umibig sa atin, at sinugo ang
kaniyang Anak na pangpalubagloob sa ating mga
kasalanan. 11 Mga minamahal, kung tayo'y inibig ng
Dios ng gayon, ay nararapat na mangagibigan din
naman tayo. 12 Sinoman ay hindi nakakita kailan
man sa Dios: kung tayo'y nangagiibigan, ang Dios
ay nananahan sa atin, at ang kaniyang pagibig ay
nagiging sakdal sa atin: 13 Dito'y nakikilala natin na
tayo'y nangananahan sa kaniya at siya'y sa atin,
sapagka't binigyan niya tayo ng kaniyang Espiritu.
14 At nakita natin at sinasaksihan na sinugo ng
Ama ang Anak upang maging Tagapagligtas ng
sanglibutan. 15 Ang sinomang nagpapahayag na si
Jesus ay Anak ng Dios, ang Dios ay nananahan sa
kaniya, at siya'y sa Dios. 16 At ating nakilala at ating
sinampalatayanan ang pagibig ng Dios sa atin. Ang
Dios ay pagibig; at ang nananahan sa pagibig ay
nananahan sa Dios, at ang Dios ay nananahan sa
kaniya. 17 Dito'y naging sakdal ang pagibig sa atin,
upang tayo'y magkaroon ng pagkakatiwala sa araw ng
paghuhukom; sapagka't kung ano siya, ay gayon din
naman tayo sa sanglibutang ito. 18 Walang takot sa
pagibig: kundi ang sakdal na pagibig ay nagpapalayas
ng takot, sapagka't ang takot ay may kaparusahan; at
ang natatakot ay hindi pa pinasasakdal sa pagibig. 19
Tayo'y nagsisiibig, sapagka't siya'y unang umibig sa
atin. 20 Kung sinasabi ng sinoman, Ako'y umiibig sa
Dios, at napopoot sa kaniyang kapatid, ay sinungaling;
sapagka't ang hindi umiibig sa kaniyang kapatid na
kaniyang nakita, ay paanong makaiibig siya sa Dios
na hindi niya nakita? 21 At ang utos na itong mula sa
kaniya ay nasa atin, na ang umiibig sa Dios ay dapat
umibig sa kaniyang kapatid.

5 Ang sinomang nananampalataya na si Jesus ay
siyang Cristo ay ipinanganak ng Dios: at ang
bawa't umiibig sa nanganak ay umiibig din naman
sa ipinanganak niyaon. 2 Dito'y ating nakikilala
na tayo'y nagsisiibig sa mga anak ng Dios, pagka
tayo'y nagsisiibig sa Dios at tinutupad natin ang
kaniyang mga utos. 3 Sapagka't ito ang pagibig
sa Dios, na ating tuparin ang kaniyang mga utos:
at ang kaniyang mga utos ay hindi mabibigat. 4
Sapagka't ang sinomang ipinanganak ng Dios ay
dumadaig sa sanglibutan: at ito ang pagtatagumpay
na dumadaig sa sanglibutan, sa makatuwid ay ang
ating pananampalataya. 5 At sino ang dumadaig
sa sanglibutan, kundi yaong nananampalatayang si
Jesus ay anak ng Dios? 6 Ito yaong naparito sa
pamamagitan ng tubig at dugo, sa makatuwid ay si
Jesucristo; hindi sa tubig lamang, kundi sa tubig at sa
dugo. 7 At ang Espiritu ang nagpapatotoo, sapagka't
ang Espiritu ay katotohanan. 8 Sapagka't may tatlong
nagpapatotoo, ang Espiritu, ang tubig, at ang dugo:
at ang tatlo ay nagkakaisa. 9 Kung tinatanggap natin
ang patotoo ng mga tao, ay lalong dakila ang patotoo
ng Dios, sapagka't ito ang patotoo ng Dios: sapagka't
ito papatotoo tungkol sa kaniyang Anak. 10 Ang
nananampalataya sa Anak ng Dios ay may patotoo
sa kaniya: ang hindi nananampalataya sa Dios ay

ginagawang isang sinungaling ang Dios: sapagka't
hindi sumampalataya sa patotoo na ibinigay ng Dios
tungkol sa kaniyang Anak. **11** At ito ang patotoo, na
tayo'y binigyan ng Dios ng buhay na walang hanggan,
at ang buhay na ito ay nasa kaniyang Anak. **(aiōnios**
g166) **12** Ang kinaroroonan ng Anak ay kinaroroonan
ng buhay; ang hindi kinaroroonan ng Anak ng Dios
ay hindi kinaroroonan ng buhay. **13** Ang mga bagay
na ito ay isinulat ko sa inyo, upang inyong maalaman
na kayo'y mayroong buhay na walang hanggan,
sa makatuwid ay sa inyong nananampalataya sa
pangalan ng Anak ng Dios. **(aiōnios g166)** **14** At ito ang
nasa ating pagkakatiwala sa kaniya, na kung tayo'y
humingi ng anomang bagay na ayon sa kaniyang
kalooban, ay dinidinig tayo niya: **15** At kung ating
nalalaman na tayo'y dinidinig niya sa anomang ating
hingin, ay nalalaman natin na nasa atin ang mga
kahilingang sa kaniya'y ating hiningi. **16** Kung makita
ng sinoman na ang kaniyang kapatid ay nagkakasala
ng kasalanang hindi ikamamatay, ay idalangin siya
at bibigyan siya ng Dios ng buhay, na ukol sa mga
nagkakasala nang hindi ikamamatay. May kasalanang
ikamamatay: hindi tungkol dito ang sinasabi ko na
idalangin niya. **17** Lahat ng kalikuan ay kasalanan: at
may kasalanang hindi ikamamatay. **18** Nalalaman
natin na ang sinomang ipinanganak ng Dios ay hindi
nagkakasala; datapuwa't ang ipinanganak ng Dios ay
nagiingat sa kaniyang sarili, at hindi siya ginagalaw
ng masama. **19** Nalalaman natin na tayo'y sa Dios at
ang buong sanglibutan ay nakahilig sa masama. **20**
At nalalaman natin na naparito ang Anak ng Dios, at
tayo'y binigyan ng pagkaunawa, upang ating makilala
siya na totoo, at tayo'y nasa kaniya na totoo, sa
makatuwid ay sa kaniyang Anak na si Jesucristo. Ito
ang tunay na Dios, at ang buhay na walang hanggan.
(aiōnios g166) **21** Mga anak ko, mangagingat kayo sa
mga diosdiosan.

2 Juan

1 Ang matanda sa hirang na ginang at sa kaniyang
mga anak, na aking iniibig sa katotohanan; at hindi
lamang ako, kundi pati ng lahat ng mga nakakakilala
ng katotohanan; 2 Alangalang sa katotohanan na
nananahan sa atin, at sasa atin magpakailan man:
(aiōn g165) 3 Sumaatin nawa ang biyaya, awa, at
kapayapaang mula sa Dios Ama at kay Jesucristo,
Anak ng Ama, sa katotohanan at sa pagibig. 4
Ako'y lubhang nagagalak na aking nasumpungan
ang ilan sa iyong mga anak na nagsisilakad sa
katotohanan, ayon sa ating tinanggap na utos sa
Ama. 5 At ngayo'y ipinamamanhik ko sa iyo, ginang,
na hindi waring sinusulatan kita ng isang bagong
utos, kundi niyaong ating tinanggap nang pasimula,
na tayo'y mangagibigan sa isa't isa. 6 At ito ang
pagibig, na tayo'y mangagsilakad ayon sa kaniyang
mga utos. Ito ang utos, na tayo'y mangagsilakad sa
kaniya, gaya ng inyong narinig nang pasimula. 7
Sapagka't maraming magdaraya na nangagsilitaw
sa sanglibutan, sa makatuwid ay ang mga hindi
nangagpapahayag na si Jesucristo ay napariritong
nasa laman. Ito ang magdaraya at ang anticristo.
8 Mangagingat kayo sa inyong sarili, upang huwag
ninyong iwala ang mga bagay na aming pinagpagalan,
kundi upang tanggapin ninyo ang isang lubos na
kagantihan. 9 Ang sinomang nagpapatuloy at hindi
nananahan sa aral ni Cristo, ay hindi kinaroroonan
ng Dios: ang nananahan sa aral, ay kinaroroonan
ng Ama at gayon din ng Anak. 10 Kung sa inyo'y
dumating ang sinoman, at hindi dala ang aral na ito,
ay huwag ninyong tanggapin sa inyong bahay, at
huwag ninyo siyang batiin: 11 Sapagka't ang bumabati
sa kaniya ay nararamay sa kaniyang masasamang
gawa. 12 Yamang may maraming mga bagay na
isusulat sa inyo, ay hindi ko ibig isulat sa papel at
tinta; datapuwa't inaasahan kong pumariyan sa inyo,
at makipagusap ng mukhaan, upang malubos ang
inyong galak. 13 Ang mga anak ng iyong hirang na
kapatid na babae ay bumabati sa iyo.

3 Juan

1 Ang matanda, kay Gayo na minamahal, na
aking iniibig sa katotohanan. 2 Minamahal,
aking idinadalangin na sa lahat ng mga bagay ay
guminhawa ka at bumuti ang iyong katawan, na gaya
ng pagginhawa ng iyong kaluluwa. 3 Sapagka't ako'y
totoong nagalak nang magsidating ang mga kapatid
at mangagpatotoo sa iyong katotohanan, ayon sa
paglakad mo sa katotohanan. 4 Wala nang dakilang
kagalakan sa ganang akin na gaya nito, na marinig na
ang aking mga anak ay nagsisilakad sa katotohanan.
5 Minamahal, ginagawa mo ang tapat na gawa sa
lahat ng iyong ginagawa doon sa mga kapatid at sa
mga taga ibang lupa; 6 Na siyang nangagpapatotoo
ng iyong pagibig sa harapan ng iglesia: na iyong
gagawan ng magaling kung iyong tutulungan sila
ng nararapat sa Dios, sa kanilang paglalakbay: 7
Sapagka't dahil sa Pangalan, ay nangagsiyaon sila na
walang kinuhang anoman sa mga Gentil. 8 Nararapat
nga nating tanggaping mabuti ang mga gayon, upang
tayo'y maging kasama sa paggawa sa katotohanan.
9 Ako'y sumulat ng ilang bagay sa iglesia: datapuwa't
si Diotrefes na nagiibig magkaroon ng kataasan sa
kanila, ay hindi kami tinatanggap. 10 Kaya't kung
pumariyan ako, ay ipaaalaala ko ang mga gawang
kaniyang ginagawa, na nagsasalita ng masasamang
salita laban sa amin: at hindi nasisiyahan sa ganito,
ni hindi man niya tinatanggap ang mga kapatid, at
silang mga ibig tumanggap ay pinagbabawalan niya
at pinalalayas sila sa iglesia. 11 Minamahal, huwag
mong tularan ang masama, kundi ang mabuti. Ang
gumagawa ng mabuti ay sa Dios: ang gumagawa ng
masama ay hindi nakakita sa Dios. 12 Si Demetrio ay
pinatototohanan ng lahat, at ng katotohanan: oo, kami
man ay nagpapatotoo rin; at nalalaman mo na ang
aming patotoo ay tunay. 13 Maraming mga bagay ang
isusulat ko sana sa iyo, datapuwa't hindi ko ibig isulat
sa iyo ng tinta at panulat: 14 Datapuwa't inaasahan
kong makita kang madali, at tayo'y magkakausap ng
mukhaan. Ang kapayapaa'y sumainyo nawa. Binabati
ka ng mga kaibigan. Batiin mo ang mga kaibigan sa
pangalan.

Judas

1 Si Judas, na alipin ni Jesucristo, at kapatid ni
Santiago, sa mga tinawag, na minamahal sa
Dios Ama, at iniingatang para kay Jesucristo: 2
Kaawaan at kapayapaan at pagibig ang sa inyo
nawa'y paramihin. 3 Mga minamahal, samantalang
ako'y totoong nagsisikap ng pagsulat sa inyo tungkol
sa kaligtasan nating lahat, ay napilitan akong sumulat
sa inyo na inaaralan kayong makipaglabang masikap
dahil sa pananampalataya na ibinigay na minsan at
magpakailan man sa mga banal. 4 Sapagka't may
ilang taong nagsipasok ng lihim, yaong mga itinalaga
nang una pa sa kahatulang ito, mga di banal, na
pinalitan ng kalibugan ang biyaya ng ating Dios,
na itinatatuwa ang ating iisang Guro at Panginoong
si Jesucristo. 5 Ninanasa ko ngang ipaalaala sa
inyo, bagama't nalalaman ninyong maigi ang lahat
ng mga bagay, na nang mailigtas ng Panginoon ang
isang bayan, sa lupain ng Egipto, ay nilipol niya
pagkatapos yaong mga hindi nagsisipanampalataya.
6 At ang mga anghel na hindi nangagingat ng kanilang
sariling pamunuan, kundi iniwan ang kanilang sariling
tahanan, ay iniingatan niya sa mga tanikalang walang
hanggan sa paghuhukom sa dakilang araw. **(aïdios g126)** 7 Gayon din ang Sodoma at Gomorra, at ang
mga bayang nasa palibot ng mga ito, na dahil sa
pagpapakabuyo sa pakikiapid at sa pagsunod sa
ibang laman, ay inilagay na pinakahalimbawa, na sila'y
nagbabata ng parusang apoy na walang hanggan.
(aiōnios g166) 8 Gayon ma'y ang mga ito rin naman
sa kanilang pagkagupiling ay inihahawa ang laman,
at hinahamak ang mga paghahari, at nilalait ang
mga puno. 9 Datapuwa't ang arkanghel Miguel, nang
makipaglaban sa diablo, na nakikipagtalo tungkol
sa katawan ni Moises, ay hindi nangahas gumamit
laban sa kaniya ng isang hatol na may pagalipusta,
kundi sinabi, Sawayin ka nawa ng Panginoon. 10
Datapuwa't ang mga ito'y nangalipusta sa anomang
bagay na hindi nila nalalaman: at sa mga bagay na
talagang kanilang nauunawa, ay nangagpapakasira
na gaya ng mga kinapal na walang bait. 11 Sa
aba nila! sapagka't sila'y nagsilakad sa daan ni
Cain, at nagsidaluhong na walang pagpipigil sa
kamalian ni Balaam dahil sa upa, at nangapahamak
sa pagsalangsang ni Core. 12 Ang mga ito'y pawang
mga batong natatago sa inyong piging ng pagiibigan,
kung sila'y nakikipagpiging sa inyo, mga pastor na
walang takot na nangagpapasabsab sa kanilang
sarili; mga alapaap na walang tubig, na tinatangay
ng mga hangin; mga punong kahoy sa taginaw na
walang bunga, na makalawang namatay, na binunot
pati ugat; 13 Mga mabangis na alon sa dagat, na
pinagbubula ang kanilang sariling kahihiyan; mga
bituing gala na siyang pinaglaanan ng pusikit ng
kadiliman magpakailan man. **(aiōn g165)** 14 At ang
mga ito naman ang hinulaan ni Enoc, na ikapito
sa bilang mula kay Adam, na nagsabi, Narito,
dumating ang Panginoon, na kasama ang kaniyang
mga laksalaksang banal, 15 Upang isagawa ang
paghuhukom sa lahat, at upang sumbatan ang lahat
ng masasama sa lahat ng kanilang mga gawang
masasama na kanilang ginawang may kasamaan,
at sa lahat ng mga bagay na mabibigat na sinalita
laban sa kaniya ng mga makasalanang masasama.
16 Ang mga ito'y mga mapagbulong, mga madaingin,
na nangagsisilakad ayon sa kanilang masasamang
pita (at ang kanilang bibig ay nangagsasalita ng
mga kapalaluan), nangagpapakita ng galang sa
mga tao dahil sa pakikinabangin. 17 Nguni't kayo,
mga minamahal, ay alalahanin ninyo ang mga
salitang nang una'y sinabi ng mga apostol ng ating
Panginoong Jesucristo; 18 Kung paanong sinabi sa
inyo, Magkakaroon ng mga manunuya sa huling
panahon, na magsisilakad ayon sa kanikanilang
masasamang pita. 19 Ang mga ito ang nagsisigawa ng
paghihiwalay, malalayaw, na walang taglay na Espiritu.
20 Nguni't kayo, mga minamahal, papagtibayin ninyo
ang inyong sarili sa inyong lubhang banal na
pananampalataya, na manalangin sa Espiritu Santo,
21 Na magsipanatili kayo sa pagibig sa Dios, na inyong
asahan ang awa ng ating Panginoong Jesucristo
sa ikabubuhay na walang hanggan. **(aiōnios g166)** 22
At ang ibang nagaalinlangan ay inyong kahabagan;
23 At ang iba'y inyong iligtas, na agawin ninyo sa
apoy; at ang iba'y inyong kahabagan na may takot;
na inyong kapootan pati ng damit na nadungisan ng
laman. 24 Ngayon doon sa makapagiingat sa inyo
mula sa pagkatisod, at sa inyo'y makapaghaharap
na walang kapintasan na may malaking galak, sa
harapan ng kaniyang kaluwalhatian. 25 Sa iisang
Dios na ating Tagapagligtas, sa pamamagitan ni
Jesucristo na ating Panginoon, ay sumakaniya nawa
ang kaluwalhatian, ang karangalan, ang paghahari, at
ang kapangyarihan, sa kaunaunahang panahon, at
ngayon at magpakailan man. Siya nawa. **(aiōn g165)**

Pahayag

1 Ang Apocalipsis ni Jesucristo, na ibinigay ng
Dios sa kaniya upang ipahayag sa kaniyang mga
alipin, sa makatuwid ay ang mga bagay na nararapat
mangyaring madali: at kaniyang ipinadala at ipinaalam
sa pamamagitan ng kaniyang anghel sa kaniyang
alipin na si Juan; **2** Na sumaksi sa salita ng Dios,
at sa patotoo ni Jesucristo, sa lahat ng mga bagay
na nakita niya. **3** Mapalad ang bumabasa, at ang
nangakikinig ng mga salita ng hula, at tumutupad
ng mga bagay na nangasusulat doon: sapagka't
ang panaho'y malapit na. **4** Si Juan sa pitong
iglesia na nasa Asia: Biyaya ang sumainyo nawa, at
kapayapaang mula doon sa kaniya na ngayon, at
nang nakaraan at darating; at mula sa pitong Espiritu
na nasa harapan ng kaniyang luklukan; **5** At mula kay
Jesucristo na siyang saksing tapat, na panganay sa
mga patay, at pangulo ng mga hari sa lupa. Doon sa
umiibig sa atin, at sa nagkalag sa atin sa ating mga
kasalanan sa pamamagitan ng kaniyang dugo; **6** At
ginawa tayong kaharian, mga saserdote sa kaniyang
Dios at Ama; sumakaniya nawa ang kaluwalhatian at
ang paghahari magpakailan kailan man. Siya nawa.
(aiōn g165) **7** Narito, siya'y pumaparitong nasasa mga
alapaap; at makikita siya ng bawa't mata, at ng
nangagsiulos sa kaniya; at ang lahat ng mga angkan
sa lupa ay magsisitaghoy dahil sa kaniya. Gayon
din, Siya nawa. **8** Ako ang Alpha at ang Omega,
sabi ng Panginoong Dios, ngayon at nang nakaraan
at sa darating, ang Makapangyarihan sa lahat. **9**
Akong si Juan, na inyong kapatid at inyong karamay
sa kapighatian at sa kaharian at sa pagtitiis na kay
Jesus, ay nasasa pulo na tinatawag na Patmos, dahil
sa salita ng Dios at sa patotoo ni Jesus. **10** Ako'y
nasa Espiritu nang araw ng Panginoon, at narinig ko
sa aking likuran ang dakilang tinig, na tulad sa isang
pakakak. **11** Na nagsasabi, Ang iyong nakikita, ay
isulat mo sa isang aklat at iyong ipadala sa pitong
iglesia: sa Efeso, at sa Smirna, at sa Pergamo,
at sa Tiatira, at sa Sardis, at sa Filadelfia, at sa
Laodicea. **12** At ako'y lumingon upang makita ang
tinig na nagsasalita sa akin. At nang ako'y lumingon
ay nakita ko ang pitong kandelerong ginto: **13** At sa
gitna ng mga kandelero ay may isang katulad ng
isang anak ng tao, na may suot na damit hanggang
sa paa, at may bigkis ang dibdib na isang pamigkis
na ginto. **14** At ang kaniyang ulo at ang kaniyang
buhok ay mapuputing gaya ng balahibong maputi
ng tupa, gaya ng niebe; at ang kaniyang mga mata
ay gaya ng ningas ng apoy; **15** At ang kaniyang
mga paa ay katulad ng tansong binuli, na gaya ng
dinalisay sa isang lutuang-bakal; at ang kaniyang
tinig ay gaya ng lagaslas ng maraming tubig. **16** At
sa kaniyang kanang kamay ay may pitong bituin:
at sa kaniyang bibig ay lumabas ang isang matalas
na tabak na may dalawang talim: at ang kaniyang
mukha ay gaya ng araw na sumisikat ng matindi. **17**
At nang siya'y aking makita, ay nasubasob akong
waring patay sa kaniyang paanan. At ipinatong niya
sa akin ang kaniyang kanang kamay, na sinasabi,
Huwag kang matakot; ako'y ang una at ang huli,
18 At ang Nabubuhay; at ako'y namatay, at narito,
ako'y nabubuhay magpakailan man, at nasa akin ang
mga susi ng kamatayan at ng Hades. **(aiōn g165, Hadēs
g86)** **19** Isulat mo nga ang mga bagay na nakita mo,
at ang mga bagay ngayon, at ang mga bagay na
mangyayari sa darating; **20** Ang hiwaga ng pitong
bituin na iyong nakita sa aking kanang kamay, at ng
pitong kandelerong ginto. Ang pitong bituin ay ang
mga anghel ng pitong iglesia: at ang pitong kandelero
ay ang pitong iglesia.

2 Sa anghel ng iglesia sa Efeso ay isulat mo: Ang
mga bagay na ito ay sinasabi ng may hawak
ng pitong bituin sa kaniyang kanang kamay, na
yaong lumalakad sa gitna ng pitong kandelerong
ginto: **2** Nalalaman ko ang iyong mga gawa, at ang
iyong pagpapagal at pagtitiis, at hindi mo matiis
ang masasamang tao, at sinubok mo ang mga
nagpapanggap na apostol, at sila'y hindi gayon, at
nasumpungan mo silang pawang bulaan; **3** At may
pagtitiis ka at nagbata ka dahil sa aking pangalan, at
hindi ka napagod. **4** Nguni't mayroon akong laban
sa iyo, na iyong iniwan ang iyong unang pagibig.
5 Kaya't alalahanin mo kung saan ka nahulog, at
magsisi ka at gawin mo ang iyong mga unang gawa;
o kung hindi ay paririyan ako sa iyo, at aalisin ko ang
iyong kandelero sa kaniyang kinalalagyan, maliban
na magsisi ka. **6** Nguni't ito'y nasa iyo, na iyong
kinapopootan ang mga gawa ng mga Nicolaita, na
kinapopootan ko naman. **7** Ang may pakinig, ay
makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Ang
magtagumpay, ay siya kong pakakanin ng punong
kahoy ng buhay, na nasa Paraiso ng Dios. **8** At
sa anghel ng iglesia sa Smirna ay isulat mo: Ang
mga bagay na ito ay sinasabi ng una at ng huli,

na namatay, at muling nabuhay: 9 Nalalaman ko
ang iyong kapighatian, at ang iyong kadukhaan
(datapuwa't ikaw ay mayaman), at ang pamumusong
ng mga nagsasabing sila'y mga Judio, at hindi sila
gayon, kundi isang sinagoga ni Satanas. 10 Huwag
mong katakutan ang mga bagay na iyong malapit
ng tiisin: narito, malapit ng ilagay ng diablo ang ilan
sa inyo sa bilangguan, upang kayo'y masubok; at
magkakaroon kayo ng kapighatiang sangpung araw.
Magtapat ka hanggang sa kamatayan, at bibigyan
kita ng putong ng buhay. 11 Ang may pakinig, ay
makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Ang
magtagumpay ay hindi parurusahan ng ikalawang
kamatayan. 12 At sa anghel ng iglesia sa Pergamo
ay isulat mo: Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng
may matalas na tabak na may dalawang talim: 13
Nalalaman ko kung saan ka tumatahan, sa makatuwid
baga'y sa kinaroroonan ng luklukan ni Satanas; at
iniingatan mong matibay ang aking pangalan, at
hindi mo ikinaila ang aking pananampalataya, kahit
nang mga araw man ni Antipas na aking saksi, aking
taong tapat, na pinatay sa gitna ninyo, na tinatahanan
ni Satanas. 14 Datapuwa't mayroon akong ilang
bagay na laban sa iyo, sapagka't mayroon ka diyang
ilan na nanghahawak sa aral ni Balaam, na siyang
nagturo kay Balac na maglagay ng katisuran sa
harapan ng mga anak ni Israel, upang magsikain
ng mga bagay na inihahain sa mga diosdiosan, at
makiapid. 15 Gayon din naman na mayroon kang
ilan na nanghahawak sa aral ng mga Nicolaita. 16
Magsisi ka nga; o kung hindi ay madaling paririyan
ako sa iyo, at babakahin ko sila ng tabak ng aking
bibig. 17 Ang may pakinig, ay makinig sa sinasabi
ng Espiritu sa mga iglesia. Ang magtagumpay ay
bibigyan ko ng manang natatago, at siya'y bibigyan
ko ng isang batong puti, at sa bato ay may nakasulat
na isang bagong pangalan, na walang nakakaalam
kundi yaong tumatanggap. 18 At sa anghel ng iglesia
sa Tiatira ay isulat mo: Ang mga bagay na ito ay
sinasabi ng Anak ng Dios, na may mga matang gaya
ng ningas ng apoy, at ang kaniyang mga paa ay
gaya ng tansong binuli: 19 Nalalaman ko ang iyong
mga gawa, at ang iyong pagibig, at pananampalataya
at ministerio at pagtitiis, at ang iyong mga huling
gawa ay higit kay sa mga una. 20 Datapuwa't
mayroon akong laban sa iyo, na pinahintulutan
mo ang babaing si Jezebel, na nagpapanggap na
propetisa; at siya'y nagtuturo at humihikayat sa aking
mga lingkod upang makiapid, at kumain ng mga
bagay na inihahain sa mga diosdiosan. 21 At binigyan
ko siya ng panahon upang makapagsisi; at siya'y
ayaw magsisi sa kaniyang pakikiapid. 22 Narito, akin
siyang iniraratay sa higaan, at ang mga nakikiapid
sa kaniya sa malaking kapighatian, maliban na kung
sila'y magsisipagsisi sa kaniyang mga gawa. 23 At
papatayin ko ng salot ang kaniyang mga anak; at
malalaman ng lahat ng mga iglesia na ako'y yaong
sumasaliksik ng mga pagiisip at ng mga puso: at
bibigyan ko ang bawa't isa sa inyo ng ayon sa inyong
mga gawa. 24 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, sa mga
iba na nasa Tiatira, sa lahat ng walang aral na ito, na
hindi nakakaalam ng malalalim na bagay ni Satanas,
gaya ng sinasabi nila; hindi na ako magpapasan sa
inyo ng ibang pasan. 25 Gayon ma'y ang nasa inyo'y
panghawakan ninyong matibay hanggang sa ako'y
pumariyan. 26 At ang magtagumpay, at tumupad
ng aking mga gawa hanggang sa katapusan, ay
bibigyan ko ng kapamahalaan sa mga bansa: 27 At
sila'y paghaharian niya sa pamamagitan ng isang
panghampas na bakal, gaya ng pagkadurog ng mga
sisidlang lupa ng magpapalyok; gaya naman ng
tinanggap ko sa aking Ama: 28 At sa kaniya'y ibibigay
ko ang tala sa umaga. 29 Ang may pakinig, ay makinig
sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia.

3 At sa anghel ng iglesia sa Sardis ay isulat mo:
Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng may pitong
Espiritu ng Dios, at may pitong bituin: Nalalaman ko
ang iyong mga gawa, na ikaw ay may pangalang ikaw
ay nabubuhay, at ikaw ay patay. 2 Magpuyat ka, at
pagtibayin mo ang mga bagay na natitira, na malapit
ng mamatay: sapagka't wala akong nasumpungang
iyong mga gawang sakdal sa harapan ng aking
Dios. 3 Alalahanin mo nga kung paanong iyong
tinanggap at narinig; at ito'y tuparin mo, at magsisi
ka. Kaya't kung hindi ka magpupuyat ay paririyan
akong gaya ng magnanakaw, at hindi mo malalaman
kung anong panahon paririyan ako sa iyo. 4 Nguni't
mayroon kang ilang pangalan sa Sardis na hindi
nangagdumi ng kanilang mga damit: at sila'y kasama
kong magsisilakad na may mga damit na maputi;
sapagka't sila'y karapatdapat. 5 Ang magtagumpay
ay daramtang gayon ng mga mapuputing damit; at
hindi ko papawiin sa anomang paraan ang kaniyang
pangalan sa aklat ng buhay, at ipahahayag ko ang
kaniyang pangalan sa harapan ng aking Ama, at sa
harapan ng kaniyang mga anghel. 6 Ang may pakinig,

ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. 7
At sa anghel ng iglesia sa Filadelfia ay isulat mo: Ang
mga bagay na ito ay sinasabi ng banal, niyaong totoo,
niyaong may susi ni David, niyaong nagbubukas
at di mailalapat ng sinoman, at naglalapat at di
maibubukas ng sinoman: 8 Nalalaman ko ang iyong
mga gawa (narito, inilagay ko sa harapan mo ang
isang pintuang bukas, na di mailalapat ng sinoman),
na ikaw ay may kaunting kapangyarihan, at tinupad
mo ang aking salita, at hindi mo ikinaila ang aking
pangalan. 9 Narito, ibinibigay ko sa sinagoga ni
Satanas, ang mga nagsasabing sila'y mga Judio,
at sila'y hindi, kundi nangagbubulaan; narito, sila'y
aking papapariyanin at pasasambahin sa harap ng
iyong mga paa, at nang maalamang ikaw ay aking
inibig. 10 Sapagka't tinupad mo ang salita ng aking
pagtitiis, ikaw naman ay aking iingatan sa panahon
ng pagsubok, na darating sa buong sanglibutan,
upang subukin ang mga nananahan sa ibabaw ng
lupa. 11 Ako'y dumarating na madali: panghawakan
mong matibay ang nasa iyo, upang huwag kunin ng
sinoman ang iyong putong. 12 Ang magtagumpay,
ay gagawin kong haligi sa templo ng aking Dios, at
hindi na siya'y lalabas pa doon: at isusulat ko sa
kaniya ang pangalan ng aking Dios, at ang pangalan
ng bayan ng aking Dios, ang bagong Jerusalem, na
mananaog buhat sa langit mula sa aking Dios, at ang
aking sariling bagong pangalan. 13 Ang may pakinig,
ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. 14
At sa anghel ng iglesia sa Laodicea ay isulat mo:
Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng Siya Nawa,
ng saksing tapat at totoo, ng pasimula ng paglalang
ng Dios: 15 Nalalaman ko ang iyong mga gawa, na
ikaw ay hindi malamig o mainit man: ibig ko sanang
ikaw ay malamig o mainit. 16 Kaya sapagka't ikaw
ay malahininga, at hindi mainit o malamig man, ay
isusuka kita sa aking bibig. 17 Sapagka't sinasabi
mo, Ako'y mayaman, at nagkamit ng kayamanan,
at hindi ako nangangailangan ng anoman; at hindi
mo nalalamang ikaw ang aba at maralita at dukha
at bulag at hubad: 18 Ipinapayo ko sa iyo na ikaw
ay bumili sa akin ng gintong dinalisay ng apoy,
upang ikaw ay yumaman: at ng mapuputing damit,
upang iyong maisuot, at upang huwag mahayag ang
iyong kahiyahiyang kahubaran; at ng pangpahid sa
mata, na ipahid sa iyong mga mata, upang ikaw
ay makakita. 19 Ang lahat kong iniibig, ay aking
sinasaway at pinarurusahan: ikaw nga'y magsikap,
at magsisi. 20 Narito ako'y nakatayo sa pintuan at
tumutuktok: kung ang sinoman ay duminig ng aking
tinig at magbukas ng pinto, ako'y papasok sa kaniya,
at hahapong kasalo niya, at siya'y kasalo ko. 21 Ang
magtagumpay, ay aking pagkakaloobang umupong
kasama ko sa aking luklukan, gaya ko naman na
nagtagumpay, at umupong kasama ng aking Ama sa
kaniyang luklukan. 22 Ang may pakinig, ay makinig
sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia.

4 Pagkatapos ng mga bagay na ito ay tumingin ako,
at narito, ang isang pintong bukas sa langit, at ang
unang tinig na aking narinig, na gaya ng sa pakakak,
na nakikipagusap sa akin, ay sa isang nagsasabi,
Umakyat ka rito, at ipakikita ko sa iyo ang mga bagay
na dapat mangyari sa haharapin. 2 Pagdaka'y napasa
Espiritu ako: at narito, may isang luklukang nalalagay
sa langit, at sa ibabaw ng luklukan ay may isang
nakaupo; 3 At ang nakaupo ay katulad ng isang
batong jaspe at isang sardio: at naliligid ng isang
bahaghari na tulad sa anyo ng isang esmeralda.
4 At sa palibot ng luklukan ay may dalawangpu't
apat na luklukan: at sa mga luklukan ay nakita kong
nangakaupo ang dalawangpu't apat na matatanda,
na nadaramtan ng mapuputing damit; at sa kanilang
mga ulo ay may mga putong na ginto. 5 At mula
sa luklukan ay may lumalabas na kidlat, at mga
tinig at mga kulog. At may pitong ilawang apoy na
mga nagliliyab sa harapan ng luklukan, na siyang
pitong Espiritu ng Dios; 6 At sa harapan ng luklukan,
ay wari na may isang dagat na bubog na katulad
ng salamin; at sa gitna ng luklukan, at sa palibot
ng luklukan, ay may apat na nilalang na buhay na
puno ng mga mata sa harapan at sa likuran. 7 At
ang unang nilalang ay katulad ng isang leon, at ang
ikalawang nilalang ay katulad ng isang guyang baka,
at ang ikatlong nilalang ay may mukhang katulad ng
sa isang tao, at ang ikaapat na nilalang ay katulad ng
isang agila na lumilipad. 8 At ang apat na nilalang
na buhay, na may anim na pakpak bawa't isa sa
kanila, ay mga puno ng mata sa palibot at sa loob; at
sila'y walang pahinga araw at gabi, na nagsasabi,
Banal, banal, banal, ang Panginoong Dios, ang
Makapangyarihan sa lahat, na nabuhay at nabubuhay
at siyang darating. 9 At pagka ang mga nilalang
na buhay ay nangagpupuri, at nangagpaparangal
at nangagpapasalamat sa nakaupo sa luklukan,
doon sa nabubuhay magpakailan kailan man, **(aiōn
g165)** 10 Ang dalawangpu't apat na matatanda ay

mangagpapatirapa sa harapan niyaong nakaupo sa
luklukan, at mangagsisisamba doon sa nabubuhay
magpakailan kailan man, at ilalagay ang kanilang
putong sa harapan ng luklukan na nangagsasabi,
(aiōn g165) 11 Marapat ka, Oh Panginoon namin at
Dios namin, na tumanggap ng kaluwalhatian at ng
kapurihan at ng kapangyarihan: sapagka't nilikha mo
ang lahat ng mga bagay at dahil sa iyong kalooban
ay nangagsilitaw, at nangalikha.

5 At nakita ko sa kanang kamay niyaong nakaupo
sa luklukan ang isang aklat na may sulat sa loob
at sa labas, na tinatakang mahigpit ng pitong tatak.
2 At nakakita ako ng isang malakas na anghel na
nagtatanyag ng malakas na tinig, Sinong karapatdapat
magbukas ng aklat, at magtanggal ng mga tatak nito?
3 At sinoman sa langit, o sa ibabaw man ng lupa,
o sa ilalim man ng lupa, ay hindi makapagbukas
ng aklat, o makatingin man. 4 At ako'y umiyak na
mainam, sapagka't hindi nakasumpong ng sinomang
marapat magbukas ng aklat, o makatingin man: 5
At sinabi sa akin ng isa sa matatanda, Huwag kang
umiyak; narito, ang Leon sa angkan ni Juda, ang
Ugat ni David, ay nagtagumpay upang magbukas ng
aklat at ng pitong tatak nito. 6 At nakita ko sa gitna
ng luklukan at ng apat na nilalang na buhay, at sa
gitna ng matatanda, ang isang Cordero na nakatayo,
na wari ay pinatay, na may pitong sungay, at pitong
mata, na siyang pitong Espiritu ng Dios, na sinugo sa
buong lupa. 7 At siya'y lumapit, at kinuha ang aklat
sa kanang kamay niyaong nakaupo sa luklukan. 8
At pagkakuha niya ng aklat, ang apat na nilalang
na buhay at ang dalawangpu't apat na matatanda
ay nangagpatirapa sa harapan ng Cordero, na ang
bawa't isa'y may alpa, at mga mangkok na ginto
na puno ng kamangyan, na siyang mga panalangin
ng mga banal. 9 At sila'y nangagaawitan ng isang
bagong awit, na nagsasabi, Ikaw ang karapatdapat
na kumuha ng aklat, at magbukas ng mga tatak
nito: sapagka't ikaw ay pinatay, at binili mo sa Dios
ng iyong dugo ang mga tao sa bawa't angkan, at
wika, at bayan, at bansa. 10 At sila'y iyong ginawang
kaharian at mga saserdote sa aming Dios; at sila'y
nangaghahari sa ibabaw ng lupa. 11 At nakita ko,
at narinig ko ang tinig ng maraming mga anghel sa
palibot ng luklukan at ng mga nilalang na buhay at ng
matatanda; at ang bilang nila ay sangpung libong
tigsasangpung libo at libolibo; 12 Na nangagsasabi
ng malakas na tinig, Karapatdapat ang Cordero
na pinatay upang tumanggap ng kapangyarihan,
at kayamanan, at karunungan, at kalakasan, at
kapurihan, at kaluwalhatian, at pagpapala. 13 At
ang bawa't bagay na nilalang na nasa langit, at
nasa ibabaw ng lupa, at nasa ilalim ng lupa, at
nasa ibabaw ng dagat, at lahat ng mga bagay
na nasa mga ito, ay narinig kong nangagsasabi,
Sa kaniya na nakaupo sa luklukan, at sa Cordero
ay ang pagpapala, at kapurihan, at kaluwalhatian,
at paghahari, magpakailan kailan man. (aiōn g165)
14 At ang apat na nilalang na buhay ay nagsabi,
Siya nawa. At ang matatanda ay nangagpatirapa at
nangagsisamba.

6 At nakita ko nang buksan ng Cordero ang isa
sa pitong tatak, at narinig ko sa isa sa apat na
nilalang na buhay, na nagsalitang gaya ng tunog
ng kulog, Halika. 2 At tumingin ako, at narito, ang
isang kabayong maputi, at yaong nakasakay dito
ay may isang busog; at binigyan siya ng isang
putong: at siya'y yumaong nagtatagumpay, at upang
magtagumpay. 3 At nang buksan niya ang ikalawang
tatak, ay narinig ko sa ikalawang nilalang na buhay,
na sinasabi, Halika. 4 At may lumabas na ibang
kabayo, na kabayong mapula: at ang nakasakay dito,
ay pinagkaloobang magalis sa lupa ng kapayapaan,
at upang mangagpatayan ang isa't isa: at binigyan
siya ng isang malaking tabak. 5 At nang buksan
niya ang ikatlong tatak, ay narinig ko sa ikatlong
nilalang na buhay, na nagsasabi, Halika. At tumingin
ako, at narito, ang isang kabayong maitim; at yaong
nakasakay dito ay may isang timbangan sa kaniyang
kamay. 6 At narinig ko ang gaya ng isang tinig sa
gitna ng apat na nilalang na buhay na nagsasabi,
Sa isang denario ay isang takal na trigo, at sa isang
denario ay tatlong takal na sebada; at huwag mong
ipahamak ang langis at ang alak. 7 At nang buksan
niya ang ikaapat na tatak, ay narinig ko ang tinig ng
ikaapat na nilalang na buhay na nagsasabi, Halika.
8 At tumingin ako, at narito, ang isang kabayong
maputla: at ang nakasakay dito ay may pangalang
Kamatayan; at ang Hades ay sumusunod sa kaniya.
At sila'y pinagkalooban ng kapamahalaan sa ikaapat
na bahagi ng lupa, na pumatay sa pamamagitan ng
tabak, at ng gutom, at ng salot, at ng mga ganid na
hayop sa lupa. (Hadēs g86) 9 At nang buksan niya ang
ikalimang tatak, ay nakita ko sa ilalim ng dambana ang
mga kaluluwa ng mga pinatay dahil sa salita ng Dios,
at dahil sa patotoong sumakanila: 10 At sila'y sumigaw

ng tinig na malakas, na nagsasabi, Hanggang kailan,
Oh Panginoong banal at totoo, hindi mo hahatulan at
ipaghihiganti ang aming dugo, sa mga nananahan
sa ibabaw ng lupa? 11 At binigyan ang bawa't isa
sa kanila ng isang maputing balabal; at sa kanila'y
sinabi, na mangagpahinga pa ng kaunting panahon,
hanggang sa maganap ang bilang ng kanilang mga
kapuwa alipin at ng kanilang mga kapatid, na mga
papatayin namang gaya nila. 12 At nakita ko nang
buksan niya ang ikaanim na tatak, at nagkaroon ng
malakas na lindol; at ang araw ay umitim na gaya ng
isang magaspang na kayong buhok na maitim, at ang
buong buwan ay naging gaya ng dugo; 13 At ang
mga bituin sa langit ay nangahulog sa lupa, gaya ng
puno ng igos na isinasambulat ang kaniyang mga
bungang bubot pagka hinahampas ng malakas na
hangin. 14 At ang langit ay nahawi na gaya ng isang
lulong aklat kung nalululon; at ang bawa't bundok at
pulo ay naalis sa kanilang kinatatayuan. 15 At ang
mga hari sa lupa, at ang mga prinsipe, at ang mga
pangulong kapitan, at ang mayayaman, at ang mga
makapangyarihan, at ang bawa't alipin at ang bawa't
laya, ay nagsipagtago sa mga yungib at sa mga bato
sa mga bundok; 16 At sinasabi nila sa mga bundok
at sa mga bato, Mahulog kayo sa amin, at kami'y
inyong itago sa mukha noong nakaupo sa luklukan,
at sa galit ng Cordero: 17 Sapagka't dumating na
ang dakilang araw ng kanilang kagalitan; at sino ang
makatatayo?

7 At pagkatapos nito ay nakita ko ang apat na anghel
na nakatayo sa apat na sulok ng lupa, na pinipigil
ang apat na hangin ng lupa, upang huwag humihip
ang hangin sa lupa, o sa dagat man, o sa anomang
punong kahoy. 2 At nakita ko ang ibang anghel na
umaakyat mula sa sikatan ng araw, na taglay ang
tatak ng Dios na buhay: at siya'y sumigaw ng tinig
na malakas sa apat na anghel na pinagkaloobang
maipahamak ang lupa at ang dagat, 3 Na nagsasabi,
Huwag ninyong ipahamak ang lupa, kahit ang dagat,
kahit ang mga punong kahoy, hanggang sa aming
matatakan sa kanilang mga noo ang mga alipin
ng ating Dios. 4 At narinig ko ang bilang ng mga
natatakan, na isang daan at apat na pu't apat na libo,
na natatakan, sa bawa't angkan ng mga anak ni Israel:
5 Sa angkan ni Juda ay labingdalawang libo ang
tinatakan; Sa angkan ni Ruben ay labingdalawang
libo; Sa angkan ni Gad ay labingdalawang libo;
6 Sa angkan ni Aser ay labingdalawang libo; Sa
angkan ni Neftali ay labingdalawang libo; Sa angkan
ni Manases ay labingdalawang libo; 7 Sa angkan
ni Simeon ay labingdalawang libo; Sa angkan ni
Levi ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Isacar
ay labingdalawang libo; 8 Sa angkan ni Zabulon
ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Jose ay
labingdalawang libo; Sa angkan ni Benjamin ay
labingdalawang libo ang tinatakan. 9 Pagkatapos
ng mga bagay na ito ay tumingin ako, at narito, ang
isang lubhang karamihan na di mabilang ng sinoman,
na mula sa bawa't bansa at lahat ng mga angkan at
mga bayan at mga wika, na nakatayo sa harapan ng
luklukan at sa harapan ng Cordero, na nangadaramtan
ng mapuputing damit, at may mga palma sa kanilang
mga kamay; 10 At nagsisigawan ng tinig na malakas,
na nangagsasabi, Ang pagliligtas ay sumaaming Dios
na nakaupo sa luklukan, at sa Cordero. 11 At ang lahat
ng mga anghel ay nangakatayo sa palibot ng luklukan,
at ng matatanda at ng apat na nilalang na buhay;
at sila'y nangagpatirapa sa harapan ng luklukan, at
nangagsisamba sa Dios, 12 Na nangagsasabi, Siya
nawa: Pagpapala at kaluwalhatian, at karunungan, at
pagpapasalamat, at karangalan, at kapangyarihan, at
kalakasan, nawa ang sumaaming Dios magpakailan
kailan man. Siya nawa. (aiōn g165) 13 At sumagot ang
isa sa matatanda na, nagsasabi sa akin, Ang mga ito
na nangadaramtan ng mapuputing damit, ay sino-sino
at saan nagsipanggaling? 14 At sinabi ko sa kaniya,
Panginoon ko, Ikaw ang nakakaalam. At sinabi niya
sa akin, Ang mga ito'y ang nanggaling sa malaking
kapighatian, at nangaghugas ng kanilang mga damit,
at pinaputi sa dugo ng Cordero. 15 Kaya't sila'y nasa
harapan ng luklukan ng Dios; at nangaglilingkod sa
kaniya araw at gabi sa kaniyang templo: at siyang
nakaupo sa luklukan, ay lulukuban sila ng kaniyang
tabernakulo. 16 Sila'y hindi na magugutom pa, ni
mauuhaw pa man; ni hindi na sila tatamaan ng araw,
o ng anomang init: 17 Sapagka't ang Cordero na
nasa gitna ng luklukan ay siyang magiging pastor
nila, at sila'y papatnugutan sa mga bukal ng tubig
ng buhay: at papahirin ng Dios ang bawa't luha ng
kanilang mga mata.

8 At nang buksan niya ang ikapitong tatak, ay
nagkaroon ng katahimikan sa langit na may
kalahating oras. 2 At nakita ko ang pitong anghel na
nangakatayo sa harapan ng Dios; at sila'y binigyan
ng pitong pakakak. 3 At dumating ang ibang anghel
at tumayo sa harap ng dambana, na may hawak na

isang gintong pangsuob ng kamangyan; at binigyan
siya ng maraming kamangyan, upang idagdag ito sa
mga panalangin ng lahat ng mga banal sa ibabaw ng
dambanang ginto, na nasa harapan ng luklukan. 4 At
ang usok ng kamangyan, kalakip ng mga panalangin
ng mga banal, ay napailanglang mula sa kamay ng
anghel, sa harapan ng Dios. 5 At kinuha ng anghel
ang pangsuob ng kamangyan; at pinuno niya ng
apoy ng dambana, at itinapon sa lupa: at nagkaroon
ng mga kulog, at mga tinig, at mga kidlat, at ng
isang lindol. 6 At ang pitong anghel na may pitong
pakakak ay nagsihanda upang magsihihip. 7 At
humihip ang una, at nagkaroon ng granizo at apoy,
na may halong dugo, at itinapon sa lupa: at ang
ikatlong bahagi ng lupa ay nasunog, at ang ikatlong
bahagi ng mga punong kahoy ay nasunog, at ang
lahat ng sariwang damo ay nasunog. 8 At humihip
ang ikalawang anghel, at ang tulad sa isang malaking
bundok na nagliliyab sa apoy ay nabulusok sa dagat:
at ang ikatlong bahagi ng dagat ay naging dugo;
9 At namatay ang ikatlong bahagi ng mga nilalang
na nasa dagat, na mga may buhay; at ang ikatlong
bahagi sa mga daong ay nawalat. 10 At humihip
ang ikatlong anghel, at nahulog mula sa langit ang
isang malaking bituin, na nagliliyab na gaya ng isang
sulo, at nahulog sa ikatlong bahagi ng mga ilog,
at sa mga bukal ng tubig; 11 At ang pangalan ng
bituin ay Ajenjo: at ang ikatlong bahagi ng tubig ay
naging ajenjo; at maraming tao ay nangamatay dahil
sa tubig, sapagka't mapait ang tubig. 12 At humihip
ang ikaapat na anghel, at nasugatan ang ikatlong
bahagi ng araw, at ang ikatlong bahagi ng buwan, at
ang ikatlong bahagi ng bituin; upang magdilim ang
ikatlong bahagi nila, at upang ang ikatlong bahagi
ng maghapon ay huwag lumiwanag, at gayon din
naman ang gabi. 13 At nakita ko, at narinig ko ang
isang anghel, na lumilipad sa pagitan ng langit, na
nagsasabi ng malakas na tinig, Sa aba, sa aba, sa
aba ng mga nananahan sa ibabaw ng lupa, dahil sa
mga ibang tunog ng pakakak ng tatlong anghel, na
magsisihihip pa.

9 At humihip ang ikalimang anghel, at nakita ko
ang isang bituin na nahulog sa lupa mula sa
langit: at sa kaniya'y ibinigay ang susi ng hukay ng
kalaliman. **(Abyssos g12)** 2 At binuksan niya ang balon
ng kalaliman; at napailanglang ang usok mula sa
hukay, na gaya ng usok ng isang malaking lutuang-
bakal; at nagdilim ang araw at ang himpapawid dahil
sa usok ng hukay. **(Abyssos g12)** 3 At nangagsilabas sa
usok ang mga balang sa lupa; at binigyan sila ng
kapangyarihan, na gaya ng mga alakdan sa lupa na
may kapangyarihan. 4 At sinabi sa kanila na huwag
ipahamak ang damo sa lupa, ni ang anomang bagay
na sariwa, ni ang anomang punong kahoy, kundi ang
mga tao lamang na walang tatak ng Dios sa kanilang
mga noo. 5 At pinagkalooban silang huwag patayin
ang mga ito, kundi pahirapan nilang limang buwan: at
ang kanilang pahirap ay gaya ng pahirap ng alakdan
kung kumakagat sa isang tao. 6 At sa mga araw na
yaon ay hahanapin ng mga tao ang kamatayan, at
sa anomang paraa'y hindi nila masusumpungan; at
mangagnanasang mamatay, at ang kamatayan ay
tatakas sa kanila. 7 At ang anyo ng mga balang ay
katulad ng mga kabayong nahahanda sa pagbabaka;
at sa kanilang mga ulo ay gaya ng mga putong na
katulad ng ginto, at ang kanilang mga mukha ay gaya
ng mga mukha ng mga tao. 8 At sila'y may buhok
na gaya ng buhok ng mga babae, at ang kanilang
mga ngipin ay gaya ng sa mga leon. 9 At sila'y may
mga baluti, na gaya ng baluting bakal; at ang ugong
ng kanilang mga pakpak ay gaya ng ugong ng mga
karro, at ng maraming kabayo na dumadaluhong sa
pagbabaka. 10 At sila'y may mga buntot na gaya
ng sa mga alakdan, at mga tibo; at sa kanilang
mga buntot naroroon ang kanilang kapangyarihan
upang ipahamak ang mga taong limang buwan. 11
Sila'y may pinakahari na anghel ng kalaliman: ang
kaniyang pangalan sa wikang Hebreo ay Abaddon, at
sa Griego ay may pangalan siyang Apolyon. **(Abyssos
g12)** 12 Ang unang Pagkaaba ay nakaraan na: narito,
darating pa ang dalawang Pagkaaba sa haharapin.
13 At humihip ang ikaanim na anghel, at narinig ko
ang isang tinig mula sa mga sungay ng dambanang
ginto na nasa harapan ng Dios, 14 Na nagsasabi sa
ikaanim na anghel na may pakakak, Kalagan mo ang
apat na anghel na nagagapos sa malaking ilog ng
Eufrates. 15 At kinalagan ang apat na anghel, na
nangahahanda sa oras at araw at buwan at taon
upang patayin ang ikatlong bahagi ng mga tao. 16
At ang bilang ng mga hukbong nangangabayo ay
makalawang sangpunglibong tigsasangpung libo:
aking narinig ang bilang nila. 17 At nakita kong sa
pangitain ang mga kabayo, at ang mga nakasakay
dito, na may mga baluting gaya ng apoy at ng jacinto
at ng asupre: at ang mga ulo ng mga kabayo ay
gaya ng mga ulo ng mga leon; at sa kanilang mga

bibig ay lumalabas ang apoy at usok at asupre. 18
Sa pamamagitan ng tatlong salot na ito ay napatay
ang ikatlong bahagi ng mga tao, sa pamamagitan ng
apoy at ng usok at ng asupre, na nangagsisilabas sa
kanilang mga bibig. 19 Sapagka't ang kapangyarihan
ng mga kabayo ay nasa kanilang bibig, at nasa
kanilang mga buntot; sapagka't ang kanilang mga
buntot ay kawangis ng mga ahas, at may mga ulo;
at siya nilang ipinananakit. 20 At ang nalabi sa mga
tao, na hindi napatay sa mga salot na ito, ay hindi
nagsipagsisi sa mga gawa ng kanilang mga kamay,
upang huwag sumamba sa mga demonio, at sa mga
diosdiosang ginto, at pilak, at tanso, at bato, at kahoy;
na hindi nangakakakita, ni nangakaririnig man, ni
nangakalalakad man. 21 At sila'y hindi nagsipagsisi
sa kanilang mga pagpatay, kahit man sa kanilang
panggagaway, kahit man sa kanilang pakikiapid, kahit
man sa kanilang pagnanakaw.

10 At nakita ko ang ibang malakas na anghel na
nanaog na mula sa langit, na nabibihisan ng
isang alapaap; at ang bahaghari ay nasa kaniyang
ulo, at ang kaniyang mukha ay gaya ng araw, at
ang kaniyang mga paa ay gaya ng mga haliging
apoy; 2 At may isang maliit na aklat na bukas sa
kaniyang kamay: at itinungtong ang kaniyang kanang
paa sa dagat, at ang kaniyang kaliwa ay sa lupa; 3 At
sumigaw ng malakas na tinig, na gaya ng leon na
umaangal: at pagkasigaw niya, ay ang pitong kulog
ay umugong. 4 At pagkaugong ng pitong kulog, ay
isusulat ko sana: at narinig ko ang isang tinig na mula
sa langit, na nagsasabi, Tatakan mo ang mga bagay
na sinalita ng pitong kulog, at huwag mong isulat. 5 At
ang anghel na aking nakita na nakatayo sa ibabaw ng
dagat at sa ibabaw ng lupa ay itinaas ang kaniyang
kanang kamay sa langit, 6 At ipinanumpa yaong
nabubuhay magpakailan kailan man, na lumalang ng
langit at ng mga bagay na naroroon, at ng lupa at ng
mga bagay na naririto, at ng dagat at ng mga bagay
na naririto, na hindi na magluluwat ang panahon:
(aiōn g165) 7 Kundi sa mga araw ng tinig ng ikapitong
anghel, pagka malapit nang siya'y humihip, kung
magkagayo'y ganap na ang hiwaga ng Dios, ayon sa
mabubuting balita na kaniyang isinaysay sa kaniyang
mga alipin na mga propeta. 8 At ang tinig na aking
narinig na mula sa langit, ay muling nagsalita sa akin,
at nagsabi, Humayo ka, kunin mo ang aklat na bukas
na nasa kamay ng anghel na nakatayo sa ibabaw ng
dagat at sa ibabaw ng lupa. 9 At ako'y naparoon sa
anghel na nagsabi ako sa kaniya na ibigay sa akin
ang maliit na aklat. At kaniyang sinabi sa akin, Kunin
mo ito, at ito'y kanin mo; at papapaitin ang iyong
tiyan, datapuwa't sa iyong bibig ay magiging matamis
na gaya ng pulot. 10 At kinuha ko ang maliit na aklat
sa kamay ng anghel, at aking kinain; at sa aking bibig
ay matamis na gaya ng pulot: at nang aking makain,
ay pumait ang aking tiyan. 11 At sinasabi nila sa
akin, Dapat kang manghulang muli sa maraming mga
bayan at mga bansa at mga wika at mga hari.

11 At binigyan ako ng isang tambong katulad ng
isang panukat: at may isang nagsabi, Magtindig
ka, at sukatin mo ang templo ng Dios, at ang dambana,
at ang mga sumasamba doon. 2 At ang loobang
nasa labas ng templo ay pabayaan mo, at huwag
mong sukatin; sapagka't ibinigay sa mga Gentil; at
kanilang yuyurakang apat na pu't dalawang buwan
ang banal na siudad. 3 At may ipagkakaloob ako sa
aking dalawang saksi, at sila'y magsisipanghulang
isang libo at dalawang daan at anim na pung araw,
na nararamtan ng magagaspang na kayo. 4 Ang mga
ito'y ang dalawang punong olibo at ang dalawang
kandelero, na nangakatayo sa harapan ng Panginoon
ng lupa. 5 At kung nasain ng sinoman na sila'y
ipahamak, ay apoy ang lumalabas sa kanilang bibig,
at lumalamon sa kanilang mga kaaway; at kung
nasain ng sinoman na sila'y ipahamak ay kailangan
ang mamatay sa ganitong paraan. 6 Ang mga ito'y
may kapangyarihang magsara ng langit, upang huwag
umulan sa loob ng mga araw ng kanilang hula: at
may kapangyarihan sila sa mga tubig na mapaging
dugo, at mapahirapan ang lupa ng bawa't salot sa
tuwing kanilang nasain. 7 At pagka natapos nila ang
kanilang patotoo, ang hayop na umahon mula sa
kalaliman ay babaka sa kanila, at pagtatagumpayan
sila, at sila'y papatayin. (Abyssos g12) 8 At ang kanilang
mga bangkay ay nasa lansangan ng malaking bayan,
na ayon sa espiritu ay tinatawag na Sodoma at
Egipto, na doon din naman ipinako sa krus ang
Panginoon nila. 9 At ang mga tao mula sa gitna ng
mga bayan at mga angkan at mga wika at mga bansa,
ay nanonood sa kanilang mga bangkay na tatlong
araw at kalahati, at hindi itutulot na ang kanilang
mga bangkay ay malibing. 10 At ang mga nananahan
sa ibabaw ng lupa ay mangagagalak tungkol sa
kanila, at mangatutuwa; at sila'y mangagpapadalahan
ng mga kaloob; sapagka't ang dalawang propetang
ito ay nagpahirap sa nangananahan sa ibabaw ng

lupa. 11 At pagkatapos ng tatlong araw at kalahati,
ang hininga ng buhay na mula sa Dios ay pumasok
sa kanila, at sila'y nangagsitindig; at dinatnan ng
malaking takot ang mga nakakita sa kanila. 12 At
narinig nila ang isang malakas na tinig na nagsasabi
sa kanila, Umakyat kayo rito. At sila'y umakyat sa
langit sa isang alapaap; at pinagmasdan sila ng
kanilang mga kaaway. 13 At nang oras na yaon ay
nagkaroon ng isang malakas na lindol, at nagiba ang
ikasangpung bahagi ng bayan; at may nangamatay
sa lindol na pitong libo katao: at ang mga iba ay
nangatatakot, at nangagbigay ng kaluwalhatian sa
Dios ng langit. 14 Nakaraan na ang ikalawang
Pagkaaba: narito, nagmamadaling dumarating ang
ikatlong Pagkaaba. 15 At humihip ang ikapitong
anghel; at nagkaroon ng malalakas na tinig sa langit,
at nagsasabi, Ang kaharian ng sanglibutan ay naging
sa ating Panginoon, at sa kaniyang Cristo: at siya'y
maghahari magpakailan kailan man. (aiōn g165) 16 At
ang dalawangpu't apat na matatanda na nakaupo
sa kanikaniyang luklukan sa harapan ng Dios ay
nangagpatirapa, at nangagsisamba sa Dios, 17
Na nangagsasabi, Pinasasalamatan ka namin, Oh
Panginoong Dios, na Makapangyarihan sa lahat, na
ikaw ngayon, at naging ikaw nang nakaraan; sapagka't
hinawakan mo ang iyong dakilang kapangyarihan, at
ikaw ay naghari. 18 At nangagalit ang mga bansa,
at dumating ang iyong poot, at ang panahon ng
mga patay upang mangahatulan, at ang panahon ng
pagbibigay mo ng ganting-pala sa iyong mga alipin na
mga propeta, at sa mga banal, at sa mga natatakot
sa iyong pangalan, maliliit at malalaki; at upang
ipahamak mo ang mga nagpapahamak ng lupa. 19
At nabuksan ang templo ng Dios na nasa langit: at
nakita sa kaniyang templo ang kaban ng kaniyang
tipan; at nagkaroon ng mga kidlat, at mga tinig, at
mga kulog, at isang lindol, at malaking granizo.

12 At ang isang dakilang tanda ay nakita sa
langit: isang babae na nararamtan ng araw,
at ang buwan ay nasa ilalim ng kaniyang mga
paa, at sa kaniyang ulo ay may isang putong na
labingdalawang bituin; 2 At siya'y nagdadalang tao; at
siya'y sumisigaw, na nagdaramdam sa panganganak,
at sa hirap upang manganak. 3 At ang ibang tanda ay
nakita sa langit: at narito, ang isang malaking dragong
mapula, na may pitong ulo at sangpung sungay, at
sa kaniyang mga ulo'y may pitong diadema. 4 At
kinaladkad ng kaniyang buntot ang ikatlong bahagi ng
mga bituin sa langit, at ipinaghagis sa lupa: at lumagay
ang dragon sa harapan ng babaing manganganak na,
upang lamunin ang kaniyang anak pagkapanganak
niya. 5 At siya'y nanganak ng isang anak na lalake,
na maghahari na may panghampas na bakal sa lahat
ng mga bansa: at ang kaniyang anak ay inagaw na
dinala hanggang sa Dios, at hanggang sa kaniyang
luklukan. 6 At tumakas ang babae sa ilang, na doon
siya'y ipinaghanda ng Dios ng isang dako, upang
doon siya ampuning isang libo dalawang daan at
anim na pung araw. 7 At nagkaroon ng pagbabaka
sa langit: si Miguel at ang kaniyang mga anghel
ay nakipagbaka sa dragon; at ang dragon at ang
kaniyang mga anghel ay nakipagbaka; 8 At hindi sila
nanganalo, ni nasumpungan pa man ang kanilang
dako sa langit. 9 At inihagis ang malaking dragon, ang
matandang ahas, ang tinatawag na Diablo at Satanas,
ang dumadaya sa buong sanglibutan; siya'y inihagis
sa lupa, at ang kaniyang mga anghel ay inihagis na
kasama niya. 10 At narinig ko ang isang malakas na
tinig sa langit, na nagsasabi, Ngayo'y dumating ang
kaligtasan, at ang kapangyarihan, at ang kaharian ng
ating Dios, at ang kapamahalaan ng kaniyang Cristo:
sapagka't inihagis na ang tagapagsumbong sa ating
mga kapatid na siyang sa kanila'y nagsusumbong
sa harapan ng ating Dios araw at gabi. 11 At siya'y
kanilang dinaig dahil sa dugo ng Cordero, at dahil
sa salita ng kanilang patotoo, at hindi nila inibig
ang kanilang buhay hanggang sa kamatayan. 12
Kaya't mangagalak kayo, Oh mga langit at kayong
nagsisitahan diyan. Sa aba ng lupa at ng dagat:
sapagka't ang diablo'y bumaba sa inyo, na may
malaking galit, sa pagkaalam niya na kaunting
panahon na lamang mayroon siya. 13 At nang makita
ng dragon na siya'y inihagis sa lupa, ay inusig niya
ang babaing nanganak ng sanggol na lalake. 14 At
sa babae'y ibinigay ang dalawang pakpak ng agilang
malaki, upang ilipad sa ilang mula sa harap ng ahas
hanggang sa kaniyang tahanan, na pinagkandilihan
sa kaniyang isang panahon, at mga panahon, at
kalahati ng isang panahon. 15 At ang ahas ay
nagbuga sa kaniyang bibig sa likuran ng babae ng
tubig na gaya ng isang ilog, upang maipatangay siya
sa agos. 16 At tinulungan ng lupa ang babae, at
ibinuka ang kaniyang bibig at nilamon ang ilog na
ibinuga ng dragon sa kaniyang bibig. 17 At nagalit
ang dragon sa babae, at umalis upang bumaka sa

nalabi sa kaniyang binhi, na siyang nagsisitupad ng
mga utos ng Dios, at mga may patotoo ni Jesus:

13 At siya'y tumayo sa buhanginan ng dagat. At
nakita ko ang isang hayop na umaahon sa
dagat, na may sangpung sungay at pitong ulo, at sa
kanilang mga sungay ay may sangpung diadema, at sa
kaniyang mga ulo ay mga pangalan ng kapusungan.
2 At ang hayop na aking nakita ay katulad ng isang
leopardo, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng
sa oso, at ang kaniyang bibig ay gaya ng bibig ng
leon: at ibinigay sa kaniya ng dragon ang kaniyang
kapangyarihan, at ang kaniyang luklukan, at dakilang
kapamahalaan. **3** At nakita ko ang isa sa kaniyang
mga ulo na waring sinugatan ng ikamamatay; at
ang kaniyang sugat na ikamamatay ay gumaling:
at ang buong lupa'y nanggilalas sa hayop; **4** At
sila'y nangagsisamba sa dragon, sapagka't ibinigay
niya ang kaniyang kapamahalaan sa hayop; at
nangagsisamba sa hayop, na nangagsasabi, Sino ang
kagaya ng hayop? at sinong makababaka sa kaniya?
5 At binigyan siya ng isang bibig na nagsasalita ng
malalaking bagay at mga kapusungan: at binigyan
siya ng kapamahalaan, upang magpatuloy na apat na
pu't dalawang buwan. **6** At binuka niya ang kaniyang
bibig sa mga kapusungan laban sa Dios, upang
pusungin ang kaniyang pangalan, at ang kaniyang
tabernakulo, gayon din naman ang mga nananahan
sa langit. **7** At ipinagkaloob sa kaniya na makipagbaka
sa mga banal, at pagtagumpayan sila; at binigyan siya
ng kapamahalaan sa bawa't angkan at bayan at wika
at bansa. **8** At ang lahat ng nangananahan sa lupa
ay magsisisamba sa kaniya, na ang kanikaniyang
pangalan ay hindi nasusulat sa aklat ng buhay ng
Cordero na pinatay buhat nang itatag ang sanglibutan.
9 Kung ang sinoman ay may pakinig, ay makinig.
10 Kung ang sinoman ay sa pagkabihag, ay sa
pagkabihag paroroon siya: kung ang sinoman ay
papatay sa tabak, ay dapat siyang mamatay sa tabak.
Narito ang pagtitiyaga at ang pananampalataya ng
mga banal. **11** At nakita ko ang ibang hayop na
umaahon sa lupa; at may dalawang sungay na katulad
ng sa isang kordero, at siya'y nagsasalitang gaya
ng dragon. **12** At kaniyang isinasagawa ang buong
kapamahalaan ng unang hayop sa kaniyang paningin.
At pinasasamba niya ang lupa at ang nangananahan
dito sa unang hayop, na gumaling ang sugat na
ikamamatay. **13** At siya'y gumagawa ng mga dakilang
tanda, na ano pa't nakapagpapababa ng kahit apoy
mula sa langit hanggang sa lupa sa paningin ng mga
tao. **14** At nadadaya niya ang mga nananahan sa
lupa dahil sa mga tanda na sa kaniya'y ipinagkaloob
na magawa sa paningin ng hayop; na sinasabi sa
mga nananahan sa lupa, na dapat silang gumawa
ng isang larawan ng hayop na mayroon ng sugat
ng tabak at nabuhay. **15** At siya'y pinagkaloobang
makapagbigay ng hininga sa larawan ng hayop,
upang ang larawan ng hayop ay makapangusap, at
maipapatay naman ang lahat ng hindi sumasamba sa
larawan ng hayop. **16** At ang lahat, maliliit at malalaki,
at mayayaman at mga dukha, at ang mga laya at
ang mga alipin ay pinabigyan ng isang tanda sa
kanilang kanang kamay, o sa noo; **17** At nang huwag
makabili o makapagbili ang sinoman, kundi siyang
mayroong tanda, sa makatuwid ay ng pangalan ng
hayop o bilang ng kaniyang pangalan. **18** Dito'y may
karunungan. Ang may pagkaunawa ay bilangin ang
bilang ng hayop; sapagka't siyang bilang ng isang
tao: at ang kaniyang bilang ay Anim na raan at anim
na pu't anim.

14 At tumingin ako, at narito, ang Cordero ay
nakatayo sa bundok ng Sion, at ang kasama
niya'y isang daan at apat na pu't apat na libong may
pangalan niya, at pangalan ng kaniyang Ama, na
nasusulat sa kanikaniyang noo. **2** At narinig ko ang
isang tinig na mula sa langit, na gaya ng lagaslas
ng maraming tubig, at gaya ng ugong ng malakas
na kulog: at ang tinig na aking narinig ay gaya
ng sa mga manunugtog ng alpa na tumutugtog ng
kanilang mga alpa: **3** At sila'y nangagaawitan na
wari'y isang bagong awit sa harapan ng luklukan,
at sa harap ng apat na nilalang na buhay at ng
matatanda: at sinoman ay hindi maaaring matuto ng
awit kundi ang isang daan at apat na pu't apat na libo
lamang, sa makatuwid ay siyang mga binili mula sa
lupa. **4** Ang mga ito'y ang hindi nangahawa sa mga
babae; sapagka't sila'y mga malilinis. At ang mga
ito'y ang nagsisisunod sa Cordero saan man siya
pumaroon. Ang mga ito'y ang binili sa gitna ng mga
tao, na maging mga pangunahing bunga sa Dios at
sa Cordero. **5** At sa kanikaniyang bibig ay walang
nasumpungang kasinungalingan: sila'y mga walang
dungis. **6** At nakita ko ang ibang anghel na lumilipad
sa gitna ng langit, na may mabuting balita na walang
hanggan upang ibalita sa mga nananahan sa lupa,
at sa bawa't bansa at angkan at wika at bayan;
(aiōnios g166) **7** At sinasabi niya ng malakas na tinig,

Matakot kayo sa Dios, at magbigay kaluwalhatian sa
kaniya; sapagka't dumating ang panahon ng kaniyang
paghatol: at magsisamba kayo sa gumawa ng langit
at ng lupa at ng dagat at ng mga bukal ng tubig. 8 At
ang iba, ang pangalawang anghel, ay sumunod na
nagsasabi, Naguho, naguho ang dakilang Babilonia,
na siyang nagpainom sa lahat na bansa ng alak ng
kagalitan ng kaniyang pakikiapid. 9 At ang ibang
anghel, ang pangatlo, ay sumunod sa kanila, na
nagsasabi ng malakas na tinig, Kung ang sinoman
ay sumasamba sa hayop at sa kaniyang larawan,
at tumatanggap ng tanda sa kaniyang noo, o sa
kaniyang kamay, 10 Ay iinom din naman siya ng alak
ng kagalitan ng Dios, na nahahandang walang halo sa
inuman ng kaniyang kagalitan; at siya'y pahihirapan
ng apoy at asupre sa harapan ng mga banal na
anghel, at sa harapan ng Cordero: 11 At ang usok ng
hirap nila ay napaiilanglang magpakailan kailan man;
at sila'y walang kapahingahan araw at gabi, silang
mga nagsisisamba sa hayop at sa kaniyang larawan,
at sinomang tumatanggap ng tanda ng kaniyang
pangalan. (aiōn g165) 12 Narito ang pagtitiyaga ng mga
banal, ng mga nagsisitupad ng mga utos ng Dios,
at ng pananampalataya kay Jesus. 13 At narinig ko
ang isang tinig na mula sa langit na nagsasabi, Isulat
mo, Mapapalad ang mga patay na nangamamatay sa
Panginoon mula ngayon: oo, sinasabi ng Espiritu,
upang sila'y mangagpahinga sa kanilang mga gawa;
sapagka't ang kanilang mga gawa ay sumusunod sa
kanila. 14 At nakita ko, at narito, ang isang alapaap
na maputi; at nakita ko na nakaupo sa alapaap ang
isang katulad ng isang anak ng tao, na sa kaniyang
ulo'y may isang putong na ginto, at sa kaniyang
kamay ay may isang panggapas na matalas. 15 At
lumabas ang ibang anghel sa templo, na sumisigaw
ng malakas na tinig doon sa nakaupo sa alapaap,
Ihulog mo ang iyong panggapas, at gumapas ka;
sapagka't dumating ang oras ng paggapas, sapagka't
ang aanihin sa lupa ay hinog na. 16 At inihagis ng
nakaupo sa alapaap ang kaniyang panggapas sa
lupa; at ang lupa ay nagapasan. 17 At lumabas
ang ibang anghel sa templong nasa langit, na may
panggapas din namang matalas. 18 At ang ibang
anghel ay lumabas sa dambana, na siyang may
kapangyarihan sa apoy, at tinawagan ng malakas na
tinig yaong may panggapas na matalas, na sinasabi,
Ihulog mo ang iyong panggapas na matalas, at putihin
mo ang mga buwig sa ubasan sa lupa; sapagka't
ang kaniyang mga ubas ay mga hinog na. 19 At
inihagis ng anghel ang kaniyang panggapas sa lupa,
at pinuti ang mga ubas sa lupa, at inihagis sa pisaan
ng ubas, sa malaking pisaan ng kagalitan ng Dios. 20
At nayurakan ang pisaan ng ubas sa labas ng bayan,
at lumabas sa pisaan ng ubas ang dugo, na umapaw
hanggang sa mga preno ng mga kabayo, sa lawak
na isang libo at anim na raang estadio.

15 At nakita ko ang ibang tanda sa langit, dakila
at kagilagilalas. Pitong anghel na may pitong
salot, na siyang mga panghuli, sapagka't sa mga
yao'y magaganap ang kagalitan ng Dios. 2 At nakita
ko ang gaya ng isang dagat na bubog na may halong
apoy, at yaong nangagtagumpay sa hayop, at sa
kaniyang larawan, at sa bilang ng kaniyang pangalan,
ay nangakatayo sa tabi ng dagat na bubog, na may
mga alpa ng Dios. 3 At inaawit nila ang awit ni
Moises na alipin ng Dios, at ang awit ng Cordero, na
sinasabi, Mga dakila at kagilagilalas ang iyong mga
gawa, Oh Panginoong Dios, na Makapangyarihan sa
lahat; matuwid at tunay ang iyong mga daan, ikaw
na Hari ng mga bansa. 4 Sinong hindi matatakot,
Oh Panginoon, at luluwalhatiin ang iyong pangalan?
sapagka't ikaw lamang ang banal; sapagka't ang
lahat ng mga bansa ay darating at magsisisamba
sa harapan mo; sapagka't ang iyong mga matuwid
na gawa ay nangahayag. 5 At pagkatapos ng mga
bagay na ito ay tumingin ako, at ang santuario ng
tabernakulo ng patotoo sa langit ay nabuksan. 6 At
sa santuario ay nagsilabas ang pitong anghel na may
pitong salot, na nararamtan ng mahalagang bato,
tunay at makintab, at nangabibigkisan ng gintong
pamigkis ang kanilang mga dibdib. 7 At isa sa apat
na nilalang na buhay ay nagbigay sa pitong anghel
ng pitong mangkok na ginto na puno ng kagalitan
ng Dios, na siyang nabubuhay magpakailan kailan
man. (aiōn g165) 8 At napuno ng usok ang santuario
mula sa kaluwalhatian ng Dios, at sa kaniyang
kapangyarihan; at sinoman ay hindi nakapasok sa
santuario, hanggang sa matapos ang pitong salot ng
pitong anghel.

16 At narinig ko ang isang malakas na tinig na
mula sa santuario, na nagsasabi sa pitong
anghel, Humayo kayo, at ibuhos ninyo ang pitong
mangkok ng kagalitan ng Dios sa lupa. 2 At humayo
ang una, at ibinuhos ang kaniyang mangkok sa lupa;
at naging sugat na masama at mabigat sa mga taong

may tanda ng hayop na yaon, at nangagsisamba
sa kaniyang larawan. 3 At ibinuhos ng ikalawa ang
kaniyang mangkok sa dagat; at naging dugo na gaya
ng isang patay; at bawa't kaluluwang may buhay, sa
makatuwid ay ang nangasa dagat ay nangamatay. 4
At ibinuhos ng ikatlo ang kaniyang mangkok sa mga
ilog at sa mga bukal ng tubig; at nangaging dugo.
5 At narinig ko ang anghel ng tubig na nagsasabi,
Matuwid ka, na ngayon at nang nakaraan, Oh Banal,
sapagka't humatol ka na gayon; 6 Sapagka't ibinuhos
nila ang dugo ng mga banal at ng mga propeta,
at pinainom mo sila ng dugo; ito'y karapatdapat sa
kanila. 7 At narinig ko ang dambana na nagsasabi,
Oo, Oh Panginoong Dios, na Makapangyarihan sa
lahat, tunay at matuwid ang iyong mga hatol. 8 At
ibinuhos ng ikaapat ang kaniyang mangkok sa araw;
at ibinigay nito sa kaniya ng masunog ng apoy ang
mga tao. 9 At nangasunog ang mga tao sa matinding
init: at sila'y namusong sa pangalan ng Dios na
may kapangyarihan sa mga salot na ito; at hindi sila
nangagsisi upang siya'y luwalhatiin. 10 At ibinuhos
ng ikalima ang kaniyang mangkok sa luklukan ng
hayop na yaon; at nagdilim ang kaniyang kaharian;
at nginatngat nila ang kanilang mga dila dahil sa
hirap, 11 At sila'y namusong sa Dios ng langit dahil sa
kanilang mga hirap at sa kanilang mga sugat; at hindi
sila nangagsisi sa kanilang mga gawa. 12 At ibinuhos
ng ikaanim ang kaniyang mangkok sa malaking ilog
na Eufrates; at natuyo ang tubig nito, upang mahanda
ang dadaanan ng mga haring mula sa sikatan ng
araw. 13 At nakita kong lumabas sa bibig ng dragon,
at sa bibig ng hayop, at sa bibig ng bulaang propeta,
ang tatlong espiritung karumaldumal, na gaya ng
mga palaka: 14 Sapagka't sila'y mga espiritu ng
mga demonio, na nagsisigawa ng mga tanda; na
pinaparoonan nila ang mga hari sa buong sanglibutan,
upang tipunin sa pagbabaka sa dakilang araw ng
Dios, na Makapangyarihan sa lahat. 15 (Narito, ako'y
pumaparitong gaya ng magnanakaw. Mapalad siyang
nagpupuyat, at nagiingat ng kaniyang mga damit,
na baka siya'y lumakad na hubad, at makita nila
ang kaniyang kahihiyan.) 16 At tinipon sila sa dako
na sa Hebreo ay tinatawag na Armagedon. 17 At
ibinuhos ng ikapito ang kaniyang mangkok sa hangin;
at lumabas sa santuario ang isang malakas na tinig,
mula sa luklukan na nagsasabi, Nagawa na: 18 At
nagkaroon ng mga kidlat, at mga tinig, at mga kulog;
at nagkaroon ng malakas na lindol, na di nangyari
kailan man mula nang magkatao sa lupa, isang lindol
na lubhang malakas, lubhang kakilakilabot. 19 At ang
dakilang bayan ay nabahagi sa tatlo, at ang mga
bayan ng mga bansa ay nangaguho: at ang dakilang
Babilonia ay napagalaala sa paningin ng Dios, upang
siya'y bigyan ng inuman ng alak ng kabagsikan
ng kaniyang kagalitan. 20 At tumakas ang bawa't
pulo, at ang mga bundok ay hindi nangasumpungan.
21 At malaking granizo na kasinglaki ng talento ay
lumagpak sa mga tao buhat sa langit, at namusong
ang mga tao sa Dios dahil sa salot na granizo;
sapagka't ang salot na ito ay lubhang malaki.

17 At dumating ang isa sa pitong anghel na
may pitong mangkok, at nagsalita sa akin, na
nagsasabi, Pumarito ka, ipakikita ko sa iyo ang hatol
sa bantog na patutot na nakaupo sa maraming tubig;
2 Na siyang pinakiapiran ng mga hari sa lupa, at
ang mga nananahan sa lupa ay nalasing sa alak ng
kaniyang pakikiapid. 3 At ako'y kaniyang dinalang
nasa Espiritu sa isang ilang: at nakita ko ang isang
babae na nakasakay sa isang hayop na pula, na puno
ng mga pangalang pamumusong, na may pitong ulo
at sangpung sungay. 4 At nararamtan ang babae ng
kulay-ube at ng pula, at nahihiyasan ng ginto at ng
mga mahalagang bato at mga perlas, na sa kaniyang
kamay ay may isang sarong ginto na puno ng mga
kasuklamsuklam, at ng mga bagay na marurumi
ng kaniyang pakikiapid, 5 At sa kaniyang noo ay
nakasulat ang isang pangalan, HIWAGA, DAKILANG
BABILONIA, INA NG MGA PATUTOT AT NG MGA
KASUKLAMSUKLAM SA LUPA. 6 At nakita ko ang
babae na lasing sa dugo ng mga banal, at sa dugo
ng mga martir ni Jesus. At nang aking makita siya
ay nanggilalas ako ng malaking panggigilalas. 7
At sinabi sa akin ng anghel, Bakit ka nanggilalas?
Sasabihin ko sa iyo ang hiwaga ng babae, at ng
hayop na sinasakyan niya, na may pitong ulo at
sangpung sungay. 8 At ang hayop na nakita mo ay
naging siya, at wala na; at malapit ng umahon sa
kalaliman, at patungo sa kapahamakan. At silang
mga nananahan sa lupa ay manggigilalas na ang
kanilang pangalan ay hindi nakasulat sa aklat ng
buhay mula nang itatag ang sanglibutan, pagkakita
nila sa hayop, kung paano naging siya at wala na, at
darating. **(Abyssos g12)** 9 Narito ang pagiisip na may
karunungan. Ang pitong ulo ay pitong bundok na
kinauupuan ng babae: 10 At sila'y pitong hari; ang
lima ay nanga buwal, ang isa'y narito, ang isa ay hindi

pa dumarating; at pagdating niya ay dapat magtagal
na sangdaling panahon. 11 At ang hayop na naging
siya, at wala na, ay siya ring ikawalo at siya'y sa
pito at siya'y patungo sa kapahamakan. 12 At ang
sangpung sungay na iyong nakita ay sangpung hari,
na hindi pa nagsisitanggap ng kaharian; datapuwa't
magsisitanggap sila ng kapamahalaang paghahari
na isang oras na kasama ng hayop. 13 Ang mga
ito ay may isang kaisipan, at ibinibigay nila ang
kanilang kapangyarihan at kapamahalaan sa hayop.
14 Makikipagbaka ang mga ito laban sa Cordero, at
sila'y dadaigin ng Cordero, sapagka't siya'y Panginoon
ng mga panginoon at Hari ng mga Hari; at ng mga
kasama niya, na mga tinawag at mga pili at mga
tapat ay nananaig din. 15 At sinabi niya sa akin, Ang
tubig na iyong nakita, na kinauupuan ng patutot, ay
mga bayan, at mga karamihan, at mga bansa, at mga
wika. 16 At ang sangpung sungay na iyong nakita,
at ang hayop, ay siyang nangapopoot sa patutot,
at siya'y pababayaan at huhubaran, at kakanin ang
kaniyang laman, at siya'y lubos na susupukin ng apoy.
17 Sapagka't inilagay ng Dios sa kanilang mga puso
na gawin ang kaniyang kaisipan, at mangagkaisa ng
kaisipan, at ibigay ang kanilang kaharian sa hayop,
hanggang sa maganap ang mga salita ng Dios. 18 At
ang babae na iyong nakita ay ang dakilang bayan, na
naghahari sa mga hari sa lupa.

18 Pagkatapos ng mga bagay na ito ay nakita
ko ang ibang anghel na nananaog mula sa
langit, na may dakilang kapamahalaan; at ang lupa ay
naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian. 2 At siya'y
sumigaw ng malakas na tinig, na nagsasabi, Naguho,
naguho ang dakilang Babilonia, at naging tahanan
ng mga demonio, at kulungan ng bawa't espiritung
karumaldumal, at kulungan ng bawa't karumaldumal
at kasuklamsuklam na mga ibon. 3 Sapagka't dahil
sa alak ng galit ng kaniyang pakikiapid ay nangaguho
ang lahat ng mga bansa; at ang mga hari sa lupa ay
nangakiapid sa kaniya, at ang mga mangangalakal
sa lupa ay nagsiyaman dahil sa kapangyarihan ng
kaniyang kalayawan. 4 At narinig ko ang ibang tinig
na mula sa langit, na nagsasabi, Mangagsilabas
kayo sa kaniya, bayan ko, upang huwag kayong
mangaramay sa kaniyang mga kasalanan, at huwag
kayong magsitanggap ng kaniyang mga salot: 5
Sapagka't ang kaniyang mga kasalanan ay umabot
hanggang sa langit at naalaala ng Dios ang kaniyang
mga katampalasanan. 6 Ibigay din ninyo ang ayon sa
ibinigay niya sa inyo, at ibayuhin ninyo ng ibayo sa
kaniyang mga gawa: sa sarong kaniyang pinaghaluan
ay ipaghalo ninyo siya ng ibayo. 7 Kung gaano ang
pagkakapagmapuri, at pagkapamuhay na malayaw,
ay gayon din naman ang ibigay ninyo sa kaniyang
pahirap at pagluluksa: sapagka't sinasabi niya sa
kaniyang puso, Ako'y nakaupong reina, at hindi ako
bao, at hindi ko makikita kailan man ang pagluluksa.
8 Kaya't darating sa isang araw ang mga salot sa
kaniya, kamatayan at pagluluksa, at gutom; at siya'y
lubos na susunugin sa apoy; sapagka't malakas ang
Panginoong Dios na humatol sa kaniya. 9 At ang
mga hari sa lupa, na nangakiapid at nangabuhay
na malayaw na kasama niya, ay mangagsisiiyak at
mangagsisitaghoy tungkol sa kaniya, pagkakita nila
ng usok ng kaniyang pagkasunog, 10 At nangakatayo
sa malayo dahil sa takot sa pahirap sa kaniya, na
nangagsasabi, Sa aba, sa aba ng dakilang bayang
Babilonia, ng bayang matibay! sapagka't sa isang
oras ay dumating ang hatol sa iyo. 11 At ang
mga mangangalakal sa lupa ay mangagsisiiyak at
mangagluluksa tungkol sa kaniya, sapagka't wala
nang bibili pa ng kaniyang kalakal; 12 Ng kalakal na
ginto at pilak, at mahalagang bato, at mga perlas,
at mainam na lino, at kayong kulay ube, at sutla, at
kayong pula; at sarisaring mababangong kahoy, at
bawa't kasangkapang garing, at bawa't kasangkapang
mahalagang kahoy, at tanso, at bakal, at marmol; 13
At kanela, at especias, at incienso, at ungguento, at
kamangyan, at alak, at langis, at mainam na harina,
at trigo, at mga baka, at mga tupa; at kalakal na mga
kabayo at mga karo, at mga alipin; at mga kaluluwa
ng mga tao. 14 At ang mga bungang pinipita mo
ay nangapalayo sa iyo, at lahat ng mga bagay na
maiinam at mariringal ay nangalipol sa iyo, at hindi na
mangasusumpungan pa. 15 Ang mga mangangalakal
ng mga bagay na ito, na nangagsiyaman dahil
sa kaniya, ay mangagsisitayo sa malayo dahil
sa takot sa pahirap sa kaniya, na nagsisiiyak at
nagsisipagluksa; 16 Na nangagsasabi, Sa aba, sa
aba, niyaong dakilang bayan, siya na nararamtan
ng mahalagang lino at ng kayong kulay ube, at
pula, at napapalamutihan ng ginto at ng mahalagang
bato at ng perlas! 17 Sapagka't sa loob ng isang
oras ay nalipol ang gayong malaking kayamanan. At
bawa't pinunong daong, at bawa't naglalayag saan
mang dako, at ang mga mangdaragat, at lahat ng
nagsisipaghanap-buhay sa dagat, ay nangakatayo sa

malayo, 18 At nangagsisisigaw pagkakita sa usok
ng kaniyang pagkasunog, na nangagsasabi, Anong
bayan ang katulad ng dakilang bayan? 19 At sila'y
nangagbubuhos ng alabok sa kanilang mga ulo, at
nagsisigawan, na nagiiyakan at nagtataghuyan, na
nangagsasabi, Sa aba, sa aba, ang dakilang bayan,
na siyang iniyaman ng lahat na may mga daong sa
dagat dahil sa kaniyang mga kayamanan! sapagka't
sa loob ng isang oras ay nalipol. 20 Magalak ka
tungkol sa kaniya, Oh langit, at kayong mga banal,
at kayong mga apostol, at kayong mga propeta;
sapagka't inihatol ng Dios ang inyong hatol sa kaniya.
21 At dinampot ng isang anghel na malakas ang isang
bato, na gaya ng isang malaking gilingang bato,
at inihagis sa dagat, na sinasabi, Gayon sa isang
kakilakilabot na pagkahulog, igigiba ang Babilonia,
ang dakilang bayan, at hindi na masusumpungan pa.
22 At ang tinig ng mga manunugtog ng alpa, at ng
mga musiko at ng mga manunugtog ng plauta, at ng
mga manunugtog ng pakakak ay hindi na maririnig
pa sa iyo; at wala nang manggagawa ng anomang
gawa ay masusumpungan pa sa iyo; at ang ugong ng
gilingan ay hindi na maririnig pa sa iyo; 23 At ang
ilaw ng ilawan ay hindi na liliwanag pa sa iyo, at ang
tinig ng kasintahang lalake at ng kasintahang babae
ay hindi na maririnig pa sa iyo; sapagka't ang mga
mangangalakal mo ay naging mga pangulo sa lupa;
sapagka't dinaya ng iyong panggagaway ang lahat
ng mga bansa. 24 At nasumpungan sa kaniya ang
dugo ng mga propeta, at ng mga banal, at ng lahat
ng mga pinatay sa lupa.

19 Pagkatapos ng mga bagay na ito ay narinig
ko ang gaya ng isang malaking tinig ng
isang makapal na karamihan sa langit, na
nagsasabi, Aleluya; Kaligtasan, at kaluwalhatian,
at kapangyarihan, ay nauukol sa ating Dios: 2
Sapagka't tunay at matuwid ang kaniyang mga
paghatol; sapagka't hinatulan niya ang bantog na
patutot, na siyang nagpasama sa lupa ng kaniyang
pakikiapid, at iginanti niya ang dugo ng kaniyang
mga alipin sa pamamagitan ng kaniyang kamay. 3
At sila'y muling nangagsabi, Aleluya. At ang usok
niya ay napaiilanglang magpakailan kailan man. (aiōn
g165) 4 At nangagpatirapa ang dalawangpu't apat
na matatanda at ang apat na nilalang na buhay, at
nangagsisamba sa Dios na nakaupo sa luklukan, na
nangagsasabi, Siya nawa; Aleluya. 5 At lumabas ang
isang tinig sa luklukan, na nagsasabi, Purihin ninyo
ang ating Dios, ninyong lahat na mga lingkod niya,
ninyong lahat na mga natatakot sa kaniya, maliliit at
malalaki. 6 At narinig ko ang gaya ng isang tinig ng
isang makapal na karamihan, at gaya ng lagaslas ng
maraming tubig, at gaya ng ugong ng malalakas na
kulog na nagsasabi, Aleluya: sapagka't naghahari
ang Panginoong ating Dios na Makapangyarihan sa
lahat. 7 Tayo'y mangagalak at tayo'y mangagsayang
mainam, at siya'y ating luwalhatiin; sapagka't dumating
ang pagkakasal ng Cordero, at ang kaniyang asawa
ay nahahanda na. 8 At sa kaniya'y ipinagkaloob
na damtan ang kaniyang sarili ng mahalagang lino,
makintab at tunay; sapagka't ang mahalagang lino ay
siyang mga matuwid na gawa ng mga banal. 9 At
sinasabi niya sa akin, Isulat mo, Mapapalad ang mga
inanyayahan sa paghapon sa kasalan ng Cordero. At
sinasabi niya sa akin, Ang mga ito'y siyang tunay
na mga salita ng Dios. 10 At ako'y nagpatirapa sa
kaniyang paanan upang siya'y aking sambahin. At
sinasabi niya sa akin, Ingatan mong huwag gawin
iyan: ako'y kapuwa mo alipin at ng iyong mga kapatid
na mayroong patotoo ni Jesus: sumamba ka sa Dios:
sapagka't ang patotoo ni Jesus ay siyang espiritu ng
hula. 11 At nakita kong bukas ang langit; at narito,
ang isang kabayong maputi, at yaong nakasakay dito
ay tinatawag na Tapat at Totoo; at sa katuwiran siya'y
humahatol at nakikipagbaka. 12 At ang kaniyang
mga mata ay ningas ng apoy, at sa kaniyang ulo ay
maraming diadema; at siya'y may isang pangalang
nakasulat, na sinoman ay di nakaaalam kundi siya
rin. 13 At siya'y nararamtan ng damit na winisikan ng
dugo: at ang kaniyang pangalan ay tinatawag na Ang
Verbo ng Dios. 14 At ang mga hukbong nasa langit
ay sumusunod sa kaniya na mga nakasakay sa mga
kabayong puti, at nangararamtan ng mahalagang
linong maputi at dalisay. 15 At sa kaniyang bibig ay
lumalabas ang isang tabak na matalas, upang sa
pamamagitan nito'y sugatan niya ang mga bansa:
at kaniyang paghaharian ng tungkod na bakal: at
niyuyurakan niya ang pisaan ng ubas ng kabangisan
ng kagalitan ng Dios na Makapangyarihan sa lahat.
16 At siya'y mayroong isang pangalang nakasulat
sa kaniyang damit at sa kaniyang hita, HARI NG
MGA HARI AT PANGINOON NG MGA PANGINOON.
17 At nakita kong nakatayo ang isang anghel sa
araw; na siya'y sumisigaw ng malakas na tinig, na
nagsasabi sa lahat ng mga ibong lumilipad sa gitna ng
himpapawid, Halikayo at mangagkatipon sa dakilang

hapunan ng Dios; 18 Upang kayo'y makakain ng
laman ng mga hari, at ng laman ng mga pangulong
kapitan, at ng laman ng mga taong makapangyarihan,
at ng laman ng mga kabayo at ng mga nakasakay
dito, at ng laman ng lahat ng mga taong laya at mga
alipin man, at maliliit at malalaki. 19 At nakita ko
ang hayop, at ang mga hari sa lupa, at ang kanilang
mga hukbo, na nangagkakatipon upang makipagbaka
laban doon sa nakasakay sa kabayo, at laban sa
kaniyang hukbo. 20 At sinunggaban ang hayop, at
kasama niya ang bulaang propeta na gumawa ng
mga tanda sa harapan nito, na siyang ipinangdaya
sa mga nagsitanggap ng tanda ng hayop at sa
mga sumamba sa larawan nito: ang dalawang ito
ay inihagis na buhay sa dagatdagatang apoy na
nagliliyab sa asupre: **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 21 At ang
mga iba ay pinatay sa tabak na lumalabas sa bibig
niyaong nakasakay sa kabayo, at ang lahat ng mga
ibon ay nangabusog ng mga laman nila.

20 At nakita ko ang isang anghel na nananaog mula
sa langit, na may susi ng kalaliman at isang
malaking tanikala sa kaniyang kamay. **(Abyssos g12)** 2
At sinunggaban niya ang dragon, ang matandang
ahas, na siyang Diablo at Satanas, at ginapos na
isang libong taon, 3 At siya'y ibinulid sa kalaliman
at sinarhan, at tinatakan ito sa ibabaw niya, upang
huwag ng magdaya sa mga bansa, hanggang sa
maganap ang isang libong taon: pagkatapos nito
ay kailangang siya'y pawalang kaunting panahon.
(Abyssos g12) 4 At nakakita ako ng mga luklukan, at may
mga nagsisiluklok sa mga ito, sila'y pinagkalooban
ng paghatol: at nakita ko ang mga kaluluwa ng mga
pinugutan ng ulo dahil sa patotoo ni Jesus, at dahil sa
salita ng Dios, at ang mga hindi sumamba sa hayop,
o sa kaniyang larawan man, at hindi tumanggap ng
tanda sa kanilang noo at sa kanilang kamay; at sila'y
nangabuhay, at nagsipagharing kasama ni Cristo sa
loob ng isang libong taon. 5 Ang mga iba sa mga
patay ay hindi nangabuhay hanggang sa naganap
ang isang libong taon. Ito ang unang pagkabuhay
na maguli. 6 Mapalad at banal ang makalakip sa
unang pagkabuhay na maguli: sa mga ito'y walang
kapangyarihan ang ikalawang kamatayan; kundi sila'y
magiging mga saserdote ng Dios at ni Cristo, at
mangaghaharing kasama niya sa loob ng isang libong
taon. 7 At kung maganap na ang isang libong taon, si
Satanas ay kakalagan sa kaniyang bilangguan, 8
At lalabas upang dumaya sa mga bansa na nasa
apat na sulok ng lupa, sa Gog at sa Magog, upang
tipunin sila sa pagbabaka: na ang bilang nila ay gaya
ng buhangin sa dagat. 9 At nangagsipanhik sila sa
kalaparan ng lupa, at kinubkob ang kampamento ng
mga banal, at ang bayang iniibig: at bumaba ang apoy
mula sa langit, at sila'y nasupok. 10 At ang diablo na
dumaya sa kanila ay ibinulid sa dagatdagatang apoy
at asupre, na kinaroroonan din naman ng hayop at
ng bulaang propeta; at sila'y pahihirapan araw at gabi
magpakailan kailan man. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041
g4442)** 11 At nakita ko ang isang malaking luklukang
maputi, at ang nakaluklok doon, na sa kaniyang
harapan, ang lupa at ang langit ay tumakas; at walang
nasumpungang kalalagyan nila. 12 At nakita ko ang
mga patay, malalaki at maliliit, na nangakatayo sa
harapan ng luklukan; at nangabuksan ang mga aklat:
at nabuksan ang ibang aklat, na siyang aklat ng
buhay: at ang mga patay ay hinatulan ayon sa mga
bagay na nasusulat sa mga aklat, ayon sa kanilang
mga gawa. 13 At ibinigay ng dagat ang mga patay na
nasa kaniya; at ibinigay ng kamatayan at ng Hades
ang mga patay na nasa kanila: at sila'y hinatulan
bawa't tao ayon sa kanikaniyang mga gawa. **(Hadēs
g86)** 14 At ang kamatayan at ang Hades ay ibinulid sa
dagatdagatang apoy. Ito ang ikalawang kamatayan,
sa makatuwid ay ang dagatdagatang apoy. **(Hadēs
g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** 15 At kung ang sinoman ay
hindi nasumpungang nakasulat sa aklat ng buhay, ay
ibinulid sa dagatdagatang apoy. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 At nakita ko ang isang bagong langit at ang
isang bagong lupa: sapagka't ang unang langit
at ang unang lupa ay naparam; at ang dagat ay
wala na. 2 At nakita ko ang bayang banal, ang
bagong Jerusalem, na nananaog mula sa langit buhat
sa Dios, na nahahandang gaya ng isang babaing
kasintahan na nagagayakang talaga sa kaniyang
asawa. 3 At narinig ko ang isang malakas na tinig
na mula sa luklukan, na nagsasabi, Narito, ang
tabernakulo ng Dios ay nasa mga tao, at siya'y
mananahan sa kanila, at sila'y magiging mga bayan
niya, at ang Dios din ay sasa kanila, at magiging
Dios nila: 4 At papahirin niya ang bawa't luha sa
kanilang mga mata; at hindi na magkakaroon ng
kamatayan; hindi na magkakaroon pa ng dalamhati,
o ng pananambitan man, o ng hirap pa man: ang
mga bagay nang una ay naparam na. 5 At yaong
nakaluklok sa luklukan ay nagsabi, Narito, ginagawa
kong bago ang lahat ng mga bagay. At sinabi niya,

Isulat mo: sapagka't ang mga salitang ito ay tapat at
tunay. 6 At sinabi niya sa akin, Nagawa na. Ako ang
Alpha at ang Omega, ang pasimula at ang wakas.
Ang nauuhaw ay aking paiinuming walang bayad sa
bukal ng tubig ng buhay. 7 Ang magtagumpay ay
magmamana ng mga bagay na ito; at ako'y magiging
Dios niya, at siya'y magiging anak ko. 8 Nguni't sa
mga duwag, at sa mga hindi mananampalataya, at
sa mga kasuklamsuklam, at sa mga mamamatay-
tao, at sa mga mapakiapid, at sa mga manggagaway,
at sa mga mapagsamba sa diosdiosan, at sa lahat
na mga sinungaling, ang kanilang bahagi ay sa
dagatdagatang nagniningas sa apoy at asupre; na
siyang ikalawang kamatayan. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 9
At dumating ang isa sa pitong anghel na may pitong
mangkok, na mga puno ng pitong huling salot; at
nagsalita sa akin, na nagsasabi, Halika, ipakikita
ko sa iyo ang babaing kasintahan, ang asawa ng
Cordero. 10 At dinala niya akong nasa Espiritu sa
isang malaki at mataas na bundok, at ipinakita sa akin
ang bayang banal na Jerusalem, na nananaog mula
sa langit buhat sa Dios, 11 Na may kaluwalhatian ng
Dios: ang kaniyang ilaw ay katulad ng isang totoong
mahalagang bato, na gaya ng batong jaspe, na
malinaw na gaya ng salamin: 12 Na may isang malaki
at mataas na kuta; na may labingdalawang pintuan,
at sa mga pintuan ay labingdalawang anghel; at may
mga pangalang nakasulat sa mga yaon, na siyang sa
labingdalawang angkan ng mga anak ng Israel: 13 Sa
silanganan ay may tatlong pintuan; at sa hilagaan ay
may tatlong pintuan; at sa timugan ay may tatlong
pintuan; at sa kalunuran ay may tatlong pintuan.
14 At ang kuta ng bayan ay may labingdalawang
pinagsasaligan, at sa mga ito'y ang labingdalawang
pangalan ng labingdalawang apostol ng Cordero. 15
At ang nakikipagusap sa akin ay may panukat na
tambong ginto upang sukatin ang bayan, at ang mga
pintuan nito, at ang kuta nito. 16 At ang pagkatayo ng
bayan ay parisukat, at ang kaniyang haba ay gaya
ng kaniyang luwang: at sinukat niya ng tambo ang
bayan, ay labingdalawang libong estadio: ang haba
at ang luwang at ang taas nito ay magkakasukat.
17 At sinukat niya ang kuta nito, ay isang daan at
apat na pu't apat na siko, ayon sa sukat ng tao,
sa makatuwid baga'y ng isang anghel. 18 At ang
malaking bahagi ng kuta niya ay jaspe: at ang bayan
ay dalisay na ginto, na katulad ng malinis na bubog.
19 Ang mga pinagsasaligan ng kuta ng bayan ay may
pamuting sarisaring mahahalagang bato. Ang unang
pinagsasaligan ay jaspe; ang ikalawa ay zafiro; ang
ikatlo ay calcedonia; ang ikaapat ay esmeralda; 20
Ang ikalima ay sardonica; ang ikaanim ay sardio;
ang ikapito ay crisolito; ang ikawalo ay berilo; ang
ikasiyam ay topacio; ang ikasangpu ay crisopasio;
ang ikalabingisa ay jacinto; ang ikalabingdalawa
ay amatista. 21 At ang labingdalawang pintuan ay
labingdalawang perlas; at bawa't pinto ay isang
perlas; at ang lansangan ng bayan ay dalisay na
ginto, na gaya ng nanganganinag na bubog. 22 At
hindi ako nakakita ng templo doon: sapagka't ang
Panginoong Dios, ang Makapangyarihan sa lahat, at
ang Cordero ay siyang templo doon. 23 At ang bayan
ay hindi nangangailangan ng araw, o ng buwan man,
upang lumiwanag sa kaniya: sapagka't nililiwanagan
ng kaluwalhatian ng Dios, at ang ilaw doon ay
ang Cordero. 24 At ang mga bansa ay lalakad sa
pamamagitan ng liwanag nito: at ang mga hari sa lupa
ay mangagdadala ng kanilang karangalan sa loob
niyaon. 25 At ang mga pintuan niyaon ay hindi ilalapat
kailan man sa araw (sapagka't hindi magkakaroon
doon ng gabi): 26 At dadalhin nila sa loob niyaon ang
karangalan at kapurihan ng mga bansa: 27 At hindi
papasok doon sa anomang paraan ang anomang
bagay na karumaldumal, o siyang gumagawa ng
kasuklamsuklam at ng kasinungalingan: kundi yaon
lamang na mga nakasulat sa aklat ng buhay ng
Cordero.

22 At ipinakita niya sa akin ang isang ilog ng tubig
ng buhay, na maningning na gaya ng bubog,
na lumalabas sa luklukan ng Dios at ng Cordero,
2 Sa gitna ng lansangang yaon. At sa dako rito ng
ilog, at sa ibayo nito, naroon ang punong kahoy
ng buhay, na namumunga ng labingdalawang iba't
ibang bunga, na namumunga sa bawa't buwan: at
ang mga dahon ng punong kahoy ay pangpagaling
sa mga bansa. 3 At hindi na magkakaroon pa ng
sumpa: at ang luklukan ng Dios at ng Cordero ay
naroroon: at siya'y paglilingkuran ng kaniyang mga
alipin; 4 At makikita nila ang kaniyang mukha; at
ang kaniyang pangalan ay sasa kanilang mga noo.
5 At hindi na magkakaroon pa ng gabi, at sila'y
hindi nangangailangan ng liwanag ng ilawan, ni ng
liwanag man ng araw; sapagka't liliwanagan sila ng
Panginoong Dios: at sila'y maghahari magpakailan
kailan man. **(aiōn g165)** 6 At sinabi niya sa akin, Ang
mga salitang ito'y tapat at tunay, at ang Panginoon,

ang Dios ng mga espiritu ng mga propeta, ay nagsugo
ng kaniyang anghel upang ipakita sa kaniyang mga
alipin ang mga bagay na kinakailangang mangyari
madali. 7 At narito, ako'y madaling pumaparito.
Mapalad ang tumutupad ng mga salita ng hula ng
aklat na ito. 8 At akong si Juan, ako ang nakarinig at
nakakita ng mga bagay na ito. At nang aking marinig
at makita, ay nagpatirapa ako upang sumamba sa
harapan ng anghel na nagpakita sa akin ng mga
bagay na ito. 9 At sinasabi niya sa akin, Ingatan mong
huwag gawin iyan: ako'y kapuwa mo alipin at ng iyong
mga kapatid na mga propeta, at ng mga tumutupad
ng mga salita ng aklat na ito: sumamba ka sa Dios.
10 At sinasabi niya sa akin, Huwag mong tatakan ang
mga salita ng hula ng aklat na ito; sapagka't malapit
na ang panahon. 11 Ang liko, ay magpakaliko pa: at
ang marumi, ay magpakarumi pa: at ang matuwid, ay
magpakatuwid pa: at ang banal, ay magpakabanal
pa. 12 Narito, ako'y madaling pumaparito; at ang
aking ganting-pala ay nasa akin, upang bigyan ng
kagantihan ang bawa't isa ayon sa kaniyang gawa.
13 Ako ang Alpha at ang Omega, at ang una at ang
huli, ang pasimula at ang wakas. 14 Mapapalad
ang nangaghuhugas ng kanilang damit, upang sila'y
magkaroon ng karapatan sa punong kahoy ng buhay,
at makapasok sa bayan sa pamamagitan ng mga
pintuan. 15 Nangasa labas ang mga aso, at ang
mga manggagaway, at ang mga mapakiapid, at ang
mga mamamatay-tao, at ang mga mapagsamba sa
diosdiosan, at ang bawa't nagiibig at gumagawa ng
kasinungalingan. 16 Akong si Jesus ay nagsugo
ng aking anghel upang sa inyo'y magpatotoo ng
mga bagay na ito sa mga iglesia. Ako ang ugat at
ang supling ni David, ang maningning na tala sa
umaga. 17 At ang Espiritu at ang kasintahang babae
ay nagsasabi, Halika. At ang nakikinig ay magsabi,
Halika. At ang nauuhaw, ay pumarito: ang may ibig
ay kumuhang walang bayad ng tubig ng buhay. 18
Aking sinasaksihan sa bawa't taong nakikinig sa mga
salita ng hula ng aklat na ito, Kung ang sinoman
ay magdagdag sa mga ito, ay daragdagan siya ng
Dios ng mga salot na nakasulat sa aklat na ito: 19
At kung ang sinoman ay magalis sa mga salita ng
aklat ng hulang ito, ay aalisin ng Dios ang kaniyang
bahagi sa punong kahoy ng buhay, at sa bayang
banal, na nangakasulat sa aklat na ito. 20 Ang
sumasaksi sa mga bagay na ito ay nagsasabi, Oo:
ako'y madaling pumaparito. Siya nawa: pumarito ka
Panginoong Jesus. 21 Ang biyaya ng Panginoong
Jesus ay mapasa mga banal nawa. Siya nawa.

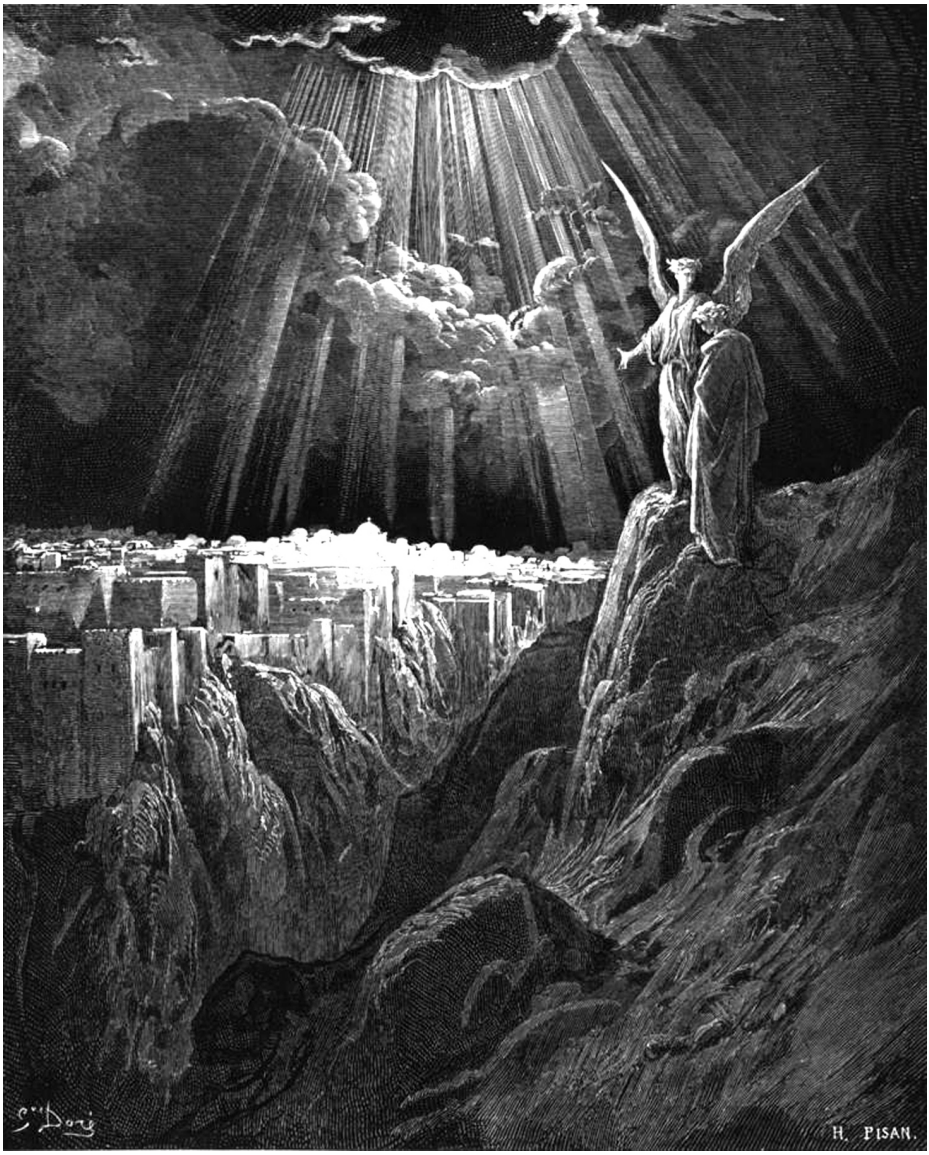

At nakita ko ang bayang banal, ang bagong Jerusalem, na nananaog mula sa langit buhat sa Dios, na nahahandang gaya ng isang babaing kasintahan na nagagayakang talaga sa kaniyang asawa. At narinig ko ang isang malakas na tinig na mula sa luklukan, na nagsasabi, Narito, ang tabernakulo ng Dios ay nasa mga tao, at siya'y mananahan sa kanila, at sila'y magiging mga bayan niya, at ang Dios din ay sasa kanila, at magiging Dios nila:

Pahayag 21:2-3

Gabay sa mga Mambabasa

Tagalog at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Tagalog at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Tagalog---Tagalog-Bible-1905/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lucas 8:31
Mga Roma 10:7
Pahayag 9:1
Pahayag 9:2
Pahayag 9:11
Pahayag 11:7
Pahayag 17:8
Pahayag 20:1
Pahayag 20:3

aïdios

Mga Roma 1:20
Judas 1:6

aiōn

Mateo 12:32
Mateo 13:22
Mateo 13:39
Mateo 13:40
Mateo 13:49
Mateo 21:19
Mateo 24:3
Mateo 28:20
Marcos 3:29
Marcos 4:19
Marcos 10:30
Marcos 11:14
Lucas 1:33
Lucas 1:55
Lucas 1:70
Lucas 16:8
Lucas 18:30
Lucas 20:34
Lucas 20:35
Juan 4:14
Juan 6:51
Juan 6:58
Juan 8:35
Juan 8:51
Juan 8:52
Juan 9:32
Juan 10:28
Juan 11:26
Juan 12:34
Juan 13:8
Juan 14:16
Mga Gawa 3:21
Mga Gawa 15:18
Mga Roma 1:25
Mga Roma 9:5
Mga Roma 11:36
Mga Roma 12:2
Mga Roma 16:27
1 Mga Corinto 1:20
1 Mga Corinto 2:6
1 Mga Corinto 2:7
1 Mga Corinto 2:8
1 Mga Corinto 3:18
1 Mga Corinto 8:13
1 Mga Corinto 10:11
2 Mga Corinto 4:4
2 Mga Corinto 9:9
2 Mga Corinto 11:31
Mga Galacia 1:4
Mga Galacia 1:5
Mga Efeso 1:21
Mga Efeso 2:2
Mga Efeso 2:7
Mga Efeso 3:9
Mga Efeso 3:11
Mga Efeso 3:21
Mga Efeso 6:12
Mga Filipos 4:20
Mga Colosas 1:26
1 Timoteo 1:17
1 Timoteo 6:17
2 Timoteo 4:10
2 Timoteo 4:18
Tito 2:12
Mga Hebreo 1:2
Mga Hebreo 1:8
Mga Hebreo 5:6
Mga Hebreo 6:5
Mga Hebreo 6:20
Mga Hebreo 7:17
Mga Hebreo 7:21
Mga Hebreo 7:24
Mga Hebreo 7:28
Mga Hebreo 9:26
Mga Hebreo 11:3
Mga Hebreo 13:8
Mga Hebreo 13:21
1 Pedro 1:23
1 Pedro 1:25
1 Pedro 4:11
1 Pedro 5:11
2 Pedro 3:18
1 Juan 2:17
2 Juan 1:2
Judas 1:13
Judas 1:25
Pahayag 1:6
Pahayag 1:18
Pahayag 4:9
Pahayag 4:10
Pahayag 5:13
Pahayag 7:12
Pahayag 10:6
Pahayag 11:15
Pahayag 14:11
Pahayag 15:7
Pahayag 19:3
Pahayag 20:10
Pahayag 22:5

aiōnios

Mateo 18:8
Mateo 19:16
Mateo 19:29
Mateo 25:41
Mateo 25:46
Marcos 3:29
Marcos 10:17
Marcos 10:30
Lucas 10:25
Lucas 16:9
Lucas 18:18
Lucas 18:30
Juan 3:15
Juan 3:16
Juan 3:36
Juan 4:14
Juan 4:36
Juan 5:24
Juan 5:39
Juan 6:27
Juan 6:40
Juan 6:47
Juan 6:54
Juan 6:68

Juan 10:28
Juan 12:25
Juan 12:50
Juan 17:2
Juan 17:3
Mga Gawa 13:46
Mga Gawa 13:48
Mga Roma 2:7
Mga Roma 5:21
Mga Roma 6:22
Mga Roma 6:23
Mga Roma 16:25
Mga Roma 16:26
2 Mga Corinto 4:17
2 Mga Corinto 4:18
2 Mga Corinto 5:1
Mga Galacia 6:8
2 Mga Tesalonica 1:9
2 Mga Tesalonica 2:16
1 Timoteo 1:16
1 Timoteo 6:12
1 Timoteo 6:16
2 Timoteo 1:9
2 Timoteo 2:10
Tito 1:2
Tito 3:7
Filemon 1:15
Mga Hebreo 5:9
Mga Hebreo 6:2
Mga Hebreo 9:12
Mga Hebreo 9:14
Mga Hebreo 9:15
Mga Hebreo 13:20
1 Pedro 5:10
2 Pedro 1:11
1 Juan 1:2
1 Juan 2:25
1 Juan 3:15
1 Juan 5:11
1 Juan 5:13
1 Juan 5:20
Judas 1:7
Judas 1:21
Pahayag 14:6

eleēsē

Mga Roma 11:32

Geenna

Mateo 5:22
Mateo 5:29
Mateo 5:30
Mateo 10:28
Mateo 18:9
Mateo 23:15
Mateo 23:33
Marcos 9:43
Marcos 9:45
Marcos 9:47
Lucas 12:5
Santiago 3:6

Hadēs

Mateo 11:23
Mateo 16:18
Lucas 10:15
Lucas 16:23
Mga Gawa 2:27
Mga Gawa 2:31
1 Mga Corinto 15:55
Pahayag 1:18
Pahayag 6:8
Pahayag 20:13
Pahayag 20:14

Limnē Pyr

Pahayag 19:20
Pahayag 20:10
Pahayag 20:14
Pahayag 20:15
Pahayag 21:8

Sheol

Genesis 37:35
Genesis 42:38
Genesis 44:29
Genesis 44:31
Mga Bilang 16:30
Mga Bilang 16:33
Deuteronomio 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Mga Hari 2:6
1 Mga Hari 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Mga Awit 6:5
Mga Awit 9:17
Mga Awit 16:10
Mga Awit 18:5
Mga Awit 30:3
Mga Awit 31:17
Mga Awit 49:14
Mga Awit 49:15
Mga Awit 55:15
Mga Awit 86:13
Mga Awit 88:3
Mga Awit 89:48
Mga Awit 116:3
Mga Awit 139:8
Mga Awit 141:7
Mga Kawikaan 1:12
Mga Kawikaan 5:5
Mga Kawikaan 7:27
Mga Kawikaan 9:18
Mga Kawikaan 15:11
Mga Kawikaan 15:24
Mga Kawikaan 23:14
Mga Kawikaan 27:20
Mga Kawikaan 30:16
Mangangaral 9:10
Awit ng mga Awit 8:6
Isaias 5:14
Isaias 7:11
Isaias 14:9
Isaias 14:11
Isaias 14:15
Isaias 28:15
Isaias 28:18
Isaias 38:10
Isaias 38:18
Isaias 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Hosea 13:14
Amos 9:2
Jonas 2:2
Habacuc 2:5

Tartaroō

2 Pedro 2:4

Questioned

None yet noted

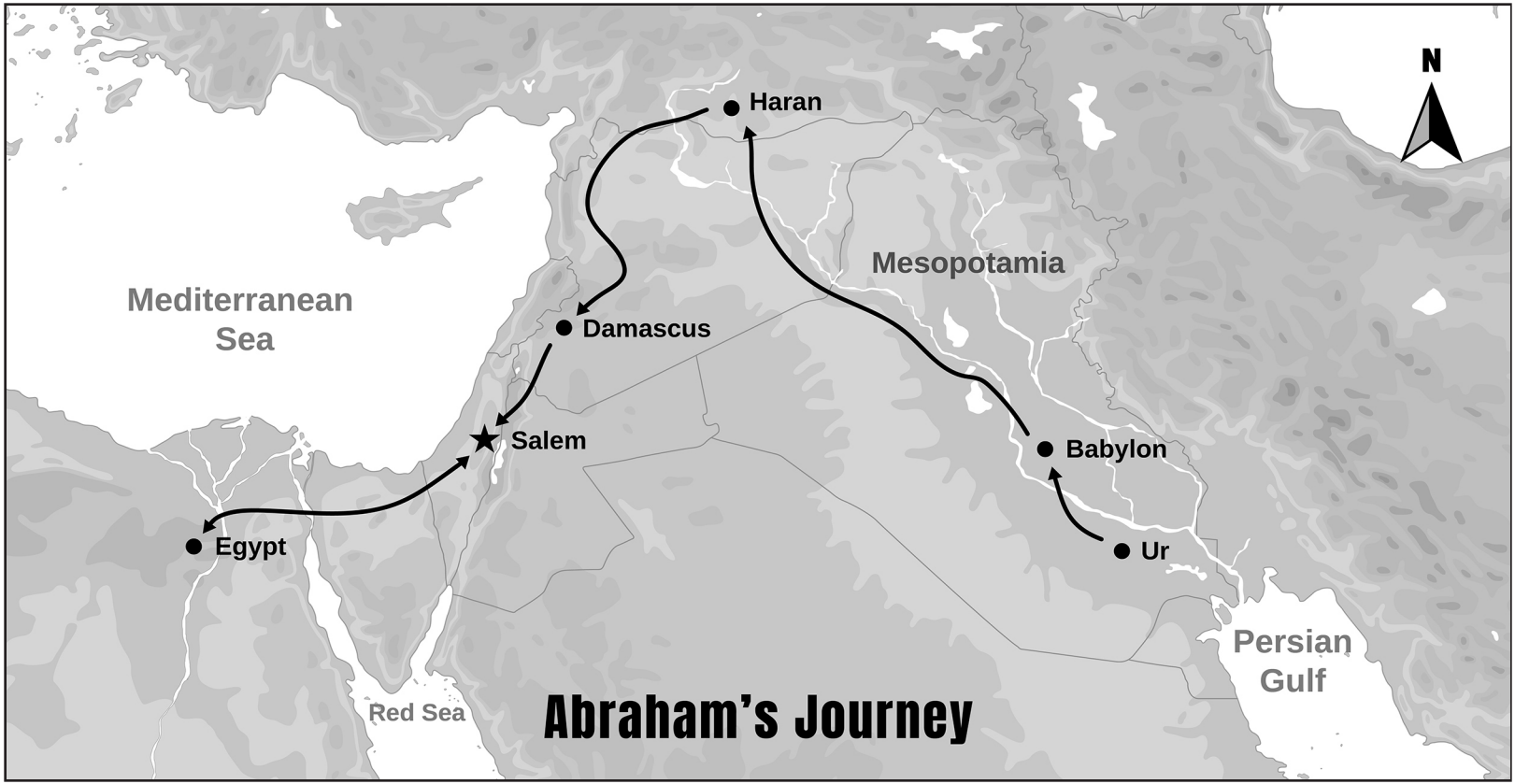

Sa pananampalataya si Abraham, nang tawagin, ay tumalima upang pumaroon sa isang dakong kaniyang tatanggaping mana; at siya'y yumaon na di nalalaman kung saan siya paroroon. - Mga Hebreo 11:8

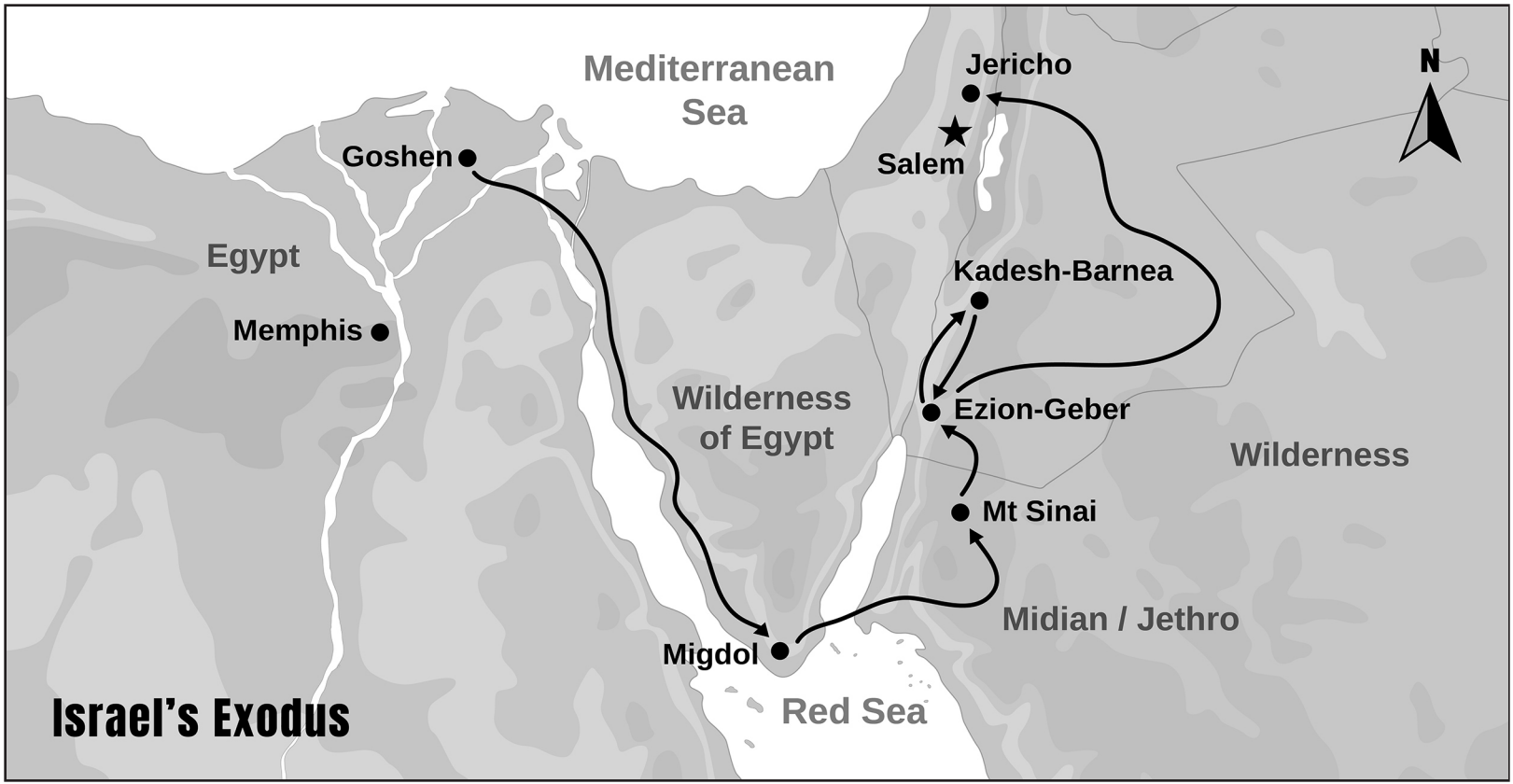

At nangyari, nang tulutan ni Faraon na ang bayan ay yumaon, na hindi sila pinatnubayan ng Dios sa daang patungo sa lupain ng mga Filisteo, bagaman malapit; sapagka't sinabi ng Dios, Baka sakaling ang bayan ay magsisi pagkakita ng pagbabaka, at magsipagbalik sa Egipto: - Exodo 13:17

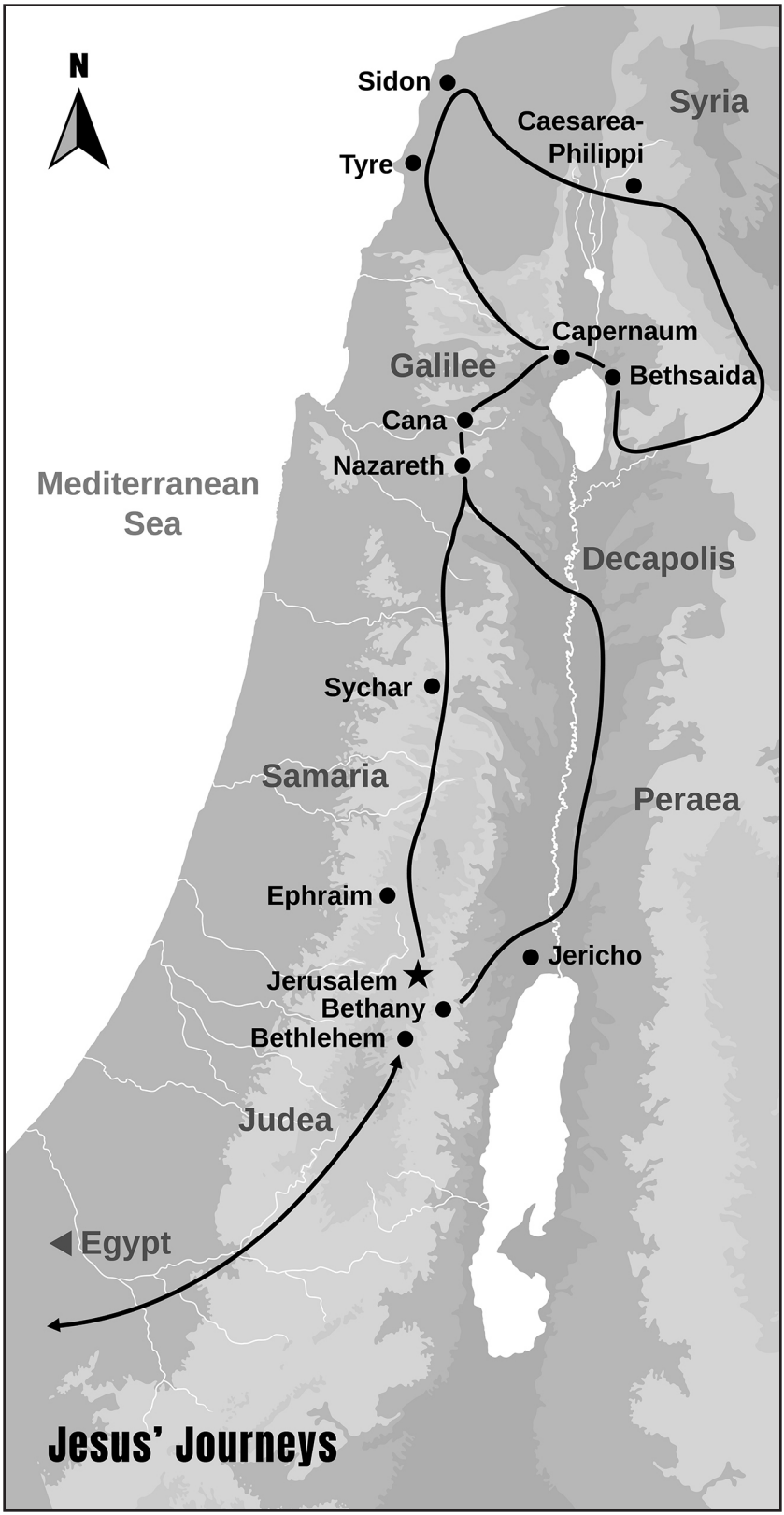

Sapagka't ang Anak ng tao rin naman ay hindi naparito upang paglingkuran, kundi upang maglingkod, at ibigay ang kaniyang buhay na pangtubos sa marami. - Marcos 10:45

Si Pablo na alipin ni Jesucristo, na tinawag na maging apostol, ibinukod sa evangelio ng Dios, - Mga Roma 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Itinalaga

Tagalog at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

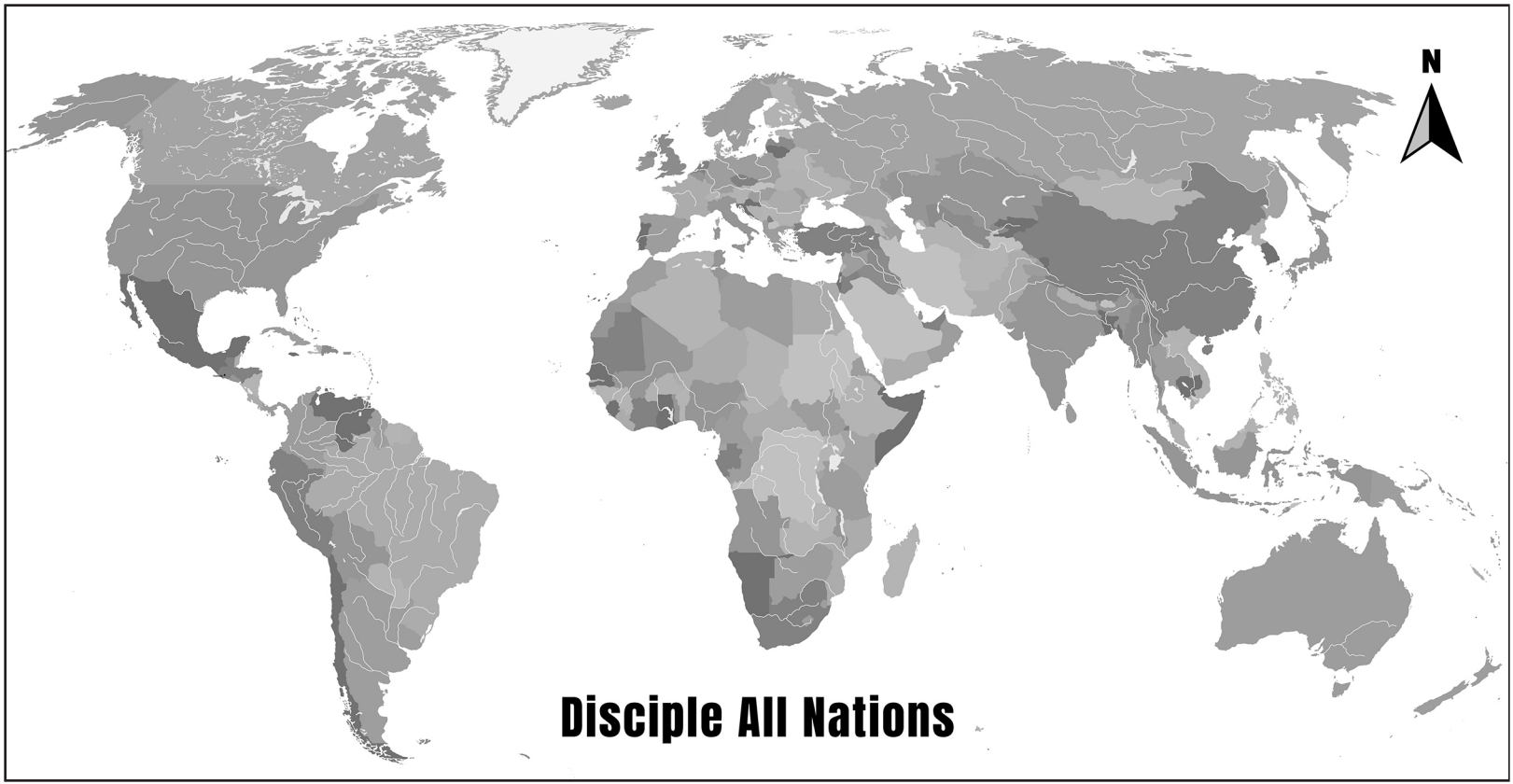

Dahil dito magsiyaon nga kayo, at gawin ninyong mga alagad ang lahat ng mga bansa, na sila'y inyong bautismuhan sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo:

- Mateo 28:19